Zbiór Ustaw

prowincyjnych

dla

Królestw

Galicyi i Lodomeryi

z roku 1845.

Wydany
za najwyższym rozkazem pod dozorem c. k. Rządu krajowego galicyjskiego.

Rok dwudziesty siódmy.

(Oddział I. od stron. 1 do 363)

We Lwowie, 1847.
Z ces. król. galicyjskiéj drukarni skarbowéj.

Chronologisches Verzeichniß

der

in der Provinzial-Gesetzsammlung des Königreichs Galizien und Lodomerien für das Jahr 1845 enthaltenen Verordnungen.

Spis chronologiczny

rozporządzeń,

w Zbiorze Ustaw prowincyjnym Królestwa Galicyi i Lodomeryi z roku 1845 zawartych.

Zahl der Verordnung | Seite

Monat Februar.

Monat März.

Zahl der Verordnung		Seite

Miesiąc Kwiecień.

Monat Juli.

M i e s i ą c L i p i e c.

Monat December.

M i e s i ą c G r u d z i e ń.

Provinzial-
Gesetzsammlung
der
Königreiche
Galizien und Lodomerien
für das Jahr 1845.

Zbiór Ustaw
prowincyjnych
w Królestwach
Galicyi i Lodomeryi
z roku 1845.

1.

Stämpelbehandlung der Bezugs-Bewilligungen für außer Handel gesetzte Waaren und Staats-Monopols-Gegenstände.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat aus Anlaß einer vorgekommenen Anfrage mit dem Decrete vom 24. October 1844 Zahl 35276-2664 bedeutet, daß es bei den Bestimmungen des, durch die hierortige Circular-Verordnung vom 31. Mai 1842 Zahl 16169 bekannt gegebenen hohen Hofkammer-Decrets vom 4. Mai 1842 Zahl 13497-1338 zu verbleiben hat, wornach die Bezugs-Bewilligungen für Monopols-Gegenstände und außer Handel gesetzte Waaren, welche dazu dienen, derlei Gegenstände über die Zoll-Linie einzubringen, und somit die Stelle von Pässen vertreten, im Sinne des §. 77. des Stämpel- und Taxgesetzes als Pässe zu behandeln sind.

In sofern außer Handel gesetzte Waaren transito bezogen, und in der Folge erst in Consumo-Artikel umgewandelt werden, unterliegen die Bewilligungen hiezu, nämlich die Bezugs-Bewilligungen, allerdings dem Paßstämpel.

Da die Durchfuhr in der Regel keiner besonderen Bewilligung bedarf, wohl aber die Einfuhr zum Gebrauche, so liegt es in der Natur der Sache, daß im Falle der Umwandlung eines Durchfuhrsgutes in ein Einfuhrsgut, die für die Letzteren festgesetzten Gebühren, also auch der Paßstämpel nachgezahlt werden, und es vertritt die dießfällige Bezugs-Bewilligung, in sofern bei dem Eingehen der Waare als Transitogut kein Paß nothwendig war, und also auch kein Paßstämpel bezahlt wurde, allerdings den Einfuhrspaß, welchen die Einfuhr für den Verbrauch, wenn sie schon ursprünglich bei dem Uebertritte über die Zoll-Linie wäre erklärt worden, nothwendig gemacht hätte.

Die in der Vorerinnerung zu dem Zolltarife §. 23. lit. d. und g. bemerkten Bewilligungen unterliegen nur dann dem Paßstämpel, wenn es sich um außer Handel gesetzte Waaren handelt,

1.

Postępowanie stęplowe z koncesyjami nabycia towarów z handlu wyłączonych i przedmiotów monopolu rządowego.

Wysoka c k powszechna Kamera nadworna, z powodu wydarzonego zapytania, wskazała dekretem z dnia 24 Października 1844 za liczbą 35276-2664, że przepisy dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z d 4. Maja 1842 za l. 13497-1338, tutejszém okólném rozporządzeniem z dnia 31. Maja 1842 za liczbą 16169 obwieszczonego, w swojéj mocy pozostać mają, podług których koncesyje nabycia przedmiotów monopolu i towarów z handlu wyłączonych, które na to służą, aby te rzeczy przez liniję clową przeprowadzić, a zatém miejsce paszportów zastępują, w myśl §fu 77 Ustawy stęplowo-taksowéj, w postępowaniu jako paszporty uważane być powinny

Jeżeli towary z handlu wyłączone nabyte będą na t r a n s i t o, i dopiéro następnie w artykuły na k o n s u m o zamieniają się, natenczas koncesyje ku temu, mianowicie koncesyje nabycia, podlegają ze wszech miar stęplowi paszportowemu.

Gdy przewóz towarów nie potrzebuje z porządku rzeczy osobnéj koncesyi, ale za to przywóz na zużycie, wypływa więc z natury rzeczy, że w razie, gdy towar przewozowy zamieni się we wchodowy, należytości na towary wchodowe ustanowione, a więc i stępel paszportowy dodatkowo opłacone być powinny; i wtenczas koncesyja nabycia, jeżeli na wchodzie towaru, jako przechodowego, paszport potrzebnym nie był, a więc i stępel paszportowy nie był opłaconym, zastępuje zupełnie paszport wchodowy, któryby potrzebnym był przy wchodzie na k o n s u m o, jeżeli towar już pierwiastkowo przechodząc liniję clową, był oświadczonym.

Koncesyje namienione w uwagach wstępnych do Taryfy clowéj, § 23 lit. d) i g), wtenczas tylko podlegają stęplowi paszportowemu, gdy idzie o towary z handlu wyłączone, ale

nicht aber, wenn es sich lediglich um die Befreiung vom Zolle handelt, da nur bei außer Handel gesetzten Waaren die in diesem Paragraphe angedeuteten Bewilligungen zugleich als Bezugs-Bewilligungen und rücksichtlich Einfuhrspässe betrachtet werden können.

Durch diese Bestimmungen bleiben übrigens die bestehenden Vorschriften, in wiefern Pässe oder Bezugs-Verordnungen auszufertigen sind, unverändert.

Hiernach ist sich zu benehmen.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 23. November 1844 Zahl 33002, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen. Gubernial-Erledigung vom 2. Jäner 1845 Gubernial-Zahl 78439 ex 1844.

2.

Ueber die bare Auszahlung der am 2. December 1844 in der Serie 105 verlosten Banco-Obligationen zu fünf Percent.

In Folge eines Decretes der k. k. allgemeinen Hofkammer vom 2. d. M. wird, mit Beziehung auf das Kreisschreiben vom 29. November 1829 Z. 8345 Nachstehendes zur öffentlichen Kenntniß gebracht:

§. 1.

Die am 2ten December 1844 in der Serie 105 verlosten fünfpercentigen Banco-Obligationen Nr. 97504 bis einschließig Nr. 98561 werden an die Gläubiger im Nennwerthe des Capitals bar in Conventions-Münze zurückbezahlt.

§. 2.

Die Auszahlung beginnt am 1ten Jäner 1845, und wird von der k. k. Universal-Staats- und Banco-Schuldencasse geleistet, bei welcher die verlosten Obligationen einzureichen sind.

§. 3.

Bei der Auszahlung des Capitals werden zugleich die darauf haftenden Interessen, und zwar bis letzten November 1844 zu zwei und einhalb Percent in Wiener Währung, für den Monat December 1844 hingegen die ursprünglichen Zinsen mit fünf Percent in Conventions-Münze berichtiget.

§. 4.

Bei Obligationen, auf welchen ein Beschlag, ein Verboth oder sonst eine Vormerkung haftet, ist vor der Capitals-Auszahlung bei der Behörde, welche den Beschlag, den Verboth oder die Vormerkung verfügt hat, deren Aufhebung zu erwirken.

nie wtenczas, jeżeli rzecz idzie tylko o uwolnienie od cła, ponieważ tylko co do towarów z handlu wyłączonych koncesyje w tym §fie wytknięte, mogą razem uważane być jako koncesyje nabycia, a odnośnie jako paszporty wchodowe.

Z powdu tych przepisów wreszcie nie są odmienione przepisy trwające, jak dalece paszporty, albo koncesyje nabycia wydawane być mają.

Podług tego zachować się należy.

Uwiadomienie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 23. Listopada 1844 pod liczbą 33002, do wszystkich c. k. powiatowych Administracyj.

Rozporządzenie gub. z dnia 2. Stycznia 1845 pod l. gub. 78439 ex 1844,

2.

O wypłacie gotowizną pięćprocentowych obligacyj banku na dniu 2. Grudnia 1844, w rzędzie 105 wylosowanych.

W skutek dekretu c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z d. 2. b. m. i roku, z odniesieniem się do okólnika z dnia 29. Listopada 1829 za liczbą 8345, podaje się do publicznéj wiadomosci, co następuje:

§. 1.

Obligacyje banku pięćprocentowe na dniu 2. Grudnia 1844 w rzędzie 105 wylosowane: Nr. 97504, do Nru. 98561 włącznie, wypłacone będą wierzycielom podług wartości imiennéj kapitału gotowizną w monecie konwencyjnéj.

§. 2.

Wypłata rozpoczyna się dnia 1. Stycznia 1845 i takową uiszcza c. k. powszechna kasa długów Stanu i banku, do któréj obligacyje wylosowane podawać należy.

§. 3.

Przy wypłacie kapitału wyplacane będą razem i ciążące na nim prowizyje, a to do ostatniego Listopada 1844 po dwa i pół procentu w walucie wiédeńskiéj, za miesiąc zaś Grudzień 1844 piérwiastkowe prowizyje po pięć od sta w monecie konwencyjnéj.

§. 4.

Co do obligacyj, na których cięży sekwestracyja, kondykcyja lub inna jaka prenotacyja, uchylenie takowych wyjednać należy przed wypłatą kapitału u téj Instancyi, która sekwestracyję, kondykcyję lub prenotacyję rozporządziła.

§. 5.

Bei der Capitals-Auszahlung von Obligationen, welche auf Fonde, Kirchen, Klöster, Stiftungen, öffentliche Institute und andere Körperschaften lauten, finden jene Vorschriften ihre Anwendung, welche bei der Umschreibung von derlei Obligationen befolgt werden müssen.

§ 6.

Den Besitzern von solchen Obligationen, deren Verzinsung auf eine Filial-Credits-Casse übertragen ist, steht es frei, die Capitals-Auszahlung bei der k. k. Universal-Staats- und Banco-Schulden-Casse, oder bei jener Credits-Casse zu erhalten, bei welcher sie bisher die Zinsen bezogen haben.

Im letzteren Falle haben sie die verlosten Obligationen bei der Filial-Credits-Casse einzureichen.

Gubernial-Kundmachung vom 3. Jäner 1845 Präsidial-Zahl 8934 ex 1844.

3.

Stämpelbehandlung der bei der Verwaltung des unterthänigen Gemeindespeichers vorkommenden Urkunden.

Ueber die Anfrage in Betreff der Stämpelbehandlung der bei der Verwaltung des unterthänigen Gemeindespeichers auf den Cameral- und Fondsherrschaften in Galizien aus Anlaß der Vorleihung und Zurückschüttung der Körnerfrüchte vorkommenden Urkunden, hat die hohe k. k. allgemeine Hofkammer mit dem Decrete vom 1. October 1844 Z. 32518-2446 die beiliegenden Abschriften ./. der an den k. k. Cameral-Magistrat für die Lombardie ergangenen Erlässe vom 8 Juni nnd 23 August 1842 Z. 16370-1602 und 31301-2887 zur Wissenschaft und Darnachachtung mit dem Beisatze herabgegeben, daß hiernach sowohl die Schuldscheine, welche der Empfänger des Getreides bei der Speicher-Verwaltung über das dargeliehene Getreide einlegt, als auch die Quittungen, welche die Speicher-Verwaltung der Parthei über die Rückschüttung des dargeliehenen Getreides ausfertiget, ohne Rücksicht auf die Form, in der diese Urkunden ausgestellt werden, dem gesetzlichen Stämpel unterzogen werden müssen.

In sofern jedoch der Rechnungsleger des Speichers lediglich demjenigen gegenüber, dem er Rechnung zu legen hat, nebst den oben bemerkten gestämpelten Schuldscheinen und Quittungen auch noch Consignationen über die gegebenen Getreidvorschüsse und deren Rückerstattung ausfertiget und der Rechnung beilegt, tritt die Stämpelfreiheit dieser Consignationen, auch wenn sie von den Gemeindvorstehern gefertigt sind, in dem Sinne des §. 82. Z. 3.

§. 5.

Względem wypłaty kapitału z obligacyj, opiewających na rzecz funduszów, kościołów, klasztorów, fundacyj, publicznych zakładów i innych korporacyj, zastosowane być mają przepisy, które w przepisywaniu obligacyj takowych zachowywane być powinny.

§. 6.

Posiadaczom obligacyj, od których wypłata prowizyi poruczona kasie kredytowéj filijalnéj, wolno żądać wypłaty kapitału u c. k. powszechnéj kasy długów Stanu i banku, lub u téj filijalnéj kasy kredytowéj, z któréj dotychczas prowizyje pobiérali.

W tym drugim razie podawać mają obligacyje wylosowane do kasy kredytowéj filijalnéj.

Obwieszczenie gub. z d. 3. Stycznia 1845 pod l. prez. 8934 ex 1844.

3.

Postępowanie stęplowe z dokumentami wydarzającémi się w zarządzie szpichlerzy gromadzkich.

Na zapytanie, jak postępować co do stęplu z dokumentami, w zarządzie szpichlerzy gromadzkich państw kameralnych i funduszowych w Galicyi z powodu wypożyczania i zwracania zboża w ziarnie wydarzającémi się; udzieliła wysoka c. k. Kamera nadworna dekretem z dnia 1. Października 1844, do liczby 32518-2446, dołączone tu kopije .|. rozporządzeń, wydanych do c. k. Magistratu kameralnego w Lombardyi z dnia 8. Czerwca i 23. Sierpnia 1842, za liczbą 16370-1602 i 31301-2887, dla wiadomości i zachowania z tym dokładem, iż podług tego równie zapisy długowe, które odbiérający zboże od zarządu szpichlerzy na wypożyczone zboże daje, jako też i kwity, które zarząd szpichlerzy daje stronom na zwrót wypożyczonego zboża, bez względu na kształt, w jakim te dokumenta są wydane, stęplowi Ustawą przepisaną podlegać powinny.

Jeżeli zaś zdający rachunki z tych szpichlerzy przed tym, komu rachunki zdawać mają, oprócz wyżéj pomienionych stęplowanych zapisów długowych i kwitów, także spisy wypożyczonego zboża i zwrotu tychże wygotowuje i do rachunku załącza, spisy takowe są od stęplu wolne, chociażby je nawet starszyzna gminy podpisała, a to w myśl §fu 82. l. 3 Ustawy stęplowo-taksowéj; wszakże podczas przeglądania ra-

des Stämpel- und Taxgesetzes ein, jedoch ist bei den Revisionen darauf Bedacht zu nehmen, ob die Schuldscheine und Quittungen, auf deren Grundlage die von dem Rechnungsleger zum Rechnungsbelag ausgestellten Consignationen ausgefertigt werden, auch wirklich vorhanden und gehörig gestämpelt sind.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 11. November 1844 Zahl 31252, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen.
Gubernial-Verordnung vom 8. Jäner 1845 Gubernial-Zahl 77079 ex 1844, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur Kundmachung.

·|·

Abschrift eines Decretes der k. k. allgemeinen Hofkammer an den k. k. Cameral-Magistrat für die Lombardie ddto. 8. Juni 1842 Zahl 16370-1602.

In Erledigung des Berichtes vom 9. Jäner 1842 Z. 16761-3437 und 16616-3405 wird dem k. k. Cameral-Magistrate unter Rückschluß der Beilagen bedeutet, daß die Register der dortländigen Monti Grani über die den Bedürftigen gegebenen Unterstützungen von Getreide in so lange, als sie nur von diesen Anstalten selbst zu ihrem eigenen Gebrauche geführte Aufschreibungen bilden, kein Gegenstand der Stämpelpflicht sind. Ebendieß gilt unter der gleichen Bedingung auch von den Empfangs- und Ausgabs-Journalen solcher Anstalten.

Wenn jedoch in den erwähnten Registern von den Empfängern des Getreides unterschriebene Verträge über die ihnen gegebene Unterstützung aufgenommen werden, so unterliegen diese Contracte nach der richtigen Meinung des k. k. Cameral-Magistrates, vermöge der §§. 7. und 17. des Stämpel- und Taxgesetzes, je nachdem der Geldwerth des empfangenen Getreides ausgedrückt ist oder nicht, dem Gradual-Stämpel oder dem fixen Stämpel von 1 Lire 50 Cent. für den Bogen.

Werden aber den Schuldnern des Getreides bei dessen Zurückzahlung zum Beweise derselben Bolleten ausgefertigt, so unterliegen diese als Quittungen, vermöge des §. 9. des Gesetzes, wenn der Geldwerth des zurückgezahlten Getreides darin ausgedrückt ist, dem Gradual-Stämpel; wenn jedoch der Geldwerth dieses Getreides nicht ausgedrückt ist, so unterliegen diese Bolleten nicht, wie der k. k. Cameral-Magistrat glaubt, dem Stämpel von 1 Lire 50 Cent., sondern jenem von 50 Cent für den Bogen, da der §. 17. des Stämpel- und Taxgesetzes nur die in den §§. 7. und 8. dieses Gesetzes bezeichneten Urkunden, in welchen der Geldwerth nicht angegeben ist, nicht also auch die Quittungen dieser Art betrifft, und diese vielmehr der Vorschrift des §. 23. zu folgen haben.

chunków na to baczyć należy, czyli zapisy długowe i kwity, na których zasadzie spisy przez rachunkozdawcę na załączenie do rachunków wygotowane zostały, istotnie są dołączone i stęplowane.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z d. 11. Listopada 1845 pod liczbą 31252, do wszystkich powiatowych Administracyj.

Rozporządzenie gub. z dnia 8. Stycznia 1845 pod l. gub. 77079 ex 1844, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych dla obwieszczenia.

.|.

Odpis dekretu c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj do c. k. Magistratu kameralnego w Lombardyi z dnia 8. Czerwca 1842, za liczbą 16370-1602.

Odpowiadając na sprawozdanie z dnia 9. Stycznia 1842, za liczbą 16761-3437 i 16616-3405, wskazuje się c. k. Magistratowi kameralnemu, zwracając anneksa, że rejestra tamtokrajowego Monti Grani na zapomogi zbożne, dawane potrzebnym, jak długo są tylko pismami przez same zakłady dla własnego użytku prowadzonémi, nie stanowią przedmiotu, podlegającego stęplowi. Toż samo pod równémi warunkami służy także o dyjaryjuszach przychodu i rozchodu tychże zakładów.

Jeżeli jednak w rejestrach pomienionych umieszczone będą układy przez odbierających zboże względem danéj im zapomogi podpisane, to układy takie podług niepomylonego zdania c. k. Magistratu kameralnego na mocy §§. 7. i 17. Ustawy stęplowo-taksowéj w miarę, jak wartość pieniężna wziętego zboża wyrażona jest albo nie, stęplowi stopniowemu, albo też stałemu stęplowi 1 liru 50 centymów od arkusza podpadają.

Jeżeli zaś dłużnikom zboża przy spłacaniu takowego wydawane będą na dowód bilety, tedy takowe podlegają jako kwity na mocy §fu 9 Ustawy stęplowi stopniowemu, jeżeli w nich wartość pieniężna spłaconego zboża wyrażona jest; jeżeli zaś wartość pieniężna takiego zboża nie jest wyrażona, to bilety tego rodzaju nie podlegają, jak Magistrat kameralny sądzi, stęplowi 1 liru 50 centymów, tylko stęplowi 50 centymów na każdy arkusz, gdyż §f. 17. Ustawy stęplowo-taksowéj dotyczy tylko dokumentów w §§. 7. i 8. Ustawy wytkniętych, w których wartość pieniężna nie jest wyrażona, ale nie kwitów także tego rodzaju, które raczéj do przepisu §fu 23. zastosowane być mają.

Was übrigens die durch die allerhöchste Entschließung vom 14. Juli 1840 von Seiner Majestät ertheilte allergnädigste Bewilligung anbelangt, daß in den Fällen, in welchen in Folge einer nicht leicht zu ändernden Manipulation der Sparcassen und der Versorgungsanstalten ein und dasselbe dem Classen-Stämpel unterliegende Geschäft in demselben Momente seines Abschlußes von demselben Stämpel zwei oder mehrere Male getroffen wird, die Anstalt den gesetzlichen Stämpel nur einmal entrichtete, so kann auch, abgesehen von der Verschiedenheit der Monti Grani von den obenbezeichneten Anstalten, die Anwendnng dieser allerhöchsten Entschließung auf dieselben nicht Statt haben, weil der darin vorausgesetzte Fall bei diesen Anstalten nicht vorhanden ist.

Hiernach hat der k. k. Cameral-Magistrat über die vorliegenden Anfragen die weiters nöthigen Verfügungen zu treffen.

Abschrift eines Decretes der k. k. allgemeinen Hofkammer an den k. k. Cameral-Magistrat für die Lombardie ddto. 23. August 1842 Zahl 31301-2887.

In Erledigung des Berichtes vom 15. Juli 1842 Z. 9673-1730 wird dem k. k. Cameral-Magistrate im Nachhange zu dem hierortigen Erlaße vom 8. Juni 1842 Z. 16370-1602 hinsichtlich der Anwendung des Stämpelgesetzes auf die Register des dortländigen Monte Grani bedeutet, daß diese Register allerdings per ogni separato contratto, nicht aber per ogni foglio dei registri stämpelpflichtig seyen, indem sich der Beisatz im hierortigen Decrete bloß auf den Fall bezieht, wenn ein Contract mehrere Folien einnehmen würde.

4.

Die Correspondenz zwischen den Militär-Behörden und den Magistraten, Dominien und Bezirks-Obrigkeiten über die Beurlaubung oder Einberufung der obligaten Mannschaft ist portofrei zu behandeln.

Mit hohem Hofkanzlei-Decrete vom 19. December 1844 Zahl 38195-2005 ist Folgendes anher bedeutet worden:

„Nach einer Mittheilung der k. k. allgemeinen Hofkammer hat die Postbehörde die Weisung erhalten, daß die Correspondenz zwischen den Militär-Behörden und den Magistraten, Dominien

Co się zaś tyczy dozwolenia najwyższém postanowieniem z dnia 14. Lipca 1840, przez Najjaśniejszego Pana najłaskawiéj udzielonego, że w wypadkach, gdzie w skutek postępowania kas oszczędności i instytutów zaopatrzenia nie łatwo odmienić się dającego, jedenże interes klasycznemu stęplowi podlegający w jednejże chwili jego zawarcia, jeden i ten sam stępel dwa razy i więcéj dotyka, instytut raz tylko prawny stępel opłacił, zastosowanie tego najwyższego postanowienia, pomimo różnicy owych Monte Grani wyżéj namienionych zakładów, do tychże miejsca mieć nie może, ponieważ przypadek w tamtych instytutach dopuszczony, w tych nie zachodzi.

Podług tego ma c. k. Magistrat kameralny na przedłożone pytania wydać dalsze potrzebne rozporządzenia.

Odpis dekretu c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj do c. k. kameralnego Magistratu dla Lombardyi z d. 23. Sierpnia 1842, za liczbą 31301-2887.

Załatwiając sprawozdanie z dnia 15. Lipca 1842, za liczbą 9673-1730, wskazuje się c. k. kameralnemu Magistratowi dodatkowo do rozporządzenia tutejszego z dnia 8. Czerwca 1842, za liczbą 16370-1602, względem zastosowania Ustawy stęplowéj do rejestrów tamtejszego Monte Grani, że te rejestra ze wszech miar per ogni separato contratto (na każden oddzielny układ), a nie per ogni foglio dei registri (na każdą kartę rejestrów) stęplowi podpadają, ponieważ dodatek w dekrecie tutejszym odnosi się tylko do tego, gdyby się zdarzyło, że kontrakt więcéj arkuszy zajmuje.

4.

Korespondencyja między władzami wojskowémi a Magistratami, Dominijami i Zwierzchnościami okręgowémi, względem urlopowania albo powoływania z urlopu żołnierzy do wojska obowiązanych, uważana ma być wolną od opłaty pocztowego.

Dekretem wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 19. Grudnia 1844, za liczbą 38195-2005, wskazano tu, co następuje:

»Podług oświadczenia c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj otrzymała Instancyja pocztowa zlecenie, aby korespondencyje między Władzami wojskowémi i Magistratami,

und Bezirks-Obrigkeiten, wenn sie die Beurlaubung oder Einberufung der obligaten Mannschaft betrifft, künftig portofrei behandelt werde.«

»Diese Correspondenz wird jedoch auf der Addresse mit den Worten Militär-Beurlaubung (Einberufung) betreffend, zu bezeichnen seyn.«

Hievon werden die k. k. Kreisämter zum Amtsgebrauche in Kenntniß gesetzt, mit dem Auftrage, diese Bestimmung auf der Stelle mittelst Currenden an sämmtliche Magistrate, Dominien und Bezirks-Obrigkeiten bekannt zu geben.

Gubernial-Verordnung vom 9. Jäner 1845 Gubernial-Zahl 1585.

5.

Ermächtigung der Cameral-Bezirks-Cassen in Wadowice und Neu-Sandec zur Ausstellung von Ersatzbolleten.

Im Nachhange des hierämtlichen Kreisschreibens vom 22. Juni v. J. Zahl 37917, mit welchem das Verzeichniß über die zur Ausübung der Waaren-Controle berufenen Aemter und Organe kund gemacht wurde, wird nunmehr zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die als vereinte Gefällsämter bestellten Cameral-Bezirzs-Cassen in Wadowice und Neu-Saudec zur Ausstellung von Ersatzbolleten, Bezugs- und Versendungskarten ohne Beschränkung, folglich auch über Zucker und Kaffeh ermächtiget sind.

Gubernial-Kundmachung vom 10. Jäner 1845 Gubernial-Zahl 81806 ex 1844.

6.

In Betreff der Anwendbarkeit der Keule bei der Rinderpest und der hiebei zu beobachtenden Modalitäten.

Seine Majestät haben mit der allerhöchsten Entschließung vom 24. December v. J. über die Fragepuncte:

a) wann und in welcher Ausdehnung ist die Keule bei der Rinderpest anzuwenden?
b) wann und unter welchen Modalitäten ist eine Entschädigung für die getödteten Thiere zu leisten, und
c) welcher Maßstab des zu leistenden Entschädigungs-Betrages ist festzusetzen? wie ist dieser auszumitteln, und von wem hat die Bestimmung der Cathegorie eines getödteten Rindes so-

Dominijami i Zwierzchnościami obwodowémi, jeżeli te dotycza się urlopowania lub powołania do służby żołnierzy do wojska obowiązanych, uważać na przyszłość w postępowaniu za wolne od opłaty pocztowéj.«

»Korespondencyje takie wszakże należy na adresie naznaczyć napisem: Militär-Beurlaubung (Einberufung) betreffend «

O tém zawiadamia się c. k. Urzędy cyrkułowe dla użytku urzędowego z zaleceniem, aby przepis ten obwieścić natychmiast przez kurendę wszystkim Magistratom, Dominijom i Zwierzchnościom obwodowym.

Rozporządzenie gub. z dnia 9. Stycznia 1845 do l. gub. 1585.

5.

Upoważnienie kameralnych kas powiatowych w Wadowicach i Nowym Sądczu do wydawania biletów zastępczych.

Dodatkowo do okólnika gubernijalnego z dnia 22. Czerwca t. r., do liczby 37917, którym ogłoszono spis urzędów i organów, upoważnionych do kontrolowania towarów, podaje się do publicznéj wiadomości, że ustanowione jako połączone Urzędy dochodowe kasy powiatowe w Wadowicach i Nowym Sądczu są upoważnione do wydawania biletów zastępczych, kart na sprowadzenie i wysełkę bez ograniczenia, a więc i na cukier i kawę.

Obwieszczenie gub. z d. 10. Stycznia 1845 do l. gub. 81806 z r. 1844

6.

O użyciu pałki (do zabijania bydląt zarażonych) w zarazie morowéj na bydło, i o ostrożnościach, jakie przy tém zachować należy.

Najjaśniejszy Pan raczył najwyższém postanowieniem z dnia 24. Grudnia r. z. uchwalić następujące przepisy na te trzy zapytania:

a) kiedy i w jakiéj rozciągłości użyć należy pałki w zarazie morowéj na bydło?

b) kiedy i pod jakiémi warunkami należy wynagrodzenie za ubite bydlęta?

c) jaki ustanowić wymiar tego wynagrodzenia, jak takowy wyrachować, i od kogo wyjść ma oznaczenie kategoryi zabitego bydlęcia, tak pod względem ustanowienia war-

wohl in Hinsicht auf die Werthbestimmung nach Alter, Schlag und Beschaffenheit, als auch auf den Gesundheitszustand desselben, auszugehen, und wer hätte hierbei zu interveniren?

nachstehende Directiven zu genehmigen geruhet:

Zu a.

Da der eigentliche Zweck der Anwendung der Keule darin bestehet, die Rinderpest gleich im Entstehen zu ersticken, und ihrer Weiterverbreitung mit möglichster Sicherheit vorzubeugen, so erscheint als ein wesentliches Erforderniß, daß das Vorhandenseyn der Rinderpest aus den Krankheitserscheinungen, dem Sectionsbefunde, dem Verlaufe und der Contagiosität der Krankheit unzweifelhaft und vollkommen constatirt, und der Beweis hergestellt sey, daß die Seuche in Folge einer Einschleppung entstanden, oder durch Uebertragung des Ansteckungsstoffes von einem Thiere auf das andere übergegangen sey, und sich bloß in einer Herde und in einem einzigen Stalle, oder nur in einigen wenigen Ställen einer Ortschaft zeigt, und daselbst sich nicht schon eine bedeutende Zahl von kranken und verdächtigen Thieren vorfindet. Die Keule ist daher nur bei dem ersten Entstehen der constatirten Rinderpest anzuwenden, wo die Tilgung der Seuche noch mit einem Schlage in Aussicht gestellt ist, und noch nicht mit Grund befürchtet werden muß, daß der Ansteckungsstoff auf was immer für eine Art und Weise, auch auf die übrigen Stallungen und benachbarten Ortschaften übertragen und verbreitet worden, sonach eine mehrseitige Mittheilung durch einen Viehmarkt, gemeinschaftliche Weide und Tränke, durch Viehhirten, durch nach der Ortslage begünstigte häufigere Communicationen, lebhaften Verkehr u. s. w erfolgt sey, und zwischen dem ersten Erscheinen der Seuche und ihrer Erkenntniß nicht schon ein zu langer Zeitraum verstrichen ist, da in allen diesen Fällen der ganze Ort als wahrscheinlich angesteckt und die Seuche auch in anderen Ortschaften verschleppt betrachtet werden muß, daher die Anwendung der Keule zwecklos seyn würde.

Kommen selbst nach Anwendung der Keule neue Erkrankungsfälle vor, so ist mit Grund zu vermuthen, daß die Seuche schon eine größere Ausbreitung erlangt habe, und die Keule ihrer ferneren Verbreitung im Orte und ihrer Verschleppung in andere Ortschaften nicht mehr Einhalt zu thun vermöge, daher in einem solchen Falle von dieser Maßregel kein weiterer Gebrauch zu machen ist.

Aus diesem Grunde darf auch zur Abkürzung einer schon mehr ausgebreiteten Rinderpest und als prophylactische Maßregel die Keule nicht angewendet werden, da sonst ohne den Zweck der Unterdrückung der Seuche zu erreichen, die Summe der Entschädigung außer allem Verhältniße vermehrt werden würde.

tości podług lat, zawodu i więzi (składu) bydląt, jako i stanu ich zdrowia, i kto ma mieć w tém udział?

Ad a.

Gdy właściwy cel użycia pałki jest ten, aby zarazę bydlęcą utłumić zaraz w piérwszém powstaniu, i jak z największą pewnością szérzeniu się jéj zapobiédz, ukazuje się więc istotną potrzebą, aby istnienie zarazy z pojawień choroby, wypadków sekcyi (otwiérania bydląt), biegu i zaraźliwości choroby przez zetknięcie niewątpliwie i zupełnie sprawdzone, i to udowodnioném było, że zaraza z zaniesienia jéj powstała, lub przez przeniesienie materyi zaraźliwéj z jednego bydlęcia do drugiego przeszła i w jedném tylko stadzie i tylko w jednéj stajni, albo też tylko w niewielu stajniach jednéjże posady pokazuje się, i to jeszcze nie w bardzo wielkiéj liczbie bydląt chorych lub o to podejrzanych. Użyć więc pałki należy tylko w piérwszém powstaniu należycie sprawdzonéj zarazy, kiedy jeszcze utłumienia takowéj za jednym zamachem jest nadzieja, i nie ma jeszcze powodu obawiać się, że materyja zaraźliwa jakimbądźkolwiek sposobem do innych stajen i sąsiednich posad przeszła i rozszérzyła się, że zatém wielorakie udzielenie się jéj przez jarmark, spólne pastwisko, spólne pojenie, przez pastuchów, przez liczniejsze z samego położenia miejsca komunikacyje, żywość handlu i t. d. nastąpiło, i że między piérwszém pojawieniem się zarazy i jéj poznaniem nie upłynął jeszcze przydłuższy przeciąg czasu, gdyż w tych wszystkich wypadkach całe takie miejsce jako prawdopodobnie zarażone i zarazę jako w inne także miejsca zaniesioną uważać należy, w którymto razie użycie pałki byłoby bez celu.

Gdyby nawet po użyciu pałki ukazywały się przecie wypadki téj choroby, wtenczas nie bez zasady przypuścić należy, iż zaraza rozszérzyła się w większéj objętości, i że pałka nie zdoła już wstrzymać dalszego szérzenia się jéj w miejscu i przejścia jéj do drugich posad, a więc w takim razie środka tego zaniechać należy.

Z tego powodu nie należy także używać pałki dla ukrócenia zarazy już rozszérzonéj, i jako środka profilaktycznego (zapobieżnego), gdyż tym sposobem pomnożyłaby się suma wynagrodzenia nad wszelki stosunek bez osiągnienia celu utłumienia zarazy.

Nur gegen das Ende der Seuche, wenn nämlich in den meisten Ortschaften des Landes dieselbe bereits getilgt ist, sie sich nur mehr auf einige wenige Puncte und daselbst bloß auf wenige Stücke beschränket und man zur Gewißheit gelangt ist, daß von den letzt erkrankten Stücken keine Uebertragungen des Contagiums Statt gefunden haben können, darf zur Abkürzung der Seuche und zur gänzlichen Zerstörung des Ansteckungsstoffes im Lande auch zur Anwendung der Keule geschritten werden. Jederzeit sind aber sowohl in Fällen, wo die Keule in Anwendung kommt, als auch in jenen, wo dieses nicht geschieht, die in dem Viehseuchen-Unterrichte vom Jahre 1834 vorgeschriebenen Sanitäts-polizeilichen Maßregeln strenge in Ausführung zu bringen, und genau handzuhaben.

Um den Zweck, welcher der Anwendung der Keule zum Grunde liegt, nämlich die Erstickung der Rinderpest im Momente ihres Entstehens sicher zu erreichen, sind der Keule alle, gleich nach dem Ausbruche der Seuche krank befundenen Thiere ohne Ausnahme zu unterziehen, die übrigen aber zu contumaciren.

Die Bestimmung, wann und in welcher Ausdehnung die Keule mit Rücksicht auf diese Normen anzuwenden ist, hat von einer eigenen, aus dem zur Seuchenbehandlung abgeordneten Kreis- oder Districtsarzte oder Landes-Thierarzte, dem Oberbeamten der betreffenden politischen Obrigkeit und zweier wirthschaftsverständigen Individuen aus dem Gemeinde-Vorstande bestehenden Commission, die auch die Einleitung der sonst gesetzlich vorgezeichneten oder weiters nöthigen Sicherheits-Maßregeln zu veranlassen hat, auszugehen.

Diese Commission hat daher auch hinsichtlich des Gebrauches der Keule, wegen der dabei obwaltenden Gefahr am Verzuge gleich unmittelbar die erforderliche Einleitung zu treffen, und diese Maßregel ohne weiters in Vollzug zu setzen, von dem Geschehenen aber unverzüglich unter Beilegung der Erhebungs-Protokolle dem betreffenden Kreisamte die umständliche Anzeige zu erstatten, welches das dießfällige Verfahren strenge zu überwachen, und nicht zu rechtfertigende Vorgänge im eigenen Wirkungskreise abzustellen und zu ahnden, wenn es nöthig ist, die Einflußnahme der Landesstelle anzusuchen, dieselbe aber jedenfalls von den Ergebnissen in die Kenntniß zu setzen haben wird.

Zu b.

Nur für die an der constatirten Rinderpest erkrankten oder derselben verdächtigen, und über ausdrückliche Anordnung der berufenen Commissionen oder Behörden der Keule unterzogenen Rinder, hat die Vergütung aus dem Staatsschatze, aber auch nur unter der Bedingung zu geschehen, daß der Eigenthümer

Tylko przy kończeniu się zarazy, kiedy mianowicie w posadach w większéj części kraju takowa już utłumiona, i już tylko na niewielu punktach i tam jedynie na niektórych sztukach bydła ogranicza się, a razem jest pewność, że od bydląt naostatku zachorzałych zaraźliwość do innych miejsc przejść nie mogła, można dla przyspieszenia końca zarazy i zupełnego wytępienia materyi zaraźliwéj w kraju przystąpić do użycia pałki. Zawsze atoli, czyli tam, gdzie pałka użytą być ma, lub gdzie to nie zachodzi, środki zdrowia policyjne, w Instrukcyi o zarazach zwierzęcych z roku 1834 przepisane, zachowane i do skutku przyprowadzone być mają.

Aby właściwy cel użycia pałki, to jest utłumienie zarazy bydlęcéj w chwili jéj powstania z pewnością był osiągnięty, wszystkie bydlęta, zaraz po wybuchnieniu zarazy chorémi znalezione, wzięte być mają bez wyjątku pod cios pałki, reszta zaś pod kontumacyję.

Kiedy i w jakiéj rozciągłości użyć należy pałki z uwagą na te przepisy, oznaczy komisyja, złożona na to umyślnie z lékarza cyrkułowego (fizyka) albo powiatowego, do léczenia zarazy wyznaczonego, albo z krajowego weterynarza, z nadurzędnika dotyczącéj Zwierzchności politycznéj i dwóch osób ze starszyzny gromadzkiéj, świadomych gospodarstwa, która wraz rozporządzić ma inne środki bezpieczeństwa prawem przepisane, lub następnie potrzebne.

Ta zatém komisyja poczynić ma także względem użycia pałki dla zachodzącego w téj mierze niebezpieczeństwa z przewłoki, zaraz bezpośrednio potrzebne rozrządzenia i środek takowy bez żadnego ociągania się do skutku przyprowadzić, i o tém, co się stało, bezzwłocznie z dołączeniem wywodu dotyczącemu Urzędowi cyrkułowemu dokładną zdać sprawę, któryto Urząd nad tém postępowaniem surowo czuwać, i zdarzenia, usprawiedliwić się nie dające, w zakresie własnéj działalności usuwać i karcić, a gdy tego zajdzie potrzeba, Rządu krajowego o użycie swojego wpływu dopraszać się, w każdym zaś razie Rząd o wypadkach uwiadamiać powinien będzie.

Ad b.

Tylko za bydlęta, które udowodnionym sposobem na zarazę morową zachorowały, lub o to podejrzanémi okazały się, i na wyraźne rozporządzenie upoważnionéj do tego komisyi albo władzy pod pałkę wzięte, nastąpi wynagrodzenie ze skarbu publicznego, jednakże pod tym tylko warunkiem,

derselben durch Außerachtlassung der bestehenden Sanitäts-Vorschriften an der Einschleppung der Seuche nicht irgend eine Schuld trägt, oder deren Ausbruch nicht verheimlicht hat, was aber jederzeit standhältig erwiesen seyn muß. In solchen Fällen wird die Vergütung des vollen Werthes des getödteten Thieres geleistet. Diese Vergütung wird unter gleichen Verhältnissen auch den Dominien und Dominical-Grundbesitzern erfolgt, zumal die Anwendung der Keule ohne alle Ausnahme Statt finden muß, dieselben aber, wenn sie von der Entschädigung ausgeschlossen werden sollten, wohl nicht ohne offenbare Unbilligkeit zur Gestattung der Verbalgung ihres Viehes verhalten werden könnten.

Zu c

Der verläßlichste und billigste Maßstab der zu leistenden Entschädigung ist derjenige, durch welchen der Eigenthümer des erschlagenen Viehes die volle Vergütung seines wahren Werthes nach den in der Gegend üblichen Marktpreisen, mit Rücksicht auf das Alter, den Schlag und die Beschaffenheit desselben erhält. Dieser ist im Wege der Schätzung auszumitteln. Da ohnehin die Bestimmung, ob die Keule in Anwendung zu bringen ist, und welche Stücke derselben unterzogen werden sollen, im commissionellen Wege geschehen muß, so hat auch diese Commission die für jedes erschlagene Stück an die Eigenthümer zu leistende Vergütung mit Beiziehung zweier beeideter oder zu beeidenden, in dem angesteckten Orte oder dessen nächster Umgebung nicht ansäßigen Schätzleute, die zur Vermeidung einer weiteren Verbreitung der Seuche nicht vermöge ihres Berufes oder Gewerbes mit Vieh zu verkehren haben, nach obigen Grundsätzen zu erheben, und die üblichen Marktpreise der Umgegend ersichtlich zu machen.

Da aber nach der Aeußerung der Thierarzenei-Instituts-Direction und der medicinischen Facultät in Wien, von den als seuchenverdächtig erschlagenen, bei der Section aber noch vollkommen gesund befundenen Thieren das Fleisch zur Nahrung für den Menschen und die übrigen verwerthbaren Theile, so wie von dem schon bei Leben oder durch die Section als krank erkannten, die Haut, Hörner und das Fett, unter Beobachtung der nöthigen Vorsichten anstandslos benützt werden können, so hat die Commission auch gleichmäßig den Werth dieser noch benützbaren und dem Vieheigenthümer zu überlassenden Theile auszumitteln, und von der zu leistenden Vergütungssumme in Abzug zu bringen. Ueber den ganzen Vorgang sind von der Commission eigene Protokolle aufzunehmen, in diesen das erschlagene Vieh nach Geschlecht, Alter, Schlag, Beschaffenheit und Gesundheitszustand, mit Angabe der Ursache des Erschlagens, des Sectionsbefundes, des ausgemittelten Schätzungswerthes, des zu dessen Grundlage genommenen Marktpreises und des Werthes

jeżeli właściciel takich bydląt nie ponosi jakiéj winy w zaniesieniu zarazy przez niezachowanie trwających przepisów zdrowia, lub nie zataił wybuchnienia zarazy, co wszakże każdego razu gruntownie udowodnione być musi. W takim razie dane będzie wynagrodzenie zupełne wartości zabitego bydlęcia. Wynagrodzenie to dostaną w takichże samych okolicznościach także dominija i posiadacze gruntowi dominikalni, jeżeli pałka bez wszelkiego wyjątku użytą być musiała, i gdyby ci od wynagrodzenia wyłączonymi być mieli, nie mogliby bez oczywistéj niesłuszności pomuszeni być do zezwolenia, aby ich bydło wybijano.

Ad c.

Najpewniejszym i najsłuszniejszym wymiarem wynagrodzenia jest zupełny zwrót właścicielowi zabitego bydlęcia, prawdziwéj wartości jego, podług ceny targowéj w okolicy zwyczajnéj z uwagą na lata, zawód i więź bydlęcia. Ta cena ustanowioną być ma przez oszacowanie. Gdy prócz tego oznaczenie, czyli pałki użyć potrzeba, i które bydlęta pałce ulegnąć mają, przez komisyję rozstrzygnięte być musi, taż sama przeto komisyja dójść ma podług zasad powyższych ilości wynagrodzenia właścicielom każdego zabitego bydlęcia z przyzwaniem dwóch przysięgłych lub zaprzysiężonymi być mających, w miejscu zarażoném lub w najbliższéj okolicy nie zamieszkałych detaksatorów, którzy, dla uniknienia dalszego szérzenia się zarazy z bydłem bądź z powołania swojego albo profesyi styczności nie mają, a razem taż komisyja ceny targowe w okolicy zwyczajne wykazać ma.

Gdy jednak podług zdania dyrekcyi Zakładu weterynaryi i wydziału lékarskiego w Wiédniu mięso z bydlat, jako o zarazę podejrzanych, zabitych, podczas sekcyi atoli zupełnie zdrowémi znalezionych, na żywność dla ludzi, a inne do użytku służące części, jak równie skóra, rogi i łój z bydląt jeszcze żywych, lub przy sekcyi za chore uznanych, z zachowaniem potrzebnych ostrożności bez obawy użyte być mogą, przeto komisyja ta wyrachować ma podobnymże sposobem wartość tych jeszcze do użytku służących i właścicielowi bydła zostawić się mających części i z sumy wynagrodzenia potrącić. Na te wszystkie czynności spisać ma komisyja umyślny protokół, w tym wytknąć bydło pozabijane podług rodzaju, lat, zawodu, więzi i stanu zdrowia, z podaniem przyczyny zabicia, rezultatu sekcyi, wymiarkowanéj wartości szacunkowéj, ceny targowéj, ku temu za posadę wziętéj, i wartości części do użytku jeszcze służących, i takowe przez

der benützbaren Theile, ersichtlich zu machen, und dieselben im Wege der Kreisämter der Landesstelle zur Prüfung und Anweisung der Vergütung einzusenden.

Diese allerhöchste Entschließung wird in Folge des hohen Hofkanzlei-Decrets vom 28. December 1844 Zahl 41335-2348 zur genauen Nachachtung in vorkommenden Fällen hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 10. Jäner 1845 Gubernial-Zahl 1202.

7.

Stämpelbehandlung der Cameral- und Fondsherrschaften.

Die hochlöbliche k. k. allgemeine Hofkammer hat aus Anlaß einer Frage mit dem Decrete vom 7. October 1844 Z. 29697-2221 bedeutet, daß, da die Cameral- und Fondsherrschaften, letztere ohne Unterschied, ob sie einem dotirten oder nicht dotirten Fonde angehören, von dem Staate und den betreffenden Fonden jure privatorum verwaltet und besessen werden, und in ihren Rechts- und sonstigen Angelegenheiten die gesetzlichen Stämpelgebühren wie Privat-Dominien zu entrichten haben, auch der Fiscus, in sofern seine Vertretung von diesen Herrschaften in Anspruch genommen wird, bezüglich seiner dießfalls vorkommenden Schriften und Verhandlungen von der Stämpelpflicht nicht ausgenommen sey.

Eben so müssen nach dem weiteren Inhalte des bezogenen hohen Decretes die Quittungen

a) der Pfarrer über das ihnen zu Folge des Holzungsrechtes verabreichte Lagerbrennholz;

b) der Unterthanen über das ihnen überlassene Holzmaterial zu Baulichkeiten, und

c) der Pächter der Guts-Sectionen über das ihnen zur Erhaltung der Herrschaftsgebäude verabfolgte Holz-Materiale

auf dem gesetzmäßigen Stämpel ausgefertigt werden, weil sie von der gesetzlichen Stämpelpflicht nicht ausgenommen sind.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 6. November 1844 Zahl 31050, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen.

Gubernial-Verordnung vom 11. Jäner 1845 Gubernial-Zahl 75385 ex 1844, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur Kundmachung an die Dominien und Magistrate.

Urzędy cyrkułowe Rządowi krajowemu do roztrząśnienia i dania asygnacyi na wynagrodzenie przedłożyć.

To najwyższe postanowienie podaje się w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 28. Grudnia 1844, do liczby 41335-2348, dla ścisłego zachowania w zdarzających się wypadkach do powszechnéj wiadomości.

Obwieszczenie gub. z dnia 10. Stycznia 1845 do l. gub. 1202.

7.

Postępowanie stęplowe względem państw (dominijów) skarbowych i funduszowych.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna wskazała z powodu pewnego zapytania dekretem z dnia 7. Października 1844, do liczby 29697-2221, że, gdy państwa (dominija) kameralne i funduszowe, te drugie bez różnicy, czyli należą do funduszu uposażonego lub nieuposażonego, przez Rząd i dotyczące fundusze prawem prywatném (jure privatorum) są zawiadywane i posiadane, i w sprawach swoich prawniczych lub innych należytości stęplowe, jak dominija prywatne opłacać mają, równie i Fiskus, gdy zastępować ma owe państwa, co do pism swoich i rozpraw w tym razie zachodzących, od powinności użycia stęplu nie jest wyłączony.

Podobnież podług dalszéj treści powolanego wysokiego dekretu wydawane być powinny na prawnie przepisanym stęplu kwity

a) plebanów na wydane im w skutek prawa wolnego wrębu leżaki na opał;

b) poddanych na dany im materyjał budowlany, i

c) dzierzawców sekcyi dóbr, na wydany im materyjał do utrzymania budynków dominikalnych;

ponieważ od powinności prawnie nałożonéj użycia stęplu nie są wyjętemi.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 6. Listopada 1844, do liczby 31050, do wszystkich powiatowych Administracyj.

Rozporządzenie gub. z dnia 11. Stycznia 1845, do l. gub. 75385 z r. 1844, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych dla obwieszczenia Dominijom i Magistratom.

8.

Stämpelfreiheit der den Reisepässen zur Beisetzung weiterer Visa beigehefteten Ergänzungsbögen.

Ueber die Anfrage, in welcher Art in den Fällen, wo einem durch Visa schon vollgeschriebenen Reisepaße ein zweiter Bogen, Behufs der Beisetzung weiterer Visa beigeheftet werden muß, diese Beiheftung zu geschehen habe, dann ob, und in wieferne dieser Beilagsbogen stämpelfrei zu erklären sey, ist die k. k. vereinte Hofkanzlei mit der k. k. Polizei- und Censurs-Hofstelle dahin übereingekommen, daß in diesen Fällen diese Beiheftung stets ämtlich, und zwar mit schwarzer und gelber Seide, deren beide Enden auf dem Original-Paße mit dem Amtssiegel zu befestigen sind, von jenem Amte oder von jener Behörde zu geschehen habe, bei welcher, Behufs der Beifügung der Vidirung die Nothwendigkeit dieser Beiheftung sich ergibt.

Uebrigens seye hierüber unter ämtlicher Fertigung dieses Amtes oder dieser Behörde ausdrücklich zu bemerken, daß dieses Supplementblatt nur für die in dem Original-Paße bestimmte Dauerzeit giltig ist.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat übrigens erklärt, daß diese ämtlich zum Behufe der ferneren Vidirungen beigehefteten Ergänzungsblätter unbedingt stämpelfrei sind.

Hievon werden die k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen in Gemäßheit Decretes der hohen k. k. allgemeinen Hofkammer vom 23. September 1844 Z. 36670-2768 zur Darnachachtung und weiteren Verständigung der unterstehenden Aemter und Gefälls-Organe in die Kenntniß gesetzt.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 9. November 1844 Zahl 30627.

Gubernial-Verordnung vom 11. Jäner 1845 Gubernial-Zahl 75386 ex 1844, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur Kundmachung an die Ortsobrigkeiten.

9.

Ueber die Behandlung der am 2. Jäner 1845 in der Serie 342 verlosten vier und einhalbpercentigen Obligationen von den durch die Vermittlung des Wechselhauses Gebrüder Bethmann aufgenommenen Anleihen.

In Folge eines Decretes der allgemeinen Hofkammer vom 2. d. M. wird, mit Beziehung auf das Kreisschreiben vom 29. No-

8.

Uwolnienie od stęplu arkuszy przyszywanych do paszportów podróżnych dla dopisywania dalszych Vidi.

Na zapytanie, jak wtenczas, kiedy do paszportu podróżnego klauzułami Vidi, całkiem zapisanego dla dopisywania dalszych Vidi, drugi arkusz przyszyć potrzeba, to przyszycie uskutecznione być ma, tudzież, czyli i jak dalece ten dodatkowy arkusz za wolny od stęplu uważać należy? wysoka c. k. połączona Kancelaryja nadworna łącznie z c. k. nadworną Instancyją policyi i cenzury zgodziła się na to, że w takim razie to przyszycie ma być zawsze urzędowne i to czarnym i żółtym jedwabiem, którego obadwa końce do paszportu oryginalnego pieczęcią Urzędu przypieczętować należy, co się stać ma w tym Urzędzie lub téj Instancyi, gdzie dla dopisania dalszego Vidi, potrzeba takiego przyszycia wydarzy się.

Wreszcie należy z urzędownym podpisem Urzędu lub Instancyi dołożyć wyraźnie, że ten dodatkowy arkusz służy tylko na czas oznaczony w paszporcie oryginalnym.

C. k. powszechna Kamera nadworna oświadczyła przytém, że te dodatkowe arkusze dla dopisywania dalszych Vidi urzędownie przyszywane, są wolne od stęplu.

O tém zawiadamia się c. k. Administracyje powiatowe stosownie do dekretu c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z dnia 23 Września 1844, pod liczbą 36670-2768, dla zachowania i dalszego zawiadomienia Urzędów i organów dochodowych podwładnych.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 9. Listopada 1845 do l. 30627.

Rozporządzenie gub. z dnia 11. Stycznia 1845 do l. gub. 75386 ex 1844, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych dla zawiadomienia Zwierzchności miejscowych.

9.

O postępowaniu z obligacyjami cztéry i półprocentowémi z pożyczek za pośrednictwem domu wekslowego braci Bethmann poczynionych, d 2. Stycznia 1845 w rzędzie 342 wylosowanémi.

W skutek dekretu wysokiéj c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z dnia 2. b. m , z odniesieniem się do okólnika z d.

vember 1829 Zahl 8345 Nachstehendes zur öffentlichen Kenntniß gebracht:

§. 1.

Die Obligationen von den durch Vermittlung des Hauses Gebrüder Bethmann aufgenommenen Anleihen zu vier und einhalb Percent, welche in die am 2. Jäner 1845 verloste Serie 342 eingetheilt sind, und zwar: lit. P. Nr. 10 a. mit der Hälfte der Capitals-Summe, dann Nr. 14974 bis einschließig Nr. 16453 mit den vollen Capitals-Beträgen, werden an die Gläubiger im Nennwerthe des Capitals bar in Conv. Münze zurückbezahlt.

§. 2.

Die Auszahlung dieser verlosten Obligationen beginnt am 1. Mai 1845, und wird von der k. k. Universal-Staats- und Banco-Schuldencasse in Wien, oder von dem Wechselhause Gebrüder Bethmann zu Frankfurt am Main geleistet.

§. 3.

Bei der Auszahlung des Capitals werden zugleich die bis Ende April 1845 darauf haftenden vier und einhalbpercentigen Zinsen in Conventions-Münze berichtiget.

§. 4.

Bei Obligationen, auf welchen ein Beschlag, ein Verboth oder sonst eine Vormerkung haftet, ist vor der Capitals-Auszahlung bei der Behörde, welche den Beschlag, den Verboth oder die Vormerkung verfügt hat, deren Aufhebung zu erwirken.

Gubernial-Kundmachung vom 13. Jäner 1845 Präsidial-Zahl 201.

10.

Ueber die Bemessung der Diensttaxe für die Erwerbung eines höheren Bezuges überhaupt, und insbesondere bei Militär-Officieren, welche in Civildienste übertreten.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat aus Anlaß einer vorgekommenen Anfrage, wie sich bezüglich auf die Taxbemessung bei Militär-Officieren, welche in Civildienste übertreten, zu benehmen sey, mit dem Decrete vom 7ten October 1844 Zahl 33379-2515 den, in der Nebenlage .|. folgenden Auszug des hohen Hofkammer-Decrets vom 14. Jäner 1842 Z. 47733-4965, dann die im Aufschluße :|: folgenden Abschriften der hohen Hofkammer-Decrete vom 28. Februar 1842 Zahl 5032-494 und vom 28. August 1843 Zahl 26646-2195 zur Nachachtung mit dem Bedeuten mitgetheilt, daß die letzteren beiden Decrete das oben erwähnte frühere Hofdecret vom 14. Jäner 1842 in dem

29. Listopada 1829, za liczbą 8345, podaje się do publicznéj wiadomości, co następuje:

§. 1.

Obligacyje cztéry i półprocentowe na pożyczki za pośrednictwem domu braci Bethmann zaciągnięte, umieszczone w rzędzie 342 dnia 2. Stycznia 1845 wylosowanym, jako to: Lit. P. Nr. 10 a. z połową sumy kapitału, tudzież Ner. 14974 aż do Nru. 16453 włącznie, w zupełnéj ilości kapitałów, wypłacone będą wierzycielom w wartości imiennéj kapitału gotowizną w monecie konwencyjnéj.

§. 2

Wypłata wylosowanych obligacyj poczyna się 1. Maja 1845, którą uiszczać będzie c. k. powszechna kasa długów Stanu i banku wiedeńska, albo dom wekslowy braci Bethmanów we Frankfurcie nad Menem.

§ 3.

Z wypłatą kapitału wypłacone będą razem i prowizyje cztéry i półprocentowe do ostatniego Kwietnia 1845 na nim ciążące w monecie konwencyjnéj.

§. 4.

Co do obligacyj, na których cięży sekwestracyja, kondykcyja lub inna jaka prenotacyja, uchylenie takowych wyjednać należy przed wypłatą kapitału u téj Instancyi, która sekwestracyję, kondykcyję lub prenotacyję nakazała.

Obwieszczenie gub. z dnia 13. Stycznia 1845 do l. prez. 201.

10.

O wymierzeniu taksy służbowéj za osiągnienie większéj płacy w ogólności, a w szczególności przez oficerów w wojsku, gdy przechodzą do służby cywilnéj.

Wysoka c. k. Kamera powszechna, z powodu zaszłego pytania, jak się zachować w wymierzaniu taksy służbowéj oficerom wojska, przechodzącym do służby cywilnéj, udzieliła dekretem z dnia 7. Października 1844, za liczbą 33379.2515, dla zachowania wyciągu z dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 14. Stycznia 1842, do liczby 47733-4965, w aneksie pod ./· następującego, tudzież odpisu dekretów wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 28. Lutego 1842, za liczbą 5032-494 i z dnia 28. Sierpnia 1843 do liczby 26616-2195, z tym dokładem, iż oba ostatnie dekreta wyjaśniają pomieniony wyżéj dekret nadworny wcześniejszy z dnia 14. Stycznia

Puncte noch näher bestimmen, daß die Taxfreiheit, welche dem Angestellten zu Guten gerechnet werden soll, sich auf einen, an und für sich taxpflichtigen und nur ausnahmsweise von dem allgemeinen Systeme von der Taxe freigelassenen Dienstesgenuß beziehen müsse, und daß durch diese Weisungen der Hofkammer-Präsidial-Erlaß vom 12 October 1840 Z. 5592-Präs. in dem 10. Puncte modificirt erscheine.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 14. November 1844 Zahl 31954, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen.
Gubernial-Verordnung vom 17. Jäner 1845 Gubernial-Zahl 81808 ex 1844 an sämmtliche k. k. Kreisämter.

:|:

Auszug aus einem Decrete der k. k. allgemeinen Hofkammer an die k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung für Oesterreich ob und unter der Enns ddto. 14. Jäner 1842 Zahl 47733-4965.

In Erledigung des Berichts vom 17. November 1841 Zahl 18411-2463 wird der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung in Betreff der Bemessung der Diensttaxe für den Gerichtsdiener des niederösterreichischen Landrechts Johann Eisenmann Folgendes bedeutet:

Im Sinne des §. 179. des Stämpel- und Taxgesetzes ist bei der Bemessung der Diensttaxe für die Erwerbung eines höheren Bezuges, mit Ausnahme des am Schluße dieses Paragraphes ausdrücklich angedeuteten Falles, so wie der Betrag, von welchem der Beamte oder Angestellte schon vorher die Diensttaxe entrichtet hat, auch jener Betrag, rücksichtlich dessen dem Individuum früher die Taxfreiheit gesetzlich, oder in Folge einer besonderen allerhöchsten Entschließung zugestanden war, von dem Bezuge, für welchen die Taxe zu bemessen ist, in Abschlag zu bringen.

:|:

Abschrift eines Decretes der k. k. allgemeinen Hofkammer an die steyerisch-illyrische Cameral-Gefällen-Verwaltung ddto. 28. Februar 1842 Zahl 5032-494.

In sofern die mit dem Berichte vom 6. December 1841 Zahl 14933-2931 vorgelegte Bitte des Franz Hoffmann auf gänzliche Nachsicht der ihm aus Anlaß seiner Ernennung zum illyrischen Provinzial-Staatsbuchhaltungs-Ingrossisten mit dem Gehalte

1842 w tym punkcie jeszcze dokładniéj, że uwolnienie od taksy, które uposadnionemu na korzyść służyć ma, odnosić się powinno do płacy służbowéj taksie podlegającéj, i tylko wyjątkowo z systemu ogólnego, od taksy uwolnionéj, i że przez te wyjaśnienia rozporządzenie prezydyjalne Kamery nadwornéj z dnia 12 Października 1840, do liczby 5592 prez. w punkcie 10tym odmienionem ukazuje się.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 14. Listopada 1844 do liczby 31954, do wszystkich powiatowych Administracyj.

Rozporządzenie gub. z dnia 17. Stycznia 1845 do l. gub. 81808 z r. 1844, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkulowych.

.|.

Wyjątek z dekretu c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z dnia 14. Stycznia 1842, do liczby 47733-4965, do wszystkich c k. Admininistracyj dochodów skarbowych powyżéj i poniżéj Anizy.

Odpowiadając na sprawozdanie z dnia 17. Listopada 1841, do liczby 18411-2463, wskazuje się c. k. Administracyi dochodów skarbowych względem wymierzenia taksy służbowéj dla woźnego sądowego Sądu szlacheckiego niższo-austryjackiego Jana Eisenmann, co następuje:

W myśl §fu. 179. Ustawy stęplowo-taksowéj, wymierzając taksę służbową od uzyskanéj wyższéj płacy, z wyjątkiem wypadku przy końcu tegoż §fu. wyraźnie wskazanego, równie jak ilość, od któréj urzędnik lub uposadniony już piérwéj taksę służby opłacił, także i ta ilość, względem któréj osobie takiéj, uwolnienie od taksy już piérwéj prawnie, lub w skutek osobnéj najwyższéj uchwały przyznane zostało, od poboru, od którego taksa wymierzona być ma, potrącona być powinna.

:|:

Odpis dekretu c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj do Administracyi dochodów skarbowych styryjsko-ilyryjskiéj z dnia 28. Lutego 1842, do l. 502-494.

Jak daleco prośba Franciszka Hoffmann przy sprawozdaniu z dnia 6. Grudnia 1841, do liczby 14933-2931, przedłożona, zamierza całkowite uwolnienie od taksy służbowéj w ilości 166 złr. 40 kr., wymierzonéj z powodu mianowania go In-

jährlicher 500 fl. C. M. bemessenen Diensttaxe im Betrage von 166 fl. 40 kr. gerichtet ist, kann demselben keine Folge gegeben werden.

Weil jedoch Hoffmann in seiner früheren Eigenschaft als Artillerie-Lieutenant, wiewohl in einer an und für sich taxpflichtigen Dienstes-Cathegorie dienend, doch von der Entrichtung der Diensttaxe in Folge der den Militärs, ausnahmsweise von den allgemeinen gesetzlichen Bestimmungen, vom Obristlieutenant abwärts zugestandenen Begünstigung gesetzlich befreit war, und weil es in dem Sinne des §. 179. des Stämpel- und Taxgesetzes liegt, daß bei der Bemessung der Diensttaxe für die Erwerbung eines höheren Bezuges, mit Ausnahme des am Schluße dieses Paragraphes ausdrücklich angedeuteten, in der Zeit der Wirksamkeit des neuen Gesetzes sich ergebenen Falles nicht nur der Betrag, von welchem der Beamte oder Angestellte schon vorher die Diensttaxe entrichtet hat, sondern auch jener Betrag, rücksichtlich dessen dem Individuum früher die Taxfreiheit gesetzlich, oder in Folge einer besonderen allerhöchsten Entschließung zugestanden war, von dem Bezuge, für welchen die Taxe zu bemessen ist, in Abschlag gebracht werde, so ist der Betrag der früheren Bezüge des Hoffmann als Artillerie-Lieutenant von seinen dermaligen Genüssen als Buchhaltungs-Ingrossist in Abzug zu bringen, und nur von dem Reste die Diensttaxe vorschriftsmäßig einzuheben.

Hiernach hat die k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung wegen Rectificirung der fraglichen Diensttaxe das Erforderliche zu erlassen, wobei dieselbe übrigens rücksichtlich der angetragenen ausgedehnteren Zahlungsfristen auf das Hofdecret vom 12. Mai 1841 Z. 18892-2148 gewiesen wird.

:|:

Abschrift eines Decretes der k. k. allgemeinen Hofkammer an die mährisch-schlesische Cameral-Gefällen-Verwaltung ddto. 28. August 1843 Zahl 26646-2195.

In Erledigung des Berichtes vom 31. März 1843 Z. 2379-135 wird der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung unter Rückschluß der Beilagen bedeutet, daß bei der Bemessung der Diensttaxe für den pensionirten Lieutenant Johann Blasius, dem die mit dem jährlichen Gehalte von 500 fl. verbundene Controlorsstelle bei dem Gefällen-Hauptamte in Proßnitz verliehen wurde, der §. 179 des Stämpel- und Taxgesetzes vom 27. Jäner 1840 im Auge zu behalten ist.

grosistą prowincyjnéj Izby rachunkowéj iliryjskiéj, téjże zadosyć uczynić nie można.

Ponieważ jednak Hoffmann jako dawniejszy porucznik artyleryi, jakkolwiek służąc w kategoryi taksie podlegającéj, wszelako od opłaty taksy służbowéj w skutek przyznanego wojskowym osobom od nadporucznika wstecz wyjątkowo od powszechnych prawnych przepisów prawnego uwzględnienia uwolniony był, a ponieważ to, że przy wymierzaniu taksy służbowéj za uzyskanie wyższéj płacy, z wyjątkiem zdarzenia w czasie, gdy nowa ustawa weszła w wykonanie zaszłego, a przy końcu tego §fu. wyraźnie wskazanego, nie tylko ilość, od któréj urzędnik lub uposadniony już piérwéj taksę służbową opłacił, ale także i ta ilość, względem któréj takiemu urzędnikowi uwolnienie od taksy już piérwéj prawnie, albo w skutek osobnéj najwyższéj uchwały przyznane było, od płacy, od któréj taksę wymierzyć przypada, potrącona być powinna, trafia w myśl §fu 179. Ustawy stęplowo-taksowéj, przeto ilość dawniejszych poborów Hoffmana, jako porucznika artyleryi, od teraźniejszych poborów jego, jako Ingrosisty Izby rachunkowéj potrącić i tylko od reszty taksę służbową, jak przepisano, odebrać należy.

C. k. Administracyja dochodów skarbowych rozporządzić ma podług tego, co potrzeba, dla sprostowania rzeczonéj taksy, przyczém co do przedłożonego rozciągnienia terminów wypłaty odséła się do dekretu nadwornego z dnia 12. 1841, do liczby 18892-2148.

:|:

Odpis dekretu c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj do Administracyi dochodów skarbowych morawsko-szląskich z d. 28. Sierpnia 1843, pod l. 26646-2195.

Odpowiadając na sprawozdanie z dnia 31. Marca 1843, pod liczbę 2379-135, wskazuje się c. k. Administracyi dochodów skarbowych zwracając anneksa, że wymierzając taksę służbową dla pensyjonowanego porucznika Jana Blasius, któremu posada Kontrolora przy głównym Urzędzie dochodowym w Prosnicach, połączona z roczną płacą 500 złr. nadaną została, należy baczyć na §f. 179. Ustawy stęplowo-taksowéj z d. 27. Stycznia 1840.

Es liegt nämlich im Sinne dieses Gesetz-Paragraphes, daß bei der Bemessung der Diensttaxe für die Erwerbung eines höheren Bezuges, mit Ausnahme des am Schluße dieses Paragraphes ausdrücklich angedeuteten Falles, nicht nur der Betrag, von welchem der Beamte oder Angestellte schon vorher die Diensttaxe entrichtet hat, sondern auch jener Betrag, rücksichtlich dessen dem Individuum früher die Taxfreiheit gesetzlich, oder in Folge einer besonderen allerhöchsten Entschließung zustand, von dem Bezuge, für welchen die Taxe zu bemessen ist, in Abschlag zu bringen sey.

Der Controlor Johann Blasius war nun in seiner Eigenschaft als Lieutenant, wiewohl in einer an und für sich *taxpfichtigen* Dienstes-Cathegorie dienend, doch in Folge der den Militärs, ausnahmsweise von den allgemeinen Bestimmungen, vom Obristlieutenant abwärts zugestandenen Begünstigung von der Entrichtung der Diensttaxe gesetzlich befreit, und es ist daher die von ihm in seiner früheren militärischen Eigenschaft als wirklicher Lieutenant bezogene Gage, deren Ziffer zu erheben ist, von seinem nunmehrigen Civilgehalte jährlicher 500 fl. in Abrechnung zu bringen, und von dem sich ergebenden Restbetrage die Diensttaxe zu bemessen.

Hiernach hat die k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung das weiters Erforderliche zu veranlassen.

11.

Anwendung des Stämpel- und Taxgesetzes vom Jahre 1840 auf ungarisch-siebenbürgische Unterthanen.

Die hohe k. k allgemeine Hofkammer hat mit Decret vom 19. September 1844 Zahl 26850-2011 Folgendes bedeutet:

Das neue Stämpel- und Taxgesetz leidet, wie schon das Kundmachungs-Patent zu diesem Gesetze es ausdrücket, auf Ungarn und Siebenbürgen keine Anwendung, das heißt, die ungarisch-siebenbürgischen Unterthanen sind in Ungarn und Siebenbürgen bei der Ausstellung von Urkunden, oder wenn sie Gesuche und Eingaben bei den dortigen Landesbehörden überreichen, stämpelfrei.

Sie sind ferner in Folge dieser Unanwendbarkeit des Stämpel- und Taxgesetzes auf Ungarn und Siebenbürgen auch in den stämpelpflichtigen nicht ungarisch-siebenbürgischen Ländern dann stämpelfrei, wenn sie in ungarisch-siebenbürgischen Landesverwaltungs-Angelegenheiten bei Behörden Gesuche und Eingaben überreichen, z. B. Eingaben bei der ungarisch-siebenbürgischen Hofkanzlei, bei Seiner Majestät, bei der allgemeinen Hofkammer in ungarisch-siebenbürgischen Verwaltungs-Angelegenheiten, bei der

Wypływa mianowicie z treści tego paragrafu, że, wymierzając taksę służbową za osiągnienie wyższéj płacy, z wyjątkiem wypadku przy końcu tego §fu. wyraźnie przytoczonego, nie tylko ilość, od któréj urzędnik lub uposadniony już przódy taksę służbową opłacił, ale i owa ilość, względem któréj téjże osobie piérwéj uwolnienie od taksy z mocy prawa, albo w skutek osobnego najwyższego postanowienia przyznano, potrącona być powinna od płacy, od któréj taksę wymierzyć przypada

Kontrolor Jan Blasius był w swoim dawniejszym stopniu jako porucznik, acz w kategoryi taksie podlegającéj służący, wszelako w skutek uwzględnienia, wojskowym wyjątkowo od powszechnych przepisów od nadporucznika wstecz przyznanego, od opłaty taksy służbowéj prawnie uwolnionym, przeto gaża jego, w poprzedniczéj randze wojskowéj jako rzeczywistego porucznika pobiérana, któ éj ilości liczbowéj dójść należy, powinna być z teraźniejszéj płacy jego cywilnéj 500 zlr. potrącona, i od wynikłéj z tego reszty taksa służbowa wymierzona

C. k. Administracyja dochodów skarbowych ma podług tego daléj, co potrzeba, rozporządzić.

11.

Zastosowanie Ustawy stęplowéj i taksowéj z roku 1840 do poddanych węgiersko-siedmiogrodzkich.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna wskazała dekretem z dnia 19. Września 1844, do liczby 26850-2011, co następuje:

Nowa Ustawa stęplowo-taksowa nie podpada zastosowaniu jéj do Węgier i Siedmiogrodu, jak już sam patent, Ustawę tę ogłaszajacy, wyraża; to jest: poddani węgiersko-siedmiogrodzcy są wolni od stęplu, gdy wydają dokumenta w Węgrzech i Ziemi Siedmiogrodzkiéj, lub gdy podają prośby i inne pisma u tamtejszych władz krajowych.

Wolni są od stęplu przez to, że Ustawa stęplowo-taksowa do nich zastosować się nie daje, także w krajach do stęplu obowiazanych, nie węgiersko-siedmiogrodzkich, wtenczas, gdy w sprawach Administracyi krajowéj węgiersko-siedmiogrodzkich podają do władz prośby i pisma, n. p. pisma do węgiersko-siedmiogrodzkiéj Kancelaryi nadwornéj, do Najjaśniejszego Pana, do powszechnéj Kamery nadwornéj w sprawach administracyjnych węgiersko-siedmiogrodzkich, do naj-

obersten Hofpostverwaltung in ungarisch-siebenbürgischen Postsachen, bei dem Militär-Appellationsgerichte, in soferne dasselbe auch als Militär-Appellationsgericht für Ungarn und Siebenbürgen besteht, und seine amtliche Wirksamkeit auch auf diese Länder sich erstrecket.

Der Grund, warum bei derlei Eingaben die ungarisch-siebenbürgischen Unterthanen auch in den stampelpflichtigen Ländern stämpelfrei sind, liegt darin, weil die Bestimmung des Kundmachungs-Patentes, daß das Stämpel- und Taxgesetz in Ungarn und Siebenbürgen keine Wirksamkeit habe, nicht in dem beschränkten Sinne des geographischen Umfanges dieser Behörde aufzufassen, sondern auf die Landesverwaltung überhaupt auszudehnen ist, somit auch dort zu gelten hat, wo ungarisch-siebenbürgische Verwaltungs-Gegenstände außer Ungarn und Siebenbürgen in stämpelpflichtigen Ländern verhandelt werden.

Aus dieser Stämpelfreiheit Ungarns und Siebenbürgens, und der darauf Bezug nehmenden Verwaltung kann aber nicht gefolgert werden, daß ungarisch-siebenbürgische Unterthanen auch dann vom Stämpel frei sind, wenn sie nicht in Ungarn oder Siebenbürgen, sondern in einem stämpelpflichtigen Lande privatrechtliche Urkunden ausstellen, oder auch in Ungarn und Siebenbürgen Urkunden ausstellen, von denen aber in einem stämpelpflichtigen Lande vor einer Behörde oder einem Amte ein Gebrauch gemacht werden soll, oder wenn sie bei Behörden oder Aemtern in stämpelpflichtigen Ländern Gesuche oder Eingaben überreichen, die mit der ungarisch-siebenbürgischen Landesverwaltung nichts gemein haben.

Wenn z. B. ein ungarisch-siebenbürgischer Unterthan in einem stämpelpflichtigen Lande einen Vertrag schließt, wenn er in einem Proceße vor einem Richter in einem stämpelpflichtigen Lande als Parthei auftritt, wenn er in einer Abhandlung als Erbe oder sonst Anspruchsnehmer erscheint, oder in Ungarn oder Siebenbürgen eine Quittung ausstellet, die für eine Casse im stämpelpflichtigen Inlande bestimmt ist, wenn er bei einer Behörde im stämpelpflichtigen Lande eine Bedienstung suchet u. s. w., in allen derlei Fällen unterliegen die ungarisch-siebenbürgischen Unterthanen den Gesetzen des stämpelpflichtigen Landes, in dem sie Geschäfte betreiben, oder Rechte und Ansprüche durchsetzen, oder Vortheile erlangen wollen, so wie auch in solchen Fällen diesen Gesetzen jeder Fremde unterliegt, und vice versa auch die Unterthanen in den deutsch-italienischen Erblanden sich den ungarisch-siebenbürgischen Landesgesetzen zu unterwerfen haben, wenn sie dort Rechte suchen, Unternehmungen beginnen, oder überhaupt Geschäfte betreiben.

wyższego nadwornego Zarządu poczt w rzeczach pocztowych węgiersko-siedmiogrodzkich, do Sądu apelacyjnego sądowego, jak dalece ten Sąd jest także Sądem apelacyjnym wojskowym dla Węgier i Siedmiogrodu, i jego urzędowa działalność także i do tych krajów rozciąga się.

Powód, dla czego poddani węgiersko-siedmiogrodzcy, co do podań tego rodzaju także w krajach stęplowi podległych, od stęplu są wolni, jest ten, ponieważ przepis patentu ogłaszającego, że Ustawa stęplowo-taksowa w Węgrzech i Siedmiogrodzie nie ma mocy obowiązującéj, nie ma być uważany w ograniczoném znaczeniu objętości jeograficznéj téj władzy, ale w ogólności na administracyję krajową rozciągać go należy, a więc i tam przysługuje, gdzie przedmioty administracyjne węgiersko-siedmiogrodzkie po za Węgry i Siedmiogrod w krajach stęplowi podpadających pod rozprawę wzięte bywają.

Z tego zaś uwolnienia od stęplu Węgier i Siedmiogrodu i odnoszącéj się do tych krajów Administracyi nie można wnioskować, że poddani węgiersko-siedmiogrodzcy są i wtenczas od stęplu wolni, gdy nie w Węgrzech lub Siedmiogrodzie, ale w kraju podpadającym stęplowi dokumenta z prawa prywatnego wydają, albo takowe wydają w Węgrzech i Siedmiogrodzie, ale użytek z nich czyniony być ma w kraju do stęplu obowiązanym u jakiéj władzy albo jakiego urzędu, albo, gdy w krajach stęplowi podlegających podają do władz lub urzędów prośby lub inne pisma, które z Administracyją krajową węgiersko-siedmiogrodzką nic spólnego nie mają.

Gdy n. p. poddany węgiersko-siedmiogrodzki zawiéra umowę w kraju stęplowi podlegającym, gdy w procesie staje przed sędzią kraju stęplowi podpadającemu jako strona, lub w pertraktacyi jako dziedzic albo inny pretendent występuje, lub w Węgrzech albo w Siedmiogrodzie wydaje kwit, przeznaczony dla kasy kraju do stęplu obowiązanego; gdy u władzy jakiéj w kraju stęplowi podległym szuka służby i t. d., w tych wszystkich razach podlegają poddani węgiersko-siedmiogrodzcy ustawom kraju do stęplu obowiązanego, chcąc popiérać tam sprawy, albo prawa i roszczenia poszukiwać, albo jakowe korzyści osiągnąć, tak, jak każdy cudzoziemiec w takich okolicznościach tymże ustawom podlega, i jak nawzajem poddani w dziedzicznych krajach niemiecko-włoskich poddać się muszą ustawom krajowym węgiersko-siedmiogrodzkim, gdy tamże praw swoich poszukują, przedsiębierstwa poczynają, lub w ogólności sprawy jakowe popiérają.

Aus dieser Auffassung des Stämpel- und Taxgesetzes in seiner Beziehung auf Ungarn und Siebenbürgen ergeben sich nachstehende Grundsätze:

1. Privatrechtliche Urkunden unterliegen dem Stämpel,

a) wenn sie von ungarisch-siebenbürgischen Unterthanen in den stämpelpflichtigen Ländern ausgestellt werden, und zwar ohne Unterschied, ob sich derlei Urkunden auf ein stämpelpflichtiges Land, oder auf Ungarn oder Siebenbürgen, oder auf das Ausland beziehen, im stämpelfreien oder stämpelpflichtigen Inlande oder im Auslande gebraucht, verwendet, oder von Rechtswirkung seyn sollen, weil der §. 1. des Stämpel- und Taxgesetzes in den stämpelpflichtigen Ländern Jedermann dem Gesetze unterwirft, und in dem §. 6. des erwähnten Gesetzes bei den Urkunden eine Unterscheidung nach Maßgabe der oben erwähnten Merkmale nicht angedeutet ist;

b) wenn sie von ungarisch-siebenbürgischen Unterthanen im stämpelfreien Inlande, also in Ungarn und Siebenbürgen, oder im Auslande ausgestellt werden, von denselben jedoch in einem stämpelpflichtigen Lande ein ämtlicher oder gerichtlicher Gebrauch gemacht wird, in welchem Falle die §§. 82. und 83. des Stämpel- und Taxgesetzes ausdrücklich die Nachstämplung anordnen.

2. Gesuche und Eingaben ungarisch-siebenbürgischer Unterthanen in Partheisachen mit ihren Beilagen, Duplicaten und Rubriksabschriften unterliegen dem gesetzlichen Stämpel, wiebald sie bei einem Amte oder einer Behörde im stämpelpflichtigen Inlande eingebracht werden, und keinen ungarisch-siebenbürgischen Landesverwaltungs-Gegenstand betreffen, uud zwar ohne Unterschied, ob derlei Eingaben von den Partheien selbst überreicht, oder aus Ungarn und Siebenbürgen eingesendet, oder von dortigen Landesbehörden einbegleitet werden; denn in dem 2., 3. und 4. Abschnitte des Stämpel- und Taxgesetzes sind alle diese Schriften als stämpelpflichtig bezeichnet, ohne Unterschied des Ausstellers oder Verfassers, oder der Art und Weise, wie sie den Behörden zukommen.

Es kann also mit Rücksicht auf den §. 1. auch rücksichtlich der von ungarisch-siebenbürgischen Unterthanen eingebrachten derlei Schriften, außer der in dem Kundmachungs-Patente enthaltenen schon oben angedeuteten Beschränkung, keine anderweitige mehr zugelassen werden.

3. Die Ausfertigungen der Behörden und Aemter in den stämpelpflichtigen Ländern unterliegen dem gesetzlichen Stämpel, auch wenn sie an ungarisch-siebenbürgische Unterthanen gerichtet sind; denn auch bei den Ausfertigungen macht das Gesetz den Eintritt der Stämpelpflicht nicht von der Nationalität, oder von

Uważając z tego stanowiska Ustawę stęplowo-taksową, odnośnie co do Węgier i Siedmiogrodu, wynikają ztąd następujące zasady:

1. Dokumenta z prawa prywatnego podpadają stęplowi,

a) gdy je wydają poddani węgiersko-siedmiogrodzcy w krajach stęplowi ulegających, i to bez różnicy, czyli te dokumenta odnoszą się do kraju stęplowi podpadającemu, czyli do Węgier albo Siedmiogrodu, albo do kraju zagranicznego, czyli w kraju od stęplu wolnym lub do stęplu obowiązanym, albo za granicą potrzebowane, użyte, albo prawnie obowiązujące być mają, ponieważ §f. 1. Ustawy stęplowo-taksowéj w krajach stęplowi podpadających poddaje każdego Ustawie, a w §ie 6. rzeczonéj Ustawy rozróżnianie dokumentów podług pomienionych wyżéj znamion nie jest wskazane;

b) gdy je wydają poddani węgiersko-siedmiogrodzcy w kraju od stęplu wolnym, a zatém w Węgrzech, Siedmiogrodzie, albo za granicą, z tych jednak robiony będzie użytek urzędowy albo sądowy w kraju do stęplu obowiązanym, w którymto razie §§. 82. i 83. Ustawy stęplowo-taksowéj przepisują wyraźnie stęplowanie dodatkowe.

2. Prośby i inne pisma podawcze od poddanych węgiersko-siedmiogrodzkich w rzeczach stron, z anneksami, duplikatami i rubrami podlegają stęplowi prawem przepisanemu, jak tylko wniesione są do urzędu albo władzy w kraju stęplowi podpadającemu i nie dotyczą przedmiotu administracyi węgiersko-siedmiogrodzkiéj i to bez różnicy, czyli podania takowe wniesione są od samychże stron, albo z Węgier i Siedmiogrodu nadesłane, albo od tamtychże władz krajowych ze wstawieniem się poparte (konkomitowane); ponieważ wszystkie takie pisma oznaczone są w oddziale 2., 3. i 4tym Ustawy stęplowo-taksowéj, jako stęplowi podpadające, bez różnicy przez kogo są wydane albo ułożone i jakim sposobem do władzy dostały się.

Nie można więc z uwagą na §f. 1. i względem pism tego rodzaju, wniesionych przez poddanych węgiersko-siedmiogrodzkich, żadnych innych przypuszczać ograniczeń, prócz tych, które zawarte są w patencie obwieszczającym, i tu wyżéj wskazane zostały.

3. Ekspedycyje władz i urzędów w krajach do stęplu obowiazanych, podpadają stęplowi Ustawą przepisanemu, chociażby wydane były do poddanych węgiersko-siedmiogrodzkich; ponieważ i co do ekspedycyj nie czyni Ustawa powinności stęplowania zawisłą od narodowości albo od właściwo-

der Eigenschaft als Unterthan in einem stämpelpflichtigen Lande abhängig, und da das Gesetz in den §§. 82. und 83. nur den im Auslande oder stämpelfreien Inlande, also in Ungarn und Siebenbürgen ausgestellten Urkunden und Schriften, eine bedingte Stämpelfreiheit zugesteht, so sind alle andern nach dem Gesetze stämpelpflichtige Schriften, die nicht im Auslande oder stämpelfreien Inlande ausgestellt sind, wohin denn auch die an ungarisch-siebenbürgischen Unterthanen gerichteten ämtlichen Ausfertigungen im stämpelpflichtigen Inlande gehören, der Stämpelzahlung unterworfen.

Die Möglichkeit, für die ungarisch-siebenbürgischen Unterthanen in den oben erörterten Fällen der Stämpelpflicht zu genügen, unterliegt keinem Zweifel; denn, wenn die Parthei im Falle des obigen Grundsatzes 1 a) im stämpelpflichtigen Inlande eine Urkunde ausfertiget, so ist sie dort auch in dem Falle, sich allerorts Stämpelpapier zu verschaffen.

In den Fällen 1. b) und 2. aber ist die Nachstämplung zuläßig, und in dem Falle 3 kann die Ausfertigung vor dem Erlage der Gebühr nicht Statt haben.

Es ist die Sache der Parthei, wenn sie im stämpelpflichtigen Lande nicht anwesend ist, entweder die Stämpelgebühr dem Gesuche selbst beizufügen, oder sie anzuweisen, oder die Nachstämplung durch einen Bevollmächtigten oder Agenten besorgen zu lassen, welches insbesondere in gerichtlichen Angelegenheiten keinen Schwierigkeiten unterliegen kann, weil hiebei in der Regel ohnehin Advocaten des Gerichtssprengels im stämpelpflichtigen Lande zu interveniren haben.

Auch ist bereits mit dem abschriftlich mitfolgenden .|· Decrete vom 16. Jäner 1843 Z. 45814-4159 vorgeschrieben worden, wie sich in jenen Fällen bezüglich auf die Stämpelgebühr zu benehmen ist, wo ungarisch-siebenbürgische Cassen commissionsweise für Rechnung der Cassen in den stämpelpflichtigen Ländern zahlen und Quittungen empfangen

Wenn den Gefällsbehörden Anzeigen über stämpelgebrechliche auf Ungarn und Siebenbürgen Bezug nehmende Urkunden und Schriften in Folge der §§. 3., 5., 6., 14., 15. und 16. des Unterrichtes zu dem Stämpel- und Taxgesetze zukommen, so ist darüber nach den Bestimmungen der Gefalls-Strafgesetze das Amt zu handeln Es wird daher zuvörderst der Parthei das Anerbiethen zur Ablassung in der vorgeschriebenen Weise zu machen seyn, und wenn sie von diesem Anerbiethen keinen Gebrauch macht, das Verfahren nach den bestehenden gesetzlichen Bestimmungen zu pflegen, und die bemessene Straf- und Stämpelge-

ści, jako poddanego w kraju stęplowi podpadającym, a gdy Ustawa w §§. 82. i 83. tylko dokumentom i pismom wydawanym za granicą albo w kraju od stęplu wolnym, a więc w Węgrzech i Siedmiogrodzie przyznaje warunkową wolność od stęplu; przeto wszystkie inne podług Ustawy stęplowi podpadające pisma, które nie są wydane za granicą, albo w kraju od stęplu wolnym, dokąd też także ekspedycyje urzędowe w kraju stęplowi podległym, wydawane do poddanych węgiersko-siedmiogrodzkich, należą, opłacie stęplowéj poddane są.

Możność dla poddanych węgiersko-siedmiogrodzkich w wykazanych powyżéj wypadkach zadosyćuczynienia powinności stęplowéj nie podpada żadnéj wątpliwości; albowiem, jeżeli strona w razie powyżéj za zasadę wziętym 1. a) wydaje dokument w kraju stęplowi podpadającemu, więc jest tam także w tém położeniu, że wszędzie papieru stęplowego dostanie.

W wypadkach zaś 1. b) i 2. dozwolone jest dodatkowe stęplowanie, a w razie 3. ekspedycyja przed złożeniem należytości nie może nastąpić.

Jestto rzeczą strony, jeżeli nie jest obecną w kraju do stęplu obowiązanym, albo należytość stęplową do saméj prośby załączyć, albo ją u kogo zaasygnować, albo jakiemu umocowanemu lub ajentowi poleci dodatkowe takowéj zastęplowanie, co szczególniéj w sprawach sądowniczych żadnym trudnościom ulegać nie może, ponieważ w takim razie z porządku adwokaci oprócz tego w kraju stęplowi podpadającym pośredniczyć mają.

Dekretem także z dnia 16. Stycznia 1843, za liczbą 45814-4159, tu w odpisie .|. załączonym, przepisano jest, jak co do należytości stęplowéj w takich postępować razach, gdzie kasy węgiersko-siedmiogrodzkie drogą polecenia na rachunek kas w kraju stęplowi podpadającym płacą i kwity przyjmują.

Gdy Instancyjom dochodowym wydarzą się przysłane doniesienia względem dokumentów i pism nienależycie, lub wcale niestęplowanych a do Węgier i Siedmiogrodu odnoszących się, a to w skutek §§. 3., 5., 6., 14., 15. i 16. Instrukcyi do Ustawy stęplowo-taksowéj, natenczas podług przepisów Ustawy karnéj na przestępstwa dochodowe urząd pełnić mają. Potrzeba więc będzie stronom naprzód uczynić prośbę o darowanie kary sposobem przepisanym, a gdyby z tego nie korzystała, natenczas wypadnie wytoczyć postępowanie podług trwających przepisów prawa, i tak należytość stęplową

bühr im Wege der ungarisch-siebenbürgischen Landesbehörden einzubringen seyn.

Diese in dem Stämpel- und Taxgesetze liegenden Bestimmungen haben die k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen sich gegenwärtig zu halten, und den untergeordneten Gefällsämtern zur genauen Befolgung einzuschärfen.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 17. November 1844 Zahl 30855.

Gubernial-Verordnung vom 17. Jäner 1845 Gubernial-Zahl 81809 ex 1844, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur weiteren Kundmachung.

Abschrift eines Decretes der k. k. allgemeinen Hofkammer an die k. k. Universal-Staats- und Banco-Schuldencasse ddto. 16. Jäner 1843 Zahl 45814-4159.

Ueber die Anfrage vom 1. Februar 1842 Zahl 1532-137 wird der k. k. Universal-Staats- und Banco-Schuldencasse bedeutet, daß jene Urkunden und Schriften, als: Lebens- und andere Zeugnisse, dann Erbs- und andere Legitimationen 2c., welche den Credits-Abtheilungen zu Ofen und Hermannstadt zum Behufe der für Rechnung der k. k. Universal-Staats- und Banco-Schuldencasse auszuzahlenden Interessen, oder für Rechnung der k. k. Universal-Staats- und Banco-Schuldencasse zu leistenden Capitals-Rückzahlungen mit den betreffenden Percipienten-Quittungen übergeben werden, in soferne deren Stämpelpflichtigkeit überhaupt durch das neue Stämpel- und Taxgesetz ausgesprochen ist, dem gesetzlichen Stämpel auf gleiche Weise unterliegen, als wenn sie der k. k. Universal-Staats- und Banco-Schuldencasse unmittelbar von den Partheien übergeben würden.

Rücksichtlich der Einhebung der für solche Documente entfallenden Stämpelgebühren ist dasselbe Verfahren zu beobachten, welches mit dem hierortigen Decrete vom 17. December 1817 Zahl 62318-3527 für die Einhebung der Stämpelgebühren von den Interessen-Quittungen vorgezeichnet wurde, und welches darin zu bestehen hat, daß die gedachten Credits-Abtheilungen den Partheien derlei Interessen- und Capitalsbeträge nur gegen Erlag der für die beigebrachten stämpelpflichtigen Urkunden und Schriften entfallenden Stämpelgebühren ausbezahlen, die an Stämpelgebühren in Conv. Münze einfließenden Barschaften unter Ausfertigung einer auf die Universal-Staats- und Banco-Schuldencasse lautenden Verlags-Quittung gehörig in Empfang verrechnen, und diese Verlags-Quittung mit den Percipienten-Quittungen und den von den Partheien beigebrachten Urkunden

jako i wymierzoną karę przez władze krajowe węgiersko-siedmiogrodzkie odebrać.

Te na Ustawie stęplowo-taksowéj zasadzające się przepisy, mają mieć zawsze w pamięci c. k. Administracyje powiatowe i ściśle zachowanie ich podwładnym Urzędom dochodowym zalecić.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z d. 17. Listopada 1844 do liczby 30855.

Rozporządzenie gub. z d. 17. Stycznia 1845 do l. gub. 81809 ex 1844, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych dla obwieszczenia.

Odpis dekretu c. k. Kamery nadwornéj do c. k. powszechnéj Kasy długów Stanu i banku z dnia 16. Stycznia 1843, do liczby 45814-4159.

Na zapytanie z dnia 1. Lutego 1842, do liczby 1532-137, wskazuje się c. k. powszechnéj Kasie długów Stanu i banku, że dokumenta i pisma, jako to: poświadczenia na życie i inne, tudzież wykazy dziedzictwa i inne i t. d., które podawane bywają wydziałom kredytowym w Budzie i Hermansztadzie dla wypłacenia na rachunek c. k. powszechnéj Kasy długów Stanu i banku prowizyj, albo na rachunek téjże c. k. powszechnéj Kasy długów Stanu i banku uiszczenia zwrotu kapitałów wraz z kwitami poborców do tego odnoszącemi się, jak dalece ich podpadanie stęplowi przez nową Ustawę stęplowo-taksową wyrzeczone jest, stęplowi prawem przepisanemu równie podlegają, jak gdyby c. k. powszechnéj Kasie długów Stanu i banku przez strony bezpośrednio podane były.

Co do odebrania należytości stęplowéj za takie dokumenta przypadającéj, należy to samo postępowanie zachować, które dekretem tutejszym z dnia 17. Grudnia 1817, do liczby 62318-3527, dla odebrania należytości stęplowych od kwitów na prowizyje przepisane było, a które na tém zasadza się, że pomienione wydziały kredytowe stronom dotyczące ilości prowizyjne i kapitalne tylko za złożeniem należytości stęplowéj od wniesionych i stęplowi podpadających dokumentów i pism przypadającéj wypłacą, gotowiznę z należytości stęplowych w monecie konw. wpływającą za kwitem na wkład na powszechną Kasę długów Stanu i banku opiewającym należycie na percepte wezmą (do rubryki przychodu), i taki kwit na wkład z kwitami pobierających i dokumentami i pismami, przez strony wniesionémi, c. k. powszechnéj Kasie

und Schriften an die k. k. Universal-Staats- und Banco-Schuldencasse einsenden, wogegen dieselbe die in den Verlags-Quittungen aufgeführten Beträge als Verlag auf die betreffende Credits-Abtheilung in Ausgabe zu stellen, für dieselben Beträge sich die erforderliche Anzahl von Stämpelbögen in natura zu verschaffen, und diese den betreffenden Quittungen, Urkunden und Schriften in der vorgeschriebenen Art anzuschließen hat.

Von dieser Entscheidung werden gleichzeitig die vorgenannten beiden Credits-Abtheilungen im geeigneten Wege in die Kenntniß gesetzt.

12.

Stämpelpflichtigkeit der Quittungen der Cameral-Wirthschafts- und Forstbeamten über Pferde-Unterhaltungs-Pauschalien.

Die Quittungen der Cameral-Wirthschafts- und Forstbeamten über Pferde-Unterhaltungs-Pauschalien, welche Letztere nicht als Reiseauslagen-Vergütung in dem Sinne des §. 81. Z. 25. betrachtet werden können, sind in Gemäßheit des mit der hierortigen Circular-Verordnung vom 5. März 1842 Zahl 6381 bekannt gegebenen hohen Hofkammer-Decrets vom 9. Februar 1842 Zahl 48453 dem Urkunden-Stämpel unterworfen.

Welche Vorschrift man den Bezirks-Behörden und staatsherrschaftlichen Verwaltungsämtern zur genauen Befolgung in Erinnerung zu bringen, sich veranlaßt findet.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 8. November 1844 Zahl 30396, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen und Cameral-Wirthschaftsämter.

Gubernial-Erledigung vom 17. Jäner 1845 Gubernial-Zahl 81810 ex 1844.

13.

Stämpelbehandlung der Gesuche zur Erlangung von Reise-Urkunden, Ehe-Meldzettel, Wanderbuchs- und Urlaubs-Verlängerungen

Aus Anlaß einer Frage, ob zur Ertheilung von Pässen und Wanderbüchern, Dienst- und Aufenthalts-Consensen, in sofern Letztere die Stelle von Reisepässen vertreten, und anderen Reise-Urkunden, dann zur Ausfolgung von Ehe-Meldzetteln, endlich bei Erwirkung eines Urlaubs oder einer Urlaubs-Verlängerung bei der obligaten Militär-Mannschaft ein gestämpeltes schriftliches

długów Stanu i banku prześlą; ta zaś Kasa ilości w kwitach na wkład wyrażone umieścić ma w rubryce rozchodu, jako wkład (zasób) na rzecz dotyczącego wydziału kredytowego, za te pieniądze potrzebną ilość arkuszy stęplowych w naturze nabędzie, i te do dotyczących kwitów dokumentów i pism sposobem przepisanym załączy.

O tém rozstrygnieniu rzeczy zawiadamia się wraz pomienione obadwa wydziały kredytowe drogą przyzwoitą.

12.

Powinność stęplowania kwitów skarbowych urzędników ekonomicznych i leśnych na ryczałtową płacę utrzymywania koni.

Kwity urzędników skarbowych ekonomicznych i lasowych na ryczałtową płacę na utrzymanie koni, którato płaca nie może w myśl §fu. 81. l 25 jako wynagrodzenie kosztów podróży być uważana, podlegają stosownie do dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 9. Lutego 1842, do liczby 48453, ogłoszonego tutejszém rozporządzeniem okólném z dnia 5. Marca 1842, do liczby 6381, stęplowi na dokumenta.

Którylo pryepis przypomina się Instancyjom powiatowym i Urzędom zawiadowczym w dobrach skarbowych dla ścisłego zachowania.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 8. Listopada 1844 do liczby 30396, do wszystkich c. k. Administracyj powiatowych i Urzędów ekonomicznych skarbowych.
Uwiadomienie gub. z d. 17. Stycznia 1845 do l. gub. 81810 ex 1844.

13.

Postępowanie stęplowe z prośbami o uzyskanie dokumentów do podróży, kart meldunkowych zaślubienia się, książek wędrowniczych i przedłużenia urlopu.

Z powodu zapytania: czyli do udzielenia paszportów i książek wędrowniczych, pozwolenia na służbę i kart pobytu, jeżeli te dwoje drugich miejsce paszportów podróżnych zastępują i innych dokumentów do podróży, tudzież do wydania kart meldunkowych do zaślubienia się, nakoniec dla wyjednania urlopu lub tegoż przedłużenia żołnierzom do wojska obowiąza-

Gesuch eingebracht, oder bei mündlichen derlei Ansuchen hierüber ein mit dem Gesuchsstämpel versehenes Protokoll aufzunehmen sey? wurde im Einvernehmen mit der k. k. allgemeinen hohen Hofkammer Nachstehendes bestimmt:

Weder das Tax= noch Stämpelpatent, noch die dießfalls bestehenden politischen Vorschriften enthalten die Bestimmung, daß die Partheien zur Erlangung der obenerwähnten Reise = Urkunden, Ehe = Meldzettel, Wanderbuchs = und Urlaubs = Verlängerungen schriftliche Gesuche einbringen, oder daß über ihr mündliches Ansuchen Protokolle aufgenommen werden müssen, sondern das Tax= und Stämpelgesetz verlangt nur, daß in jenen Fällen, wenn derlei schriftliche Ansuchen oder Protokolle vorkommen, dieselben sodann dem gesetzlichen Stämpel unterliegen.

Wenn aber die Behörden, als: Dominien, Magistrate u. dgl. für Militär= Individuen um Urlaub oder dessen Verlängerung, oder für Handwerksgesellen um Wander=Bewilligung oder deren Verlängerung, über ein mündliches Gesuch ein weiteres Einschreiten machen, dann vertritt dieses Einschreiten die Stelle eines schriftlichen Gesuches, und dieses Interventionsschreiben ist mit dem gesetzlichen Stämpel zu versehen, indem ein solches Ansuchen, oder Einschreiten, oder Interventionsschreiben der Behörde nicht mehr als eine stämpelfreie officiose Amtscorrespondenz betrachtet werden kann, sondern im Namen, und im Interesse der Parthei und in Vertretung derselben Statt findet.

Welches in Folge hohen Hofkanzlei= Decretes vom 16ten v. M. Z. 38984-3714 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial=Kundmachung vom 18. Jäner 1845 Gubernial=Zahl 81136 ex 1844.

14.

Wegen vollständiger Frankirungs-Freiheit für Briefe aus den k. k. österreichischen Staaten nach dem Königreiche Hannover.

Zufolge Decretes des hohen Präsidiums der k. k. allgemeinen Hofkammer vom 18. October 1844 Z. 8210-P. P. können vom 1. Februar 1845 an, Briefe aus den k. k österreichischen Staaten nach dem Königreiche Hannover entweder ohne Bezahlung einer Gebühr aufgegeben, oder bis zum Bestimmungsorte im gedachten Königreiche vollständig frankirt werden.

Diese Frankirung wird dadurch erreicht, daß nebst dem gemeinschaftlichen Porto von 12 kr. auch die ausländische Taxe von 10 kr. für den einfachen, ein halbes Loth wiegenden Brief von den Aufgebern entrichtet wird.

nym prośba stęplowana na piśmie wniesioną, lub na wniesioną prośbę ustną protokół stęplem prośby opatrzony spisany być powinien? — postanowiono w porozumieniu się z c. k. powszechną Kamerą nadworną, co następuje:

Ani patent stęplowo-taksowy, ani trwające w téj mierze przepisy polityczne nie zawierają tego postanowienia, iż strony dla uzyskania rzeczonych dokumentów na podróż, kart meldunkowych do zaślubienia się, książek wędrowniczych i przedłużenia urlopów podawać mają prośby na piśmie, albo, że na ich ustną prośbę protokóły spisane być powinny; tylko Ustawa stęplowo-taksowa wymaga, aby wtenczas, gdy takie prośby pisemne lub protokóły wydarzą się, stęplowi prawem przepisanemu podpadały.

Jeżeli zaś Instancyje, jako to: Dominija, Magistraty i t. p. za osobami wojskowymi o urlop, albo za rzemieślniczą czeladzią o pozwolenie na wędrówkę, lub o przedłużenie tegoż na prośbę ustną o to wyżéj wstawiają się, natenczas wstawianie się takie zastępuje miejsce prośby pisemnéj, i takowe pismo pośredniczące powinno mieć stępel Ustawą przepisany, gdyż takie żądanie czyli wstawienie się, czyli tak zwane pismo interwencyjne (pośredniczące) od Instancyj, nie może uważane być za korespondencyję z Urzędu od stęplu wolną, ale za pismo w imieniu i w interesie (rzeczy) strony i w jéj zastępstwie podane.

Co w skutek dekretu wysokiéj c. k Kancelaryi nadwornéj z dnia 16. z. m, do liczby 38984-3714, do powszechnéj wiadomości podaje się.

Obwieszczenie gub. z d. 18. Stycznia 1845 do l. gub. 81136 ex 1844.

14.

O zupełnéj wolności frankowania listów, z Państw c. k. austryjackich do Królestwa Hanowerskiego idących.

W skutek dekretu wysokiego Prezydyjum c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z dnia 18. Października 1844, do liczby 8210-p p, wolno listy z Państw c. k. austryjackich do Królestwa Hanowerskiego posełane, podawac na pocztę bez opłacenia jakiéj należytości, albo je aż do miejsca przeznaczonego w pomienioném Królestwie całkiem frankować.

Frankowanie to dzieje się tym sposobem, iż oprócz spólnego portoryjum 12 kr płaci się także przez podawcę taksa zagraniczna 10 kr. od listu pojedyńczego pół łóta ważącego.

Für die, dieses Gewicht überschreitenden Sendungen steigt die gemeinschaftliche Taxe, wie dieses in der, zu Folge des hohen Hofkammer = Präsidial = Decretes vom 9. März 1843 Z. 1960-P. P. erlassenen Kundmachung vorgezeichnet ist; die ausländische Taxe hingegen von halb zu halb Loth um die Hälfte, der für den einfachen Brief dießfalls festgesetzten Gebühr.

Gubernial = Kundmachung vom 22. Jäner 1845 Gubernial = Zahl 4516.

15.

Betreffend die Stämpelpflichtigkeit der Correspondenz der Dominien, Magistrate, Wirthschaftsämter u. dgl. in Parthei = Angelegenheiten.

Aus Anlaß einer vorgekommenen Anfrage, ob die Eingaben der Wirthschaftsämter, Dominien, Magistrate u. dgl. in Partheisachen, und namentlich die Einschreiten derselben im Namen und Interesse der Partheien um Erwirkung oder Verlängerung von Reise = Urkunden jederzeit und ohne Rücksicht, ob denselben ein gestämpeltes Gesuch, oder ein dessen Stelle vertretendes gestämpeltes Protokoll zum Grunde liegt oder nicht, gestämpelt seyn müssen, wird den k. k Kreisämtern in Folge hohen Hofkammer = Decrets vom 7 l. M. Zahl 44251 - 3382 und im Nachhange des hierämtlichen Kreisschreibens vom 18. l M. Z 81136 zur eigenen Nachachtung und Belehrung der Dominien und Magistrate Folgendes bedeutet:

Mit dem in Abschrift .|1 beiliegenden Decrete der hohen Hofkammer vom 24. August 1841 Z 27487 - 3021 wurde bereits entschieden, daß die ämtliche Correspondenz der Behörden in Partheisachen, also die Ersuchschreiben, Insinuate, Berichte u. dgl, welche von einer Behörde an die andere gerichtet sind, und Partheiangelegenheiten betreffen, in der Regel allerdings nach §. 81. Z 5. des Stämpel = und Taxgesetzes stämpelfrei sey, daß jedoch die Eingaben und das Einschreiten der Wirthschaftsämter, Dominien, Magistrate u dgl. im Namen und Interesse der Partheien, falls diese Aemter nicht eigends durch die Gesetze dazu von A m t s w e g e n berufen sind, zu dieser ämtlichen stämpelfreien Correspondenz nicht gehören, sondern als Eingaben in Partheisachen nach §§. 69. und 70. des Stämpel = und Taxgesetzes dem Stämpel unterliegen, weil die Magistrate, Dominien und Wirthschaftsämter in diesen Fällen gewissermassen als von den Partheien gewählte Bevollmächtigte und Vertreter, und ihre Eingaben daher als Eingaben in Partheisachen erscheinen.

Od posełek tę wagę przewyższajacych postępuje owa taksa w ten sposób, jak to już obwieszczeniem, w skutek prezydyjalnego dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 9. Marca 1843, do liczby 1960-p. p., wydaném, oznaczono; taksa zaś zagraniczna postępuje co pół łóta o połowę należytości, w téj mierze od listu pojedyńczego ustanowionéj.

Obwieszczenie gub. z dnia 25. Stycznia 1845 do l. gub. 4516.

15.

O powinności stęplowania korespondencyi Dominijów, Magistratów, Urzędów ekonomicznych i t. p. w sprawach stron.

Z powodu uczynionego zapytania: czyli podania Urzędów ekonomicznych, Dominijów, Magistratów i t. p. w sprawach stron, a mianowicie wstawianie się tychże w imieniu i w rzeczach stron o wyjednanie lub przedłużenie dokumentów na podróż, każdego czasu i bez względu, czyli takowym służy za posadę prośba stęplowana, albo miejsce takowéj zastępujący protokół stęplowany, albo nie, stęplowane byc powinny? wskazuje się c. k. Urzędom cyrkułowym w skutek dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 7. b. m., do l. 44251-3362, i dodatkowo do okólnika tutejszego z dnia 18. b m., do liczby 81136, dla własnego zachowania i oświecenia Dominijów i Magistratów, co następuje:

Dekretem wysokiéj Kamery nadwornéj tu .|1 w odpisie załączonym, z dnia 24. Sierpnia 1841, pod l. 27487-3021, rozstrzygniono już zostało, że urzędowa korespondencyja Instancyj w rzeczach stron, a zatém rekwizycyje, insynuaty, sprawozdania i t. p. od jednéj Instancyi do drugiéj w sprawach stron czynione, są podług §fu 81. l. 5. Ustawy stęplowo-taksowéj od stęplu wolne, że jednak podania i wstawianie się Urzędów ekonomicznych, Dominijów, Magistratów i t. p. w imieniu i w rzeczach stron, jeżeli te Urzędy już z mocy ustaw nie są do tego z Urzędu umyślnie powołanémi do téj urzędowéj od stęplu wolnéj korespondencyi nie należą, ale jako podania w rzeczach stron podług §§. 69. i 70 Ustawy stęplowo-taksowéj stęplowi podlegają, ponieważ w takim razie Magistraty, Dominija i Urzędy ekonomiczne są niejako obranymi przez strony pełnomocnikami, a zatém podania ich niejako podaniami w rzeczach stron.

Ferner wurde mit dem hier abschriftlich .|2 mitfolgenden hohen Hofkammer-Decrete an die böhmische Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 15 April 1844 Zahl 8874-617, und mit der in Abschrift .|3 zuliegenden Verordnung der hohen Hofkanzlei an das böhmische Gubernium vom 22. Februar 1844 Z. 4453-383 erklärt, daß weder das Stämpel- und Taxgesetz, noch die bezüglichen politischen Vorschriften die Einbringung schriftlicher Gesuche zur Erlangung oder Verlängerung von Reise-Urkunden, oder bei mündlichen dießfälligen Ansuchen der Partheien die Aufnahme von Protokollen vorschreiben, welche Gesuche und Protokolle, wenn sie vorkommen, dem gesetzlichen Stämpel unterliegen, daß aber, wenn die Behörden, als: Dominien, Magistrate u. dgl. für Partheien lediglich über ihr mündliches Ansuchen, also ohne einem vorliegenden gestämpelten Gesuche, oder dieses vertretenden gestämpelten Protokolle um Erlangung oder Verlängerung von Reise-Urkunden ein weiteres Einschreiten machen, dieses Einschreiten oder Interventionsschreiben mit dem gesetzlichen Stämpel zu versehen ist, weil dasselbe die Stelle eines schriftlichen Gesuches der Parthei vertritt, und da es im Namen und Interesse und in Vertretung der Parthei Statt findet, nicht mehr als eine stämpelfrei officiose Amts-Correspondenz betrachtet werden kann.

Es sind daher im Sinne dieser Verordnungen die Eingaben, Insinuate, Ersuchschreiben, Berichte u. dgl der Wirthschaftsämter, Dominien, Magistrate und derlei Behörden und Aemter in Partheisachen, und in Vertretung im Namen und Interesse der Partheien, und insbesondere derlei Einschreiten um Erwirkung oder Verlängerung von Reise-Urkunden, als: Pässen, Wanderbüchern u s. w., wenn derlei Eingaben nicht ein gestämpeltes Gesuch der Parthei, oder ein über ihr mündliches Ansuchen aufgenommenes gestämpeltes Protokoll beiliegt, und das Einschreiten des Magistrates oder Dominiums nicht selbst gestämpelt ist, als mit einem Stämpelgebrechen behaftet anzusehen und zu behandeln, weil in einem solchen Falle vorausgesetzt werden muß, daß ein gestämpeltes Gesuch oder Protokoll auch nicht besteht, und somit dem oben Angeführten zufolge derlei Eingaben der Dominien, Magistrate u. dgl. als im Namen der Parthei gestellte, und die Stelle der stämpelpflichtigen Parthei-Eingabe vertretende, folglich selbst stämpelpflichtige Ansuchen erscheinen.

Dagegen unterliegen Einschreiten der Wirthschaftsämter, Dominien und Magistrate in Partheisachen, welchen ein gestämpeltes Gesuch der Parthei selbst, oder ein über ihr mündliches Ansuchen aufgenommenes gestämpeltes Protokoll beiliegt, dem Stämpel nicht, weil in diesen Fällen das Einschreiten nicht als

Dekretem także wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 15. Kwietnia 1844, do liczby 8874-617, do czeskiéj Administracyi dochodów skarbowych wydanym, a tu .|2 w odpisie załączonym, tudzież rozporządzeniem wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 22. Lutego 1844, pod liczbą 4453-363, do krajowego Rządu czeskiego wydaném, a tu .|3 równie w odpisie załączoném, zadeklarowano zostało: iż ani Ustawa stęplowo-taksowa, ani odnoszące się do niéj przepisy polityczne nie przepisują, aby dla uzyskania lub przedłużenia dokumentów do podróży prośby na piśmie podawane, albo, gdy strony o to ustnie proszą, protokóły na to spisywane były, któreto prośby i protokóły, gdy nastąpią, prawnemu stęplowi podlegają, że zaś, gdy Instancyje, jako to: Dominija, Magistraty i t. p. za stronami jedynie na ich ustne żądania, a zatém bez podanéj prośby na stęplu, lub bez zastępującego takową protokółu stęplowanego o uzyskanie lub przedłużenie dokumentów do podróży daléj wstawiają się, takowe wstawienie się czyli pismo pośredniczące prawem przepisanym stęplem opatrzone być powinno, ponieważ takowe zastępuje miejsce prośby pisemnéj, a gdy takowe dzieje się w imieniu, w interesie i w zastępstwie stron, nie może być więcéj jako korespondencyja Urzędów od stęplu wolna uważaném.

Takie więc podania, insynuaty, rekwizycyje, sprawozdania i t p. od Urzędów ekonomicznych, Dominijów, Magistratów i tym podobnych Instancyj i Urzędów w imieniu i w rzeczy stron, a w szczególności podobne wstawianie się o wyjednanie lub przedłużenie dokumentów do podróży, jako to: paszportów, książek wędrowniczych i t. d , jeżeli do takowych podań prośba strony stęplowana, lub spisany na jéj ustne wniesienie stęplowany protokół dołączonym nie jest, i samo pismo wstawiające się od Magistratu albo Dominijum stęplowane nie jest, w myśl powyższych rozporządzeń, jako pisma pod względem stęplu chybione uważanémi być, i postępowaniu prawnemu podpadać mają, ponieważ w takim razie trzeba dopuścić, że stęplowanéj prośby albo takiegoż protokółu nie ma, a zatém podług tego, co się wyżéj powiedziało, podania tego rodzaju od Dominijów, Magistratów i t. p., jako prośby, w imieniu stron wniesione, i miejsce podpadającego stęplowi podania stron zastępujące, tém samém stęplowi podlegające ukazują się.

Przeciwnie zaś wstawiania się Urzędów ekonomicznych, Dominijów i Magistratów w rzeczach stron, do których załączona jest prośba saméjże strony, albo protokół stęplowany na ustną prośbę spisany, stęplowi nie podlegają, ponieważ w takich wypadkach owo wstawianie się nie może

ein im Namen der Parthei gestelltes, die Stelle der stämpelpflichtigen Parthei-Eingabe vertretendes Ansuchen betrachtet werden kann, sondern als officiose Amts-Correspondenz erscheint, welche im Sinne des §. 81. Z. 5. des Stämpel- und Taxgesetzes stämpelfrei ist.

Gubernial-Verordnung vom 29. Jäner 1845 Gubernial-Zahl 4950.

.|1

Abschrift eines Decretes der k. k. allgemeinen Hofkammer an sämmtliche Cameral-Gefällen-Verwaltungen ddto. 24. August 1841 Zahl 27487-3021.

Ueber eine hierorts vorgekommene Anfrage in Betreff der Stämpelpflicht der Eingaben der Dominien und Gemeinden im Namen und im Interesse von Partheien, dann jener der Bezirks-Insassen gegen das Verfahren der Bezirks-Obrigkeiten, ist im Einverständnisse mit der k. k. vereinten Hofkanzlei entschieden worden:

Die ämtliche Correspondenz der Behörden in Partheisachen ist im Sinne des § 81. Z. 5. des Stämpel- und Taxgesetzes allerdings stämpelfrei. Die Eingaben und das Einschreiten der Wirthschaftsämter, Dominien, Magistrate u. dgl. im Namen und im Interesse der Partheien, falls diese Aemter nicht eigends durch die Gesetze dazu von Amtswegen berufen sind, gehören jedoch nicht zu dieser ämtlichen stämpelfreien Correspondenz, sondern die Dominien, Magistrate und Wirschaftsämter erscheinen in diesen Fällen gewißermassen als von den Partheien selbst gewählte Bevollmächtigte und Vertreter, daher die Eingaben dieser Aemter in solchen Fällen als Eingaben in Partheisachen nach §§. 69. und 70. des Stämpel- und Taxgesetzes dem Stämpel unterliegen. Was die Beschwerden der Bezirks-Insassen gegen die Bezirks-Obrigkeiten betrifft, so kann eine Modification des §. 70. Z. 9. in Betreff derselben nicht eintreten.

już uważaném być jako prośba w imieniu strony czyniona, miejsce podania strony stęplowi podlegającego zastępujace, tylko jako korespondencyja z Urzędu, która w myśl §fu. 81. l. 5 Ustawy stęplowo-taksowéj od stęplu jest wolna.

Rozporządzenie gub. z d. 29. Stycznia 1846 do l. gub. 4950.

Bei der Anwendung der Bestimmung des §. 70. Z. 9. des Stämpel- und Taxgesetzes ist jedoch der Begriff eines Recurses und der Umstand sich gegenwärtig zu halten, daß der §. 70. eine Ausnahme von der Regel des §. 69. bilde, und daher strenge auszulegen ist, daß Klagen, Beschwerden und Anzeigen, zumalen, wenn sie nicht auf der Grundlage vorausgegangener schriftlicher Verhandlungen und Entscheidungen der Unterbehörden vorgebracht werden, nach Maßgabe des concreten Falles recht wohl in dem Sinne des Gesetzes nur dem gemeinen Eingabenstämpel §. 69. unterliegen können, und daß Beschwerden, Klagen und Denuntiationen über eine ungeregelte oder vorschriftswidrige Amtirung vermöge des §. 81. Z. 2. des Stämpel- und Taxgesetzes stämpelfrei sind, wenn die dort gestellte Bedingung eintritt.

Hievon wird die k. k Cameral-Gefällen-Verwaltung zur Wissenschaft und Darnachachtung verständiget.

.|2

Abschrift eines von der k. k. allgemeinen Hofkammer an die k. k. böhmische Cameral-Gefällen-Verwaltung erlassenen Decretes ddo. 15. April 1844, Zahl 8874-617.

In Erledigung des Berichtes vom 6. October v. J. Zah 21993-693, erhält die k. k. ꝛc. eine Abschrift der Verordnung .|3 zur Wissenschaft und Darnachachtung, welche die k. k. vereinte Hofkanzlei im Einvernehmen mit der allgemeinen Hofkammer über die Anfrage an das böhmische Gubernium erlassen hat, ob

zur Erlangung von Reiseurkunden, Ehemeldzetteln, Militär-Urlauben u. d. dgl. ein gestämpeltes Gesuch einzubringen, oder bei mündlichen derlei Ansuchen ein mit dem Gesuchsstämpel versehenes Protokoll darüber aufzunehmen sei?

.|3

Abschrift einer Verordnung der k. k. vereinten Hofkanzlei an das k. k. böhmische Gubernium ddo. 22. Februar 1844, Zahl 4453-363.

Auf die, mit dem Berichte vom 16. Juni 1843, Zahl 25971 und 31859, gestellte Anfrage, ob zur Ertheilung von Pässen und Wanderbüchern, Dienst- und Aufenthalts-Consensen, in sofern letztere die Stelle von Reisepässen vertreten, und andere Reiseurkunden, dann zur Ausfolgung von Ehemeldzetteln, endlich bei Erwirkung eines Urlaubs oder Urlaubs-Verlängerung bei der obligaten Militär-Mannschaft ein gestämpeltes schriftliches Gesuch eingebracht, oder bei mündlichen derlei Ansuchen hierüber ein mit dem Gesuchstämpel versehenes Protokoll aufzunehmen sey, wird dem Gubernium nach vorläufiger Rücksprache mit der k. k. allgemeinen Hofkammer Nachstehendes bedeutet:

Weder das Tax- und Stämpelgesetz, noch die dießfalls bestehenden politischen Vorschriften enthalten die Bestimmung, daß die Partheien zur Erlangung der obenerwähnten Reiseurkunden, Ehemeldzettel, Urlaube, Wanderbuchs- und Urlaubs-Verlängerungen schriftliche Gesuche einbringen, oder daß über ihr Ansuchen Protokolle aufgenommen werden müssen, sondern das Tax- und Stämpelgesetz verlangt nur, daß in jenen Fällen, wenn derlei schriftliche Ansuchen oder Protokolle vorkommen, dieselben sodann dem gesetzlichen Stämpel unterliegen.

Wenn aber die Behörden, als: Dominien, Magistrate u. dgl. für Militär-Individuen um Urlaub oder dessen Verlängerung, oder für Handwerksgesellen um Wanderbewilligung oder

deren Verlängerung über ein mündliches Gesuch ein weiteres Einschreiten machen, dann vertritt dieses Einschreiten die Stelle eines schriftlichen Gesuches, und dieses Interventionsschreiben ist mit dem gesetzlichen Stämpel zu versehen, indem ein solches Ansuchen oder Einschreiten, oder Interventionsschreiben der Behörde nicht mehr als eine stämpelfreie officiose Amtscorrespondenz betrachtet werden kann, sondern im Namen und im Interesse der Parthei, und in Vertretung derselben Statt findet.

16.

Stämpelbehandlung der Conten über Arbeiten oder Lieferungen für Staats- oder öffentliche Anstalten.

Mit hohem Hofkammer-Decrete vom 28. December 1844 Z. 47541-3619 wurde Nachstehendes hierher bedeutet:

Aus Anlaß einer vorgekommenen Anfrage hat man ersehen, daß in der mit hierortigem Decrete vom 27. October d. J. Z. 39201-2987 dem k. k. Gubernium mitgetheilten Abschrift der hierortigen Verordnung vom 3. März 1843 Z. 1171-105, betreffend die Stämpelbehandlung der Conten über Arbeiten oder Lieferungen für Staats- oder öffentliche Anstalten, am Schluße des 3. Absatzes, wo es sich darum handelt, ob die Vorlegung gestämpelter Conti einer Stämpelbefreiung für jene Quittungen begründe, welche über die hierauf zu empfangende Zahlung ausgestellt werden müssen, und ob die Kundmachung der Entscheidung darüber und der Bestimmung, daß unsaldirte Conti über Arbeiten oder Lieferungen für Staats- oder andere unter öffentlicher Verwaltung stehende Anstalten nach dem Gesetze keines Stämpels bedürfen, zuläßig sey, aus Versehen des hierortigen Expedits, Schreibfehler unterlaufen seyen, durch welche dieser Verordnung vom 3. März v. J. in den angedeuteten Beziehungen eine unrichtige Fassung gegeben wird.

Um Mißverständnisse zu beseitigen, wird dem k. k. Gubernium bedeutet, daß der dritte Absatz der hierortigen Verordnung vom 3. März 1843 Zahl 1171-105 also lautet:

»Wiewohl nun diese Bestimmungen schon in dem Stämpel- und Taxgesetze liegen, so findet man doch die beabsichtigte Kundmachung, daß unsaldirte Conti über Arbeiten oder Lieferungen für Staats- oder andere unter öffentlicher Verwaltung stehende Anstalten nach dem Gesetze keines Stämpels bedürfen, und daß die Vorlegung gestämpelter Conti eine Stämpelbefreiung für jene Quittungen, welche über die hierauf zu empfangende Zahlung ausgestellt werden müssen, nicht begründe — zuläßig«

Wovon die k. k. Kreisämter im Nachhange der Gubernial-Verordnung vom 15 November 1844 Zahl 71649 zur eigenen Wissenschaft und Nachachtung wie auch zur weiteren Bekanntmachung in Kenntniß gesetzt werden.

Gubernial-Verordnung vom 8. Februar 1845 Gubernial-Zahl 2452.

16.

Postępowanie stęplowe z porachunkami (Conto) robót i dostaw dla zakładów rządowych albo publicznych.

Dekretem wysokiéj Kamery z dnia 28. Grudnia 1844, za liczbą 47541-3619, wskazano, co następuje:

Z powodu uczynionego zapytania postrzeżono, że w odpisie rozporządzenia tutejszego z dnia 3. Marca 1843, pod liczbą 1171-105, dekretem tutejszym z dnia 27. Października r. t., pod liczbą 39201-2987, c. k. Rządowi krajowemu względem postępowania stęplowego z porachunkami robót i dostaw dla zakładów rządowych albo publicznych udzielonym, przy końcu ustępu 3go, gdzie o to idzie, czyli okazanie takich porachunków na stęplu, uwalnia od stęplu owe kwity, które dawać potrzeba na odebraną na taki rachnek zapłatę, i czyli ma nastąpić obwieszczenie zawyrokowania w téj mierze i przepisu, jako niezapłacone porachunki robót albo dostaw dla zakładów rządowych albo innych, pod zarządem publicznym zostających, podług prawa żadnego stęplu nie potrzebują; z przeoczenia tutejszéj ekspedytury mylki pisarskie pozachodziły, przez co rozporządzeniu temu z dnia 3. Marca r. z. we wytkniętych względach nienależyte znaczenie nadawane bywa.

Dla uchylonia nieporozumień wskazuje się c. k. Rządowi krajowemu, że trzeci ustęp rozporządzenia tutejszego z dnia 3. Marca 1843, za liczbą 1171-105, opiewa tak:

»Chociaż przepisy te objęte są już Ustawą stęplowo-taksową, toć przecie uznaje się, że to zamierzone ogłoszenie, jako porachunki niezapłacone robót i dostaw dla zakładów rządowych lub innych, pod zarządem publicznym zostających, podług prawa stępla nie potrzebują, i że okazanie porachunków stęplowanych nie pociąga za sobą uwolnienia od stęplu kwitów, które na odbiérane za to wypłaty wydawać potrzeba — nastąpić może.«

O czém obwieszcza się c. k. Urzędy cyrkułowe dodatkowo do rozporządzenia gubernijalnego z dnia 15. Listopada 1844, do liczby 71649, dla własnéj wiadomości i zachowania, jako też dalszego ogłoszenia.

Rozporządzenie gub. z dnia 8. Lutego 1845 do l. gub. 2452.

17.

Stämpelbehandlung der aus Ungarn und Siebenbürgen einlangenden ungestämpelten Eingaben und deren Beilagen.

Seine k. k. Majestät haben laut der von der hohen Hofkammer der hohen Hofkanzlei gemachten Eröffnung vom 24. December v. J. Zahl 49469 aus Anlaß einer vorgekommenen Anfrage mit allerhöchster Entschließung vom 3. December 1844 zu bestimmen geruht, daß von dem stets bestandenen Grundsatze, »daß die Stämpelabgabe von den stämpelpflichtigen Eingaben, die bei Aemtern oder Behörden des stämpelpflichtigen Inlandes eingebracht werden, zu entrichten sey, ohne daß der Wohnort desjenigen, von dem die Eingabe herrührt, eine Ausnahme zu begründen habe,« nicht abgegangen werden kann.

Um jedoch den Geschäftsverkehr von Ungarn und Siebenbürgen mit den Provinzen des stämpelpflichtigen Inlandes möglichst zu erleichtern, haben Seine Majestät zugleich anzuordnen befunden, daß über die an Behörden oder Aemter des stämpelpflichtigen Inlandes durch die Postanstalt oder durch Vermittlung einer öffentlichen Behörde aus Ungarn und Siebenbürgen einlangenden ungestämpelten Eingaben, die dem Gegenstande derselben angemessene Amtshandlung gepflogen, und der von der Eingabe selbst, und deren Beilagen entfallende einfache Stämpelbetrag ohne Einleitung eines Strafverfahrens von der Parthei im gehörigen Wege nachträglich eingebracht werde.

Dieser allerhöchsten Entschließung gemäß hat die hohe Hofkammer den in der Abschrift .|. beiliegenden Unterricht entworfen.

Aus demselben sind jene Aenderungen zu ersehen, welche durch diese allerhöchste Entschließung in den Bestimmungen des §. 117. des Stämpel- und Taxgesetzes und der §§. 5 und 16. des Unterrichtes zu diesem Gesetze, bezüglich auf das Verfahren der Behörden, rücksichtlich der, in der obenangeführten allerhöchsten Entschließung bezeichneten Eingaben eingetreten sind, und wie sie sich dießfalls, insbesondere von den Beamten bei Anzeigen nicht gesetzlich gestämpelter derlei Eingaben zu benehmen seyn wird.

Wovon die k. k. Kreisämter in Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 12. v. M. Zahl 1034-77 mit der Weisung verständiget werden, dafür zu sorgen, daß die Dominien, Magistrate und einzelne Beamte diese Instruction sich eigen machen, und gehörig befolgen.

Gubernial-Verordnung vom 9. Februar 1845 Gubernial-Zahl 6007.

17.

Postępowanie stęplowe z podaniami i tychże aneksami niestęplowanémi, z Węgier i Siedmiogrodu przychodzącémi.

Jego c. k. Mość raczył, podług oznajmienia wysokiéj Kamery nadwornéj pod dniem 24. Grudnia r. z., do liczby 49469, wysokiéj Kancelaryi nadwornéj uczynionego, z powodu pewnego zapytania najwyższém postanowieniem z dnia 3. Grudnia 1844 rozporządzić, że od zasady zawsze trwającéj, »iż opłata stęplowa od podań, stęplowi podpadających, a do Urzędów Instancyj w kraju stęplowi podlegającym wniesionych, uiszczana być ma bez względu na to, czyliby miejsce zamieszkania podającego nie powodowało do czynienia wyjątku« odstępować nie można.

Aby jednak tok interesów z Węgier i Ziemi Siedmiogrodzkiéj z prowincyjami kraju, stęplowi podlegającego, ile możności ułatwić, uznał wraz Najjaśniejszy Pan rozporządzić, aby względem niestęplowanych podań z Węgier i Siedmiogrodu do władz albo urzędów kraju stęplowi podpadającego, pocztą lub za pośrednictwem Instancyi publicznéj przychodzących, stosownie do przedmiotu podania urząd pełnić i należytość stęplową od samego podania i jego anneksów pojedyńczo przypadającą, nie wytaczając postępowania karnego, od strony drogą przynależną następnie odebrać.

Stosownie do tego najwyższego postanowienia ułożyła wysoka c. k. Kamera nadworna załączoną tu .|· w odpisie instrukcyję.

W téjże instrukcyi okazują się owe odmiany, które mocą rzeczonego najwyższego postanowienia w przepisach §fu. 117. Ustawy stęplowo-taksowéj i w §§. 5. i 16. Instrukcyi względem postępowania władz co do podań, w rzeczoném najwyższém postanowieniu wytkniętych, pozachodziły, i jak sobie w téj mierze, osobliwie ze strony urzędników w razie doniesienia o podaniach tego rodzajn, nie podług przepisu stęplowanych, postąpić będzie należało.

O czém zawiadamia się c. k. Urzędy cyrkułowe w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 12. z. m., do liczby 1034-77, ze zleceniem baczenia na to, aby Dominija, Magistraty i każdy urzędnik w szczególności z tą instrukcyją obeznali się i takowéj należycie przestrzegali.

Rozporządzenie gub. z dnia 9. Lutego 1845 do l. gub. 6007.

·|·

Unterricht vom 24. December 1844, Hof=Zahl 49469-3798.

Seine k. k. Majestät haben aus Anlaß einer vorgekommenen Anfrage mit allerhöchster Entschließung vom 3. December 1844 zu beschließen geruht, daß von dem stets bestandenen Grundsatze, daß die Stämpelabgabe von den stämpelpflichtigen Eingaben, die bei Aemtern oder Behörden des stämpelpflichtigen Inlandes eingebracht werden, zu entrichten sey, ohne daß der Wohnort desjenigen, von dem die Eingabe herrührt, eine Ausnahme zu begründen habe, nicht abgegangen werden kann.

Um jedoch den Geschäfts=Verkehr von Ungarn und Siebenbürgen mit den Provinzen des stämpelpflichtigen Inlandes möglichst zu erleichtern, haben Seine k. k. Majestät zugleich anzuordnen befunden, daß über die an Behörden oder Aemter des stämpelpflichtigen Inlandes durch die Postanstalt oder durch Vermittlung einer öffentlichen Behörde aus Ungarn oder Siebenbürgen einlangenden ungestämpelten Eingaben, die dem Gegenstande derselben angemessene Amtshandlung gepflogen, und der von der Eingabe selbst und deren Beilagen entfallende einfache Stämpelbetrag ohne Einleitung eines Strafverfahrens von der Parthei im gehörigen Wege nachträglich eingebracht werde.

Durch diese allerhöchste Entschließung erleiden der §. 117. des Stämpel= und Taxgesetzes, welcher von nicht gerichtlichen Angelegenheiten handelt, und die §§ 6. und 16. des Unterrichts zu dem Stämpel= und Taxgesetz vom 27. Jäner 1840 eine Aenderung, in sofern es sich um Eingaben handelt, die nicht persönlich im stämpelpflichtigen Inlande bei einer öffentlichen Behörde oder einem öffentlichen Amte überreicht wurden, sondern unmittelbar durch die Postanstalt oder durch die Vermittlung einer öffentlichen Behörde aus Ungarn oder Siebenbürgen einlangten.

Es werden nämlich künftig derlei auf dem angedeuteten Wege aus Ungarn oder Siebenbürgen einlangende Eingaben und ihre Beilagen, wenn sie nicht mit dem Stämpel, welchen das Gesetz vorschreibt, versehen sind, nicht mehr, wie es der §. 117. des Stämpel= und Taxgesetzes anordnet, zu den Acten zu legen, sondern jedesmal der dem Gegenstande angemessenen Erledigung zuzuführen seyn, und die in den §§. 6. und 16. des Unterrichts zu dem Stämpel= und Taxgesetz angedeuteten Beamten der öffentlichen Behörden und Aemter werden jedesmal von derlei nicht gesetzlich gestämpelten Eingaben und Beilagen an die Bezirks=Verwaltung die vorgeschriebene Anzeige zu erstatten haben. Die Bezirks=Verwaltungen aber werden, wenn ihnen von solchen,

Instrucyja z dnia 24. Grudnia 1844, do liczby nadwornéj 49469-3798.

Jego c. k. Mość raczył z powodu wydarzonego zapytania najwyższém postanowieniem z d. 3. Grudnia 1844 zawyrokować, iż od trwającéj ciągle zasady odstępować nie można, że opłata stęplowa od podań stęplowi podpadających, wnoszonych do urzędów albo władz kraju do stęplu obowiązanego, uiszczana być ma bez względu na to, aby siedziba tego, od kogo prośba pochodzi, wyjątek stanowiła.

Aby jednak tok interesów z Węgier i Ziemi Siedmiogrodzkiéj z prowincyjami kraju stęplowi podlegającego ile możności ułatwić, uznał wraz Najjaśniejszy Pan rozporządzić, aby względem niestęplowanych podań z Węgier i Siedmiogrodu do władz albo urzędów kraju stęplowi podpadającego, pocztą lub za pośrednictwem Instancyi publicznéj przychodzących, stosownie do przedmiotu podania urząd pełnić i należytość stęplową, od samego podania z jego anneksami pojedyńczo przypadającą, nie wytaczając postępowania karnego, od strony drogą przynależną następnie odebrać.

Tém najwyższém postanowieniem ulegają odmianie: §f. 117. Ustawy stęplowo-taksowéj, o sprawach niesądowniczych opiewający, i §§ 6 i 16. Instrukcyi do Ustawy stęplowo-taksowéj z dnia 27. Stycznia 1840, jak dalece rzecz idzie o podania, które nie bywają podawane osobiście w kraju do stęplu obowiązanym do władzy publicznéj, albo jakiego publicznego urzędu, ale bezpośrednio przez pocztę, lub za pośrednictwem władzy publicznéj z Węgier i Ziemi Siedmiogrodzkiéj przychodzą.

Takie więc z Węgier albo z Siedmiogrodu drogą wskazaną przychodzące podania i tychże anneksa, jeżeli nie są opatrzone stęplem, Ustawą przepisanym, już nie do aktów położyć, jakto §f. 117. Ustawy stęplowo-taksowéj rozporządza, ale każdą razą stosownie do przedmiotu w téj mierze załatwić należy, a urzędnicy władz i urzędów publicznych w §§. 6 i 16. Instrukcyi do Ustawy stęplowo taksowéj wymienieni, donieść mają każdą razą o takich nie podług przepisu stęplowanych podaniach Administracyi powiatowéj. Administracyje powiatowe zaś, gdy o takich pocztą lub przez Instancyje publiczne z Węgier albo Siedmiogrodu źle lub wcale niestęplowanych podaniach i tychże alegatach doniesienia otrzymają,

im Wege der Post oder durch die Vermittlung einer öffentlichen Behörde aus Ungarn oder Siebenbürgen eingelangten stämpelgebrechlichen Eingaben oder Beilagen die Anzeige zukömmt, es mag sich um gerichtliche oder nicht gerichtliche Angelegenheiten handeln, jedesmal auf der Grundlage dieser Anzeige nur die einfache Stämpelgebühr ohne einen Strafbetrag von der Parthei nachträglich einzuheben, und gehörig zu verrechnen haben.

Der Beamte (§§. 6. und 16. des Unterrichts zu dem Stämpel- und Taxgesetze), welcher ein derlei wahrgenommenes Stämpelgebrechen anzeigt, hat die geschehene Anzeige jedesmal auf der Eingabe selbst zu bemerken. Für die genaue Erfüllung dieser Verbindlichkeit zur Anzeige stämpelgebrechlicher Eingaben und Beilagen zum Behufe der nachträglichen Gebühren-Einhebung bleiben die in dem Unterrichte zum Stämpel- und Taxgesetz bezeichneten Beamten nach den Andeutungen der §§. 2. und 18. eben dieses auf dem Stämpel- und Taxgesetz beruhenden Unterrichts verantwortlich, und die Bezirks-Verwaltungen haben die Erfüllung dieser Verbindlichkeit allenthalben und insbesondere bei den Revisionen wahrzunehmen und zu überwachen

Bezüglich auf alle übrigen aus Ungarn und Siebenbürgen herrührenden, oder von Ungarn und Siebenbürgen ausgefertigten Eingaben und Urkunden, oder an Ungarn oder Siebenbürger gerichteten Ausfertigungen bleiben die Bestimmungen des Stämpel- und Taxgesetzes und des zu demselben gehörigen Unterrichts in voller Wirksamkeit.

18.

Stämplung der Tabular-Gesuche.

Aus Anlaß eines vorgekommenen Falles, wo in einem auf einem 3 fl. Stämpelbogen geschriebenen Gesuche die Pränotirung mehrerer über verschiedene Summen und zu verschiedenen Zeiten, jedoch von einem und demselben Schuldner zu Gunsten eines und desselben Gläubigers ausgestellten Wechsel auf einem und demselben Tabular-Körper angesucht wurde, hat die hohe k. k. allgemeine Hofkammer mit dem Decrete vom 24. October 1844 Zahl 30233-2260 bedeutet: »daß mehrere Grundbuchshandlungen nur dann unter Einem Stämpel angesucht werden können, wenn sie unter sich im Zusammenhange stehen, d. h. aus demselben Factum entspringen, und es sich um ein und dasselbe Geschäft derselben Parthei handelt.«

In Anwendung dieses Grundsatzes auf den vorliegenden speciellen Fall hat die hohe k. k. allgemeine Hofkammer bemerkt, daß es sich hier wohl um die bücherliche Pränotirung zu Gun-

mają każdą razą, czyli to o sprawy sądowe albo niesądowe chodzi, na zasadzie takiego doniesienia pojedyńczą należytość stęplową bez kary pieniężnéj od strony dodatkowo odebrać i do porachunku należycie zaciągnąć.

Urzędnik (§f. 6. i 16. Instrukcyi do Ustawy stęplowo-taksowéj), który o tak dostrzeżoném uchybieniu w stęplu doniesie, zapisać ma na samémże podaniu, że takowe zrobił doniesienie. Za ścisłe dopełnienie powinności w doniesieniu o pochybionych w stęplu podaniach i tychże anneksach dla następnego odebrania należytości, urzędnicy w Instrukcyi do Ustawy stęplowo-taksowéj wytknięci, zostają odpowiedzialnymi podług przepisu §§. 2. i 18. téjże Instrukcyi, na Ustawie stęplowo-taksowéj opartéj, a powiatowe Administracyje uważać i czuwać mają na dopełnienie téj powinności na każdém miejscu, osobliwie przy rewizyjach.

Względem wszystkich innych z Węgier i Ziemi Siedmiogrodzkiéj pochodzących, albo z Węgier i Siedmiogrodu wydawanych podań i dokumentów, albo do Węgier i Siedmiogrodu idących ekspedycyj, przepisy Ustawy stęplowéj i taksowéj, tudzież instrukcyi do tego odnoszącéj się, zostają w zupełnéj swojéj mocy.

18.

Postępowanie stęplowe z prośbami tabularnémi.

Gdy się wydarzyło, że w prośbie, na trzechreńskowym arkuszu stęplowym napisanéj, prenotacyja kilku wekslów na różne sumy i w różnych czasach, atoli od jednego tylko dłużnika na rzecz jednego tylko wierzyciela wydanych, na jednéjże iściźnie tabularnéj żądaną była, wskazała wysoka c. k. Kamera nadworna dekretem z dnia 24. Października 1844, pod liczbą 30233-2260: »że o kilka czynności ksiąg gruntowych wtenczas tylko na jednym stęplu prosić można, jeżeli są między sobą w pewnym związku, to jest pochodzą z jednego czynu i rzecz idzie o jedne i tę samę sprawę jednéjże i téj saméj strony.«

W zastosowaniu téj zasady do niniejszego szczególowego zdarzenia, zrobiła wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna tę uwagę, że tu idzie wprawdzie o tabularną prenotacyję na rzecz jednéjże i téj saméj strony, na jednéjże i téj sa-

sten einer und derselben Parthei auf einer und derselben Realität, allein nicht um ein und dasselbe Geschäft handelt, da die zu versichernden mehreren Wechsel über verschiedene Summen zu verschiedenen Zeiten ausgestellt, und somit als Urkunden über Forderungen, die aus verschiedenen Geschäften hervorgingen, zu betrachten sind. Jeder dieser Wechsel müsse in den Büchern besonders aufgetragen werden, und jede dieser Tabular-Handlungen beziehe sich wohl auf denselben Tabular-Körper, auf dieselbe Parthei, aber auf verschiedene Rechtsansprüche, die versichert werden wollen, und es könne wohl geschehen, daß die eine dieser Posten justificirt, die andere gelöscht wird, je nach der Rechtsbeständigkeit der verschiedenen Rechtsgeschäfte, auf welche sich diese Wechselforderungen beziehen.

Es seyen also die in dem gegebenen Falle mit Einem Gesuche verlangten Tabular- (Grundbuchs-) Handlungen, so wie die verschiedenen Wechselforderungen selbst, unter sich in keinem Zusammenhange, und nicht aus demselben Factum entsprungen.

Hievon werden die k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen mit Bezug auf die Circular-Verordnung vom 31ten December 1842 Z. 39802 zur Darnachachtung in die Kenntniß gesetzt.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 6. December 1844 Zahl 33013.

Gubernial-Verordnung vom 14. Februar 1845 Gubernial-Zahl 3514, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur weiteren Kundmachung.

19.

Stämpelbehandlung der Empfangs-Bestätigungen und Quittungen über erhobene Effecten aus den ämtlichen Depositen.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit dem Decrete vom 10. December 1844 Zahl 41067-3115 aus Anlaß einer vorgekommenen Anfrage bedeutet, daß die Empfangs-Bestätigungen über Effecten, welche aus den Depositenämtern gegen Redeponirung behoben werden, dem Stämpel nicht unterliegen, wohl aber jene Quittungen stämpelpflichtig sind, welche über die definitive Erfolgung eines Deposits ausgestellt werden, und dem Depositenamte zur Deckung über die definitive Abfertigung der Parthei dienen.

Was die Anfrage betrifft, ob Quittungen an Depositenämter über erfolgte Urkunden dem Classenstämpel oder dem fixen Stämpel unterliegen, so erhält die k. k. Bezirks-Verwaltung in der Nebenlage ./. eine Abschrift des hierüber erlassenen hohen

mej realności, ale nie o jednę i tę samę sprawę, gdyż więcej wekslów na różne sumy w różnych czasach wydanych, które zabezpieczone być mają, uważać należy jako dokumenta na pretensyje z rozmaitych spraw pochodzące. Każdy z tych wekslów potrzeba osobno do ksiąg wpisywać, i każda z tych czynności tabularnych odnosi się wprawdzie do jednejże iścizny tabularnej, do jednejże strony, ale do rozmaitych roszczeń prawniczych, które zabezpieczone być mają, a może być nawet, że jedna pozycyja z tych będzie usprawiedliwiona a druga wykreślona podług prawomocności tych różnych spraw prawniczych, do których się owe roszczenia z wekslu odnoszą.

Owe zatém czynności tabularne (ksiąg gruntowych) we wskazanym razie w jedném podaniu proszone, jak równie te różne roszczenia z wekslów nie zostają w żadnym związku między sobą i nie pochodzą z jednegoż czynu.

O tém zawiadamia się c. k. Administracyje powiatowe dla zachowania, odnośnie do rozporządzenia okolnego z dnia 31. Grudnia 1842, do liczby 39802.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 6. Grudnia 1844 do liczby 33013.
Rozporządzenie gub. z dnia 14. Lutego 1845 do l. gub. 3514, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych dla dalszego obwieszczenia.

19.

O stęplu na poświadczenia odebrania i na kwity na odebrane z depozytów urzędowych rzeczy i papiéry (efekta).

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna oznajmiła na zrobione zapytanie, że poświadczenia odebrania efektów, które się z Urzędów depozytowych w celu nazad złożenia (redeponowania) podnosi, stęplowi nie podpadają, że zaś owe kwity podpadają stęplowi, które się na ostateczne wydanie depozytu daje, a które Urzedowi depozytowemu służą za dowód, iż stronę ostatecznie odprawił.

Co się tyczy zapytania, czy kwity dla Urzędów depozytowych na wydane dokumenta podpadają stęplowi klasowemu, lub też stęplowi stałemu, przeséla się c. k. Administracyi powiatowéj w załączeniu ./. kopiję wydanego w tym przedmio-

Hofkammer-Decrets ddto. 7. Juli 1843 Zahl 19318-1575 zur Wissenschaft und Darnachachtung.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 5. Jäner 1845 Zahl 37979 ex 1844, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen.

Gubernial-Verordnung vom 21. Februar 1845 Gubernial-Zahl 5437, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur weiteren Kundmachung.

·|·

Abschrift eines Decretes der k. k. allgemeinen Hofkammer an die steyermärkisch-illyrische Camerai-Gefällen-Verwaltung ddto. 7. Juli 1843 Zahl 19318-1575.

Der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung wird auf den Bericht vom 17. Februar 1843 Z. 682-97 in Ansehung der angesuchten Belehrung über die Frage, welchem Stämpel die Pupillar-Recognitionen der großjährig gewordenen Pupillen über die ihnen aus der Waisencasse erfolgten Schuldbriefe oder anderen Privat-Urkunden unterliegen, mit Bezug auf das Hofdecret vom 17ten August 1841 Zahl 24999-2775 unter Rückschluß der Beilagen Folgendes bedeutet:

Der Fall, wo eine Recognition oder Empfangsbestätigung über Privat-Urkunden bloß wegen der Ordnung der Casse-Manipulation ausgestellt wird, tritt dann ein, wenn diese Urkunden den Partheien zu dem Ende hinausgegeben werden, um ihre Einbringlichmachung zu versuchen, oder um sie bei einer Behörde zu produciren, oder um etwas daran abzuändern, überhaupt dann, wenn diese Urkunden selbst, oder die eingebrachten Beträge wieder gerichtlich zu deponiren sind.

In allen diesen Fällen bedürfen die Empfangsbestätigungen keines Stämpels.

Werden hingegen Schuldscheine oder andere Privat-Urkunden dem Pupillen zu seiner gänzlichen Abfertigung für immer hinausgegeben, so sind die dießfälligen Empfangsbestätigungen zu stämpeln, jedoch nicht nach dem Geldbetrage oder Geldwerthe, der in der zurückgestellten Urkunde ausgedrückt ist, sondern mit dem im §. 23. des Stämpelgesetzes vom Jahre 1840 vorgeschriebenen fixen Stämpel von 10 kr. pr. Bogen.

Was hingegen jene Privat-Urkunden betrifft, welche nicht als bloße Privat-Urkunden erscheinen, sondern die als bares Geld zu betrachten sind, weil sie ganz sicher, entweder durch Verkauf, wie z. B Bankactien, Actien anderer industrieller Unternehmungen, die im allgemeinen Verkehr sind, oder durch Einhebung bei der betreffenden Casse, wie z. B. Sparcassebüchel, sogleich in bares Geld umgewandelt werden können, so haben die Empfangs-

cie dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z d. 7. Lipca 1843, do liczby 19318-1575, dla wiadomości i przestrzegania.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 5. Stycznia 1845, do liczby 37979 z r. 1844, do wszystkich Administracyj powiatowych.

Rozporządzenie gub. z dnia 21. Lutego 1845. do liczby gub. 5437, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych dla dalszego ogłoszenia.

Kopija dekretu c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z dnia 7. Lipca 1843, do liczby 19318-1575, wydanego do c. k. styryjsko-ilyryjskiéj Administracyi dochodów skarbowych.

Na relacyję z dnia 17. Lutego 1843, do liczby 682-97, we względzie żądanego objaśnienia pytania, jakiemu stęplowi podpadają rekognicyje pupilarne pełnoletnich pupilów na wydane sobie z kasy sierocińskiéj skrypta na długi, albo inne dokumenta prywatne, oznajmia się c. k. Administracyi dochodów skarbowych z odniesieniem się do dekretu nadwornego z dnia 17. Sierpnia 1841, do liczby 24999-2775, i zwracając aneksa, co następuje:

Przypadek, że się rekognicyję czyli poświadczenie odebrania dokumentów prywatnych jedynie dla porządku manipulacyi kasowéj wydaje, wtedy zachodzi, gdy się dokumenta stronom w tym celu wydaje, aby sprobować zrealizowania onych, lub aby je okazać jakiéj władzy, lub aby w nich zrobić jakę odmianę, w ogólności wtedy, gdy albo same dokumenta, albo pobrane kwoty znowu sądownie złożone być mają.

We wszystkich tych przypadkach nie potrzeba stęplu na poświadczenia odebrania.

Jeżeli się zaś pupilowi wydaje skrypty albo inne dokumenta prywatne dla odprawienia go raz na zawsze, natenczas poświadczenia odebrania powinny być stęplowane, jednakże nie podług ilości czyli wartości pieniężnéj, wyrażonéj w zwróconych dokumentach, lecz przepisanym w §fie. 23. Ustawy stęplowéj z roku 1840 stałym stęplem 10 kr. od arkusza.

Co się zaś tyczy dokumentów prywatnych, nie będących li dokumentami prywatnémi, lecz mających za gotowiznę uchodzić, ponieważ się dają z pewnością albo przez przedaż, jak n. p. akcyje bankowe, akcyje innych przedsiębierstw przemysłowych, będące w powszechnym handlu, albo przez odebranie z właściwéj kasy, jak n. p. książeczki kasy oszczę-

bestätigungen über derlei Privat-Urkunden in gleicher Art dem Werthstämpel zu unterliegen, wie dieß rücksichtlich der Empfangsbestätigungen über bares Geld und öffentliche Obligationen zu geschehen hat.

20.

Wegen Beseitigung der beirrenden Mißbräuche, welche durch die zur Beaufsichtigung der Viehtriebe vorgeschriebenen Maßregeln Statt finden.

Aus Anlaß der hierorts vorgekommenen Beschwerde, daß sich einzelne Dominien unter dem Vorwande der Handhabung der die Beaufsichtigung des Gesundheitsstandes der Viehtriebe betreffenden Normal-Vorschriften vom 30. Jäner und 23. October 1829 Zahl 5545 und 62583 manche den Viehhandel beirrende und die Viehhändler zu vermeidlichen Auslagen auffordernde Mißbräuche und Bedrückungen erlauben, wird den k. k. Kreisämtern mit Bezug auf die hierortigen Erlässe vom 20. August und 30. October v. J Zahl 51210 und 67942, womit die Republication und genaue Beobachtung der bezogenen Normal-Vorschriften angeordnet wurde, angewiesen, sämmtlichen Dominien des Kreises zur genauesten Darnachachtung sogleich zu bedeuten:

daß nach dem deutlichen Wortlaute der betreffenden Normal-Vorschriften die Untersuchung des Gesundheitszustandes der Hornviehtriebe und die Absorderung, Einsicht und Bestätigung ihrer Gesundheits-Certificate nur den Dominien jener Orte, wo ein Viehtrieb abgefüttert wird, oder Nachtstation hält, obliege und zustehe, dagegen sich kein Dominium bei ansonst zu gewärtigender angemessener Polizeistrafe und Verurtheilung zum Ersatze der dem Vieheigenthümer veranlaßten unnöthigen Auslagen die Anhaltung eines im Zuge begriffenen Viehtriebes außerhalb seiner Futter- und Nachtstationen zu erlauben hat;

daß ein Hornviehtrieb auch in der Futter- oder Ruhestation nur dann angehalten werden dürfe, wenn das über denselben beigebrachte Certificat mangelhaft, das ist, mit der Anzahl der angelangten Viehstücke und ihrer Bezeichnung nicht übereinstimmend ist, und der Eigenthümer sich über die Ursache dieser Differenz nicht glaubwürdig ausweisen kann, oder wenn in der untersuchten Herde einer Seuche verdächtige oder schon offenbar davon ergriffene Viehstücke vorgefunden werden, in welchem Falle jedoch das betreffende Dominium den Vorfall bei persönlicher Verantwortung des Dominical-Repräsentanten dem Kreisamte ohne dem mindesten Verzuge anzuzeigen, so wie bei Beurtheilung der Frage,

dności, zaraz w gotowiznę zamienić, to poświadczenia odebrania podobnych dokumentów prywatnych powinny także podług wartości być stęplowane, jak się to z poświadczeniami odebrania gotowizny i obligacyj publicznych dziać powinno.

20.

Rozporządzenie ku uchyleniu nadużyć, zdarzających się przy rozpoznawaniu stanu zdrowia pędzonych stad wołów.

Z powodu podanéj do Rządu krajowego skargi, że się niektóre Dominija pod pozorem przestrzegania przepisów normalnych, z dnia 30. Stycznia i 23. Października 1829, do l. 5545 i 62583, o baczeniu na stan zdrowia pędzonych stad bydła, niejednego nadużycia i ucisku dopuszczają, tamującego handel wołowy i przyprowadzającego kupców, handlujących bydłem, do niepotrzebnych wydatków, poleca się c. k. Urzędom cyrkułowym z powołaniem się na rozporządzenia gubernijalne z dnia 20. Sierpnia i 30 Października p r., do liczb 51210 i 67942, któremi wymienione przepisy normalne na nowo ogłosić i ściśle przestrzegać nakazano, ażeby wszystkim Dominijom swego obwodu dla jak najściślejszego przestrzegania oznajmiły:

że według wyraźnego brzmienia tyczących się tego przedmiotu przepisów normalnych do rozpoznania stanu zdrowia pędzonych stad bydła i zażądania przejrzenia i poświadczenia ich certyfikatów zdrowia tylko Dominija owych miejsc są obowiązane i upoważnione, gdzie stado na popas albo na nocleg staje, że przeciwnie żadne dominijum pod stosowną karą policyjną i skazaniem na powrócenie narobionych właścicielowi bydła niepotrzebnych wydatków nie powinno sobie pozwolić zatrzymywać pędzonego bydła nie na popasie lub noclegu;

że stado i na popasie lub noclegu tylko wtedy wolno zatrzymać, gdy okazany na nie certyfikat jest niedostateczny, to jest, gdy się nie zgadza z liczbą przybyłego bydła i jego opisaniem, a właściciel nie może się z téj różnicy wiarygodnie wywieść, albo, gdy w przeglądaném stadzie natrafi się na podejrzane o zarazę albo już widocznie od niéj opanowane bydlęta; w którymto jednakże razie Dominijum o wypadku tym pod osobistą odpowiedzialnością reprezentanta dominikalnego Urząd cyrkułowy bez najmniejszéj zwłoki uwiadomić, i w rozważenie pytania, czy dostateczny powód do

ob ein zureichender Grund zur Anhaltung und vorläufigen Contumazirung eines Viehtriebes vorliege, um so mehr mit gewissenhafter Genauigkeit zu Werke zu gehen hat, als es für diese Amtshandlung und die durch dieselbe veranlaßten Folgen verantwortlich und ersatzpflichtig bleibt.

Den k. k. Kreisämtern wird die sorgfältige Ueberwachung der genauen Beachtung dieser Bestimmungen von Seite der Dominien mit dem Bemerken nachdrücklichst empfohlen, daß, wenn Klagen über Uebertretung derselben vorkommen sollten, dießfalls sogleich eine genaue Untersuchung einzuleiten, und nach deren Ergebniße weiter das Amt zu handeln sey.

Um übrigens die Eigenthümer solcher Viehtriebe, in denen bereits einzelne Rinderpestfälle vorgekommen sind, vor jedem abwendbaren weiteren Schaden möglichst zu verwahren, wird bei dieser Gelegenheit zur genauen Darnachachtung erinnert, daß in solchen Fällen jedenfalls eine den Ortsverhältnissen angemessene schleunige Parzellirung des ganzen Viehtriebes mit besonderer Rücksicht auf schnelle Ausscheidung und Entfernung der kranken und mehr verdächtigen Viehstücke einzuleiten, und über Ansuchen des betreffenden Eigenthümers auch die Schlachtung der zeitgemäß ausgeschiedenen noch gesunden Viehstücke und angemessenen Benützung ihres Fleisches, Unschlittes und der sonstigen Bestandtheile dann zu gestatten sey, wenn die ausgeschiedenen Viehstücke bei genauer ärztlicher Untersuchung noch gesund erkannt, und die gleich genau zu besichtigenden Eingeweide jedes einzelnen geschlachteten Viehstückes von einem hiezu zu verwendenden vertrauungswürdigen Sanitäts-Individuum von den Merkmalen der Rinderpest oder einer andern bösartigen, die Gesundheit der Menschen bedrohenden Seuche ganz frei befunden werden; daß jedoch auch in diesem Falle in Berücksichtigung des Umstandes, daß die behaarte Haut eines wirklich noch gesund gebliebenen Viehstückes immerhin einen Träger des Rinderpest-Contagiums abgeben könnte, alle Häute der geschlachteten Stücke an Ort und Stelle der vorgeschriebenen Reinigung zu unterziehen, und erst nach deren genauen Vollzuge den Eigenthümern zn übergeben wären.

Gubernial-Verordnung vom 21. Februar 1845 Gubernial-Zahl 8781.

21.

Daß den Apotheker-Lehrlingen, welche bei der Freisprechungs-Prüfung reprobirt werden, das Zeugniß über zurückgelegte Lehrjahre erst nach Verbesserung dieser Prüfung zurückzustellen sey.

Aus dem Anlaße, daß ein in Prag bei dem Apotheker-Haupt-

zatrzymania i tymczasowego wzięcia stada pod kontumacyję zachodzi, tém bardziéj z sumienną ścisłością postępować powinno, ile że za tę czynność urzędową i wynikające z niéj skutki jest odpowiedzialne i do powrócenia kosztów obowiązane.

C. k. Urzędom cyrkułowym poleca się jak najusilniéj pilne czuwanie nad ścisłém przestrzeganiem niniejszych postanowień ze strony Dominijów z tą uwagą, że, gdyby zaszła skarga o przekroczenie onych, zaraz ściśle śledztwo rozpocząć i dalsze w miarę tego, co się z niego okaże, urzędowe postępowanie pełnić należy.

Aby z resztą właścicielów stad, w których się już pojawiła zaraza księgosuszu, od wszelkiéj usunąć się dającéj szkody ile możności zachować, przypomina się przy téj sposobności dla ścisłego przestrzegania, że w takim razie należy stosownie do okoliczności miejscowych spiesznie porozdzielać całe stado ze szczególnym względem na spieszne wyłączenie i oddalenie chorych i bardziéj podejrzanych bydląt, i na prośbę właściciela pozwolić wybijać zawczasu wyłączone zdrowe bydlęta i stosownie użyć ich mięsa, łoju i reszty części wtedy, jeżeli wyłączone bydlęta przy ścisłém lekarskiém rozpoznaniu za zdrowe uznane, a wnętrzności każdego zabitego bydlęcia, które z równą ścisłością mają być rozpoznane, przez wiarygodnego lekarza za wolne od znamion księgosuszu lub innéj jakiéj zjadliwéj i ludzkiemu zdrowiu szkodliwéj choroby uznane będą; że wszelako i w takim razie ze względu na okoliczność, iż sierścią pokryta skóra w saméj rzeczy jeszcze zdrowego bydlęcia zawsze jeszcze może przyczynić się do rozniesienia zarazy księgosuszu, wszystkie skóry z zabitego bydła na miejscu przepisanym sposobem mają być oczyszczone, i dopiéro po dokładném uskutecznieniu tego właścicielowi wydane.

Rozporządzenie gub. z dnia 21. Lutego 1845 do l. gub. 8781.

21.

Uczniom aptékarskim, których się przy egzaminie do wyzwolenia zdolnémi nie uznaje, reprobuje, nie należy zwracać zaświadczenia odbytych lat nauki aż po poprawieniu egzaminu.

Z powodu, iż pewny uczeń aptékarski, którego główne grono

Gremium bei der Freisprechungs-Prüfung reprobirter, und zur Wiederholungs-Prüfung nach einem Jahre verwiesener Apotheker-Lehrling mit Verheimlichung dieses Umstandes bei dem Iglauer Apotheker-Filial-Gremium seine Freisprechung erwirkte, werden die k. k. Kreisämter in Folge hohen Studien-Hofcommissions-Decretes vom 11. v. M. Zahl 79 angewiesen, den Apotheker-Filial-Gremien zur Darnachachtung zu bedeuten, daß im Zwecke der Verhinderung ähnlicher Unfüge jenen Apotheker-Lehrlingen, welche bei der Fähig- oder Freisprechungs-Prüfung reprobirt werden, bis nach geschehener Verbesserung dieser Prüfung das Zeugniß über die zurückgelegten Lehrjahre nicht zurückzustellen sey.

Gubernial-Verordnung vom 22. Februar 1845 Gubernial-Zahl 5222.

22.

Festsetzung einer Capitulation von acht Jahren für den Militärdienst.

Wir Ferdinand der Erste, von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich; König von Hungarn und Böhmen, dieses Namens der Fünfte, 2c. 2c.

Von dem Wunsche geleitet, Unseren getreuen Unterthanen in den militärisch-conscribirten Provinzen die Pflicht der Dienstleistung in Unserer Armee zu erleichtern, finden Wir anzuordnen:

Erstens. Die Verpflichtung zum Militärdienste in Unserer activen Armee für alle aus diesen Provinzen zu ergänzenden Truppen wird, von der heurigen Recrutirung angefangen, für Friedenszeiten auf Acht Jahre festgesetzt.

Zweitens. Die in Folge dieser Recrutirung gestellte Mannschaft wird daher nach acht Jahren, den Fall eines Kriegs-Erfordernißes ausgenommen, unter den darüber vorgezeichneten Modalitäten, aus der activen Armee entlassen werden.

Drittens. Bezüglich auf die bereits in die active Armee eingereihte Mannschaft wird es Unsere landesväterliche Sorge seyn, dieselbe an einer Abkürzung ihrer gegenwärtigen Dienst-Verpflichtung in soweit Theil nehmen zu lassen, als es die Bedürfnisse des Militär-Dienstes gestatten.

Viertens. Die dermaligen Bestimmungen über die Verpflichtung zum Landwehr-Dienste, über die Stellvertretung, dann über das Verfahren bei der Einreihung in die Armee und bei der Entlassung aus derselben bleiben bis zu den neuen, der abgekürzten Dienstzeit entsprechenden Anordnungen unverändert.

aptékarzów w Pradze przy egzaminie do wyzwolenia reprobowało, i powtórnie mu egzamen zdawać nakazało, zataiwszy tę okoliczność, wyjednał sobie wyzwolenie u filijalnego grona aptékarzów w Iglawie, poleca się c. k. Urzedom cyrkułowym w skutek dekretu wysokiéj nadwornéj Komisyi nauk z dnia 11. p. m., do liczby 79, ażeby nakazały filijalnym gronom aptékarzów, że w celu zapobieżenia podobnemu wyłudzeniu nie powinno się owym uczniom aptékarskim, których się przy egzaminie uzdolnienia, czyli wyzwolenia reprobuje, wydawać zaświadczenia odbytych lat nauki aż po poprawieniu egzaminu.

Rozporządzenie gub. z dnia 22. Lutego 1845, do l. gub. 5222.

22.

Ustanowienie kapitulacyi na ośm lat dla służby wojskowéj.

My Ferdynand Piérwszy, z Bożéy Łaski Cesarz Austryi, Król Węgierski i Czeski, tego imienia Piąty, etc. etc.

Powodowani życzeniem ulżenia Naszym wiernym poddanym w wojskowo-konskrybowanych prowincyjach w obowiązku służenia w naszéj armii, uznaliśmy za stosowną rozporządzić:

Najprzód. Obowiązek służenia wojskowo w Naszéj armii czynnéj ustanawia się dla wszystkich z tych prowincyj uzupełniać się mających wojsk na lat ośm w czasie pokoju, zaczynając od tegorocznego naboru.

Powtóre. Oddani w skutek tego naboru ludzie będą więc po ośmiu latach, wyjąwszy przypadek potrzeby wojennéj, z armii czynnéj ustanowionym w tym względzie sposobem uwolnieni.

Potrzecie. Co się tyczy ludzi, wcielonych już do armii czynnéj, będzie to Naszém ojcowskiém staraniem, skrócić im ich teraźniejszy obowiązek służenia o tyle, o ile tego potrzeba służby wojskowéj dozwoli.

Poczwarte. Dotychczasowe postanowienia o obowiązku służenia w milicyi krajowéj, o zastępstwie, tudzież o postępowaniu przy wcielaniu do armii i uwalnianiu z niéj nie doznają odmiany aż do wydania nowych, skróconemu czasowi służby odpowiadających rozporządzeń.

Gegeben in Unserer kaiserlichen Haupt- und Residenzstadt Wien am 14. Februar, nach Christi Geburt im Eintausend Acht Hundert fünf und vierzigsten, Unserer Reiche im zehnten Jahre.

Ferdinand.

(L. S.)

Carl Graf von Inzaghi,
Oberster Kanzler.

Franz Freiherr von Pillersdorf,
Hofkanzler.

Johann Krticzka Freiherr von Jaden,
Vice-Kanzler.

Nach Sr. k. k. apostol. Majestät höchst eigenem Befehle:

Leopold Graf von Kaunitz,
Hofrath.

Gubernial-Kundmachung vom 26. Februar 1845 Gubernial-Zahl 11981.

23.

Ueber die Portofreiheit der Correspondenzen zwischen den Kreis- und Bezirksärzten und den Aerzten und Wundärzten in öffentlichen Sanitäts-Angelegenheiten.

Laut der von der hohen k. k. allgemeinen Hofkammer der hohen k. k. vereinigten Hofkanzlei gemachten Eröffnung vom 26. November 1844 Z. 42751 haben die Postämter den Auftrag erhalten, die Correspondenz zwischen den Kreis- und Districtsärzten und den Aerzten und Wundärzten dann portofrei zu behandeln, wenn ihr Inhalt streng officiose öffentliche Sanitäts-Angelegenheiten betrifft, und als solcher auf der Addresse bezeichnet wird, wobei jedoch von Seite der betreffenden Behörden nach Maßgabe der für die Controle der Portofreiheiten bestehenden Normen sorgfältigst darüber zu wachen ist, daß diese portofreie Correspondenz nicht zur Versendung von Privatbriefen mißbraucht werde.

Die k. k. Kreisämter werden hievon in Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 6 v. M. Zahl 3057-226 mit Beziehung auf das hierortige, die Correspondenz der k. k. Kreis- und Bezirksärzte betreffende Decret vom 21. April 1841 Zahl 22047 in Kenntniß gesetzt.

Gubernial-Verordnung vom 3. März 1845 Gubernial-Zahl 12931.

Dano w Naszém cesarskiém główném i rezydencyjonalném mieście Wiédniu dnia 14. Lutego tysiąc ośmset czterdziestego piątego roku po narodzeniu Chrystusa, a dziesiątego państw Naszych.

Ferdynand.

(L.S.)

Karol Hrabia de Inzaghi,
Najwyższy Kanclerz.

Frańciszek Baron de Pillersdorf,
Kanclerz.

Jan Krticzka Baron de Jaden,
Wice-Kanclerz.

Za najwyższym własnym rozkazem Jego c. k. Apost. Mości:

Leopold Hrabia de Kaunitz,
Radzca nadworny.

Rozporządzenie gub. z dnia 26. Lutego 1845 do l. gub. 11981.

23.

O wolności od opłaty pocztowego korespondencyi między lekarzami obwodowymi i powiatowymi i lekarzami i chirurgami w rzeczach, tyczących się zdrowia publicznego.

Według oznajmienia wysokiéj c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z d. 26. Listopada 1844, do l. 42751, uczynionego wysokiéj c. k. połączonéj Kancelaryi nadwornéj, dano Urzędom poctowym nakaz, aby od korespondencyi między lekarzami obwodowymi i okręgowymi, i lekarzami i chirurgami wtedy żadnéj nie pobiérali opłaty listowéj, gdy treść onych tyczy się ściśle urzędowych rzeczy w przedmiocie zdrowia publicznego, i jako taka na adresie jest oznaczona, przyczém jednakże właściwe władze w miarę istniejących przepisów o kontrolowaniu uwolninienia od opłat pocztowych jak najpilniéj nad tém czuwać mają, ażeby téj od opłaty listowego wolnéj korespondencyi nie nadużywano do przesełania listów prywatnych.

O czém uwiadamia się c. k. Urzędy cyrkułowe w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 6. p. m., do liczby 3057-226, powołując się na dekret gubernijalny z dnia 21. Kwietnia 1841, do liczby 22047, w przedmiocie korespondencyi c. k. lekarzów obwodowych i powiatowych.

Rozporządzenie gub. z dnia 3. Marca 1845 do l. gub. 12931.

24.

Erweiterung des dem k. k. Commerzial-Zollamte in Chwałowice zugestandenen Verzollungs-Befugnißes.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat in Berücksichtigung der obwaltenden besondern Verhältnisse mit dem Decrete vom 23. Jäner 1845 Zahl 50424-4915 dem im Rzeszower Kreise bestehenden k. k Commerzial-Zollamte Chwałowice ausnahmsweise gestattet, folgende nur bei Hauptzollämtern und Zoll-Legstätten in der Einfuhr zu verzollende Gegenstände in der beigesetzten Menge der Eingangsverzollung unterziehen zu dürfen:

Agt oder Bernstein, roher, in Stücken unter 1 Loth biß 5 Pfund (T. P. 4.);

Arrak, Rhum und Liquer in Fässern oder Bouteillen bis 1 Eimer oder 120 Pfund Sporco (T. P. 57. und 58.);

Drechsler-Waaren, die unter der Tarifs-Post 86. genannten, bis 10 Pfund Netto;

Felle, Häute und Bälge, roh und bearbeitet, die unter den Tarifs-Posten 167., 168. und 169. genannten, bis 1 Centner Netto;

Handschuhmacher-Arbeiten bis Netto 5 Pfund (T. P. 284.);

Musikalische Instrumente, als: gemeine Violine bis zum Werthe von 10 fl. (T. P. 314.);

Kirschner-Arbeit bis zum Werthe von 25 fl. (T. P. 362.);

Leder, das unter Tarifs-Post 364. und 372. genannte, bis Netto 1 Centner;

Maschinen und deren Bestandtheile (als: Dresch- und Häckerling-Maschinen) zu 1 Stück (T. P. 396.);

Pfeffer, schwarzer, bis Sporco 5 Pfund (T. P. 453.);

Pfefferkuchen, bis Sporco 15 Pfund (T. P. 455.);

Riemer-, Sattler- und Taschner-Arbeiten, bis zum Werthe von 10 fl. (T. P. 465.);

Schuhmacher-Arbeiten, bis zum Werthe von 20 fl. (T. P. 513.),

Thee, bis Sporco 5 Pfund (T. P. 572.);

Thonwaaren, als: Steingut oder Fayauce, bis Sporco 1 Centner (T. P. 575.);

24.

Rozszérzenie upoważnienia do pobiérania cła, danego c. k. handlowemu Urzędowi cłowemu w Chwałowicach.

Ze względu na szczególniejsze stosunki pozwoliła wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna dekretem z dnia 23. Stycznia 1845, do liczby 50424-4915, c. k. handlowemu Urzędowi cłowemu w Chwałowicach, w cyrkule Rzeszowskim, pobiérać cło wchodowe od następujących, tylko przez główne Urzędy cłowe i składy cłowe wchodzić mogących towarów, w wyrażonéj ilości, a mianowicie:

Bursztyn surowy w kawałkach od 1 łóta do 5 funtów, (p. t. 4);

Arak, rum i likwory w beczkach albo butelkach aż do 1 wiadra czyli 120 funtów sporco (wagi obwojowéj), (p. t. 57. i 58.);

Towary tokarskie, wyszczególnione w pozycyi 86. taryfy, do 10 funtów wagi czystéj;

Skórki, skóry i skórki z futerkiem, surowe i wyprawione, wyszczególnione w pozycyi 167., 168. i 169. taryfy, do cetnara wagi czystéj;

Wyroby rękawicznicze, do 5 funtów wagi czystéj, (p. t. 284.);

Instrumenta muzyczne, jako to: skrzypce prostéj roboty do wartości 10 złr., (p. t. 314.);

Wyroby kuśniérskie do wartości 25 złr, (p. t. 362.);

Skóry wyprawne, wyszczególnione w pozycyi 364. i 372. taryfy, do jednego cetnara wagi czystéj;

Maszyny i części, z których się składają, jako to: młocarnie, sieczkarnie, po jednéj, (p. t. 396.);

Pieprz czarny, aż do 5 funtów wagi obwojowéj, (p. t. 453.);

Pierniki, do 15 funtów wagi obwojowéj, (p. t. 455.);

Wyroby rymarskie, siodlarskie i kaletnikarskie (tłomoczki), do wartości 10 złr., (p. 465.);

Wyroby szewskie, do wartości 20 złr., (p. t. 513.);

Herbatę do 5 funtów wagi obwojowéj, (p. t. 572.);

Towary gliniane, jako to: naczynia kamienne czyli fajansowe, do cetnara wagi obwojowéj, (p. t. 575.);

Wachs, gelbes, bis Sporco 1 Centner (T. P. 604.).

Dieses wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 5. März 1845 Gubernial-Zahl 13525.

25.

Daß zur Legalisirung der Urkunden nicht die Wirthschafts-ämter, sondern nur die Civil-Richter berechtigt sind.

Laut hohen Hofkanzlei-Decrets vom 6. Februar l. J. Zahl 2785-288, haben Seine k. k. Majestät mit allerhöchster Entschließung vom 14. Jäner l. J. zu erklären geruhet, daß die Legalisirungen von Urkunden nicht unter die nach dem Justiz-Hofdecrete vom 21. August 1788 den Wirthschaftsämtern zuständigen Geschäfte gehören, sondern daß hiezu nur die Civil-Richter berechtigt sind.

Wovon die k. k. Kreisämter unter Anschluß .|. der vom k. k. Appellationsgerichte an die Justizstellen über den gleichlautenden Inhalt des hohen Justiz-Hofdecrets vom 17. Jäner 1845 Z. 332 erlassenen Verordnung vom 28. Jäner 1845 Z. 1755 mit der Weisung verständigt werden, selbe auf die gewöhnliche Art sämmtlichen Ortsobrigkeiten zur genauen Nachachtung bekannt zu machen.

Gubernial-Verordnung vom 18. März 1845 Gubernial-Zahl 11329.

.|.

Verordnung des k. k. Appellationsgerichtes vom 28. Jäner 1845 Zahl 1755, an sämmtliche Justizstellen.

Ueber den, von der obersten Justizstelle und der Hofcommission in Justiz-Gesetzsachen in Betreff der Frage: ob Wirthschaftsämter nach dem Hofdecrete vom 21ten August 1788 Nr 879 der Justiz-Gesetzsachen zur Legalisirung von Urkunden berechtiget seyen? erstatteten allerunterthänigsten Vortrag haben Seine Majestät mit allerhöchster Entschließung vom 14. Jäner 1845 die erläuternde Erklärung dahin zu erlassen geruht, daß die Legalisirungen von Urkunden nicht unter die den Wirthschaftsämtern, sondern unter die dem Civil-Richter zuständigen Geschäfte gehören.

Von dieser mit Hofdecret vom 17. Jäner 1845 Zahl 332 herabgelangten allerhöchsten Erläuterung, werden sämmtliche Justizstellen in die Kenntniß gesetzt.

Wosk żółty, do cetnara wagi obwojowéj, (p. t. 604.).
Co się niniejszém do wiadomości podaje.
Obwieszczenie gub. z dnia 5. Marca 1845 do l. gub. 13525.

25.

Do legalizowania dokumentów nie są Urzędy gospodarcze lecz tylko sędziowie cywilni upoważnieni.

Podług dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 6go Lutego t. r., do liczby 2785-288, raczył Najjaśniejszy Pan najwyższém postanowieniem z dnia 14. Stycznia t. r. oznajmić: że legalizycyja dokumentów nie należy do czynności, dekretem Sądu nadwornego z dnia 21. Sierpnia 1788 urzędom gospodarczym przydzielonych, lecz że do tego tylko sędziowie cywilni są upoważnieni.

O czém Rząd krajowy, załączywszy .|. wydane przez c. k. Sąd Apelacyjny do władz sądowych o téj saméj treści dekretu Sądu nadwornego z dnia 17. Stycznia 1845, do liczby 332, rozporządzenie z dnia 28. Stycznia 1845, do liczby 1755, uwiadamia c. k. Urzędy cyrkułowe z poleceniem, aby je zwyczajnym sposobem wszystkim Zwierzchnościom miejscowym dla ścisłego przestrzegania ogłosiły.

Rozporządzenie gub. z d. 18. Marca 1845 do l. gub. 11329.

.|.

Rozporządzenie c. k. Sądu apelacyjnego z dnia 28. Stycznia 1845, do liczby 1755, do wszystkich władz sądowych.

Na najuniżeńsze przedłożenie najwyższego Trybunału sądowniczego i Komisyi nadwornéj w R. P. S. we względzie pytania: czy Urzędy gospodarcze podług dekretu nadwornego z dnia 21. Sierpnia 1788, do liczby 879 Z. U. S., do legalizowania dokumentów są upoważnione? raczył najjaśniejszy Pan najwyższą uchwałą z dnia 14. Stycznia 1845 dać takie objaśnienie: że legalizowanie dokumentów nie należy do czynności, przydzielonych Urzędom gospodarczym, lecz do czynności, przydzielonych sędziemu cywilnemu.

O tém najwyższém objaśnieniu, udzieloném dekretem nadwornym z dnia 17. Stycznia 1845, do liczby 332, uwiadamia się wszystkie władze sądownicze.

26.

Zur Ermittlung des Normalpreises eines verkäuflichen Apotheker-Gewerbes ist die vorgeschriebene Schätzung im politischen Wege vorzunehmen.

Zu Folge des hohen Hofkanzlei-Decrets vom 28. Februar 1843 Zahl 5931 ist die zum Behufe der Ermittlung des Normalpreises eines verkäuflichen Apotheker-Gewerbes vorgeschriebene Schätzung im politischen Wege vorzunehmen.

Hievon werden die k. k Kreisämter mit Beziehung auf das Kreisschreiben vom 24. December 1843 Z. 77042 zur weiteren Verfügung mit dem Beisatze in Kenntniß gesetzt, daß diese Schätzung unter Intervenirung der Obrigkeit durch Sachverständige nach vorläufiger Beeidigung derselben zu geschehen hat.

Gubernial-Verordnung vom 18. März 1845 Gubernial-Zahl 16083.

27.

Den königl. preußischen Unterthanen ist der Eintritt über die Gränze in die österreichischen Staaten zu versagen, wenn sie nebst der Pässe oder Wanderbücher nicht zugleich auch mit ihren Heimathsscheinen versehen sind.

Laut hohen Hofkanzlei-Decrets vom 3. Februar 1845 Z. 1903 haben sich wiederholt Fälle ergeben, daß königl. preußische Unterthanen, selbst wenn sie mit legalen Pässen oder Wanderbüchern aus ihrer Heimath versehen sind, und hierlandes aus irgend einer gesetzlichen Ursache mit Schub zurückgesendet werden, an der preußischen Gränze von den königl. preußischen Gränzbehörden nicht angenommen, sondern auf die Beibringung einer Heimaths-Anerkennungs-Urkunde gedrungen werde. Es ist zwar mit der königl. preußischen Regierung die Abschließung einer Convention zur gegenseitigen Uebernahme ausgewiesener Personen in Verhandlung, damit aber der österreichische Staat gegen die Nachtheile geschützt werde, die ihn bei der Verschiedenheit dieses Verfahrens von Seite des preußischen Staates einseitig treffen, ist die Landesstelle angewiesen worden, das reciproce Verfahren gegen Preußen in der Art in Anwendung zu bringen, daß den Gränzbehörden zur Pflicht gemacht werde, keinem königl. preußischen Unterthan den Eintritt über die Gränze in die österreichischen Staaten zu gestatten, wenn er nicht auch mit einem Heimathsscheine versehen ist.

26.

Przepisane oszacowanie w celu docieczenia ceny normalnéj przedajnéj profesyi aptékarskiéj powinno się odbywać drogą polityczną.

Podług dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 28go Lutego 1843, do liczby 5931, powinno się przepisane oszacowanie w celu docieczenia ceny normalnéj przedajnéj profesyi aptékarskiéj odbywać drogą polityczną.

O czém Rząd krajowy, powołując się na okólnik z dnia 24. Grudnia 1843, do liczby 77042, c. k. Urzędy cyrkułowe dla poczynienia dalszych rozporządzeń z tą uwagą uwiadamia, że takie oszacowanie za pośrednictwem Zwierzchności przez znawców po odebraniu wprzód od nich przysięgi odbywać się powinno.

Rozporządzenie gub. z dnia 18. Marca 1845 do l. gub. 16083.

27.

Poddanym kr. pruskim należy wzbraniać wejścia przez granicę do Państw Austryjackich, jeżeli oprócz paszportu albo książek wędrowniczych nie mają także poświadczenia co do miejsca urodzenia.

Według dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 3go Lutego 1845, do liczby 1903, trafiło się kilkakrotnie, że poddanych kr. pruskich, nawet mających paszporty albo książki wedrownicze z swego miejsca urodzenia, a odsélanych ztąd z jakiéjkolwiek prawnéj przyczyny szupasem na powrót, władze graniczne kr. pruskie na granicy pruskiéj nie przyjmowały, lecz żądały dokumentu uznania miejsca urodzenia. Wprawdzie toczą się z kr. pruskim Rządem rozprawy względem zawarcia umowy w celu wzajemnego przyjmowania wypędzonych osób, aby jednakże Państwo Austryjackie ochronić od niekorzyści, spadających nań jednostronnie z powodu odmiennego ze strony pruskiéj postępowania, otrzymał Rząd krajowy polecenie zaprowadzenia takiego przeciwko Prusom wzajemnego postępowania, aby władzom granicznym nakazano, nie wpuszczać żadnego kr. pruskiego poddanego przez granicę do Państw Austsyjackich, jeżeli nie posiada poświadczenia miejsca urodzenia.

Wovon die k. k. Kreisämter mit dem Bedeuten in die Kenntniß gesetzt werden, daß man unter Einem hievon der Cameral-Gefällen-Verwaltung mit dem Ersuchen die Mittheilung macht, hiernach die betreffenden Zollämter gleichmäßig zu belehren.

Gubernial-Verordnung vom 19. März 1845 Gubernial-Zahl 12292.

28.

Ueber den Abschluß eines Staats-Vertrages mit der königlich-preußischen Regierung wegen gegenseitiger kostenfreier Behandlung gerichtlicher Requisitionen hinsichtlich der hiebei betheiligten unvermögenden Personen.

Seine k. k. Majestät haben mit allerhöchster Entschließung vom 18. Mai 1844 den Abschluß eines Staatsvertrages mit der königlich-preußischen Regierung, wegen gegenseitiger kostenfreier Behandlung gerichtlicher Requisitionen in Criminal-, Civil- und Vormundschafts-Sachen rücksichtlich der dabei betheiligten unvermögenden Personen, unter folgenden in der königlich-preußischen Ministerial-Erklärung vom 13. August 1844 enthaltenen Bestimmungen zu gestatten geruht:

I.

In allen Untersuchungs-, Civil- und insonderheit Vormundschafts-Fällen, wo Requisitionen von einer preußischen Gerichts- oder vormundschaftlichen Behörde an eine österreichische derartige Behörde, oder von dieser an jene erlassen, so wie, wenn Delinquenten von einem Gerichte an das andere ausgeliefert werden, sind nicht allein alle baren Auslagen, sondern auch die sämmtlichen nach der bei dem requirirten Gerichte üblichen Taxe zu liquidirenden Gebühren dem Letzteren aus dem Vermögen der betreffenden Person, wenn solches hinreicht, zu entrichten. Hat selbige aber kein hinreichendes Vermögen, so fallen die Gebühren für die Arbeiten der requirirten Behörde, mithin auch alle Vergütung oder Taxe für Zeugen-Vernehmungen und für Abhaltung der Termine, für den Erlaß oder die Expedition der Verfügungen, desgleichen die Insinuations- und sogenannten Siegel-Gebühren durchgehends weg, und das requirirende Gericht bezahlt alsdann dem Ersteren die unvermeidlichen baren Auslagen für Atzung, Transport, Porto, Copialien und Zehrungskosten der Richter und Zeugen, nach den bei den requirirten Gerichten üblichen Taxsätzen.

II.

Zur Entscheidung der Frage, ob der Delinquent oder die sonst betheiligte Person hinreichendes Vermögen zur Berichtigung

O czém uwiadamia się c. k. Urzędy cyrkułowe z tą uwagą, że zarazem zrobiono odezwę do kameralnéj Administracyi dochodów skarbowych z prośbą o udzielenie właściwym Urzędom cłowym stosownego objaśnienia.

Rozporządzenie gub. z dnia 19. Marca 1845 do l. gub. 12292.

28.

O zawarciu umowy z Rządem król. pruskim względem wzajemnego bezpłatnego załatwiania rekwizycyj sądowych, dotyczących osób niezamożnych.

Jego c. k. Mość raczył najwyższém postanowieniem z dnia 18. Maja 1844 zezwolić, aby z król. pruskim Rządem zawartą została umowa o wzajemne bezpłatne załatwianie sądowych rekwizycyj w rzeczach kryminalnych, cywilnych i opiekuńczych, dotyczących osób niezamożnych, a to w następujących, w oświadczeniu król. pruskiego ministeryjum z dnia 13. Sierpnia 1844 zawartych punktach:

I.

We wszystkich wypadkach śledztwa kryminalnego, w rzeczach cywilnych, a w szczególności tyczących się opieki, gdzie się rekwizycyje od pruskich władz sądowniczych lub opiekuńczych do takiéjże władzy austryjackiéj, albo od téjże do tamtych wydarzają, jak równie, kiedy przychodzi wydawać winowajców z jednego sądu do drugiego; nie tylko wszystkie wydatki w gotowiźnie, ale wszystkie także należytości podług taksy sądu rekwirowanego zwyczajnéj obliczone, temuż sądowi z majątku dotyczącéj osoby, jeżeli będzie dostarczającym, zapłacone być mają Gdyby zaś majątek osoby takiéj nie wystarczał, wtedy należytości za czynności Instancyi rekwirowanéj, a więc wszelkie wynagrodzenie, czyli wszelkie taksy za słuchanie świadków, za odbywanie terminów, za wydawanie czyli ekspedyjowanie rozporządzeń, podobnież należytości za insynuacyje i tak zwane pieczętne, odpadają zupełnie, i wtenczas płaci sąd rekwirujący rekwirowanemu tylko nieuchronne wydatki gotowizną poczynione za żywienie, transport, pocztowe, kopijowanie, koszta podróżne i strawne dla sędziów i świadków podług taks', u sądów rekwirowanych zwyczajnie postanowionych.

II.

Aby rozstrzygnąć, czyli winowajca, lub osoby w tém udział mające, posiadają dostarczający majątek dla opłacenia

der Gerichtsgebühren besitze oder nicht? soll in den beiderseitigen Landen nichts weiter, als das Zeugniß derjenigen obrigkeitlichen Stelle erfordert werden, unter welcher die betheiligten Personen ihre wesentliche Wohnung haben.

In wie fern der Kosten wegen gegen diese Personen die Execution Statt findet, wird nach den Gesetzen des Landes, worin die Execution zu führen wäre, beurtheilt. Sollte ein Delinquent seine wesentliche Wohnung in einem dritten Lande gehabt haben, und die Einziehung der Kosten dort mit Schwierigkeit verknüft seyn, so wird angenommen, daß er kein hinreichendes Vermögen besitze.

III.

Den in allen Untersuchungs-, Civil- und Vormundschafts-Sachen zu sistirenden Zeugen nnd jeder abzuhörenden Person überhaupt, sollen die Reise- und Zehrungskosten nebst der wegen ihrer Versäumniß ihnen gebührenden Vergütung nach deren vom requirirten Gerichte geschehenen Verzeichnung bei erfolgter wirklicher Sistirung, sey es von dem requirirten oder von dem requirirenden Gerichte unverzüglich verabreicht werden. In sofern sie dazu eines Vorschußes bedürfen, so wird das requirirte Gericht zwar die erforderliche Auslage machen, es soll selbige jedoch vom requirirenden Gerichte auf die erhaltene Benachrichtigung dem requirirten Gerichte wieder erstattet werden.

IV.

Das gegenwärtige Uebereinkommen soll für den ganzen Umfang der preußischen Monarchie und für alle österreichischen Staaten, mit alleinigen Ausschluß von Ungarn und Siebenbürgen, Kraft und Wirksamkeit haben, und sowohl für die landesherrlichen, als auch für alle übrigen Gerichte verbindlich seyn.

Der Inhalt vorstehender Erklärung des königl. preußischen Ministeriums der auswärtigen Angelegenheiten, welche gegen eine gleichlautende der k. k. geheimen Haus-, Hof- und Staatskanzlei ausgewechselt wurde, wird in Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 13ten Jäner l. J. Zahl 1043-57 mit dem Beifügen zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß die hierländigen Gerichte mit dem, den k. k. Kreisämtern bereits unterm 20. November 1844 Zahl 64225 mitgetheilten hohen Justiz-Hofdecrete vom 13. September 1844 Zahl 6479 von Seite der k. k. obersten Justizstelle die Weisung erhalten haben, sich ganz auf gleiche Art zu benehmen, wie die königlich-preußischen Gerichte nach dieser Erklärung angewiesen worden sind.

Gubernial-Kundmachung vom 20. März 1845 Gubernial-Zahl 7386.

sądowych należytości lub nie? nie potrzeba na to w obustronnych krajach nic więcéj wymagać, prócz poświadczenia téj władzy zwierzchniczéj, w któréj obwodzie osoby udział w tém tego mające istotnie mieszkają.

Jak dalece przeciwko tym osobom egzekucyja o koszta sądowe ma miejsce, osądzić należy podług ustaw tego kraju, gdzie egzekucyję prowadzić przychodzi. Gdyby winowajca mieszkał istotnie w trzecim kraju, a odebranie kosztów było z trudnościami połączone, natenczas uważać należy, jak gdyby winowajca nie posiadał dostarczającego majątku.

III.

Świadkom we wszystkich śledztwach cywilnych i opiekuńczych stawającym i w ogólności każdéj osobie, którą wysłuchać przypadnie, należy po rzeczywistém stawieniu się bądź od sądu rekwirowanego, lub też rekwirującego powrócić bezzwłocznie koszta podróżne i strawne, oprócz wynagrodzenia zaniedbanych przez to spraw własnych, podług obliczenia ze strony sądu rekwirowanego. Gdyby na to potrzebowali przedpłaty, sąd rekwirowany wydatek taki wprawdzie podejmie, ale sąd rekwirujący, uwiadomiony o tém, obowiązany będzie takowy sądowi rekwirowanemu powrócić.

IV.

Umowa niniejsza powinna mieć moc prawną w całym obwodzie Monarchii pruskiéj i wszystkich Państw austryjackich, z jedynem wyłączeniem Węgier i Ziemi Siedmiogrodzkiéj, i jak sądy monarchiczne, tak i inne obowiązywać.

Treść powyższego oświadczenia ministeryjum król pruskiego spraw zewnętrznych, po wymianie z równobrzmiącem oświadczeniem c. k. tajnéj Kancelaryi Domu, Dworu i Stanu podaje się do publicznéj wiadomości w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 13. Stycznia r. b. do liczby 1043-57, z tym dokładem, że sądy tutejszego kraju dekretem najwyższego Trybunału Sprawiedliwości z dnia 13. Września 1844, do liczba 6379, c. k. Urzędom cyrkułowym pod dniem 20. Listopada 1844, do liczby 64225, już udzielonym, odebrały nakaz zachować się zupełnie podobnym sposobem, jak podług téjže deklaracyi sądom król. pruskim polecono zostało.

Obwieszczenie gub. z dnia 20. Marca 1845 do l. gub. 7386.

29.

Wegen Bestimmung des Titels der fürstlichen Famien: Schönburg und Salm.

Die hohe Hofkanzlei hat laut herabgelangten Decrets vom 4. Februar 1845 Zahl 3358-252 bezüglich der mediatisirten fürstlichen Häuser, deren Chefs die Benennung »Durchlaucht« gebührt, bedeutet, daß den Chefs der zwei Linien der fürstlichen Familie: Schönburg-Waldenburg und Schönburg-Hartenstein, und der fünf Linien der fürstlichen Familie Salm, nämlich: Salm-Salm, Salm-Kyrburg, Salm-Horstmar, Salm-Reifferscheid-Krautheim u. Salm-Reifferscheid-Krautheim-Raiz die Titulatur »Durchlaucht« gebühret.

Welches in Folge des obbezogenen hohen Decrets im Nachhange der hierortigen Verordnung vom 23. October 1825 Zahl 61071 zur allgemeinen Kenntniß und Nachachtung bekannt gemacht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 26. März 1845 Gubernial-Zahl 12922.

30.

Hinsichtlich der Ausübung des Präsentationsrechtes für geistliche Pfründen, wo dieses den städtischen Gemeinden zusteht.

Mit dem hohen Hofkanzleidecrete vom 13. l. M. Zahl 6980 ist hinsichtlich der Ausübung des Präsentationsrechtes für geistliche Pfründen, wo dieses städtischen Gemeinden zusteht, angeordnet worden, nachstehende Norm festzusetzen:

Die Ausübung des Präsentationsrechtes hat künftighin nicht mehr von den Magistraten allein zu geschehen, wie es mit dem hohen Hofdecrete vom 22. August 1816 Z. 15698 vorgeschrieben, und den k. k. Kreisämtern mit der Gubernial-Verordnung vom 20. September 1816 Zahl. 41977 bekannt gemacht worden ist, sondern die Bürger-Ausschüsse haben hiebei ebenfalls eine entscheidende Stimme.

Die Präsentation ist daher nach der Instruction vom 22. Juni 1837 §. 9. lit. d) in einer gemeinschaftlichen Sitzung des Magistrats mit dem vollzähligen Bürger-Ausschuße in Berathung zu nehmen, und nach der Vorschrift der gedachten Instruction hat der Magistrat darüber abzustimmen, und den Beschluß zu fassen, sofort hat dann der Bürger-Ausschuß abzustimmen, und ebenfalls seinen Beschluß zu fassen.

29.

Oznaczenie tytułu domów książęcych: Schönburg i Salm.

Wysoka c. k. Kancelaryja nadworna, odnośnie do medyjatyzowanych domów książęcych, których Szefom (najstarszym głowom najstarszéj linii) tytuł: »Durchlaucht« (Jaśnie Oświecony) przynależy, wskazała dekretem z dnia 4. Lutego 1845 do liczby 3358-252, że głowom dwóch linij domu książęcego Schönburg: Schönburg-Waldenburg i Schönburg-Hartenstein, tudzież 5ciu linijom domu książęcego Salm, jako to: Salm-Salm, Salm-Kyrburg, Salm-Horstmar, Salm-Reifferscheid-Krautheim i Salm-Reifferscheid-Krautheim-Raiz, tytuł: »Durchlaucht« (Jaśnie Oświecony) przynależy.

Co w skutek wyżpowołanego nadwornego dekretu, dodatkowo do rozporządzenia tutejszego z dnia 23. Października 1825, do liczby 61071, dla powszechnéj wiadomości i zachowania obwieszcza się.

Obwieszczenie gub. z dnia 26. Marca 1845 do l. gub. 12922.

30.

O wykonywaniu prawa prezentowania na prebendy duchowne, gdy to prawo służy gminom miejskim.

Dekretem wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 13. t. m., do liczby 6980, polecono Rządowi krajowemu, ażeby we względzie wykonywania prawa prezentowania na prebendy duchowne, gdy prawo to służy gminom miejskim, następujące ustanowił prawidło:

Prawa prezentowania nie powinny na przyszłość Magistraty same wykonywać, jak to dekretem wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 22. Sierpnia 1816, do liczby 15698, przepisano, i Urzędom cyrkułowym rozporządzeniem gubernijalném z dnia 20. Września 1816, do liczby 41977, ogłoszono, lecz i wydział miejski ma w tém także głos rozstrzygający.

Prezentowanie należy więc podług instrukcyi z d. 22. Czerwca 1837 §. 9. lit. d) na spólném posiedzeniu Magistratu z wydziałem miejskim w zupełnéj liczbie (w komplecie) wziąć pod obradę, i według postanowienia wymienionéj instrukcyi powinien Magistrat nad tém głosować i powziąć postanowienie, po tém ma głosować wydział miejski, i także swoje powziąć postanowienie.

Stimmen die nach Stimmenmehrheit gefaßten Beschlüsse dieser beiden Körper überein, so ist die Präsentation als rechtsbeständig erfolgt auszufertigen. Sind aber die Meinungen dieser beiden Körper verschieden, so ist die Entscheidung der Landesstelle einzuholen, und zu diesem Ende der Act vollständig instruirt, dem Kreisamte vorzulegen.

Hievon haben die k. k. Kreisämter sämmtliche Magistrate zur genauen Befolgung, und ebenso die Bürger-Ausschüsse zu ihrer Wissenschaft zu verständigen, und denselben zu bedeuten, daß eine Ausnahme von dieser Regel nur dann eintreten könne, wenn durch besondere Stiftungen oder Urkunden das Präsentationsrecht entweder nur gewissen Personen oder bestimmten Corporationen eingeräumt ist, und daß in diesem Falle die Urkunde der Landesstelle vorzulegen, und die Bestimmung anzusuchen sey, daß und welche Ausnahme von der allgemeinen Regel Statt zu finden habe.

Gubernial-Verordnung vom 27. März 1845 Gubernial-Zahl 18643.

31.

Ueber die Behandlung der am 1. März 1845 in der Serie 316 verlosten Obligationen von den durch die Vermittlung des Hauses Goll aufgenommenen Anleihen zu vier und zu fünf Percent.

In Folge eines Decretes der k. k. allgemeinen Hofkammer vom 2. d. M. wird, mit Beziehung auf das Kreisschreiben vom 29. November 1829 Z. 8345 Nachstehendes zur öffentlichen Kenntniß gebracht:

§. 1.

Von den Obligationen zu vier und zu fünf Percent aus den durch Vermittlung des Wechselhauses Goll aufgenommenen Anleihen, welche in die am 1. März 1845 verloste Serie 316 eingetheilt sind, und zwar: lit. G. zu vier Percent, von Nro. 3751 bis einschließig Nro. 4150, und lit. A. A. zu fünf Percent, von Nro. 2155 bis einschließig Nro. 3298, werden die Obligationen zu vier Percent nach den Bestimmungen des allerhöchsten Patentes vom 21. März 1818 gegen neue mit vier Percent in Conventions-Münze verzinsliche Staatsschuld-Verschreibungen umgewechselt, die Obligationen zu fünf Percent aber im Nennwerthe des Capitals an die Gläubiger bar in Convent. Münze zurückbezahlt.

Jeżeli się powzięte większością głosów postanowienia obudwu ciał zgadzają, to należy prezentacyję jako prawomocnie uchwaloną wydać. Jeżeli się zaś zdania tych dwóch ciał różnią, to potrzeba zasięgnąć decyzyi Rządu krajowego, i w tym celu akt zupełnie instruowany przedłożyć Urzędowi cyrkułowemu.

O tém mają c. k. Urzędy cyrkułowe uwiadomić wszystkie Magistraty dla ścisłego przestrzegania, równie jak i wydziały miejskie, i oznajmić im, że wyjątek od téj reguły tylko wtedy może mieć miejsce, jeżeli osobnémi fundacyjami albo dokumentami prawo prezentowania albo tylko pewnym osobom, albo pewnym korporacyjom jest nadane, i że w takim razie dokument Rządowi krajowemu przedłożony być ma z prośbą o postanowienie, że i jaki wyjątek od ogólnéj reguły ma mieć miejsce.

Rozporządzenie gub. z d. 27. Marca 1845 do l. gub. 18643.

31.

O postępowaniu z cztéro- i pięcioprocentowémi obligacyjami z zaciągnionych za pośrednictwem domu Goll pożyczek, dnia 1. Marca 1845 w rzędzie 316 wylosowanémi.

W skutek dekretu c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z d. 2. t. m. i roku, z odniesieniem się do okólnika z dnia 29. Listopada 1829 do liczby 8345, podaje się do publicznéj wiadomosci, co następuje:

§. 1.

Z cztéro i pięcioprocentowych obligacyj z zaciągnionych za pośrednictwem domu wekslowego Goll pożyczek, umieszczonych w rzędzie 316, dnia 1. Marca 1845 wylosowanym, mianowicie: Lit. G. po cztéry procentu, od Nru. 3751 do Nru. 4150 włącznie, i lit. A. A. po pięć procentu, od Nru. 2155 do Nru. 3298 włącznie, będą obligacyje cztéroprocentowe podług postanowień najwyższego Patentu z dnia 21. Marca 1818 na nowe po cztéry procentu w monecie konwencyjnéj przynoszące zapisy długu Stanu wymieniane, pięcioprocentowe zaś obligacyje będą wierzycielom w wartości imiennéj gotowizną w monecie konwencyjnéj wypłacone.

§. 2.

Die bare Auszahlung beginnt am 1. Juli 1845, und wird von der k. k. Universal-Staats- und Banco-Schuldencasse in Wien, oder von dem Wechselhause M. A. von Rothschild und Söhne durch das Haus Gebrüder Sichel zu Amsterdam geleistet.

§. 3.

Bei der Auszahlung des Capitals werden zugleich die bis Ende Juni 1845 darauf haftenden fünfpercentigen Zinsen in Conventions-Münze berichtiget.

§. 4.

Bei Obligationen, auf welchen ein Beschlag, ein Verboth oder sonst eine Vormerkung haftet, ist vor der Capitals-Auszahlung bei der Behörde, welche den Beschlag, den Verboth oder die Vormerkung verfügt hat, deren Aufhebung zu erwirken.

§. 5.

Die Umwechslung der verlosten Obligationen zu vier Percent gegen neue Staats-Schuldverschreibungen geschieht gleichfalls bei der k. k. Universal-Staats- und Banco-Schuldencasse oder bei dem Wechselhause M. A. von Rothschild und Söhne durch das Haus Gebrüder Sichel zu Amsterdam.

§. 6.

Die Zinsen der neuen Schuldverschreibungen laufen vom 1ten März 1845, und die bis zu diesem Zeitpuncte auf den verlosten Schuldbriefen haftenden vierpercentigen Zinsen werden bei der Umwechslung der Obligationen berichtiget.

Gubernial-Kundmachung vom 28. März 1845 Präsidial-Zahl 1814.

32.

Abstellung der üblichen Ansieglung schmaler Papierstreifen im Innern des Braukessels, des Kühlstockes und der Füllbottiche in den Bräustätten.

Laut des hohen Decretes der k. k. allgemeinen Hofkammer vom 18. Februar 1845 Zahl 562-32 wurde in dem Bereiche einer Cameral-Bezirks-Verwaltung zur Herstellung einer strengeren Controle in den Bräustätten die Uebung eingeführt, daß nebst der Versieglung des Schürthürls auch noch im Innern des Braukessels, des Kühlstockes und der Füllbottiche schmale Papierstreifen gefällsämtlich angesiegelt wurden, welche vor jeder weiteren Benützung durch die Finanzwache abgenommen werden mußten, und deren unverletzte Bewahrung eine Bürgschaft gegen gesetzwidrige Vorgänge von Seite der Bräuer biethen sollte.

§. 2.

Wypłata zaczyna się dnia 1. Lipca 1845 i będzie uiszczona przez c. k. powszechną kasę długu Stanu i banku w Wiédniu, albo przez dom wekslowy M. A. Rothszyld i synów przez dóm braci Sichel w Amsterdamie.

§. 3.

Z wypłatą kapitału wypłacona będzie i prowizyja po pięć od sta, do końca Czerwca 1845 na nim ciążąca.

§ 4.

Co do obligacyj, na których cięży sekwestracyja, kondykcyja lub jaka inna prenotacyja, uchylenie takowych ma być przed wypłatą kapitału u téj władzy wyjednane, która sekwestracyję, kondykcyję lub prenotacyję nakazała.

§. 5.

Wymiana wylosowanych obligacyj cztéroprocentowych na nowe zapisy długu Stanu nastąpi podobnież w c. k. powszechnéj kasie długu Stanu i banku, albo w domie wekslowym M. A. Rotszyld i synów przez dóm braci Sichel w Amsterdamie.

§. 6.

Prowizyja od nowych zapisów długu w monecie konwencyjnéj liczy się od 1. Marca 1845, a zaległa do tego dnia od wylosowanych zapisów długu prowizyja cztéroprocentowa wypłacona będzie przy wymianie obligacyj.

Obwieszczenie gub. z dnia 28. Marca 1845 do l. prez. 1814.

32.

Zniesienie zwyczajnego przypieczętowywania wąskich pasków papiérowych wewnątrz kotła piwnego, chłodnika (kilsztoku) i kadzi zlewnych w browarach.

Podług dekretu wysokiéj c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z dnia 18. lutego 1845, do l. 562|32 zaprowadzono w okręgu pewnéj kameralnéj Administracyi powiatowéj w celu ściślejszéj kontroli w browarach zwyczaj, że oprócz zapieczętowania drzwiczek czeluścianych przypieczętowywano ze strony Urzędu dochodowego wewnątrz kotła piwnego, chłodnika i kadzi zlewnych waskie paski papiérowe, które przed każdem dalszém użyciem straż finansowa odejmować musiała, a których stan nienaruszony miał być rękojmią przeciwko nieprawym piwowarów postępkom.

Da jedoch diese Maßregel in ihrer Durchführung als eine in keiner höheren Vorschrift begründete, zeitraubende, kostspielige und doch für die Sicherheit des Gefälles entbehrliche Belästigung der Brauberechtigten sich darstellt, so ist die Aufhebung jener Uebung eingeleitet worden.

Die k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen werden hievon mit dem Beisatze in Kenntniß gesetzt, daß, wenn etwa dortbezirks eine ähnliche Uebung bestehen sollte, dieselbe abzustellen sey, wenn nicht besondere Verhältnisse, die der hierortigen Würdigung zu unterziehen wären, die Beibehaltung derselben räthlich machen sollten.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 7. März 1845 Zahl 6622.

Gubernial-Verordnung vom 28. März 1845 Gubernial-Zahl 18314, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur weiteren Kundmachung.

33.

Das unter dem Titel »Illustrirte Zeitung« in Leipzig erscheinende Wochenblatt unterliegt dem Stämpel.

Nachdem das unter dem Titel »Illustrirte Zeitung« in Leipzig erscheinende, und von dort in die österreichischen Staaten eingehende Wochenblatt nebst anderweitigem Inhalte, auch politische Tagesgeschichte enthält, so unterliegt dasselbe nach den Bestimmungen des Stämpel- und Taxgesetzes und der mit dem Gubernial-Kreisschreiben vom 3. März 1841 Zahl 15603 kund gemachten allerhöchsten Entschließung vom 7. Jäner 1841 dem Stämpel von zwei Kreuzern.

Welches in Folge Decretes der hohen k. k. allgemeinen Hofkammer vom 8. März 1845 Zahl 1892-147 mit dem Beisatze zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird, daß die genannte Zeitung vom 1ten April 1845 angefangen, der vorschriftsmäßigen Stämplung unterzogen werden muß.

Gubernial-Kundmachung vom 28. März 1845 Gubernial-Zahl 18898.

34.

Ueber die zollämtliche Behandlung der magnetischen Amulete oder Electricitätsableiter, auch Rheumatismus-Amulette genannt.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat im Einverständniße mit der k. k. vereinten Hofkanzlei mit dem an die k. k. Cameral-

Gdy jednakże ten środek w przeprowadzeniu swém, nie gruntując się na żadnym wyższym przepisie, okazuje się być dla piwowarów uciążliwością, wiele czasu zabierającą, kosztowną, i dla pewności dochodu niekoniecznie potrzebną, więc nakazano zniesienie tego zwyczaju.

O czém uwiadamia się c. k. kameralne Administracyje powiatowe z tą uwagą, że, gdyby w ich okręgu podobny był zaprowadzony zwyczaj, znieść go należy, jeżeli szczególne okoliczności, któreby pod osądzenie Administracyi dochodów skarbowych poddać wypadło, nie są za zatrzymaniem go.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z d. 7. Marca 1845, do l. 6622.

Rozporządzenie gub. z dnia 28. Marca 1845 do l. gub. 18314, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych dla dalszego ogłoszenia.

33.

Tygodnik, wychodzący w Lipsku pod tytułem „Illustrirte Zeitung" podpada stęplowi.

Ponieważ tygodnik, wychodzący w Lipsku pod tytułem „Illustrirte Zeitung" i wprowadzony do Państw Austryjackich, oprócz innéj treści zawiéra w sobie także dzienne wiadomości polityczne, a zatém podpada według postanowień Ustawy stęplowéj i taksowéj i ogłoszonéj okolnikiem gubernijalnym z dnia 3. Marca 1841, do l. 15603 najwyższéj uchwały z dnia 7. Stycznia 1841 stęplowi dwukrajcarowemu.

Co się niniejszém w skutek Dekretu wysokiéj c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z dnia 8. Marca 1845, do l. 1892-147 z tą uwagą do powszechnéj wiadomości podaje, że wymieniona gazeta, zacząwszy od 1. Kwietnia 1845, powinna być opatrzona prawnie przepisanym stęplem.

Obwieszczenie gub. z dnia 28. Marca 1845 do l. gub. 18898.

34.

O postępowaniu cłowem względem amuletów magnetycznych czyli przewodników elektryczności, zwanych także amuletami od reumatyzmu

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna, porozumiawszy się z c. k. połączoną Kancelaryją nadworną, oznajmiła

Gefällen = Verwaltung für Oesterreich ob und unter der Enns erlassenen Decrete vom 3. Februar 1845 Zahl 49915 bedeutet, daß die aus einem mit Eisenfeilspänen überklebten Blättchen von Pappe und Wachsleinwand bestehenden sogenannten magnetischen Amulette oder Electricitätsableiter, oder Rheumatismus=Amulette, mit Rücksicht auf ihre ausschließliche Bestimmung, als medicinische Heil= und Präservativmittel zu dienen, den zubereiteten Apotheker=Waaren zuzuzählen sind, und den für diese Letzteren in der Anmerkung zur Tarifspost 14 festgesetzten Beschränkungen und Bedingungen der Einfuhr unterliegen.

Hievon werden die k. k. Cameral=Bezirks=Verwaltungen und ausübenden Aemter zur Darnachachtung in die Kenntniß gesetzt.

Verordnung der k. k. Cameral=Gefällen=Verwaltung vom 8. März 1845 Zahl 4856

Gubernial=Verordnung vom 31. März 1845 Gubernial=Zahl 18317, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur Kundmachung.

35.

Additional=Acte zur Elbeschiffahrts=Acte vom 23. Juni 1821.

In Gemäßheit des Artikels 30. der Elbeschiffahrts=Acte vom 23. Juni 1821 haben die Elbeuferstaaten, zur Berathung von Maßregeln, welche nach neueren Erfahrungen zur Beförderung des Handels und der Schiffahrt auf der Elbe geeignet sind, und zur Vereinbarung über die zu solchem Zwecke gemeinschaftlich zu fassenden Beschlüsse, den Zusammentritt einer zweiten Elbeschiffahrts=Revisions=Commission zu Dresden veranlaßt.

Zu dieser haben

Seine Majestät der Kaiser von Oesterreich, König von Ungarn und Böhmen, Allerhöchst Ihren Gubernialrath und General=Consul für Ost= und Westpreußen, Eduard Nicolaus Ritter von Henneberg;

Seine Majestät der König von Preußen, Allerhöchst Ihren geheimen Regierungsrath und Zollvereins=Bevollmächtigten, Carl Friedrich Heinrich Albert Gustav Wendt, Ritter des königl. preußischen rothen Adler=Ordens 4ter Classe;

Seine Majestät der König von Sachsen, Allerhöchst Ihren Director der ersten Abtheilung im Finanz=Ministerium, Carl Wehner, Ritter des königl. sächsischen Civil=Verdienst=Ordens und des königl. preußischen rothen Adler=Ordens 2ter Classe;

Seine Majestat der König von Hannover, Allerhöchst Ihren Ober=Steuerrath Dr. Otto Carl Franz Klenze, Ritter des Guelphen=Ordens;

dekretem z dnia 3. Lutego 1845 do l. 49915, wydanym do c. k. Administracyi dochodów skarbowych dla Austryi powyżéj i poniżéj Anizy, że tak zwane amulety magnetyczne czyli przewodniki elektryczności, czyli amulety od reumatyzmu, składające się z kawałeczka naklejonego zedrą papiéru klejowego i płótna woskowego, ze względu na swe wyłączne przeznaczenie, mające służyć za środek lekarski uleczający i zapobieżny, do rzędu przyrządzonych towarów aptékarskich mają być policzone, i podpadają ograniczeniu i warunkom, dla tychże w uwadze do pozycyi 14. taryfy ustanowionym.

O czém uwiadamia się c. k. Administracyje powiatowe i Urzędy wykonywujące dla przestrzegania niniejszego przepisu.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 8. Marca 1845, do ł. 4856.

Rozporządzenie gub. z dnia 31. Marca 1845 do l. gub. 18317, do wszystkich Urzędów cyrkularnych dla ogłoszenia.

35.

Akt dodatkowy do aktu żeglugi na Elbie z dnia 23. Czerwca 1821.

Dla naradzenia się nad środkami, które podług nowszych doświadczeń do popiérania handlu i żeglugi na Elbie posługują, i dla połączenia się ku spólnemu wydaniu uchwał do tego celu, rozporządziły Państwa, nad Elbą położone, stosownie do artykułu 30. aktu żeglugi na Elbie z dnia 23. Czerwca 1821, aby w téj mierze zebrała się wtóra komisyja rewizyjna żeglugi na Elbie w mieście Dreznie.

Do téj komisyi wyznaczyli i umocowali:

Najjaśniejszy Cesarz Jegomość Austryjacki, Król Węgierski i Czeski, Edwarda Mikołaja kawalera de Henneberg, Swojego Radcę gubernialnego i jeneralnego Konsula dla Prus wschodnich i zachodnich;

Najjaśniejszy Król Jegomość Pruski, Karola Frydryka Henryka, Alberta Gustawa Wendt, Swojego tajnego Radcę rządowego i pełnomocnika Związku cłowego, Kawalera orderu król. pruskiego orla czerwonego IV. klasy;

Najjaśniejszy Król Jegomość Saski, Karola Wehner, Dyrektora piérwszego Wydziału Swojego Ministerium Skarbu, Kawalera król. saskiego orderu cywilnego zasługi i król. pruskiego orderu orla czerwonego II klasy;

Najjaśniejszy Król Jegomość Hanowerski, Ottona Karola Franciszka Klence, głównego Radcę podatkowego, Kawalera orderu Gwelfów;

Seine Majestät der König von Dänemark, als Herzog von Holstein und Lauenburg, Allerhöchst Ihren Etatsrath und Sections-Chef im General-Zollkammer- und Commerz-Collegium, Carl Philipp Franke, Ritter des Danebrog-Ordens und Danebrogs-Mann, Ritter des königl. preußischen rothen Adler-Ordens 2ter Classe und Comthur des großherzoglich oldenburgischen Haus- und Verdienst-Ordens;

Seine königliche Hoheit der Großherzog von Mecklenburg-Schwerin, Höchst Ihren Kammerrath, Leopold Friedrich Heinrich Wendt;

Seine Durchlaucht der ältestregierende Herzog zu Anhalt-Cöthen,

Seine Durchlaucht der regierende Herzog zu Anhalt-Dessau, und

Seine Durchlaucht der regierende Herzog zu Anhalt-Bernburg, den herzoglich cöthen'schen geheimen Finanzrath, August Ludwig von Behr, Ritter des herzoglich anhalt'schen Hausordens Albrechts des Bären, des k. k. österreichischen Leopold-Ordens, des kaiserl. russischen St. Annen-Ordens 2ter Classe, und des königl. preußischen rothen Adler-Ordens 3ter Classe; endlich

der hohe Senat der freien und Hansestadt Lübeck, wegen des Mitbesitzes von Bergedorf, den Senator Doctor Heinrich Brehmer, und

der hohe Senat der freien und Hansestadt Hamburg, den Senator Dr. Gustav Heinrich Kirchenpauer,

abgeordnet und bevollmächtigt, welche, nach Auswechslung ihrer in gehöriger Form befundenen Vollmachten, unter Vorbehalt der Ratification Ihrer Allerhöchsten, Höchsten und Hohen Vollmachtgeber, über folgende Erläuterungen, Ergänzungen und Abänderungen verschiedener Artikel der Elbeschiffahrts-Acte einig geworden sind, wodurch zugleich auch das auf diese Acte sich beziehende Schluß-Protokoll ddto. Hamburg den 18. September 1824 und dessen Anlagen außer Kraft treten.

Zu den Artikeln I. und II.

§. 1.

Die Bestimmungen der Elbeschiffahrts- und dieser Additional-Acte über die Berechtigungen zur Elbeschiffahrt, finden auf den Transport sowohl von Personen als von Gütern Anwendung.

Dampfschiffe auf der Elbe sind, so weit nicht nachstehend für dieselben besondere Vorschriften getroffen worden, gleich anderen Fahrzeugen zu behandeln.

Najjaśniejszy Król Jegomość Duński, jako Książę Holsztyński i Lauenburski, Karola Filipa Franke, Swojego Radcę Stanu i Naczelnika wydziałowego w powszechném Kolegium Izby cła i handlu, Kawalera orderu głównéj chorągwi Danebrog i Chorążego Danebroga, Kawalera król. pruskiego orderu orła czerwonego II. klasy, i Komandora orderu domu i zasługi W. Księstwa oldenburskiego;

Jego Królewska Mość Wielki Książę Meklenburg-Szweryński, Swojego Radcę Skarbu, Leopolda Henryka Wendt;

Jaśnie Oświecony, po starszyznie panujący Książe Anhalt-Köthen,

Jaśnie Oświecony panujący Książe Anhalt-Dessau i

Jaśnie Oświecony panujący Książę Anhalt-Bernburg, Augusta Ludwika de Behr, tajnego Radcę Skarbu książęco-kotheńskiego, Kawalera orderu domu książęco-anhaltskiego Albrechta Niedźwiedzia, c. k. orderu austryjackiego Leopolda, ces. rosyjskiego orderu ś. Anny II. klasy i król. pruskiego orderu orła czerwonego III. klasy; nakoniec

Wysoki Senat wolnego hanzeatyckiego miasta Lubeki dla spólnego posiadania Bergedorfu, Dra. Henryka Brehmer, Senatora, i

Wysoki Senat wolnego anzeatyckiego miasta Hamburga, Dra. Gustawa Henryka Kirchenpauer, Senatora,

którzy po wymianie swoich w należytm kształcie znalezionych pełnomocnictw, z zastrzeżeniem ratyfikacyi Najjaśniejszych, Jaśnie Oświeconych i dostojnych Mocodawców swoich zgodzili się na następujące objaśnienia, uzupełnienia i odmiany różnych artykułów aktu żeglugi na Elbie, w skutek czego razem i protokół ostateczny, do tego aktu odnoszący się, z daty Hamburgu 18. Września 1824, i tego aneksa w swéj mocy ustają.

Do Artykułów I i II.

§. 1.

Przepisy aktu żeglugi na Elbie i niniejszego dodatkowego, o uprawnieniu do żeglugi na Elbie, służą w zastosowaniu do przewożenia tak osób, jak i towarów.

Statki parowe na Elbie uważane być mają w postępowaniu zarówno z drugiemi statkami, jak dalece dla tychże osobne przepisy poniżéj nie są postanowione.

§. 2.

Der Transport von Personen oder Gütern von der Nordsee nach jedem Elbeuferplatze, und von jedem Elbeuferplatze nach der Nordsee steht den Schiffen aller Nationen zu.

Zum Schiffahrtsverkehr zwischen Elbeuferplätzen verschiedener Staaten sind die Fahrzeuge sämmtlicher Uferstaaten ohne Unterschied berechtigt.

§. 3.

Die Binnenschiffahrt auf der Elbe, d. h. die Befugniß zur Beförderung von Personen und Gütern von einem Elbeuferplatze seines Gebiethes nach einem andern Elbeuferplatze desselben Gebiethes, kann jeder Staat seinen Unterthanen vorbehalten.

Jedoch dürfen Schiffe eines Elbeuferstaates, wenn sie bei Gelegenheit größerer, vom eigenen Lande aus- oder dahin zurückgehender, Fahrten das Gebieth eines andern Elbeuferstaates ganz oder theilweise durchfahren, in der Richtung ihrer Fahrt auch zwischen den Uferplätzen dieses letzteren Gebiethes Personen und Güter befördern. Diese Ausnahme gilt indessen nicht rücksichtlich der Fahrten unterhalb Hamburgs und Harburgs.

§. 4.

Das Postregal mit dem Rechte, die Beförderung von verschlossenen Briefen, Zeitungen und postmäßigen Packeten ausschließlich den Posten zuzuweisen, bleibt den Elbeuferstaaten in Beziehung auf die Elbestrecken ihres Gebiethes vorbehalten. Dasselbe wird jedoch von keinem Elbeuferstaate auf solche Packete angewendet werden, welche auf einem Elbeschiffe durch sein Gebieth ohne Zwischenlagerung am Lande und ohne Umladung, falls solche nicht etwa durch Unglücksfälle nöthig wird, geführt werden.

Diese Begünstigung darf indessen nicht zur Verbindung von Postanstalten unter sich benützt werden.

§. 5.

Durch besondere Uebereinkunft vom heutigen Tage sind die Grundsätze festgestellt worden, nach welchen die Elbeuferstaaten sich verpflichtet haben, umfassende und gleichförmige schiffahrts- und strompolizeiliche Vorschriften für die Elbe, insbesondere für die Stromstrecke zwischen Melnik und Hamburg oder Harburg, gleichzeitig mit der Verkündigung dieser Additional-Acte zu erlassen.

Zum Artikel IV.

§. 6.

An die Stelle dieses Artikels treten die in den §§. 7. bis 17. enthaltenen Bestimmungen, welche jedoch nur für die Befahrung der Stromstrecke zwischen Melnik und Hamburg oder Harburg vertragsmäßige Gültigkeit haben.

§. 2.

Przewóz osób, lub towarów od północnego morza do każdego nadbrzeżnego miejsca Elby i od każdego nadbrzeżnego miejsca téj rzeki do morza północnego służy okrętom wszystkich narodów.

Statki wszystkich Państw nad Elbą leżacych bez różnicy mają prawo prowadzić żeglugę między nadbrzeżami Elby do różnych Państw należącémi.

§. 3.

Co do żeglugi na Elbie wewnętrznéj, t. j. prawa przewożenia osób i towarów z jednego nadbrzeża Elby, swojego terytoryjum do drugiego nadbrzeża Elby tegoż samego terytoryjum, takowe zastrzedz może każde Państwo swoim poddanym.

Wszakże statki jednego Państwa nad Elbą położonego, gdy przy większych podróżach wychodząc z własnego kraju lub tamże powracając, terytoryjum drugiego Państwa nad Elbą położonego przebywają, mogą w kierunku swojéj drogi także między nadbrzeżami tego drugiego terytoryjum wieźć osoby i towary. Wyjątek ten tymczasem nie służy dla żeglujących niżéj Hamburga i Harburga.

§. 4.

Regale pocztowe z prawem ekspedyjowania listów opieczętowanych, gazet i pakietów na pocztę urządzonych, wyłącznie pocztom przekazywać, zastrzega się Państwóm nadelbiańskim co do pasów Elby śród ich terytoryjum. Prawa tego jednak nie będzie żadne Państwo nadelbiańskie zastosowywać do pakietów, prowadzonych na statku Elby przez swoje terytoryjum bez zatrzymania się na lądzie i przepakowania, jeżeliby takowe może z powodu jakiego nieszczęśliwego przypadku nie stało się potrzebném.

Tymczasem uwzględnienie takowe nie może być użyte dla połaczenia zakładów pocztowych między sobą.

§. 5.

Osobną umową z dnia dzisiejszego ustanowiono zasady, podług których Państwa nadelbiańskie zobowiązały się wydać względem Elby objętne i jednokształtne przepisy policyjne żeglugi i porządku na téj rzece, osobliwie dla części téj rzeki między Melnikiem a Hamburgiem albo Harburgiem jednocześnie z obwieszczeniem tego dodatkowego aktu.

Do Artykułu IV.

§. 6.

W miejsce tego artykułu stają przepisy objęte §§fami 7 do 17, które jednak tylko dla żeglugi po téj części rzéki między Melnikiem a Hamburgem albo Harburgiem są ważne z mocy umowy.

§. 7.

Die Befugniß, Schiffe zur Befahrung der Elbe nach Maßgabe dieser Acte zu benützen, so wie die Befugniß, Holzflößerei auf der Elbe zu treiben, steht allen denjenigen zu, welche von der Regierung, deren Unterthanen sie sind, zur selbstständigen Betreibung dieser Gewerbe zugelassen werden.

Alle Elbeuferstaaten werden, so weit deren innere Gesetzgebung es gestattet, dafür Sorge tragen, daß zum selbstständigen Betriebe der Rhederei, Behufs derjenigen Elbeschiffahrt, welche sich auf das Gebieth anderer Staaten erstrecken soll, nur solche Personen zugelassen werden, deren ökonomische und sonstige Verhältnisse, und nur solche Gesellschaften, deren Einrichtung und Statuten für die Erfüllung der den Schiffseignern obliegenden Verpflichtungen genügende Sicherheit gewähren.

§. 8.

Jedes Flußschiff und jedes Floß, welches die Elbe befährt, ohne sich auf das Gebieth des Uferstaates, dem es angehört, zu beschränken, muß dem Befehle und der speciellen Leitung eines Führers untergeben seyn. Dieser ist für die genaue Befolgung der in den §§. 9. — 13. enthaltenen Vorschriften verantwortlich.

§. 9.

Jeder der im §. 8. erwähnten Fahrzeuge muß während der Fahrt von den, in den §§. 10. — 13. bezeichneten, zur Legitimation des Schiffes und des Führers erforderlichen Patenten begleitet seyn. Diese sind jeder Zoll- und Polizeibehörde an der Elbe auf deren Verlangen vorzuzeigen, und sollen auch zu Hamburg und Harburg, so wie unterhalb dieser Orte, zur Legitimation der von der oberen Elbe gekommenen Stromfahrzeuge und ihrer Führer genügen.

In Ermanglung dieser Patente, oder wenn während der Reise Veränderungen eintreten, durch welche die bei deren Antretung eingeholten Legitimationspapiere nicht mehr vollständig passen, darf die Reise nur fortgesetzt werden, nachdem der nächsten Elbeschiffahrts-Polizeibehörde jene Umstände angezeigt, und von dieser nach untersuchter Sache eine Bescheinigung darüber ertheilt ist, daß gegen die Fortsetzung der Reise keine Bedenken gefunden sind.

In dergleichen Fällen ist die competente Behörde desjenigen Uferstaates, welchem das Fahrzeug angehört, sofort hiervon in Kenntniß zu setzen.

Diejenigen kleinen Fahrzeuge, mit welchen lediglich landwirthschaftliche Erzeugnisse im gewöhnlichen Marktverkehr nach nahe gelegenen Orten geführt oder von daher geholt werden, bedürfen dieser Schiffspapiere nicht.

§. 7.

Wolność używania statków do żeglowania na Elbie podług tego aktu, równie jak wolność spławiania drzewa na Elbie, służy tym wszystkim, którzy do prowadzenia samodzielnego tych profesyj od Rządu, którego są poddanymi, przypuszczeni będą.

Wszystkie Państwa nadelbiańskie, jak dalece ich wewnętrzne prawodawstwo dopuszcza, starać się będą o to, aby do samodzielnego trudnienia się budownictwem okrętowém do żeglugi na Elbie, która się rozciągać ma do terytoryjum Państw drugich, takie tylko osoby przypuszczane były, których stosunki ekonomiczne i inne, i takie tylko towarzystwa, których urządzenie i statuta dostateczne stawiają zabezpieczenie względem dopełnienia obowiązków dotyczących właściciela okrętu (statku).

§. 8.

Każdy statek rzeczny i każda tratew, idące na Elbę bez ograniczenia się na terytoryjum Państwa nadelbiańskiego, do którego należą, poddać się winien po rozkazy i poszczególny stér przewodzcy. Ten odpowiedzialnym jest za ścisłe dopełnienie przepisów, objętych §§fami 9—13.

§. 9.

Każdy statek z pomienionych w §fie 8. powinien podczas żeglugi mieć patenta, oznaczone w §§fach 10—13, a do wykazania okrętu i przewodzcy potrzebne. Takowe okazane być mają na żądanie każdemu Urzędowi cła i policyi nad Elbą, ale téż i w Hamburgu i w Harburgu, równie jak poniżéj tych miast dostatecznémi będą wykazania statków z górnéj Elby przybywających i tychże przewodzców.

W niedostatku takich patentów, lub gdy w czasie podróży zajdą odmiany, dla których papiéry legitymacyjne, przy rozpoczęciu podróży przejrzane, nie stosują się zupełnie do takowéj, można podróż, ale tylko w tym razie odbywać, gdy najbliższéj Instancyi policyjnéj dla żeglugi na Elbie okoliczności te będą wskazane, a ta po dojściu rzeczy na to poświadczenie wyda, iż względem dalszego odbywania podróży nie znaleziono żadnéj zawady.

W takich wypadkach uwiadomić o tém należy zaraz właściwą instancyję tego Państwa nadbrzeżnego, do którego ów statek należy.

Owe mniejsze statki, na których tylko płody gospodarstwa rolnego w zwyczajnym handlu targowym do posad blizko położonych prowadzi się, lub się ztamtąd przywozi, nie potrzebują tych papiérów okrętowych.

§. 10.

Das Schiffspatent ist von der zuständigen Behörde des Staates, zu dessen Rhederei das Fahrzeug gehört, nach dem in der Anlage A. enthaltenen Muster auszustellen, nachdem jene Behörde durch technische Untersuchung von der Tüchtigkeit des Fahrzeuges sich überzeugt, und die Tragfähigkeit desselben festgestellt hat.

Das Schiffspatent ist von dem Eigenthümer des Fahrzeuges für dieses, bevor es seine erste Fahrt antritt, zu erwirken, und nach jeder wesentlichen Veränderung oder Reparatur zu erneuern.

§. 11.

Das Schiffspatent verliert seine Giltigkeit, wenn das Fahrzeug, für welches dasselbe ertheilt wurde, an die Rhederei eines andern Staates übergegangen ist.

Dasselbe ist von der zuständigen Behörde des Staates, in welchem es ausgestellt wurde, sowohl in diesem Falle, als auch dann, wenn das Fahrzeug zum Gebrauche nicht ferner vollkommen tüchtig befunden wird, zurückzunehmen.

Unbrauchbar gewordene Fahrzeuge dürfen zu dem Zwecke, um an einem andern Orte zerschlagen zu werden, nur dann auf der Elbe fortgeschafft werden, wenn diese Fahrt als die letzte des Fahrzeuges, und jener Zweck desselben von der schiffahrtspolizeilichen Behörde des Abgangsortes unter dem Schiffspatente bemerkt, auch das Fahrzeug nicht mit andern Gegenständen als mit Holz beladen ist.

§. 12.

Das Schifferpatent ist von einer der in jedem Elbeuferstaate hierzu ermächtigten Behörden nach den unter B. und C. beiliegenden Mustern auszustellen, nachdem der Empfänger sich bei dieser Behörde sowohl über seine Unbescholtenheit und sonstigen persönlichen Verhältnisse, als auch darüber ausgewiesen hat, daß er in einer durch ämtlich bestellte Sachverständige nach den in demselben Staate geltenden Vorschriften vorgenommenen Prüfung seine Fähigkeit zu dem fraglichen Geschäfte bewährt habe.

Das Schifferpatent für Segel- und Dampfschiffe ermächtigt den Inhaber zur Führung jedes Elbefahrzeuges, welches der im Patente bezeichneten Gattung und der Rhederei des Staates, in welchem das Patent ausgefertigt wurde, angehört, so wie das Patent für Flößer zur Führung jedes Holzfloßes, welches von einem Uferplatze dieses Staats abgeht.

Ein Patent zur Führung von Dampfschiffen ermächtigt zugleich zur Führung von Segelschiffen, nicht aber umgekehrt.

§. 10.

Patent okrętowy wydawać ma przyzwoita Instancyja tego Państwa, do którego budownictwa okrętowego statek należy, a to podług wzoru załączonego pod A., przekonawszy się po techniczném opatrzeniu statku, że jest do żeglugi zdatny, i ustanowiwszy, ile ciężaru unieść może.

Patent okrętowy wyjednać ma właściciel okrętu na takowy, nim się piérwszy raz puści na rzekę i takowy patent ponowić ma za każdą istotną w nim odmianą lub zaszłą naprawą.

§. 11.

Patent okrętowy przestaje być ważnym, gdy statek, na który wydany został, przejdzie pod zarząd budownictwa okrętowego Państwa innego.

Patent takowy odebrać ma na powrót instancyja przyzwoita tego Państwa, w którém wydany był, tak w tym razie, jako i w tenczas, gdyby statek nieuznano nadal za zupełnie do użytku zdatny.

Statki, które się stały nieużytecznémi, wtenczas tylko dla rozbicia ich na innem miejscu Elbą przeprowadzone być mogą, jeżeli ta żegłówka jest ostatnią statku, a cel tejże przez władzę policyi defluidacyjnéj miejsca, z którego odchodzi, pod patentem okrętowym zapisanym, i statek nie czém innem, jak drzewem naładowany będzie.

§. 12.

Patent dla szyprów wydawać będzie jedna z Władz, w każdém Państwie nadelbiańskiém do tego upoważnionych, podług wzorów pod B. i C. załączonych, gdy otrzymujący patent wykaże się u téj Władzy tak ze swojego nieposzlakowanego postępowania i innych osobistych stosunków, jakoteż i z tego, że przy egzaminie, z nim przez znawców z Urzędu wyznaczonych podług przepisów, w tymże Państwie obowiązujących, przedsięwziętym, zdolność swoję do spraw, w mowie będących, udowodnił.

Patent dla szyprów do statków żaglowych i parowych, upoważnia posiadacza, prowadzić każdy statek elbiański, który należy do rodzaju, w patencie oznaczonego, i do zarządu budownictwa okrętowego w tém Państwie, gdzie patent wydany został, równie jak patent dla flisów upoważnia prowadzić każdą tratew, która z nadbrzeża tego Państwa odchodzi.

Patent na prowadzenie statków parowych upoważnia razem do prowadzenia statków żaglowych, ale nie nawzajem.

§. 13.

Das Schifferpatent verliert, wenn der Inhaber bei Ausstellung desselben Unterthan des patentirenden Staates war, mit dem Aufhören dieses Unterthans-Verhältnisses seine Giltigkeit.

Die Wiedereinziehung eines Schifferpatentes steht nur dem Staate zu, welcher dasselbe ausgestellt hatte.

Die zuständige Polizeibehörde hat das Schifferpatent zurückzunehmen, wenn dieselbe sich davon überzeugt hat, daß der Inhaber untauglich, oder daß dessen Beibehaltung mit der Ordnung und Sicherheit des Schiffahrtsverkehres nicht vereinbar ist. Letzteres kann namentlich dann angenommen werden, wenn ein Schiffsführer wegen Trunksucht, wiederholter Elbezolldefrauden, Betrugs, Fälschung oder anderer Verbrechen gegen das Eigenthum bestraft worden ist.

§. 14.

Wer es unternimmt, Schiffahrt oder Holzflößerei auf der Elbe zu treiben, ohne die nach den §§. 9. — 12. erforderlichen Patente erlangt zu haben, verfällt in eine, nach Ermessen der entscheidenden Behörde, auf

20—25 Thlr. für ein Dampfschiff,
10—20 » für ein Segelschiff,
5—10 » für ein Floß

zu bestimmende Ordnungsstrafe.

§. 15.

Wer sich des für einen andern Führer oder ein anderes Fahrzeug ausgestellten, oder eines bereits ungiltig gewordenen oder widerruffenen Patentes fälschlich bedient, unterliegt derselben Strafe, jedoch mit einer Verschärfung von 10 Thalern.

§. 16.

Führt ein patentirter Schiffs- oder Floßführer sein Schiffer- oder Schiffspatent auf einer Reise nicht bei sich, so hat er eine Ordnungsstrafe von 5 Thalern verwirkt.

§. 17.

Die in den §§. 14., 15. und 16. angedrohten Strafen sind für jede Reise, Hin- und Rückfahrt zusammengenommen, nur einmal zu erlegen, und die Nachweisung eines auf dieser Reise bereits anhängig gewordenen Verfahrens schließt die Wiederholung des letzteren wegen derselben Uebertretung an einem andern Orte aus. Werden jedoch die in jenen Paragraphen erwähnten Uebertretungen bei folgenden Reisen wiederholt, so wird die Strafe im ersten Wiederholungsfalle auf das anderthalbfache, im zweiten und jedem ferneren Wiederholungsfalle auf das Doppelte des einfachen Betrages erhöht.

§. 13.

Patent dla szypra traci ważność swoję natenczas, gdy posiadacz tegoż, który podczas nadawania go, był poddanym Państwa patentującego, być nim przestanie.

Do odebrania patentu dla szypra to tylko Państwo ma prawo, które ten patent wydało.

Właściwa Władza policyjna patent szyproski ma odebrać, jeżeli się przekonała, że posiadacz jego jest niezdatny, lub że utrzymanie go nie zgadza się z porządkiem i bezpieczeństwem handlu żeglowego. Ta druga okoliczność mianowicie służyć może za powód natenczas, gdy przewodnik statku karany już był za pijaństwo, powtarzane uszczerbianie w cle elbiańskiém, oszukaństwo, fałszerstwo i inne występki przeciwko cudzéj własności.

§. 14.

Kto się odważy zajmować żeglugą lub spławianiem drzewa na Elbię, nie uzyskawszy przepisanego §§fami 9—12 patentu, ten podpada karze, przez Władzę wyrokującą ustanowić się mającéj,

20—25 talarów za statek parowy,
10—20 » za » żaglowy,
5—10 » za tratew.

§. 15.

Ten, co użyje podstępnie patentu dla innego przewodnika, lub dla innego statku wydanego, albo już unieważnionego, albo odwołanego, podpada téjże saméj karze, wszakże powiększonéj o 10 talarów.

§. 16.

Jeżeli patentowany przewodnik statku lub tratwy nie ma w jakiéj podróży patentu szyprowskiego albo okrętowego przy sobie, zawini karę porządkową 5 talarów.

§. 17.

Kary §§fami 14., 15. i 16. obwarowane, za każdą podróż tam i na powrót, raz tylko płacić należy, a wykazanie się, że w téj podróży już podobny proces wytoczony został, wyłącza wytoczenie procesu o to samo przestępstwo popełnione na innéｍ miéjscu. Gdyby zaś przestępstwa, w owych §fach wymienione, w następnych podróżach powtórzone były, kara w razie piérwszego powtórzenia podniesiona będzie półtoracznie, a za drugiém i każdém dalszém powtórzeniu w dwójnasób ilości kary pojedyńczéj.

Zum Artikel V.

§. 18.

Die in diesem Artikel enthaltene Bestimmung über Veröffentlichung der Frachtpreise durch den Druck ist aufgehoben.

Zum Artikel VI.

§. 19.

An die Stelle dieses Artikels treten folgende Bestimmungen:

Die Kaufleute und Schiffer zweier oder mehrerer Elbeuferstädte können sich über eine Beurtfahrt zwischen diesen Städten für bestimmte Zeiträume vereinigen, und dabei die Zeit der Abfahrt von jedem Orte, die Frachtpreise und sonstigen Bedingungen dieses Verkehrs festsetzen.

In derselben Art können die Kaufleute und Schiffer einer Elbeuferstadt sich rücksichtlich der von dieser aus nach anderen Orten zu verschiffenden Waaren über eine Reihefahrt auf bestimmte Zeit einigen.

Zur Wirksamkeit solcher Vereinbarungen ist bei einer Beurtfahrt die Genehmigung der Regierungen aller Städte, zwischen welchen jene errichtet werden soll, und bei einer bloßen Reihefahrt die Genehmigung der Regierung des Abfahrtsortes erforderlich.

Diese Genehmigung wird, nachdem zuvor sämmtlichen Elbeuferstaaten Gelegenheit gegeben ist, sich über die mitgetheilten Bedingungen und Statuten der zu errichtenden Beurt- oder Reihefahrt zu äußern, ertheilt werden, wenn jene Bedingungen und Statuten mit den Elbeschiffahrts-Verträgen und den Landesgesetzen im Einklange stehen.

Dieselbe wird versagt werden, wenn dadurch ein den Elbeschiffahrts-Verträgen widerstreitendes Schiffahrts-Monopol begründet werden würde, und es sollen weder durch die Statuten, noch durch sonstige Verabredungen einzelne oder ganze Classen von Kaufleuten oder Schiffern wider ihren Willen zum Beitritte genöthigt, oder, ihrer Befähigung und Bereitwilligkeit zur Erfüllung der für alle Theilnehmer geltenden Bedingungen ungeachtet, vom Beitritte ausgeschlossen werden dürfen.

Nach erfolgter Genehmigung der Statuten sind diese durch den Druck zu veröffentlichen.

Die Regierung, von welcher die Genehmigung ausging, wird deren Befolgung sorgfältig überwachen, und kann die ertheilte Genehmigung jederzeit zurücknehmen, sobald sie sich überzeugt, daß das Fortbestehen der Beurt- oder Reihefahrt für Handel und Schiffahrt auf der Elbe nachtheilig seyn würde.

Do Artykułu V.

§. 18.

Przepis, zawarty w tym artykule względem ogłoszenia cen frachtowych przez druk znosi się.

Do Artykułu VI.

§. 19.

W miejsce tego artykułu stają przepisy następujące:

Kupcy i szypry dwóch miast lub więcéj, nad Elbą położonych, połączyć się mogą do jednéj żeglugi spólnéj (Beurtfahrt) między témi miastami na pewne okresy czasu, a przytém oznaczyć czas odpłynienia z każdego takowego miejsca, ceny frachtowe i inne warunki tego spólnictwa ustanowić.

W tym samym sposobie mogą kupcy i szypry jednegoż miasta nadelbiańskiego łączyć się na pewny czas do żeglugi kolejnéj co do prowadzenia towarów z tegoż miasta do miejsc innych.

Aby takowe stowarzyszania były skuteczne, potrzeba do żeglugi spólnéj zezwolenia Rządów tych wszystkich miast, między którémi żegluga taka utworzona być ma, a dla saméj żeglugi kolejnéj, zezwolenia Rządu miejsca, zkąd odpływać się będzie.

Zezwolenie takowe po uprzedniém oświadczeniu się wszystkich Państw nadelbiańskich względem udzielonych sobie warunków i ustaw utworzyć się mającéj żeglugi spólnéj i kolejnéj dane będzie natenczas, jeżeli owe warunki ustawy z trwającémi o żeglugę na Elbie umowami i ustawami krajowémi są zgodne.

Zezwolenie to odmówione będzie, gdyby przez to ustalać się mogło monopolijum żeglugi elbiańskiéj, umowóm o tę żeglugę przeciwne, a do przystąpienia do jednéj lub drugiéj żeglugi nie mogą ani pojedyńczo, ani pospołu klasami kupcy lub szypry ani statutami, ani innémi umowami przeciwko swéj woli być zmuszani, lub téż pomimo ich zdolności i gotowości w dopełnieniu warunków wszystkim uczestnikóm służących, od przystąpienia być wyłączeni.

Po zatwierdzeniu statutów, należy je drukiem ogłosić.

Rząd, który je zatwierdził, nad wypełnieniem onych pilnie czuwać będzie, i mocen jest dane zatwierdzenie każdego czasu cofnąć, jak tylko się przekona, że dalsze trwanie żeglugi spólniéj i kolejnéj jest dla handlu i żeglugi na Elbie szkodliwém.

Zum Artikel VII.

§. 20.

Die Recognitionsgebühr von den Fahrzeugen ist aufgehoben, und es soll künftig nur der Elbezoll von den Schiffsladungen und Floßhölzern nach den im §. 23. bestimmten Sätzen fortbestehen.

Zum Artikel VIII.

§. 21.

An die Stelle dieses Artikels treten folgende Bestimmungen:

Der Elbezoll wird nach dem Brutto-Gewichte der Schiffsladungen und Floßhölzer erhoben.

Die dabei zum Grunde zu legende Gewichtseinheit ist der Elbezoll-Centner, welcher 100 Elbezoll-Pfunde enthält und 50 Kilogrammen gleichkommt.

§. 22.

Für nicht leicht wägbare Gegenstände kommt, statt der Anlage Nr. 1. der Elbeschiffahrts-Acte und statt der Anlage A. des Hamburger Schlußprotokolls vom 18. September 1824, die unter D. beigefügte neue Gewichtstabelle zur alleinigen Anwendung.

Zum Artikel IX.

§. 23.

An Elbezoll sollen künftig auf der Strecke zwischen Melnik und Hamburg statt der in den Artikeln IX. und XI. der Elbeschiffahrts-Acte, und im §. 7. des Hamburger Schlußprotokolles angeführten Beträge, nicht mehr als 1 Thaler, 3 Silbergroschen 11 Pfennige im Vierzehnthalerfuße, den Thaler zu 30 Silbergroschen oder 360 Pfennigen gerechnet, für den Elbezoll-Centner Brutto-Gewicht erhoben werden, und zwar:

		Thlr.		Sgr.		Pf.
von Oesterreich . . .	—	Thlr.	2	Sgr.	1	Pf.
» Sachsen . . .	—	»	6	»	4	»
» Preußen . . .	—	»	16	»	7	»
» Anhalt-Cöthen .	—	»	—	»	10	»
» » Dessau .	—	»	—	»	10	»
» » Bernburg	—	»	—	»	10	»
» Hannover . . .	—	»	3	»	2	»
» Mecklenburg . .	—	»	2	»	3	»
» Dänemark . . .	—	»	1	»	—	»
mithin insgesammt . .	1	Thlr.	3	Sgr.	11	Pf.

Die streckenweise Vertheilung dieser Tariffsätze wird durch die Anlage E. bestimmt, welche an die Stelle der Beilage Nr. 2. des Artikels IX. der Elbeschiffahrts-Acte und der Anlage B. des Hamburger Schlußprotokolls tritt.

Do Artykułu VII.

§. 20.

Opłata rekognicyjna od statków uchyla się, i na przyszłość tylko cło Elbiańskie od ładunków okrętowych i drzewa spławnego podług taks, w §fie 23 oznaczonych, trwać ma i nadal.

Do Artykułu VIII.

§. 21.

W miejsce tego artykułu stają przepisy następujące:

Cło Elbiańskie wymierzone będzie podług wagi **bruto** (z obwojem) ładunku okrętowego i drzewa spławnego.

Jednostka wagi, przy tém za posadę służąca, jest cetnar cłowy elbiański, zawierający 100 funtów cłowych elbiańskich, a równający się 50 kilogramom.

§. 22.

Dla przedmiotów, których nie łatwo przeważyć, użyta być ma nowa tablica wagi, pod D. załączona, do wyłącznego użycia, zamiast aneksu Nr. 1, aktu żeglugi na Elbie, i zamiast aneksu A. ostatecznego protokołu hamburskiego z dnia 18. Września 1824.

Do Artykułu IX.

§. 23.

Na przeprawie między Melnikiem a Hamburgiem należy na przyszłość w cle elbiańskim, zamiast kwot w artykułach IX. i XI. aktu żeglugi na Elbie, i §fie 7. ostatecznego protokołu hamburskiego, nie więcéj pobiérać jak 1 talar 3 srebrne grosze 11 feników, podług stopy czternastu talarowéj, talar po 30 groszy srebrnych czyli 360 feników licząc, a to od cetnara cłowego elbiańskiego wagi obwojowéj, a mianowicie:

z Austryi	—	tal.	2 śr. gr.	1 fen.
» Saksonii . . .	—	»	6 »	» 4 »
» Prus	—	»	16 »	» 7 »
» Anhalt-Köthen .	—	»	— »	» 10 »
» — Dessau .	—	»	— »	» 10 »
» — Bernburg	—	»	— »	» 10 »
» Hannoweru . .	—	»	3 »	» 2 »
» Meklenburgu . .	—	»	2 »	» 3 »
» Danii	—	»	1 »	» — »

Ogólem więc . . 1 tal. 3 śr. gr. 11 feników.

Podział tych opłat taryfowych podług posiadanych długości Elby oznaczony jest w aneksie E., który wchodzi zamiast aneksu Nr. 2, artykułu IX. aktu żeglugi na Elbie i aneksu B. ostatecznego protokołu hamburskiego.

Jede Aenderung der Zollstrecken und jede Vermehrung der Erhebungsstellen bedarf der Zustimmung aller Uferstaaten.

§. 24.

Die Zollpflicht tritt ein:

a) in Oesterreich, Sachsen und Preußen (mit Ausnahme der Lenzer Fähre), bei Berührung der Zollstätte;

b) in Anhalt, in Preußen bei der Lenzer Fähre, in Hannover, Mecklenburg und Lauenburg bei Berührung des Zollgeleitsbezirkes.

§. 25.

Transitirende Schiffe können an dem ersten Erhebungsamte jedes Staates den Zoll für die ganze Strecke entrichten.

Zum Artikel X.

§. 26.

An die Stelle der in diesem Artikel und der in den §§. 4., 5., 6. und 11. des Hamburger Schtußprotokolls benannten Zollermäßigungen uud Befreiungen treten die in der Anlage F. zusammengestellten erweiterten Ermäßigungen und Befreiungen.

Zum Artikel XI.

§. 27.

Dieser Artikel wird in Folge des §. 20. dieser Additional-Acte aufgehoben.

Zum Artikel XII.

§. 28.

An die Stelle dieses Artikels treten folgende Bestimmungen:

Die Bezahlung des Zolles ist, mit Ausnahme von Böhmen, bis auf Beträge von 1/6 Thaler hinab, in Silbermünzen zu leisten, welche nach dem Vierzehnthalerfuße in einem der Elbeuferstaaten ausgeprägt sind. Ein Thaler ist gleich 30 Silbergroschen oder 360 Pfennigen preußischer, 30 Neugroschen oder 300 Pfennigen sächsischer und 24 guten Groschen oder 288 Pfennigen hannover'scher oder anhalt'scher Münzeintheilung.

Münzstücke unter 5 Silbergroschen werden bei den Elbezollcassen unterhalb Böhmens nur zur Berichtigung der in 1/6 Thaler nicht aufgehenden Beträge angenommen.

Mit dieser Beschränkung sind von jenen Elbezollcassen ausgenommen:

1. preußische Silbergroschen zu 1/30 Thaler und Pfennige zu 1/360 Thaler;

2. sächsische Neugroschen zu 1/30 Thaler und Pfennige zu 1/300 Thaler;

Każda zmiana w długościach cłu podległych i każde pomnożenie miejsc poborowych, potrzebują przyzwolenia wszystkich Państw nadelbiańskich.

§. 24.

Powinność płacenia cła nastaje:

a) w Austryi, Saksonii i Prusach (z wyjątkiem przewozu na rzece Lenz) przechodząc poprzed komorę cłową;
b) w Anhalt, w Prusach u przewozu na rzéce Lenz, w Hanowerze, Meklenburgu i Lauenburgu, przechodząc poprzed obwód konwoju cłowego.

§. 25.

Statki przechodzące opłacić mogą cło za całą długość przeprawy w najpiérwszym Urzędzie poborczym każdego Państwa.

Do Artykułu X.

§. 26.

W miejsce zmniejszonych opłat cłowych i uwolnień od cła, w tym artykule i w §§fach 4, 5, 6 i 11 ostatecznego protokołu hamburskiego, wymienionych, wchodzą zebrane w alegacie F. rozszérzone zmniejszenia i uwolnienia cłowe.

Do Artykułu XI.

§. 27.

Artykuł ten, stosownie do §. 20. tego dodatkowego aktu uchyla się.

Do Artykułu XII.

§. 28.

W miejsce tego artykułu nastają przepisy następujące:

Opłata cła, z wyjątkiem Czech, aż do ilości 1/6 talara na dół, uiszczona być ma w monecie śrebrnéj, bitéj podług stopy czternastutalarowéj w którym z Państw nadelbiańskich. Talar równa się 30 groszom śrebrnym czyli 360 fenikom, podziału monety pruskiéj, 30 nowym groszom czyli 300 fenikom saskiéj i 24 dobrym groszom albo 288 fenikom hanowerskiéj lub anhaltskiéj.

Monety, zawierające w sobie mniéj, jak 5 groszy śrebrnych, przyjmowane będą w kasach cła elbiańskiego poniżéj Czech tylko do zapłacenia ilości, 1/6 talara niewynoszących.

Z tém ograniczeniem przyjmować mają owe kasy cła elbiańskiego:

1. Śrebrne grosze pruskie po 1/30 talara a feniki po 1/360 talara;

2. nowe grosze saskie po 1/30 talara, a feniki po 1/300 talara;

3. hannover'sche und anhalt'sche gute Groschen zu 1/24 Thaler und Pfennige zu 1/288 Thaler nebst den in den genannten Staaten nach dem Verhältnisse dieser Groschen und Pfennige sonst ausgeprägten Münzstücken unter 1/6 Thaler.

In Böhmen ist, statt der Münzen des Vierzehnthalerfußes, gesetzmäßige österreichische Conventions-Münze dergestalt zu zahlen, daß Ein Gulden von 60 Kreuzern Conventionsgeld für 21 Silbergroschen oder 252 preußische, auch 210 sächsische Pfennige angenommen wird.

Uebrigens hängt es von jedem Elbeuferstaate ab, ob und nach welchem Werthverhältnisse er außer diesen vertragsmäßigen Münzsorten nach andere bei seinen Elbezollcassen zulassen will.

Zum Artikel XV.

§. 29.

Der Brunshauser Zoll von den von der Nordsee gekommenen, elbeaufwärts die Mündung der Schwinge passirenden Gütern ist durch den am heutigen Tage abgeschlossenen besonderen Staats-Vertrag regulirt, und dadurch der Artikel XV. aufgehoben worden.

Zum Artikel XVI.

§. 30.

Außer den in diesem Artikel genannten Elbezollämtern dient für die aus Böhmen stromabwärts kommenden Fahrzeuge, deren Ladung nach einem sächsischen Landungsplatze oberhalb Schandau bestimmt ist, oder welche blos Personen befördern, das sächsische Zollamt in Schmilka als Abfertigungsamt.

Zum Artikel XVII.

§ 31.

An die Stelle dieses Artikels treten die folgenden, so wie die in den §§. 32. und 33. enthaltenen Bestimmungen:

Kein Schiffer oder Flößer darf vom Landungsplatze abfahren, bevor er mit den Frachtbriefen über die geladenen Waaren und mit einem vorschriftsmäßigen Manifeste (vergl. §. 32.) versehen ist.

Die Frachtbriefe müssen von den Absendern ausgestellt seyn, und die Gattung und Menge so wie den Bestimmungsort und Empfänger der Waaren benennen.

Das Manifest ist von dem Schiffsführer oder für denselben von einem Dritten, welcher jedoch kein Elbezoll- oder Hafenbeamter seyn darf, anzufertigen.

Jede unterwegs eintretende Bei- oder Ausladung muß sofort in dem Manifeste bemerkt, und von dem Elbezollamte des

3. dobre grosze hanowerskie i anhaltskie po 1/24 talara a feniki po 1/288 talara, oraz inne monety w pomienionych Państwach w stosunku tych groszy i feników niżéj 1/6 talara bitych.

W Czechach zamiast monet stopy czternastotalarowéj płaci się prawnie ustanowiona austryjacka moneta konwencyjna w ten sposób, że jeden złoty, zawierający 60 krajcarów, przyjmowany będzie za 21 śrebrnych groszy, albo 252 feników pruskich, także za 210 saskich.

Wreście to zawisło od każdego Państwa nadelbiańskiego, czyli i podług jakiéj wartości stosunkowéj zechce oprócz tych konwencyjnych gatunków monet dozwolić, aby jeszcze inne w jego kasach cła elbiańskiego przyjmowane były.

Do Artykułu XV.

§. 29.

Cło Brunshauzerskie od towarów, z morza półnoonego przybywających, i ujście rzeki Schwinge Elbą do górę przechodzących, urządzone jest osobną na dniu dzisiejszym zawartą umową, przez co artykuł XV. uchylony został.

Do Artykułu XVI.

§. 30.

Oprócz Urzędów cłowych elbiańskich, w artykule tym wymienionych, dla statków, przychodzących z Czech z wodą, których ładunek przeznaczony do miejsca lądowania saskiego po wyżéj rzéki Szandawy, albo które prowadzą tylko osoby, służy Urząd cłowy Saski w Szmilce, za Urząd ekspedyjujący.

Do Artykułu XVII.

§. 31.

W miejsce tego artykułu wchodzą przepisy następując i §§fami 32 i 33 objęte:

Żadnemu szyprowi albo flisowi nie wolno z miejsca lądowania odpływać, dopóki nie będzie zaopatrzonym w listy frochtowe i przepisany manifest (porówn. §. 32).

Listy frachtowe wystawione być powinny przez wysélającego, w których gatunek, ilość, równie jak miejsce przeznaczenia i odbierających towary, wymienić należy.

Manifest zaś wystawi przewodnik statku, albo za niego kto inny, który jednak ani urzednikiem cła elbiańskiego, ani portowym być nie może.

Każde w ciągu żeglugi nastąpić mające doładowanie, albo wyładowanie powinno zaraz być w manifeście zapisane i przez Urząd cłowy elbiański miejsca, gdzie towary doła-

Bei= oder Ausladungsortes, oder wenn sich ein solches dort nicht befindet, von dem auf der ferneren Fahrt zunächst berührten Elbezollamte beglaubiget werden.

§. 32.

Die Schiffs=Manifeste sind nach dem in der Anlage G. beigefügten Muster anzufertigen, und müssen enthalten:

1. Die Nummer und sonstige Bezeichnung des Schiffes, und die Orte, an welchen dessen dermalige Fahrt angefangen hat und endigen soll;

2. Namen und Wohnort des Schiffseigenthümers;

3. Namen und Wohnort des Schiffsführers;

4. Die Angabe der Zahl der Bemannung;

5. Aufzählung, Benennung und Gewicht der geladenen Waaren nach der Nummer und Reihenfolge der Frachtbriefe in der Art, daß jedes Collo aufzuzählen, und bei demselben

a) dessen Bezeichnung und Brutto=Gewicht,

b) dessen Einladungs= und Bestimmungsort nebst den Namen des Versenders und Empfängers, und

c) die Benennung der in demselben enthaltenen Waaren

anzugeben ist;

6. Die Versicherung der Richtigkeit des Inhaltes unter öffentlich beglaubigter Unterschrift des Schiffsführers. Dieser ist für den Inhalt des Manifestes auch dann verantwortlich, wenn er dasselbe durch Dritte hat anfertigen lassen.

§. 33.

Die Vorschriften über Anlegen und Melden bei den Elbezollämtern gelten auch für leere Fahrzeuge.

Zum Artikel XXI.

§. 34.

Der Schlußsatz: »So oft der Schiffer u. s. w.« wird dahin abgeändert, daß die Schiffer und Flößer verpflichtet seyn sollen, dem ersten von ihnen berührten Elbe=Zollamte jedes Staatsgebiethes eine richtige Abschrift des vorzuzeigenden Original=Manifestes einzuhändigen.

Znm Artikel XXIII.

§. 35.

Nach dem Ablaufe der in diesem Artikel erwähnten Einigung ist, zur Erleichterung des Elbeverkehres von Preußen, Sachsen, Hannover, Dänemark und Mecklenburg am 30. August 1843 ein Vertrag über das gemeinschaftliche Revisionsverfahren auf der Elbe abgeschlossen worden, durch welchen die Regierungen von Hannover, Dänemark und Mecklenburg, die Fälle drin=

dowano albo wyładowano, lub jeżeliby takiego Urzędu tam nie było, przez Urząd cłowy elbiański, w dalszéj żegludze najpierwéj napotkany, poświadczonym.

§. 32.

Manifesty okrętowe wystawiane być mają podług wzoru w aneksie G. załączonego i zawierać powinny:

1. Liczbę i inne znaki okrętu i te miejsca, w których tą razą żeglugę rozpoczął, i takową kończyć ma;

2. Nazwisko i zamieszkanie właściciela okrętu;

3. Nazwisko i zamieszkanie przewodnika okrętu;

4. Podanie liczby osady;

5. Wyliczenie, wymienienie i wagę ładowanych towarów, podług numerów i kolejnego porządku listów frochtowych w tym sposobie, że każda paka czyli obwój w ogólności, a przytém

a) tegoż znak i waga obwojowa,

b) tegoż miejsce ładowania i przeznaczenia, tudzież nazwisko wysełającego i odbiérającego; nakoniec

c) wymienienie zawartych w nim towarów,

podane być mają;

6. Zapewnienie o rzetelnie podanéj treści z podpisem przewodnika okrętowego urzędownie zawierzytelnionym. Przewodnik ten odpowiedzialnym jest za treść manifestu wtenczas nawet, gdyby go przez trzecie osoby wystawić kazał.

§. 33.

Przepisy przylądowania i opowiadania się w Urzędach cłowych elbiańskich służą także dla statków próżnych.

Do Artykułu XXI.

§. 34.

Zakończenie tego §fu: »Ile razy szyper i t. d.« odmienia się w ten sposób, że szypry i flisy powinni być zobowiązani pierwszemu Urzędowi cła elbiańskiego, na którém natrafią w każdym terytoryjum Państwa doręczyć wierny odpis manifestu, który w piérwopisie okazać mają.

Do Artykułu XXIII.

§. 35.

Po upłynieniu pomienionego w tym artykule stowarzyszenia dla ułatwienia handlu na Elbie z Prus, Saksonii, Hanoweru, Danii i Meklenburga, zawarty został dnia 30. Sierpnia 1843 układ o spólną rewizyję na Elbie, mocą którego Rządy: hanowerski, duński i meklenburski, wyjąwszy wypadki wielkiego podejrzenia, zrzekły się aż do 31. Marca 1853,

genden Verdachts ausgenommen, auf die eigene specielle Revision der Fahrzeuge, welche das preußische Elbezollamt Wittenberg passiren, bis zum 31. März 1853 verzichtet haben.

Zum Artikel XXIV.

§. 36.

An die Stelle des zweiten Absatzes tritt folgende Bestimmung:

In der Regel findet bei Abfertigung der Schiffer ohne Unterschied eine strenge Reihenfolge Statt, so daß derjenige, welcher nach seiner Ankunft seine vorschriftsmäßigen Ladungspapiere dem Zollamte zuerst übergeben hat, auch zuerst abgefertigt werden muß, ausgenommen, wenn Schiffe durch eine allgemeine Revision schneller abgefertigt werden können, in welchen Fällen diese den zur speciellen Revision kommenden vorgehen.

§. 37.

Sämmtliche Elbe-Zollämter haben folgende Abfertigungsstunden einzuhalten:

Im Monate.	Morgens.		Nachmittags.	
März	von 7	bis 12 Uhr	von 1 Uhr bis	6 Uhr.
April	» 6			7 »
Mai bis August . . .	» 6			8 »
September bis November	» 7			6 »
December, Jäner, Februar	von Sonnenaufgang			Sonnenuntergang

die Zeit des Gottesdienstes an Sonn- und Festtagen ausgenommen.

Zum Artikel XXV.

§. 38.

An die Stelle des ersten Absatzes dieses Artikels treten die in den §§. 39. — 45. enthaltenen Bestimmungen.

§. 39.

An Elbezoll-Defraude wird jede Handlung oder Unterlassung eines Schiffs- oder Floßführers betrachtet, vermöge welcher einem Elbeuferstaate der gebührende Zoll ganz oder theilweise entzogen worden ist, oder im Falle der Nichtentdeckung entzogen seyn würde.

Dieselbe wird namentlich dadurch begangen, daß elbezollpflichtige Güter entweder gar nicht, oder dergestalt, daß dadurch eine geringere als die gebührende Verzollung bewirkt worden ist, oder im Falle der Nichtentdeckung bewirkt worden seyn würde, im Manifeste aufgeführt, oder bei dessen Vorzeigung angemeldet werden.

własnego poszczególnego przeglądania statków, które przechodzą poprzed pruski Urząd cła elbiańskiego Wittenberg.

Do Artykułu XXIV.

§. 36.

W miejscu drugiego ustępu nastaje przepis następujący: W porządku expedyjowanie szyprów odbywa się bez różnicy po ścisłéj kolei tak, iż ten, co po przybyciu przepisane papiéry ładunku swojego Urzędowi cłowemu najpiérwszy oddał, najpiérwéj także ekspedyjowanym być powinien, wyjąwszy, jeżeli statki przez ogólną rewizyję prędzéj ekspedyjowane być mogą, w którym wypadku te poprzedzają owe, co do szczególowéj rewizyi przychodzą.

§. 37.

Wszystkie Urzędy cła elbiańskiego zachowywać mają następujące godziny ekspedyjowania:

W miesiącu.	Rano.			Z południa.
Marcu	od 7	do godz. 12.	od godz. 1. do	6 godz.
Kwietniu	» 6			7 »
Maju do Sierpnia . .	» 6			8 »
Wrześniu do Listopada	» 7			6 »
Grudniu, Styczniu, Lutym	od wschodu słońca			zachodu słońca

z wyjątkiem godzin służby bożéj w Niedziele i Święta.

Do Artykułu XXV.

§. 38.

W miejsce piérwszego ustępu tego artykułu wchodzą przepisy, objęte §fami 39—45.

§. 39.

Każdy uczynek i każde omieszkanie przewodnika statku albo tratwy, przez które Państwu jakiemu z nad Elby ujmuje się przynależne cło w całkowitości, albo w części ujętém zostało, albo ujętém byłoby, gdyby to przekroczenie odkrytém nie było, jako podejście (defraudacyja) w cle elbiańskiém uważane będą.

Podejście to popełnia się mianowicie przez to, gdy towary, podlegające cłu elbiańskiemu, albo wcale wymienione nie będą w manifeście, albo w tym sposobie w manifeście wymienione, albo przy tegoż okazaniu oznajmione będą, że przezto wypadnie mniejsze oclenie towaru, jakby należało, alboby mniejsze wypadło, gdyby podejście odkrytém nie zostało.

§. 40.

Die Strafe der Defraude besteht für den ersten Straffall in einer Geldbuße zum zehnfachen Betrage des Zolles, welcher durch das Vergehen entzogen war, oder bei dessen unentdecktem Gelingen entzogen worden seyn würde.

Hierbei ist der defraudirte Zollbetrag nicht allein für die bereits durchfahrenen Stromstrecken eines oder mehrerer Staaten, iu Beziehung auf welche die Defraude begangen ist, sondern auch in soweit für die noch zu durchfahrende Strecke zum Grunde zu legen, als das Zollamt, bei dem die Defraude entdeckt wurde, statt der auf der ferneren Fahrt zu passirenden Zollämter des nämlichen oder eines anderen Staatsgebiethes die Anmelde- oder Revisionsstelle bildet.

Die Strafe ist um die Hälfte zu schärfen:

1. wenn nichtangemeldete zollpflichtige Güter in einem verborgenen Raume oder Behältnisse des Fahrzeuges vorgefunden werden;

2. wenn erhaltene Zollbegünstigungen zu betrüglichen Zollverkürzungen gemißbraucht werden. In diesem Falle verliert der Verurtheilte zugleich die mißbrauchte Zollbegünstigung;

3. wenn zur Erlangung von Zollbefreiungen oder Ermäßigungen unrichtige Angaben über den Einladungs- oder Bestimmungsort geladener Güter gemacht werden.

§. 41.

Als bloße Ordnungswidrigkeit ist jede Uebertretung der in den Artikeln XVII. — XIX. und XXI. der Elbeschiffahrts-Acte, so wie in den §§. 31. — 33. und 34. dieser Additional-Acte enthaltenen Vorschriften zu bestrafen, in sofern aus den vom Uebertreter gegebenen Nachweisungen oder aus unzweifelhaften sonstigen Umständen erhellt, daß eine Entziehung oder Verkürzung des gebührenden Zolles durch die Uebertretung nicht Statt finden konnte, oder wenigstens nicht beabsichtigt wurde.

Bloße Ordnungswidrigkeiten werden mit Geldbußen von 1 bis 10 Thalern, welche vorzüglich nach der Erheblichkeit, Gefährlichkeit und Absichtlichkeit der Uebertretung abzumessen sind, bestraft.

Für diejenigen Handlungen oder Unterlassungen, für welche eine Defraudestrafe oder eine andere landesgesetzliche Strafe verhängt wird, tritt neben dieser eine besondere Ordnungsstrafe nicht ein.

Uebertretungen, welche erweislich ohne Verschulden durch unabwendbare Ereignisse herbeigeführt sind, bleiben straflos.

§. 42.

Wenn ein Schiffsführer sich nach erfolgter Bestrafung einer Elbezolldefraude oder einer und derselben Ordnungswidrigkeit wie-

§. 40.

Kara za takowe podejście jest w razie pierwszego zawinienia kara pieniężna w dziesięciorakiéj ilości cła, które przez przewinę ujętém zostało, lub gdyby podejście przed udaniem się odkryte nie zostało, ujęte byłoby.

Przy tém ilość cła, przez podejście ujęta, nie tylko za pasy rzéki już przepłynione w jednem Państwie lub więcéj, względem których podejście w cle popełnione zostało, ale także i za pasy, które jeszcze przepłynąć potrzeba, tak dalece za posadę wzięta być ma, jak dalece Urząd cłowy, w którym podejście czyli oszukaństwo odkryto, na miejscu Urzędów cłowych tego samego lub innego terytoryjum Państwa, które w dalszéy żegludze przechodzić potrzeba, tworzy Urząd opowiédczy i rewizyjny.

Kara o połowę zaostrzona być ma:

1. Jeżeli towary cłu podlegające a nie opowiedziane znalezione będą w miejscu lub schowie statku ukrytém;

2. jeżeli otrzymane uwzględnienia w cle nadużyte będą przez podstępne w cle pokrzywdzenia, w takim razie traci zkazany także nadużyte uwzględnienie;

3. jeżeli dla uzyskania wolności od cła lub zniżenia miejsce ładowania, lub przeznaczenia ładowanych towarów, nierzetelnie podane będzie.

§. 41.

Jako proste sprzeciwienie się porządkowi ukarane być ma każde przekroczenie przepisów zawartych w artykułach XVII. — XIX. i XXI. aktu żeglugi na Elbie, jako i w §§. 31 — 33 i 34. niniejszego aktu dodatkowego, jak dalece z wykazań, danych przez przestępcę, lub innych niewątpliwych okoliczności okazuje się, że ujma lub pokrzywdzenie w przynależytém cle przez wykroczenie nastąpić nie mogły, lub przynajmniéj zamierzone nie były.

Proste przeciwne porządkowi czynności karane będą pieniężnie od 1 do 10 talarów, któreto kary szczególniéj podług ważności, niebezpieczności i umyślności przekroczenia wymierzone być mają.

Za takie czynności lub omieszkania, za które wymierzona będzie kara oszukaństwa lub inna ustawami krajowémi oznaczona, nie należy już oprócz téj osobna kara porządkowa.

Przekroczenia dowodnie bez winy, ale przez nieuknione wypadki zrządzone, żadnéj karze nie podpadają.

§. 42.

Jeżeli przewodnik okrętowy, zostawszy ukaranym, stanie się powtórnie winnym oszukaństwa w cle elbiańskiém,

derholt schuldig macht, so soll die nach den §§. 40. und 41. aufzulegende Geldbuße im ersten Wiederholungsfalle auf das Anderthalbfache, im zweiten und jedem ferneren Wiederholungsfalle aber auf das Doppelte des einfachen Strafsatzes erhöht werden.

Wenn ein Schiffsführer durch den Inhalt der von den Befrachtern mitgegebenen Frachtbriefe oder sonstigen Papiere zu unrichtigen Angaben veranlaßt wurde, so soll weder für diesesmal die Strafe des Rückfalls eintreten, noch die für diesen Fall zu verhängende einfache Defraudestrafe — wegen welcher dem Schiffer der Regreß wider den Befrachter zusteht — bei etwaigen künftigen Rückfällen Behufs der Straferhöhung mitgezählt werden.

§. 43.

Abweichungen des Manifestes oder der Anmeldung vom Revisionsbefunde, welche nicht mehr als den zwanzigsten Theil des angemeldeten Brutto-Gewichts für einen einzelnen Ladungs-Gegenstand ausmachen, haben nur die Nachzahlung des Zolles für das Mehrgewicht, aber keine Strafe zur Folge.

Die Verletzung eines zollämtlich angelegten Waarenverschlußes bleibt nur dann straflos, wenn der Schiffsführer nachweiset, daß dieselbe ohne sein und seiner Dienstleute und Passagiere Verschulden eingetreten ist.

§. 44.

Neben den Elbezollstrafen sind jederzeit die defraudirten Zollbeträge einzuzahlen.

Durch die Elbezollstrafe wird die gesetzmäßige Bestrafung der mit Elbezoll-Vergehen etwa concurrirenden polizeilichen oder criminellen Vergehungen eben so wenig ausgeschlossen, als diejenige einer etwa zugleich geschehenen oder versuchten Verkürzung von Landesabgaben.

Erkannte Zollstrafen sind im Unvermögensfalle, nach den am Orte der Verurtheilung geltenden Gesetzen, durch Haft oder Strafarbeit abzubüßen.

§. 45.

Rücksichtlich der Zollstrafen, der defraudirteu Zollbeträge und der etwaigen Prozeßkosten haften solidarisch:

1. der Schiffs- oder Floßführer für alle Handlungen und Unterlassungen Dritter, deren er sich zur Erfüllung oder Verletzung seiner Zollpflichten etwa bedient hat;

2. die Waaren, in Beziehung auf welche das Zollvergehen begangen ist, so lange dieselben sich noch im Bereiche des Zollamtes befinden;

3. das Fahrzeug, welches jene Waaren führte, oder mittelst dessen, oder in Beziehung, auf welches das Zollvergehen begangen wurde.

albo téj saméj co przódy porządkowi przeciwnéj czynności, karę pieniężną, podług §§fów 40 i 41 nałożyć się mającą, podwyższyć należy za pierwszym powtórzeniem na półtora raza, a za drugiém i każdém następujacém powtórzeniem o drugie tyle kary pojedyńczéj.

Jeżeli przewodzący statkowi przez listy frochtowe, od frocht dających sobie udzielone, lub inne jakie papiéry, do nierzetelnego podania towarów spowodowanym został, wtedy nie powinna ani tą razą kara powrotna zachodzić, ani też pojedyńcza kara oszukaństwa, za to wykroczenie wymierzoną być mająca, któréj szyper ma prawo poszukiwać na fracht dającym — w razach powrótnego może wykroczenia na przyszłość dla podwyższenia kary być doliczoną.

§. 43.

Różnica między manifestem lub opowiedzeniem a aktem rewizyi zachodzące a nie więcéj, jak dwudziestą część opowiedzianéj wagi obwojowéj, na każdym pojedyńczym artykule wynoszące, pociągają za sobą tylko doplatę cła od nadwyżku w wadze, ale nie karę.

Naruszenie urzędowego zamknięcia lub zapieczętowania towaru, wtenczas tylko nie podpada karze, gdy przewodnik okrętowy okaże, że nastąpiło bez winy jego, jego służby, lub podróżnych.

§. 44.

Przy płaceniu kary cła elbiańskiego należy zawsze płacić ilość cła podstępnie ujętego.

Kara cła elbiańskiego nie uwalnia od kary za przestępstwa policyjne albo kryminalne, z wykroczeniem w cle elbiańskiém może połączone, jak i kary za pokrzywdzenie w podatkach krajowych może wraz zrządzone lub zamierzone.

Kary cłowe zawyrokowane w razie niemożności opłacenia odbyte być mają przez areszt, lub robotę, stosownie do ustaw w miejscu zasądzenia obowiązujących.

§. 45.

Co do kar cłowych, cła podstępnie ujętego i jakich może wydatków procesu ręczą solidarnie:

1. Przewodnik okrętu, albo tratwy, za wszystkie czynności i omieszkania trzecich osób, których może użył w dopełnianiu lub naruszaniu swoich obowiązków cłowych;

2. Towary, o które wykroczenie cłowe popełniono, dopóki te w zakresie Urzędu cłowego znajdują się;

3. Statek, który wiózł te towary, lub za pomocą którego albo odnośnie do niego wykroczenie cłowe nastąpiło.

Zum Artikel XXVI.

§. 46.

Behufs gerichtlicher Verhandlung der im Artikel XXVI. der Elbeschiffahrts-Acte und der in dem §. 47. dieser Additional-Acte bezeichneten Angelegenheiten, so weit dieselben sich auf die Stromschiffahrt zwischen Melnik und Hamburg oder Harburg beziehen, sollen in sämmtlichen Uferstaaten Elbezollgerichte bestehen, und von zum Richteramte befähigten Personen verwaltet werden.

Die Uferstaaten werden sich allseitig von den in ihren Gebiethen bestehenden Elbezollgerichten und den neben oder statt derselben zur Untersuchung und Bestrafung strom- und schiffahrtspolizeilicher Vergehungen bestellten Behörden (vergl. §. 48.), so wie von den Veränderungen in Kenntniß setzen, welche rücksichtlich der Zahl oder des Ortes jener Gerichte oder Behörden eintreten.

§. 47.

Außer den im Artikel XXVI. erwähnten, werden den Elbezollgerichten noch folgende Gegenstände überwiesen:

1. die Untersuchung und Bestrafung

a) von Uebertretungen schiffahrts- und strompolizeilicher Vorschriften durch Schiffs- oder Floßführer, deren Dienstleute, Passagiere oder Schiffszieher,

b) von Excessen, welche die zur Bemannung der Stromfahrzeuge oder zum Schiffszuge gehörenden Personen gegen einander oder gegen die in Ausübung ihres Amtes begriffenen Elbezoll- oder Elbeschiffahrts-Polizeibeamten begehen, und nicht etwa einen criminellen Charakter an sich tragen, nebst der Entscheidung über die in allen diesen Fällen etwa zu leistende Entschädigung;

2. die Untersuchung und Entscheidung von Streitigkeiten

a) über Betrag und Zahlung der Lootsengebühren,

b) zwischen Schiffsführern und Passagieren über Preis und sonstige Bedingungen und Verhältnisse des Transports,

c) zwischen den Eignern und Führern, den Dienstleuten und Zugknechten der Stromfahrzeuge über ihre Dienst- und Lohnverhältnisse.

Außer den im Artikel XXVI. unter a) erwähnten Fällen der freiwilligen Unterwerfung soll das elbezollrichterliche Verfahren auch dann nicht eintreten, wenn der Angeschuldigte nach der besonderen Gesetzgebung des betreffenden Staates durch Anrufung der höheren Verwaltungsbehörde auf den gerichtlichen Weg verzichtet hat.

Do Artykułu XXVI.

§. 46.

Dla czynności sądowych w sprawach, oznaczonych artykułem XXVI. aktu żeglugi na Elbie, i §fem 47 aktu tego dodatkowego, jak dalece te do żeglugi rzecznéj między Melnikiem i Hamburgiem albo Harburgiem odnoszą się, ustanowione być powinny we wszystkich Państwach nadbrzeżnych Sądy cła elbiańskiego, i zawiadować témi mają osoby na Urząd sędziego zdolne.

Państwa nadbrzeżne uwiadamiać się będą wszechstronnie o Sądach cła elbiańskiego w ich terytorium znajdujących się i o Władzach obok tychże, lub na ich miejsce dla dochodzenia i karania wykroczeń przeciwko policyi, na rzékach i nad żeglugą ustanowionych, (porówn. §. 48.), jak równie o zmianach zaszłych co do liczby, albo miejsca tych Sądów lub Władz.

§. 47.

Oprócz przedmiotów, pomienionych w artykule XXVI., przydziela się Sądóm cła elbiańskiego jeszcze następujące:

1. Dochodzenie i karanie

a) wykroczeń przeciwko przepisóm policyi na rzékach i nad żeglugą przez przewodników okrętów, albo tratew, ich służebnych, podróżnych albo statki ciągnących;

b) ekscesów, które popełniają osoby z osady statków, lub do pociągu statków należące, między sobą, lub względem urzędników policyi cła elbiańskiego, albo żeglugi elbiańskiéj, swój Urząd pełniących, a które nie mają piętna występku kryminalnego, niemniéj i wyrokowanie względem przypadającego może wynagrodzenia w tych wszystkich wypadkach;

2. dochodzenie i rozstrzyganie sporów

a) o ilość i zapłacenie należytości rotmanom,

b) między przewoźcami statków a podróżnymi, o cenę i inne warunki i stosunki przewozu;

c) między właścicielami i przewodnikami, służebnymi i parobkami, pociągowymi statków o ich stosunki służbowe i płacę.

Oprócz wypadków w artykule XXVI. pod a) wymienionych względem dobrowolnego poddania się, postępowanie sądowe w cle elbiańskiém i wtenczas nastąpić nie powinno, gdy obwiniony podług prawodawstwa dotyczącego Państwa zrzékł się drogi sądowéj przez powołanie się do wyższéj władzy administracyjnéj.

§. 48.

Jedes Elbezollgericht ist berechtigt und verpflichtet, die ihm zugewiesenen Gegenstände, ohne Unterschied des Wohnortes der Betheiligten und des Landes oder Ortes, wo die Vergehen begangen oder die Streitigkeiten entstanden sind, und ohne Rücksicht auf etwaige privilegirte Gerichtsstände, zur Untersuchung zu ziehen und zu entscheiden, in sofern

1. was die Zollvergehen betrifft, diese in seinem Gerichtsbezirke entdeckt oder die Gegenstände derselben bei Fortsetzung der Fahrt, während welcher das Vergehen begangen ist, in seinem Gerichtsbezirke bei Anbringung der Denunciation betroffen werden;

2. die elbeschiffahrts- und strompolizeilichen Vergehen während der Anwesenheit der Thäter in seinem Gerichtsbezirke entdeckt, oder solche gegen Führer, Mannschaft oder Passagiere eines innerhalb seines Gerichtsbezirkes auf der Fahrt begriffenen Elbeschiffes bei ihm zuerst zur Anzeige gebracht werden, und

3. was die im Artikel XXVI. unter d) und e) der Elbeschiffahrts-Acte und im §. 47. unter 2. dieser Additional-Acte bezeichneten Streitigkeiten betrifft, die streitenden Partheien in seinem Gerichtsbezirke anwesend sind, und wenigstens Eine derselben seine Amtsthätigkeit wegen eines derartigen Anspruchs anruft.

Uebrigens kann jeder Uferstaat zur Untersuchung der strom- und schiffahrtspolizeilichen Vergehungen neben den Elbezollgerichten oder statt derselben auch andere Behörden bestellen.

§. 49.

Das Verfahren bei den Elbezollgerichten soll möglichst kurz und summarisch seyn.

Bei Untersuchung der elbeschiffahrts- und strompolizeilichen und Zollvergehen findet in der Regel persönliches mündliches Verhör der Angeschuldigten Statt. Das Elbezollgericht soll jedoch, falls nicht etwa die Anhaltung von Schiffen und Ladungs-Gegenständen zur Constatirung des Vergehens erforderlich ist, den Angeschuldigten gegen vollständige Sicherheitsleistung für Zoll, Strafen, etwaige Schäden und Kosten die Fortsetzung der Elbefahrt gestatten. Der Angeschuldigte hat indessen vorher, Behufs der weiteren Verhandlungen, einen Bevollmächtigten zu bestellen, widrigen Falls für ihn auf seine Gefahr und Kosten ein Vertreter ernannt, oder wider ihn das Verfahren, welches nach den Landesgesetzen gegen abwesende Uebertreter zulässig ist, eingeleitet werden soll.

Vorstehende Bestimmungen finden auch da Anwendung, wo an die Stelle der Elbezollgerichte andere Behörden (vergl. §. 48) eintreten.

§. 48.

Każdy Sąd cła elbiańskiego mocen jest i obowiązany, przydzielone sobie przedmioty bez różnicy miejsca zamieszkania strony w tém udział mającéj i kraju albo miejsca, gdzie wykroczenia popełniono, lub spory powstały i bezwzględu na jakie może uprzywilejowane Sądy brać pod śledztwo i rozstrzygać, jak dalece

1. co do wykroczeń cłowych, takowe w okręgu jego sądownictwa odkryte, lub przedmioty tych wykroczeń w dalszym ciągu żeglugi, podczas któréj wykroczenie popełnione zostało, w okręgu jego sądownictwa, kiedy denucyjacyję uczyniono, dopadnięte będą,

2. przekroczenia policyi nad żeglugą i na rzéce (Elbie) w czasie pobytu sprawców w okręgu jego sądownictwa odkryte, albo takowe przeciwko przewodnikóm okrętowym, osadzie, lub podróżnym okrętu elbiańskiego w granicach okręgu jego sądownictwa płynącego, temu Sądowi najpierwéj doniesione będą, i

3. co do sporów oznaczonych w artykule XXVI. pod d) i e) aktu żeglugi na Elbie i w §fie 47, pod 2) aktu dodatkowego, stróny spor wiodące w okręgu jego sądownictwa są obecne, i przynajmnie jedna z nich względem rosczenia tego rodzaju wzywa jego urzędowéj Władzy.

Wreście każde Państwo z nad Elby może dla dochodzenia wykroczeń przeciwko policyi na rzéce i nad żeglugą obok Sądów cła elbiańskiego, lub w miejsce takowych inne także Władze wyznaczać.

§. 49.

Postępowanie w Sądach cła elbiańskiego powinno być ile możności krótkie i sumaryczne.

W śledztwie wykroczeń cłowych przeciwko policyi na rzéce (Elbie) i nad żeglugą używa się w porządku osobistego wywodu słownego z obwinionych. Wszakże Sąd cła elbiańskiego, jeżeliby może nie było potrzeby zatrzymania statków i przedmiotów ładunku dla sprawdzenia przekroczeń, powinien obwinionym, jeżeli zabezpieczą zupełnie cło, kary, wszelakie szkody i wydatki, pozwolić odbywać dalszą żeglugę na Elbie. Obwiniony zaś obowiązany tymczasem ku toczeniu się dalszych rozpraw, ustanowić poprzednio umocowanego zastępcę, w przeciwnym razie na koszt i niebezpieczeństwo jego takiego zastępcę Sąd mianować będzie, lub wytoczy przeciwko niemu postępowanie, jakie podług ustaw krajowych przeciwko nieobecnym winowajcóm wytoczone być może.

Powyższe przepisy i tam zastosowane będą, gdzie zamiast Sądów cła elbiańskiego inne Władze ten Urząd pełnią. (prow. §. 48.)

§. 50.

Die Entscheidungen der Elbezollgerichte sind den Betheiligten schriftlich zuzustellen.

Die Recursnahme gegen dieselben bestimmt sich, nebst den dabei eintretenden Fristen, nach den Landesgesetzen.

Bedarf es zur Vollstreckung einer elbezollgerichtlichen Entscheidung der Requisition einer anderen Gerichts-, Zoll- oder Polizeibehörde, so ist derselben in allen Elbeuferstaaten unweigerlich, jedoch nach den für die requirirte Behörde, der innern Landesgesetzgebung gemäß bestehenden Formen, zu genügen.

Von jeder wegen Uebertretung strom- und schiffahrtspolicher Bestimmungen oder wegen Zollvergehen erkannten Strafe, hat die erkennende Behörde sofort nach Rechtskraft der Entscheidung alle übrigen an der Elbe für diese Gegenstände bestehenden Behörden in Kenntniß zu setzen.

§. 51.

Die defraudirten Zollgefälle und erkannten Zollstrafen gebühren dem Staate, dessen Zollgerechtsame durch das Vergehen verletzt sind.

Polizeistrafgelder fallen demjenigen Staate zu, in welchem das polizeiliche Straferkenntniß abgegeben worden ist.

Das Begnadigungs- und Strafverwandlungsrecht steht in Rücksicht auf Zollstrafen dem Staate zu, auf dessen Zollgerechtsame das bestrafte Vergehen sich bezieht, in Rücksicht polizeilicher Bestrafungen aber dem Staate, in welchem das Straferkenntniß abgegeben worden ist.

Zum Artikel XXVIII.

§. 52.

Sämmtliche Elbeuferstaaten werden auch künftig, jeder in den Gränzen seines Gebiethes, alle im Fahrwasser sich findenden Hindernisse der Schiffahrt unverzüglich hinwegräumen, und jedesmal, bis dieses geschehen, die im Fahrwasser oder dessen Nähe befindlichen, der Schiffahrt gefährlichen Steine, Bäume 2c. regelmäßig mit Warnungszeichen versehen lassen.

Die unter einzelnen Uferstaaten hinsichtlich der Vertheilung von Leistungen für die Elbeschiffahrt bestehenden Verträge und Observanzen bleiben in Kraft.

§. 53.

In Uebereinstimmung mit den von Wasserbauverständigen sämmtlicher Uferstaaten angestellten Untersuchungen des Elbestromes und ihrem darauf begründeten Gutachten vom 15. December 1842 werden die Uferstaaten, jeder für sein Gebieth, die

§. 50.

Wyroki Sądów cła elbiańskiego stronów interesowanym pismem doręczane być mają.

Założenie rekursu od takich wyroków, jak i zachowanie przytém terminów podania dziać się ma podług ustaw krajowych.

Gdyby dla wykonania wyroku Sądu cła elbiańskiego potrzeba było rekwirować (wzywać) inne Władze sądowe, cłowe, albo policyjne, takowym rekwizycyjom we wszystkich Państwach nadelbiańskich bezopornie zadosyć uczyniono być ma, wszakże podług formalności, stosownie do prawodawstwa krajowego wewnętrznego dla Władzy rekwirowanéj przepisanych.

O każdéj karze za przekroczenie przepisów policyi na rzécze i nad żeglugą, lub za wykroczenie cłowe, zawyrokowanéj, Władza wyrokująca zawiadomić ma wszystkie inne Władze nad Elbą dla takich przedmiotów ustanowione, jak tylko wyrok moc obowiązującą otrzyma.

§. 51.

Przychody z cła uszczerbionego i zawyrokowane kary cłowe należą krajowi, którego prawa celnicze przez wykroczenie naruszone zostały.

Kare pieniężne policyjne przypadają temu krajowi, w którym wyrok kary policyjny wydany został.

Prawo łaski i zmiany w karze służy co do kary celniczéj temu Państwu, do którego praw celniczych odnosi się przestępstwo, co do ukarania zaś policyjnego temu, w którym zapadł wyrok kary.

Do Artykułu XXVIII.

§. 52.

Wszystkie Państwa nadelbiańskie, każde w granicach swojego terytoryjum, uprzątać będą bezzwłocznie i na przyszłość wszelkie przeszkody do żeglugi na wodzie zachodzące i każdą razą, dopóki się to nie stanie, kamienie, drzewa i t. p., na wodzie lub w pobliskości téj znajdujące się, a dla żeglugi niebezpieczne opatrzą regularnie znakami ostrzeżenia.

Układy i zwyczaje między poszczególnémi Państwami nadbrzeżnémi względem rozłożenia powinności, w rzeczy żeglugi trwające, pozostaję w swéj mocy.

§. 53.

Zgodnie z rezultatami rozpoznawania rzéki Elby, przez biegłych w budownictwie wodném wszystkich Państw nadbrzeżnych przedsięwziętego, i ich na tém opierający się opinii z dnia 15. Grudnia 1842, użyją Państwa nadbrzeżne,

geeigneten Maßregeln treffen, um dem Fahrwasser der Elbe zwischen Hamburg und Tetschen eine Tiefe von wenigstens drei Fuß rheinländisch bei einem Wasserstande, welcher um 6 Zoll höher ist, als der im Jahre 1842 beobachtete niedrigste, zu verschaffen und zu erhalten.

Von den zur Erreichung dieses Zweckes in jenem Gutachten empfohlenen Mitteln, nämlich:

1. Befestigung der im Abbruche befindlichen, und Erhaltung der noch nicht im Angriffe liegenden Ufer;
2. Einschränkung zu breiter Stromstrecken, und erforderlichen Falls, unmittelbarer Aufräumung seichter Stellen;
3. Anschließung oder Wegschaffung von Inseln, soweit deren Beibehaltung der Herstellung eines geregelten Fahrwassers hinderlich ist, und nicht durch andere wichtige Rücksichten erfordert wird;
4. Anzucht und Erhaltung von Buschwerk auf denjenigen Sandfeldern und Anlandungen, welche ohne Nachtheil für das Fahrwasser bestehen können,

wird jeder Uferstaat innerhalb seines Gebiethes und in den Gränzen seiner Berechtigungen diejenigen in Anwendung bringen, welche er den jedesmaligen örtlichen und sonstigen Verhältnissen entsprechend findet.

Die Ausführung dieser Maßregeln soll ohne Aufschub begonnen, und bis zur vollständigen Erreichung des vertragsmäßigen Zweckes kräftigst fortgesetzt werden.

Ueber dasjenige, was in dieser Beziehung in jedem Staate geschehen ist, wollen die Elbeuferstaaten sich am Schluße jedes Jahres allseitige Mittheilung machen.

§. 54.

Jeder Uferstaat wird neben oder auf den in seinem Gebiethe vorhandenen Brücken die geeignete Vorkehrung treffen lassen, um die Handhabung der Masten zu erleichtern, und dahin kräftigst Sorge tragen, daß durch Mühlen oder andere Trieb- und Räderwerke, durch Wehre oder sonstige Kunstanlagen irgend einer Art auf dem Strome, durch Hinabrollen von Blöcken aus den Steinbrüchen und Lagerung des Abraumes hart am Ufer, eine Hemmung oder Erschwerung der Schiffahrt nicht verursacht werde.

Der Leinpfad ist in Böhmen und Sachsen auch ferner in der bisherigen Art und Weise zu unterhalten. Auf der mittleren Stromstrecke, bis zum Anfange des Fluthgebiethes, genügt es, soweit den örtlichen Verhältnissen nach thunlich, einen Weg von 8 Fuß Breite in gleicher Höhe mit dem natürlichen Boden zu

każde za swoje terytoryjum, stosownych środków, aby spławnéj wodzie na Elbie między Hamburgiem i Tetschen nadać głębokości przynajmniéj trzy stopy reńskie przy większéj o 6 cali wysokości wody, aniżeli dostrzeżoną była w roku 1842, jako najmniejsza, i takową utrzymywać.

Z pomiędzy środków, dla osiągnienia tego celu w owéj opinii zaleconych, mianowicie:

1. aby umocować brzegi uwożące się i utrzymywać te, które jeszcze uwozić się nie poczynają,
2. koryto rzéki, tam gdzie jest za szérokie, ścieśnić, i w razie potrzeby miejsca za płytkie oczyścić,
3. wyspy złączyć z lądem, lub takowe uprzątnąć, jeżeli te zawadzają utrzymywaniu przynależytéj spławności wody, a utrzymania takowych inne ważne względy nie wymagają,
4. krzewiny pielęgnować i utrzymywać na tych piaszczyznach i przystaniach, gdzie mogą zostawać bez uszkodzenia spławności wodzie,

użyje każde Państwo nadelbiańskie wewnątrz swojego terytoryjum i w granicach swoich uprawnień tych, które uzna za odpowiedne każdoczasowym stosunkóm miejscowym i innym.

Użycie tych środków powinno bez przewłoki być rozpoczęte i aż do zupełnego osiągnienia celu, układem zamierzonego, dzielnie popiérane.

O tém, co w tym względzie w każdém Państwie zdziałaném będzie, udzielać będą sobie Państwa nadelbiańskie przy końcu każdego roku wszechstronne wiadomości.

§. 54.

Każde Państwo nadelbiańskie poczyni obok lub na mostach swojego terytoryjum stosowne urządzenia dla ułatwienia żeglugi i najgorliwiéj o to starać się będzie, aby przez młyny i inne machiny pędne i kołowe, przez jazy lub inne budowy wodne na rzéce, tudzież przez staczanie się brył kamieni z kamieniołomów i osiadania gruzu tuż przy brzegu żegluga tamowaną lub utrudnianą nie była.

Droga do trelowania (ciągnienia liną) statków w Czechach i w Saksonii utrzymowana ma być i nadal sposobem dotychczasowym. Na środkowéj części rzéki aż tam, odkąd się nurt poczyna, dosyć będzie, gdy, jak dalece miejscowe stosunki dopuszczą, droga 8 stóp szerokości w równéj wysokości z naturalnym dnem rzéki zrównaną i z przedmiotów,

ebnen, und von solchen Gegenständen, welche den Schiffszug durch Menschen hindern, frei zu erhalten. Innerhalb des Fluthgebiethes bedarf es einer Vorkehrung für den Schiffszug nicht.

Die Anlegung von Ladeplätzen und schützenden Winterhäfen soll nach Bedürfniß befördert werden.

§. 55.

Die Staaten, deren Elbeuferstaaten einander gränzen oder sich gegenüber liegen, wollen, Behufs zweckmäßiger und gegenseitig unnachtheiliger Ausführung der Ufer- und Stromwerke, sich die Pläne solcher von ihnen beabsichtigter Anlagen mittheilen, und eine Verständigung über die bei deren Ausführung in Betracht kommenden Rechtsverhältnisse, unter Zuziehung von Wasserbauverständigen, jederzeit bereitwilligst befördern.

§. 56.

Die Elbe soll von Zeit zu Zeit durch Sachverständige sämmtlicher Uferstaaten gemeinschaftlich befahren werden, um die Beschaffenheit des Stromes, die Wirkung der zu dessen Verbesserung getroffenen Maßregeln, und die etwa eingetretenen neuen Hindernisse einer regelmäßigen Schiffahrt zu untersuchen und festzustellen.

Zum Artikel XXX.

§. 57.

Die dritte Revisions-Commission wird sich fünf Jahre nach dem Eintritte der Wirksamkeit dieser Additional-Acte versammeln.

Dieselbe hat vor Beendigung ihrer Berathungen Zeit und Ort der nächsten Zusammenkunft festzustellen.

Zum Artikel XXXI.

§. 58.

In soweit durch diese Additional-Acte keine Aenderungen ausgesprochen sind, bleiben die Bestimmungen der Elbeschiffahrts-Acte vom 23. Juni 1821 in Kraft.

Zum Artikel XXXIII.

§. 59.

Diese Additional-Acte soll, nachdem die vorbehaltenen Ratificationen derselben spätestens binnen 3 Monaten ausgewechselt seyn werden, mit dem 1. October 1844 in Wirksamkeit treten, und schon vor diesem Zeitpuncte von allen Uferstaaten öffentlich verkündigt und durch den Druck bekannt gemacht werden.

które ciągnieniu statku przez ludzie na zawadzie są, uwolniona zostanie. Wewnątrz zakresu nurtu nie potrzeba żadnego urządzenia dla trelowania.

Zakładanie placów ładowania i ochronnych portów zimowych będzie w miarę potrzeby popiérane.

§. 55.

Państwa, których brzegi nad Elbą z sobą graniczą, lub naprzeciw siebie leżą, zechcą dla stosownego i nawzajem nieszkodliwego dokonania budowli przybrzeżnych i rzécznych udzielać sobie planów do tych przez siebie zamierzonych zakładów i względem stosunków prawnych przy prowadzeniu tych budowli pod uwagę przychodzących za przyzwaniem biegłych w budownictwie wodném każdego czasu najchętniéj porozumiéwać się.

§. 56.

Biegli w rzeczy wszystkich Państw nadelbiańskich powińni będą Elbę od czasu do czasu przepływać dla rozpoznania stanu rzéki, skutku środków, ku poprawie jéj spławności użytych, i dochodzenia nowych przeszkód, któreby może porządnéj żegludze stawiały się, oraz dla ustalenia téjże.

Do Artykułu XXX.

§. 57.

Trzecia Komisyja rewizyjna zbierze się w pięć lat po wejściu w wykonanie niniejszego aktu dodatkowego.

Taż przed ukończeniem swoich obrad ustanowić ma czas i miejsce następującego zgromadzenia swojego.

Do Artykułu XXXI.

§. 58.

Jak dalece tym dodatkowym aktem nie są jakowe odmiane wyrzeczone, przepisy aktu żeglugi na Elbie z dnia 23. Czerwca 1821 pozostają w swéj mocy.

Do Artykułu XXXIII.

§. 59.

Akt ten dodatkowy po wymianie zastrzeżonego zatwierdzenia tegoż najpóźniéj w ciągu 3 miesięcy ma z dniem 1. Października 1844 wejść w wykonanie i jeszcze przedtym czasem od wszystkich Państw nadelbiańskich publicznie obwieszczonym i przez druk ogłoszonym.

Zu Urkund dessen ist dieselbe in eilffacher Urschrift von den Eingangs genannten Bevollmächtigten unterzeichnet und untersiegelt worden.

Geschehen zu Dresden den 13. April im Jahre Eintausend Achthundert Vierzig Vier.

(L. S.) Eduard Nicolaus Ritter von Henneberg.

(L. S.) Carl Friedrich Heinrich Albert Gustav Wendt.

(L. S.) Carl Wehner.

(L. S.) Dr. Otto Carl Franz Klenze.

(L. S.) Carl Philipp Franke.

(L. S.) Leopold Friedrich Heinrich Wendt.

(L. S) August Ludwig von Behr.

(L. S.) Dr. Heinrich Brehmer.

(L. S.) Dr. Gustav Heinrich Kirchenpauer.

Gubernial-Erledigung vom 31. März 1845 Gubernial-Zahl 16088.

W dowód tego podpisali go w jedenastu piérwopisach sporządzony wymienieni na wstępie pełnomocnicy i pieczęcie przyłożyli.

Działo się w Dreznie dnia 13. Kwietnia w roku Tysiąc ośmsetnym cztérdziestym czwartym.

(L. S.) Edward Mikołaj kawaler de Henneberg.

(L. S.) Karol Frydryk Henryk Albert Gustaw Wendt.

(L. S.) Karol Wehner.

(L. S.) Dr. Otto Karol Frańciszek Klenze.

(L. S.) Karol Filip Franke.

(L. S.) Leopold Frydryk Henryk Wendt.

(L. S.) August Ludwik Behr.

(L. S.) Dr. Henryk Brehmer.

(L. S.) Dr. Gustaw Henryk Kirchenpauer.

Uwiadomienie gub. z dnia 31. Marca 1845 do l. gub. 16088.

Anlage A.

Muster eines Schiffs-Patentes.

Schiffs-Patent.

Das dem N. N. zu N. zugehörige { Segelschiff / Dampfschiff } { ohne besonderen Namen / N. N. } mit der Nummer .... versehen, und unter solcher im hiesigen Schiffs-Verzeichnisse eingetragen, von .... Tragfähigkeit, und im Jahre .... neu gebaut, ist von dazu bestellten und verpflichteten Sachverständigen in allen seinen Theilen und Zubehörungen sorgfältig geprüft, und zur Schiffahrt auf der Elbe vollkommen gut und tüchtig befunden worden.

Auf Grund dieses technischen Zeugnisses ist daher dem Eigenthümer gedachten Fahrzeuges gestattet worden, das Letztere zum Elbeschiffahrtsbetriebe so lange benützen zu dürfen, als es sich in erwähntem guten Zustande befindet und darin erhalten wird.

Urkundlich ist hierüber gegenwärtiges Schiffs-Patent unter ämtlicher Vollziehung und Besiegelung ausgefertigt worden.

.... den ....

(Name der Behörde.)

(L. S.)

(Unterschrift.)

Anlage B.

Muster eines Schiffer-Patentes zur Führung von Schiffen.

Schiffer-Patent.

Vorzeiger dieses,

N. N.

aus .... in .... hat sich über seine Kenntnisse und Fähigkeiten im Betriebe der Elbeschifffahrt mit { Segelschiffen / Dampfschiffen } dergestalt vollkommen ausgewiesen, daß ihm die Erlaubniß zur Führung jedes auf der Elbe fahrenden { Segel- / Dampf- } Schiffes } unter heutigem Tage unbedenklich ertheilt worden ist.

Nach vorgängiger Angelobung von seiner Seite, das seiner Leitung anzuvertrauende Fahrzeug mit aller Sorgfalt und Umsicht zu führen, von demselben Schaden und Unglück oder Gefahr, in welche es nebst den darauf befindlichen Waaren und Personen gerathen könnte, nach allen Kräften und besten Fleißes, so weit möglich abzuwenden, auch bei seinen Fahrten die Bestimmungen der Elbeschiffahrts- und der Additional-Acte, so wie die in den einzelnen Staaten geltenden schiffahrts- und strompolizeilichen Vorschriften genau zu befolgen, ist ihm hierüber gegenwärtiges Schiffer-Patent, gehörig vollzogen und besiegelt, ausgestellt worden.

.... den ....

(Name der Behörde.)

(L. S.)

(Unterschrift.)

Anlage C.

Muster eines Schiffer-Patentes zur Führung von Holzflößen.

Schiffer-Patent.

Vorzeiger dieses,

N. N.

aus .... in .... hat sich über die Kenntnisse und Fähigkeiten zum Betriebe der Holzflößung auf der Elbe dergestalt vollkommen ausgewiesen, daß ihm die Erlaubniß zur Führung jedes auf genanntem Strome gehenden Holzfloßes unter heutigem Tage unbedenklich ertheilt worden ist.

Nach vorgängiger Angelobung von seiner Seite, das seiner Leitung anvertraute Holzfloß mit aller Sorgfalt und Umsicht zu führen, von demselben Schaden, Unglück oder Gefahr, in welche es nebst den darauf befindlichen Personen und Gegenständen gerathen könnte, nach allen Kräften und besten Fleißes, so weit möglich abzuwenden, auch bei seinen Fahrten die Bestimmungen der Elbeschiffahrts- und der Additional-Acte, so wie die in den einzelnen Staaten geltenden schiffahrts- und strompolizeilichen Vorschriften genau zu befolgen, ist ihm hierüber gegenwärtiges Schiffer-Patent, gehörig vollzogen und besiegelt, ausgefertiget worden.

.... den ....

(Name der Behörde.)

(L. S.)

(Unterschrift.)

Anlage D.

Gewichts-Tabelle

für

elbezollpflichtige, nicht leicht wägbare Gegenstände.

Vorbemerkung.

Das hier genannte Fußmaß ist rheinisches; das Scheffelmaß preußisches, und das Gewicht der Elbezoll-Centner.

Position	Gegenstände	Brutto- (Zoll-) Gewicht Ctr.	Pf.
	A.		
	Flüssige Waaren.		
1	Theer, a) Harz-Theer, die Tonne	3	25
	b) Steinkohlen-Theer, die Tonne	3	10
2	Thran, a) Schwedischer (Kronenthran, Leberthran ꝛc.), die ganze Tonne	3	42
	„ halbe „	1	74
	b) Hamburger Thran, die Tonne zu 6 Stechkannen	2	46
3	Wasser, mineralische, und zwar:		
	I. Oesterreichische Mineralwasser, als:		
	1. Biliner Sauerbrunnen:		
	a) in ganzen Krügen, unverpackt à 100 Stück	4	65
	b) in halben „ „ „ 100 „	2	85
	c) in viertel „ „ „ 100 „	1	80
	2. Eger Salzquelle:		
	α. In thönernen Krügen.		
	a) in ganzen, unverpackt, à 100 Stück	4	20
	„ dergl. verpackt, „ 60 Krüge	3	36
	„ „ „ „ 36 „	2	15

	" " " " 18 "	1	6
	" " " " 12 "	—	74
	b) in halben, unverpackt, à 100 Stück	2	80
	" dergl. verpackt, in Kisten à 100 Krüge	3	54
	" " " " " 72 "	2	35
	" " " " " 64 "	2	24
	" " " " " 40 "	1	48
	β. In Hyalit=Bouteillen.		
	a) in ganzen, unverpackt, à 100 Stück	2	70
	" dergl. verpackt, in Kisten à 30 Bouteillen	1	18
	b) in halben, unverpackt, . . " 100 "	2	10
	" dergl. verpackt, in Kisten " 15 "	—	62
	3. Eger Franzensbrunnen:		
	α. In thönernen Krügen.		
	a) in ganzen, unverpackt, á 100 Stück	4	20
	" dergl. verpackt, in Kisten á 60 Krüge	3	3
	" " " " " 36 "	2	13
	" " " " " 18 "	1	6
	" " " " " 12 "	—	74
	b) in halben, unverpackt, á 100 Stück	2	75
	" dergl. verpackt, in Kisten á 100 Krüge	3	43
	" " " " " 72 "	2	30
	" " " " " 64 "	2	18
	" " " " " 40 "	1	48

Position	Gegenstände	Brutto- (Zoll-) Gewicht	
		Ctr.	Pf.
	β. In Hyalit-Bouteillen.		
	a) in ganzen, unverpackt, á 100 Stück	2	70
	" dergl. verpackt, in Kisten á 30 Bouteillen	1	18
	b) in halben, unverpackt, á 100 Stück	2	10
	" dergl. verpackt, in Kisten á 15 Bouteillen	—	62
	4. Marienbader Kreuz- und Ferdinands-Brunnen:		
	α. In thönernen Krügen.		
	a) in ganzen, unverpackt, á 100 Stück	4	30
	" dergl. verpackt, in Kisten á 48 Krüge	2	65
	" " " " " 24 "	1	38
	" " " " " 12 "	—	74
	b) in halben, unverpackt, à 100 Stück	2	75
	" dergl. verpackt, in Kisten á 100 Krüge	3	53
	" " " " " 72 "	2	59
	" " " " " 50 "	1	68
	" " " " " 30 "	1	25
	" " " " " 24 "	—	84
	β. In Glas-Bouteillen.		
	a) in ganzen, unverpackt, à 100 Stück	2	95

in ganzen, verpackt, in Kisten à 30 Bouteillen	. . . . .	1	8
" " " " " 18 "	. . . . .	—	84
b) in halben, unverpackt, à 100 Stück . .	. . . . .	2	15
" dergl. verpackt, in Kisten à 36 Bouteillen	. . . . .	1	6
" " " " " 18 "	. . . . .	—	60
5. Pilnaer Bitterwasser:			
a) in ganzen Krügen, unverpackt, à 100 Stück .	. . . . .	4	50
" dergl. verpackt, in Kisten " 40 Krüge	. . . . .	2	39
" " " " " 20 "	. . . . .	1	20
b) in halben Krügen, unverpackt, à 100 Stück .	. . . . .	2	70
" dergl. verpackt, in Kisten " 40 Krüge	. . . . .	1	54
" " " " " 20 "	. . . . .	—	76
6. Saidschützer und Sedlitzer Bitterwasser:			
a) in ganzen Krügen, unverpackt, à 100 Stück .	. . . . .	4	90
" dergl. verpackt, in Kisten " 40 Krüge	. . . . .	2	57
" " " " " 20 " .	. . . . .	1	27
b) in halben Krügen, unverpackt, à 100 Stück .	. . . . .	2	80
" dergl. verpackt, in Kisten " 40 Krüge	. . . . .	1	49
" " " " " 20 " .	. . . . .	—	74
c) in Achtzehner, blos . . . . " 100 Stück	. . . . .	6	5
7. Gießhübler Säuerling:			
a) in ganzen Krügen, unverpackt, à 100 Stück	. . . . .	4	20
b) " halben " " " 100 " .	. . . . .	2	55

Position	Gegenstände	Brutto-(Zoll-)Gewicht Ctr.	Pf.
	8. Liebwerdaer Sauer- und Stahlbrunnen: in ganzen gläsernen Flaschen, blos à 100 Stück	2	70
	Anmerkung.		
	Kommen Versendungen von den unter 1—8 aufgeführten Mineralwassern in solcher Kistenverpackung, welche unter diesen Abschnitten nicht befindlich, oder in Körben vor, so sind dergleichen Colli zu verwiegen.		
	II. Andere Mineralwasser, als:		
	a) Salzbrunnen (stets in Kisten von 24 ganzen oder 36 halben Glasflaschen vorkommend), und zwar:		
	à Kiste mit 24 ganzen Glasflaschen	1	4
	à " " 36 halben "	1	14
	b) alle aus dem südlichen Deutschland ꝛc. (in der Regel unverpackt, außerdem nur in Körben) eingehenden Mineralwasser:		
	jeder ganze Krug (Steinkrüge) unverpackt	—	5
	" halbe " " "	—	3
	Bei Verpackung in Körben ist das Bruttogewicht durch Verwiegung zu ermitteln.		

B.

Früchte.

Nr.	Gegenstand		
	a) Getreide und Hülsenfrüchte:		
1	Bohnen, der preußische Scheffel (gestrichen gemessen)	—	90
2	Buchweizen, " " " " "	—	70
3	Erbsen, " " " " "	—	90
4	Gerste, " " " " "	—	70
5	Hafer, " " " " "	—	50
6	Hirse, " " " " "	—	75
7	Linsen, " " " " "	—	90
8	Roggen, " " " " "	—	80
9	Weizen, " " " " "	—	85
10	Wicken, " " " " "	—	90
	Anmerkung. Getreide in Säcken und blos geladenes, werden den Gewichtssätzen nach gleich behandelt, und wird diesen für die Sack-Emballage nichts hinzugerechnet.		
	b) Sämereien:		
11	Hanfsamen, der preußische Scheffel	—	55
12	Kleesamen, " " "	—	90
13	Leinsamen, die Tonne (à 113 preußische Quart)	1	95
	detto der preußische Scheffel	—	70
14	Mohnsamen, " " "	—	60
15	Rappsamen, " " "	—	72
16	Rübsaat (Rübsen), Leindotter, Dotter, Döder, wie Rappsamen.		

Position	Gegenstände	Brutto- (Zoll-) Gewicht Ctr.	Pf.
	c) Obst:		
17	Frisches Obst aller Art, der preußische Scheffel	—	65
18	Getrocknete Aepfel, " " "	—	35
19	" Birnen, " " "	—	60
20	" Kirschen " " "	—	75
21	" Pflaumen, " " "	—	70
22	" Nüsse (wälsche), " "	—	45
23	" Hagebutten, " "	—	30
	d) Andere Fruchtarten;		
24	Kartoffeln, der preußische Scheffel	—	85
25	Kastanien, " " "	—	75
26	Rüben, a) kleine märkische, der preußische Scheffel	—	50
	b) andere Rüben, als Kohlrüben, Runkelrüben, Beetrüben, wie Kartoffeln.		
27	Zwiebeln (Bollen), der preußische Scheffel	—	75
	C.		
	Holz.		
1	Brenn- und Nutzholz (in Stämmen, Scheitern, Sägeblöcken rc.), und zwar:		
	a) Hartes:		

Ahorn-, Buchen-, Eichen-, Rüster- oder Ulmenholz, deßgl. Aepfel-, Birnen-, Kirschen-, Nuß- und Pflaumenbaumholz, à 2 (rheinländische oder) preußische Kubikfuß	1	—
b) weiches:		
Aspen- (Espen-), Birken-, Erlen- (Ellern- oder Elsen-), Fichten-, Kiefern- (Föhren- oder Kienen-), Tannen-, Pappeln-, Weiden- und alles andere unter a) nicht benannte Holz, à 3 (rheinländische oder) preußische Kubikfuß	1	—
Hierbei sind folgende Vorschriften in Anwendung zu bringen:		
1. Bearbeitete oder beschlagene (vollkantige, vierkantige) Balken (Zimmerholz) und dergleichen Nutzhölzer, so wie Bohlen, Planken, Stollen, Bretter, Latten und alle andern Sägewaaren, können nach den Dimensionen einzelner Stücke (ohne Rabat) cubisch veranschlagt, oder auch, nach Befinden, in ganzen Haufen, Kabeln oder Lagen gemessen und cubisch berechnet werden, in welchem letzteren Falle alsdann noch 15 Percent Rabat für die leeren Zwischenräume in Abzug zu bringen sind.		
2. Werden bewaldrechtete oder schalkantig behauene Langhölzer in ganzen Lagen vermessen und cubisch berechnet, so sind von dem hiernach ermittelten Inhalte 20 Prozent zu rabatiren.		
3. Felgen, Speichen, Faßdauben und Stabhölzer sind entweder ebenfalls in ganzen Haufen zu vermessen, und von dem hiernach erlangten cubischen Inhalte annoch für die leeren Zwischenräume 20 Percent zu kürzen, oder es sind solche, so wie Kandis-Kisten, probeweise zu verwiegen, und nach diesem Ergebnisse die übrigen gleichartigen und gleich großen Stücke zu berechnen.		
4. Unbearbeitete (entwipfelte) Langhölzer, Klötze ꝛc. — in Flößen und einzelnen Stücken — sind nach Anleitung der Segondat'schen und Hartig'schen Cubik-Tabellen,		

Position	Gegenstände	Brutto- (Zoll-) Gewicht Ctr.	Pf.

cubisch zu ermitteln, zu welchem Ende die Stärke derselben stets am obern und untern Ende zu messen, und nach dem Durchmesser in Zollen zu bestimmen ist.

5. Werden Kahn- und Schiffsladungen unbearbeiteter Nutzhölzer, Stangen ꝛc., so wie Brennhölzer im Ganzen cubisch vermessen, so ist der sich ergebende Cubik-Inhalt, wegen der leeren Zwischenräume
   a) bei Bau- und anderem Nutzholze mit 25 Perzent,
   b) bei rauhem . . . 33 1/2 Percent,
   c) bei dem Band- und Zweigholze mit 50 Percent,
   d) bei den Wellen und Reißigbunden mit 60 Percent zu rabatiren;

6. Ist ferner rauhes Kloben- oder Scheitholz in Faden, Haufen, Klaftern ꝛc. abgesondert und so aufgestellt, daß es cubisch vermessen werden kann, so sind von jedem 100 Cubikfuß zu rabatiren:

vom	2	3	4	5	6	füßigen
Schier- oder Nutzholz	25	$26\frac{1}{2}$	28	30	32	Cubikfuß;
Brennholze in unebenen Kloben . .	29	31	33	35	37	"
" " Stangen	40	43	46	49	52	"
" " Zacken oder Zweigen .	44	48	52	56	60	"

	7. Gehen andere, in Vorstehendem nicht bezeichnete Nutzhölzer in runder oder gewöhnlicher Scheitform ein, so sind dieselben ebenso, wie vorher unter 5 und 6 bestimmt, zu behandeln, und ist deren Gewicht, je nachdem solche zur harten oder weichen Holzart gehören, mit 1 Zoll-Centner für jede 2 oder 3 preußische Cubikfuß festzustellen.		
2	Dachschindeln, à Schock	—	68
3	Zaunpfähle, wie Stangen.		
	(Holzborke und Sägespäne, s. unter F.)		
	D.		
	Kohlen und anderes Brennmaterial.		
1	Braunkohlen, die 10 (rheinländisch oder) preuß. Cubikfuß . . .	3	50
2	Cinders, Coaks, „ 10 „ „ „ „	2	50
3	Holzkohlen, „ 10 „ „ „ „	1	—
4	Lohkuchen, a) die 1000 Stück, à 8 bis 10 Zoll Quadrat	13	—
	b) von anderer Größe ist das Gewicht vom Cubus festzustellen.		
5	Steinkohlen jeder Art, die Tonne von 4 preuß. Scheffeln	3	60
	oder die 10 preuß. Cubikfuß	5	—
6	Torf in Soden, Steinen, Ziegeln, die 10 preuß. Cubikfuß	2	85
	E.		
	Steine, Erden, Sand ꝛc.		
1	Aschenkalk, die 10 preuß. Cubikfuß	8	50
2	Dachschiefer, „ 10 „ „	12	—

Position	Gegenstände	Brutto- (Zoll-) Gewicht Ctr.	Pf.
3	Düngekalk, wie Kalk.		
4	Erden, als:		
	a) Pfeifenerde, die 10 preuß. Cubikfuß	7	—
	b) Thon-, Töpfer- und Walkererde, auch Porzellanerde, die 10 preuß. Cubikfuß	7	—
	c) alle übrigen Erdarten sind cubisch zu vermessen, und probeweise nach einem oder mehreren Cubikfuß zu verwiegen, wornach alsdann das Gewicht der ganzen Ladung zu ermitteln ist.		
5	Granit, a) behauener, die 10 preuß. Cubikfuß	18	—
	b) unbehauener, " 10 " "	13	—
6	Gyps, a) gebrannter, " 10 " "	5	30
	oder der preuß. Scheffel	—	95
	b) gemahlener (Gypsmehl), die 10 preuß. Cubikfuß	7	—
	oder der preuß. Scheffel	1	25
7	Gypsstein, roher (Bruch-), die 10 preuß. Cubikfuß	9	—
8	Kalk, gebrannter, die preuß. Tonne (zu 4 dergl. Scheffel)	3	—
	Anmerkung. Es ist jedoch mit der Anzahl der Tonnen auch das darin enthaltene Gemäß zu declariren.		

9	Kalkstein, roher (Bruch-), die 10 preuß. Cubikfuß	8	—
10	Kies, ... 10 " "	10	—
11	Lehm, klarer oder in Stücken, 10 " "	8	50
12	Marmor, a) behauener, 10 " "	16	—
	b) in rohen unbehauenen Stücken oder Blöcken, so wie Marmorfliesen, die 10 preuß. Cubikfuß	12	—
13	Mergel, wie Lehm.		
14	Pflastersteine, gebrochenene oder Feldsteine, die 10 preuß. Cubikfuß . . .	10	70
15	Sand . . . . . " 10 " " . . .	9	—
16	Sandsteine, a) behauene (Mühlsteine ꝛc.), " 10 " " . . .	14	—
	b) in Stücken (Bruchsteine), " 10 " " . . .	10	—
	(Pfeifen-, Porzellan-, Thon- Töpfer- und Walkererde, s. Erden.)		
17	Ziegel, und zwar:		
	α. Gebrannte.		
	a) Mauer- oder Backsteine (Mauer-, Platten-, oder Herdziegeln und Klinker), die 10 preuß. Cubikfuß	9	—
	b) Dachsteine (Dachziegel), die 10 preuß. Cubikfuß	3	30
	c) Holsteine (First- und Walmziegel, auch Luft-Dachziegel), die 10 preuß. Cubikfuß.	3	30
	β. Ungebrannte oder lufttrockene.		
	Mauersteine (Mauerziegel), die 10 preuß. Cubikfuß . . . . . (Allenthalben mit Berücksichtigung der Zwischenräume.)	10	—

Position	Gegenstände	Brutto- (Zoll-) Gewicht Ctr.	Pf.
	F.		
	Sonstige Gegenstände.		
1	Dünger, a) Abfall von der Zuckerfabrication, die 10 preuß. Cubikfuß	5	50
	b) thierischer " "	4	25
	(Uebrigens s. Düngerkalk 2c.)		
2	Düngesalz die 10 preuß. Cubikfuß	5	—
3	Glasscherben " 10 " "	5	—
4	Heringe, die Tonne	3	25
5	Holzasche, a) unausgelaugte " 10 " "	3	—
	b) ausgelaugte " 10 " "	5	—
6	Holrinde, (Borke) " 10 " "	1	50
7	Knochen " 10 " "	2	50
8	Oelkuchen " 10 " "	5	50
9	Pech " 10 " "	6	70
	detto nordisches, in Fässern, sogenannten Tonnen, die Tonne	3	50
10	Salz, a) in Tonnen, die preuß. Tonne	4	15
	b) in Säcken, à Sack	1	90
11	Sägespäne, die 10 preuß. Cubikfuß	1	20
12	Trester, Druse, " 10 " "	4	30
13	Schwefel, roher " 10 " "	9	—

G.

Leere Gefäße.

	Ein Gefäß	z. B.		
a.	von 20 bis unter 30 preuß. Quart	(der meklenburgische und hamburgische Eimer, der italienische Oehl=Baril)	—	12
b.	„ 30 „ „ 40 preuß. Quart	(ein Anker jeder Art; deßgl. der französische Baril).	—	16
c.	„ 40 „ „ 50 „ „	(der ungarische Eimer; der Oehl=Odor, . .	—	20
d.	„ 50 „ „ 60 „ „	(der sächsische und Wiener Eimer; das Arak=Rundlet rc.)	—	25
e.	„ 60 „ „ 70 „ „	(der preuß. Eimer; ein Anthal; ein { Ale= / Wein= } Rundlet)	—	30
f.	„ 70 „ „ 80 „ „	(das englische Bier=Rundlet)	—	35
g.	„ 80 „ „ 90 „ „	(die sächsische Tonne; der Hectoliter; 1/2 hannv. Faß)	—	40
h.	„ 90 „ „ 100 „ „	. . . .	—	45
i.	„ 100 „ „ 120 „ „	(die preußische, schwedische meklenburg., hamburg. und dänische Tonne; das englische Arrak= und Wein=Barrel, die spanische Carga; das französische Feuillet)	—	50
k.	„ 120 „ „ 140 „ „	(ein Ahm oder Ohm aller Art; die Tierce; Charge und Somma)	—	60
l.	„ 140 „ „ 160 „ „	(das englische Bier=Barrel; die hamburg. Bier=Tonne)	—	70
m.	„ 160 „ „ 180 „ „	(das hannover'sche Bierfaß; das sächsische 1/2 Bierfaß)	—	80

Position	Gegenstände	Brutto- (Zoll-) Gewicht Ctr.	Pf.
	Ein Gefäß z. B.		
n.	von 180 bis unter 200 preuß. Quart (das Ale-Hogshead; der preuß., hamb. und meklenb. Oxhoft; die Burgunder Barrique) . .	—	85
o.	" 200 " " 220 " " (das Arrak-, Bier- und Wein-Hogshead; die Thran-Quardeel; der dänische und hanover'sche Oxhoft; das preußische Bierfaß . . .	—	95
p.	" 220 " " 240 " "	1	—
q.	" 240 " " 260 " " (die Tavell-Trommel	1	10
r.	" 260 " " 280 " " (das englische Wein-Puncheon). . . .	1	20
s.	" 280 " " 300 " "	1	25
t.	" 300 " " 330 " " (die kleine deutsche Piepe)	1	35
u.	" 330 " " 360 " " (das sächsische Bierfaß)	1	45
v.	" 360 " " 390 " " (die große Piepe (Both); die spanische und portugiesische Oehl-Pipa)	1	55
w.	" 390 " " 420 " " (die Doppel-Barrique, die spanische Botta; die Arrak-Pippa von Lissabon; die englische und dänische Piepe)	1	65
x.	" 420 " " 460 " " (die englische Bier-Piepe; die Pipa von Alicante) .	1	80
y.	" 460 " " 500 " " (die Pipa (Both) von Oporto) . . .	1	90

z.	von 500 bis unter 550 preuß. Quart (das Arrak-Gebind von Batavia) . .	2	—
	und so weiter, bei jeder Steigerung des Mehrinhalts für 50 preußische Quart = 10 Pfund mehr, so daß z. B. von einer Thran-Stampe à 256 hamburg. Stübchen, oder ungefähr 800 preuß. Quart Rauminhalt, zu veranschlagen sind	2	70

Anmerkung.

Diese Tarasätze beziehen sich nur auf die einfache nächste Umschließung; wenn daher Faßgebinde mit Gypsbögen — wie dieß z. B. bei den dänischen Tonnen-Gebinden der Fall ist — oder auch mit eisernen Reifen vorkommen, so ist der betreffende Tarasatz noch um 40 Percent erhöhen.

II.

Lebende Thiere.

Das Gewicht derselben ist nach Abschätzung durch Sachverständige festzustellen.

Bemerkungen.

1. Weitere Berichtigungen und Vervollständigungen bleiben der nächsten Revisions-Commission vorbehalten, und sind solche von den Zollämtern fleißig zu sammeln und in beglaubigter Form aufzuzeichnen, auch am Schluße jeden Jahres der denselben vorgesetzten respectiven höheren Behörde mittelst Berichtes anzuzeigen.

2. Zum Behufe der Reduction der Cubik- und Hohlmaße, auch Gewichte, sind die in der Beilage sub * enthaltenen Verhältnißzahlen in Anwendung zu bringen.

---

*

Vergleichung

des rheinischen oder preußischen Cubik- und preußischen Hohlmaßes, so wie des Zollgewichtes mit nachbemerkten Maßen und Gewichten,

I. 10,000 preußische Cubikfuß (oder rheinische) = 10,000 anhaltischen Cubikfuß,
10,000 dänischen ,

I. 10,000 preußische Cubikfuß =	10,918	englischen Cubikfuß,
	30,916	französischen Cubik-Decimetres,
	13,148	hamburg. Cubikfuß,
	12,405	hannover'schen "
	12,994	lübeckischen "
	12,981	meklenburgischen "
	13,613	sächsischen "
	9,788	Wiener "
II. 10,000 preußische Quart =	10,000	anhaltischen Quarts,
	11,852	dänischen Potts,
	2,520	englischen Imperial Stand. Gallons,
	11,450	französischen Litters,
	3,163	hamb. Stübchen (à 2 dergl. = 1 hamb. Viertel),
	29,505	hannov. " (à 1 dergl. = 2 hannov. Kannen),
	1,574	lübekischen Vierteln,
	12,652	meklenb. Potts (à 4 dergl. = 1 hamb. Stübchen),
	12,239	sächsischen Kannen,
	8,092	Wiener Maß.
III. 10,000 preußische Scheffel =	10,377	anhaltischen Scheffeln,
	3,951	dänischen Getreidetonnen,
	15,121	englischen Imperial Bushel (8 engl. = 1 Quarter),
	5,496	französischen Hectolitres,
	10,000	hamburg. Faß,
	17,643	hannoverschen Himten,

III. 10,000 preußische Scheffel = 15,842 lübeckischen Roggenscheffeln,
13,909 lübeckschen Haferscheffeln,
14,133 mecklenburg. (Rostocker) Scheffeln,
5,227 sächsischen Scheffeln,
8,937 Wiener Metzen oder
5,872 bömischen Strich.

IV. 10,000 Zoll = Pfunde = 10,690 anhaltischen, auch hannover'schen und preußischen Pfunden,
(oder 100 Zoll = Centner).
10,018 dänischen Pfunden,
11,027 englischen Avoir du poids-Pfunden,
10,000 französischen Pfunden à 500 Grammes,
10,324 hamburg. Pfunden,
10,278 lübeckschen "
10,319 mecklenburg. "
10710 sächsischen "
8,929 Wiener "

Anmerkung.

1	preußisches (oder Berliner) Quart	enthält	= $\frac{1}{3}$ preuß.	Metze oder
			64 »	Cubikzoll;
27	» » »	»	» = 1 »	Cubikfuß;
60	» » »	»	» = 1 »	Eimer;
1	preußischer	Oxhoft	= 3 preußischen	Eimern:
1	»	Ohm	= 2 »	»
1	»	Anker	= $\frac{1}{2}$ »	»
1	preußische	Biertonne	= 100 »	Quart:
1	»	Leinsaat-Tonne	= 113 »	»
1	»	Kalk-, Steinkohlen-, Holz-, Salz- ꝛc.	Tonne = 192 preuß. Quart oder 4 preuß. Scheffeln, » $7\frac{1}{9}$ »	Cubikfuß;
1	preußischer	Scheffel	= $1\frac{7}{9}$ preuß.	Cubikfuß;
9	preußische	»	= 16 »	»
9	»	Metzen	= 1 »	» und
9	»	Kalk- ꝛc. Tonnen	= 64 preuß.	Cubikfuß.

Anlage E.

Vertheilung

des

Normal-Elbezollsatzes auf die einzelnen Strecken.

Uferstaaten, für deren Rechnung der Elbezoll erhoben wird	Bezeichnung der Strecken
Oesterreich . . .	a) für die ganze Strecke von Melnik bis zur sächsischen Gränze .
	b) » » Strecke von Melnik bis Außig .
	c) » » » » Außig bis zur sächsischen Gränze .
Sachsen	a) für die ganze Strecke von der böhmischen bis zur preußischen Gränze .
	b) » » Strecke von der böhmischen Gränze bis Pirna
	c) » » » von Pirna bis Dresden
	d) » » » von Dresden bis an die preußische Gränze .
Preußen . . .	a) für die ganze Strecke von der sächsischen bis zur mecklenburgischen Gränze . . . . .
	b) » » Strecke von der sächsischen bis zur anhalt'schen Gränze
	c) » » » von der anhalt'schen bis zur mecklenburgischen Gränze . . . .
	d) für das Tochheimer Geleit . . . .
	e) aus dem anhalt'schen bis nach Dornburg (Anhalt) . . .
	f) für den Curs von und nach Schnakenburg und Gegend .
Anhalt-	
» Bernburg	für die Berührung des Geleites von Coswig
» Cöthen . .	» » » » » » Roßlau
» Dessau . .	» » » » » » Dessau

Zu entrichtender Elbezoll vom Elbezoll-Centner = 50 Kilogramm in Courant zum Vierzehnthalerfuße, 1 Thlr. = 30 Sgr. = 360 Pf.						Bemerkungen.
Für die einzelnen Strecken			Für die ganze Strecke eines jeden Uferstaates			
Thlr.	Sgr.	Pf.	Thlr.	Sgr.	Pf.	
.	.	.	—	2	1	Der von Eßlingen früher nach Hamburg verlegte Zoll wird nur von stromaufwärts aus Hamburg abgehenden Schiffen mit 4 Schilling Hamburger Courant pr. Schiffslast von 4000 Pfd. Brutto (und einer geringen Schreibgebühr) entrichtet.
—	1	1				
—	1	—				
.	.	.	—	6	4	
—	1	6				
—	1	6				
—	3	4				
.	.	.	—	16	7	
—	4	10				
—	10	11				
—	—	10				
—	2	—				
—	1	7				
—	—	10	—	—	10	
—	—	10	—	—	10	
—	—	10	—	—	10	

Uferstaaten, für deren Rechnung der Elbezoll erhoben wird	Bezeichnung der Strecken
Hannover . . .	a) für die ganze Strecke von der preußischen Gränze bis zum Boitzenburger Geleite . . . .
	b) » » Berührung des Geleites von Schnakenburg
	c) » » » » » Hitzacker .
	d) » » » » » Bleckede .
Mecklenburg-Schwerin . .	a) für die ganze Strecke . . . . .
	b) » » Berührung des Geleites von Dömitz .
	c) » » » » » Boitzenbnrg
Dänemark . .	für die Berührung des Geleites von Lauenburg . . .
	Summe für die Strecke von Melnik bis Hamburg .

Zu entrichtender Elbezoll vom Elbezoll-Centner = 50 Kilogramm in Courant znm Vierzehnthalerfuße, 1 Thlr. = 30 Sgr. = 360 Pf.						Bemerkungen.
Für die einzelnen Strecken			Für die ganze Strecke eines jeden Uferstaates			
Thlr.	Sgr.	Pf.	Thlr.	Sgr.	Pf.	
.	.	.	—	3	2	
—	1	1				
—	1	—				
—	1	1				
.	.	.	—	2	3	
—	1	2				
—	1	1				
—	1	—	—	1	—	
.	.	.	1	3	11	

Anlage F.

A.
Classificirte Zusammenstellung
der
Elbezoll-Ermäßigungen.

I. Zu einem Viertheile des Normal-Satzes.

Alaun, auch gebrannter (Alumen ustum).

Asphalt (Judenpech), auch sonstiges Erdpech oder Erdharz; ingleichen Asphaltplatten.

Bimsstein, sowohl roher als geschlemmter und geformter.

Blei, rohes, in Blöcken, Mulden, Platten, Rollen 2c., auch altes; ingleichen Antimonialblei (Hartblei).

Chlorkalk, trockener, flüssiger, auch Chlorkalkwasser.

Eisen und **Stahl** und daraus verfertigte Gegenstände, als: Roheisen aller Art (daher auch Osemund); Luppeneisen (gefrischtes Eisen in der Gestalt von Luppen oder Kuchen); geschmiedetes Eisen in Stäben, auch wenn es zu feineren Sorten (Quadrateisen, faconirtem Eisen 2c.) verarbeitet ist; Reckeisen, Reifeisen, Rundeisen, Eisenbahnschienen; Roh-, Cement-, Guß-, Frisch-, Gerbe-, raffinirter und Rund-Stahl; deßgleichen Eisen, welches zu groben Bestandtheilen von Maschinen und Wagen (Kurbeln, Achsen u. dgl.) roh vorgeschmiedet ist; Eisenblech aller Art, einschließlich des gefirnißten und verzinnten; Bandeisen, Platten, Amboße, Anker und Ankerketten, Bomben, Eisen- und Stahldraht, deßgleichen grobe Gußeisenwaaren in Oefen, Platten, Gittern 2c., auch Gewichte, Küpen, Kessel, Kugeln von Gußeisen, endlich gegossene eiserne Nägel.

Anmerkung. Aexte, Degenklingen, Feilen, Hämmer, Hecheln, Haspeln, Holzschrauben, Kaffehtrommeln und Kaffehmühlen, Ketten, Maschinen von Eisen, geschmiedete Nägel, Pfannen, Plätteisen, Schaufeln, Schlösser, Schnallen, Schraubstöcke, Sensen, Sicheln, Stemmeisen, Striegeln, Thurmuhren, Waagebalken, Zangen und andere ähnliche Waaren aus geschmiedetem Eisen oder Eisenguß, aus Eisen und Stahl, aus Eisenblech, aus Eisen- oder Stahldraht, auch in Verbindung mit Holz, Horn, Knochen, Leder 2c. gefertigt, ingleichen alle feineren Eisen- und Stahlwaaren unterliegen dem Normalsatze.

Erze aller Art (mit Ausschluß der zu 1/40 tarifirten) in cristallisirten Stücken oder gemahlen, namentlich: Arsenikerz oder Arsenikkies, Bleierz (Bleierde, Bleiglanz, Glasurerz rc.), Braunstein, Chromerz, Eisenerz oder Eisenstein (Blutstein, Glaskopf rc.), Eisenkies oder Schwefelkies, Graphit (Reißblei, Molybdän, Wasserblei), Gußerz, Kobalt, Kobaltspeise, Kupfererz (Kupferlasur rc.), Schmirgel, Spießglanzerz rc rc., ingleichen zinkischer Ofenbruch (tutia).

Flachs, Hanf, Heede und Werg.

Getreide und Hülsenfrüchte, als: Bohnen, Buchweitzen, Erbsen, Gerste, Hafer, Hirse, Korn (Roggen), Linsen, Mais, Spelz, Weitzen, Wicken; ingleichen Malz, auch Getreide in Stroh.

Glätte und Pottloth (Blei-, Silber- und Goldglätte); ingleichen Bleiasche, auch grobe Glasurmasse (eine Composition von Kieselerde, Bleioxyd und Alkali).

Glas und Glaswaaren ohne Unterschied, mit Einschluß von Kronleuchterbehängen, Glasperlen, Glaskorallen, auch wenn sie an Fäden gereiht sind, Glasknöpfen, auch dergleichen mit Metallöhr versehenen oder in Metall gefaßten, Glasflüssen, Glasgespinnsten, Glasmasse (die aus dem Hafen ausgestochene, zu unregelmäßigen Stücken erkaltete Fritte für die Kunstglasblaserei), Glasschmelz, Glastropfen, ungefaßten optischen Gläsern (Brenngläser, Brillengläser rc.), unechten böhmischen Steinen (Glasflüsse zur Nachahmung echter Steine), belegtem Spiegelglase, gläsernen Bierkrügen mit und ohne Metalldeckel, ingleichen Flaschenkeller und sonstige Glaswaaren mit Nebenbestandtheilen.

Hopfen.

Chlorsaurer, essigsaurer und salzsaurer Kalk.

Kanonen und Bombenmörser, sowohl eiserne als metallene, auch Lafetten.

Leim (Fisch-, Horn-, Lederleim), auch Leimgallerte (durch Salzsäure decalcinirte Knochen).

Mühlenfabrikate aus Getreide und Hülsenfrüchten, nämlich: geschrotete oder geschälte Körner, Graupen, Gries, Grütze, Mehl, Kleie u dgl

Oehlkuchen (Leinkuchen rc.) und Mehl hieraus

Paradieskörner (Guineakörner).

Pottasche, gewöhnliche, auch Drusen-, Perl-, Stein- und Waidasche; ingleichen Pottaschen-Abfälle (Rückstände bei der Pottaschensiederei).

Samen, im natürlichen Zustande und gemahlener, als: Anis (excl. Sternanis), Canariensamen, Coriander, Dill, Fen-

chel, Flohsamen, Garten=, Blumen=, Klee= und Wiesensamen, Kümmel (sowohl gewöhnlicher inländischer als römischer und sonstiger ausländischer), Oelsaat (Hanfsaat, Leinsaat, Leindotter oder Doder, Mohnsamen, Raps, Rübsaat, ingleichen Erdnüsse oder Erdpistazien, Sonnenblumenkerne rc.), ferner Schwadengrütze, Senfsaat, Zitwer= oder Wurmsamen, ingleichen Buchkerne und andere Samen von Waldhölzern (mit Ausschluß der zu 1/20 besonders tarifirten Eicheln), Bärlappsamen (semen lycopodii), Bockshornsamen (foenum graecum), rc.

Salz: Küchen=, See=, Stein= und Düngesalz.

Talg, auch Talgöl (Oelsäure, Oelstoff, oleine); ingleichen Hirschunschlitt rc.

Vitriol; grüner Eisenvitriol, Kupfervitriol, gemischter Kupfer- und Eisenvitriol, auch weißer (Zinkvitriol, Galitzenstein).

Zunder und Feuerschwamm, roh und bearbeitet.

II. Zu einem Fünftheile des Normal=Satzes.

Abfälle von der Gold= und Silberbearbeitung (Münzgrätze), von Horn (Hornspäne), von Leder (Leimleder), auch Zinngegrätz und Schabin (Abfall von der Metallschlägerei zur Bereitung der Broncefarben).

Alabaster und Marmor, roher, auch geschliffene Platten rc. von Alabaster, Marmor, Granit oder Porphyr.

Bier aller Art, sowohl in Fässern als in Flaschen oder Krügen.

Beeren, getrocknete, zum Genuße (Flieder=, Heidel=, Preißelbeeren rc.), ingleichen Kreuzbeeren; auch frische und trockene Wachholderbeeren.

Braunroth (colcothar, caput mortuum), Rückstände bei chemischen Arbeiten).

Curcume (Gelbwurzel).

Erdfarben und Farbenerden, als: gelbe, grüne, rothe, braune Erde, Bergroth, Bolus, Kreide (weiße, schwarze, rothe, roh, gemahlen oder geschlemmt), Oker (Berggelb), Rothstein (Röthel), ferner gepochter, gemahlener und zu Farbe bereiteter Schwerspath; ingleichen Talg oder Talgerde, terra di Siena, terra sigillata, Tripel.

Essig aller Art, auch Cideressig.

Früchte, gedörrte (Backobst), als: getrocknete Aepfel, Birnen, Kirschen, Pflaumen, auch gedörrte Hagebutten.

Galläpfel.

Geflügel, lebende Vögel und geschlachtetes Federvieh, auch Federwild.

Glasgalle, Glasschaum.

Grabsteine von Marmor, geschliffenem Granit oder Porphyr, in sofern durch höhere artistische Bearbeitung hervorgebrachte Kunstwerke hierunter nicht begriffen sind.

Haare und Borsten von Schweinen, Ziegen, Pferden und Rindvieh, auch gehechelt, gesotten und gefärbt.

Holzborke und Baumrinden, als: Eichenborke und Lohrinde, auch Birken-, Fichten-, Ulmen-, Weiden-, und Roßkastanienbaum-Rinde; ingleichen Bast oder Baumrinde zum Flechten von Matten.

Holzkohlen.

Holzwaaren, gröbere, mit und ohne Eisenbeschlag, namentlich: Acker-, Schiffs- und sonstige ganz grobe hölzerne Geräthe, als: Dreh- und Hobelbänke, auch Bohr-, Hobel- und Sägengestelle, Futterschwingen, Harfensiebe, Harken, Hemmschuhe, Joche, Kornfeger, Kornmaße, Kornwannen, Leitern, Mulden und Schaufeln, Eggen, Pflüge, Karren, Leiterwagen und Holzschlitten, Holzschuhe, Sattelbäume, Schusterleisten, Stiefelblöcke und Stiefelknechte, Sensenbäume, Sensenstreichen, Ruder, Tröge und Krippen; grobe Böttcherwaaren, leere Fässer und Tonnen aller Art, Stäbe von zerlegten Gebinden und Fässern, auch Tonnen, welche zum Tragen der Holzflöße dienen; leere Kisten, Kasten und Schachteln, mit Ausnahme der gebeitzten, gefärbten 2c.; ganz grobe Korbflechterwaaren von ungeschälten Ruthen, Baumwurzeln 2c. zu Fastagen und dergleichen; auch leere Bienenkörbe; Maschinen; Wagner- oder Rademacherarbeiten, auch ganz grobe Tischlerwaaren, bloß aus Holz, mit oder ohne Eisenbeschlag, bestehend (jedoch nicht gefärbte, gebeitzte, polirte oder lackirte, auch nicht mit Leder- oder Polsterarbeit verbundene); Claviaturholz, europäisches (blos behobelte und übrigens rohe Holzstücke, aus welchen Claveshölzer geschnitten werden sollen); Fußbodentafeln oder Parquetten; ingleichen Fourniere und Resonanzbretter, gehobelte von europäischem Holze; Schuster- und Schwertfegerspäne, auch Siebränder.

Horn; Hörner und Füße (Klauen) von Rindvieh, Bockhörner und Schaffüße, so wie alle zu einer weiteren Verarbeitung bestimmten Hornspitzen und Hornplatten; ingleichen Hirschgeweihe 2c. und Hornspäne (also auch geraspeltes Hirschhorn).

Knochenmehl.

Knoppern (Eckerdoppern), gemahlene und ungemahlene.

Matten von Stroh, Schilf, Bast und Binsen zu Emballagen.

Mennige (Minium).

Metallische Mineralerden.

Ruß (Kienruß, Rußbutten).

Säcke, alte leere, auch gebrauchte Emballage (Leinwand-, Flanellstücke 2c.).

Sauerkraut.

Schleif- und Wetzsteine, feine (zum Schleifen der Rasiermesser, chirurgischen Instrumente 2c.).

III. Zu einem Zehntheile des Normal-Satzes.

Blut von geschlachtetem Vieh, sowohl flüssiges als eingetrocknetes.

Butter, die nicht in Tonnen oder anderen Holzgebinden, sondern unverpackt oder in Töpfen oder Körben versandt wird.

Brucheisen, altes; Eisenfeile, Hammerschlag, auch alte eiserne Nägel.

Eier.

Erdenwaaren, als: gewöhnliche Töpferwaaren jeder Art, mit Einschluß von Tabakspfeifen, Schmelztiegel und Knicker oder Steinschusser, auch thönerne Zuckerformen mit und ohne Holzbänden, ingleichen Fayence, Steingut, Siderolith- und Wedgewoodwaaren.

Fische, lebendige und frische, zu welchen letzteren auch die bloß zur Erhaltung auf dem Transporte mit Salz bestreuten oder mit Salzwasser begossenen Fische dann zu rechnen sind, wenn sie in Körben eingehen.

Holz, europäisches Bau- und Nutzholz, als: Balken, Sparren, Krummholz, Pfahlholz und Zimmerholz aller Art, Masten, Bugspriete, Spieren, Stangen und Stöcke, Splitt- und Rundholz, Sägewaaren (Bohlen, Bretter, Dielen, Latten, Planken 2c.), Dachspäne und Schindeln, Stabholz für Böttcher, ingleichen Band- und Reifenholz (unverarbeitete Bandstöcke und fertige Tonnenbände), rohe Speichen und Felgen (vom Stellmacher noch nicht bearbeitete), auch Korbruthen (geschälte und ungeschälte), ungehobelte Resonanzbretter, ungehobeltes Claviaturholz.

Käse, frische (kleine Handkäse für den Marktverkehr).

Knochen, rohe aller Art, auch ausgelaugte, ingleichen Wallfischrippen.

Laugenfluß, auch im calcinirten Zustande (Seifensiederfluß, Unterlauge).

Milch, auch Rahm.

Mineralwasser.

Schiefertafeln und Griffel.

Serpentinwaaren.

Theer und Pech; Mineraltheer (z. B. Steinkohlentheer) und anderer, Daggert, gemeines Pech (schwarzes, Schiffspech, Schusterpech, welches durch Einkochen von Theer gewonnen wird), Theergalle.

IV. Zu einem Zwanzigtheile des Normal=Satzes.

Bäume, Gesträuche und Gewächse, frische zum Verpflanzen; auch grüne und trockene Reben.
Besen aus Reisig (Birkenbesen 2c.), ingleichen Haidebesen.
Blumen, Blüthen, Blätter und Kräuter, frische; Futterkräuter, Gras und Heu; frische Pilze (einschließlich Trüffeln); Runkelrüben und Runkelrübenblätter, sowohl frische als getrocknete und gedörrte; gemeines Moos.
Brennholz und Busch aller Art, Faschinen, Wellen (Brandbusch, Reisig), Stubben, auch Hobel= und Sägespäne, deßgleichen Holzrinden zur Feuerung.
Cichorienwurzeln, grüne; auch geschnittene und gedörrte.
Eicheln; auch Roßkastanien.
Früchte, frische (Obst), mit Einschluß von Beeren, Weintrauben, Nüssen und Obstkernen aller Art.
Gartengewächse, frische, als: Gemüse nnd Krautarten, Gurken, Melonen, Salat 2c.; Kartoffeln, Erdbirnen; Rüben und andere eßbare Wurzeln, auch dergleichen getrocknete.
Gips, gebrannter, und Gipsmehl.
Kalk, gebrannter (Stein= und Muschelkalk, Bau= und Düngekalk); auch Wienerkalk (fein geriebener Kalkmergel).
Marienglas (Frauenglas).
Rohr, Dach= und Schilfrohr, Schachtelhalm und Binsen; ingleichen Stuhlrohr aller Art, mit Einschluß des brasilianischen und sonstigen ausländischen; auch Weberrohr.
Seegras (Seetang).
Stroh und Spreu, Häckerling (Häcksel).

V. Zu einem Vierzigtheile des Normal=Satzes.

Abfall von Sandstein (Steingrus).
Abfall von der Zuckerfabrikation (ausgepreßter Schaum).
Asche, gemeine Holz= und Pflanzen=, auch Torf= und Steinkohlenasche, sowohl ausgelaugte (Aschenkalk oder Kalkäscher) als unausgelaugte.
Bienenerde (Bienenkeule, Bienenrab, Abfall von der Wachsbereitung).
Cement oder Mörtel; roher oder gerösteter gemahlener Stein (Puzzolanerde, Tufstein, Traß, Ziegelcement), ingleichen mit Harzen und anderen Materialien präparirter Mastix 2c., Cement.

Drusen (Treber und Trester); ingleichen Branntweinspülig.
Dünger, als: Mist, Stoppeln, Dornschlag, Guano, Kaff.
Erden und Erze, folgende: Ziegelerde, Lehm, Mergel, Sand und Grand oder Steinkies, auch Gießsand (Formsand), gewaschener, geriebener, geschlemmter; ferner Streusand, auch gefärbter, Silbersand rc. und spanischer Sand; Thon-, Porzellan-, Pfeifen- und Töpfererde, auch Zuckerbäcker- und Walkererde; Alaunstein und Alaunerde, Schwerspath (schwefelsaure Schwererde) in cristallisirten Stücken; ingleichen Galmeistein, Vitriolerz (Vitriolkies) und Erzschlacken.
Glas- und Topfscherben, Glasbrocken, Glasglanz.
Kalkstein, roher; Muschelschaalen zum Kalkbrennen; auch Gipsstein oder Gipserde (roher Gips).
Kohlen; Braun-, Stein- und Torfkohlen, ingleichen Coaks, Cinders, Carbolein.
Lohkuchen oder ausgelaugte Lohe als Brennmaterial.
Steine; Bruchsteine, auch behauene, jedoch nicht geschliffene Steine aller Art (mit Ausnahme von Marmor und Alabaster), geschliffene Platten rc. von Sandstein, auch Lithographir-Steine (nicht gravirte oder bezeichnete), Mühlsteine, steinerne Kufen, Rinnen, Krippen, Tröge rc.; Grab- oder Leichensteine von Sandstein (in sofern durch höhere artistische Bearbeitung hervorgebrachte Kunstwerke hierunter nicht begriffen werden), ingleichen Pflastersteine und rohe Feuersteine, Dachschiefer, Mauersteine, Tropfsteine, auch Tuff oder Tuffstein, roher Speckstein, Talkstein, grobe Schleif- und Wetzsteine (zum Schärfen der Sensen rc.).
Torf.
Vitriolstein.
Ziegel- und Backsteine aller Art (Dachpfannen, Klinker rc.), ingleichen Ziegelmehl.

B.

Verzeichniß

der

vom Elbezolle gänzlich befreiten Gegenstände.

---

1. Das Reisegepäck der Reisenden, d. h. die von diesen Behufs des Gebrauches auf der Reise mitgeführten Sachen und deren Behältnisse, auch die im Manifeste nicht verzeichneten Reise-Victualien der Schiffer und Passagiere in verhältnißmäßiger Quantität, welche mit der billigsten Umsicht nach der Länge der Reise, der Stärke der Bemannung rc. zu bestimmen ist.
2. Wagen, welche die mit den Dampfschiffen Reisenden mit sich führen.
3. Schiffe und Böte jeder Art.
4. Die zum Inventarium eines in der Fahrt begriffenen Elbeschiffes gehörigen Gegenstände, mit Einschluß der zu dem Verdecke eines solchen Fahrzeuges zugerichteten Bretter, auch in Ermanglung solcher, die zur Bedeckung der Ladung nöthigen losen Bretter, uud zwar:

1.	bei Schiffen unter	10 Last	Ladungsfähigkeit	1 Schock,
2.	» » von 10 bis	25 »	»	2 »
3.	» » » 25 »	45 »	»	2½ »
4.	» » »	45 u. mehr »	»	3 »

ingleichen Unterlagebretter zum Bedarf der Schiffer beim Laden der Waaren.
5. Leinpferde, zurückgeführt werdende.
6. Floßgeräthe, rückgehende.
7. Schiffsgeräthschaften, welche aus den zu Hamburg verkauften abgängigen Schiffen elbeaufwärts zurückgeführt werden, unter der Bedingung, daß von den Schiffern neben dem Manifeste eine von dem zuerst passirten Zollamte beglaubigte Specification producirt werde, auf welcher sich jeder etwaige Abgang durch das betreffende Zollamt verificirt finden muß.

C.

Alphabetisches Verzeichniß

der

im Elbezolle ermäßigten und elbezollfreien Waaren-Artikel.

Anmerkungen.

1. Waaren, deren declarirte Benennung in diesem alphabetischen Verzeichnisse nicht aufgeführt ist, unterliegen, falls jene Benennung unzweifelhaft mit einer in diesem Verzeichnisse aufgeführten Waaren-Benennung gleichbedeutend oder darunter begriffen ist, dem der letztern beigesetzten Zollsatze, andern Falls aber dem Normalsatze.

2. Waaren mehrerer Classen, durcheinander verpackt, unterliegen, falls die verschiedenen Waarengattungen und deren Quantitäten nicht durch specielle Revision ermittelt sind, und der Schiffsführer diese Ermittlung nicht ausdrücklich verlangt, demjenigen Zolle, welcher die am höchsten tarifirte der in der Verpackung befindlichen Waarengattungen trifft.

Gegenstände	Zahlt vom Normal-Satze
Abfälle von der Gold- und Silberbearbeitung (Münzgrätze)	1/5
» » Horn (Hornspäne) . . .	1/5
» » Leder (Leimleder)	1/5
» » Sandstein (Steingrus) . . .	1/40
» » der Zuckerfabrication (Knochenschaum oder Zuckererde)	1/40
Abziehsteine (feine Wetzsteine)	1/5
Akacienholz, s. Holz.	
Achsen, hölzerne, mit und ohne Eisenbeschlag . .	1/5
Ackerdopen (Eckerdoppen), gemahlene und ungemahlene	1/5
Ackergeräth, hölzernes, mit und ohne Eisenbeschlag .	1/5
Aepfel, s. Obst.	
Ahornholz, s. Holz.	
Alabaster, roher, auch geschliffener in Platten ꝛc. .	1/5
Alaun, auch gebrannter	1/4
Alaunerde } Alaunstein }	1/40
Ale (Bier) in Fässern oder in Flaschen . . .	1/5
Alquifoux (Hafnererz, Bleiglanz) . . .	1/4
Alumen ustum (gebrannter Alaun) . . .	1/4
Amboße	1/4
Anis (excl. Sternanis)	1/4
Anker und Ankerketten	1/4
Antimonialblei (Hartblei)	1/4
Antimonerz	1/4
Apfelbaumholz, s. Holz	
Aprikosen, s. Obst	
Armenische Erde (Bolus)	1/5
Arsenikerz oder Arsenikkies . . .	1/4
Artischocken, frische	1/20
Asche:	
a) gemeine Holz- und Pflanzen- auch Torf- und Steinkohlenasche, sowohl ausgelaugte als unausgelaugte .	1/40
b) Pottasche, gewöhnliche, auch Drusen-, Perl-, Stein- und Waidasche, ingleichen Bleiasche . .	1/4

Gegenstände	Zahl vom Normal-Satze
Aschenkalk oder Kalkäscher	1/40
Asphalt (Judenpech)	1/4
Asphaltplatten	1/4
Augenstein (weißer Vitriol)	1/4
Austerschalen	1/40
Backobst (getrocknetes Obst)	1/5
Backsteine	1/40
Bärlappsamen (Semen Lycopodii), roh und gemahlen	1/4
Bäume zum Verpflanzen	1/20
Bandeisen	1/4
Bandholz, als: unverarbeitete Bandstöcke und verarbeitete Tonnenbände	1/10
Bandstöcke	1/10
Basalt	1/40
Bast (Baumrinde) zum Flechten von Matten . .	1/5
Bastmatten zu Emballagen	1/5
Bauholz, auch abgebundenes	1/10
Baumrinde, s. Holzborke.	
Beeren:	
a) frische (mit Ausnahme der Wachholderbeeren). .	1/20
b) getrocknete zum Genuße (Flieder-, Heidel-, Preißelbeeren ꝛc.); ingleichen Kreuzbeeren; auch frische und trockne Wachholderbeeren	1/5
Berberisholz und Berberiswurzeln	1/10
Berggelb (Oker)	1/5
Bergpech (Erdpech)	1/4
Bergroth (Farbenerde)	1/5
Bergtheer	1/10
Besen aus Reisig (Birkenbesen ꝛc.), ingleichen Haidbesen	1/20
Bienenerde (Bienenkeule, Bienenrab, Abfall von der Wachsbereitung)	1/40
Bienenkörbe oder Bienenstöcke, leere	1/5

Gegenstände	Zahl vom Normal-Satze
Bier aller Art, sowohl in Fässern als in Flaschen oder Krügen	1/5
Bierkrüge, gläserne, mit und ohne Metalldeckel .	1/4
Bierkrüge, thönerne (gemeine irdene) . . .	1/10
Bimsstein, sowohl roher wie geschlemmter und geformter	1/4
Binsen	1/20
Binsenmatten zu Emballagen	1/5
Birkenrinde	1/5
Birnen, s. Obst.	
Birnenbaumholz, s. Holz.	
Blätter, s. Blumen.	
Blech: Eisenblech aller Art, einschließlich des gefirnißten und verzinnten	1/4
Blechstreifen, eiserne, zu Faßbändern . .	1/4
Blei, rohes in Blöcken, Mulden, Platten, Rollen ꝛc., auch altes; deßgleichen Antimonialblei (Hartblei)	1/4
Bleiasche	1/4
Bleichpulver (Chlorkalk)	1/4
Bleierde, Bleierz, Bleiglanz, (roth und gemahlen)	1/4
Bleiglätte	1/4
Bleiplatten	1/4
Blumen, Blätter und Blüthen, frische . .	1/20
Blut von geschlachtetem Vieh, sowohl flüssiges als eingetrocknetes	1/10
Blutstein, roh und gemahlen	1/4
Bockshörner	1/5
Bockshornsamen, (foenum graecum) gemahlen und ungemahlen	1/4
Böhmische Steine, unechte (Glasflüsse zur Nachahmung echter Steine)	1/4
Böttcherwaaren, grobe neue und gebrauchte) mit und ohne eiserne Reife	1/5
Bohlen	1/10
Bohnen (Feld- und Garten-), grüne . . .	1/20
» trockene	1/4

Gegenstände	Zahl vom Normal-Satze
Bolus	1/5
Bomben	1/4
Bomben-Mörser	1/4
Borke, s. Holzborke.	
Borsten (Schweins-),	1/5
Boysalz (Seesalz)	1/4
Branntweinspülig	1/40
Bratpfannen, eiserne gegossene	1/4
» irdene	1/10
Braunkohlen	1/40
Braunroth (Colcotar, Caput mortuum ꝛc., Rückstände bei chemischen Arbeiten)	1/5
Braunstein, roh und gemahlen	1/4
Breihan (Bier) in Fässern, Flaschen oder Krügen	1/5
Brein (Hirse)	1/4
Brennholz	1/20
Brennstahl (Cementstahl)	1/4
Bretbäume, Breter, Breterklötze, von europäischem Holze	1/10
Brückenwaagen, s. Maschinen.	
Brucheisen, altes	1/10
Bruchglas	1/40
Bruchsteine	1/40
Brunnenröhren, s. Röhren.	
Bucheckern, Buchkerne	1/4
Buchenholz, s. Holz.	
Buchweizen oder Heidekorn	1/4
Büffelhörner	1/5
Bugspriete	1/10
Busch aller Art	1/20
Butter, die nicht in Tonnen oder andern Holzgebinden, sondern unverpackt oder in Töpfen oder Körben versandt wird	1/10
Canariensamen	1/4
Canarienvögel	1/5

Gegenstände	Zahlt vom Normal-Satze
Candiskistenbreter (buchene)	1/10
Capell-Asche (Gegrätz)	1/5
Caput mortuum (Todtenkopf) . . .	1/5
Carbolein (künstliches Brennmaterial aus Steinkohlen, Theer ꝛc.)	1/40
Cement, roher oder gerösteter gemahlener Stein (Puzzolanerde, Tuffstein, Traß, Ziegelcement), ingleichen mit Harzen und anderen Materialien präparirten Mastix- ꝛc. Cement . .	1/40
Cementstahl	1/4
Champignons, frische	1/20
Chlorkalk, trockener, flüssiger, auch Chlorkalkwasser .	1/4
Chromerz in Stücken oder gemahlen . . .	1/4
Cichorienwurzeln, grüne, auch geschnittene und gedörrte	1/20
Cinders	1/40
Claviaturholz, ungehobeltes von europäischem Holze	1/10
Claviaturholz, gehobeltes dergleichen . . .	1/5
Coaks	1/40
Colcothar (Caput mortuum)	1/5
Coriander	1/4
Cornelholz, s. Holz.	
Cucummern (Gurken), frische	1/20
Cumin (römischer Kümmel)	1/4
Curcume	1/5
Cyderessig	1/5
Dachpfannen, Dachziegel	1/40
Dachplatten, s. Platten	
Dachrinnen, s. Rinnen.	
Dachrohr	1/20
Dachschiefer	1/40
Dachschindeln, Dachspäne	1/10
Dachziegel	1/40
Daggert (Birkentheer)	1/10
Dampfmaschinen, s. Maschinen.	

Gegenstände	Zahlt vom Normal-Satze
Dauben (Faßholz)	1/10
Deckelholz, s. Resonanzbreter.	
Dielen	1/10
Dillsamen	1/4
Dinkel oder Spelz	1/4
Doder (Leindotter)	1/4
Doppel-Vitriol (gemischter Vitriol) . . .	1/4
Dornschlag	1/40
Dosse (Hanf)	1/4
Draht: Eisen- und Stahldraht	1/4
Drahtsaiten (Clavierdraht), s. Draht.	
Drehbänke, hölzerne	1/5
Drusen	1/40
Drusenasche (Weinhefenasche)	1/4
Düngekalk	1/20
Dünger, als: Mist, Stoppeln 2c. . . .	1/40
Düngesalz	1/4
Ebereschenbeeren (Vogelbeeren), frische . .	1/20
Eckerdoppern, gemahlene und ungemahlene . .	1/5
Effecten der Reisenden	frei
Eggen, s. Ackergeräth.	
Eibenholz, s. Holz.	
Eicheln	1/20
Eichenholz, s. Holz.	
Eichenrinde	1/5
Eier	1/10
Eisen und Stahl und daraus verfertigte Gegenstände:	
a) altes Brucheisen, Eisenfeile und Hammerschlag, auch alte eiserne Nägel	1/10
b) Roheisen aller Art (daher auch Osemund); Luppeneisen (gefrischtes Eisen in der Gestalt von Luppen oder Kuchen); geschmiedetes Eisen in Stäben, auch wenn es zu feineren Sorten (Quadrateisen, faconirtes Eisen 2c.) verarbeitet ist; Reckeisen, Reifeisen, Rund-Eisen, Eisenbahnschienen; Roh-, Cement-, Guß-,	

Gegenstände	Zahlt vom Normal-Satze
Frisch-, Gerbe-, raffinirter und Rundstahl; deßgleichen Eisen, welches zu groben Bestandtheilen von Maschinen und Wagen (Kurbeln, Achsen und dergl.) roh vorgeschmiedet ist; Eisenblech aller Art, einschließlich des gefirnißten und verzinnten; Bandeisen, Platten, Amboße, Anker und Ankerketten, Bomben, Eisen und Stahldraht, deßgleichen grobe Gußeisenwaaren in Oefen, Platen, Gittern 2c.; auch Gewichte, Küpen, Kessel, Kugeln 2c. von Gußeisen, endlich gegossene eiserne Nägel	1/4
Bemerkung. Aexte, Degenklingen, Feilen, Hämmer, Hecheln, Haspeln, Holzschrauben, Kaffehtrommeln und Kaffehmühlen, Ketten, Maschinen von Eisen, geschmiedete Nägel, Pfannen, Plätteisen, Schaufeln, Schlösser, Schnallen, Schraubstöcke, Sensen, Sicheln, Stemmeisen, Striegeln, Thurmuhren, Waagebalken, Zangen und andere ähnliche Waaren aus geschmiedetem Eisen oder Eisenguß, aus Eisen und Stahl, aus Eisenblech, aus Eisen- und Stahldraht, auch in Verbindung mit Holz, Horn, Knochen, Leder 2c. gefertigt, ingleichen alle feineren Eisen- und Stahlwaaren unterliegen dem Normal-Satze.	
Eisen, schwefelsaueres (Eisenvitriol) . . .	1/4
Eisenbahnschienen	1/4
Eisenbahnstühle	1/4
Eisenblech (schwarzes, gefirnißtes und weißes) . .	1/4
Eisendraht	1/4
Eisenerz oder Eisenstein	1/4
Eisenfeile oder Eisenfeilspäne . . .	1/10
Eisenkies oder Schwefelkies	1/4
Eisenplatten, gegossene, geschmiedete und gewalzte .	1/4
Eisenvitriol	1/4
Eisenwaaren, s. Eisen und Stahl 2c.	
Elendthier-Geweihe	1/5
Emballage, gebrauchte, als: Leinwand-, Flanellstücke 2c.	1/5
Erbsen, grüne	1/20

Gegenstände	Zahlt vom Normal-Satze
Erbsen, trockene	1/4
Erdäpfel	1/20
Erdbeeren	1/20
Erdbirnen	1/20
Erden und Erze:	
a) gemeine Erde, als: Ziegelerde, Lehm, Mergel, Sand und Grand oder Steinkies, auch Gießsand (Formsand), gewaschener, geriebener, geschlemmter; ferner Streusand, auch gefärbter, Silbersand rc. und spanischer Sand; Thon-, Porzellan-, Pfeifen- und Töpfererde, auch Zuckerbäcker- und Walkererde; Alaunstein und Alaunerde; Schwerspath (schwefelsaure Schwererde) in crystallisirten Stücken; ingleichen Galmeistein, Vitriolerz (Vitriolkies) und Erzschlacken	1/40
b) Erdfarben und Farbenerden, als: gelbe, grüne, rothe, braune Erde, Bergroth, Bolus, Kreide, weiße, schwarze, rothe, roh, gemahlen und geschlemmt, Oker (Berggelb); Rothstein (Röthel); ferner gepochter, gemahlener und zu Farbe bereiteter Schwerspath; ingleichen Talg oder Talgerde, Terra di Siena, Terra sigillata, Tripel, auch metallische Mineralerden	1/5
c) Erze aller Art (mit Ausschluß der unter a) schon genannten) in crystallisirten Stücken oder gemahlen, namentlich: Arsenikerz oder Arsenikkies, Bleierz, (Bleierde, Bleiglanz, Glasurerz rc.) Braunstein, Chromerz, Eisenerz oder Eisenstein, Blutstein, Glaskopf rc.), Eisenkies oder Schwefelkies, Graphit (Reißblei, Molybdän, Wasserblei), Gußerz, Kobalt, Kobaltspeise, Kupfererz (Kupferlasur rc), Schmirgel, Spießglanzerz rc.; ingleichen zinkischer Ofenbruch (tutia)	1/4
Erdenwaaren: gewöhnliche Töpferwaaren jeder Art, mit Einschluß von Tabakpfeifen, Schmelztiegel und Knicker oder Steinschußer, auch thönerne Zuckerformen	

Gegenstände	Zahl vom Normal-Satze
mit und ohne Holzbänden; ingleichen Fayence, Steingut, Siderolith und Wedgewoodwaaren . . .	1/10
Erdfarben (Farbenerden)	1/5
Erdharze	1/4
Erdmandeln, wie Cichorienwurzeln.	
Erdnüsse (Erdpistazien)	1/4
Erdpechkitt (Asphalt)	1/4
Erlenholz, s. Holz.	
Erze, s. Erden und Erze.	
Eschenholz, s. Holz.	
Esparsette, s. Klee und Kleesaat.	
Essig aller Art	1/5
Fächser (Schößlinge von Bäumen und Reben) . .	1/20
Fässer, leere, auch Faßstäbe von zerlegten Gebinden und Fässern, ingleichen leere Fässer, welche zum Tragen der Holzflöße dienen . .	1/5
Farbenerde, gelbe, grüne, rothe, braune . .	1/5
Faschinen	1/20
Faßdauben (Faßstäbe, Faßholz)	1/10
Faßstäbe von zerlegten Gebinden und Fässern . .	1/5
Fayence	1/10
Federvieh	1/5
Feldfrüchte, s. Getreide, Gras, Gartengewächse, Stroh.	
Feldspath	1/40
Felgen, bearbeitete	1/5
„ rohe (Felgenholz), vom Stellmacher noch nicht bearbeitet	1/10
Fenchel	1/4
Fensterglas	1/4
Fensterrahmen, hölzerne ohne Glas und Farbe .	1/5
Fett, von Rind- und Schafvieh (Talg) . . .	1/4
Feuerschwamm, roh und bereitet . . .	1/4
Feuersteine, rohe	1/40
Fichtenholz, s. Holz.	

Gegenstände	Zahl vom Normal-Satze
Fichtenrinde	1/5
Fichtensamen	1/4
Fische: lebendige und frische, zu welchen letzteren auch die blos zur Erhaltung auf dem Transporte mit Salz bestreuten oder mit Salzwasser begossenen Fische dann zu rechnen sind, wenn sie in Körben eingehen	1/10
Fischleim	1/4
Flacheisen	1/4
Flachs	1/4
Flaschen von Glas, auch dergl. Korbflaschen . .	1/4
» » Thon	1/10
Flaschenkeller	1/4
Flaschenzüge	1/5
Flechsen (Thierflechsen)	1/5
Flechtweiden	1/10
Fliederbeeren, s. Beeren.	
Fliederblüthen, frische	1/20
Fliegenstein	1/4
Fliesen, aus Sandstein	1/40
» » Thon gebrannt	1/10
» » Marmor	1/5
Flintglas	1/4
Flöhsamen, gemahlen und ungemahlen . .	1/4
Floßgeräthschaften zum Behufe der Fahrt, ingleichen rückgehende	frei
Flußspath, roher	1/40
Foenum graecum (Bockshornsamen, Siebenzeiten), roh und gemahlen	1/4
Formerarbeit aus Töpferthon, Fayence oder Steingut	1/10
Fourmsand (Gießsand), roh, gewaschen, gerieben oder geschlemmt	1/40
Forniere, ungehobelte, von europäischem Holze .	1/10
» gehobelte dergl.	1/5
Fraueneis, Frauenglas	1/20

Gegenstände	Zahlt vom Normal-Satze
Frischstahl	1/4
Früchte, s. Getreide, Obst, Gartengewächse.	
Fruchtkerne von Obstfrüchten	1/20
Fußbodentafeln oder Parquetten, hölzerne . .	1/5
Füße, Rinds- und Schaf-	1/5
Futterkräuter	1/20
Futterschwingen	1/5
Gänse	1/5
Galitzenstein (weißer Vitriol)	1/4
Galläpfel	1/5
Gallerte zum Fabriksgebrauche (Leimgallerte) . .	1/4
Gallus (Galläpfel)	1/5
Galmei und Galmeistein	1/40
Gartenerde	1/40
Gartengewächse rc.	
a) frische Gartenfrüchte, als: Gemüse und Krautarten; Gurken, Melonen, Salat rc.; Kartoffeln; Rüben und andere eßbare Wurzeln; ferner Cichorienwurzeln, grüne, auch geschnittene und gedörrte; ingleichen Runkelrüben und Runkelrübenblätter, sowohl grün als getrocknet	1/20
b) Sauerkraut	1/5
(Trockene Erbsen und Bohnen s. Getreide und Hülsenfrüchte.)	
Geflügel, lebende Vögel und geschlachtetes Federvieh, auch Federwild	1/5
Geigenholz, s. Rosennanzbreter.	
Gegrätz (Münzgegrätz)	1/5
Gelbwurzel (Curcume)	1/5
Gemshörner	1/5
Gemüse, s. Gartengewächse.	
Geräthe, wie Waaren aus dem Material, woraus sie gefertigt sind.	
Gerberlohe	1/5
Gerbestahl	1/4

Gegenstände	Zahl vom Normal-Satze
Gerste, auch gemälzte	1/4
» geschälte, gerollte (Graupen) . . .	1/4
Gesträuche zum Verpflanzen	1/20
Getreide und Hülsenfrüchte, als: Bohnen, Buchweizen, Erbsen, Gerste, Hafer, Hirse, Korn (Roggen), Linsen, Mais, Spelz, Weizen, Wicken, auch Getreide in Stroh . .	1/4
Getreidekörner, geschrotete oder geschälte . .	1/4
Gewächse, frische, zum Verpflanzen . . .	1/20
Geweihe (Hörner)	1/5
Gewichte von Gußeisen	1/4
Gießsand (Formsand) im rohen Zustande oder gewaschen, gerieben, geschlemmt . . .	1/40
Gips, roher	1/40
» gebrannter	1/20
Gipsmehl	1/20
Gitter, eiserne gegossene	1/4
Gläser, optische (Brenngläser, Brillengläser rc.) ungefaßte	1/4
Glätte (Blei-, Silber- und Gold-) . . .	1/4
Glas und Glaswaaren ohne Unterschied, mit Einschluß von Kronleuchterbehängen, Glasperlen, Glaskorallen, auch wenn sie an Fäden gereiht sind, Glasknöpfen, auch dergleichen mit Metallöhr versehen oder in Metall gefaßten, Glasflüssen, Glasgespinnsten, Glasmasse (die aus dem Hafen ausgestochene zu unregelmäßigen Stücken erkaltete Fritte für die Kunstglasblaserei), Glasschmelz, Glastropfen, ungefaßten optischen Gläsern (Brenngläser, Brillengläser rc.), unechten böhmischen Steinen (Glasflüsse zur Nachahmung echter Steine), belegtem Spiegelglase, gläsernen Bierkrügen mit und ohne Metalldeckel, ingleichen Flaschenkeller und sonstige Glaswaaren mit Nebenbestandtheilen .	1/4
Glasbehänge zu Kronleuchtern . . .	1/4

Gegenstände	Zahl vom Normal-Satze
Glasbrocken, Glasbruch	1/40
Glasflüsse	1/4
Glasgalle	1/5
Glasgeschirr	1/4
Glasgespinnste	1/4
Glasglanz (Streuglanz)	1/40
Glasknöpfe, auch dergleichen mit Metallöhr versehene oder in Metall gefaßte	1/4
Glaskopf (Eisenerz)	1/4
Glasmasse (die aus dem Hafen ausgestochene zu unregelmäßigen Stücken erkaltete Fritte für die Kunstglasblaserei)	1/4
Glasperlen, Glaskorallen, auch wenn sie an Fädchen gereiht sind	1/4
Glassaum	1/5
Glasschmelz	1/4
Glasscherben	1/40
Glastropfen	1/4
Glasurerz	1/4
Glasurmasse, grobe (eine Composition von Kieselerde, Bleioxyd und Alkali)	1/4
Glaswaaren, s. Glas.	
Goldglätte	1/4
Grabsteine, insofern durch höhere artistische Bearbeitung hervorgebrachte Kunstwerke hierunter nicht begriffen werden:	
a) von Marmor, geschliffenem Granit oder Porphyr	1/5
b) von Sandstein	1/40
Grätze (Münzgegrätz, Abfälle von der Gold- und Silberbearbeitung)	1/5
Grand	1/40
Granit	1/40
» geschliffener, in Blöcken oder Platten	1/45
Grapen (grobe Gußeisenwaaren)	1/4
Graphit in Stücken oder gemahlen	1/4
Gras	1/20
Graupen, Gries und Grütze von allen Getreidearten	1/4

Gegenstände	Zahlt vom Normal-Gabel
Griesmehl	1/4
Griffel von Schiefer (Schieferstifte) . . .	1/10
Grütze	1/4
Guano	1/40
Guineakörner	1/4
Gurken, frische	1/20
Gußeisen in Gänsen und Maßeln . . .	1/4
Gußeisenwaaren, s. Gußwaaren.	
Gußerz	1/4
Gußstahl	1/4
Gußwaaren aus Gußeisen, grobe, als: Oefen, Platten, Kessel, Gitter ꝛc.	1/4
Haare und Borsten von Schweinen, Ziegen, Pferden und Rindvieh	1/5
Häckerling (Häcksel)	1/20
Hafer	1/4
Hafergrütze	1/4
Hafnererz (Alquifoux)	1/4
Hagebutten, s. Obst.	
Hammerschlag	1/10
Handmühlen, s. Maschinen.	
Hanf und Hanfsaat	1/4
Harfensiebe, hölzerne	1/5
Harken, hölzerne	1/5
Hartblei	1/4
Haselnüsse	1/20
Hausgeräthe, wie Waaren aus dem Material, woraus sie gefertigt sind.	
Heede (Werg)	1/4
Heidekorn (Buchweizen)	1/4
Heidelbeeren, s. Beeren.	
Hemmschuhe, hölzerne	1/5
Heu	1/20
Heusamen	1/4
Hexenmehl (Einstreupulver, Semen Lycopodii) .	1/4

Gegenstände	Zahlt vom Normal-Satze
Himbeeren, s. Beeren.	
Himten	1/5
Hirschgeweihe	1/5
Hirschhorn, geraspeltes	1/5
Hirschunschlitt	1/4
Hirse, rohe, auch gestampfte oder abgeschälte . .	1/4
Hobelbänke, hölzerne	1/5
Hobelgestelle	1/5
Hobelspäne	1/20
Hörner, s. Horn.	
Hohlglas	1/4
Holländisch-Roth (Braunroth)	1/5
Holz und Holzwaaren:	
a) Brennholz und Busch aller Art, Faschinen, Wellen (Brandbusch, Reisig), Stubben, auch Hobel- und Sägespäne, desgleichen Holzrinden zur Feuerung; ferner Besen aus Reisig (Birkenbesen rc) und Haidbesen	1/20
b) Europäisches Bau- und Nutzholz, als: Balken, Sparren, Krummholz, Pfahlholz und Zimmerholz aller Art, Masten, Bugspriete, Spieren, Stangen und Stöcke, Splitt- und Rundholz, Sägewaaren (Bohlen, Breter, Dielen, Latten, Planken rc.), Dachspäne und Schindeln, Stabholz für Böttcher, ingleichen Band- oder Reifenholz (unverarbeitete Bandstöcke und fertige Tonnenbände), rohe (vom Stellmacher noch nicht bearbeitete) Spreichen und Felgen, auch Korbruthen (geschälte und ungeschälte), ungehobelte Resonnanzbreter, ungehobeltes Claviaturholz	1/10
c) Gröbere Holzwaaren mit oder ohne Eisenbeschlag, namentlich: Acker-, Schiffs- und sonstige ganz grobe hölzerne Geräthe, als: Dreh- und Hobelbänke, auch Bohr-, Hobel- und Sägengestelle, Futterschwingen, Harfensiebe, Harken, Hemmschuhe, Joche, Kornfeger, Kornmaße, Kornwannen, Leitern, Mulden	

Gegenstände	Zahlt vom Normal-Satze
und Schaufeln, Eggen, Pflüge, Karren, Leiterwagen und Holzschlitten, Holzschuhe, Sattelbäume, Schusterleisten, Stiefelblöcke und Stiefelknechte, Sensenbäume, Sensenstreichen, Ruder, Tröge und Krippen; grobe Böttcherwaaren, leere Fässer und Tonnen aller Art, Stäbe von zerlegten Gebinden und Fässern, auch Tonnen, welche zum Tragen der Holzflöße dient; leere Kisten, Kasten und Schachteln, mit Ausnahme der gebeitzten, gefärbten rc.; ganz grobe Korbflechterwaaren von ungeschälten Ruthen, Baumwurzeln rc. zu Fastagen u. dgl., auch leere Bienenkörbe; Maschinen; Wagner- oder Rademacher-Arbeiten, auch ganz grobe Tischlerwaaren, bloß aus Holz mit oder ohne Eisenbeschlag bestehend (jedoch nicht gefärbte, gebeitzte, polirte oder lackirte, auch nicht mit Leder- oder Polsterarbeit verbundene); Claviaturholz (bloß behobelte und übrigens rohe Holzstücke, aus welchen Claveshölzer geschnitten werden sollen); Fußbodentafeln oder Parquetten; ingleichen Fourniere und Resonnanzbreter, gehobelte von europäischem Holze; Schuster- und Schwertfegerspäne, auch Siebränder	1/5
Holzasche	1/40
Holzborke und Baumrinden	
a) Lohkuchen oder ausgelaugte Lohe als Brennmaterial	1/40
b) Eichenborke und Lohrinde, auch Birken-, Fichten-, Ulmen-, Weiden- und Roßkastanienbaum-Rinde, ingleichen Bast oder Baumrinde zum Flechten von Matten	1/5
c) Holzrinden zur Feuerung	1/20
Holzflechterarbeit, s. Korbflechterwaaren.	
Holzkohlen	1/5
Holzrinden, s. Holzborke.	
Holzschuhe	1/5
Holzwaaren, s. Holz.	
Hopfen	1/4

Gegenstände	Zahlt vom Normal-Satze
Horn: Hörner und Füsse (Klauen) von Rindvieh, Bockhörner und Schaffüsse, so wie alle zu einer weiteren Verarbeitung bestimmten Hornspitzen und Hornplatten; ingleichen Hirschgeweihe ꝛc. und Hornspäne	1/5
Huano	1/40
Hühner	1/5
Hülsenfrüchte	1/4
Hufe	1/5
Hyalithglas	1/4
Inselt (Talg)	1/4
Inventarienstücke der Schiffe Behufs der Fahrt	frei
Joche (Vorrichtung zum Ziehen)	1/5
Johannisbeeren, s. Beeren.	
Irdenzeug, s. Erdenwaaren.	
Judenpech (Asphalt)	1/4
Kacheln	1/10
Kähne	frei
Kälberhaare	1/5
Käse, frische (kleine Handkäse für den Marktverkehr)	1/10
Kaff	1/40
Kalk und Gips:	
a) roher Kalkstein, Muschelschalen zum Kalkbrennen, auch Gipsstein oder Gipserde	1/40
b) gebrannter Kalk (Stein- und Muschel-), gebrannter Gips, Gipsmehl, auch Wiener-Kalk (fein geriebener Kalkmergel)	1/20
c) chlorsaurer, essigsaurer und salzsaurer Kalk	1/4
Kalkäscher	1/40
Kalksteine	1/40
Kanonen und Bombenmörser, sowohl eiserne als metallene	1/4
Kaolin (Porzellanerde)	1/40
Karren, beschlagene und unbeschlagene	1/5

Gegenstände	Zahl vom Normal-Satze
Kartoffeln	1/20
Kastanien, wilde oder Roßkastanien . . .	1/20
Kasten, hölzerne rohe	1/5
Kerne und Steine von Obstfrüchten . . .	1/20
Kessel, eiserne gegossene	1/4
Ketten, Ankerketten	1/4
Kieferzapfen (Kienäpfel)	1/4
Kienruß	1/5
Kies (gemeiner Steinkies)	1/40
Kirschen, s. Obst.	
Kirschholz, s. Holz.	
Kisten, hölzerne	1/5
Klauen	1/5
Klee	1/20
Kleesaat	1/4
Kleie	1/4
Klinker	1/40
Kloben (Flaschenzüge)	1/5
Knicker oder Knippkugeln von Marmor oder sonstigem Stein, ingleichen von gebranntem Thon .	1/10
Knochen:	
a) rohe Knochen aller Art, auch ausgelaugte; ingleichen Wallfischrippen	1/10
b) gemahlene Knochen oder Knochenmehl . .	1/5
Knochenschaum (Zuckererde, Abfall von der Zuckerfabrikation)	1/40
Knoppern, gemahlene und ungemahlene . .	1/5
Kobalt (Kobaltstufen, Erz), roh und gemahlen . .	1/4
Kobaltspeise	1/4
Kochsalz	1/4
Kohlen:	
a) Braun-, Stein- und Torfkohlen . . .	1/40
b) Holzkohlen	1/5
Korbflaschen, gläserne	1/4
Korbflechterwaaren, grobe von ungeschälten Ruthen, Baumwurzeln ꝛc. zu Fastagen u. dgl. .	1/5

Gegenstände	Zahlt vom Normal-Satze
Korbruthen (geschälte und ungeschälte) . . .	1/10
Korn (Roggen)	1/4
Kornelholz, s. Holz.	
Kornfeger, hölzerne	1/5
Kornmaße	1/5
Kornwannen	1/5
Krätze (Gekrätz)	1/5
Kräuter, frische	1/20
Krauseisen	1/4
Kreide (weiße, schwarze oder rothe Farbenerde), roh, gemahlen oder geschlemmt . . .	1/5
Kreidenglas	1/4
Kreuzbeeren	1/5
Krippen, steinerne	1/40
» hölzerne	1/5
» von Gußeisen	1/4
Kronleuchter und Kronleuchterbehänge, gläserne	1/4
Kronglas	1/4
Krüge, Kruken, s. Erdenwaaren.	
Krystallglas	1/4
Kümmel, sowohl gewöhnlicher inländischer als römischer und sonstiger ausländischer . . .	1/4
Küpen von Gußeisen	1/4
Kufen, steinerne	1/40
» hölzerne	1/5
Kugeln von Gußeisen	1/4
Kuhhaare	1/5
Kupfererz (Kupferlasur rc.)	1/4
Kupfervitriol	1/4
Kupferwasser, gemeines (Eisen- oder grüner Vitriol) .	1/4
Lafetten	1/4
Laternenhorn	1/5
Latten	1/10
Laugenfluß, auch im calcinirten Zustande . .	1/10
Leichensteine, s. Grabsteine.	

Gegenstände	Zahlt vom Normal-Satze
Lehm	1/40
Leim (Fisch-, Horn-, Leder-) . . .	1/4
Leimgallrete (durch Salzsäure decalcinirte Knochen) .	1/4
Leimleder	1/5
Leinkuchen	1/4
Leinmehl, Leinkuchenmehl . . .	1/4
Leinpferde, zurückgeführt werdende . . .	frei
Leinsaat und Leindotter	1/4
Leiterbäume	1/10
Leitern	1/5
Leiterwagen, beschlagene und unbeschlagene . .	1/5
Lerchenholz, s. Holz.	
Linsen	1/4
Lippitz (Meth)	1/5
Lithographiersteine, rohe (nicht gravirte oder bezeichnete)	1/40
Lohe	1/5
Lohkuchen (ausgelaugte Lohe als Brennmaterial) .	1/40
Lohrinde	1/5
Lüstersteine (Glassteine zu Kronleuchterbehängen) .	1/4
Luppeneisen (gefrischtes Eisen in der Gestalt von Luppen oder Kuchen)	1/4
Luzerne, s. Klee und Kleesaat.	
Majolica (Fayence)	1/10
Mais (türkischer Weitzen)	1/4
Malz	1/4
Mangan, Manganoxyd (Braunstein), in Stücken oder gemahlen	1/4
Mannagrütze (Schwadengrütze), rohe und gestampfte .	1/4
Marienglas	1/20
Markasitkies	1/4
Marmor, roher und geschliffener, in Platten oder Blöcken 2c.	1/5
Maschinen und Maschinentheile:	
a) von Holz	1/5
b) von Gußeisen	1/4

Gegenstände	Zahl vom Normal-Satze
c) theils aus Eisen oder anderen Materialien, theils aus Holz und anderen Materialien gefertigt; nach dem Zollsatze des Fabrikates, von welchem, dem Gewichte nach, am meisten an der Maschine vorhanden ist, in sofern sich die einzelnen Bestandtheile nach dem Gewichte nicht zuverläßig abschätzen, oder sonst ohne Aufenthalt ermitteln lassen.	
Masseln (Roheisen)	1/4
Masten	1/10
Mastixcement	1/40
Matten von Stroh, Schilf, Bast und Binsen, zu Emballagen	1/5
Mauersteine	1/40
Meerrettig	1/20
Meersalz	1/4
Mehl, gewöhnliches von allen Getreidearten	1/4
Melonen	1/20
Mennige	1/5
Mergel	1/40
Meth, in Fässern oder in Flaschen ꝛc.	1/5
Metzen, hölzerne (beschlagene und unbeschlagene)	1/5
Meubels, hölzerne, blos gehobelte	1/5
Milch	1/10
Milchglas	1/4
Mineralerde, metallische	1/5
Mineralkitt (Wassermörtel)	1/40
Mineraltheer	1/10
Mineralwasser	1/10
Minium (Mennige)	1/5
Mirabellen, s. Obst.	
Mispeln, s. Obst.	
Mist	1/40
Modelle, wie Maschinen.	
Möhren (Mohrrüben), frische und getrocknete	1/20
Mörser von Serpentinstein	1/10
» , eiserne	1/4

Gegenstände	Zahlt vom Normal-Satze
Mörser, s. auch Bombenmörser.	
Mörtel (Cement)	1/40
Mohnsamen	1/4
Molden oder Mulden, hölzerne	1/5
Molybdän, roh und gemahlen	1/4
Moos, gemeines	1/20
Morcheln, frische	1/20
Mühlenfabrikate aus Getreide und Hülsenfrüchten, nämlich: geschrotete oder geschälte Körner, Graupen, Gries, Grütze, Mehl, Kleie und dergleichen	1/4
Mühlsteine	1/40
Münzgrätze, Münzgegrätz (Abfall von der Gold- und Silberbearbeitung)	1/5
Mumme, in Fässern oder in Flaschen . . .	1/5
Murmeln (Marmeln, Knicker)	1/10
Muschelkalk	1/20
Muschelschalen, zum Kalkbrennen . . .	1/40
Nägel, eiserne alte	1/10
„ von Gußeisen	1/4
Nüsse, Hasel- und Wallnüsse, und dergleichen Schalen	1/20
Nutzholz, s. Holz.	
Obst und Früchte:	
a) frische Aepfel, Birnen, Kirschen, Pflaumen, Beeren, Weintrauben, auch Kerne und Steine von Obstfrüchten; ingleichen Hasel- und Wallnüsse . .	1/20
b) getrocknete Aepfel, Birnen, Kirschen und Pflaumen (Backobst), auch gedörrte Hagebutten und Heidelbeeren 2c.	1/5
Oelkuchen und Mehl hieraus	1/4
Oelsaat, als: Hanfsaat, Leinsaat, Leindotter oder Doder, Mohnsamen, Raps, Rübsaat, ingleichen Erdnüsse oder Erdpistazien u. dgl. . .	1/4
Oelsäure (acide oleique, Oelstoff, oleine) . .	1/4

Gegenstände	Zahl vom Normal-Satze
Oefen, thönerne	1/10
» , eiserne gegossene	1/4
Ofenbruch, zinkischer (Tutia)	1/4
Oker	1/5
Okras (Pottasche)	1/4
Olein	1/4
Osemund	1/4
Packmatten von Stroh, Schilf, Bast und Binsen	1/5
Pätschen (Kahnruder)	1/5
Panicum (italien. Hirse)	1/4
Pappelholz, s. Holz.	
Paradieskörner	1/4
Parquetten (Fußbodentafeln)	1/5
Patinen (Holzschuhe)	1/5
Pech und Theer:	
a) Theer (Mineraltheer und anderer), Daggert, gemeines Pech (schwarzes Schiffspech, Schusterpech, welches durch Einkochen von Theer gewonnen wird)	1/10
b) Asphalt (Judenpech), auch sonstiges Erdpech oder Erdharz	1/4
Pechsatz	1/10
Perlasche	1/5
Perlen aus gebranntem oder ungebranntem Thon	1/10
» von Glas	1/4
Pfähle (Pfahlholz)	1/10
Pfeifenerde	1/40
Pferde, Leinpferde, zurückgeführt werdende	frei
Pferdehaare, auch gehechelte, gesottene, gefärbte	1/5
Pfirsiche, s. Obst.	
Pfirsichkerne	1/20
Pflanzen, frische	1/20
Pflanzenasche, gemeine	1/40
Pflastersteine	1/40
Pflaumen, s. Obst.	
Pflüge, hölzerne, beschlagene und unbeschlagene	1/5

Gegenstände	Zahl vom Normal-Satze
Pfosten	1/10
Pilze, frische	1/20
Piepenholz (Faßholz)	1/10
Planken	1/10
Platten aus Sandstein	1/40
» aus Thon	1/10
» aus Marmor, geschliffenem Granit oder geschliffenem Porphyr	1/5
» Blei, Gußeisen, geschmiedetem oder gewalztem Eisen	1/4
Porphyr, roher	1/40
» geschliffener in Platten und Blöcken ꝛc.	1/5
Porter (Bier), in Fässern oder in Flaschen ꝛc.	1/5
Porzellanerde	1/40
Pottasche, ingleichen Pottaschen-Abfälle (Rückstände bei der Pottaschen-Siederei)	1/4
Pottloth (Bleiglätte)	1/4
» (Wasserblei)	1/4
Pressen, s. Maschinen.	
Preußisch-Roth (Braunroth)	1/5
Prunellen, s. Obst.	
Puzzolan oder Puzzolanerde	1/40
Quadrateisen	1/4
Quarz	1/40
Quirle	1/5
Quitten, s. Obst.	
Quintensamen oder Quintenkerne	1/20
Rademacherarbeit, blos aus Holz mit oder ohne Eisenbeschlag bestehend (jedoch nicht gefärbte, gebeitzte oder lackirte, auch nicht mit Leder- oder Polsterarbeit verbundene)	1/5
Radfelgen, blos zugerichtete (Felgenholz)	1/10
» fertig gearbeitete	1/5
Radspeichen, blos zugerichtete, vor der Einsetzung einer weiteren Bearbeitung bedürfende	1/10

Gegenstände	Zahl vom Normal-Satze
Radspeichen, fertig gearbeitete	1/5
Räder, s. Rademacherarbeit.	
Räderwerk, s. Maschinen.	
Rahm (fette Milch)	1/10
» (Kienruß)	1/5
Raps	1/4
Rapskuchen, Rapsmehl	1/4
Reben (grün oder trocken)	1/20
Rechen, hölzerne	1/5
Reckeisen	1/4
Reh-Hörner	1/5
Reifeisen	1/4
Reifen, hölzerne	1/10
Reifholz	1/10
Reisegepäck und Reisevictualien der Schiffer und Passagiere, letztere in der bestimmten verhältnißmäßigen Quantität	frei
Reisig	1/20
Reißblei	1/4
Rennthier-Geweihe	1/5
Resonnanzbretter, ungehobelte, von europäischem Holze	1/10
» » , gehobelte dergleichen . .	1/5
Rinden, s. Holzborke ꝛc.	
Rindshörner	1/5
Rindsfüsse	1/5
Rindvieh-Haare	1/5
Rinnen, steinerne	1/40
» , blos behauene hölzerne	1/10
» , andere hölzerne	1/5
Röhren, steinerne Brunnenröhren	1/40
» , hölzerne dergleichen (gebohrte Holzstämme), ingleichen thönerne Röhren . . .	1/10
» , gußeiserne	1/4
Röthel (Rothstein)	1/5
Roggen	1/4

Gegenstände	Zahlt vom Normal-Satze
Roggenmehl	1/4
Roheisen aller Art	1/4
Rohstahl	1/4
Rohr: Dach- und Schilfrohr; ingleichen Stuhlrohr aller Art, mit Einschluß des brasilianischen und sonstigen; auch Weberrohr	1/20
Roßhaare, auch gehechelte, gesottene, gefärbte . .	1/5
Roßkastanien	1/20
Roste von Gußeisen	1/4
Rothstein (Röthel)	1/5
Ruder	1/5
Rüben, frische und getrocknete	1/20
Rübsaat	1/4
Rundeisen und Rundstahl	1/4
Runkelrüben, sowohl frische als getrocknete und gedörrte	1/20
Runkelrübenblätter, grün und getrocknet . .	1/20
Ruß (Rußbutten)	1/5
Ruthen (Flechtweiden), s. Holz.	
Samen, im natürlichen Zustande und gemahlener, als: Anis (excl. Sternanis), Canariensamen, Coriander, Dill, Fenchel, Flohsamen, Garten-, Blumen-, Klee- und Wiesensamen, Kümmel (sowohl gewöhnlicher inländischer als römischer und sonstiger ausländischer), Oelsaat (Hanfsaat, Leinsaat, Leindotter oder Doder, Mohnsamen, Raps, Rübesaat, ingleichen Erdnüsse oder Erdpistazien 2c), ferner Schwadengrütze, Senfsamen, Zittwer- oder Wurmsamen, ingleichen Buchkerne und andere Samen von Waldhölzern (mit Ausschluß der zu 1/20 besonders tarifirten Eicheln), Bärlappsamen (semen licopodii), Bockshornsamen (foenum graecum) 2c. .	1/4
Samenkerne und Steine von Obstfrüchten . .	1/20
Säcke, alte leere	1/5

Gegenstände	Zahl vom Normal-Satze
Sägengestelle, hölzerne	1/5
Sägespäne	1/20
Sägewaaren	1/10
Sämereien	1/4
Salat	1/20
Salz: Küchen-, See-, Steinsalz und Düngesalz	1/4
Sand, gemeiner; desgleichen Gießsand, gewaschener, geriebener, geschlemmter; Streusand, auch gefärbter, Silbersand 2c. und spanischer Sand	1/40
Sandstein	1/40
Sanitätsgeschirr, s. Fayence und Eisenwaaren.	
Sattelbäume	1/5
Sauerampfer	1/20
Sauerkohl oder Sauerkraut	1/5
Schaffüsse	1/5
Schabin (Abfall von der Metallschlägerei zur Bereitung der Bronzefarben)	1/5
Schachtelhalm	1/20
Schachteln, hölzerne rohe	1/5
Schaufeln, hölzerne, mit oder ohne Eisenbeschlag	1/5
Scheffel, hölzerne, auch dergleichen mit Eisenbeschlag	1/5
Schemel, hölzerne rohe	1/5
Schiebkarren, beschlagene und unbeschlagene	1/5
Schiefer	1/40
Schieferstifte, Schiefertafeln	1/10
Schienen (Eisenbahnschienen)	1/4
„ hölzerne, zu Siebböden	1/5
Schiffe	frei
Schiffsgeräthschaften, als: a) die zum Schiffsinventarium gehörigen Gegenstände, mit Einschluß der zu dem Verdecke einmal ein- und zugerichteten Breter, auch in Ermanglung solcher die zur Bedeckung der Ladung nöthigen losen Breter in der bestimmten Quantität, ingleichen Unterlagebreter zum Bedarfe der Schiffer beim Laden der Waaren, auch	

Gegenstände	Zahlt vom Normal-Satze
b) solche Schiffsgeräthschaften, welche aus den zu Hamburg verkauften abgängigen Schiffen elbeaufwärts zurückgeführt werden, unter der Bedingung, daß von den Schiffern neben dem Manifeste eine von dem zuerst passirten Zollamte beglaubigte Specification producirt werde, auf welcher sich jeder etwaige Abgang durch das betreffende Zollamt verificirt finden muß .	frei
Schiffsgeräthschaften, zum Verkaufe versandt werdende, s. Holzwaareu und Eisenwaaren.	
Schilf	1/20
Schilfmatten zu Emballagen	1/5
Schindeln	1/10
Schippen, s. Schaufeln.	
Schlacken von Erzen	1/40
Schleben, wie Obst.	
Schleifsteine, grobe	1/40
" , feine (zum Schleifen chirurgischer Instrumente, Rasirmesser rc.) . . .	1/5
Schlempe (Branntweinspülig)	1/40
Schliff (Abfall beim Schleifen grober Eisenwaaren) .	1/10
Schlitten, s. Wagen rc.	
Schlössereisen	1/4
Schmeer, s. Fett.	
Schmelz (Glasschmelz)	1/4
Schmelztiegel, irdene	1/10
Schmiedearbeiten, s. Eisenwaaren.	
Schmiedezunder (Hammerschlag)	1/10
Schmirgel, in Stücken oder gemahlen . . .	1/4
Schönroth (Braunroth, Colcothar) . . .	1/5
Schraubenkluppen, s. Maschinen.	
Schröpfköpfe, gläserne	1/4
Schrot (geschrotetes Getreide)	1/4
Schüsser (Knicker)	1/10
Schuhstifte, eiserne gegossene	1/4
Schusterleisten	1/5

Gegenstände	Zahl vom Normal-Satze
Schusterspäne	1/10
Schwadengrütze, rohe und gestampfte . . .	1/4
Schwämme, eßbare frische	1/20
» , Feuerschwamm (roh und bearbeitet) .	1/4
Schwefelkies (Eisenkies)	1/4
Schweineborsten	1/5
Schweinehaare oder sogenannte Schweinewolle .	1/5
Schwerspath in krystallisirten Stücken . . .	1/40
» gepochter, gemahlener und zu Farbe bereiteter	1/5
Schwertfegerspäne	1/10
Schwingen (Futterschwingen)	1/5
Seegras (Seetang)	1/20
Seesalz	1/4
Seifensiederfluß (Unterlauge), auch im calcinirten Zustande	1/10
Senfmehl, Senfpulver	1/4
Senfsaat	1/4
Sensenbäume	1/5
Sensenstreicher	1/5
Serpentinsteinwaaren	1/10
Siderolithwaaren	1/10
Siebränder, hölzerne	1/5
Siegelerde (Terra sigillata)	1/5
Silberglätte	1/4
Silbersand	1/40
Silbergrätze (Silbergegrätz)	1/5
Sonnenblumenkerne	1/4
Span (Schuster- und Schwertfegerspäne), ingleichen Brennspäne, gehobelte (Schleißen) . .	1/10
Spanischer Sand	1/40
Spargel	1/20
Sparren	1/10
Spaten, s. Schaufeln.	
Speckstein, roher	1/40
Speichen, blos zugerichtete, vor dem Einsetzen einer weiteren Bearbeitung bedürfende (Speichenholz)	1/10

Gegenstände	Zuhlt vom Normal-Satze
Speichen, fertig gearbeitete	1/5
Spelz (Dinkel)	1/4
Spiegelglas, auch belegte Spiegelgläser . .	1/4
Spieren	1/10
Spießglanzerz, in Stücken oder gemahlen . .	1/4
Splittholz	1/10
Spreu	1/20
Springgläser	1/4
Spülig (Branntweinspülig)	1/40
Stabeisen	1/4
Stäbe von zerlegten Gebinden und Fässern . .	1/5
Stabholz	1/10
Stahl: Roh-, Cement-, Frisch-, Gerbe-, Guß-, raffinirter und Rundstahl, gestreckter Stahl (Stahl in Stangen)	1/4
Stahlblech	1/4
Stahldraht	1/4
Stahlkuchen	1/4
Stangen (Holzstangen)	1/10
Steinasche (Pottasche)	1/4
Steine und Steinwaaren:	
a) Bruchsteine, auch behauene, jedoch nicht geschliffene, Steine aller Art (mit Ausnahme von Marmor und Alabaster), geschliffene Platten 2c. von Sandstein; auch Lithographiersteine (nicht gravirte oder bezeichnete); Mühlsteine, steinerne Kufen, Rinnen, Krippen, Tröge 2c.; Grab- oder Leichensteine von Sandstein (in sofern durch höhere artistische Bearbeitung hervorgebrachte Kunstwerke hierunter nicht begriffen werden); ingleichen Pflastersteine und rohe Feuersteine, Dachschiefer, Mauersteine, Tropfsteine, auch Tuff oder Tuffstein, roher Speckstein, Talkstein, grobe Schleif- und Wetzsteine (zum Schärfen der Sensen 2c.), ferner Steingruß (Abfall von Sandstein	1/40

Gegenstände	Zahl vom Normal-Satze
b) Serpentinsteinwaaren, Schiefertafeln und Griffel, Knicker oder Steinschusser	1/10
c) Alabaster und Marmor, roher, auch geschliffene Platten ꝛc. von Alabaster, Marmor, Granit oder Porphyr, ingleichen Grabsteine von Marmor, geschliffenem Granit oder Porphyr (in sofern durch höhere artistische Bearbeitung hervorgebrachte Kunstwerke hierunter nicht begriffen werden); auch feine Schleif- und Wetzsteine	1/5
Steingruß	1/40
Steingut	1/10
Steinkohlen	1/40
Steinkohlenasche	1/40
Steinkohlentheer	1/10
Steinsalz	1/4
Steinwaaren, s. Steine ꝛc.	
Stellmacherarbeit, s. Rademacherarbeit.	
Stiefelblöcke, Stiefelknechte	1/5
Stöcke, hölzerne rohe	1/10
Stoppeln	1/40
Sträucher, frische, zum Verpflanzen . . .	1/20
Straß (Glassteine)	1/4
Streu (Spreu)	1/20
Streublau, Streuglanz, Streuglas, Streugold und Streusilber	1/40
Streusand	1/40
Stroh	1/20
Strohmatten, s. Matten.	
Strumpfwirkerstühle, s. Maschinen.	
Stubben (Kohlenstubben)	1/20
Stühle, s. Meubels.	
Stufen (Erz-)	1/4
Stuhlrohr (auch brasilianisches)	1/20
Tabakspfeifen, thönerne	1/10
Tafelglas, ohne Unterschied der Farbe . . .	1/4

Gegenstände	Zahl vom Normal-Satze
Talg und Talgöl	1/4
Talk, Talkerde	1/5
Talkstein	1/40
Tannenholz, s. Holz.	
Tannenzapfen	1/4
Tauben	1/5
Teller, gemeine thönerne, auch von Steingut oder Fayence	1/10
Teller, gläserne, aller Art	1/4
Terra di Siena, gebrannte und ungebrannte . .	1/5
Terra sigillata (Siegelerde)	1/5
Theer (Mineraltheer und anderer)	1/10
Theerbutten	1/5
Theergalle	1/10
Thierflechsen	1/5
Thierknochen, s. Knochen	
Thon, Thonerde, gewöhnlicher Töpferthon und Pfeifenerde, auch Zuckerbäckererde und Porzellanerde	1/40
Thongeschirr	1/10
Tiegel, aus Thon gebrannte	1/10
Tischlerwaaren, s. Meubles.	
Todtenkopf (Caput Mortuum)	1/5
Töpfe, gemeine irdene	1/10
Töpferthon	1/40
Töpferwaaren	1/10
Topfscherben	1/40
Tonnen, leere	1/5
Tonnenbände, hölzerne	1/10
Torf	1/40
Torfasche	1/40
Torfkohlen	1/40
Traß	1/40
Trauben, frische	1/20
Treber und Trester	1/40
Tripel	1/5
Tröge, hölzerne	1/5

Gegenstände	Zahl vom Normal-Satze
Tröge, steinerne	1/40
Tropfstein	1/40
Trüffeln, frische	1/20
Truthühner	1/5
Türkischer Weitzen (Mais) . . .	1/4
Tuff oder Tuffstein	1/40
Tutia (zinkischer Ofenbruch)	1/4
Uhrgläser	1/4
Unschlitt	1/4
Unterlauge (Seifensiederfluß)	1/10
Valonen (Knoppern)	1/5
Venetianisch-Roth (Braunroth) . . .	1/5
Verzehrungsgegenstände zum Reiseverbrauche, s. Reisevictualien.	
Vitriol, grüner Eisenvitriol, Kupfervitriol, gemischter Kupfer- und Eisenvitriol, auch weißer Zinkvitriol	1/4
Vitriolerz (Vitriolkies) und Vitriolstein . .	1/40
Vögel, lebende, auch geschlachtetes Geflügel und Federwild	1/5
Vogelleim	1/4
Wachholderbeeren, frische und getrocknete . .	1/5
Wagen und Schlitten, blos aus Holz mit oder ohne Eisenbeschlag bestehend (jedoch nicht gefärbte, gebeitzte oder lackirte, auch nicht mit Leder- oder Polsterarbeit verbundene) . .	1/5
Wagen, welche die mit den Dampfschiffen Reisenden mit sich führen	frei
Wagenschmiere, s. Fett und Theer.	
Wagnerarbeiten, s. Rademacherarbeit.	
Waidasche	1/4
Waldholzsamen	1/4
Walkererde	1/40

Gegenstände	Zahl vom Normal-Satze
Wallfischrippen	1/10
Walzen, s. Maschinen.	
Wascheisen	1/4
Wasserblei, in Stücken oder gemahlen	1/4
Weberrohr	1/20
Weberstühle, s. Maschinen.	
Wedgewoodwaaren	1/10
Weichselstöcke, rohe	1/10
Weinbeeren, frische	1/20
Weinessig	1/5
Weinhefen, gebrannte (Drusenasche)	1/4
Weinreben (grün oder trocken)	1/20
Weintrauben, frische	1/20
Weißblech	1/4
Weizen	1/4
Wellen (Brandbusch, Reisig)	1/20
Welleneisen	1/4
Werg	1/4
Wetzsteine, grobe, zum Schärfen der Sensen &c.	1/40
» feine, zum Schleifen der Rasirmesser, chirurgischen Instrumente &c.	1/5
Wicken	1/4
Wiener-Kalk (fein geriebener Kalkmergel)	1/20
Wißmuth-Erz	1/4
Wurmsamen, im natürlichen Zustande oder gemahlen	1/4
Wurzeln, eßbare	1/20
Zaineisen	1/4
Ziegel	1/40
Ziegel-Cement	1/40
Ziegelerde	1/40
Ziegelmehl	1/40
Ziegenhörner	1/5
Zimmerholz	1/10
Zinkvitriol (schwefelsaurer Zink)	1/4
Zinngegrätz	1/5

Gegenstände	Zahl vom Normal-Satze
Zittwersamen (Wurmsamen), im natürlichen Zustande oder gemahlen	1|4
Zuckerbäckererde (Thon zum Läutern des Zuckers) .	1|40
Zuckererde (Knochenschaum, Abfall von der Zuckerfabrikation)	1|40
Zuckerformen, thönerne, mit oder ohne Holzbänden .	1|10
Zunder	1|4
Zwecken, eiserne gegossene	1|4
Zwetschken, s. Obst.	
Zwiebeln (Gemüsezwiebeln)	1|20

Anlage G.

Muster eines Manifestes für die auf der Strecke zwischen Melnik und Hamburg oder Harburg fahrender Elbeschiffe.

Ausstellungs-Amt . . . . Nro. . . .

Manifest

über die Ladung des Schiffes . . . Nro. . . Eigenthum de . . . aus . . . geführt vom Steuermann . . . aus . . . zur Fahrt von . . . nach . . . und bemannt mit . . . . Mann.

Bemerkungen.

1. Jedes Fahrzeug muß mit dem Namen des Ortes, wohin es gehört, und mit einer Nummer deutlich und dauernd bezeichnet seyn.

2. Die Abfahrt von dem Ladungsplatze darf nicht eher erfolgen, als wenn der Schiffer mit dem zur Ladung gehörigen Manifeste nebst Frachtbriefen versehen ist. Jede Zu- und Abladung muß beim nächsten Elbezollamte gehörig nachgewiesen werden.

3. Die Güter eines jeden Frachtbriefes werden im Manifeste unter einer besonderen Nummer eingetragen, welche auch auf dem Frachtbriefe zu bemerken ist. Die Gegenstände eines jeden Frachtbriefes sind im Manifeste in derselben Reihenfolge anzuführen, wie sie im Frachtbriefe verzeichnet sind.

4. Waaren im unverpackten Zustande sind, soweit es ihre Beschaffenheit gestattet, dem Gewichte und der Stückzahl nach im Manifeste anzugeben.

4. Der Schiffsführer hat das Manifest mit seiner Unterschrift, durch welche er für die Richtigkeit des Inhaltes haftet, zu versehen, und dasselbe beim Elbezollamte des Einladungsortes, oder, wenn ein solches sich dort nicht befindet, bei dem nächsten auf der Fahrt berührten Elbezollamte zur Beglaubigung zu überreichen. Diese geschieht gebührenfrei. Besteht das Manifest aus mehr als einem Bogen, so muß es mit Seitenzahlen versehen und geheftet

übergeben werden, worauf die Heftschnur amtlich angesiegelt wird. Alle Frachtzettel und Ladungspapiere sind bei dieser Gelegenheit vorzuzeigen, und während der Fahrt, als Beilagen des Manifestes, vom Schiffsführer aufzubewahren.

6. Der Schiffsführer hat das Original-Manifest nebst Beilagen jedem auf der Fahrt berührtem Elbezollamte vorzuzeigen, und eine richtige Abschrift desselben dem zuerst berührten Elbezollamte jedes Staatsgebietes einzuhändigen.

7. Das Manifest wird zu .... bei dem .... abgegeben, und von demselben nach Vorschrift der Elbeschiffahrts-Akte aufbewahrt.

8. Transitirende Schiffe können am ersten Erhebungsamte die Gebühr für die ganze Strecke eines Uferstaates entrichten.

I. Declaration								
Folge-Nr. der Frachtbriefe	Einladungs-Ort und vollständiger Name des Absenders	Bestimmungs-Ort und vollständiger Name des Empfängers	Benennung der Waaren nach Anleitung des Elbezoll-Tarifs	Anzahl und Art der Colli	Deren Zeichen und Nummer	Gewicht		Maß
						Ct.	P.	
1	2	3	4	5	6	7		8

II. Revision				III. Expedition																	
				Eintheilung nach den Elbezollsätzen																	
Maß	Gewicht		Elbezollsatz	Zum vollen Elbezollsatze		Zum 1/4		Zum 1/5		Zum 1/10		Zum 1/20		Zum 1/40		Beträgt dem-nach zum vollen Elbezollsatze		Elbezollbetrage in 14 Thlr. Courant			Bemerkungen
	Ctr.	P.		Ctr.	P.	Ctr.	P.	Ctr.	P.	Ctr.	P.	Ctr.	P.	Ctr.	P.	Ctr.	P.	Rthl.	g.	d.	
9	10		11	12		13		14		15		16		17		18		19			20

36.

Staats-Vertrag über die Regulirung des Brunshauser Zolles von auf der Elbe verschifften Waaren.

In Gemäßheit der Artikel 108. bis 116. der Wiener Congreß-Acte vom 9. Juni 1815 haben die Elbeuferstaaten über eine verbesserte, Schiffahrt und Handel erleichternde Ordnung des Systems und der Controle der Abgaben, welche die königl. hannover'sche Regierung von den aus der Nordsee gekommenen, elbeaufwärts die Mündung der Schwinge passirenden Waaren unter der Benennung des Brunshauser (ehemals Stader) Zolles zu erheben hat, durch die zweite zu Dresden versammelte Elbeschiffahrts-Revisions-Commission eine Verhandlung eintreten lassen.

Zu derselben haben

Seine Majestät der Kaiser von Oesterreich, König von Ungarn und Böhmen, Allerhöchst Ihren Gubernialrath und General-Consul für Ost- und Westpreußen, Eduard Nicolaus Ritter von Henneberg;

Seine Majestät der König von Preußen, Allerhöchst Ihren geheimen Regierungsrath und Zollvereins-Bevollmächtigten, Carl Friedrich Heinrich Albert Gustav Wendt, Ritter des königl. preußischen rothen Adler-Ordens 4ter Classe;

Seine Majestät der König von Sachsen, Allerhöchst Ihren Director der ersten Abtheilung im Finanz-Ministerium, Carl Wehner, Ritter des königl. sächsischen Civil-Verdienst-Ordens und des königl. preußischen rothen Adler-Ordens 2ter Classe;

Seine Majestät der König von Hannover, Allerhöchst Ihren Ober-Steuerrath Dr. Otto Carl Franz Klenze, Ritter des Guelphen-Ordens;

Seine Majestät der König von Dänemark, als Herzog von Holstein und Lauenburg, Allerhöchst Ihren Etatsrath und Sections-Chef im General-Zollkammer- und Commerz-Collegium, Carl Philipp Franke, Ritter des Danebrog-Ordens und Danebrogs-Mann, Ritter des königl. preußischen rothen Adler-Ordens 2ter Classe und Comthur des großherzoglich oldenburgischen Haus- und Verdienst-Ordens;

Seine königliche Hoheit der Großherzog von Mecklenburg-Schwerin, Höchst Ihren Kammerrath, Leopold Friedrich Heinrich Wendt;

Seine Durchlaucht der älteſtregierende Herzog zu Anhalt-Cöthen,

36.

Umowa względem urządzenia cła Brunshauserskiego od towarów Elbą spławianych.

Stosownie do artykułów 108 i 116 aktu kongresu wiédeńskiego z dnia 9. Czerwca 1815, Państwa nadelbiańskie przez wtórą komisyję rewizyi żeglugi na Elbie w Dreznie zebraną, rozporządziły rozprawę względem poprawnego, żeglugę i handel ułatwiającego uporządkowania systematu i kontroli podatków, które pobiérać ma Rząd król. hanowerski od towarów z morza północnego przybywających i Elbą pod wodę ujście Szwingi przechodzących, pod nazwą cła Brunshauserskiego (przedtém Szladeskiego).

Do téj mianowali komisarzami:

Najjaśniejszy Cesarz Jegomość Austryjacki, Król Węgierski i Czeski, Edwarda Mikołaja kawalera de Henneberg, Swojego Radcę gubernialnego i jeneralnego Konsula dla Prus wschodnich i zachodnich;

Najjaśniejszy Król Jegomość Pruski, Karola Frydryka Henryka Alberta Gustawa Wendt, Swojego tajnego Radcę rządowego i pełnomocnika Związku cłowego, Kawalera orderu król. pruskiego orła czerwonego IV. klasy;

Najjaśniejszy Król Jegomość Saski, Karola Wehner, Dyrektora piérwszego Wydziału Swojego Ministerium Skarbu, Kawalera król. saskiego orderu cywilnego zasługi i król. pruskiego orderu orła czerwonego II klasy;

Najjaśniejszy Król Jegomość Hanowerski, Ottona Karola Franciszka Klenze, głównego Radcę podatkowego, Kawalera orderu Gwelfów;

Najjaśniejszy Król Jegomość Duński, jako Książę Holsztyński i Lauenburski, Karola Filipa Franke, Swojego Radcę Stanu i Naczelnika wydziałowego w powszechném Kolegium Izby cła i handlu, Kawalera orderu wielkiéj chorągwi Danebrog i Chorążego téjże chorągwi Danebrog, Kawalera król. pruskiego orderu orła czerwonego III. klasy, i Komandora orderu domu i zasługi W. Księstwa Oldenburskiego;

Jego Królewicowska Mość Wielki Książę Meklenburg-Szweryński, Swojego Radcę Skarbu, Leopolda Henryka Wendt;

Jaśnie Oświecony, po starszyznie panujący Książę Anhalt-Köthenski,

Seine Durchlaucht der regierende Herzog zu Anhalt-Dessau, und

Seine Durchlaucht der regierende Herzog zu Anhalt-Bernburg, den herzoglich cöthen'schen geheimen Finanzrath, August Ludwig von Behr, Ritter des herzoglich anhalt'schen Hausordens Albrechts des Bären, des k. k. österreichischen Leopold-Ordens, des kaiserl. russischen St. Annen-Ordens 2ter Classe, und des königl. preußischen rothen Adler-Ordens 3ter Classe; endlich

der hohe Senat der freien und Hansestadt Lübeck, wegen des Mitbesitzes von Bergedorf, den Senator Doctor Heinrich Brehmer, und

der hohe Senat der freien und Hansestadt Hamburg, den Senator Dr. Gustav Heinrich Kirchenpauer,

als Commissarien bestellt, welche sich, unter Vorbehalt der Allerhöchsten, Höchsten und Hohen Ratificationen, über folgende Bestimmungen geeinigt haben:

Artikel 1.

Die Verhältnisse des Brunshauser Zolles sind durch das in der Anlage I. enthaltene Regulativ geordnet, welches mit dem 1. October 1844 in Kraft tritt, und nur unter allseitiger Zustimmung der contrahirenden Staaten abgeändert werden kann.

Artikel 2.

Den künftigen Elbeschiffahrts-Revisions-Commissionen steht es zu, den Tarif und die sonstigen Verhältnisse des Brunshauser Zolles in derselben Art und Form, wie diejenigen der übrigen Elbezölle zur Erörterung zu ziehen, und namentlich die dem Tarife als Anlage III. beigefügte Gewichts-Tabelle, welche dazu bestimmt ist, die Verzollung derjenigen Waaren zu erleichtern, die regelmäßig nach Gewicht nicht verkauft und versandt werden, mit dem wahren und durchschnittlichen Gewichte der darin enthaltenen Gegenstände in Uebereinstimmung zu erhalten, und nach Bedürfniß zu vervollständigen.

Artikel 3.

Die zur Ausführung des vereinbarten Regulativs erforderlichen weiteren Verfügungen werden von der königl. hannoverschen Regierung erlassen, dürfen jedoch den Bestimmungen desselben und dieses Staats-Vertrages nicht widersprechen.

Artikel 4.

Sollte die Regierung eines Elbeuferstaates durch eine Entscheidung des Brunshauser Elbezollgerichtes ihre vertragsmäßigen Rechte beeinträchtigt finden, so bleibt es derselben vorbehalten

Jaśnie Oświecony panujący Książe Anhalt-Dessauski i

Jaśnie Oświecony panujący Książę Anhalt-Bernburski, Augusta Ludwika de Behr, tajnego Radcę Skarbu księstwa kotheńskiego, Kawalera orderu domu książęco-anhaltskiego Albrechta Niedźwiedzia, c. k. orderu austryjackiego Leopolda, ces. rosyjskiego orderu ś. Anny II. klasy i król. pruskiego orderu orła czerwonego III. klasy; nakoniec

Dostojny Senat wolnego anzeatyckiego miasta Lubeki dla spólnego posiadania Bergedorfu, Dra. Henryka Brehmer, Senatora, i

Dostojny Senat wolnego miasta anzeatyckiego Hamburga, Dra. Gustawa Henryka Kirchenpauer, Senatora;
którzy z zastrzeżeniem zatwierdzenia najwyższych i wysokich mocodawców, na następujące punkta zgodzili się:

Artykuł 1.

Stosunki cła brunshauserskiego urządzone są regulaminem w aneksie I. zawartym, który z dniem 1. Października 1844 obowiązywać zaczyna i tylko z przyzwoleniem wszystkich Państw umawiających się, odmieniony być może.

Artykuł 2.

Następnym komisyjom rewizyi żeglugi na Elbie, wolno taryfę i inne stosunki cła Brunshauserskiego w tym samym sposobie i kształcie rozpoznawać, jak i innych cełł na rzece Elbie, a mianowicie tablicę wagi dołączoną do taryfy, jako aneks III. ku temu przeznaczoną, aby oclenie owych towarów ułatwić, które zwykle podług wagi nie bywają przedawane i przesełane, toż oclenie z prawdziwą i środkiem wziętą wagą w taryfie zawartych przedmiotów (artykułów) w zgodności utrzymać i w miarę potrzeby uzupełnić.

Artykuł 3.

Dalsze rozporządzenia do wykonania przepisów połączonego regulaminu potrzebne, wyda Rząd król. hannowerski; takowe atoli nie mogą sprzeciwiać się przepisóm jego i téj umowy.

Artykuł 4.

Gdyby Rząd którego Państwa nadelbiańskiego widział się wyrokiem Sądu cła elbiańskiego brunshauserskiego w prawach swoich umową przyznanych, pokrzywdzonym, zastrzega

hierüber mit der königl. hannover'schen Regierung in Verhandlung zu treten.

Artikel 5.

Die königl. hannover'sche Regierung wird in Beziehung auf den Brunshauser Zoll die Schiffahrt sämmtlicher Elbeuferstaaten stets an allen Vortheilen und Begünstigungen Theil nehmen lassen, welche in jener Beziehung der Schiffahrt der am meisten begünstigten Nationen durch Vertrag zugestanden worden sind, oder künftig zugestanden werden.

Es bezieht sich dieß jedoch, wie sich von selbst versteht, nicht auf die dem Binnenlandsgute in Binnenlandsfahrzeugen und dem Hamburger Bürgergute in Bürgerschiffen zugestandenen oder künftig zuzugestehenden Befreiungen und Erleichterungen.

Artikel 6.

Der Artikel XV. der Elbeschiffahrts-Acte und sämmtliche frühere, diesem Vertrage und dessen Anlagen widerstreitenden Ansprüche und Rechtsverhältnisse, sind hiermit aufgehoben.

Artikel 7.

Die Ratificationen dieses Vertrages werden gleichzeitig und in Verbindung mit denen zu der Schluß-Acte der zweiten Elbeschiffahrts-Revisions-Commission ertheilt und ausgewechselt werden.

Dessen zur Urkund ist dieser Vertrag von den Bevollmächtigten unterzeichnet und untersiegelt worden.

Geschehen zu Dresden den 13. April im Jahre Eintausend Achthundert Vierzig Vier.

(L. S.) Eduard Nicolaus Ritter von Henneberg.

(L. S.) Carl Friedrich Heinrich Albert Gustav Wendt.

(L. S.) Carl Wehner.

(L. S.) Dr. Otto Carl Franz Klenze.

(L. S.) Carl Philipp Franke.

(L. S.) Leopold Friedrich Heinrich Wendt.

(L. S) August Ludwig von Behr.

(L. S.) Dr. Heinrich Brehmer.

(L. S.) Dr. Gustav Heinrich Kirchenpauer.

Gubernial-Erledigung vom 31. März 1845 Gubernial-Zahl 16088.

się takiemu Rządowi w téj mierze z Rządem król. hannowerskim rosprawić się.

Artykuł 5.

Królewski Rząd hannowerski dozwoli pod względem cła brunshauserskiego wszystkim Państwóm nadelbiańskim, aby ich żegluga miała udział we wszystkich korzyściach i uwzględnieniach, jakie pod względem żeglugi narodóm najbardziéj uwzględnionym układem (traktatem) przyznane zostały lub na przyszłość przyznanemi będą.

To jednak, jak się samo z siebie rozumie, nie odnosi się do swobód i ulżeń przyznanych lub na przyszłość przyznanémi być mogących towaróm kraju wewnętrznego na tegoż statkach i towaróm miasta Hamburga na statkach miejskich prowadzonym.

Artykuł 6.

Artykuł XV. aktu żeglugi na Elbie i wszystkie dawniejsze téj umowie i jéj aneksóm sprzeciwiające się roszczenia i stosunki prawne, niniejszém zniesione zostają.

Wszechstronne zatwierdzenie téj umowy dane i wymienione będzie równocześnie i w związku z ratyfikacyjami aktu ostatecznego wtóréj komisyi żeglugę na Elbie rewidującéj.

W dowód tego umowę niniejszą pełnomocnicy podpisali i pieczęci przyłożyli.

Działo się w Dreznie dnia 13. Kwietnia w roku Tysiąc ośmsetnym czterdziestym czwartym.

(L. S.) Edward Mikołaj kawaler de Henneberg.

(L. S.) Karol Frydryk Henryk Albert Gustaw Wendt.

(L. S.) Karol Wehner.

(L. S.) Dr. Otto Karol Franciszek Klenze.

(L. S.) Karol Filip Franke.

(L. S.) Leopold Frydryk Henryk Wendt.

(L. S.) August Ludwik Behr.

(L. S.) Dr. Henryk Brehmer.

(L. S.) Dr. Gustaw Henryk Kirchenpauer.

Uwiadomienie gub. z dnia 31. Marca 1845 do l. gub. 16088.

Regulativ
über die
Verhältnisse des Brunshauser Zolles.

---

§. 1.
Eintritt der Zollpflicht. Tarif.

Alle Waaren, welche in der Auffahrt auf der Elbe die Zoll-Linie passiren, welche sich von dem nördlichen Ufer der Schwinge-Mündung quer über die Elbe bis zum holsteinischen Ufer unterhalb Haseldorf erstreckt, unterliegen nach Maßgabe des unter I. beiliegenden Tarifs der Zollpflicht, in sofern sie nicht unter die im §. 2. aufgeführten Zollbefreiungen fallen.

Aufhebung der Nebenabgaben.

Sämmtliche neben dem Güterzolle bisher zu Brunshausen oder zu Hamburg erhobenen Geld- und Natural-Abgaben, einschließlich des königlichen Schiffszolles und des Ruderzolles der Stadt Stade, sind für immer aufgehoben, und es sollen künftig Nebenabgaben und Accidenzien irgend einer Art von den Zollbehörden und Zollbeamten weder für sich, noch für Rechnung der hannover'schen Staatskasse, noch für diejenige von Communen, Corporationen oder Privaten erhoben werden.

Ausgenommen sind hiervon nur die in den §§. 7. und 12. erwähnten Schiffsgebühren und Credit-Provisionen unter den in jenen Paragraphen angegebenen Voraussetzungen.

§. 2.
Zollbefreiungen.

Von dem Brunshauser Zolle sollen folgende Gegenstände befreit seyn:

1. Fürstengut.

Hierunter begriffen sind solche Gegenstände, welche nach Ausweis der vorgezeigten Papiere persönliches Eigenthum souveräner deutscher Fürsten, ihrer Gemahlinnen oder Familien, oder zum persönlichen Gebrauche und zur Hofhaltung souveräner deutscher Fürsten oder ihrer Familien bestimmt sind.

2. Hamburger Bürgergut in Hamburger Bürgerschiffen unter folgenden Bestimmungen:

Zollfreies Hamburger Bürgergut ist solches, welches einem oder mehreren der in der Stadt Hamburg selbst wohnenden und derselben durch den Bürger-Eid verpflichteten Bür-

ger bei Passirung der Zoll-Linie eigenthümlich zugehört, und in einem Hamburger Bürgerschiffe, oder, wenn dieses wegen conträren Windes oder Seichtigkeit des Fahrwassers oder aus einem anderen Grunde die Zollstätte nicht mit ganzer Ladung passiren kann, in einem binnenländischen Leichter-Fahrzeuge die Zoll-Linie passirt, in sofern der vorbezeichnete Hamburger Bürger binnen vier Wochen nach Passirung der Zoll-Linie auf seinen Bürgereid unter obrigkeitlicher Beglaubigung versichert, daß das Gut bei Passirung der Zoll-Linie sein Eigenthum gewesen sey.

Die bisher gemachte Ausnahme, nach welcher Hamburger Bürgergut in solchen Hamburger Bürgerschiffen, welche aus der See nicht weiter als von Alt-Holland, von der Westküste Jütlands oder von Helgoland herkommen, zu verzollen war, ist aufgehoben.

Witwen und minorenne Kinder verstorbener zollfreier Bürger sollen, wenn sie oder ihre Curatoren die Geschäfte fortsetzen, die Rechte ihrer verstorbenen Ehemänner oder Väter genießen.

Der Umstand, daß ein zollfreier Hamburger Bürger Commissions-, Factorei- oder Speditionsgeschäfte treibt, soll denselben rücksichtlich seiner eigenen Güter von der Zollfreiheit nicht ausschließen. Diese erstreckt sich jedoch auf Hamburger Commissions-, Factorei- und Speditionsgut nicht.

Als Hamburger Bürgerschiff gilt ein solches, welches laut des, jährlich auf vorgängig geleisteten Bürger-Eid ausgestellten Schiffspaßes, ganz das Eigenthum eines oder mehrerer, durch den Bürger-Eid verpflichteter, in der Stadt Hamburg selbst oder in der Vorstadt St. Pauli wohnender Hamburger Bürger ist, und dessen Capitän gleichfalls zu den auf den Bürger-Eid verpflichteten Hamburger Bürgern gehört, und entweder in der Stadt selbst, oder in der Vorstadt St. Pauli, oder auf dem Schiffe im Hamburger Hafen wohnt.

Als ganz im Eigenthume Hamburger zollfreier Bürger befindlich soll ein Schiff auch dann betrachtet werden, wenn neben solchen Bürgern andere, nicht zu den zollfreien Bürgern gehörende Hamburger Einwohner oder Schutzverwandte, nicht aber Fremde, einen Antheil, jedoch höchstens von drei Achttheilen, an der Rhederei desselben besitzen. Auf das in derartige oder andere Schiffe verladene Gut solcher Hamburger Einwohner und Schutzverwandten erstreckt sich jedoch die Zollfreiheit eben so wenig, als auf dasjenige, welches einem außerhalb der Stadt selbst und namentlich in der Vorstadt St. Pauli wohnenden Bürger oder einem im Hamburger Hafen wohnenden Capitän gehört.

Bei Hamburger Grönlandsfahrern oder Wallfischfängern sollen bloße Einwohner Hamburgs oder dortige Schutzverwandte zwar nicht allein, aber doch neben einem oder mehreren Ham-

burger Bürgern, Mitrheder, auch ein solcher Einwohner oder Schutzverwandter, wenn er in Hamburg selbst, in der Vorstadt St. Pauli oder im Hamburger Hafen wohnt, Schiffs-Capitän seyn dürfen, ohne daß dadurch die Ladung, so weit dieselbe aus Wallfisch- oder Robben-Speck oder Barten, so wie aus beigeladenen selbstgefangenen oder zugekauften Fischen besteht, zollpflichtig wird

Wenn der Capitän eines in See gegangenen Hamburger Bürgerschiffes stirbt, oder aus irgend einem Grunde seinen Posten verlassen muß, und während der Reise ein Steuermann oder Setzschiffer in seine Stelle tritt, so geht dadurch die sonst vorhandene Zollfreiheit der Ladung nicht verloren.

Die Einrichtung, zufolge welcher bei getheilten Rhedereien zum Beweise des Hamburger Schiffseigenthumes alle Mitrheder, die Schiffspässe haben, beschwören müssen, ist dahin modificirt, daß die Eidesleistung Eines der Rheder genügen soll.

Obgleich die Gültigkeit der Schiffspässe auf Ein Jahr beschränkt ist, so soll doch der Umstand, daß etwa die Reise erst nach Ablauf jenes Jahres beendigt ist, die sonst begründete Zollfreiheit nicht aufheben, in sofern nur binnen vier Wochen nach geschehener Passirung der Zoll-Linie durch eine obrigkeitlich beglaubigte eidliche Erklärung Eines der Rheder bezeugt wird, daß die Rhederei, so wie dieselbe laut der obigen Begriffsbestimmung eines Hamburger Bürgerschiffes beschaffen seyn muß, bis zu jener Passirung fortdauernd bestanden habe.

3. Binnenlandsgut, welches im Binnenlande in binnenländische Fahrzeuge verladen ist, und in diesen, mit Ursprungs- und Einladungs-Bescheinigungen versehen, die Zoll-Linie passirt.

B i n n e n l a n d s g ü t e r sind alle Naturproducte und Fabrikate, welche im Landdrostei-Bezirke Stade, im Herzogthume Holstein, oder in der Stadt Hamburg und deren Gebiethe, oder im Amte Ritzebüttel erzeugt worden sind, jedoch, was die Fabrikate betrifft, unter der Voraussetzung, daß dieselben nicht in einer bloßen Bearbeitung überseeischer Rohstoffe, wie z. B. bei Syrup, Tabak, Thran, Zucker, Wein und den im Binnenlande bloß gebleichten, gefärbten oder appretirten überseeischen Garnen oder Geweben bestehen.

B i n n e n l ä n d i s c h e E i n l a d u n g s p l ä t z e sind solche, welche unterhalb der Schwinge-Mündung am linken Elbeufer, bis Cuxhaven einschließlich, oder auf den Elbeinseln, Neuwerk einschließlich, oder am rechten Elbeufer und an der Westküste des Herzogthums Holstein, bis Büsum einschließlich, belegen sind.

B i n n e n l ä n d i s c h e F a h r z e u g e sind solche, welche an einem der beiden Elbeufer, von Hamburg und Harburg abwärts bis Cuxhaven und Neuwerk, oder an der Westküste des Herzog-

thums Holstein, bis Büsum einschließlich, zu Hause gehören, und auf ihrer Fahrt seewärts nicht weiter als bis Cuxhaven, Neuwerk oder Büsum hinausgekommen sind.

Die Ursprungs-Bescheinigungen sind von der Obrigkeit des Erzeugungsortes, die Einladungs-Bescheinigungen von der Obrigkeit, Hafen- oder Zollbehörde des Einladungsortes auszustellen, und beide in der Auffahrt beim Wachtschiffe abzugeben.

4. Zurückgehende Güter, unter nachfolgenden Bestimmungen:

a) Güter, welche bei ihrer ersten Auffahrt den Zoll bereits getragen haben, und in denselben Schiffen, in welche sie bei der Verzollung verladen waren, stromniederwärts und wiederum stromaufwärts die Zollstätte passiren, sind von der abermaligen Verzollung frei, in sofern bei Passirung des Wachtschiffes bei diesem, oder binnen vier Wochen nach jenem Zeitpuncte bei dem Elbezoll-Comptoir zu Hamburg nachgewiesen wird, daß jene Güter schon verzollt, und seitdem nicht wieder in See gewesen sind.

b) Wenn Schiffe, welche aus einem Elbehafen ausgelaufen waren, vor Erreichung eines außerhalb der Elbe belegenen Hafens entweder durch Havarie oder durch eingetretenen Frost, ungünstige Winde u. dgl. in der Fortsetzung ihter Reise verhindert werden, so ist das in diesen Schiffen niederwärts und wegen des eingetretenen Hindernisses in denselben oder anderen Schiffen wieder aufwärts geführte Gut zollfrei, in sofern bei Passirung des Wachtschiffes der Grund der Rückkehr nachgewiesen, und dem königl. hannover'schen Elbezoll-Comptoir zu Hamburg die Zurückkunft des Gutes vor Ausladung desselben angezeigt wird.

5. Strandgut:

a) Aus Schiffen, welche aus einem Elbehafen oberhalb der Zoll-Linie abgegangen, und vor Erreichung eines außerhalb der Elbe belegenen Hafens gestrandet sind, nachdem die Identität der Güter und deren Strandung auf die sub 4. a) bezeichnete Weise nachgewiesen sind.

b) In sofern dasselbe erweislich schon einmal verzollt war, ohne Rücksicht darauf, ob der Transport stromaufwärts und stromniederwärts in demselben Fahrzeuge geschehen war, jedoch unter der Bedingung einer auf die sub 4. a) bezeichnete Weise beizubringenden Nachweisung der schon früher geschehenen Verzollung.

6. Marktgut, unter folgenden Bestimmungen:

a) Alle nach Jahrmärkten des sub 3. bezeichneten Binnenlandes auf binnenländischen Fahrzeugen geführten Gegenstände sind zollfrei, in sofern über dieselben eine specielle schriftliche Declaration und ein obrigkeitliches Zeugniß darüber, daß jene Ge-

genstände im Binnenlande eingeladen, und zur Feilbiethung auf einem oder mehreren binnenländischen Jahrmärkten bestimmt sind, bei Passirung des Wachtschiffes in der Auffahrt übergeben wird.

b) Alle nach Jahrmärkten des unterhalb der Zollstätte belegenen Binnenlandes in binnenländischen Fahrzeugen elbeniederwärts geführten Gegenstände sind zollfrei, in sofern sie in binnenländischen Fahrzeugen elbeaufwärts zurückgeführt werden, und zu Brunshausen bei der Niederfahrt die sub a) erwähnten Declarationen und Zeugnisse überreicht sind, bei der Zurückführung aber die Wiedereinladung im Binnenlande nachgewiesen worden ist.

7. Die in der Anlage II. aufgeführten Artikel.

§. 3.

Legitimation der Schiffe und Declaration ihrer Ladung.

Jeder Schiffer, mit alleiniger Ausnahme der Binnenlandsfahrer unter der im §. 5. sub 1. bezeichneten Voraussetzung, hat sich, sobald er elbeaufwärts fahrend, die im §. 1. bezeichnete Zoll-Linie erreicht, über die Nationalität seines Schiffes auszuweisen, und bei den Zoll-Comptoiren zu Brunshausen durch Uebergabe sämmtlicher Schiffs- und Ladungspapiere, und, so so weit diese über die Ladung oder über Theile derselben nicht vorhanden sind, durch Uebergabe oder Anerkennung schriftlicher Verzeichnisse seine gesammte Ladung in Gemäßheit des Tarifs zu declariren.

Die laut §. 5. vom Setzen befreiten Schiffe haben diese Declaration bei dem königliche Wachtschiffe zu beschaffen.

§. 4.

Setzen vor der Zollstelle, Visitation und Controle.

Die Verpflichtung der Schiffer zum Setzen oder Ankern vor der Schwinge und das Recht der Zollbehörde zur Visitation der Ladung, so wie die sonstigen Control-Befugnisse der könlgl. hannover'schen Regierung bleiben bestehen, so weit dieselben bisher bestanden haben, und nicht durch dieses Regulativ modificirt sind.

§. 5.

Ausnahmen davon.

Von der Verpflichtung zum Setzen oder Ankern vor der Schwinge sind befreit:

1. Binnenländische Fahrzeuge, welche sich als solche, und den Umstand, daß sie lediglich zollfreie Ladung führen, bei Passirung des Wachtschiffes dnrch ein von diesem aus bemerkbares Zeichen kenntlich machen.

Dieselben haben jedoch die Ursprungs- und Einladungs-Bescheinigungen, durch welche die Zollfreiheit des von ihnen geführten Binnenlandsgutes bedingt ist, in der Auffahrt am Wachtschiffe abzugeben.

2. Die Schiffe aller deutschen Bundesstaaten und anderer begünstiger Nationen, insofern

a) deren gesammte zollpflichtige Ladung in Hamburg, im Hannover'schen bis Harburg einschließlich, in Altona oder an der holsteinischen Küste, von Haseldorf bis Ottensen einschließlich, gelöscht werden soll, und zwar

α) was Hamburg betrifft, unter Bezugnahme auf die wegen der dortigen Controlle zwischen den beiderseitigen Regierungen vereinbarten, im §. 8 enthaltenen Bestimmungen;

β) was die hannover'schen Elbeplätze betrifft, unter Vorbehalt der wegen der dortigen Controle von der königlich hannover'schen Regierung zu treffenden Anordnungen, und

) was Altona und die unterhalb desselben belegene holsteinische Elbeküste betrifft, unter der Voraussetzung, daß wegen der dortigen Controlle eine Vereinbarung zwischen der königlich hannover'schen und der königlich dänischen Regierung, wie dieß für jetzt laut der im §. 9 enthaltenen Bestimmungen der Fall ist, besteht;

b) die Schiffe mit guten und ordentlichen Schiffs- und Ladungs-Papieren versehen sind, und diese Papiere bei Passirung des Wachtschiffes an dieses abgegeben werden; auch

c) den sub b) erwähnten Papieren eine Versicherung hinzugefügt ist, welche der Capitän an Eidesstatt und bei Verlust der Ehre und des guten Leumunds darüber abzugeben hat, daß er, so viel er wisse und glaube, andere als die in diesen Papieren verzeichneten und die daneben etwa sonst declarirten Ladungsgegenstände nicht an Bord habe.

3. Diejenigen Schiffe, für welche das Setzen wegen Sturmes oder Eisganges unthunlich oder gefährlich ist, unter der Bedingung jedoch, daß sofort nach der Ankunft am Bestimmungsorte diese und das eingetretene Hinderniß des Ankerns vor der Schwinge dem Elbezoll-Comtoir zu Hamburg gemeldet und glaubhaft nachgewiesen wird.

Weitere Ausdehnungen der Befreiungen vom Setzen bleiben dem Ermessen der königlich hannover'schen Regierung überlassen.

§. 6.

Retourscheine.

Sämmtliche Schiffe, mit Ausnahme der Elbeflußschiffe, welche lediglich zollfreies Gut elbeaufwärts geführt haben, müssen bei ihrer nächsten Niederfahrt dem königlichen hannover'schen Wachtschiffe vor Passirung desselben einen sogenannten Retourschein übergeben.

Der Retourschein ist ein Zeugniß darüber, daß für die bei der letzten Auffahrt des Schiffes in dasselbe verladen gewesenen Waaren den Verpflichtungen wegen des Brunshauser Zolles genügt worden sey. Derselbe wird von dem königlich-hannover'schen Elbezoll-Comptoir zu Hamburg oder den sonst dazu von der königlich-hannover'schen Regierung ermächtigten Behörden ausgestellt, nachdem die Ausladungs-Verzeichnisse mit den Ladungspapieren und sonstigen Declarationen verglichen und richtig befunden sind, und der gebührende Zoll bezahlt oder creditirt worden ist.

§. 7.

Hülfeleistungen vom Wachtschiffe.

Wenn das königlich hannover'sche Wachtschiff einem passirenden Schiffe auf dessen Anforderung ein Boot und Mannschaft stellt, um Personen, Legitimationen, Declarationen oder Retourscheine an das Zollbüreau oder an das Wachtschiff zu befördern, so sind dafür die in der Anlage III. verzeichneten Gebühren zu entrichten.

Wenn ein königlich hannover'sches Wachtschiff nicht ausliegen kann, so werden die demselben überwiesenen Geschäfte in Beziehung auf Entgegennahme von Legitimationen, Declarationen, Retourscheinen und Zahlungen in dem an der Schwinge der Elbe zunächst belegenen Zollgebäude wahrgenommen.

§. 8.

Zoll-Controle zu Hamburg.

Ueber die Verhältnisse der Zoll-Controle zu Hamburg ist zwischen der königlich hannover'schen Regierung und dem Senate der freien und Hansestadt Hamburg Folgendes vereinbart:

a) Alle Schiffer haben sich bei ihrer Ankunft in Hamburg, bevor sie mit der Löschung beginnen, Behufs Empfangnahme der Löschungsscheine bei dem dortigen königlich hannover'schen Elbezoll-Comptoir zu melden, auch diesem entweder gleichzeitig oder doch sofort, nachdem ihre etwa zu Brunshausen zurückgebliebenen Ladungspapiere bei dem Elbezoll-Comptoir zu Hamburg eingegangen und ihnen zur Einsicht vorgelegt

sind, ein vollständiges Verzeichniß der Ladungsgegenstände (Content-Zettel) zu überreichen.

b) Die Schiffs- und Ladungspapiere über die nach Hamburg gehenden zollpflichtigen Güter, für welche der Zoll nicht bereits zu Brunshausen bezahlt worden ist, werden nebst den Zollrechnungen, unverzüglich nach geschehener Aufstellung der letzteren, dem königlich hannover'schen Elbezoll-Comptoir in Hamburg zugestellt, welches dem Schiffer, den Waaren-Empfängern oder deren Bevollmächtigten deren Einsicht Behufs Anfertigung der Content-Zettel zu gestatten und dieselben gegen Erlegung des Zolles auszuhändigen hat.

Werden vor geschehener Zahlung des Zolles die fraglichen Papiere ausgehändigt, so wird der Empfänger derselben dadurch für den, von den betreffenden Gütern zu erlegenden Zoll, nebst der etwa daneben zu zahlenden Provision (vergleiche §. 12) als Selbstschuldner, mit Vorbehalt seines Regreßes gegen den ursprünglichen Zollpflichten, zu haften verpflichtet.

c) Dem Elbezoll-Controleur ist eine genaue Beachtung der Ausladung der Schiffe, namentlich auch, wenn solche in St. Pauli, unterhalb des Hamburger Zollwachtschiffes, erfolgen sollte, gestattet.

d) Ergibt sich dabei der Verdacht einer Defraude oder einer die Zolleinnahme gefährdenden Ordnungswidrigkeit, so wird der Senat der freien und Hansestadt Hamburg, auf Antrag des königlich hannover'schen Elbezoll-Controleurs, in dessen Gegenwart die verdächtigen Waarencolli durch Hamburger Zollbeamte visitiren lassen.

e) Auch wird die Hamburger Behörde bei entstandenen Verdachte, auf Requisition des Elbezoll-Controleurs, auf die von dem Verdachte betroffenen Güter, und — soweit dieß nach der Hamburger Gesetzgebung zulässig ist — auch auf Schiffe Hamburger Angehörigen Arrest verfügen, über dessen Rechtmäßigkeit indessen hiernächst das competente Hamburger Gericht zu erkennen hat.

f) Die Hamburger Behörde wird auf Verlangen des Elbezoll-Controleurs demselben nicht nur diensame Nachrichten über einzelne Verzollungsfälle, sondern auch die Hamburger Zoll- und Content-Zettel zur Vergleichung mit den Brunshauser Zollrechnungen mittheilen. Dagegen werden die hannover'schen Elbezollbehörden zu Brunshausen und Hamburg der Hamburger Zollbehörde auf deren Verlangen diensame Nachrichten über einzelne Verzollungsfälle aus den Brunshauser Zollregistern mittheilen.

g) Sollte Hamburg sein eigenes dermaliges Zoll- und Control-System in dem Maße ändern wollen, daß dadurch die gegenwärtige Wirksamkeit der Brunshauser Zoll-Controle in Hamburg aufgehoben oder geschwächt werden könnte, so wird der Senat sich mit Hannover über eine anderweitige genügende Controle in Hamburg für den Brunshauser Zoll vereinigen.

h) Der königlich hannover'sche Elbezoll-Controleur zu Hamburg soll befreit seyn:
   α) von der Verpflichtung zur Erwerbung des Hamburger Bürgerrechts und von Leistung des Bürgereides für sich, für die vom Staate im beigeordneten Untergebenen und für die dauernd in seinen Privatdiensten stehenden Gehülfen, wogegen er und diese Untergebenen und Gehülfen auch nicht berechtiget sind, in der Stadt Hamburg und deren Gebiete Grundstücke zu erwerben und Handel zu treiben;
   β) von Bürgerpflichten, als: Militärdienst, Wachtgeld und dergleichen persönlichen Lasten und Leistungen, nicht weniger von städtischen Abgaben aller Art, mit Ausnahme der indirecten, für sich und die bei ihm wohnenden Mitglieder seiner Familie und Domestiken, nicht weniger für die sub α) bezeichneten Untergebenen und Gehülfen, insofern diese nicht durch sonstige besondere Beziehungen zu der Stadt Hamburg dieser zu solchen Lasten, Leistungen oder Abgaben verpflichtet sind;
   γ) von der ordentlichen Einquatierung;
   δ) von der städtischen Jurisdiction und Polizei, in allen den Dienst des Controleurs und seiner Untergebenen betreffenden Angelegenheiten.

i) In Criminal- und Polizeiangelegenheiten werden, insofern diese nicht eilig sind, die städtischen Gerichts- und Polizeibeamten die Wohnung des Elbezoll-Controleurs nur nach vorheriger Anzeige bei dem königlich hannover'schen Residenten, insofern ein solcher zu Hamburg anwesend ist, betreten, in eiligen Fällen aber, in denen die vorherige Anzeige nicht thunlich ist, solche unverzüglich nachholen, und in beiden Fällen dem Residenten, falls ein solcher zu Hamburg angestellt ist, von der Veranlassung und dem Zwecke des Eintrittes in die Wohnung des Elbezoll-Controleurs Nachricht geben.

   Personal-Arrest soll nur unter Zuziehung des Residenten, falls ein solcher in Hamburg anwesend ist, gegen den Elbezoll-Controleur verfügt werden.

§. 9.

Controle der in Holstein gelöschten Güter.

Ueber die Controle der nach Altona und unterhalb desselben an der holsteinischen Elbeküste bestimmten Schiffsladungen ist zwischen den königlichen Regierungen von Hannover und Dänemark bis auf Weiteres Folgendes vereinbart:

1. Ueber die im Freihafen zu Altona zu löschenden Schiffsladungen, welche in der Auffahrt die Brunshauser Zoll-Linie passirten, hat der Schiffsführer ein Verzeichniß, welches sämmtliche einzelne Gegenstände der Ladung nebst den Einladungsorten und den Namen der Waaren-Empfänger enthält, und unter welchem die Richtigkeit und Vollständigkeit des Inhaltes mit seiner öffentlich beglaubigten Unterschrift an Eidesstatt und bei Verlust der Ehre und guten Leumunds bezeugt wird, dem königlich hannover'schen Zoll-Comptoir in Hamburg zukommen zu lassen, worauf letzteres, nachdem es dieses Ausladungsverzeichniß mit den am Wachtschiffe oder sonst Behufs der Zoll-Declaration übergebenen Papieren verglichen, und sich von der Erfüllung der Zollverbindlichkeiten überzeugt hat, den Retourschein, in soweit derselbe nach §. 6 erforderlich ist, sofort ertheilt.

2. Alle Waaren, die aus einem Schiffe, welches elbeaufwärts die Zoll-Linie passirt hat, an der holsteinischen Küste unterhalb des des Freihafens von Altona ausgeladen werden sollen, wird die königlich dänische Regierung durch ihre Zollbeamten in Beziehung auf den Brunshauser Zoll gehörig revidiren, und darüber ein Verzeichniß, welches — mit Ausnahme der zollfreien Binnenlandsgüter, deren summarische Angabe genügen soll — die Bezeichnung, den Inhalt und die Quantität, den Einladungsort und den Namen des Empfängers jedes einzelnen Collo oder Waarenpostens enthält, und dessen Vollständigkeit zollämtlich zu beglaubigen ist, anfertigen, und dasselbe dem königlich hannover'schen Zoll-Comptoir in Hamburg zukommen lassen, worauf letzteres dieses Verzeichniß mit den beim Wachtschiffe oder sonst Behufs der Zoll-Declaration überreichten Papieren vergleicht, und, nachdem es sich von der Erfüllung der Zollverbindlichkeit überzeugt hat, den Retourschein, soweit derselbe nach §. 6 erforderlich ist, sofort ertheilt.

Binnenlandsfahrern, welche solche Güter ausgeladen haben, die dem Brunshauser Zolle unterliegen, soll von den königlich dänischen Zollbeamten ein beglaubigtes Duplicat dieses Verzeichnißes ausgehändigt, und letzteres beim königlich hannover'schen Wachtschiffe, insofern es mit der dort abgegebenen Declaration und geschehenen Verzollung übereinstimmt, statt des Retourscheines als genügend angenommen werden.

3. Sollte die königlich hannover'sche Zollbehörde, in Fällen dringenden Verdachtes einer begangenen Zolldefraude, über Waaren, welche zu Altona oder an einem andern Orte der holsteinischen Elbeküste oberhalb der Schwinge gelöscht sind, weitere Aufklärungen von Seiten der Waaren-Empfänger zu haben wünschen, so werdeu diese, falls sie Unterthanen Sr. Majestät des Königs von Dänemark sind, durch die königlich dänische Regiminalbehörde veranlaßt werden, dieser ihre Original-Facturen oder eine von ihnen an Eidesstatt zu bekräftigende Angabe über Substanz und Quantität der mittelst eines bestimmten Schiffes an sie beförderten Waaren, Behufs Mittheilung an die königlich hannover'sche Zollbehörde, vorzulegen.

§. 10.

Zollberechnung.

Die Berechnung des Zolles geschiebt von der Zollbehörde baldthunlichst, nach der Reihefolge der abgegeben Delarationen, vorbehaltlich etwaiger Ausnahmen zu Gunsten der Dampfschiffe oder anderer der schleunigsten Abfertigung bedürfender Fahrzeuge.

Die Ausfertigung der Zollrechnungen erfolgt sofort nach deren Aufstellung.

§. 11.

Grundsätze derselben.

Die Berechnung der Zollbeträge ist tarifmäßig auf den Grund der erfolgten Declarationen und der zur Ergänzung derselben dienenden Ladungspapiere vorzunehmen.

Es dienen dabei folgende Grundsätze zur Richtschnur:

1. Die Waarengattung ist nur in soweit nach generelleren Bezeichnungen zu bestimmen, als aus den Declarationen und Ladungspapieren oder aus den etwa vor Passirung des Schiffes dem Haupt-Zollbüreau in Brunshausen zugestellten geeigneten Nachweisungen nicht speciellere Angaben zu entnehmen sind.

Die Nachholung einer specielleren Angabe der Waarengattung unter Vorzeigung der Original-Factura oder anderer glaubwürdiger Papiere steht dem Schiffsführer oder Waarenempfänger zu:

a) binnen 14 Tagen nach Passirung der Zoll-Linie, ohne Beschränkung;

b) binnen ferneren 10 Wochen, insofern dadurch der Zollbetrag für den fraglichen Waarenposten sich um mehr als 10 Percent vermindert.

2. Das Gewicht der Waaren wird bestimmt:

a) bei den Artikeln, welche in die Anlage IV. aufgenommen sind, gleichviel ob dabei das wahre Gewicht angegeben wird

oder nicht, nach den in jener Anlage aufgeführten festen Sätzen;

b) bei allen übrigen Artikeln nach den darüber in den Declarationen und Ladungspapieren oder in den etwa vor Passirung des Schiffes dem Haupt-Zollbüreau zu Brunshausen zugestellten geeigneten Nachweisungen enthaltenen Angaben, und in soweit diese Angaben fehlen, nach der pflichtmäßigen Schätzung der Zollbehörde.

Gegen das Resultat dieser Schätzung kann der Schiffsführer oder Waarenempfänger reclamiren, und die Zugrundelegung des wahren Gewichtes bei der Verzollung verlangen, in sofern er bei dem Elbezoll-Comptoir zu Hamburg das wahre Gewicht angibt, und durch Vorzeigung der Original-Factura oder anderer glaubwürdiger Papiere nachweiset. Es treten jedoch auch hierbei die vorstehend sub 1. a) und b) angegebenen Fristen und Bedingungen ein.

3. Die Berechnung des Zolles geschieht nach dem Nettogewichte, in sofern dieses oder neben Angabe des Bruttogewichtes, die wirkliche Tara aus den Ladungspapieren ersichtlich ist.

Ist in den Ladungspapieren das Bruttogewicht als solches bezeichnet, und dabei nicht zugleich das Nettogewicht oder die wirkliche Tara angegeben, so werden für Tara

a) bei Waaren in Säcken, Päcken, Seronen, Ballen, Bünden u. dgl. 5 Percent;

b) bei Waaren in Kisten, Kasten, Körben, Fässern u. dgl. 10 Percent;

c) bei Hanf-, Lein-, Rapp- und Rüböl in Fässern 15 Percent, und

d) bei verpackten Erdwaaren und Hohlglas, so wie bei Thee und Indigo, in sofern beide Artikel in ostindischen Originalverpackungen vorkommen, 20 Percent

von dem Bruttogewichte abgezogen, und das Uebrigbleibende als Nettogewicht berechnet.

Ist in den Ladungspapieren oder in den etwa vor Passirung des Schiffes beim Haupt-Zollbüreau zu Brunshausen übergebenen geeigneten Nachweisungen das Gewicht angegeben, ohne daß Letzteres als Brutto- oder Nettogewicht bezeichnet ist, so wird dasselbe ohne weitere Reduction als Nettogewicht angenommen.

Fehlt die Gewichtsangabe bei Passirung des Schiffes ganz, so steht es dem Schiffer oder Waarenempfänger frei, bei der sub 2. b) ihm gestatteten Nachholung derselben das wirkliche Nettogewicht zu Grunde zu legen.

4. Bei Berechnung des Zolles werden die Pfunde derjenigen Orte, an welchen die Waare eingeladen war, ohne Reduction zu Grunde gelegt, Großgewichte aber nach dem an dem

Einladungsorte geltenden Verhältniße, so wie solche fremde Gewichtsbenennungen, welche für Pfunde desselben Ortes keinen Maßstab geben, nach der sub V. angehängten Tabelle, auf Pfunde reducirt.

5. Gewichtsquantitäten, welche nicht in 25 Pfund aufgehen, werden zu einem Viertel-Centner, und Bruchpfennige für voll gerechnet.

§. 12.

Bezahlung des Zolles.

Die Bezahlung des Zolles geschieht bei Passirung der zollpflichtigen Güter an das Elbezoll-Comptoir zu Brunshausen sofort nach geschehener Aufstellung der Zollrechnung.

Ausgenommen hiervon sind jedoch:

1. Die Ladungen derjenigen Seeschiffe, welche vom Setzen befreit sind. Für diese ist der Zoll binnen 14 Tagen nach geschehener Passirung der Zollstätte zu bezahlen, und zwar:

a) für diejenigen Ladungen, welche zu Hamburg oder Altona gelöscht werden, bei dem königl. hannover'schen Elbezoll-Comptoir zu Hamburg;

b) für diejenigen, welche zu Harburg gelöscht werden, bei der dortigen Zollkasse;

c) für die am linken Elbeufer unterhalb Harburg und am rechten Elbeufer unterhalb Altona gelöschten zollpflichtigen Ladungen beim Elbezoll-Comptoir zu Brunshausen oder einer an dessen Stelle, etwa an der Schwinge, zu errichtenden Hebungsstelle.

Ein längerer Credit hängt von dem Ermessen der Zollbehörde ab. Für diejenigen Zollbeträge, welche nicht binnen 14 Tagen bezahlt werden, ist, gleichviel ob ein längerer Credit ausdrücklich bewilligt wurde oder nicht, neben dem ursprünglichen Zollbetrage eine Provision, welche 2 Percent des Letzteren beträgt, zu erlegen. Hierbei ist vorausgesetzt, daß die Zollrechnung spätestens 8 Tage nach Passirung der Zoll-Linie beim Elbezoll-Comptoir zu Hamburg zur Aushändigung bereit liege, widrigenfalls die vierzehntägige Frist erst vcn dieser Aushändigung an zu berechnen ist.

2. Für die in binnenländische Flußschiffe verladenen Waaren ist der Zoll sofort bei der Auffahrt, in soweit nicht ein Credit — wofür Provision nicht berechnet werden soll — gegeben wird, und zwar beim königlich hannover'schen Wachtschiffe, zu erlegen.

§. 13.

Münzsorte.

Die Bezahlung des Zolles geschieht in groben Münzsorten des Vierzehnthalerfußes und bei Beträgen, welche nicht in 1/6 Thaler aufgehen, in hannover'scher Scheidemünze.

§. 14.

Reclamationen.

Reclamationen wegen zu hoher Zollansätze, außer den Fällen des § 11. Nr. 1. a) b), und 2. b) können binnen Jahresfrist nach Passirung der Zollstelle bei dem Elbezoll-Comptoir zu Hamburg angebracht, später aber nicht mehr erhoben werden.

Beschwerden gegen Zollverfügungen.

Beschwerden über Verfügungen und Maßregeln der Local-Zollbehörden; und über das Benehmen der Zollbeamten können an die oberste Zollverwaltungs-Behörde und in höchster Instanz an das königliche Finanzministerium zu Hannover gerichtet werden.

§. 15.

Elbezollgericht.

Die Untersuchung und Bestrafung der in Beziehung auf den Brunshauser Zoll begangenen Defrauden und Ordnungswidrigkeiten geschieht durch das königlich hannover'sche Elbezoll-Gericht, welches zu Stade oder Harburg seinen Sitz haben, und mit wenigstens drei zum Richteramte befähigten Personen besetzt seyn muß.

Ueber das Verfahren bei diesem Gerichte wird die königl. hannover'sche Regierung spätestens bei Ausführung dieses Regulativs eine Verordnung publiciren, in welcher folgende Grundsätze festzuhalten sind:

Das Verfahren soll möglichst kurz und summarisch seyn.

Auf erhobene Anzeige ladet das Elbezoll-Gericht den Denunciaten, unter Bezeichnung des angeschuldigten Zollvergehens und des gestellten Strafantrages, zu einem Termine vor, um sich in Person oder durch einen Bevollmächtigten auf die Denunciation zu erklären, unter der Verwarnung, daß, wenn er dieß unterläßt, er des ihm angeschuldigten Zollvergehens für geständig angenommen, und demgemäß verurtheilt werden wird.

Gegen Erkenntnisse des Elbezoll-Gerichtes steht sowohl dem Denunciaten als dem Denuncianten der Recurs an eine höhere Instanz nach Maßgabe der hannover'schen Landesgesetzgebung offen.

Die Gebühren des Elbezoll-Gerichtes sollen nach Anleitung der in dem königl. hannover'schen Gesetze über die Ein-, Aus- und Durchgangs-Abgaben vom 21. April 1835 angenommenen Sätze regulirt werden.

Die Verfügungen der Recursbehörde erfolgen gebührenfrei.

Die Proceßkosten hat der Denunciat zu tragen, wenn er zu der Denunciation, gleichviel ob durch Defraude oder durch Ordnungswidrigkeit, Anlaß gegeben hat.

War die Denunciation unbegründet, so hat die Zollbehörde, war jene frivol, so hat, unter subsidiarischer Verpflichtung der Zollbehörde, der Denunciant die Kosten zu tragen.

§. 16.

Submissionen.

Der Denunciat kann einem ferneren zollgerichtlichen Verren jederzeit dadurch entgehen, daß er dem Strafantrage sich unterwirft, und die beantragte Strafe nebst den etwaigen Zollrückständen, Schäden und bereits aufgelaufenen Kosten erlegt.

Dabei ist der Strafantrag von der zur Entgegennahme der Submission ermächtigten Behörde nach Maßgabe des §. 18. unter billiger Berücksichtigung der Umstände aufzustellen, und, falls derselbe schon vorher beim Elbezoll-Gerichte angebracht war, nach Maßgabe des §. 18. unter billiger Berücksichtigung der Umstände zu berichtigen.

Die Submission kann geschehen bei dem Elbezoll-Gerichte, bei dem Elbezoll-Comptoir zu Hamburg, oder bei den außerdem zu deren Entgegennahme von der königl. hannover'schen Regierung ermächtigten Behörden.

Es muß darüber ein Protokoll unter Mitunterzeichnung des Submittenten aufgenommen werden.

§. 17.

Rechtshülfe.

Die Gerichtsbehörden sämmtlicher Elbeuferstaaten werden, innerhalb ihrer Gerichtsbezirke, auf Requisition des im §. 15. bezeichneten königl. hannover'schen Elbezoll-Gerichts, dessen Verfügungen insinuiren, dessen Erkenntnisse vollstrecken, und sowohl Denunciaten als Zeugen und Sachverständige vernehmen.

Dieselben werden auf Antrag der königl. hannover'schen Zollbehörde, unter den durch die Landesgesetzgebungen bestimmten Formen und Bedingungen auf Waaren, welche für Zoll, Strafe, Schäden oder Kosten verhaftet sind (vergleiche §. 19.), Beschlag legen.

Die in allen diesen Beziehungen mit der freien Stadt Hamburg laut §. 8. getroffenen besonderen Verabredungen, werden durch Obiges nicht abgeändert.

§. 18.

Zoll-Strafbestimmungen.

Wer durch eine Handlung oder Unterlassung die Zollgesetze übertritt, macht sich eines Zollvergehens schuldig. Dasselbe besteht

entweder in einer Defraude oder in einem Ordnungsfehler. Jene zieht die Strafe der Zoll-Defraude, dieser eine Ordnungsstrafe nach sich. Für die Anwendung dieser Strafen gelten folgende Grundsätze:

1. Jede Handlung oder Unterlassung, welche eine Verkürzung der Zollkasse zur Folge gehabt hat oder zur Folge gehabt haben würde, wenn das Zollvergehen unentdeckt geblieben wäre, ist als Zoll-Defraude zu betrachten und zu bestrafen.

Nach diesem Grundsatze ist namentlich derjenige, welcher es unterläßt, zollpflichtige Gegenstände zu declariren, oder wer unrichtige Declarationen und unrichtige Angaben macht, welche geeignet sind, der Zollkasse die Zollgefälle ganz oder zum Theil zu entziehen, mit der Strafe der Zoll-Defraude zu belegen.

2. Die Strafe der Zoll-Defraude soll in einer Geldbuße bestehen, welche dem zehnfachen Betrage derjenigen Zollabgabe gleichkommt, um welche die Zollkasse verkürzt ist, oder im Falle der Nichtentdeckung würde verkürzt worden seyn.

Sind diejenigen Gegenstände, mit welchen eine Defraude begangen ist, nach Menge und Beschaffenheit nicht genügend zu ermitteln, und kann daher der Betrag des defraudirten Zolles mit Bestimmtheit nicht berechnet werden, so hat das Gericht den muthmaßlichen Betrag des Zolles, nach Einholung des Gutachtens von Sachverständigen, zu bestimmen.

3. Ergeben die Umstände, daß eine Zollverkürzung nicht beabsichtigt ist, oder daß durch die Handlung oder Unterlassung des Contravenienten eine Verkürzung der Zollkasse nicht hat Statt finden können, so soll nur eine Ordnungsstrafe erkannt werden.

4. Wenn Gegenstände, welche bei der Zollstelle zu Brunshausen entweder gar nicht oder unrichtig declarirt sind, binnen 14 Tagen nach deren Ankunft am Bestimmungsorte einer königl. hannover'schen Zollcontrole zur Verzollung gehörig angemeldet werden, so soll nur der einfache Zoll erhoben, eine Strafe indeß nicht erkannt werden.

Bei den, unter Nr. 8. lit. b) und c) im gegenwärtigen Paragraphe erwähnten, unter erschwerenden Umständen verübten Vergehen kommt die vorstehende Bestimmung nicht zur Anwendung.

Auch setzt eine gänzliche Befreiung von der Strafe voraus, daß das Zollvergehen dem königl. hannover'schen Elbezoll-Gerichte nicht schon früher zur Anzeige gebracht war.

5. Wegen einer unrichtigen Declaration, durch welche der Zollbetrag für einen und denselben Waarenposten um weniger als 5 Percent verkürzt ist, soll, wenn keine absichtliche Defraude vorliegt, nicht die Strafe der Defraude, sondern nur eine Ordnungsstrafe erkannt werden, welche die Hälfte des durch die Unrichtigkeit gefährdeten Zollbetrages nicht übersteigt.

6. Wenn die Zollgefälle zwar nicht verkürzt sind und nicht haben verkürzt werden können, aber andere Vorschriften, welche die Sicherung der Zollgerechtsame oder die Aufrechthaltung der Ordnung des Zollwesens bezwecken, durch Handlungen oder Unlassungen übertreten werden, so ist eine Ordnungsstrafe verwirkt.

Die Ordnungsstrafen sollen betragen:

bei minder erheblichen Ordnungswidrigkeiten 1 bis 50 Thlr.
bei größeren . . . . 50 » 200 »

7. Das Zollgericht hat, in sofern nicht besondere Vorschriften in den folgenden Bestimmungen getroffen worden sind, zu ermessen, ob eine begangene Ordnungswidrigkeit zu den minder erheblichen oder zu den größeren Zollvergehen zu rechnen ist.

8. Zu den mit einer Strafe von 50 bis 200 Thalern zu ahndenden Zollvergehen sollen namentlich gezählt werden:

a) Jede thätliche Widersetzlichkeit oder thätliche Beleidigung der im Dienste begriffenen königlich hannover'schen Zollbeamten oder der in deren Auftrage bei Dienstverrichtungen behülflichen Personen;
b) die Anfertigung oder Benützung falscher oder verfälschter Documente und Papiere;
c) jede eidliche oder an Eidesstatt abgegebene unwahre Versicherung und die Benützung von Documenten 2c., welche auf den Grund solcher unrichtigen eidlichen oder an Eidesstatt gegebenen Versicherungen ausgestellt worden sind.

9. Ordnungsstrafen von 1 bis 50 Thaler sind insbesondere in folgenden Fällen zu erkennen:

a) wenn Schiffe die Zollstelle zu Brunshausen vorbeifahren, ohne sich ordnungsmäßig zu melden und zu legitimiren; oder wenn Schiffe, welche zum Setzen verpflichtet sind, dieses unterlassen, welchenfalls unter besonders erschwerenden Umständen die Strafe bis zu 100 Thatern gesteigert werden kann;
b) wenn den in Ausübung ihres Dienstes befindlichen königlich hannover'schen Zollbeamten, oder den in ihrem Auftrage bei Dienstverrichtungen behülflichen Personen Beleidigungen ohne hinzutretende Thätlichkeit zugefügt werden;
c) wenn nach geschehener Anmeldung und erfolgter Abfertigung zu Brunshausen vor Erreichung des Bestimmungsortes Waaren aus dem Schiffe entladen werden, ohne daß die geschehene Entladung binnen 24 Stunden nach der Ankunft des Schiffes oder der Waaren an dem Bestimmungsorte, und bei geschehener Ueberladung in das, das Hauptschiff zu dessen Bestimmungsorte begleitende, oder ihm vorausgehende, oder dahin folgende Leichterschiff, vor der Entlöschung des einen und des andern, einer königlich hannover'schen Zollcontrole angemeldet wird;

d) wenn am Bestimmungsorte der Anfang mit dem Löschen der Waaren gemacht wird, ohne daß der Löschschein, in sofern derselbe nach diesem Regulativ erforderlich war, erbeten und ertheilt worden ist;

e) wenn Schiffe auf ihrer Rückkehr die Zollstelle zu Brunshausen vorbeisegeln, ohne den Retourschein, in sofern derselbe nach diesem Regulativ erforderlich war, abzugeben.

In den unter a) und e) bezeichneten Fällen wird die Strafe durch die Nachweisung aufgehoben, daß Sturm, Eisgang oder ähnliche Hindernisse die Erfüllung der ordnungsmäßigen Verpflichtung unmöglich gemacht haben.

10. Das Zollgericht hat die Größe der zu erkennenden Ordnungsstrafen — innerhalb der in diesem Paragraphe vorgeschriebenen Gränzen — nach der Wichtigkeit des Falles, nach der Größe des Schiffes und der in Frage kommenden Waarenquantitäten, nach dem Grade und der Dauer der Widersetzlichkeit, vorzugsweise aber darnach zu bemessen, ob die Ordnungswidrigkeit wegen eines entschuldbaren Irrthums, aus Fahrlässigkeit oder aus Vorsatz begangen wurde.

11. Die Strafen der Defraude und die verwirkten Ordnungsstrafen sind, in sofern die factischen Voraussetzungen, auf welchen die Strafbestimmungen beruhen, gleichzeitig eintreten, nebeneinander zu erkennen.

Wegen unterlassener oder unrichtiger Declaration soll indessen neben der Strafe der Zoll-Defraude eine weitere Ordnungsstrafe nicht erkannt werden können.

12. Wenn Jemand eines Zollvergehens der nämlichen Art nach erfolgter Bestrafung sich wiederholt schuldig macht, so soll die nach dem Obigen aufzulegende Strafe im ersten Wiederholungsfalle um die Hälfte, im zweiten um das Ganze, im dritten um das Doppelte u. s. w. erhöht werden.

13. Neben der Strafe der Defraude ist jedesmal der verkürzte einfache Zoll zu erlegen.

14. Wenn das Zollvergehen durch eine Handlung begangen oder von einer Handlung begleitet ist, welche nach den Bestimmungen anderer Strafgesetze mit einer criminellen oder mit einer sonstigen Strafe geahndet werden soll, oder wenn durch jene Handlung ein civilrechtlicher Anspruch begründet ist, so schließt das Verfahren vor dem Zollgerichte oder die erkannte Zollstrafe ein weiteres Verfahren vor dem übrigens competenten Gerichte nicht aus.

15. Haben Mehrere als Miturheber, Gehilfen oder Begünstiger an einem Zollvergehen Theil genommen, so ist gegen jeden Theilnehmer eine der Theilnahme an dem Vergehen entsprechende Strafe zu erkennen. Ein Gleiches soll auch gegen die-

jenigen eintreten, welche an den Vortheilen eines begangenen Zollvergehens wissentlich Theil genommen haben.

Die Strafe der Defraude (Nr. 2.) soll indeß in jedem einzelnen Falle nur einmal erkannt werden.

16. Wenn binnen einem Jahre, von dem Zeitpuncte an gerechnet, an welchem das Zollvergehen begangen wurde, eine Denunciation bei dem Zollgerichte nicht eingereicht ist, so soll eine Bestrafung später nicht eintreten.

§. 19.

Haftungsverbindlichkeit.

Für Zoll, Strafen, Schäden und Kosten haften, außer dem Verurtheilten, auch das Schiff und diejenigen Waaren, in Ansehung deren ein Zollvergehen begangen ist, letztere jedoch nur, so lange sich dieselben im Verwahrsam oder Eigenthum des Schiffers oder ersten Empfängers befinden. Für die Strafe des Rückfalls (vergleiche §. 18. Nr. 12), in sofern dieser nicht dem Eigenthümer oder Empfänger der Waare zur Last fällt, haftet letztere nicht.

Schiff und Waaren werden durch Bestellung genügender Sicherheit von dieser Haftverbindlichkeit frei.

Der Schiffer und die Eigenthümer der Waaren haften für die Handlungen derjenigen Personen, deren sie sich in Beziehung auf ihre Verpflichtungen gegen den Zoll bedient haben.

Soweit Mehrere wegen eines Zollvergehens verurtheilt sind, steht es der Zollverwaltung frei, ihre Ansprüche gegen Einzelne derselben nach ihrer Wahl zu verfolgen.

Denjenigen, welche in Folge einer Haftungsverbindlichkeit Strafen und Kosten für Andere zu erlegen haben, bleibt der Regreß gegen den oder die eigentlichen Schuldigen vorbehalten.

Anlage I.

Brunshauser Zoll-Tarif.

Uebersicht der Tarifpositionen.

1. Blei und Bleiwaaren.
2. Blumenzwiebeln.
3. Brennmaterialien.
4. Buch-, Kunst- und Musikalienhandels-Gegenstände.
5. Bürstenbinder- und Siebmacherwaaren.
6. Cichorienwurzeln, trockene.
7. Colonial-, Material- und Conditoreiwaaren:
   A. Cacao und Cacaofabricate.
   B. Caffeh und Caffehsurrogate.
   C. Conditorei und Delicatessenwaaren.
   D. Getränke (künstlich bereitete).
   E. Gewürze.
   F. Mehlige Substanzen.
   G. Südfrüchte, auch Schalen und Kerne derselben.
   H. Syrup.
   J. Tabak und Tabakfabrikate.
   K. Thee.
   L. Zucker.
8. Droguerie-, Apotheker- und Farbenwaaren, auch andere ähnliche Rohstoffe und Fabrikate.
21. Holz und Holzwaaren.
22. Hopfen.
23. Horn- und Knochenwaaren.
24. Instrumente.
25. Karden oder Weberdisteln.
26. Kupfer, auch Messing und ähnliche Metallgemische, und Waaren daraus.
27. Kurze Waaren, Quincaillerie-, Galanterie-, Bijouteriewaaren ꝛc.
28. Landwirthschaftliche Erzeugnisse der Viehzucht und Bienenzucht.
29. Leder, Lederwaaren und ähnliche Fabrikate.
30. Lichte.
31. Maschinen, Maschinentheile und Modelle.
32. Metalle (anderwärts nicht genannte).
33. Mühlenfabrikate und Backwerk.
34. Naturalien und Antiquitäten.
35. Oel.
36. Papier und Pappe, und Waaren daraus.
37. Pech und Theer ꝛc.
38. Pelzwerk (fertige Kürschnerarbeit).

39. Salz und Salpeter.
9. Eisen und Stahl, und Waaren daraus.
10. Erden und Erze.
11. Erdenwaaren.
12. Federn.
13. Felle und Häute:
    A. Häute zur Lederbereitung.
    B Felle (behaarte) zur Pelzwerkbereitung.
14. Fische und Schalthiere.
15. Fleisch, Talg und Fett.
16. Gartenfrüchte (Obst 2c).
17. Getreide und Hülsenfrüchte.
18. Glas und Glaswaaren.
19. Gold, Silber und Platina.
20. Haare und Waaren daraus.
40. Samen.
41. Seife.
42. Spinnmaterialien, Gespinnste und Gewebe:
    A. Spinnmaterialien.
    B. Seilerarbeit.
    C. Garn und Zwirn.
    D Zeugwaaren (incl. Kleidungsstücke und Wäsche.
43. Steinwaaren.
44. Stroh, Rohr, Bast 2c., und Waaren daraus.
45. Wachswaaren)
46. Zink und Zinkwaaren.
47. Zinn und Zinnwaaren.

Nr. der Position.	Benennung der Waaren	Maßstab der Verzollung	Zollsatz im Vierzehnthalerfuße		
			Rthl.	gGr.	Den.
1	Blei und Bleiwaaren:				
	A. Blei in Blöcken, Mulden, Rollen, Platten ꝛc., und altes Blei, auch Glätte	100 Pfd.	—	—	5
	B. Bleiwaaren (fertige), als: Kessel, Röhren, Schrot ꝛc., auch Staniol, Schriftgießerarbeit, ingleichen lackirte Bleiwaaren . . .	detto	—	1	—
2	Blumenzwibeln	detto	—	5	—
3	Brennmaterialien, folgende:				
	Holz=, Stein= und Braunkohlen; Koaks; Karbolein . . .	detto	—	—	1
	Anmerkung. Brennholz, Lohkuchen, Torf und Torfkohlen s. im Verzeichniß der zollfreien Gegenstände.				
4	Buch=, Kunst= und Musikalienhandels=Gegenstände: Gedruckte Bücher und Schriften; Gemälde; Landkarten; auch Kalender und Spielkarten; ingleichen gedruckte, gestochene oder lithographirte Noten	detto	—	5	—
5	Bürstenbinder= und Siebmacherwaaren	detto	—	1	6
6	Cichorienwurzeln, trockene	detto	—	—	4
	Anmerkung. Frische Cichorienwurzeln s. im Verzeichniß der zollfreien Gegenstände s. m. 5.				

7	Colonial-, Material- und Conditoreiwaaren:				
	A. Cacao und Cacaofabricate:	100			
	a) Cacao (in Bohnen oder gemahlen)	Pfd.	—	1	6
	b) Cacaofabricate: Cacaobutter, Cacaomasse, Chocolate . .	detto	—	5	—
	B. Caffeh, auch Caffehsurrogate aller Art	detto	—	1	—
	C. Conditorei- und Delicatessenwaaren:				
	a) Confitüren, eingemachte Früchte, Zuckerwerk ꝛc.; auch Caviar, fabricirter Senf, Tafelbouillon, und andere nicht anderwärts genannte Gegenstände des feineren Tafelgenußes . . .	detto	—	5	—
	b) Citronat (Cedro, Succade)	detto	—	1	6
	D. Getränke (künstlich bereitete):				
	a) alle nicht niedriger tarifirten, namentlich: Bier und Meth; Branntwein jeder Art (Arrack, Rhum, Genever, Spritt ꝛc.); Wein, Most und Cyder ꝛc.	detto	—	—	6
	b) Essig aller Art, auch Himbeeressig und dergl. . . .	detto	—	—	2
	E. Gewürze:				
	a) alle nicht niedriger belegten Gewürze und Spezereiwaaren, z. B. Canehl, Cardamom, bassia caryophillata (Nelkenzimmt), Saffran, Vanille	detto	—	5	—
	b) Lorbeeren und Lorbeerblätter	detto	—	—	4
	c) Ingber	detto	—	—	6
	d) Pfeffer und Piment	detto	—	1	—
	e) Cassia lignea, Cassiablumen, Sternanis und weißer Zimmt (Canella alba)	detto	—	1	6
	f) Gewürznelken	detto	—	2	—

Nr. der Position.	Benennung der Waaren	Maßstab der Verzollung	Zollsatz im Vierzehnthalerfuße		
			Rthl.	gGr.	Den.
	g) Macis und Muscatnüsse	100 Pfd.	—	4	—
	F. Mehlige Substanzen:				
	a) nicht niedriger tarifirte, z. B. Sago, Cassave oder Tapioka, Arrowroot	detto	—	—	6
	b) ungeschälter Reis (paddy)	detto	—	—	3
	c) Reis, geschälter, und Reismehl	detto	—	—	4
	Anmerkung. Graupen, Gries, Grütze, Mehl, Nudeln 2c. s. Pos. 33.				
	G. Südfrüchte, auch Schalen und Kerne derselben:				
	a) alle nicht ausdrücklich mit einem höheren Zollsatze belegten, namentlich: Apfelsinen, Castanien, Citronen, Datteln, Granaten, Johannisbrot oder Caroba, Pfirsichkerne, Pistazien 2c.; auch Schalen von Citronen, Granaten, Pomeranzen und anderen Südfrüchten	detto	—	—	4
	b) Corinthen, Rosinen und Feigen, auch geröstete Feigen . .	detto	—	—	6
	c) Capern, Mandeln und Oliven	detto	—	1	6
	H. Syrup, auch Kartoffelsyrup und Runkelrübenmelasse . . .	detto	—	—	3

	J. Tabak und Tabakfabrikate:				
	a) Tabak in Blättern, Stängeln und Köpfen, auch Tabakmehl und Tabakabfälle	100 Pfd.	—	—	6
	b) Tabaksfabrikate:				
	α) Rauchtabak in Rollen, ingleichen gekerbter, geschnittener ꝛc., auch Schnupftabak (Rapé und Carotten) . .	detto	—	1	—
	β) Cigarren	detto	—	5	—
	K. Thee, auch Theestaub	detto	—	5	—
	L. Zucker:				
	a) Brot- oder Hutzucker, Cassonade, weißer gestoßener Zucker, Farin, Bastern, Lumpenzucker ꝛc.	detto	—	—	10
	b) Rohzucker	detto	—	—	5
8	Droguerie-, Apotheker- und Farbewaaren, auch andere ähnliche Rohstoffe und Fabricate:				
	A. alle nicht unter B. bis K. einschließlich genannten, namentlich Copaivae- und Muscat-Balsam; Bernstein; Tinte; getrocknete Kräuter, Planzen, Blüthen, Wurzeln ꝛc.; Kräutertabak und Kräuterthee; Spermacetti; Stearin ꝛc.	detto	—	1	6
	B. Cocosnüsse; Bein-, Elfenbein-, Knochen-, Kohlen- und Lampen-Schwarz; Sodaholz, Vitriolstein; Harz, gewöhnliches, Galipot und Colophonium	detto	—	—	1
	C. Gelb- und Blauholz; Vitriol; Wacholderbeeren . . .	detto	—	—	2
	D. Alaun; Braunroth (Englisch-, Holländisch-, Preußisch- und Venetianisch-Roth, Colcothar und Caput mortuum); isländisches Moos; Quercitron; Schwefel; Soda; Sumach; Vitriolöl (Schwefelsäure) .	detto	—	—	3

Nr. der Position.	Benennung der Waaren	Maßstab der Verzollung	Zollsatz im Vierzehnthalerfuße		
			Rthl.	gGr.	Den.
	E. Catechu oder japanische Erde; Curcume; Rothholz; Salzsäure; Sassafraßholz; Schwefelblumen	100 Pfd.	—	—	4
	F. Bleiweis, Bleigelb, Mennige und andere Bleifarben; Chlorkalk, trockener und flüssiger; Citronen- und Limoniensaft; Drusen-, Pott- und Waid-Asche; Horn und Hornspitzen; Knoppern oder Eckerdoppen; Mineralwasser; Süßholz; Terpenthin; Thran, ingleichen Wallfisch- und Robbenspeck; Waid und Wau	detto	—	—	6
	G. Aloe und Aloeblätter; Chinarinde; Flohsamen (semen psyllii); Lack (Körner-, Stock-, Schellack) und Firniß; Lakrizensaft; Leim; Orleans; Perlmutter; Salmiak; Salpersäure und Scheidewasser; Sodasäure; Tamarinden; Toncabohnen; Weinstein aller Art .	detto	—	1	—
	H. Farbeholz-Extracte und Grünspan	detto	—	2	—
	J. Kautschuk oder Gummi elasticum; Fischbein (auch gerissenes und Fischbeinstäbe); Braunschweiger und Bremer Grün; Lackfarben; Manna; Seneesblätter	detto	—	3	—
	K. Balsam aller Art, mit Ausnahme von Copaivce- und Muskatbalsam; feine Blaufarben, nämlich Berg-, Berliner-, Englisch-Blau, Schmalte;				

Nr.	Gegenstand	Maßstab			
	Campher; Carmin; Chromgelb, Chromgrün und andere Chromfarben; Cochenille; Elfenbein; Indigo; Moschus oder Zibeth; Rhabarber; Schildpatt; Tusche; Zinnober	100 Pfd.	—	5	—
	Anmerkung. 1. Oel, s. Pos. 35.				
	2. frische Pflanzen, Kräuter, Blüthen, Wurzeln rc. s. im Verzeichniße der zollfreien Gegenstände.				
	3. Farbenerden (Kreide, Oker rc.) s. Pos. 10.				
9	Eisen und Stahl, und Waaren daraus:				
	A. Eisen und Stahl:				
	a) geschmiedetes, gegossenes und gemalztes Eisen in Stäben, Blechen Platten rc.; desgleichen Luppeneisen; Eisenbahnenschienen; auch Roh- und Cement-, Guß- und raffinirter Stahl; ferner Radkranzeisen; ingleichen Eisen, welches zu groben Bestandtheilen von Maschinen und Wagen (Kurbeln, Achsen rc.) roh vorgeschmiedet ist	detto	—	—	3
	b) Roheisen aller Art und altes Brucheisen	detto	—	—	1
	c) Weißblech (tin plates)	detto	—	1	—
	B. Eisen- und Stahlwaaren:				
	a) chirurgische Instrumente, Messerschmiedewaaren, Schwertfeger- und Büchsenmacherarbeit, Nadeln, Nadelwaaren und andere feine Eisenkramwaare (Cutlery, Hardware, Ironmongerie rc.), auch Waaren von Eisenblech	detto	—	2	—
	b) Anker und Ankerketten; ingleichen ganz grobe Gußwaaren, wie Amboße, Gewichte, Gitter, Pallisaden, Röhren, Roste, Grappen, Pfannen, Kessel, Mörser, Oefen, Kanonen, Lafetten rc.	detto	—	3	—

Nr. der Position.	Benennung der Waaren	Maßstab der Verzollung	Zollsatz im Vierzehnthalerfuße		
			Rthl.	gGr.	Den.
	c) Eisen- und Stahldraht; grobe Werkzeuge von Eisen oder Stahl, auch dergleichen in Verbindung mit Holz oder Leder rc., und Grobschmiedearbeiten aller Art, als: Aexte, Bettstellen, Fensterstangen, Heiz-Apparate und Gestelle dazu, Heugabeln, Hufeisen, Ketten (excl. der Ankerketten), Kisten, Kutsch- und Wagenfedern, Sägen, Schaufeln, Schraubstöcke und Schraubbolzen, Sensen, Sicheln, Striegeln, Strohmesser, Thüren und Thürbeschläge, Waffeleisen, Zuckermesser (Negerhauer) rc.; auch gegossene und geschmiedete Nägel und Knöpfe . . .	100 Pfd.	—	1	—
	Anmerkung. Maschinen von Eisen s. Pos. 31.				
10	Erden und Erze, alle nicht anderwärts genannten, namentlich: (Erden:) Bimsstein; Farbenerden (Bolus, Kreide, Oker, Rothstein, Sienaerde rc.); Porzellan- und Zuckerbäckererde; Talk; Töpferthon und Pfeifenerde; Walkererde und dergleichen mehr; ferner: (Erze:) Auripigment und andere Arsenikerze; Bleiglanz und andere Bleierze; Blutstein; Braunstein; Galmeistein; Schmirgel, Amarill und Tripel (sowohl roh als gemahlen): Wasserblei oder Reißblei u. s. w.	detto	—	—	1

	Anmerlung. Gips (roher), Lehm, Mergel, Sand, ingleichen Kobaltspeise und Schlacken von Erzen, s. im Verzeichniß der zollfreien Gegenstände.				
11	Erdenwaaren:				
	A. alle nicht höher oder niedriger tarifirten, namentlich: Fayence, Steingut, tönerne Tabakpfeifen, Gips- und Meerschaumarbeiten 2c. .	100 Pfd.	—	—	6
	B. gemeines Töpfergut aller Art, Schmelztiegel und Knicker . .	detto	—	—	3
	C. Porzellan	detto	—	5	—
	Anmerkung. Gips- und Meerschaumwaaren in Verbindung mit edlem Metalle 2c. s. Pos. 27.				
12	Federn: gewöhnliche Bettfedern, auch Dunen und Eiderdunen, ingleichen Federposen	detto	—	5	—
13	Felle und Häute:				
	A. Häute zur Lederbereitung:				
	a) gesalzene	detto	—	—	5
	b) trockene	detto	—	—	10
	B. Felle (behaarte) zur Pelzwerkbereitung, einschließlich Hasen- und Kaninchenfelle; behaarte Lamm-, Schaf- und Ziegenfelle; Affen-, Dachs-, Seehunds-, Zebrafelle 2c.; ingleichen Schwänze und Spitzen von solchen Fellen	detto	—	2	—
14	Fische und Schalthiere:				
	A. Fische:				
	a) gesalzene (excl. Häringe); getrocknete, marinirte . . .	detto	—	—	6
	b) Häringe	detto	—	—	2
	Anmerkung. Lebende und frische Fische, s. unter den zollfreien Gegenständen.				

Nr. der Position.	Benennung der Waaren	Maßstab der Verzollung	Zollsatz im Vierzehnthalerfuße		
			Rthl.	gGr.	Den.
	B. Austern und Muscheln (auch marinirte und eingemachte) . .	100 Pfd.	—	1	—
	Anmerkung. Hummern und Krebse siehe unter den zollfreien Gegenständen.				
15	Fleisch, Talg und Fett, ingleichen Speck, Schinken, Würste und großes Wildpret	detto	—	—	9
	Anmerkung. 1. Robben- und Wallfischspeck s. Pos. 8, F. 2. Geflügel und kleines Wildpret s. im Verzeichniße der zollfreien Gegenstände.				
16	Gartenfrüchte (Obst rc.):				
	A. getrocknetes oder Backobst (excl. Pflaumen), auch eingekochtes Obst (Mus) und eingesottene Beeren; Nüsse (Hasel-, Wallnüsse rc.); Trauben; Ananas	detto	—	—	9
	B. getrocknete Pflaumen	detto	—	—	6
	Anmerkung. Gemüse, Krautarten, eßbare Wurzeln, frisches Obst, ferner Melonen, Gurken, Kürbisse und dergleichen s. im Verzeichniße der zollfreien Gegenstände.				
17	Getreide und Hülsenfrüchte in Körnern; auch Malz . .	detto	—	—	1

Pos.	Benennung der Gegenstände	Maßstab			
	Anmerkung. Getreide in Garben und grüne oder unausgedroschene Hülsenfrüchte s. im Verzeichniße der zollfreien Gegenstände.				
18	Glas und Glaswaaren:				
	A. alle nicht unter B. begriffenen Glassorten, auch Glaswaaren in Verbindung mit unedlen Metallen	100 Pfd.	—	—	9
	B. grünes und anderes gemeines farbiges Hohlglas, auch Korbflaschen von dergleichem Glase	detto	—	—	4
	Anmerkung. Glaswaaren in Verbindung mit edlem Metalle rc., ingleichen imitirte Edelsteine s. Pos. 27.				
19	Gold, Silber und Platina, gemünzt, in Barren und Bruch .	1600 Thlr. Wrt.	1	—	—
	Anmerkung. Blech, Draht und fertige Waaren vom edlem Metalle s. Pos. 27.				
20	Haare und Waaren daraus:				
	A. Angora-, Hasen-, Kaninchen-, Reh-, Pferdehaare, Schweinshaare und Borsten rc., auch Haarmatratzen und andere nicht mit Leder verbundene Polsterarbeiten	100 Pfd.	—	2	—
	B. Kuhhaare	detto	—	—	6
	Anmerkung. 1. Gespinnste rc. aus Haaren Pos. 42, C. und D. 2. Perückenmacherarbeit s. Pos. 27.				
21	Holz und Holzwaaren:				
	A. Holz:				
	a) Bau- und Nutzholz	detto	—	—	1
	b) außereuropäische Tischler- und Drechslerhölzer, wie: Eben-, Jacaranda-, Mahagony-, Pockholz rc., ingleichen Buchsbaumholz .	detto	—	—	3

Nr. der Position.	Benenung der Waaren	Maßstab der Verzollung	Zollsatz im Vierzehnthalerfuße		
			Rthl.	gGr.	Den.
	c) Korkholz	100 Pfd.	—	1	—
	Anmerkung. Brennholz, Busch und Reisig, ingleichen Weidenruthen, s. im Verzeichniße der zollfreien Gegenstände.				
	B. Holzwaaren:				
	a) lackirte, bemahlte, gebeitzte, polirte, fournirte ꝛc. Drechsler-, Tischler- ꝛc. Waaren; Holzbronce; Bleistifte; auch Korkstöpsel, Korksohlen und andere Korkwaaren	detto	—	3	—
	b) rohe, blos gehobelte Böttcher-, Drechsler-, Tischler- und Wagnerarbeiten, auch dergleichen Waaren in Verbindung mit Eisen, Leder, Kupfer oder Messing; ingleichen Korbflechterwaaren aller Art	detto	—	—	9
	Anmerkung. 1. Maschinen, Maschinentheile und Modelle von Holz s. Pos. 31.				
	2. Holz- und Korkwaaren in Verbindung mit edlem Metalle oder Perlmutter, Elfenbein ꝛc. s. Pos. 27.				

	3. Gebrauchtes Hausgeräth ꝛc. und leere Gebinde, ingleichen 4. Schiffe, s. im Verzeichniße der zollfreien Gegenstände.				
22	Hopfen	100 Pfd.	—	1	—
23	Horn- und Knochenwaaren, fertige; auch Platten von Horn oder Knochen	detto	—	2	—
	Anmerkung. 1. Knochen s. unter den zollfreien Gegenständen. 2. Horn und Hornspitzen s. Pos. 8, F. 3. Fischbein, s. Pos. 8, J. 4. Elfenbein und Schildpatt, s. Pos. 8, K. 5. Horn- und Knochenwaaren in Verbindung mit edlem Metalle oder Perlmutter ꝛc.; ingleichen Elfenbein-, Fischbein- und Schildpatt-Waaren, s. Pos. 27.				
24	Instrumente, astronomische, mathematische, mechanische, musikalische, optische, physikalische, ohne Rücksicht auf die Materialien, aus denen sie gefertigt sind	detto	—	5	—
	Anmerkung. 1. Chirurgische Instrumente, s. Pos. 9, B. a). 2. Maschinen ꝛc. s. Pos. 31.				
25	Karden oder Weberdisteln	detto	—	1	6
26	Kupfer, auch Messing und ähnliche Metallgemische, und Waaren daraus. A. Kupfer, Messing, Britannia-Metall, Packfong und dergleichen:				

Nr. der Position	Benennung der Waaren	Maßstab der Verzollung	Zollsatz im Vierzehnthalerfuße		
			Rthl.	gGr.	Den.
	a) geschmiedet, gewalzt, gegossen, zu Geschirren; auch Kupfer- rc. Schalen, wie sie vom Hammer kommen; ferner Blech, Dachplatten, Draht, deßgleichen polirte, gewalzte, auch plattirte Tafeln und Bleche	100 Pfd.	—	2	—
	b) Rohkupfer in Scheiben und Blöcken; Roh- (Stück-) Messing; altes Bruchkupfer oder Bruchmessing, Kupfer- und Messingfeile, Glockengut und Kupfermünzen	detto	—	1	6
	B. Waaren (fertige, wie Kessel, Pfannen rc) aus Kupfer oder den vorgenannten Metallgemischen, oder aus Kupfer-, Messing- rc. Blech; auch Gelb- und Glockengießerarbeit	detto	—	5	—
27	Kurze Waaren, Quincaillerie-, Galanterie-, Bijouterie-Waaren rc., und zwar:				
	Corallen, Perlen, echte und nachgebildete Edelsteine, auch geschliffene Achate, Carneole und dergleichen ordinäre Schmucksteine (gefaßt oder ungefaßt); Waaren, ganz oder theilweise aus edlen Metallen oder mit edlen Metallen belegt, aus Metallbronce (echt vergoldet), aus Bernstein, Elfenbein, Fischbein, Perlmutter oder Schildpatt ge-				

	fertigt, auch Waaren aus vorgenannten Stoffen in Verbindung mit Alabaster, Gips, Glas, Holz, Horn, Knochen, Kork, Lack, Leder, Marmor, Meerschaum, unechten Steinen u. dgl.; Filigran-Arbeit; feine Parfümerien, wie sie in kleinen Gläsern ꝛc. im Galanteriehandel und als Galanteriewaare geführt werden; Taschen-, Stutz- und Pendeluhren; Kronleuchter mit Bronce, Gold- und Silberplatt; Regen- und Sonnenschirme, Fächer, künstliche Blumen, Schmuckfedern, Perückenmacherarbeit; überhaupt alle zur Gattung der Kurzwaaren, Bijouterie, Jevellery, Quincaillerie- oder Galanteriewaaren gehörigen, nicht niedriger tarifirten Gegenstände; endlich auch Waaren aus Gespinnsten von Baumwolle, Leinen, Seide, Wolle ꝛc., welche mit Eisen, Glas, Holz, Leder, Metallfäden (Lahn), Messing, Stahl; Stroh ꝛc. verbunden sind, z. B. Tuch- oder Zeugmützen in Verbindung mit Leder, Knöpfe auf Holzformen, Klingelschnuren u. dgl. m. . .	100 Pfd.	—	5	—
28	Landwirthschaftliche Erzeugnisse der Viehzucht und Bienenzucht:				
	A. Honig und Käse	detto	—	—	6
	B. Butter	detto	—	—	10
	C. Wachs	detto	—	3	—
	Anmerkung. Eier und Milch s. unter den zollfreien Gegenständen.				
29	Leder, Lederwaaren und ähnliche Fabrikate:				
	A. Leder aller Art, auch gegerbte Häute, ingleichen Pergament . .	detto	—	2	6
	B. Lederwaaren ohne Unterschied (Schuhmacher-, Sattler-, Täschner-, Beutlerwaaren ꝛc.), auch Waaren von lackirtem Leder oder von Pergament; ingleichen von Kautschuck, als: Gummibälle, Gummischuhe und andere Gummiwaaren; Darmsaiten; Goldschlägerhaut und Waaren daraus	detto	—	5	—

Nr. der Position	Benennung der Waaren	Maßstab der Verzollung	Zollsatz im Vierzehnthalerfuße		
			Rthl.	gGr.	Den.
30	Lichte:				
	A. Spermaceti- oder Wallrath-, Stearin-, Wachslichte ꝛc., auch Wachsstöcke, Wachsfackeln u. dgl.	100 Pfd.	—	5	—
	B. Talglichte	detto	—	1	—
31	Maschinen, Maschinentheile und Modelle, sie mögen aus Holz, Eisen oder andern Materialien oder auch aus verschiedenartigen Stoffen gefertigt seyn	detto	—	1	—
32	Metalle (anderwärts nicht genannte):				
	A. Antimonium, Arsenik, Wißmuth und andere ausgebrachte Metalle (im Gegensatze metallischer Erze), welche unter den Positionen 1, 9, 19, 26, 46 und 47 nicht begriffen sind	detto	—	—	8
	B. Quecksilber	detto	—	5	—
33	Mühlenfabrikate und Backwerk:				
	A. Graupen, Gries, Grütze, Mehl; auch Teig und Teigwaaren (Brot, Schiffszwieback ꝛc.)	detto	—	—	4
	B. Amidam oder Stärke; Nudeln (Macaroni, Pasta ꝛc.); auch Puder .	detto	—	—	6
	Anmerkung. Feines Backwerk (Zuckerwerk) s. Pos. 7, C. a).				

34	**Naturalien und Antiquitäten:** Conchilien, Fossilien, Insekten, ausgestopfte oder in Spiritus gesetzte Thiere, ferner Mumien und andere für Sammlungen bestimmte Gegenstände	100 Pfd.	—	1	6
35	**Oel:**				
	A. alle nicht höher oder niedriger tarifirten Sorten, namentlich: Baum- oder Oliven-, Cocosnuß-, Hanf-, Lein-, Mandel-, Raps-, Ricinus-, Rüb-, Terpentin-Oel ꝛc.	detto	—	—	9
	B. Palmöl	detto	—	—	6
	C. feine ätherische und Parfümerie-Oele, wie: Anis-, Bergamot-, Cassia-, Cedro-, Nelken-, Pfeffermünz-Oel ꝛc.	detto	—	5	—
36	**Papier und Pappe, und Waaren daraus:**				
	A. Papier und Pappe:				
	a) weißes, farbiges, gepreßtes, bemahltes Papier aller Art; Druck- und Löschpapier; auch Packpapiere, Pappe und Pappendeckel .	detto	—	2	—
	Anmerkung. Maculatur und Scripturen s. unter den zollfreien Gegenständen.				
	B. Papier- und Pappwaaren: Papiertapeten; Buchbinder- und Cartonnage- und Papparbeit; auch Waaren von Pappmasse (papier maché)	detto	—	5	—
37	**Pech und Theer ꝛc.:**				
	A. Pech (gemeines und geläutertes); Theer (mineralischer und anderer); auch Pechfackeln u. dgl.	detto	—	—	2
	B. Asphalt; ingleichen Asphaltplatten	detto	—	—	6
38	**Pelzwerk** (fertige Kürschnerarbeit) aller Art	detto	—	5	—
	Anmerkung. Felle zur Pelzwerkbereitung s. Pos. 13, B.				

Nr. der Position	Benennnng der Waaren	Maßstab der Verzollung	Zollsatz im Vierzehnthalerfuße		
			Rthl.	gGr.	Den.
39	Salz und Salpeter:	100			
	A. Küchen-, See- und Steinsalz, ingleichen Düngesalz . . .	Pfd.	—	—	1
	B. Salpeter	detto	—	—	6
40	Samen:				
	A. alle nicht niedriger tarifirten Sämereien, namentlich: Canarien-, Esparsette-, Hanf-, Holz-, Klee-, Lucern-, Mohn-, Senfsamen, auch gemahlener, Wiesensamen ꝛc.	detto	—	1	—
	B. Leinsamen und Leindotter, Raps- und Rübsamen . . .	detto	—	—	3
41	Seife aller Art	detto	—	—	8
42	Spinnmaterialien, Gespinnste und Gewebe:				
	A. Spinnmaterialien:				
	a) alle nicht anders tarifirten, namentlich: Lamm- und Schaffwolle .	detto	—	1	6
	b) Baumwolle, Flachs und Hanf	detto	—	—	9
	c) Seide, rohe und bearbeitete	detto	—	5	—
	Anmerkung. Haare (Angorahaare ꝛc.) s. Pos. 20, A.				
	B. Seilerarbeit (Tauwerk, Bindfaden ꝛc.)	detto	—	—	8
	Anmerkung. Altes Tauwerk s. im Verzeichniße der zollfreien Gegenstände.				

	C. Garn und Zwirn:				
	a) soweit sie nicht mit einem andern Zollsatze belegt sind, insbesondere: Garn und Zwirn von Wolle oder Haar, auch von Wolle oder Haar in Vermischung mit Baumwolle, Flachs oder Hanf .	100 Pfd.	—	2	—
	b) Heedengarn	detto	—	—	8
	c) Garn und Zwirn von Baumwolle, Flachs oder Hanf . .	detto	—	1	—
	d) Garn und Zwirn von Seide, oder von Seide mit anderen Stoffen vermischt	detto	—	5	—
	D. Zeugwaaren:				
	a) Zeuge, Tücher, Gewebe, Bandwaaren, Posamentirarbeit, Putz- und Modewaaren, Stickereien, Spitzen, Strumpfwaaren, Teppiche und Decken, auch fertige neue Kleidungsstücke und Wäsche; Filzwaaren; Wachstuch; Wachstafft 2c.	detto	—	6	—
	b) Pack-, Sack- und Segelleinwand	detto	—	—	8
	Anmerkung. Getragene Kleider und Wäsche s. im Verzeichniße der zollfreien Gegenstände.				
43	Steinwaaren: Waaren aus Alabaster, Bergkrystall, Gipsspath, Marmor, Speckstein	detto	—	2	—
	Anmerkung. 1. Rohe und behauene Steine, ingleichen Marmorplatten, s. im Verzeichniße der zollfreien Gegenstände.				
	2. Edelsteine (Diamanten 2c), ingleichen geschliffene ordinäre Schmucksteine (Achat, Jaspis 2c.), ferner Waaren aus Alabaster und dergleichen in Verbindung mit edlem Metalle, Perlmutter 2c. s. Position 27.				

Nr. der Position	Benennung der Waaren	Maßstab der Verzollung	Zollsatz im Vierzehnthalerfuße		
			Rthl.	gGr.	Den.
44	Stroh, Rohr, Bast ꝛc. und Waaren daraus:				
	A. Stuhlrohr, einschließlich des gespaltenen	100 Pfd.	—	—	3
	B. Stockrohr (Bambus, Pfefferrohr ꝛc.)	detto	—	—	8
	C. feines Stroh und Bastgeflechte zu Hüten, ingleichen Bast-, Stroh-, Span- und Rohrhüte	detto	—	5	—
	Anmerkung. Binsen, Dachrohr, Schilf, Flechtstroh, Matten ꝛc. s. im Verzeichniße der zollfreien Gegenstände.				
45	Wachswaaren: Wachsbüsten, Wachsfiguren, Wachslarven . .	detto	—	5	—
	Anmerkung. 1. Wachs s. Pos. 28, C.				
	2. Wachslichte s. Pos. 30, A.				
	3. Wachstuch ꝛc. s. Pos. 42, D. a)				
	4. Wachsfiguren-Kabinette s. im Verzeichniße der zollfreien Gegenstände sub Nr. 2.				
46	Zink und Zinkwaaren:				
	A. Galmei und zinkischer Ofenbruch (Tutia)	detto	—	—	1
	B. roher Zink und Zinkblech	detto	—	—	6
	C. fertige Zinkwaaren, auch lackirte	detto	—	1	—

Nr.	Gegenstand	Maßstab				
47	Zinn und Zinnwaaren:					
	A. Zinn in Blöcken, Mulden ꝛc, auch altes Zinn	100 Pfd.	—	1	6	
	B. fertige Zinnwaaren, auch lackirte	detto	—	3	—	

Schlußbemerkung.

Für Waaren, welche so allgemein declarirt werden, daß die für dieselben gebrauchte Benennung mehrere verschiedene Tarif-Positionen unter sich begreift, darf der höchste der, unter der gebrauchten Benennung begriffenen Zollsätze angerechnet werden, jedoch kann der Zollpflichtige nach §. 11. Nr. 1. des Regulativs hiergegen nachträglich reclamiren und dadurch bewirken, daß für die zu verzollende Waare nur der auf dieselbe nach ihrer speciellsten Bezeichnung tarifmäßig fallende Zollsatz zu erheben ist.

Anlage II.

Verzeichniß

derjenigen Gegenstände, welche bei dem königl. hannover'schen Elbezolle zu Brunshausen keiner Abgabe unterworfen sind.

1. Abfälle und Rückstände, alle mit einem Zollsatze nicht ausdrücklich belegte, insbesondere: Asche, Auster- und Muschelschalen zum Kalkbrennen; Blut von geschlachtetem Vieh (sowohl flüssiges als eingetrocknetes), Branntweinspülig, Cacaoschalen, Charpie, Därme, thierischer Dünger, auch andere Düngungsmittel, welche nicht anderswo aufgeführt sind (ausgelaugte Asche oder Kalkäscher, Dornschlag, Guano, Knochenschaum oder Zuckererde, Sägespäne), Eisenfeile und Hammerschlag, ingleichen Schliff (Abfall beim Schleifen grober Eisenwaaren), Hefe, Häringslake, Holzborke oder Gerberlohe, Hornabfall (Hornspäne, geraspeltes Hirschhorn ꝛc), Hufe und Klauen, Kleie, Knochen (ganze und zerkleinerte, einschließlich Knochenmehl), Leimleder und Thierflechsen, Lohkuchen (ausgelaugte Lohe), Lumpen und andere Abfälle zur Papierfabrikation (Papierspäne, Maculatur, altes Tauwerk, alte Fischernetze ꝛc.), Oelkuchen und Oelkuchenmehl, Treber und Trester, alte Gold- und Silbertressen zum Einschmelzen, Tuchecken und Tuchleisten u. dgl. m.

2. Effecten und Reisegeräth ꝛc., nämlich: gebrauchte Hausgeräthe, getragene Kleider und Wäsche, gebrauchte Fabrikgeräthschaften und gebrauchtes Handwerkszeug, auch Kleidungsstücke und Wäsche aller Art, welche Schiffer, Matrosen und Passagiere zu ihrem Gebrauche, ferner Handwerkszeug, welches reisende Handwerker, ingleichen Geräthe, Instrumente und Schaugegenstände, welche reisende Künstler mit sich führen; nicht minder gebrauchte Schiffs-Inventarienstücke, Emballagen, leere Gebinde, auch Verzehrungs-Gegenstände zum Reiseverbrauche.

3. Eier.

4. Erden, als: Gips (roher), Lehm, Mergel, Sand, ingleichen Kobaltspeise und Schlacken von Erzen.

5. Feldfrüchte (alle mit einem Zollsatze nicht ausdrücklich belegte), lebende Pflanzen ꝛc., nämlich: Bäume und Sträu-

cher zum Verpflanzen, Reben und Schößlinge, Orangerie-, Blumen- und Topfgewächse, Heu, Gras und Futterkräuter, Getreide in Garben und andere Feldfrüchte (einschließlich Flachs und Hanf) in Büscheln, Bündeln 2c., wie sie unmittelbar vom Felde eingebracht werden, frische, gesalzene und abgekochte Gemüse und Krautarten, Beeren (frische), eßbare Wurzeln und Wurzelknollen, frische Kräuter, Blüthen, Wurzeln 2c. zum medicinischen und Gewerbsgebrauche, ferner Stroh, Spreu und Häckerling, Schachtelhalm, Eicheln, Erdnüsse oder Erdeicheln, Moos (Berg-, Corallen-, Steinmoos 2c.), Schwämme und Pilze (frische und getrocknete) u. dgl. m.

Anmerkung. Vergleiche die Tariffätze für Getreide und Hülsenfrüchte in Körnern, Samen, Spinnmaterialien, Drogueriewaaren 2c.

6. Fische, lebende und frische, (zu welchen letzteren auch die bloß zur Erhaltung auf dem Transporte mit Salz bestreuten oder in Salzwasser gelegten Fische dann gerechnet werden, wenn sie in Körben eingehen), Hummern und Krebse.

7. Gartenfrüchte, als: frisches Obst, ingleichen Melonen, Gurken, Kürbisse u. dgl.

Anmerkung. Gemüse, Krautarten, eßbare Wurzeln 2c., s. Feldfrüchte.

8. Heede, Werg und Torse, ingleichen Seidencocons.

9 Holz, als: Brennholz, Busch und Reisig aller Art, ingleichen Weidenruthen.

10. Kalk und Gips, gebrannter.

11. Milch.

12. Muster, Musterkarten und Proben aller Art, welche nur zum Gebrauche als Muster oder Proben geeignet sind, und in Quantitäten von gleichzeitig nicht mehr als zwei Pfund derselben Waarengattung passiren.

Anmerkung. Alle anderen als die obengenannten Muster und Proben tragen den Zoll, der auf der betreffenden Waare ruht.

13. Papier, beschriebenes (Acten und Manuscripte).

14. Schiffe, sowohl kleine Schiffe (Boote), welche sich als Frachtgut in andern Schiffen verladen befinden, als auch große Schiffe (einschließlich der Dampfboote), welche von andern Schiffen als Frachtgut transportirt werden.

15. Steine und Steinwaaren (alle mit einem Zollsatze nicht ausdrücklich belegten), namentlich: Bruch- und behauene

Steine aller Art, z. B. Kalk-, Schiefer-, Ziegel-, Back- und Mauersteine, Cement- und Traßsteine, Flußspath, Schwerspath, Speckstein, Talkstein, Puzzolan, Alabaster und Marmor, Mühlsteine, auch Schleif- und Wetzsteine, Flintensteine, Marmorplatten; ferner Cement-, Traß- und Ziegelmehl, Serpentinsteinwaaren, Schieferstifte und Schiefertafeln rc.

16. Stroh, Bast rc. und grobe Waaren daraus, namentlich: Binsen, Dachrohr, Schilf und Flechtstroh, Matten, Fußdecken und Seile aus Stroh, Schilf, Bast und Binsen rc.

17. Thiere, lebende, mit alleiniger Ausnahme der Schalthiere, namentlich auch Bienen in Bienenstöcken, Blutegel, ingleichen alles Zug- und Schlachtvieh rc.

18. Torf und Torfkohlen.

Anlage III.

Verzeichniß

der dem königlichen Elbezoll-Wachtschiffe zu Brunshausen zu zahlenden Gebühren.

		In Courant im 14-Thalerfuß		
		Thlr.	gGr.	pf.
1	Von jedem Schiffer oder clarirenden Manne von der Schiffs-Equipage, welchen die königliche Schiffsmannschaft mit der königlichen Chaloupe vom Bord nach dem Zollhause bringt, und nach der Clarirung wieder an Bord seines Schiffes führt .	—	16	—
2	Deßgleichen von jedem Schiffer, welcher seine Clarirung am Bord des Elbezoll-Wachtschiffes machen muß, und den die königliche Schiffsmannschaft mit der königlichen Chaloupe dahin bringt, und an Bord seines Schiffes zurückführt .	—	9	—
	Es steht jedem Schiffer frei, sich zur Ueberfahrt nach dem Zollhause oder nach dem Elbezoll-Wachtschiffe seines eigenen Bootes zu bedienen, und er bezahlt alsdann nichts.			
3	Für das Abholen der Retourscheine von den elbeniederwärts fahrenden Schiffen wird gezahlt: von Schiffen über 15 Last	—	6	—
	» » unter 15 »	—	3	—

		In Courant im 14-Thalerfuß		
		Thlr.	gGr.	pf.
	Es steht jedem Schiffer frei, den Retourschein selbst an das Elbezoll-Wachtschiff zu bringen, in welchem Falle nichts bezahlt wird.			
4	Für jedes, nicht schon ohnedieß vom Setzen befreite Schiff, welchem auf besonderes Ansuchen die Befreiung vom Setzen bewilligt worden, wird der Mannschaft des königlichen Wachtschiffes für das erforderliche Entgegenfahren 2c. . . gezahlt.	—	16	—
5	Schiffer, welche in ihrem eigenen Boote an das Land gegangen sind, indeß einen königlichen Matrosen als Wegweiser nach dem Zoll-Comptoir erbitten, zahlen .	—	4	—
6	Schiffer, welche in ihrem eigenen Boote an das Land gegangen sind, indeß, nach beschaffter Clarirung, die im Zoll-Comptoir empfangene Abfertigungs-Bescheinigung nicht selbst an das Wachtschiff bringen, sondern durch die Mannschaft desselben abholen lassen, zahlen:			
	bei Schiffen über 15 Last	—	6	—
	» » unter 15 »	—	3	—

Anlage IV.

Normal-Gewichtstabelle

zur Berechnung des Zolles für diejenigen bei dem königlich hannover'schen Elbezolle zu Brunshausen zollpflichtigen Gegenstände, bei denen eine Gewichts-Declaration nicht Statt findet.

Anmerkung.

Die Declaration der in dieser Tabelle aufgeführten Waaren ist jedesmal nach demjenigen Maßstabe, welcher dem für die Waare festgestellten Normal-Gewichtssatze zu Grunde liegt, zu beschaffen, wohingegen eine gleichzeitige Declaration des effectiven Netto-Gewichts nicht zu berücksichtigen und daher nicht erforderlich ist.

A.

Getreide, Hülsenfrüchte und Samen.

(1 Last = 60 Hamburger Faß = $31\frac{1}{2}$ Hectolitres = 11 englischen Imp. Quarters = 236 Alqueirs in Lissabon = $44\frac{1}{2}$ Sacchi in Livorno = 47 Quarteras in Barcelona = 25 Tonnen in Kopenhagen = 22 Tonnen in Schweden und $16\frac{1}{2}$ Tschetwert in Rußland.)

		Netto-Pfund
Bohnen	1 Last	5600
Buchweitzen	1 »	4300
Erbsen	1 »	5600
Gerste	1 »	4300
Hafer	1 »	3100
Hirse	1 »	4600
Linsen	1 »	5600
Roggen	1 »	5000
Weitzen	1 »	5300
Wicken	1 »	5600
Leinsamen in Tonnen	1 Tonne	175
» » Säcken	1 Last	4300
Rappsamen	1 »	4500

Rübsaat (Rübsen), Leindotter, Dotter, Döder wie Rappsamen.

B.

Flüssige Waaren.

(Bei Declarationen nach Litres werden 228 Litres = 30 Veltes oder Viertel gerechnet)

Bier, in Fässern	1 Gallon	9
» » Flaschen	wie Wein in Flaschen.	
Branntwein (Arrak, Rhum, Genever, Sprit ꝛc.), und zwar:		
Arrak	1 Legel	1000
	$\frac{1}{2}$ »	500
	$\frac{1}{4}$ »	250
	1 Oxhoft	450
Rhum	1 Pipe oder Puncheon	800
	$\frac{1}{2}$ » » »	400
	$\frac{1}{4}$ » » »	200
	1 Oxhoft = $\frac{1}{2}$ Pipe	400
Genever	1 Stück	870
	1 Oxhoft	435
Branntwein, Cognac und alle aus Frankreich kommenden Spirituosen . .	1 Viertel (Velte)	$14\frac{1}{2}$
Branntwein und alle nicht aus Frankreich kommenden Spirituosen, die nicht in solchen Gebinden kommen, wofür ein besonderer Gewichtssatz normirt ist .	1 Gallon Imperial	$8\frac{3}{5}$
Liqueur in Flaschen	wie Wein in Flaschen.	

		Netto-Pfund
Cyder	wie Wein.	
Essig	» »	
Mineralwasser aller Art, in Krügen oder in Flaschen	100 Krüge oder Flaschen	250
	$\frac{2}{2}$ Krüge oder Flaschen werden für $\frac{1}{1}$ Krug oder Flasche gerechnet.	
Thran:		
aus Amerika, mit Ausnahme des großbritannischen, wo der Inhalt der Fässer nach Imp. Gallons bestimmt wird	1 Gallon	$6\frac{1}{2}$
aus Großbritannien und dem großbritannischen Amerika	1 »	8
aus Norwegen und Dänemmark	1 Tonne oder 15 Viertel	200
aus Holland und Belgien	1 Hectolitre	190
aus allen andern Ländern	1 Stechkanne	$36\frac{1}{2}$
Wein, in Fässern:		
von Spanien, Portugal, den Azoren, den canarischen Inseln und Madeira, überhaupt alle Weine in Pipen oder Bothen	1 Both	950
	1 Pipe	810
	$\frac{1}{2}$ » oder Both	450
	$\frac{1}{4}$ » » »	225
	$\frac{1}{8}$ » » »	$112\frac{1}{2}$

von Frankreich	1 Orhoft (mit Ausnahme der Bayonner Ohofte)	450
	1 Bayonner Orhoft	600
	in andern Gebinden, jedes Viertel (Velte)	15
Wein in Flaschen	1 Kiste von 100 Flaschen	300
	1 » » 50 »	150
	andere Quanta nach diesem Verhältniße, $\frac{2}{2}$ Flaschen werden für $\frac{1}{1}$ Flasche gerechnet.	

C.

Sonstige Gegenstände.

Anchovis	1 Anker	80
	½ »	40
	1 Tönnchen oder Donker nordische Anchovis	5
Austern	1000 Stück	200
	oder 5 Stück	1
Blech, Englisch-Weißblech (tin plates)	1 Kiste	125
Castanien von Bilbao	1 Fanega	75
Cigarren	1000 Stück	10
	oder 100 Stück	1
Cocosnüsse	1 Stück	2
Coquillos	100 Stück	20
Felle und Häute:		
trockene Kalbfelle von Rußland, Preußen, Norwegen und Schweden	100 Stück	100

		Netto-Pfund
Felle und Häute:		
trockene Kalbfälle von Dänemark und anderen Ländern	100 Stück	225
trockene Schaffelle, geschorne aller Art	100 »	125
» Pferdehäute	10 »	175
gesalzene Felle und Häute der vorstehenden Gattungen werden zum Doppelten dieser Gewichtssätze angenommen.		
Ziegen-, Bock- und Schweinefelle	100 Stück	250
Robben- und Seehundsfelle	100 »	200
Hasen-, Kaninchen- und Katzenfelle	100 »	20
Iltis-, Marder-, Hamster- und Kitzfelle	100 »	10
Dachs-, Fuchs-, Hunde-, Ottern- und Lammfelle	100 »	50
Ratten-, Wiesel- und Eichhörnchenfelle	100 »	5
Bärenfelle	100 »	300
Hirschfelle	100 »	300
Luchsfelle	100 »	100
Sterzfelle (Minks)	100 »	40
Schuppen oder Waschbärenfelle (Raccoons)	100 »	75
Vielfraßfelle	100 »	120
Wolffelle	100 »	225
Zobelfelle	100 »	25

Fleisch	1 Tonne (Barrel)	200
	in andern Gebinden nach dem zu declarirenden Gewichte.	
Häringe	1 Tonne	250
	$\frac{2}{2}$, $\frac{3}{3}$, $\frac{4}{4}$, $\frac{8}{8}$, $\frac{16}{16}$, $\frac{32}{32}$ Tonnen werden für eine ganze gerechnet.	
Hörner und Hornspitzen:		
Büffel-, Ochsen- und Kuhhörner . .	100 Stück	110
	oder pr. Stück	$1\frac{1}{10}$
Hornspitzen	100 Stück	40
	oder pr. Stück	$\frac{2}{5}$
andere Hörner (mit Ausnahme der nach Gewicht zu declarirenden Hirsch-, Elent- und Rennthiergeweihe)	100 Stück	50
	oder pr. Stück	$\frac{1}{2}$
Laberdan, in Tonnen . . .	wie Häringe.	
Mehl	1 Tonne	183
	in andern Gebinden nach dem zu declarirenden Gewichte.	
Pech (mit Ausnahme von Archangeler-Pech, welches nach dem zu declarirenden wirkl. Netto-Gewichte verzollt wird) . .	1 Tonne	250
Rosinen, Muscateller-, in Kistchen von Malaga kommend . . .	1 Kistchen	22
	$\frac{2}{2}$, $\frac{4}{4}$ Kistchen werden für $\frac{1}{1}$ gerechnet.	

		Netto-Pfund
Salz	1 Last	4800
Sardellen	wie Anchovis.	
Seife, grüne	1 Tonne	200
	$\frac{2}{2}$, $\frac{4}{4}$, $\frac{8}{8}$ Tonnen werden für eine ganze gerechnet.	
Stabholz, d. h. Stäbe und Bodenstäbe aller Art, desgleichen Pipen-, Oxhoft-, Tonnen- und Büttenstäbe	1000 Stück	4000
	oder pr. Stück	4
Südfrüchte, als: Citronen, Apfelsinen, Orangen und Granaten:		
von Malaga und Spanien überhaupt	1 Kiste	300
	$\frac{1}{2}$ "	150
	$\frac{1}{4}$ "	75
von Portugal, den Azoren, den canarischen Inseln, Italien und anderen südlichen Ländern (excl. Spanien)	1 Kiste	75
	$\frac{1}{2}$ "	$37\frac{1}{2}$
Theer	1 Tonne	250

Anlage V.

Tabelle

zur Reduction verschiedener fremder Gewichtsbenennungen auf Pfunde der Einladungsorte, Behufs der Zollberechnung beim königlich hannover'schen Elbezolle zu Brunshausen.

1 Alqueira oder Alquir Paddy von Brasilien . . . . = 45 brasilianische Pfund.
1 Arroba von Brasilien . . . . = 32 » »
1 » » Havanna und Matanzas . . . . . = 25 spanische Pfund.
1 » » Portugal . . . . = 32 portugiesische Pfund.
1 » » Spanien . . . . = 25 spanische Pfund.
Talla 4 Arrobas von Spanien (eigentlich 7 Arroben) . . . = 175 » »
» 2 » » » (eigentlich 4 Arroben) . . . = 100 » »
1 Berkowitz von Rußland = 10 Pud. oder . . . . = 400 rußische Pfund.
1 Bismerpfund von Norwegen . . . . . . = 12 norwegische Pfund.
1 Cantar von Alexandrien in Egypten = 36 Okka oder 100 Rottoli = 100 egyptische »
1 Cantar von Cisme à 44 oder 45 Okka = 100 Rottoli oder . = 100 türkische »
1 Cantar von Genua à 100 Rottoli . . . . . = 150 genuesische »
1 » » Neapel à 100 » . . . . . . = 277 $\frac{7}{9}$ neapolitanische Pfund.
1 Cantaro grosso oder schweres Gewicht = 100 Rottoli grossi oder
111 Rottoli sottili von Sicilien . . . . . = 277 $\frac{7}{9}$ sicilianische Pfund.
1 Cantaro sottile oder leichtes Gewicht = 100 Rottoli sottili von
Sicilien . . . . = 250 » »
1 Cantaro von Sicilien, ohne weitere Bezeichnung à 100 Rottoli,
wird gerechnet . . . . = 250 » »
1 Cantar von Smyrna à 44 oder 45 Okka = 100 Rottoli oder . = 100 türkische Pfund.
1 Cantaro von Algier = 100 Rottoli oder . . . . = 100 » »
1 Cantaro von Candia à 44 Okka = 100 Rottoli oder . . = 100 » »
1 Cantaro von der Levante à 44 Okka = 100 Rottoli . . = 100 » »
1 Cantaro von Malta = 100 Rottoli = 250 Lire oder . . = 250 malteser »
1 Cantaro von Tunis = 100 Rotal oder . . . . . = 100 türkische »
1 Cantaro von Tripolis = 100 Rotal oder . . . . = 100 » »

1 Cantaro von Livorno . . . . = 100 toskanische »
1 Cantarello von Sardinien . . . . . . = 104 sardinische Pfund.
1 Centinajo von den jonischen Inseln . . . . . = 100 dortige »
1 Centner im Allgemeinen . . . . = 100 Pfund.
1 englischer Centner . . . . siehe Hundred Weight.
1 preußischer Centner . . . . = 100 Pfund.
1 Centner von Portugal und Brasilien, siehe Quintal.
1 » » Spanien, siehe Quintal.
1 » » Triest . . . . = 100 dortige (oder Wiener) Pfund.
1 » Decimalgewicht von Frankreich = 100 Kilogrammes . = 200 Pfund.
1 Hundred Weight von Großbritannien und Irland = 4 Quarters
= 8 Stones oder . . . . = 112 »
1 Hundred Weight von Nordamerika = 4 Quarters oder . . = 112 »
1 Hundred Weight von Jersey und Guernsey . . . = $103\frac{1}{2}$ »
1 Kilogramm . . . . = 2 »
1 » = 10 Hectogrammes . . . . . = 100 Decagrammes = 1000 Grammes.
1 » . . . . = 10 Decagrammes = 100 Grammes.
1 Decagramme = 10 Grammes.
1 Bazar Maund von Calcutta . . . . . . = 82 englische Pfund.
1 Factori Maund von » . . . . . . = $74\frac{2}{3}$ » »
1 Millier von Frankreich = 1000 Kilogrammes . . . = 2000 Pfund.
1 Niederländisches Pfund oder Kilogramm . . . = 2 Pfund.
Okka, siehe Cantar.

1 Picul oder Pecul von Batavia = 100 Catty	=	127 holländische Pfund.
1 Picul von Manilla = 100 Catty	=	131 $\frac{1}{5}$ spanische Pfund.
1 » » Singapore = 100 Catty	=	133 $\frac{1}{8}$ englische »
1 » » Sumatra = 100 »	=	122 $\frac{3}{4}$ holländische »
1 » » China = 100 »	=	133 $\frac{1}{3}$ englische »
1 » » Japan = 100 »	=	125 holländische »
1 Pud von Rußland	=	40 rußische »
10 » = 1 Berkowitz oder Schiffpfund	=	400 » »
1 Quarter an Gewicht von Großbritannien und Irland	=	28 Pfund.
1 » » » » Nordamerika	=	28 »
1 Quintal von Brasilien = 4 Arrobas oder	=	128 brasilianische Pfund.
1 » » Portugal = 4 » »	=	128 portugiesische »
1 » » Spanien = 4 » »	=	100 spanische »
1 » » Havanna und Matanzas = 4 Arrobas oder	=	100 » »
1 » macho von Spanien = 6 » »	=	150 » »
1 » métrique von Frankreich = 100 Kilogrammes oder	=	200 französische »
1 Rottolo sottile oder leichtes Gewicht von Sicilien	=	2 $\frac{1}{2}$ sicilianische »
1 » von Neapel	=	2 $\frac{7}{9}$ neapolitanische »

Wegen des Rottolo siehe im Uebrigen bei Cantar.

1 Schiffpfund von Rußland incl. Curland	=	20 Liespfund oder 400 Pfund.
1 » » Schweden	=	20 » » 400 »
1 » » Dänemark	=	20 » » 320 »
1 » » Norwegen	=	20 » » 320 »
1 » » allen andern Orten	=	20 » » 300 »
96 Solotnik	=	1 Pfund in Rußland.
1 Steen von Amsterdam	=	3 Kilogrammes oder 6 »

10 Stein von Preußen	=	1	Schiffpfund.
1 Steen von Schweden	=	32	schwedische Pfund.
1 Stone von Großbritannien und Irland	=	14	Pfund.
1 Stein Flachs von Rostock	=	20	Rostocker »
1 » » » Wismar	=	20	Wismarsche »
1 » Federn von Lübeck	=	10	Lübecker »
1 » Flachs » »	=	20	» »
1 » Wolle » »	=	22	» »
1 » feine Wolle von Rostock	=	22	Rostock »
1 » grobe detto » »	=	10	» »
1 » feine detto » Wismar	=	22	Wismarsche »
1 » grobe detto » »	=	10	» »
1 Ton an Gewicht von Großbritannien und Irland = 20 Hundred Weights oder	=	2240	englische »
1 » an Gewicht von Nordamerika = 20 Hundred Weights oder	=	2240	amerikanische Pfund.
1 » » » » Jersey und Guernsey 20 = Hundred Weights oder	=	2070	Pfund.
1 Vog oder 3 Bismerpfund von Norwegen	=	36	norwegische Pfund.

Zentner, siehe Centner.

37.

Betreffend den Zeitpunct der Entlassung der im Jahre 1832 und 1833 zum Militär gestellten Individuen vom Wehrstande, wie auch der übrigen noch auf 14 Jahre gestellten und bereits acht Jahre dienenden Capitulanten.

Um die Vortheile einer abgekürzten Dienstleistung in der activen Armee, welche bei künftigen Rekruten-Stellungen einzutreten hat, auch auf diejenige Mannschaft auszudehnen, welche nach den früher bestandenen Anordnungen der Armee einverleibt worden ist, haben Seine k. k. Majestät mit allerhöchster Entschließung vom 16. März l. J. allergnädigst zu bewilligen geruhet, daß noch heuer die im Jahre 1832 und 1833 Gestellten entlassen, und die übrigen noch auf vierzehn Jahre gestellten Capitulanten in die Entlassungen von 1846 und 1847 eingereiht werden.

Diese allerhöchste Entschließung wird mit Beziehung auf den 2ten und 3ten Absatz des allerhöchsten Patentes vom 14. Hornung l. J. wegen Herabsetzung der bisherigen Capitulationszeit auf acht Jahre in Folge hohen Hofkanzlei-Decretes vom 25ten v. M. Zahl 11591 hiermit öffentlich kundgemacht.

Gubernial-Kundmachung vom 7. April 1845 Gubernial-Zahl 20063.

38.

Aufhebung der mit den hohen Hofkammer-Decreten vom 19. October 1826 und 15. Mai 1832 ausgesprochenen Straflosigkeit der Unterthanen rücksichtlich der bei Stämpel-Revisionen beanständeten Schriften und Urkunden.

Im Nachhange der hierämtlichen Erlässe vom 30. Juni 1832 Zahl 33972 und 30. August 1837 Zahl 52504 erhalten die k. k. Kreisämter in der Anlage ./. die gedruckte Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen, daß die mit den hohen Hofkammer-Decreten vom 19. October 1826 Zahl 41887-2968 und 15. Mai 1832 Zahl 19534-1439 ausgesprochene Straflosigkeit der Unterthanen rücksichtlich der bei Stämpel-Revisionen beanständeten Schriften und Urkunden aufgehoben werde, zur eigenen Wissenschaft und weiteren Kundmachung.

Gubernial-Verordnung vom 10. April 1845 Gubernial-Zahl 18320.

37.

Czas uwolnienia ze służby wojskowéj oddanych w latach 1832 i 1833 do wojska, jako téż reszty na lat 14 oddanych i już ośm lat w służbie zostających kapitulantów.

W celu rozciągnienia korzyści ze skrócenia służby w armii czynnéj, mającéj w przyszłém oddawaniu rekrutów zachodzić, także na wojskowych wcielonych do armii podług dawniejszych rozporządzeń, raczył Najjaśniejszy Pan najwyższém postanowieniem z dnia 16. Marca t. r. najłaskawiéj pozwolić, ażeby jeszcze tego roku oddanych w latach 1832 i 1833 odprawiono, a resztę wziętych na lat 14 kapitulantów do odprawy w latach 1846 i 1847 wcielono.

Niniejsze najwyższe postanowienie podaje się z powołaniem się na 2gi i 3ci odstęp najwyższego Patentu z dnia 14. Lutego t. r. o skróceniu dotychczasowéj kapitulacyi na lat ośm w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 25. p. m. do l. 11591, do publicznéj wiadomości.

Obwieszczenie gub. z dnia 7. Kwietnia 1845 do l. gub. 20063.

38.

Uchylenie uwolnienia od kary poddanych co do pism i dokumentów, przy rewizyjach stęplowych zakwestyjonowanych, zawyrokowanego dekretami z dnia 19. Października 1826 i 15. Maja 1832.

Dodatkowo do rozporządzenia tutejszego z dnia 30. Czerwca 1832 do l. 33972 i 30. Sierpnia 1837, do l. 52504, otrzymują c. k. Urzędy Cyrkułowe w aneksie drukowane .|. rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych, wydane do wszystkich Administracyj powiatowych, że wyrzeczone Dekretami wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 19. Października 1826, do l. 41887-2068, i z dnia 15. Maja 1832, do l. 19534-1439, uwolnienie poddanych od kary co do pism i dokumentów, przy rewizyi stęplowéj zakwestyjonowanych, uchylone zostaje, dla własnéj wiadomości i dalszego obwieszczenia.

Rozporządzenie gub. z dnia 10. Kwietnia 1845 do l. gub. 18320.

·|·

Verordnung der k. k. galizischen vereinten Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 28. Februar 1845 Z. 4067, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen.

Auf die Anfrage, ob die Bestimmungen der hohen Hofkammer-Decrete vom 19. October 1826 Zahl 41887-2968 und 15. Mai 1832 Z. 19534-1439, womit die Straflosigkeit der Unterthanen rücksichtlich aller bei Stämpel-Revisionen beanständeten Schriften und Urkunden ausgesprochen wurde, auch noch unter der Wirksamkeit des neuen Stämpel- und Taxgesetzes aufrecht erhalten seyen, hat die hohe k. k. allgemeine Hofkammer mit dem Decrete vom 31. Jäner 1845 Zahl 49970 bedeutet, daß diese Bestimmungen, da sie in dem neuen Stämpel- und Taxgesetze nicht aufgenommen erscheinen, als aufgehoben zu betrachten sind.

Hievon werden die k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen mit Bezug auf die Circular-Verordnung vom 12. Juli 1837 Z. 18985 zur Wissenschaft und Darnachachtung in die Kenntniß gesetzt.

39.

Aufhebung der Controlspflichtigkeit des innerhalb des Zollgebiethes erzeugten Weines.

Die k. k. allgemeine Hofkammer findet sich bestimmt, die Controlspflichtigkeit des innerhalb des Zollgebiethes erzeugten Weines (mit Einschluß der ungarischen und siebenbürgischen Weine) im ganzen Gränzbezirke des illyrischen Küstenlandes und in dem angränzenden, sowohl am Zollausschluße Venedigs, als an der Meeresküste gelegenen venetianischen Gränzbezirke bis an den Etsch-Fluß, ferner auch im Gränzbezirke des Gebiethes der Finanzintendenz Morbegno vom 1. Mai 1845 angefangen, aufzuheben, wogegen der außerhalb des Zollgebiethes erzeugte Wein wie bisher der Controle unterworfen bleibt.

Hievon werden die k. k. Kreisämter in Folge hohen Hofkammer-Decrets vom 5. v. M. Zahl 585-49 zur Wissenschaft und weiteren Verständigung der Dominien und Magistrate in die Kenntniß gesetzt.

Gubernial-Verordnung vom 10. April 1845 Gubernial-Zahl 19247.

.|.

Rozporządzenie c. k. połączonéj galicyjskiéj Administracyi dochodów skarbowych z dnia 28. Lutego 1845, do l. 4067, do wszystkich c. k. Administracyj powiatowych.

Na zapytanie, czyli przepisy dekretów wysokiéj Kamery nadworéj z dnia 19. Października 1826, do l. 41887-2968, i z dnia 15. Maja 1832, do l. 19534-1439, mocą których uwolnienie od kary poddanych względem wszystkich pism i dokumentów, przy rewizyi stęplowéj zakwestyjonowanych, wyrzeczone zostało, także i teraz, kiedy nowa Ustawa stęplowo-taksowa w swéj mocy nastała, w skuteczności swojéj utrzymują się, wskazała wysoka c. k. Kamera nadworna dekretem z dnia 31. Stycznia 1845, do l. 49970, że te przypisy, gdy do nowéj Ustawy stęplowo taksowéj nie są wziętémi, za uchylone uważane być mają.

O tém uwiadamia się c. k. powiatowe Administracyje dla wiadomości i zachowania, z odniesieniem się do rozporządzenia okolnego z dnia 12. Lipca 1837, do l. 18985.

39.

Uchylenie powinności kontrolowania wina, śród obwodu cłowego wyrobionego.

C. K. powszechna Kamera nadworna widzi się spowodowaną, poczynając od dnia 1. Maja 1845, uchylić powinność kontrolowania win, robionych śród obwodu cłowego (łącznie z winami węgierskiémi i siedmiogrodzkiémi), w całym okręgu granicznym pomorza ilyryjskiego i wokręgu granicznym weneckim, z obwodem z cła wyłączonym Wenecyi, jakotéż z nadbrzeżem morza graniczącym, aż do rzéki Adygi, tudzież w obwodzie granicznym terytoryum intendencyi finansowéj Morbegno; wino zaś po za obwód cłowy wyrabiane podpada, jak dotychczas i dalszéj kontroli.

O tém obwieszcza się c. k. Urzędom cyrkułowym dla wiadomości i dalszego uwiadomienia dominiów i magistratów, w skutek dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 5. z. m. do l. 585-49.

Rozporządzenie gub. z dnia 10. Kwietnia 1845 do l. gub. 19247.

40.

Programm hinsichtlich der Aufnahme und des Austrittes von Zöglingen der Theresianischen Ritter-Akademie in Wien.

§. 1.

Die Zöglinge der Theresianischen Ritter-Akademie sind entweder Stiftlinge oder zahlende Zöglinge.

§. 2.

Erledigte Stiftungsplätze werden in den Zeitungen angekündiget. Die Gesuche um solche sind mit Ausnahme der freih. Kirchberg'schen Stiftungsplätze, welche das n. ö. Landrecht, des freih. v. Schellerer'schen, den der k. k. Hofkriegsrath, des fürstl. v. Colloredo'schen, den der Herr Fürst v. Colloredo-Mannsfeld, und der herzogl. Savoy'schen, welche der regierende Herr Fürst v. Liechtenstein, und zwar die beiden Letzteren ohne öffentliche Kundmachung der Erledigung, vergeben, an Seine Majestät zu richten, mit den in der Kundmachung angegebenen Belegen zu versehen, und bei den in derselben bezeichneten Behörden zu überreichen.

§. 3.

Wegen Aufnahme eines zahlenden Zöglings ist das Gesuch an die Direction zu richten, und in der Amtskanzlei der Akademie zu überreichen. Dasselbe muß mit dem Adelsdiplome im Originale oder in beglaubigter Abschrift, mit dem Tauf-, Gesundheits-, Impfungs- und letzten Schulzeugniße belegt seyn. Das für die Aufnahme vorgeschriebene Alter ist vom 8. bis zum vollendeten 12. Lebensjahre. Die Nachsicht wegen Ueberschreitung des Normalalters ist bei Seiner Majestät nachzusuchen. Dasselbe wäre der Fall, wenn ausnahmsweise die Aufnahme eines Zöglings angesucht werden wollte, der nicht zur christlich-katholischen Kirche des lateinischen Ritus gehört.

§. 4.

Hinsichtlich der Vorbereitungskenntnisse hat der Aufzunehmende nachzuweisen, daß er die für die erste und zweite Hauptschulclasse vorgeschriebenen Gegenstände mit gutem Erfolge erlernt habe. In der Regel werden die Eintretenden in jene Classe versetzt, welche das mitgebrachte Schulzeugniß nachweiset. Wenn der Aufzunehmende der deutschen Sprache nicht mächtig, oder nach einem anderen, als dem in den österreichischen Staaten vorgeschriebenen Systeme unterrichtet worden ist, entscheidet eine Vorprüfung über die Classe, in welche er einzureihen ist.

40.

Program o przyjmowaniu wychowańców do akademii terezyjańskiéj dla szlachty w Wiédniu i o występywaniu z niéj tychże wychowańców.

§. 1.

Wychowańcy szlacheckiéj akademii terezyjańskiéj są albo utrzymywani z funduszu albo płacący.

§. 2.

Opróżnione miejsca fundacyjne ogłoszone będą w gazetach. Prośby o nie, wyjąwszy miejsca fundacyjne barona Kirchberg, które nadaje Sąd szlachecki Austryi dolnéj, miejsce fund. barona Schellerer, które nadaje c. k. nadworna Rada wojenna, miejsce fund. księcia Colloredo, które nadaje ks. Colloredo-Mannsfeld, i miejsca fund. księcia Sabaudyi, które nadaje panujący książe Liechtenstein, i to obadwa te ostatnie bez uprzedniego ogłoszenia o opróżnieniu onych, mają być napisane do Najjaśniejszego Pana, opatrzone wymienionémi w ogłoszeniu aneksami, i podane do wymienionéj w niém władzy.

§. 3.

Prośbę o przyjęcie wychowańca płacącego należy napisać do Dyrekcyi i podać do kancelaryi urzędowéj akademickiéj. Do niéj potrzeba załączyć dyplom szlachectwa w oryginale lub kopii poświadczonéj, metrykę chrztu, zaświadczenie zdrowia, szczepionéj ospy i ostatnie zaświadczenie szkolne. Wiek, do przyjęcia ustanowiony, jest od 8miu do 12tu lat. W razie przekroczenia wieku zakreślonego potrzeba podać prośbę do Najjaśniejszego Pana o niebaczenie na to. To samo musianoby uczynić, gdyby wyjątkowo proszono o przyjęcie wychowańca, który nie należy do chrześciańsko-katolickiego kościoła obrządku łacińskiego.

§. 4.

We względzie wiadomości przygotowawczych chcący być przyjętym powinien wykazać, że przedmiotów, przepisanych dla pierwszéj i drugiéj klasy szkoły głównéj (normalnéj), z dobrym postępem nauczył się. Zwykle wstępujący będą umieszczeni w owéj klasie, którą złożone zaświadczenie okazuje. Jeżeli mający być przyjętym nie posiada dobrze języka niemieckiego, albo nie podług przepisanego w Państwach austryjackich systemu naukę pobierał, rozstrzyga egzamin przedwstępny o klasie, do któréj ma być wcielony.

§. 5.

Da in der Akademie die Zöglinge nach drei Cathegorien, nämlich in offene, gesperrte und Gang-Kameraten eingetheilt werden, so wird auch der neu eingetretene Zögling in eine Kamerate jener Cathegorie versetzt, in welche er vermöge seiner Studien gehört, und dem Präfecte seiner Kamerate übergeben.

Offene Kameraten sind solche Abtheilungen, wo eine Anzahl von beiläufig 12 Zöglingen in einem Saale unter der beständigen Aufsicht ihres Präfectes sich befindet, und wo jeder sein eigenes Schreibepult hat. Für solche Kameraten sind eigene separirte Schlafsäle bestimmt.

Gesperrte Kameraten sind solche, wo jeder Zögling, gewöhnlich mit dem Eintritte in die Humanitätsclassen, ein eigenes Zimmer hat, welche Zimmer aus einem gemeinschaftlichen großen Vorsaale, der den Zöglingen zugleich zur Versammlung und Unterhaltung dient, ihre Eingänge haben. Die Aufsicht führt, wie in den offenen Kameraten, ein Präfect, der in demselben Saale wohnt.

Gang-Kameraten endlich sind jene, wo die Juristen Jeder für sich ihre Zimmer auf den Gängen erhalten. Die Inspection auf jedem Gange haben zwei Präfecte, die in ihrem Amte abwechseln.

Es gibt übrigens eigene geräumige Säle für die Collegien, andere für die Gymnastik, andere für gemeinschaftliche Unterhaltungen zur Recreationszeit, und noch andere wo gespeist wird. Jede Kamerate hat einen eigenen Präfecten, welcher der Erzieher und Leiter, Nachhelfer in den Studien und beständiger Begleiter seiner Zöglinge ist, und die er nur dann verläßt, wenn er sie im Collegio dem Professor übergeben hat.

Für die Zöglinge aus Ungarn und Siebenbürgen werden eigene Kameraten gebildet, welche vom Präfecten derselben Nation geleitet werden.

§. 6.

Der Zögling macht in dieser Anstalt seine Studien nach der in den österreichischen Staaten allgemein vorgeschriebenen Ordnung, und es werden hier 1 Jahr auf die Vorbereitungsclasse, 4 Jahre auf die Grammatikal-, 2 Jahre auf die Humanitätsclassen, 2 Jahre auf den philosophischen Curs und 4 Jahre auf die Rechtswissenschaften verwendet. Zöglinge dieser Anstalt erhalten außer dem Unterrichte in den vorgeschriebenen Lehrgegenständen, die sonst auf den österreichischen Gymnasien, philosophischen und Rechtsfacultäten gelehrt werden, auch noch Unterricht in allen Zweigen der Naturgeschichte, in der Chemie, in der allgemeinen Welt-, österreichischen und diplomatischen Staatengeschichte, im Völkerrechte, welche beiden letzteren Ge-

§. 5.

Ponieważ w akademii dzieli się wychowańców podług trzech kategoryj, to jest na otwarte, zamknięte i kurytarzowe kameraty, więc i każdy wstępujący wychowaniec w owéj kameracie będzie umieszczone, do któréj ze względu na swoje nauki należy, i prefektowi swojéj kameraty oddany.

Kameraty otwarte sąto takie oddziały, gdzie się pewna liczba około 12tu wychowańców w jednéj sali pod ciągłym dozorem swego prefekta znajduje, i gdzie każdy z nich ma swój pulpit do pisania. Dla takich kamerat są wyznaczone umyślne oddzielne sypialnie.

Kameraty zamknięte są owe, gdzie każdy wychowaniec, zwykle wstępując do klas humaniorów, ma oddzielny pokoik, do którychto pokoików jest wchód ze spólnego wielkiego przedpokoju, służącego wychowańcom do zgromadzania się i do rozrywki. Dozór ma, podobnie jak w kameratach otwartych, prefekt, mieszkającycy w tymże przedpokoju.

Kameraty kurytarzowe są owe, gdzie juryści zosobna swoje pokoje na kurytarzach dostają. Dozór na każdym kurytarzu ma dwóch prefektów, urzędujących na przemianę.

Są zresztą oddzielne obszérne sale na kolegija, drugie na gimnastykę, inne do rozrywki spólnéj w czasie rekreacyi, a jeszcze inne, w których jadają. Każda kamerata ma osobnego prefekta, który wychowuje i prowadzi wychowańców, pomaga im w naukach i ciągle im towarzyszy, i których tylko wtedy opuszcza, gdy ich w kolegijum oddał profesorowi.

Dla wychowańców z Węgier i Siedmiogrodzkiéj Ziemi tworzy się osobne kameraty, którémi kierują prefekci z tegoż narodu.

§. 6.

Wychowaniec pobiéra w tym zakładzie nauki przepisanym powszechnie w Państwach austryjackich porządkiem, i 1 rok idzie tutaj na klasę przygotowawczą, 4 lat na klasy gramatykalne, 2 lata na klasy humanijorów, 2 lata na kurs filozoficzny i 4 lata na nauki prawnicze. Wychowańcy tego zakładu pobiérają oprócz nauki w przepisanych przedmiotach naukowych, udzielanych w austryjackich gimnazyjach, wydziałach filozoficznych i prawniczych, także naukę we wszystkich gałęziach historyi naturalnéj, w chemii, powszechnéj historyi świata, historyi austryjackiéj i dyplomatycznéj, w prawie narodów, któreto ostatnie dwa przedmioty tutaj w języku francuzkim wykładane bywają, i w pedo-

genstände hier französisch vorgetragen werden, und in der Pädagogik, ferner in der practischen Geometrie, Mechanik, Aesthetik, Landwirthschaft und Forstkunde. Die hier benannten Gegenstände bis zur Pädagogik inclusive, sind für alle Zöglinge obligat, die andern aber beliebig. Hiezu kömmt noch der Unterricht im Zeichnen, in der italienischen, französischen, englischen, böhmischen, polnischen und ungarischen Sprache. Das Studium der italienischen und französischen Sprache ist für alle obligat, die übrigen Sprachen dürfen nach Bedürfniß und Lust gewählt werden.

Die Gymnastik besteht in der Orthopädie, im Tanzen, Fechten, Voltigiren, Schwimmen und Reiten. (Zum Reitunterrichte werden nur Philosophen und Juristen zugelassen, welche dafür monatlich insbesondere vier Gulden Conv Münze zu entrichten haben. Auch der Unterricht in der Musik, wenn solcher gewünscht wird, muß insbesondere bestritten werden).

Außer den erwähnten Studien werden in dieser Anstalt auch alle ungarischen Rechtsgegenstände nebst dem allgemeinen Bergrechte vorgetragen. Für die ungarischen Zöglinge ist dieses Studium obligat, für andere frei und beliebig. Für alle bemeldeten Studien und Fächer besitzt die Akademie eigene gewählte Professoren, so wie naturhistorische Sammlungen, Maschinen und Modelle, eine Bibliothek, ein chemisches Laboratorium und einen botanischen Garten.

§. 7.

Für jeden Zögling, der keinen Stiftungsplatz genießt, werden an die Akademie 500 fl. Convent. Münze jährlich bezahlt. Diese Zahlung geschieht vierteljährig voraus an die akademische Hauptcasse. Dafür erhält er nebst der Erziehung und Nachhilfe von Seite seines Präfectes Wohnung, Heitzung, Licht, Kost, Bedienung, Unterricht in jenen § 6. benannten Gegenständen, die seinem Alter und seiner Studienclasse angemessen sind, in Sprachen und in der Gymnastik, auch im Falle der Erkrankung Pflege und ärztliche Hilfe sammt den Medicamenten. Für die Kamerat-Bedienten werden monatlich auf Schuhwichs und Bürsten 1 fl. 30 kr. W. W. als Zulage, und für die Reinigung der Wäsche, wenn sie dem akademischen Wäscher überlassen wird, 3 fl. 30 kr. W. W. entrichtet. Für die Putzwäsche wird extra gezahlt.

§. 8.

Jeder Zögling hat ein Eßbesteck und ein eigenes Bett mitzubringen; er schafft sich auch die Uniform, welche aus Hut, Frack, weißer und schwarzer Pantalon, Degen und Kuppeln bestehend, auch auf Verlangen von der Akademie besorgt wird. Außer der Uniform bedarf der Zögling sowohl zum häuslichen

gogice, tudzież w jeometryi praktycznéj, mechanice, estetyce, w gospodarstwie wiejskiém i leśnictwie. Wyszczególnione tu przedmioty aż do pedagogiki włącznie, są dla wszystkich wychowańców obowiązkowe, reszta zaś od ich woli zależy. Do tego należy jeszcze nauka rysunków, języków: włoskiego, francuzkiego, angielskiego, czeskiego, polskiego i węgierskiego. Języków włoskiego i francuzkiego wszyscy się muszą uczyć, z reszty języków można sobie wybrać podług potrzeby i ochoty.

Gimnastyka składa się z ortopedyi (wyprostowania,) tańców, fechtunku, woltyżowania, pływania i jeżdzenia na koniu. (Do nauki jeżdzenia przypuszcza się tylko uczniów filozofii i prawa, którzy za to miesięcznie osobno cztéry złote reńskie mon. konw. płacić są obowiązani. I za naukę muzyki musi osobno płacić, ktoby jéj się chciał uczyć.)

Oprócz wymienionych nauk będą w tym zakładzie także wszystkie przedmioty prawnicze węgierskie i powszechne prawo górnicze wykładane. Dla wychowańców węgierskich będzie ta nauka obowiązkiem, dla innych wolną i zależącą od upodobania. Do wszystkich wymienionych nauk i przedmiotów ma akademija osobnych dobranych profesorów, równie jak zbiory historyi naturalnéj, maszyny i modele, bibliotekę, pracownię chemiczną (laboratoryjum) i ogród botaniczny.

§. 7.

Od każdego wychowańca, niezajmującego miejsca fundacyjnego, płaci się akademii 500 zr. mon. konw. rocznie. Opłata dzieję się co ćwierć roku z góry u głównéj kasy akademickiéj. Za to będzie on miał oprócz wychowania i pomocy ze strony swego prefekta pomieszkanie, opał, światło, stół, usługę, naukę w owych z wymienionych w §. 6 przedmiotów, które jego wiekowi i klasie szkolnéj odpowiadają, naukę języków i gimnastyki, a w razie słabości pielęgnowanie i pomoc lékarską wraz z lekarstwami. Na slug kameratowych płaci się jako dodatek na czernidło i szczotki 1 zr. 30 kr. w. w , a za pranie bielizny, jeżeli ją się do praczkarza akademicznego prać daje, 3 zr. 30 kr. w. w. Od bielizny do stroju płaci się osobno.

§. 8.

Każdy wychowaniec ma przynieść z sobą sztuciec stołowy i łóżko; on téż sobie sprawia uniform, składający się z kapelusza, fraka, białych i czarnych spodni, szpady i pendenta, o którem się na żądanie także akademija postara. Oprócz uniformu potrzebuje téż wychowaniec tak do użytku domo-

Gebrauche, als zum gemeinschaftlichen Ausgehen eigener Kleidung, und hinreichender Leibwäsche, auch Servietten zum Tischgebrauche, Abwischtücher, ferner Bücher, Schreibmaterialien, Zeichnungsrequisiten und andere Kleinigkeiten, so wie eines mäßigen Taschengeldes. Alle diese Nebenauslagen dürften bei guter Oekonomie die Summe von 150 fl. C. M. jährlich kaum übersteigen.

§. 9.

Diese Nebenauslagen sind von den Angehörigen der Zöglinge, selbst, oder durch ihre Bestellten, zu bestreiten. Auf Verlangen derselben übernimmt auch der in der Akademie bestellte Haus-Inspector die Bestreitung der Nebenauslagen. Er ist zu diesem Ende, wenn die Uniform und die erste Einrichtung beigeschafft ist, mit einem Vorschuße von 50 fl. Conv. Münze zu versehen, den er nach dem Bedarf der Zöglinge und mit Zustimmung des Präfectes gegen genaue Rechnungslegung bis zu dessen Erschöpfung und Erlangung eines neuen Vorschußes verwendet.

§. 10.

Für die Ferien können die Zöglinge nach Hause genommen, oder in der Akademie belassen werden, wo sowohl für eine nützliche Beschäftigung, als auch für angemessene Unterhaltung gesorgt ist. Zöglinge, welche durch ihr sittliches Betragen und die gehörige Verwendung in den Studien sich die Zufriedenheit ihrer Vorgesetzten erwerben, können auch alle Recreationstage im Jahre zum Ausspeisen hinauskommen, wenn sie dazu von ihren Herren Aeltern, Verwandten oder Agenten den Tag zuvor schriftlich eingeladen, oder bei der Direction ausgebeten werden.

§. 11.

Wenn Aeltern oder Vormünder einen Zögling aus der Akademie zu nehmen gesonnen sind, so reichen sie die Aufkündigung bei der Direction schriftlich ein, wobei zu bemerken ist, daß ein vierteljähriger Kostbetrag vom Tage der Aufkündigung an, an die akademische Hauptcasse zu entrichten ist, wenn auch der Zögling nicht mehr so lange in der Akademie verbleiben sollte.

§. 12.

In sofern die Raumverhältnisse es gestatten, können auch zahlende Zöglinge unter einem eigenen, von den Angehörigen gewählten Privat-Präfecten aufgenommen werden. Solche Zöglinge haben mit ihren Präfecten eigene Zimmer, und stehen unter deren besondern Aufsicht, nehmen aber an dem Unterrichte, dem Gottesdienste und der Verpflegung gemeinschaftlich mit den übrigen Zöglingen Theil. Für solche Zöglinge selbst wird derselbe Betrag, wie für die übrigen bezahlt. Wegen der Verpflegungs-

wego, jako też do spólnego wychodzenia własnego ubioru i dostatecznéj bielizny, toż samo serwet do użytku stołowego, ręczników, tudzież książek, materyjałów do pisania, rekwizytów do rysowania i innych drobnostek, równie jak miernéj kwoty na drobne wydatki. Wszystkie te uboczne wydatki nie powinnyby przy dobrém gospodarstwie przenosić 150 zr. reń. mon. konw. rocznie.

§. 9.

Te wydatki uboczne powińni krewni wychowańców sami, albo téż przez upoważnionych opędzić. Na ich żądanie podejmuje się także ustanowiony w akademii dozorca opędzenia wydatków ubocznych. W tym celu należy mu, skoro uniform i piérwsze oporządzenie jest sprawione, zaliczyć z góry 50 zr. mon. konw., których on w miarę potrzeb wychowańca i za przyzwoleniem prefekta, ścisły prowadząc z nich rachunek, aż do wyczerpania się onych i otrzymania nowego zaliczenia używa.

§. 10.

Na wakacyje można wychowańców wziąć albo do domu, albo téż zostawić w akademii, gdzie się postarano tak o pożyteczne zatrudnienie, jako téż i o stosowną rozrywkę. Wychowańcy, którzy sobie obyczajném prowadzeniem się i należytą pilnością w nauce na zadowolenie swoich przełożonych zasłużyli, mogą każdego dnia rekreacyjnego w ciągu roku wyjść na obiad, jeżeli ich rodzice, krewni lub ajeńci dzień wprzód pisemnie zaproszą, albo ich sobie u Dyrekcyi wyproszą.

§. 11.

Jeżeli rodzice lub opiekunowie chcą wychowańca z akademii odebrać, natenczas podają wypowiedzenie pisemnie do Dyrekcyi, przyczém uwagę zrobić należy, że należytość ćwierćroczna od dnia wypowiedzenia do kasy głównéj akademicznéj zapłacona być ma, chociażby wychowaniec tak długo w akademii nie pozostał.

§. 12.

O ile miejsce pozwoli, mogą także płacący wychowańcy, zostający pod obranym przez krewnych prefektem prywatnym, do akademii być przyjęci. Tacy wychowańcy mają z swoimi prefektami osobne pokoje, i zostają pod ich osobnym dozorem, uczestniczą zaś w pobieraniu nauki, nabożeństwie, i utrzymaniu z resztą wychowańców. Od tych wychowańców płaci się tę samę kwotę, co i od innych. Co do kosztów u-

kosten der Präfecten derselben, der Kosten der eigenen Wohnung und der besonderen Bedienung wird der zu zahlende Betrag von Fall zu Fall bestimmt.

Gubernial-Kundmachung vom 11. April 1845 Präsidial-Zahl 2045 (Gubernial-Zahl 24850).

41.

Bestimmung der Taxe für Blutegel.

Mit Rücksicht auf die derzeitigen Durchschnittspreise der Blutegel findet man die Taxe eines brauchbaren Medicinal-Blutegels für die sechs Sommermonate vom 1. Mai bis letzten October mit sechs Kreuzern, und für die sechs Wintermonate vom 1. November bis letzten April des folgenden Jahres mit acht Kreuzer Conv. Münze für die Zukunft festzusetzen.

Die k. k. Kreisämter werden hievon mit Bezug auf die hierortige Verordnung vom 18. Juni 1841 Zahl 35796, mit welcher die Taxe der Blutegel zuletzt bestimmt wurde, mit dem Beisatze zur eigenen Wissenschaft und Verständigung des dortkreisigen Apotheker-Filial-Gremiums in die Kenntniß gesetzt, daß diese neue Taxbestimmung der Blutegel mit dem 1. Mai d. J. in Wirksamkeit zu treten habe.

Gubernial-Verordnung vom 11. April 1845 Gubernial-Zahl 15960.

42.

Stämpelbehandlung der bei Patrimonial- und Communal-Gerichten zu Protokoll gegebenen Erbserklärungen.

Nach §. 65. des Stämpel- und Taxgesetzes unterliegen die gerichtlichen Protokolle über mündlich angebrachte Gesuche nur dann dem für die schriftliche Eingabe angeordneten Stämpel, wenn sie die Stelle einer solchen schriftlichen Eingabe vertreten, die einem höhern Stämpel als von 6 kr. unterworfen ist.

Da nun Erbserklärungen, wenn sie schriftlich eingebracht werden, in dem §. 61. des Stämpel- und Taxgesetzes einem höhern Stämpel als dem von 6 kr. nicht zugewiesen sind, so haben die bei Patrimonial- und Communal-Gerichten zu Protokoll gegebenen Erbserklärungen im Sinne des §. 65. des Stämpel- und Taxgesetzes dem Stämpel von 3 kr. für den Bogen zu unterliegen.

Das Hofdecret vom 20. Juli 1842 Z. 15882-1551 (siehe Krämer's zweite Folge Seite 34) steht mit dem §. 65. des Stämpel- und Taxgesetzes in keinem Widerspruch, denn dieses

trzymania ich prefektów, kosztów za oddzielne pomieszkanie i osobną usługę, wyznaczy się należytość od czasu do czasu.

Rozporządzenie gub. z dnia 11. Kwietnia 1845, do l. prez. 2045, (l. gub. 24850).

41.

Ustanowienie taksy na pijawki.

Ze względem na teraźniejszą średnią cenę pijawek uznano za stosowną ustanowić na przyszłość taksę za jednę użyteczną pijawkę lekarską na sześć miesięcy letnich od 1go Maja do ostatniego Października na sześć krajcarów, a na sześć miesięcy zimowych od 1go Listopada do ostatniego Kwietnia przyszłego roku na ośm krajcarów monetą konwencyjną.

C. k. Rząd krajowy, odwołując się do swego rozporządzenia z dnia 18. Czerwca 1841, do l. 35796, którém takse na pijawki ostatnią razą ustanowiono, uwiadamia c. k. Urzędy cyrkułowe w celu udzielenia tego rozporządzenia filijalnemu gronu aptekarzów swego obwodu z tą uwagą, że ta nowa taksa pijawek z dniem 1szym Maja t. r. ma wejść w wykonanie.

Rozporządzenie gub. z d. 11. Kwietnia 1845 do l. gub. 15960.

42.

O stęplu na oświadczenie przyjęcia spadku, dane do protokołu w sądzie patrymonijalnym (dominikalnym) lub komunalnym (miast i miasteczek).

Podług §. 65. Ustawy stęplowéj i taksowéj podpadają protokoły, spisane na ustnie wniesioną prośbę tylko wtedy ustanowionemu dla podań pisemnych stęplowi, gdy zastępują miejsce podania pisemnego, podpadającego wyższemu niż 6 krajcarowemu stęplowi.

Gdy tedy oświadczenia przyjęcia spadku, wnoszone pisemnie, w §. 61 Ustawy stęplowéj i taksowéj nie są poddane wyższemu niż 6 krajcarowemu stęplowi, więc wniesione do protokołu w Sądzie patrymonijalnym lub komunalnym oświadczenia przyjęcia spadku powinny w myśl §. 65 Ustawy stęplowéj i taksowéj podpadać stęplowi 3 kr. od arkusza.

Dekret nadworny z dnia 20. Lipca 1842, do l. 15882-1551 (obacz Kremera drugi ciąg str. 34) nie sprzeciwia się §. 65. Ustawy stęplowéj i taksowéj, albowiem dekret ten ma jedy-

Decret hat nur jene Erbserklärungen vor Augen, die als Eingaben vorkommen, und bestimmt, daß solche nicht dem Urkunden-, sondern dem Eingabenstämpel unterliegen, enthält aber keine Bestimmung rücksichtlich der Erbserklärungen, welche zu Protokoll gegeben werden.

Hievon werden die k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen, untergeordneten Aemter und Wachorgane in Folge des hohen Hofkammer-Decrets vom 6. Februar 1845 Z. 49303-3781 zur Nachachtung in die Kenntniß gesetzt.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 6. März 1845 Zahl 4836.

Gubernial-Verordnung vom 11. April 1845 Gubernial-Zahl 18319, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur weiteren Kundmachung.

43.

Erläuterung der Bestimmung über die Aufhebung der Controlpflichtigkeit der gebrannten geistigen Flüssigkeiten im inneren Zollgebiethe.

Im Nachhange des hierämtlichen Kreisschreibens vom 7. August 1843 Z. 48693 erhalten die k. k. Kreisämter in der Anlage ·|· die gedruckte Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 7. v. M. Zahl 5935, an sämmtliche k. k Cameral-Bezirks-Verwaltungen mit der Erläuterung der Bestimmung über die Aufhebung der Controlpflichtigkeit der gebrannten geistigen Flüssigkeiten im inneren Zollgebiethe zur weiteren Kundmachung.

Gubernial-Verordnung vom 14. April 1845 Gubernial-Zahl 18316.

·|·

Verordnung der k. k. galizischen vereinten Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 7. März 1845 Z. 5935, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen.

Zur Erzielung eines gleichförmigen Verfahrens in der Anwendung des mit der hierortigen Verordnung vom 31. Juli 1843 Zahl 23156 bekannt gegebenen hohen Hofkammer-Decretes vom 3. Mai 1843 Zahl 9465-991, womit vom 1. September 1843 angefangen, die Controlpflichtigkeit des Branntweins, Arrak, Rhum, Liqueurs und aller anderen gebrannten geistigen Flüssigkeiten im innern Zollgebiethe aufgehoben wurde, wird bedeutet, daß die ausgesprochene Controlfreiheit der gebrannten geistigen Flüssigkeiten sich nur auf die in den §§. 369. bis 379. der Zoll- und

nie owe oświadczenia przyjęcia spadku na oku, które jako podania okazują się, i postanawia, że one nie podpadają stęplowi dla dokumentów, lecz stęplowi dla podań przepisanemu, nie zawiéra zaś żadnego postanowienia o oświadczeniach przyjęcia spadku, wniesionych do protokołu.

O czém uwiadamia się c. k. Administracyje powiatowe, Urzędy podwładne i straż w skutek dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 6. Lutego 1845, do l. 49303|3781.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 6. Marca 1845 do liczby 4836.

Rozporządzenie gub. z dnia 11. Kwietnia 1845, do l. gub. 18319, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych dla dalszego obwieszczenia.

43

Objaśnienie przepisu o zniesieniu powinności kontrolowania płynów wypalanych wewnątrz obwodu cłowego.

Dodatkowo do okolnika tutejszego z dnia 7. Sierpnia 1843, do l. 48693, doséła się c. k. Urzędom cyrkułowym dla dalszego obwieszczenia załączone tu drukowane rozporządzenie .|· c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 7. z. m., do l. 5935 do wszystkich Administracyj powiatowych z objaśnieniem przepisu o zniesieniu powinności kontrolowania płynów wypalanych wewnątrz obwodu cłowego.

Rozporządzenie gub. z dnia 14. Kwietnia 1845 do l. gub. 18316.

.|·

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 7. Marca 1845, do l. 5935, do wszystkich c. k. Administracyj powiatowych.

Celem osiągnienia jednokształtności w postępowaniu zastosowania Dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 3. Maja 1843. do l. 9465-991, rozporządzeniem tutejszém z dnia 31. Lipca 1843, do l. 23156 ogłoszonego, mocą którego poczynajac od 1. Września 1843, powinność kontrolowania gorzałki, araku, rumu, likworów i wszystkich innych wypalanych cieczy wewnątrz obwodu cłowego uchyloną została, wskazuje się, że wyrzeczone uwolnienie od kontrolowania wypalanych płynów spirytusowych rozciąga się tylko do przepisów §§fami

Staats = Monopols = Ordnung vorgezeichneten Bestimmungen erstrecke, wornach die gebrannten geistigen Flüssigkeiten während ihrer Aufbewahrung von der Ausweisung mittelst Deckungs = Urkunden, dann bei deren Versendung von den schriftlichen Bestätigungen, so wie von der Stellung zu den Gefällsämtern — die Fälle des Handels in das Ausland mit dem Vorbehalte der Steuer = Rückvergütung ausgenommen — befreit sind.

Dagegen bleiben die in den Verzehrungssteuer = Vorschriften enthaltenen Bestimmungen, in sofern ihr Zweck auf die Controlirung des Gewerbs = Verfahrens gerichtet ist, auch fernerhin aufrecht, demzufolge

a) in den Branntwein = Erzeugungsstätten bei Vornahme von Durchsuchungen nicht bloß der Stand des Betriebes und die Werksvorrichtungen, sondern auch das in dem Gewerbslocale angetroffene Erzeugniß, insbesondere in jenen Fällen, wo die zu entrichtende Verzehrungssteuer sich nach der Menge des Erzeugnißes richtet, genau zu controliren ist;

b) sämmtliche Vorräthe derjenigen Branntweinbrenner, welche entweder wegen der angesprochenen Steuerborgung, oder in Folge des ununterbrochenen Betriebes bei Tag und Nacht, oder wegen des beabsichtigten Handels mit gebrannten geistigen Flüssigkeiten in das Ausland unter Vorbehalt der Steuer-Rückvergütung zur Führung der Gewerbs = Register verpflichtet sind, soweit als die Vorräthe in diesen Registern erscheinen müssen, untersucht, und auf diesem Wege die Aufzeichnungen in den Registern geprüft; endlich

c) die mit der Rectificirung des Branntweins auf höhere Grade, so wie mit der Bereitung von Rosoglio, Liqueur und von dergleichen versüßten geistigen Getränken sich befassenden Personen, sofern sie nicht ihr eigenes versteuertes Erzeugniß dazu verwenden, zur Nachweisung des Bezuges des zu verarbeitenden Branntweins so oft, als es nothwendig erkannt wird, verhalten werden sollen.

Hiernach ist sich genau zu benehmen.

44.

Wegen Hintanhaltung ungebührlicher Fortbezahlungen von Pensionen, Provisionen, Erziehungsbeiträgen und Gnadengaben für Waisen, welche in Militär = Erziehungs- und Bildungs = Anstalten als Stiftlinge oder Aerarial-Zöglinge aufgenommen werden.

Der k. k. Hofkriegsrath hat über Ansinnen der hohen k. k. Hof-

369 do 379 Ustawy cła i monopolium rządowego, oznaczonych, podług których płyny wypalane spirytusowe przez czas ich przechowania od wykazania się dokumentami zasłony, tudzież podczas przesełania takowych od poświadczeń pisemnych, jak równie od przystawienia ich do Urzędów dochodowych; uwolnione są oprócz wydarzeń handlu za granicę z zastrzeżeniem zwrotu podatkowego.

Za to przepisami podatku konsumcyjnego objęte postanowienia, jak dalece ich cel wymierzony jest na kontrolę postępowania zarobkowego, i nadal utrzymane zostają, w skutek tego

a) w lokalnościach wypalania gorzałki, przedsiębiorąc rewizyję, nie tylko stan prowadzenia téj zarobkowości i zarządów warsztatnych, ale i wyrób w lokalu znaleziony, szczególniéj tam, gdzie podatek konsumcyjny. opłaconym być mający, stosuje się do ilości wyrobu, ściśle kontrolowane być mają.

b) Wszelkie zapasy tych gorzelników, którzy albo dla żądanego kredytowania podatku, albo w skutek nieprzerwanego palenia gorzałki dniem i nocą, lub dla zamierzonego handlowania płynami wypalanémi spirytusowémi za granicą z zastrzeżeniem zwrotu tegoż podatku do prowadzenia rejestru profesyjnych obowiązani są, tak dalece, jak zapasy w tych rejestrach ukazać się muszą, przejrzane, i tą drogą zapisy w rejestrach dochodzone, nakoniec

c) osoby przepędzaniem gorzałki do wyższego stopnia, jak równie robieniem rosolisów, likworów i tym podobnych słodzonych napojów spirytusowych trudniące się, jeżeli ku temu nie używają własnego podatkiem obłożonego wyrobu, do wykazania miejsca nabycia gorzałki do przerobienia przeznaczony, ilekroć potrzeba tego uznana będzie, pociągnieni być powinni.

Podług tego ściśle zachować się należy.

44.

Rozporządzenie w celu przeszkodzenia nienależnemu wypłacaniu pensyj, prowizyj, datków na wychowanie i darów łaski dla sierót, przyjętych na wychowańców fundacyjnych lub skarbowych do wojskowych zakładów wychowawczych i kształcących.

W celu przeszkodzenia nienależnemu wypłacaniu pensyj,

kammer zur Hintanhaltung ungebührlicher Fortbezahlungen von Pensionen, Provisionen, Erziehungsbeiträgen und Gnadengaben für Waisen, welche in Militär-Erziehungs- und Bildungs-Anstalten als Stiftlinge oder Aerarial-Zöglinge aufgenommen werden, also als versorgt anzusehen kommen, eine weitere im Anschluße .|. in Abschrift mitfolgende Circular-Verordnung an sämmtliche Militär-Behörden erlassen.

Hievon werden die k. k. Kreisämter in Folge hohen Hofkammer-Decretes vom 19. Februar l. J. Zahl 6263-585 mit Beziehung auf das mit hierortigem Erlaße vom 21. October 1843 Zahl 55347 den k. k. Kreisämtern bekannt gemachte hohe Hofkammer-Decret vom 31. Juli 1843 Zahl 25321-2450 mit dem Beisatze in die Kenntniß, daß im Grunde hohen Hofkanzlei-Decretes vom 10. v. M. Zahl 7820-567 sowohl die vorliegende, als auch die mit dem obbezogenen hierortigen Erlaße vom 21. October 1843 Zahl 55347 bekannt gemachte Verordnung auch auf ständische, städtische und politische Fondsbeamte Anwendung zu finden habe.

Gubernial-Verordnung vom 17. April 1845 Gubernial-Zahl 15010.

.|.

Abschrift einer hofkriegsräthlichen Circular-Verordnung an sämmtliche General-Commanden (exclusive von Wien, Lemberg und Gratz), dann Marine-Ober-Commando und das Mainzer-Festungs-Commando ddo. 2. Februar 1845 Lit. L. 415.

Ungeachtet zur Hintanhaltung von Ungebühren an Pensionen, Gnadengaben, Erziehungsbeiträgen oder sonstigen aus dem Aerar oder einem andern öffentlichen Fonde fließenden Genüssen solcher damit betheilten Militär- oder Beamtens-Waisen, welche entweder zum Militär assentirt, oder in Militär-Erziehungs- und Bildungs-Anstalten als Stiftlinge oder Aerarial-Zöglinge aufgenommen werden, die Circular-Verordnungen vom 23. Mai 1824 D. 2107 und vom 30. November 1833 D. 4919 ergangen sind, kommen doch noch Fälle von derlei Ungebühren vor, die sich bei Gelegenheit der Aufnahmen solcher, ärarische Genüße beziehenden Individuen in Militär-Erziehungs- und Bildungs-Anstalten, ergeben.

Dieses veranlaßt den Hofkriegsrath zur künftigen sicheren Verhütung derartiger Uebergenüsse hiermit ausdrücklich anzuordnen, bei der Aufnahme eines Militär- oder Staatsbeamten-Waisen als Stiftling oder Aerarial-Zögling in eine Militär-Erziehungs-

prowizyj, datków na wychowanie i darów łaski dla sierót, przyjętych na wychowańców fundacyjnych lub skarbowych do wojskowych zakładów wychowawczych i kształcących, a więc mających się uważać za opatrzonych, wydała c. k. nadworna Rada wojenna na odezwę c. k. Kamery nadwornéj załączony poniżéj w kopii okólnik do wszystkich władz wojskowych.

O czém uwiadamia się c. k. Urzędy obwodowe w skutek dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 19. Lutego t. r., do l. 6263-586 z odniesieniem się do ogłoszonego rozporządzeniem gubernialném z dnia 21. Października 1843, do l. 55347, dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 31. Lipca 1843, do l. 25321-2450 z tą uwagą, że według dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 10. p. m. do l. 7820-567 tak niniejsze jako téż i ogłoszone dekretem gubernialnym z dnia 21. Października 1843, do l. 55347 rozporządzenie zastosowane być ma także do urzędników funduszów stanowych miejskich i politycznych.

Rozporządzenie gubernialne z dnia 17. Kwietnia 1845, do l. 15010.

•|•

Kopija okolnika c. k. nadwornéj Rady wojennéj do wszystkich Komend jeneralnych (wyjąwszy wiedeńską, lwowską i gradecką) tudzież nadkomendy marynarskiéy i Komendy twierdzy Moguncyi z dnia 2. Lutego 1845 Lit. L. 415.

Lubo w celu przeszkodzenia nienależnemu wypłacaniu pensyj, darów łaski, datków na wychowanie lub innych ze Skarbu albu jakiego innego funduszu publicznego pochodzących użytków, pobieranych przez sieroty po wojskowych lub urzędnikach, wzięte do wojska lub przyjęte do zakładów wojskowych wychowawczych lub kształcących na wychowańców fundacyjnych lub skarbowych, wydano okolniki z dnia 23. Maja 1824 D. 2107 i z dnia 30. Listopada 1833 D. 4919, przecież zdarzają się wypadki podobnych nienależnych wypłat przy sposobności przyjęcia takich, ze skarbu użytki pobierających osób do wojskowych zakładów wychowawczych i kształcących.

Ta okoliczność powoduje nadworną Radę wojenną do dania w celu zapobieżenia podobnym nadużytkom niniejszém wyraźnego rozporządzenia, ażeby, przyjmując sierotę po urzędniku wojskowym lub rządowym na wychowańca funda-

Anstalt von dem Vormunde jedesmal eine schriftliche Erklärung abzufordern, ob sein Mündel in dem Genuße einer Pension oder einer Gnadengabe, eines Erziehungsbeitrages oder eines sonstigen Bezuges aus dem Aerar- oder einem andern öffentlichen Fonde stehe, zu diesem Behufe eine eigene Rubrik in der dießfälligen Präsentirungsliste eben so, wie es bei Assentirungen von derlei Individuen bezüglich der Assentlisten mit dem Circulare vom 30. Mai 1843 L. 1765 angeordnet worden ist, zu eröffnen, und sofort diese Erklärungen dem Präsentirungsacte zuzulegen. Für die genaue Befolgung dieser Anordnungen werden die Commandanten der betreffenden Erziehungs- und Bildungs-Anstalten, wie auch die bei der Aufnahme intervenirenden feldkriegscommissariatischen und ihre Stelle vertretenden Beamten eigends verantwortlich gemacht.

45.

Ueber das Verfahren der Gerichtsbehörden über die von dem Executen zur Beseitigung des Personal-Arrestes in Gemäßheit des §. 348. der allgemeinen Gerichtsordnung (§. 461. der westgalizischen und §. 448. der italienischen Gerichtsordnung) überreichten Güterangaben.

Seine k. k. Majestät haben mit allerhöchster Entschließung vom 4. Jäner l. J hinsichtlich des Verfahrens der Gerichtsbehörden über die von den Executen zur Beseitigung des Personal-Arrestes in Gemäßheit des §. 348. der allgemeinen Gerichtsordnung (§. 461. der westgalizischen und §. 448. der italienischen Gerichtsordnung) überreichten Güterangaben Folgendes anzuordnen geruhet:

Werden von dem Beklagten binnen der festgesetzten Frist oder wenigstens vor eingelangtem Arrest-Gesuche Zahlungsmittel angezeigt, so ist über dieses Gesuch sogleich auf kurze Frist eine Tagsatzung anzuordnen, und wenn ein Streit entsteht, ob der Kläger das angegebene Vermögen als hinlängliche Bedeckung anzunehmen schuldig sey, hierüber nach Vernehmung beider Theile unverzüglich durch Bescheid zu erkennen.

Eine Fristerstreckung findet ohne Einwilligung des Gläubigers nicht Statt.

Welche allerhöchste Anordnung in Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 28. Hornung l. J. Z. 6511-479 anmit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 18. April 1845 Gubernial-Zahl 16768.

cyjnego lub skarbowego do wojskowego zakladu wychowawczego, żądano zawsze od opiekuna oświadczenia na piśmie, czy jego małoletni pobiera pensyję, albo dar łaski, datek na wychowanie albo jaki inny zasiłek ze Skarbu lub jakiego innego funduszu publicznego, otworzono w tym celu osobną rubrykę we właściwéj liście prezentacyjnéj tak, jak się to we względzie asentunku takich osób co do list asentunkowych okolnikiem z dnia 30. Maja 1843, do l. 1765 nakazało, i te oświadczenia dołączono do aktu prezentacyi. Odpowiedzialność za ściśle dopełnienie niniejszch rozporządzeń wkłada się umyślnie na komendantów właściwych zakładów wojskowych wychowawczych i kształcących, jako też na urzędników przy komisaryjacie wojennym i ich zastępców, mających styczność z przyjęciem.

45.

O postępowaniu Sądów, gdy egzekwowany, chcąc uwolnić się od aresztu osobistego, stosowie do §. 348 powszechnéj Ustawy sądowéj (§. 461 Ustawy sądowéj zachodnio-galicyjskiéj, a §. 448. włoskiéj) poda wykaz majątku swojego.

Jego c. k. Mość raczył najwyższém postanowieniem z dnia 4. Stycznia r. b. względem postępowunia Sądów, gdy egzekwowany dla uniknienia aresztu osobistego stosownie do §. 348 powszechnéj Ustawy sądowéj (§. 461 Ustawy sądowéj zachodnio-galicyjskiéj a §. 448 téjże Ustawy włoskiéj) poda wykaz swojego majątku, rozporządzić, co następuje:

Jeżeli pozwany w terminie oznaczonym, a przynajmniéj przed wniesioną prośba o areszt wskaże środki zapłacenia długu, natenczas w skutek téj prośby należy oznaczyć na krótki termin rozprawę sądową, a jeżeli zajdzie spór, czyli powód (skarzący) powinien wskazany majątek przyjąć jako dostateczny dla siebie fundusz, rzecz po wysłuchaniu strón obóch bezzwłocznie przez rezolucyję rozstrzygnąć.

Przydłużenie terminu niemoże być dane bez przyzwolenia wierzyciela.

Któreto najwyższe rozporządzenie podaje się w skutek Dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 28. Lutego r. b. do l. 6511-479, niniejszém do powszechnéj wiadomości.

Obwieszczenie gub. z d. 18. Kwietnia 1845 do l. gub. 16768.

46.

Ueber die Aufhebung des §. 451. des Strafgesetzbuches I. Theils, betreffend die öffentliche Ankündigung der, auf länger als fünfjährigen Kerkerstrafe lautenden Urtheile.

Seine k. k. Majestät haben mit allerhöchsten Kabinetschreiben vom 1. Februar d. J. allerhöchst Ihren Willen dahin auszusprechen geruhet, daß der §. 451 des Strafgesetzbuches I Theils, welcher die öffentliche Ankündigung der, auf längere als fünfjährige Kerkerstrafe lautenden Urtheile anordnet, von nun an außer Wirksamkeit gesetzt werde.

Welche allerhöchste Entschließung in Folge hohen Hofkanzlei-Decretes vom 28. Februar 1845 Zahl 6595-485 zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 18. April 1845 Gubernial-Zahl 16769.

47.

Wegen Beerdigung der Selbstmörder.

Aus Anlaß eines vorgekommenen Falles, betreffend das bisher beobachtete Verfahren bei der Beerdigung der Selbstmörder, ist unterm 14. Jäner 1845 folgende allerhöchste Entschließung herabgelangt:

»In denjenigen Selbstmordfällen, wo die Zurechnungsfähigkeit des Thäters für zweifelhaft erklärt wird, hat dessen Beerdigung auf dem Kirchhofe, aber kein feierliches Leichenbegängniß Statt zu finden.«

Wovon die k. k. Kreisämter zu Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 17. Jäner 1845 Zahl 1886 zur weitern Verständigung sämmtlicher Ortsobrigkeiten in Kenntniß gesetzt werden.

Gubernial-Verordnung vom 23. April 1845 Gubernial-Zahl 15658.

48.

Bestimmung des Zeitpunctes zur Entlassung der im Jahre 1832 und 1833 zum Militär assentirten Individuen, dann der neuen Dienstzeit der sich reengagirenden Capitulanten.

In Folge allerhöchster Genehmigung Seiner Majestät hat laut des hohen Hofkanzlei-Decretes vom 24. v. M. Zahl 10244 der

46.

O uchyleniu §fu 451. Ustawy karnéj Części I. względem publicznego ogłaszania wyroków, skazujących na dłuższą, jak lat pięć, karę więzienia.

Jego c. k. Mość raczył najwyższym listem gabinetowym z dnia 1 Lutego r. b. wyrzec najwyższą wolę Swoje w tém, iż § 451. Ustawy karnéj Części I., przepisujący, aby wyroki, skazujące na dłuższą, jak na lat pięć, karę więzienia, publicznie ogłaszane były, odtąd w swojéj mocy ustaje.

Któreto najwyższe postanowienie w skutek Dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 28. Lutego r. b. do l. 6595 - 485, publicznie obwieszcza się.

Obwieszczenie gub. z dnia 18. Kwietnia 1845 do l. gub. 16769.

47.

O pogrzebaniu samobójców.

Z powodu zdarzonego wypadku, odnoszącego się do zachowywanego dotychczas postępowania przy chowaniu samobójców, wyszło pod 14. Stycznia 1845 następujące najwyższe postanowienie:

»W tych przypadkach samobójstwa, gdzie przyznanie winy sprawcy uznane będzie za wątpliwe, pochowanie go nastąpić powinno na smętarzu, atoli bez żadnego uroczystego obchodu pogrzebowego«

O czém obwieszcza się c. k. Urzędy cyrkułowe w skutek Dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 17. Stycznia 1845, do l. 1886, dla dalszego uwiadomienia wszystkich Zwierzchności miejscowych.

Rozporządzenie gub. z dnia 23. Kwietnia 1845 do l. gub. 15658.

48.

Oznaczenie czasu uwolnienia od służby wojskowéj osób w latach 1832 i 1833 asentowanych, tudzież czasu nowéj służby dla kapitulantów, na nowo w służbę wchodzących.

W skutek najwyższéj Uchwały Jego c. k. Mości, a podług brzemienia Dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia

k. k. Hofkriegsrath mit Beziehung auf den §. 3. des allerhöchsten Patents vom 14. Februar l. J. betreffend die Beschränkung der Militärdienstzeit auf 8 Jahre nachstehende Bestimmungen erlassen:

1. Die im November und December 1831, dann in den Solarjahren 1832 und 1833 aus der Bevölkerung der militärisch-conscribirten Provinzen imperative oder ex officio auf eine 14-jährige Capitulation gestellten, so wie die in der erstgedachten Periode freiwillig oder vertragsmäßig mit einer 14jährigen Capitulation eingetretenen Soldaten sind, in soferne dieselben es wünschen, sogleich, und zwar in der Art auf Urlaub zu setzen, wie dieß bezüglich der im Jahre 1831 gestellten und im Jahre 1845 ausdienenden Capitulanten mit der dießjährigen Recrutirungs-Disposition angeordnet worden ist.

2. Alle im vorhergehenden Puncte bezeichneten Capitulanten, welche weder stillschweigend fortdienen, noch sich reengagiren lassen wollen, werden, wenn anders eintretende Umstände solches nicht etwa unthunlich machen, mit Ende October l. J. ihrer Militärpflicht mit Vorbehalt der in Gemäßheit der dießfalls noch bestehenden Bestimmungen ihrer obliegenden Landwehrverpflichtung enthoben werden.

3. Die Reengagirung, deren kürzeste Dauer bisher auf 6 Jahre beschränkt war, wird von nun an auch auf 4 Jahre gestattet.

Die neue Dienstzeit der im §. 1. erwähnten und nach §. 2. sich reengagirenden Capitulanten, ist vom 1. November 1845 an zu rechnen.

4. Ausgenommen von der im Puncte 2. zugestandenen Begünstigung sind

a) jene vom 1. November 1831 bis letzten December 1833 gestellten und überhaupt assentirten 14jährigen Capitulanten, welche sich bis zur Wirksamkeit der gegenwärtigen Verordnung bereits auf eine weitere Dienstzeit reengagiren lassen,
b) Recrutirungsflüchtlinge,
c) Deserteurs, und
d) Selbstverstümmler.

Ueber die Behandlung der unter b), c) und d) bemerkten Individuen werden seiner Zeit nähere Bestimmungen nachfolgen.

Hievon werden die k. k. Kreisämter im Nachhange zu den mit dem Kreisschreiben vom 7. d. M. Zahl 20063 kundgemachten Anordnungrn zur weiteren Verlautbarung mittelst der Ortsobrigkeiten in Kenntniß gesetzt.

Gubernial-Verordnung vom 24. April 1845 Gubernial-Zahl 21304.

24. z. m. do l. 10244, wydała c. k. nadworna Rada wojenna z odwołaniem się do najwyższego Patentu z dnia 14. Lutego r. b., §fu 3, względem ograniczenia czasu służby wojskowéj na lat 8, przepisy następujące:

1. Żołniérze, którzy w Listopadzie i Grudniu 1831, tudzież w latach solarnych 1832 i 1833, z ludności prowincyj wojskowo spisywanych za roskazem (imperative) lub z Urzędu (ex officio), na 14letnią kapitulacyję stawieni, jak równię ci, co w pomienionym czasie dobrowolnie, albo z umowy z kapitulacyją na lat 14 w służbę weszli, jeżeli sobie życzą natychmiast, i to tym sposobem na urlop puszczeni być mają, jak to odnośnie do kapitulantów, którzy w roku 1831 stawieni byli, a w roku 1845, kapitulacyję wysłużyli, tegoroczném rozporządzeniem rekrutacyjném nakazaném było.

2. Wszyscy punktem poprzedniczym wytknięci kapitulanci, którzy ani przemilczeniem daléj służą, ani na powrót do wojska zapisać się nie dają, jeżeli inne okoliczności nie będą może temu na przeszkodzie, uwolnieni będą od powinności służenia w wojsku, z końcem Października r. b. z zastrzeżeniem obowiązku służenia w milicyi krajowéj, stosownie do przepisów dotąd jeszcze trwających, na nich włożonego.

3. Powrotne do wojska zaciągnienie się, którego najkrótsze trwanie na 6 lat ograniczone było, będzie odtąd i na lat 4 dozwolone.

Nowy czas służby kapitulantów w §. 1. wymienionych a podług §. 2. na nowo zaciągających się, rachowany być ma od 1. Listopada 1845.

4. Wyłączonymi z uwzględnień przyznanych w §. 2. są:

a) Kapitulanci na lat 14 od 1. Listopada do ostatniego Grudnia stawieni i w ogólności asentowani, którzy aż do wejścia w wykonanie rosporządzenia niniejszego, już na dalszy czas służby na powrót zaciągneli się,
b) zbiegli przed rekrutacyją,
c) zbiegli wojskowi, i
d) samokaleczniki.

Względem postępowania z osobami, pod b), c) i d) namienionémi, wyjdą swego czasu dokładniejsze rozporządzenia.

O tém obwieszcza się c. k. Urzędy cyrkułowe dla dalszego obwieszczenia przez Zwierzchności miejscowe, dodatkowo do rozporządzeń, okolnikiem z dnia 7. b. m. do l. 20063 ogłoszonych.

Rozporzmienie gub. z d. 24. Kwietnia 1845 do l. gub. 21304.

49.

Ueber die Behandlung aller vor der Kundmachung des neuen Capitulations-Patentes zum Militär freiwillig eingetretenen und ex officio gestellten Individuen bezüglich ihrer Entlassung und Reengagirung als Stellvertreter.

Ueber die vorgekommenen Anfragen in Betreff des neuen allerhöchsten Capitulations-Patentes für die militärisch-conscribirten Provinzen hat die hohe vereinigte Hofkanzlei im Einvernehmen mit dem k. k. Hofkriegsrathe mit Decret vom 7. d. M. Z. 11834 nachstehende Bestimmungen erlassen:

1. Allen vor der Kundmachung des erwähnten Patentes auf Rechnung der heurigen Recrutirung mit einer 14jährigen Capitulation freiwillig eingetretenen und ex officio gestellten Individuen, wird die achtjährige Capitulation gestattet.

2. An derselben Begünstigung einer achtjährigen Capitulation haben auch jene Theil zu nehmen, welche seit dem 1. Jäner d. J. zur Tilgung der in den verflossenen Jahren verbliebenen Recruten-Rückstände mit 14jähriger Capitulation gestellt worden sind oder werden.

3. Flüchtlinge, welche sich zwar früheren Stellungen entzogen haben, jedoch auf Rechnung des heurigen Contingents gestellt worden sind, oder welche nach Kundmachung des erwähnten Patents aufgegriffen werden, sind auf 11 Jahre zu assentiren.

4. Bei Offertentlassungen von Soldaten der früheren Stellungen hat der Stellvertreter eine achtjährige Capitulation einzugehen.

5. Jene bis Ende December 1833 gestellten oder freiwillig eingetretenen 14jährigen Capitulanten, denen laut der mit hierortiger Verordnung vom Heutigen Zahl 21304 bekannt gemachten Bestimmungen §. 2. unter der gegebenen Bedingung die Entlassung mit Ende October 1845 zugesichert wurde, können schon dermal als Stellvertreter, wenn sie die sonst hiezu erforderlichen Eigenschaften besitzen, mit einer achtjährigen Capitulationszeit reengagirt werden. Die neue Dienstzeit derselben ist vom 1. November 1845 an zu zählen.

6. Auch Unterofficiere und Gefreite, und diesen Letzteren gleich kommende Chargen von vorzüglicher Brauchbarkeit, deren 14jährige Capitulation erst bis Ende December 1848 und bis Ende December 1849 vollstreckt seyn würde, können schon dermal als Stellvertreter reengagirt werden. Ihre neue Dienstzeit hat jedoch erst vom 1. November 1846 zu beginnen.

49.

Jak postępować ze wszystkimi przed ogłoszeniem nowego Patentu kapitulacyjnego do wojska dobrowolnie weszłymi lub ex officio stawionymi, co do ich od służby uwolnienia, lub na nowo jako zastępców zaciągnienia.

Na poczynione zapytania względem nowego najwyższego Patentu kapitulacyjnego dla prowincyj wojskowo spisywanych, wydała wysoka połączona Kancelaryja nadworna zmownie z c. k. nadworną Radą wojenną Dekretem z dnia 7. b. m. do l. 11834, przepisy następujące:

1. Wszystkim, przed ogłoszeniem pomienionego Patentu, na rachunek tegorocznego naboru, z kapitulacyją na lat 14 weszłym dobrowolnie, lub ex officio stawionym, dozwala się kapitulacyja ośmioroczna.

2. Tego samego uwzględnienia kapitulacyi ośmioroczněj doznawać mają i ci, co od 1. Stycznia r. b. dla umorzenia zaległości naborowych w upłynionym roku pozostałych, na 14letnią kapitulacyję stawieni zostali, lub stawieni będą.

3 Zbiegi, którzy wprawdzie przed dawniejszémi naborami uchylili się, ale na kontyngent tegoroczny przystawieni zostali, albo po ogłoszeniu rzeczonego Patentu schwytani będą, mają na lat 11 być asentowanymi.

4. Przy puszczaniu ze służby żołniérzy dawniejszych naborów, zastępca kapitulowany ma być na lat 8.

5. Owi, do końca Grudnia 1833, stawieni lub dobrowolnie weszli na lat 14 kapitulanci, którym podług przepisów §. 2 rozporządzeniem tutejszém z dnia dzisiejszego, do l. 21304, obwieszczonych, uwolnienie ze służby pod danym warunkiem do końca Października 1845 zapewnione zostało, mogą już teraz jako zastępcy z ośmioroczną kapitulacyją powrotnie zaciągnąć się, jeżeli do tego wreście potrzebne uzdolnienia posiadają. Nowy czas służby ich liczyć się ma od 1. Listopada 1845.

6. Także podoficerowie i szeregowcy wyzwoleni i z tymi w równym stopniu zostający, szczególniej w służbie użyteczni, którychby 14letnia kapitulacyja dopiéro w końcu Grudnia 1848 i w końcu Grudnia 1849 skończyła się, mogą już teraz jako zastępcy na powrót przyjętymi zostać, wszakże czas ich nowej służby dopiéro od 1. Listopada 1846 poczynać się ma.

Von diesen Bestimmungen haben die k. k. Kreisämter die weitere Kundmachung mittelst der Ortsobrigkeiten sogleich zu veranlassen.

Gubernial-Verordnung vom 24. April 1845 Gubernial-Zahl 23361.

50.

Hinsichtlich der Vereinigung der Umlegung jener Curkosten und Findelfonds-Aufnahmstaxen, welche im Wege der Kreisrepartition hereinzubringen sind.

Die Landesstelle findet im Zwecke der Vereinigung der Umlegung jener Heil- und Verpflegskosten sämmtlicher Spitäler dieser Provinz, wie auch der Findelfonds-Aufnahmstaxen, welche im Wege der Kreisrepartition hereinzubringen sind, Nachstehendes zu bestimmen:

1. Diese Repartirung der Curkosten und der Findelfonds-Aufnahmstaxen hat für die Zukunft von der k. k. Prov. Staatsbuchhaltung ausschließend zu geschehen, und zwar mit Einem Kreuzer Conv. Münze von jedem Steuergulden, daher es von der mit Gubernial-Verordnung vom 6. Juli 1835 Zahl 35914 getroffenen Anordnung, wornach die Umlegung der Findelfonds-Aufnahmstaxen den k. k. Kreisämtern übertragen, und der Dividend mit 1|4 kr. C. M. vom Steuergulden angenommen war, in soweit abzukommen hat, als sie mit den gegenwärtigen Bestimmungen nicht im Einklange steht.

2. Die Repartition hat nicht bloß die Findelfonds-Aufnahmstaxen und die Curkosten des Lemberger allgemeinen Krankenhauses, sondern auch die Curkosten aller übrigen Heilanstalten, welche directivmäßig zur Einbringung im Repartitionswege geeignet sind, zu umfassen, und jährlich nur Einmal Statt zu finden, damit die Vorschreibung und Einbringung dieser Beiträge gleichzeitig mit jenen der jährlichen Steuerschuldigkeit im Wege der k. k. Kreisämter bewirkt werden kann.

3. Diese Repartirung wird von der k. k. Prov. Staatsbuchhaltung nach dem steuerbezirksweisen Turnus auf Grundlage eines von derselben geführt werdenden Vormerkbuches bewirkt werden, und hat in Uebereinstimmung mit der Gubernial-Verordnung vom 8. Februar 1839 Z. 5538 die Jahresperiode vom 1. August des einen bis Ende Juli des nächstfolgenden Jahres zu umfassen, wobei es zu den Verpflichtungen der k. k. Kreisämter gehören wird, sobald denselben im Wege der Landesstelle der buchhalterische Repartitions-Ausweis zukommt, die Einbringung der entfallenden Gebühren an Curkosten und Findelfonds-

C. K. Urzędy cyrkułowe rozporządzić mają natychmiast dalsze obwieszczenie tych przepisów przez Zwierzchności miejscowe.

Rozporządzenie gub. z dnia 24. Kwietnia 1845 do l. gub. 23361.

50.

O połączeniu rozkładania owych kosztów kuracyi i taks od przyjęcia na fundusz podrzutków, które przez repartycyję cyrkułową pobrane być mają.

W celu połączenia rozkładania owych kosztów kuracyi i utrzymywania we wszystkich szpitalach téj prowincyi, równie jak i taks od przyjęcia na fundusz podrzutków, które przez repartycyję cyrkułową pobrane być mają, uznał Rząd krajowy za stosowną, wydać następujące rozporządzenie:

1. Repartycyję kosztów kuracyi i taks od przyjęcia na fundusz podrzutków ma na przyszłość wyłacznie robić c. k. Izba obrachunkowa prowincyjna, a to w ilości jednego krajcara mon. konw. od każdego złotego reńskiego podatku, przepis więc, dany rozporządzeniem gubernijalném z dnia 6. Lipca 1835, do l. 35914, zdający rozkład taks od przyjęcia na fundusz podrzutków na Urzędy obwodowe, i ustanawiający dywident na 1/4 kr. mon. konw. od złotego reńskiego podatku, ma o tyle ustać, o ile się nie zgadza z niniejszémi postanowieniami.

2. Ta repartycyja ma obejmować nietylko taksy od przyjęcia na fundusz podrzutków i koszta kuracyi powszechnego szpitalu lwowskiego, lecz i koszta kuracyi wszystkich innych zakładów lekarskich, które podług przepisów przez repartycyję pobiérać wolno, i corok tylko raz zrobiona, ażeby zapisanie i pobranie tych datków można było razem z opłatą rocznéj należytości podatkowéj przez c. k. Urzędy obwodowe uskutecznić.

3. Tę repartycyję zrobi c. k. prowinc. Izba obrachunkowa koleją, jak idą okręgi podatkowe, na zasadzie księgi prenotacyjnéj, którą będzie utrzymywała, a ta repartycyja ma obejmować zgodnie z rozporządzeniem gubernialném z d. 8. Lutego 1839, do l. 5538 przeciąg czasu jednoroczny od 1. Sierpnia jednego roku do końca Lipca następującego roku; powinnością zaś c. k. Urzędów obwodowych będzie, po odebraniu buchalterycznego wykazu repartycyi od Rządu krajowego postarać się o to, ażeby przypadające należytości za koszta kuracyi i taksy od przyjęcia na fundusz podrzutków

Aufnahmstaxen im Wege der Steuerbezirks-Obrigkeiten an die k. k. Kreiskasse zu bewirken, welche sie sofort ohne Aufenthalt an das k. k. Cameral-Hauptzahlamt abzuführen haben wird

4. Der mit Gubernial-Verordnung vom 13. August 1844 Z 40346 ausgesprochene Grundsatz, wornach sämmtliche Stadtgemeinden rücksichtlich der Curkosten für ihre armen Gemeindeglieder aus der Kreisrepartition ausgeschlossen wurden, sonach verpflichtet sind, dieselben ohne Beihilfe der andern Kreisgemeinden aus der Stadtcasse zu ersetzen, daher sie folgerecht auch keine Verpflichtung haben, zu den Curkosten fremder, d. i. nicht zu ihrer Stadtgemeinde gehöriger armer Kranken einen Beitrag zu leisten, findet die Landesstelle auch auf die Findelfonds-Aufnahmstaxen hiemit auszudehnen, und dem gemäß festzusetzen, daß auch diese Findeltaxen, in soferne sie nach den bestehenden Directiven eine Stadtgemeinde treffen, von dieser allein aus der Stadtcasse zu ersetzen sind, wogegen die Stadtgemeinden auch zu den Aufnahmstaxen der zu einer andern Gemeinde zuständigen in der Findelanstalt unterbrachten Kinder keinen Beitrag zu leisten haben werden.

5. Die Grundlage einer geregelten Repartirung bildet die richtige Steuervorschreibung, die k. k. Kreisämter werden daher angewiesen, die zu Folge Gubernial-Verordnung vom 8. Juni 1840 Z 34245 der k. k. Prov. Staatsbuchhaltung mit Ende Juli jeden Jahres unmittelbar einzusendenden Nachweisungen über die untertbänige Grund- und Häusersteuer-Schuldigkeit, und die hierin im Laufe des letztverflossenen Jahres allenfalls eingetretenen Veränderungen mit aller Genauigkeit zu verfassen, und in denselben schon vom Jahre 1845 angefangen die Steuerschuldigkeit jeder Stadtgemeinde als solcher abgesondert von der Schuldigkeit, der zu derselben allenfalls gehörigen Land- oder Dorfgemeinden ersichtlich zu machen, weil die Stadtgemeinden als solche, wie bereits bemerkt, von der Repartition ganz ausgeschlossen sind.

6. Die Evidenzhaltung jener Heil- und Verpflegskosten, welche im Wege der Kreisrepartition zu berichtigen kommen, hat von jeder Heilanstalt selbst auszugehen, und es wird zu diesem Ende den k. k. Kreisämtern verordnet:

a) Jede Heilanstalt mit einer Abschrift des beiliegenden .|· Verzeichnißes über sämmtliche Kreis- und Landstädte Galiziens zu versehen, weil diese den obigen Grundsätzen gemäß von der Kreisrepartition ausgeschlossen, und die allfälligen Curkosten für ihre armen Gemeindeglieder selbst zu vertreten verpflichtet sind.

b) Die Spitäler sind anzuweisen, bei Aufnahme auswärtiger armer Kranken die vorgeschriebenen Constitute nach Vorschrift des Kreisschreibens vom 24. Jäner 1829 Zahl 80405 mit

przez Zwierzchności podatkowe były pobrane i do kasy obwodowéj oddane, która je bez zwłoki do c. k. głównego Urzędu płatniczego odeszle.

4. Rząd krajowy uznaje za stosowną, zasadę, wyrzeczoną rozporządzeniem z dnia 13. Sierpnia 1844 do l. 40346, podług któréj wszystkie gminy miejskie co do kosztów kuracyi za swoich ubogich członków gminy z repartycyi obwodowéj wyłączono, a które tém samém są obowiązane, zwrócić je z kasy miejskiéj bez pomocy innych gmin obwodu, a więc tém samém żadnego nie mają obowiązku przyczyniać się do ponoszenia kosztów kuracyi za obcych, t. j. nie do ich gminy miejskiéj należących ubogich chorych, rozciągnąć niniejszém także na taksy od przyjęcia na fundusz podrzutków, i stosownie do tego postanowić, ażeby i te taksy od podrzutków, o ile podług istniejących przepisów na gminę miejską przypadają, taż gmina sama jedna z kasy miejskiéj zwróciła, za to zaś nie będą też gminy miejskie obowiązane, przyczyniać się do ponoszenia taks od przyjęcia podrzutków, do innéj gminy należących, a do domu podrzutków oddanych.

5. Zasadę uregulowanéj repartycyi stanowi należyte zapisanie podatków; c. k. Urzędom obwodowym poleca się więc, ażeby wykazy przypadającego od poddanych podatku gruntowego i domowego, i zaszłych może w ciągu ostatniego roku odmian, które stosownie do rozporządzenia gubernijalnego z dnia 8. Czerwca 1840 do l. 34245, c. k. prow. Izbie rachunkowéj z końcem Lipca każdego roku bezpośrednio mają być przesłane, z największą akuratnością układały, i w nich, zacząwszy już od roku 1845, należytość podatkową każdéj gminy miejskiéj jako takiéj osobno od należytości połączonéj może z nią gminy wiejskiéj wyszczególniały, ponieważ gmina miejska jako gmina miejska, jak się powyżéj rzekło, z repartycyi całkiem jest wyłączona.

6. Koszta leczenia i żywienia, mające się pobrać za pomocą repartycyi obwodowéj, powinien każdy zakład lekarski sam w ewidencyi utrzymywać, i w tym celu nakazuje się c. k. Urzędom obwodowym: ażeby

a) każdy zakład lekarski opatrzyły kopiją załączonego tutaj spisu ./. wszystkich miast obwodowych i prowincyjnych w Galicyi, ponieważ one zgodnie z powyższémi zasadami z repartycyi obwodowéj są wyłączone, i należące się może koszta leczenia za członków swéj gminy sami ponosić obowiązane.

b) Szpitalom należy polecić, ażeby, przyjmując ubogich chorych, przepisane konstytuta podług okolnika z dnia 24. Stycznia 1829 do l. 80405 z wszelką dokładnością

aller Genauigkeit aufzunehmen, und allenfällige Zweifel über deren Zuständigkeit und Zahlungsunfähigkeit im geeigneten kürzesten Wege zu beheben.

c) Ueber die Curkosten jener nicht syphilitischen Kranken, welche zur Repartirung auf die Kreisgemeinden geeignet sind, haben die Spitäler abgesonderte Standes = oder Vormerk = Protokolle zu führen, aus diesen Protokollen, die im Laufe eines jeden Repartitionsjahres, d. i. vom 1. August des einen bis Ende Juli des künftigen Jahres aufgenommenen und auch entlassenen oder gestorbenen Kranken in einen Ausweis nach dem beiliegenden Formulare ./1 zusammenzufassen, und diesen postenweise mit den Aufnahms = und Entlassungs = Documenten, dem Constitute, Armuths=Zeugniße oder dem allfälligen Todtenscheine belegt, bis längstens 15. August jeden Jahres dem vorgesetzten k. k. Kreisamte zu übergeben, welches diese Nachweisung durchzusehen, dessen allfällige Berichtigung zu veranlassen, und dieselbe mit allen Belags-Documenten unfehlbar bis Ende August jeden Jahres der k. k. Prov. Staatsbuchhaltung unmittelbar einzusenden haben wird. Die im Laufe eines Repartitionsjahres zwar aufgenommenen, aber mit Ende Juli im Spitale noch verbliebenen derlei Kranken sind in das Standes = Protokoll der nächsten Periode zu übertragen.

Hiebei wird bemerkt, daß in dem Aufnahms = so wie in dem Entlaßscheine die Tage der Aufnahme und der Entlassung deutlich mit Buchstaben ausgedrückt seyn, und daß die Aufnahmsscheine nicht bloß von der Spitals = Verwaltung, sondern von jenem vorgesetzten Amte, welches die Aufnahme des Kranken zu bewilligen hat, nach Umständen auch von dem angestellten Spitalsarzte, die Entlaßscheine dagegen jedenfalls von dem ordinirenden Arzte ausgefertigt seyn müssen. Diese Nachweisung ist übrigens mit Rücksicht auf den Zuständigkeitsort jedes Kranken in nach Kreisen abgesonderten Ausweisen in duplo zu verfassen.

7. Die Curkosten der übrigen nicht syphilitischen Kranken, welche, in soferne sie Selbstzahlende sind, von den Kranken selbst oder von den zu deren Zahlung gesetzlich berufenen Verwandten oder sonstigen Partheien zu berichtigen, in soferne sie einheimisch und mittellos sind, von der eigenen Stadtcasse, und in soferne sie auswärtigen Stadtgemeinden angehören, von den betreffenden fremden Stadtcassen zu tragen sind, hat sich jede Heilanstalt, da über den Betrag bei dem festgesetzten täglichen Pauschale der Heil= und Verpflegsgebühr kein Zweifel eintreten kann, im Wege der eigenen Einhebung oder im Wege der unmittelbaren Corre-

spisywały, a zachodzące może wątpliwości co do okoliczności, czy mają do tego prawo i czy są w niemożności płacenia, usunąć właściwą najkrótszą drogą.

c) Co do kosztów leczenia chorych na choroby niesyfilistyczne, uwłaściwionych do rozłożenia na gminy obwodu, mają szpitale utrzymywać osobne protokoły prenotacyjne, z tych protokołów ułożyć podług załączonego wzoru ./1 wykaz wszystkich w ciągu każdego roku repartycyjnego, t. j. od 1. Sierpnia jednego roku do końca Lipca przyszłego roku przyjętych i ze szpitalu wyszłych albo zmarłych chorych, i poparłszy każdą jego pozycyję dokumentami przyjęcia i odprawy, konstytutem, zaświadczeniem ubóstwa, albo może poświadczeniem śmierci, podać go najdaléj do 15. Sierpnia każdego roku do przełożonego c k. Urzędu obwodowego, który ma ten wywód przejrzyć, potrzebne może sprostowanie polecić, i wraz z wszystkiémi dowodami nieochybnie do końca Sierpnia każdego roku c. k. prow. Izbie obrachunkowéj bezpośrednio przesłać. Przyjętych w prawdzie w ciągu roku repartycyjnego, lecz z końcem Lipca w szpitalu pozostałych chorych téj kategoryi należy przenieść do protokołu prenotacyjnego następującego zakresu czasu.

Przyczém robi się uwagę, że tak w poświadczeniu przyjęcia jako też odprawy, dnie przyjęcia i odprawy mają być wyraźnie głoskami wymienione, i że poświadczenia przyjęcia nietylko przez Administracyję szpitalu, lecz i przez Urząd przełożony, udzielający pozwolenia do przyjęcia chorego, według okoliczności także przez lekarza szpitalowego, poświadczenia zaś odprawy zawsze przez ordynującego lekarza podpisane być mają. Ten wywód powinien być z resztą ze względem na miejsce, do którego każdy z chorych należy, w osobnych podług obwodów wykazach w dwóch egzemplarzach zrobiony.

7. Koszta leczenia reszty chorych niesyfilistycznych, które, jeżeli oni sami za siebie płacą, sami chorzy, albo ich krewni lub inne osoby, do płacenia tychże kosztów prawem obowiązane, albo, jeżeli są tameczni i ubodzy, własna kasa miejska, a jeżeli są z obcéj gminy, właściwa obca kasa miejska ponosić jest obowiązana, powinien sobie każdy zakład lekarski albo przez własne pobranie, albo za pomocą bezpośredniéj korespondencyi, w razie potrzeby nawet za wdaniem się przełożonego Magistratu lub Kameraryi miejskiéj, a nawet za wsparciem c. k. Urzędu obwodowego odebrać, zwłaszcza, że

spondenz, nöthigenfalls auch unter Intervenirung des vorgesetzten Magistrats oder der Kämmerei, oder selbst mit Unterstützung des k. k. Kreisamtes einzubringen, wobei den k. k. Kreisämtern zur Pflicht gemacht wird, die Spitäler hierin genau zu überwachen, und zu einem geregelten Verfahren anzuhalten, wie auch auf das kräftigste zu unterstützen.

8. Die Evidenzhaltung der Curkosten jener Syphilitischen und Wuthverdächtigen, bei welchen der Staatsschatz directivmäßig mit 2/3 in Concurrenz tritt, hat der Gleichförmigkeit des Verfahrens wegen gleichfalls von jeder Heilanstalt selbst auszugeben, welche auch hierüber besondere Standes- oder Vormerk-Protokolle zu führen, aus diesen nach den ad 6. gegebenen Andeutungen, Behufs der Rückvergütung dieser Curkosten die mit den angegebenen Documenten belegte Nachweisung, nach dem weiter beiliegenden Formulare ./2 zu verfassen, solche ebenfalls mittelst kreisweise abgesonderter Ausweise in duplo halbjährig nach dem Militär-Jahre, d. i. mit Ende April und Ende October jeden Jahres abzuschließen, und dem k. k. Kreisamte bis 15. Mai und 15. November jeden Jahres vorzulegen hat. Das k. k. Kreisamt hat dieselben zu durchgehen, allfällige Gebrechen sogleich beheben zu lassen, und sie sodann u. z. mit Ende Mai und Ende November jeden Jahres der k. k. Prov. Staatsbuchhaltung unmittelbar einzusenden.

Die Curkosten jener Syphilitischen und Wuthverdächtigen dagegen, rücksichtlich welcher der Staatsschatz nicht in's Mitleid tritt, sind in eben jener Art und Weise einzubringen, wie es für die Eintreibung der für andere Kranke auflaufenden, zur Kreis-Repartition nicht geeigneten Heil- und Verpflegskosten oben ad 7. angeordnet wurde.

Hiebei versteht es sich von selbst, daß derlei wegen Curkostenzahlungen an auswärtige Magistrate, Dominien und sonstige Partheien ergehende Requisitionsschreiben zur grundhältigen Nachweisung der angesprochenen Forderung jederzeit mit den erwähnten Documenten, als: Aufnahms- und Entlaß- oder Todtenscheinen und mit dem Constitute gehörig belegt zu seyn haben.

9. Hinsichtlich der Vorschuß-Anweisungen a Conto der von den Heilanstalten verrechneten Forderungen an Heil- und Verpflegskosten aus der k. k. Kreiscasse und aus den betreffenden Stadtcassen ist sich genau nach den bisher hierüber bestehenden Vorschriften zu benehmen, und ist die erfolgte Vorschußleistung oder der Umstand, daß keiner erfolgt wurde, von der betreffenden Casse jedenfalls auf jeder der einzusendenden Curkosten-Rechnungen zu bestätigen.

mając ustanowioną dzienną ryczałtową należytość za leczenie i utrzymanie, żadna co do kwoty nie może zachodzić wątpliwość; przy któréjto sposobności wkłada się na c. k. Urzędy obwodowe obowiązek, ażeby w tym względzie szpitale dopilnowały i do uregulowanego postępowania przyzwyczajały i jak najdzielniéj wspiérały.

8. Dla jednostajności w postępowaniu powinien każden zakład lekarski także ewidencyję kosztów leczenia owych chorych syfilistycznych i o wściekliznę podejrzanych, które Skarb podług przepisów w dwóch trzecich częściach ponosi, utrzymywać, osobny na to protokół prenotacyjny prowadzić, z niego wskazanym pod 6. sposobem w celu odzyskania tych kosztów ułożyć podług załączonego poniżej wzoru .|2 wywód, wzmiankowanémi dokumentami wsparty, i tenże to samo za pomocą osobnych, podług obwodów ułożonych wykazów w dwóch egzemplarzach półrocznie podług roku wojskowego, t. j. z końcem Kwietnia i końcem Października każdego roku zamknąć, i c. k. Urzędowi obwodowemu do 15. Maja i 15. Listopada każdego roku przedłożyć. C. k. Urząd obwodowy powinien go przejść, wszystkie niedostateczności zaraz kazać usunąć i przesłać go potém, a to z końcem Maja i końcem Listopada każdego roku bezpośrednio c. k. prow. Izbie obrachunkowéj.

Koszta leczenia zaś owych na syfilis chorych i o wściekliznę podejrzanych, do ponoszenia których Skarb się nie przyczynia, mają być także tym sposobem pobrane, jaki co do wybierania kosztów za leczenie i żywienie przypadających, a do repartycyi obwodowéj nieuwłaściwionych pod 7. przepisano.

Przytém rozumi się samo przez się, że podobne do obcych Magistratów, Dominijów i innych stron rekwizycyje o zapłacenie kosztów leczenia dla fundamentalnego wywodu robionych pretensyj, powinny być zawsze wsparte wzmiankowanémi dokumentami, jako to: poświadczeniami przyjęcia lub odprawy albo też śmierci i należycie opatrzone konstytutem.

9. Co do asygnacyi zaliczenia z góry a konto porachowanych, przez zakłady leczenia pretensyj jako kosztów za leczenie i żywienie z c. k. kasy obwodowéj i właściwych kas miejskich, należy się ściśle trzymać istniejących w tym przedmiocie przepisów, a otrzymane zaliczenie z góry, albo też okoliczność, że żadnego nie dano, powinna właściwa kasa zawsze na każdym, przesłać się mającym rachunku kosztów leczenia potwierdzić.

Insbesondere wird den k. k. Kreisämtern bedeutet, daß auf Medicamenten-Rechnungen für Syphilitische solcher Heilanstalten, für welche Curkosten-Pauschalien festgesetzt sind, keine Vorschüsse erfolgt werden dürfen, weil das Spital in diesem Falle in dem Pauschale auch den Aufwand für die erforderlichen Medicamente bezieht, mithin diese Kosten aus den Pauschalien zu bestreiten hat.

10 Die gegenwärtigen Bestimmungen haben mit 1. August 1845 in Wirksamkeit zu treten. Die k. k. Kreisämter haben demnach sämmtliche Obrigkeiten und insbesondere die Heilanstalten sogleich hievon in Kenntniß zu setzen, damit die nöthigen Vorbereitungen bei Zeiten getroffen, und den vorliegenden Anordnungen genau entsprochen werde. Insbesondere wird den k. k. Kreisämtern zur angelegentlichen Pflicht gemacht, daß die Veränderungs-Ausweise über die Steuerschuldigkeiten, wie auch die Curkosten-Nachweisungen vollständig instruirt, und mit genauer Zuhaltung der oben festgesetzten Termine an die k. k. Prov. Staatsbuchhaltung eingesendet werden, damit aus dieser die Jahres-Repartition anstandslos bewirkt werden kann, weil hierin keine Verzögerung eintreten darf, und die k. k. Kreisämter sich nur selbst zuschreiben müssen, wenn jene Heilanstalt, von welcher diese Nachweisungen nicht im Termine oder unvollständig einlangen, mit ihrer Curkosten-Forderung im laufenden Repartitionsjahre unberücksichtiget bleibt, und ihre Vergütungsansprüche erst durch die Repartition des nächsten Jahres werden realisirt werden.

Gubernial-Verordnung vom 26. April 1845 Gubernial-Zahl 14111.

W szczególności oznajmia się c. k. Urzędom obwodowym, że na rachunki z lekarstw dla chorych na syfilis owych zakładów leczenia, dla których postanowiono ryczałtowe kwoty na koszta leczenia, niewolno zaliczać z góry, ponieważ szpital w takim razie w kwotach ryczałtowych pobiéra także wydatek na potrzebne lekarstwa, a więc koszta te z kwot ryczałtowych ma opędzić.

10. Niniejsze postanowienia mają dnia 1. Sierpnia 1845 wejść w wykonanie. C. k. Urzędy obwodowe mają więc wszystkie Zwierzchności, a osobliwie zakłady lekarskie zaraz o tém uwiadomić, ażeby można było zawczasu potrzebne poczynić przygotowania, i niniejsze rozporządzenia ściśle wypełnić. Szczególnie poleca się c. k. Urzędom obwodowym jako najważniejszy obowiązek, ażeby wykazy odmian w powinnościach podatkowych, jako też wywody kosztów leczenia zupełnie były instruowane (potrzebnémi dokumentami opatrzone), i z ścisłém zachowaniem ustanowionych powyżéj terminów c. k. prow. Izbie obrachunkowéj przesłane, ażeby z nich można było repartycyję roczną bez przeszkody ułożyć, ponieważ w niéj żadna nie może zajść zwłoka, i c. k. Urzędy obwodowe samym sobie przypisać muszą, jeżeli na ów zakład leczenia, od którego ten wywód albo nie w terminie albo nie w zupełności przybędzie, co do pretensyj za koszta leczenia w bieżącym roku repartycyjnym nie będzie się miało względu, i ich pretensyje o zwrócenie kosztów dopiéro przez repartycyję następującego roku urzeczywistni.

Rozporządzenie gub. z d. 26. Kwietnia 1845 do l. gub. 14111.

·|·

Verzeichniß

der laut hohen Gubernial = Verordnung vom 13. August 1844 Zahl 40346 in die Kreis = Repartition nicht einzubeziehenden Kreis = und Landstädte in Galizien.

Im Brzežaner Kreise.

1. Brzežan.
2. Rohatyn.

Im Bochniaer Kreise.

3. Bochnia.
4. Czchow.
5. Dobczyce.
6. Lipnica.
7. Podgórze.
8. Uście solne.
9. Wieliczka.
10. Woynicz.

Im Bukowinaer Kreise.

11. Czernowitz.
12. Sereth.
13. Suczawa.

Im Jasloer Kreise.

14. Biecz.
15. Brzostek.
16. Dębowice.
17. Gorlice.
18. Jasło.
19. Kolaczyc e.
20. Krosno.
21. Strzyżow.

Im Kolomeaer Kreise.

22. Kołomea.
23. Kutty.
24. Sniatyn.

Im Lemberger Kreise.

25. Grodek.
26. Szczérzec.
27. Lemberg.

Im Przemyśler Kreise.

28. Jaroslau.
29. Jaworow.
30. Mościska.
31. Nižankowice.
32. Przemyśl.
33. Sądowa wisznia.

Im Rzeszower Kreise.

34. Łańcut.
35. Ležaysk.
36. Przeworsk.
37. Rzeszow.

Im Samborer Kreise.

38. Alt-Sambor.
39. Drohobycz.
40. Neu-Sambor.
41. Starasol.

Im Sandecer Kreise.

42. Alt-Sandec.
43. Ciężkowice.
44. Grzybow.
45. Krościenko.
46. Muszyna.
47. Neumarkt.
48. Neu-Sandec.

Spis

miast obwodowych i innych w Galicyi, niemających być stosownie do rozporządzenia gubernijalnego z dnia 13. Sierpnia 1844 do l. 40346 wciągnionémi do repartycyi obwodowéj.

W obwodzie Brzeżańskim.

1. Brzeżany.
2. Rohatyn.

W obwodzie Bocheńskim.

3. Bochnia.
4. Czechów.
5. Dobczyce.
6. Lipnica.
7. Podgórze.
8. Uście solne.
9. Wieliczka.
10. Wojnicz.

W obwodzie Bukowińskim.

11. Czerniowce.
12. Seret.
13. Suczawa.

W obwodzie Jasielskim.

14. Biécz.
15. Brzostek.
16. Dębowice.
17. Gorlice.
18. Jasło.
19. Kołaczyce.
20. Krosno.
21. Strzyżów.

W obwodzie Kołomyjskim.

22. Kołomyja.
23. Kuty.
24. Śniatyn.

W obwodzie Lwowskim.

25. Gródek.
26. Szczérzec.
27. Lwów.

W obwodzie Przemyskim.

28. Jarosław.
29. Jaworow.
30. Mościska.
31. Niżankowice.
32. Przemyśl.
33. Sądowa Wisznia.

W obwodzie Rzeszowskim.

34. Łańcut.
35. Leżajsk.
36. Przeworsk.
37. Rzeszów.

W obwodzie Samborskim.

38. Stary Sambor.
39. Drohobycz.
40. Nowy Sambor.
41. Starasól.

W obwodzie Sądeckim.

42. Stary Sądcz.
43. Ciężkowice.
44. Grzybów.
45. Krościenko.
46. Muszyna.
47. Nowy Targ.
48. Nowy Sądcz.

49. Piwniczna.
50. Tylicz.
51. Tymbark.

Im Sanoker Kreise.

52. Brzozow.
53. Dobromil.
54. Mrzygłod.
55. Sanok.

Im Stanisławower Kreise.

56. Halicz.
57. Stanisławow.

Im Stryier Kreise.

58. Bolechow.
59. Dolina.
60. Mikołajow.
61. Zydaczow.
62. Stryi.

Im Tarnopoler Kreise.

63. Tarnopol.
64. Trembowla.
65. Zbaraż.

Im Tarnower Kreise.

66. Pilsno.
67. Ropczyce.
68. Tarnow.
69. Tuchow.

Im Wadowicer Kreise.

70. Andrychau.
71. Biala.
72. Kenty.
73. Landskron.
74. Myślenice.
75. Oświęcim.
76. Skawina.
77. Wadowice.
78. Wilamowice.
79. Zator.
80. Żywiec.

Im Złoczower Kreise.

81. Brody.
82. Busk.
83. Gliniany.
84. Kamionka.
85. Załośce.
86. Złoczow.

Im Żółkiewer Kreise.

87. Bełz.
88. Lubaczow.
89. Sokal.
90. Żółkiew.

Anmerkung. Im Czortkower Kreise giebt es weder Städte noch Kämmereicassen.

49. Piwniczna.
50. Tylicz.
51. Tymbark.

W obwodzie Sanockim.

52. Brzozów.
53. Dobromil.
54. Mrzygłód.
55. Sanok.

W obwodzie Stanisławowskim.

56. Halicz.
57. Stanisławów.

W obwodzie Stryjskim.

58. Bolechów.
59. Dolina.
60. Mikołajów.
61. Żydaczów.
62. Stryj.

W obwodzie Tarnopolskim.

63. Tarnopol.
64. Trembowla.
65. Zbaraż.

W obwodzie Tarnowskim.

66. Pilzno.
67. Ropczyce.
68. Tarnów.
69. Tuchów.

W obwodzie Wadowickim.

70. Andrychów.
71. Biała.
72. Kęty.
73. Lanckorona.
74. Myślenice.
75. Oświęcim.
76. Skawina.
77. Wadowice.
78. Wilamowice.
79. Zator.
80. Żywiec.

W obwodzie Złoczowskim.

81. Brody.
82. Busk.
83. Gliniany.
84. Kamionka.
85. Załośce.
86. Złoczów.

W obwodzie Żółkiewskim.

87. Bełz.
88. Lubaczów.
89. Sokal.
90. Żółkiew.

Uwaga. W obwodzie Czortkowskim nie ma ani kas miejskich ani kameraryjnych.

.|1

Post-Zahl	Tag der Aufnahme	Benennung des Kranken	Benennung des Kreises und des Zuständigkeitsortes	Gattung der Krankheit

.|1

Liczba ciągła	Dzień przyjęcia	Nazwisko chorego	Nazwisko obwodu i miejsca, z kąd chory	Rodzaj choroby

Austritt oder Sterbetag	Anzahl der Verpflegstage	Tägliche Verpflegs-Entschädigung	Entfallende Vergütung im Ganzen		Anmerkung.
			fl.	kr.	

Dzień wystąpienia lub śmierci	Ilość dni, przez które chory zostawał w szpitalu	Dzienne wynagrodzenie kosztów utrzymywania	Należące wynagrodzenie ogółem		Uwaga.
			zlr.	kr.	

./2

Post-Zahl	Aufnahms-tag	Namen des Kranken	Benennung des Kreises und des Zuständigkeits-ortes	Gattung der Krankheit	Austritts- oder Sterbetag	Anzahl der Verpflegstage

./2

Liczba ciągła	Dzień przy-jęcia	Nazwisko chorego	Nazwisko obwodu i miejsca, z kąd chory	Rodzaj choroby	Dzień wystąpie-nia lub śmierci	Ilość dni, przez które chory zosta-wał w szpitalu

Tägliche Verpflegs-Entschädigung	Entfallende Vergütung		Hierauf entfällt auf				Namen des den Ersatz zu leistenden Dominiums	Anmerkung
			den Cameral Fond		das Dominium			
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.		

Dzienne wynagrodzenie kosztów utrzymywania	Należace wynagrodzenie		Z tego wypada na				Nazwisko dominijum, majacego powrócić koszta	Uwaga
			fundusz kameralny		dominijum			
	złr.	kr	złr.	kr	złr.	kr		

51.

Die portopflichtigen Behörden haben die an sie einlangenden unfrankirten Correspondenzen portopflichtiger Behörden anzunehmen, und dafür den Porto zu erlegen.

Im Anschluße .|. erhalten die k. k. Kreisämter die vom k. k. Appellationsgerichte unterm 21. April 1845 Z. 7349 an sämmtliche untergeordnete portopflichtige Gerichtsbehörden erlassene Belehrung, daß portopflichtige Behörden die Annahme der von andern portopflichtigen Behörden an sie einlangenden, wenn auch unfrankirten ämtlichen Correspondenzen nicht verweigern dürfen, sondern solche Sendungen anzunehmen, und dafür den Porto zu erlegen haben, mit dem Auftrage, selbe sämmtlichen Ortsobrigkeiten kundzumachen, und dieselben zur genauen Nachachtung anzuweisen.

Gubernial-Verordnung vom 29. April 1845 Gubernial-Zahl 25617.

.|.

Verordnung des k. k. Appellationsgerichtes vom 21. April 1845 Zahl 7349, an sämmtliche portopflichtige Gerichts-Behörden.

In Folge höchsten Hofdecretes vom 4. April 1845 Hof-Zahl 2249 werden die anher mitgetheilten Abschriften der wegen Annahme unfrankirter, von portopflichtigen Behörden an ebenfalls portopflichtige Behörden gesendeter ämtlichen Zuschriften :|: von der k. k. allgemeinen Hofkammer erlassenen Verordnungen, sämmtlichen untergeordneten portopflichtigen Gerichtsbehörden zur Wissenschaft zugefertiget.

:|:

Abschrift eines Decretes der k. k. allgemeinen Hofkammer an die oberste Hof-Postverwaltung vom 18. März 1845 Zahl 8129-361.

Im Zusammenhange mit der an sämmtliche Staatsbehörden ergangenen Weisung vom 24. Februar 1821 Z. 4963-269 wurde mit dem an das böhmische Landesgubernium erlassenen Hofkammer-Decrete vom 26. November 1822 Z. 46220-2552, wovon eine Abschrift .||. beiliegt, angeordnet, daß portopflichtige Behörden die Annahme der von andern portopflichtigen Behörden an sie

51.

Instancyje, do opłaty pocztowéj obowiązane, powinny korespondencyje, od Instancyj, do téj opłaty równie obowiązanych, bez frankowania przychodzące, przyjmować, i od nich portorium opłacić.

Doséła się c. k. Urzędom cyrkułowym w aneksie .|. objaśnienie c. k. Sądu apelacyjnego do wszystkich podwładnych a pocztę opłacać obowiązanych Instancyj sądowniczych, pod d. 21. Kwietnia 1845, pod l. 7349 wydane, że Instancyje, do opłaty pocztowéj obowiązane, nie powinny wzbraniać się od przyjmowania korespondencyj urzędowych innych Władz, opłacać pocztę obowiązanych, gdyby też niefrankowane były, ale owszem takowe przyjmować i portorium opłacać mają, a to z tym nakazem, aby je wszystkim Zwierzchnościom miejscowym obwieściły, i ścisłe zachowanie tegoż zaleciły.

Rozporządzenie gub. z dnia 29. Kwietnia 1845 do l. gub. 25617.

.|.

Rozporządzenie c. k. Sądu apelacyjnego z dnia 21. Kwietnia 1845 do l. 7349, do wszystkich Instancyj sądowniczych, portorium płacić obowiązanych.

W skutek najwyższego dekretu nadwornego z d. 4. Kwietnia 1845, do liczby nadwornéj 2249, doséła się wszystkim podwładnym, do opłaty pocztowego obowiązanym Instancyjóm sądowniczym dla wiadomości udzielone tu :|: odpisy rozporządzeń c. k powszechnéj Kamery nadwornéj względem przyjmowania pism urzędowych, niefrankowanych od Władz, do płacenia poczty obowiązanych, do Władz, które do téj opłaty równie obowiązane są.

:|:

Odpis dekretu c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z dnia 18. Marca 1845 do liczby 8129-361 do nadwornego poczt Zarządu.

W związku z rozporządzeniem do wszystkich Władz publicznych dnia 24. Lutego 1821 do l. 4963-269 wydaném, rozporządzono było dekretem Kamery nadwornéj, którego odpis .||. załącza się, pod d. 26. Listopada 1822 do l. 46220-2552 do Rządu krajowego czeskiego wydaném, że Instancyjom do

einlangenden, wenn auch unfrankirten ämtlichen Correspondenzen nicht verweigern dürfen, sondern solche Sendungen anzunehmen, und dafür den Porto zu erlegen haben.

Auf Anregung der k. k. obersten Justizstelle, und im Einklange mit der Ansicht derselben, wird der k. k. obersten Hof-Postverwaltung bedeutet, daß durch den §. 40. der Briefpostordnung vom Jahre 1838, wiewohl derselbe von ämtlichen Zuschriften portopflichtiger Aemter an gleichfalls portopflichtige Aemter keine Erwähnung macht, die obengedachte Verordnung vom 26. November 1822 keineswegs aufgehoben sey, sondern dieselbe in voller Kraft bestehe, und sich von den Postämtern fortwährend darnach zu benehmen sey.

Die k. k. oberste Hof-Postverwaltung hat hiernach das Erforderliche an die ihr unterstehenden Aemter, in deren Bereiche portopflichtige, mit der Justizpflege betraute Behörden bestehen, mit der Weisung zu erlassen, daß in den Fällen der verweigerten Annahme der in Frage stehenden ämtlichen Zuschriften mit der zwangsweisen Zustellung derselben im Sinne des §. 41. der Briefpostordnung vorzugehen ist.

·||·

Abschrift eines Decretes der k. k. allgemeinen Hofkammer an das böhmische Gubernium vom 26ten November 1822 Zahl 46220-2552.

Da der Briefporto in der Regel von dem Addressaten zu bezahlen ist, und da die Rücksicht, aus welcher nach dem Inhalte der Verordnung vom 24. Februar v. J. selbst Private die an sie einlangenden ämtlichen Zustellungen annehmen und auslösen müssen, auch für die ämtliche Correspondenz portopflichtiger Behörden spricht, so ergiebt sich, daß eine portopflichtige Behörde die von einer portopflichtigen Behörde einlangende, auf der Addresse als ämtlich bezeichnete, wenngleich nicht frankirte Zuschrift annehmen, und den vollen Portobetrag entrichten müsse, welches dem Gubernium auf den Bericht vom 2. d. M. Z. 54797 unter Zurückstellung der Beilagen erwiedert wird.

52.

Neue Zoll- und Dreißigst-Bestimmungen für den Zwischenverkehr mit Ungarn und Siebenbürgen.

In Folge der Präsidial-Verordnung der k. k. allgemeinen Hofkammer vom 16. April 1845 Zahl 2806-P.P. werden nächste,

opłaty pocztowego obowiązanym nie wolno odmawiać przyjęcia urzędowych, acz niefrankowanych korespondencyj od Władz, podobnież do téj opłaty obowiązanych, ale ekspedycyje takowe przyjmować, i za nie pocztowe opłacać mają.

Na wniosek c. k. najwyższego Trybunału Sprawiedliwości i zgodnie z tymże, wskazuje się c. k. nadwornemu poczt Zarządowi że powyżéjmienione ozporządzenie z d. 26. Listopada 1822 przez §. 40. porządku poczty listowéj z roku 1838, jakkolwiek w nim żadnéj nie ma wzmianki o pismach urzędowych, od Urzędów do portorium obowiązanych, do Urzędów równie do téj opłaty obowiązanych, bynajmniej nie jest zniesione, ale w zupełnéj swojéj mocy pozostaje, i że Urzędy pocztowe ciągle podług niego zachować się mają.

C. k. najwyższy nadworny Zarząd poczt ma podług tego, co potrzeba do podwładnych sobie Urzędów, w których obrębie Instancyje sądownicze do portorium obowiązane zostają, z tém ostrzeżeniem rozporządzić, że w wypadkach odmówionego przyjęcia pism urzędowych, w obmowie będących, do przymuszonego doręczenia takowych w myśl §. 41. porządku poczty listowéj przystąpiono być ma.

.||.

Odpis dekretu c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z d. 26. Listopada 1822 do l. 46220-2552 do Rządu krajowego czeskiego.

Gdy opłatę listowego w porządku ten, do którego pismo adresowane, uiścić powinien, i gdy powód, z którego podług treści rozporządzenia z dnia 24. Lutego r. z. osoby prywatne, ekspedycyje urzędowe do nich przychodzące przyjmować i opłacać muszą, służy i dla korespondencyj urzędowych od Instancyj, do portorium obowiązanych, przeto wypływa ztąd, że Instancyja, do opłaty portorium obowiązana, korespondencyje, od Instancyj, do téj opłaty równie obowiązanéj, przychodzącą, i na adresie jako urzędowa oznaczoną, chociażby frankowaną nie była, przyjąć i całkowitą należytość pocztowego opłacić powinna; to w moc odpowiedzi na sprawozdanie Rządu krajowego z d. 2. b. m. do liczby 54797 zwracając aneksa.

52.

Nowe postanowienia cła i trzydziestowego dla handlu z Węgrami i Siedmiogrodzką Ziemią.

W skutek rozporządzenia prezydyjalnego c. k. powszechnéj Kamery nadwornój z d. 16. Kwietnia 1845 do l. 2806-P. P.

hende neue Zoll- und Dreißigst-Bestimmungen für den Zwischenverkehr mit Ungarn und Siebenbürgen, welche mit 1. Juni 1845 in Wirksamkeit zu treten haben, und wodurch eine wechselseitig gleiche Belegung der betreffenden Gegenstände eintritt, zur öffentlichen Kenntniß gebracht:

1. Für nachbenannte Artikel, wenn sie aus Ungarn und Siebenbürgen als ein dortiges Erzeugniß in die übrigen im gemeinschaftlichen Zollverbande befindlichen Länder eingeführt werden, wird der in Letzteren zu entrichtende Eingangszoll auf folgende mäßigere Gebühren herabgesetzt, und zwar:

a) für Kaffeh-Surrogate aus Cichorien, Erdmandeln, gemahlenen Runkelrüben und dergleichen, dann Roggen und andere Fruchtkörner gebrannt, geröstet und pulverisirt, auf 12½ kr. vom Centner Sporco;
b) für weiße und braune Schwefelsäure, auch Vitriolöl oder Vitriolsäure genannt, auf 30 kr. vom Centner Sporco;
c) für Bleizucker, Boraxsäure, chlorsauren Kalk (Chlorkalk), essigsauren Kalk (Rothkalk), Salzsäure und Scheidewasser, auf 1 fl. 30 kr. vom Centner Sporco;
d) für Agt- oder Bernsteinsalz und Kleesalz, dann alle übrigen Salze, Säuren, Geister, Beitzen und Ätz-Reservagen u. dgl., für welche keine besonderen Zollsätze bestehen, zu welchem Gebrauche sie immer dienen mögen, auf 2 fl. 30 kr. vom Centner Sporco.

2. Die unter 1. lit. b) aufgeführte weiße und braune Schwefelsäure, auch Vitriolöl oder Vitriolsäure genannt, wird aus der Tarifspost Nr. 413 des Dreißigsttarifes vom Jahre 1840 ausgeschieden, und die Eingangs-Dreißigstgebühr für die Einfuhr dieses Artikels aus den dießseitigen Provinzen des Zollverbandes nach Ungarn und Siebenbürgen, ebenfalls auf 30 kr. vom Centner Sporco herabgesetzt.

Die für die übrigen unter 1. genannten Gegenstände, bereits mit dem dort angegebenen Ausmaße bestehenden ungarisch-siebenbürgischen Einfuhrs-Dreißigst-Gebühren, so wie die für sämmtliche Artikel dieser Kundmachung ohnedieß schon gleich bemessenen Ausgangs-Gebühren, bleiben unverändert.

Gubernial-Kundmachung vom 29. April 1845 Gubernial-Zahl 26603.

53.

Betreffend die Stämpelfreiheit der Zehent-Fassionen.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat laut Decret vom 5. März 1845 Zahl 42197-3200 über eine von einer Cameral-

ogłasza się następujace nowe postanowienia cla i trzydziestowego dla handlu z Węgrami i Siedmiogrodzką Ziemią, mające z dniem 1. Czerwca 1845 wejść w wykonanie, przez co wzajemnie jednakowe nałożenie opłaty na właściwe przedmioty nastąpi:

1. Od następujących artykułów, jeżeli się te z Węgier i Siedmiogrodzkiéj Ziemi jako tamtejszy produkt do innych, wspólnym związku cłowym zostających prowincyj wprowadza, zniża się cło wchodowe, w tych ostatnich opłacać się mające, na następujace mierne opłaty, mianowicie:

a) od surogatów kawy z cykoryi, migdałków ziemnych, mielonych buraków cukrowych i tym podobnych, tudzież z żyta i innego ziarna palonego, prażonego i sproszkowanego na 12½ kr. od cetnara wagi obwojowéj (sporco);
b) od białego i brunatnego kwasu siarkowego także oleum vitrioli i acidum vitrioli zwanego, na 30 kr. od cetnara wagi obwojowéj;
c) od cukru ołowianego, kwasu boraksowego, chlorku wapna, occianu wapna (wapna czerwonego), kwasu solnego i serwaseru, na 1 zlr. 30 kr. od cetnara sporco;
d) od soli bursztynowéj i soli szczawikowéj, tudzież od wszystkich innych soli, kwasów, spirytusów, bejc i cieczy gryzących i t. p., dla których nie ma osobnego cła postanowionego, bez względu na użytek, do jakiego służyć mają, na 2 zlr. 30 kr. od cetnara sporco.

2. Wymieniony pod 1. lit. b) kwas siarkowy biały i brunatny, także oleum vitrioli i acidum vitrioli zwany, wyłącza się z pozycyi taryfowéj Nr. 413. taryfy trzydziestowego z roku 1840, a cło trzydziestowe od wprowadzenia tego artykułu z tutejszych prowincyj związku cłowego do Węgier i Ziemi Siedmiogrodzkiéj zniża się także na 30 kr. od cetnara sporco.

Opłata węgierskiego i siedmiogrodzkiego trzydziestowego od przywozu reszty pod 1. wyszczególnionych przedmiotów w podanym tamże wymiarze, jako też należytość od wywozu, już i tak od wszystkich artykułów niniejszego ogłoszenia jednakowo wymierzona, pozostanie ta sama.

Obwieszczenie gub. z dnia 29. Kwietnia 1845 do l. gub. 26603.

53.

Fasyje z dziesięciny nie podpadają stęplowi.

Na zapytanie pewnéj Administracyi dochodów skarbowych oznajmiła wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna dekre-

Landesbehörde gestellte Anfrage bedeutet, daß die Zehent-Fassionen, so wie auch die Eingaben, womit den Behörden diese Fassionen vorgelegt werden, im Sinne des §. 81. Zahl 2. des Stämpel- und Taxgesetzes stämpelfrei sind, und daß auch die Beilagen solcher Eingaben dem Stämpel nicht unterliegen, in soferne sie bloß als Gesuchsbeilagen von dem Beilagenstämpel würden getroffen werden.

Diese Stämpelfreiheit könne aber nicht so weit ausgedehnt werden, daß auch alle Verhandlungen überhaupt, alle Eingaben unbedingt, welche sich auf derlei Zehent-Fassionen beziehen, alle Urkunden und Aussertigungen, als: Abschriften, Grundbuchs-, Landtafel-Extracte u. s. w., welche zum etwaigen Erweise der Zehentrechte erforderlich sind, vom Stämpel frei bleiben, welche ausgedehnte Exemtion durch den §. 81. Z. 2 nicht mehr gerechtfertiget erscheinen würde.

Hievon werden die k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen zur Nachachtung und Verständigung der unterstehenden Aemter und sonstigen Organe in Kenntniß gesetzt.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 11. April 1845 Zahl 8917.

Gubernial-Verordnung vom 2. Mai 1845 Gubernial-Zahl 27300, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur weiteren Kundmachung.

54.

Ueber die Behandlung der im lombardisch-venetianischen Königreiche sich aufhaltenden Unterthanen anderer österreichischen Provinzen bezüglich ihrer Militärpflichtigkeit.

Aus Anlaß der vorgekommenen Frage, in wieferne einem im lombardisch-venetianischen Königreiche sich aufhaltenden österreichischen Unterthan aus einer andern Provinz, die ihm in dieser letzteren gesetzlich zustehende Befreiung von der Militärpflicht auch im lombardisch-venetianischen Königreiche gebühre, wenn er dort Grundbesitz erworben, und Mitglied einer Gemeinde geworden ist, haben Seine Majestät (unter dem 22. Februar d. J.) allerhöchst genehmigt, daß ein im lombardisch-venetianischen Königreiche sich aufhaltender österreichischer Unterthan aus einer andern Provinz bis nach erfolgter Naturalisirung als Lombardo-Venetianer den Conscriptions- und Recrutirungs-Vorschriften seines Heimathslandes unterworfen bleibe, ihm daher auch die in diesem letzteren zustehende Befreiung von der Militärpflicht gebühre; daß die bloße Erwerbung eines Grundbesitzes im lombardisch-venetianischen Königreiche, wenn damit nicht zugleich die Naturalisirung verbunden ist, auf die Bestimmungen hinsichtlich der Militär-

tem z dnia 5. Marca 1845 do liczby 42197-3200, że fasyje z dziesięciny, równie jak i podania, przedkładające Władzom te fasyje, w myśl §. 81. liczby 2. Ustawy stęplowéj i taksowéj stęplowi nie podpadają, i że także aneksa do takich podań stęplowi nie podpadają, jeżeliby tylko jako aneksa do próśb miały być opatrzone stęplem dla aneksów przepisanym.

Tego uwolnienia od stęplu nie można jednakże tak dalece rozciągać, jakoby także wszystkie rozprawy w ogólności, wszystkie podania bezwarunkowo, ściągające się do podobnych fasyj z dziesięciny, wszystkie dokumenta i wydania, jako to: kopije, wyciągi z ksiąg gruntowych i Tabuli krajowéj i t. d., potrzebne może do udowodnienia praw do dziesięciny, od stęplu miały być uwolnione, takiego bowiem wyjątku nie możnaby już §. 81. l. 2. usprawiedliwić.

O czém uwiadamia się c. k. kameralne Administracyje powiatowe dla przestrzegania niniejszego przepisu i udzielenia go podwładnym Urzędom i pełniącym służbę przy dochodach skarbowych.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 11. Kwietnia 1845 do l. 8917.

Rozporządzenie gub. z d. 2. Maja 1845 do l. gub. 27300, do wszystkich c. k. Urzędów obwodowych dla dalszego ogłoszenia.

54.

O postępowaniu z przebywającymi w Królestwie Lombardzko-Weneckiém poddanymi innych prowincyj austryjackich, do wojska obowiązanymi.

Z powodu uczynionego zapytania, jak dalece poddanemu austryjackiemu innéj prowincyi, przebywającemu w Królestwie Lombardzko-Weneckiém, uwolnienie od powinności służenia w wojsku, w swojéj prowincyi prawnie służące, także w Królestwie Lombardzko-Weneckiém przynależy, gdy tam nabył posiadłości gruntowéj, i został członkiem jakowéj gminy, uchwalił Najjaśniejszy Pan pod dniem 22. Lutego r. b. najłaskawiéj, że poddany austryjacki z innéj prowincyi, przebywający w Królestwie lombardzko-weneckiém, dopóki jako lombardzko-wenecki obywatel unarodowionym nie zostanie, pozostaje zawsze przepisom konskrypcyjnym i rekrutacyjnym swojego kraju podległym, że zatém i uwolnienie od służby wojskowéj w jego kraju służącemu przynależy; że samo nabycie posiadłości gruntowéj w Królestwie lombardzko-weneckiém, jeżeli z tém nie jest razem unarodowienie połączoném, nie wywiéra żadnego wpływu na przepisy względem

pflichtigkeit keinen Einfluß übe, und daß die in dem lombardisch-venetianischen Königreiche angestellten, jedoch aus andern österreichischen Provinzen gebürtigen Beamten und ihre bei ihnen befindlichen Söhne in Beziehung anf die Militärpflicht, so lange sie dort nicht naturalisirt sind, nicht nach dem lombardisch-venetianischen Conscriptions-Patente vom Jahre 1820, sondern nach jenem ihres Heimathslandes zu behandeln sind.

In Erwägung nun, daß solche Beamte und die bei ihnen befindlichen Söhne der Militärpflicht gänzlich entgehen würden, und zwar in ihrem Heimathlande deßhalb, weil sie dort nicht mehr conscribirt werden, und im lombardisch-venetianischen Königreiche, wo sie sich befinden, darum, weil sie dort, wenn sie nicht naturalisirt sind, der Recrutirung nicht unterliegen, soll der italienische Beamte, der eine Anstellung in den conscribirten deutschen und slavischen Provinzen erhält, und umgekehrt, der deutsche Beamte, welcher im lombardisch-venetianischen Königreiche angestellt wird, die Begünstigungen beider Länder zu genießen haben, so, daß der deutsche Adeliche auch im lombardisch-venetianischen Königreiche militärfrei, der deutsche Unadeliche nur zur achtjährigen Militärdienstzeit pflichtig, dagegen der italienische Adeliche in deutschen Provinzen militärfrei, der unadeliche Italiener aber nur zu einer Dienstzeit, wie sie in seinem Vaterlande (also nicht zum Landwehrdienste) zu verhalten ist.

Von dieser allerhöchsten Entschließung, welche der Landesstelle mit hohem Hofkanzlei-Decrete vom 17. März d J. Zahl 6714 bekannt gegeben wurde, werden die k. k. Kreisämter zur Darnachachtung und Verständigung der Ortsobrigkeiten mit dem Beisatze in die Kenntniß gesetzt, daß die Bestimmung, in welcher Weise die hier angedeutete Aufnahme eines Unterthans aus den übrigen Ländern im lombardisch-venetianischen Königreiche mit der angezeigten Folge bezüglich seiner Militärpflicht künftig Statt haben soll, nachträglich folgen werde.

Gubernial-Verordnung vom 3. Mai 1845 Gubernial-Zahl 20601.

55.

Hinsichtlich der Benützung oder Vertilgung des Fleisches und der Abfälle von bei einer Rinderpest als seuchenverdächtig mit der Keule erschlagenen, sonach aber als gesund befundenen Viehstücken.

Mit Bezug auf die wegen Anwendung der Keule bei der Rinderpest in Folge der allerhöchsten Entschließung vom 24. Decem-

powinności służenia w wojsku, i że urzędnicy, w Królestwie Lombardzko-Weneckiém uposadnieni, wszelako rodem z innych prowincyj austryjackich pochodzący, i tychże przy nich zostający synowie pod względem powinności służenia w wojsku, dopóki tam unarodowieni nie będą, nie podług Patentu konskrypcyjnego Lombardzko-Weneckiego z r. 1820, ale podług patentu w ich rodzinnym kraju obowiązującego w postępowaniu uważani być mają.

Zważając przeto, iż tacy urzędnicy i bawiący przy nich synowie mogliby od powinności służenia wojskowo zupełnie uchylić się, a mianowicie w kraju rodzinnym dla tego, że ich tam już więcéj nie spisują, a w Królestwie Lombardzko-Weneckiém, gdzie zostają, dla tego, ponieważ tam, dopóki unarodowieni nie będą, naborowi nie podlegają; przeto urzędnik włoski, otrzymujący posadę w konskrybowanych prowincyjach niemieckich lub sławiańskich, i nawzajem urzędnik z prowincyj niemieckich, umieszczony na posadzie w Królestwie Lombardzko-Weneckiém, doznawać mają uwzględnienia obudwóch krajów, i tak szlachcic niemiecki będzie także w Królestwie Lombardzko-Weneckiém od wojskowéj służby wolnym, a nieszlachcic niemiecki tylko do służenia ośm lat w wojsku obowiązanym, a szlachcic włoski w prowincyjach niemieckich od wojskowéj służby wolnym, a nieszlachcic Włoch tylko na czas, jak w jego ojczyźnie przepisano, do służby wojskowéj (ale już nie do służby milicyi krajowéj) obowiązanym.

To najwyższe postanowienie, które Rządowi krajowemu dekretem wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 17. Marca r. b. do l. 6714 udzieloném zostało, obwieszcza się c. k. Urzędom cyrkułowym dla zachowania i uwiadomienia Zwierzchności miejscowych z tym dokładem, że przepis, w jakim sposobie wskazane tu przyjmowanie poddanego z innych prowincyj w Królestwie Lombardzko-Weneckiém z wytkniętémi skutkami co do powinności służenia w wojsku, uskuteczniono być powinno, dodatkowo nastąpi.

Rozporządzenie gub. z dnia 3. Maja 1845 do l. gub. 20601.

55.

O użyciu lub zniszczeniu mięsa i odpadków z bydła, w czasie zarazy bydlęcéj jako o zarazę podejrzanego, pałką zabitego, a potém za zdrowe uznanego.

Z odniesieniem się do przepisu normalnego względem użycia pałki w czasie panującéj zarazy bydlęcéj, w skutek najwyż-

ber v. J. mit hohem Hofkanzleidecrete vom 28. December 1844 Zahl 41335 herabgelangte und durch das Kreisschreiben vom 10. Jäner 1845 Zahl 1202 allgemein kundgemachte Normal-Bestimmung ist die Anfrage vorgekommen, auf welche Art das Fleisch von dem bloß als seuchenverdächtig erschlagenen, nach der Schlachtung aber als gesund befundenen Viehe dem Gebrauche zu überlassen sey, ob es nämlich bloß dem Eigenthümer zur häuslichen Benützung ausgefolgt, oder ob es veräußert werden dürfe, und wenn der Verkauf zuläßig erscheint, ob das Fleisch im frischen oder im geselchten Zustande zu veräußern sey, und ob es auch in auswärtige Orte abgesetzt werden könne.

Hierüber hat die hohe Hofkanzlei mit Decret vom 27. März d. J Zahl 8981 hieher bedeutet, daß die bei dem Ausbruche der Rinderpest in Folge der allerhöchsten Entschließung vom 24. December 1844 aufzustellende Commission, welche ohnehin zu bestimmen hat, wann und in welcher Ausdehnung die Keule anzuwenden, und welche Entschädigung dem Eigenthümer nach Abrechnung dessen, was die noch benützbaren Theile (die Haut, die Hörner und das Fett) der getödteten Thiere werth sind, aus dem Staatsschatze zu leisten sey, in jedem einzelnen Falle nach genauer Prüfung aller Umstände zu entscheiden haben wird, ob das Fleisch der nach der Schlachtung gesund befundenen Rinder und die oben erwähnten Abfälle zu vertilgen sind oder nicht, und unter welchen Vorsichten im letzteren Falle die Benützung oder Veräußerung dieser Gegenstände Statt finden darf.

Von dieser erläuternden Bestimmung werden die k. k. Kreisämter im Nachhange des bezogenen Kreisschreibens zur weiteren Verlautbarung und eigenen Richtschnur in Kenntniß gesetzt.

Gubernial-Verordnung vom 3. Mai 1845 Gubernial-Zahl 24263.

56.

Bestimmung der Postrittgebühren für den I. Solar-Semester 1845.

Die hohe allgemeine Hofkammer findet sich bestimmt, für den I. Solar-Semester 1845 die Postrittgelder sowohl bei Aerarial- als Privatritten in dem bisherigen Ausmaße des II. Solar-Semesters 1844, und hiernach auch die Gebühren für den Gebrauch des Wagens, dann das Wagenschmiergeld und das Postillons-Trinkgeld in den Provinzen: Niederösterreich, Oesterreich ob der Enns, Böhmen, Mähren und Schlesien, Steiermark, Tirol und Vorarlberg, Galizien, Illyrien und Küstenland unverändert zu belassen.

szego postanowienia z dnia 24. Grudnia r. z. dekretem wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 28. Grudnia 1844 do l. 41335 nadeszłego, i okolnikiem z dnia 10. Stycznia 1845 do liczby 1202 powszechnie ogłoszonego, uczyniono zapytanie, jakim sposobem mięso z bydła, jako o zarazę tylko podejrzanego, pałką zabitego, a po zabiciu za zdrowe uznanego, dla użytku zostawione być ma, czyli mianowicie tylko właścicielowi dla domowego użytku takowe wydać należy, lub też i sprzedawane być może, i gdyby sprzedaż dozwoloną była, czyli to mięso świeże lub wędzone i czyli także w miejsca zagraniczne sprzedawane być może?

Na to zadeklarowała wysoka nadworna Kancelaryja dekretem z dnia 27. Marca r. b. do liczby 8981, że komisyja w czasie wybuchnięcia zarazy bydlęcéj stosownie do najwyższego postanowienia z dnia 24. Grudnia 1844 ustanowioną być mająca, któréj prócz tego jest rzeczą oznaczyć, kiedy i w jakiéj rozciągłości pałki użyć, i jakie wynagrodzenie właścicielowi ze Skarbu należy po odtrąceniu tego, co jeszcze warte są części bydląt pozabijanych do użytku zdatne (skóra, rogi i tłuszcz), ma w każdym poszczególnym razie po ścisłém rozpoznaniu wszystkich okoliczności rozstrzygnąć, czyli mięso z bydląt po zabiciu za zdrowe uznanych i wyżpomienione odpadki zniszczyć potrzeba lub nie, i z jakiémi ostrożnościami, w razie drugim użytkowanie lub sprzedaż tych artykułów dopuszczone być mogą.

O tém objaśniającym przepisie obwieszcza się c. k. Urzędy cyrkułowe dodatkowo do powołanego okolnika dla dalszego ogłoszenia i własnego stosowania się.

Rozporządzenie gub. z d. 3. Maja 1845 do l. gub. 24263.

56.

Oznaczenie należytości od jazdy pocztowéj na I. półrocze roku słonecznego 1845.

Wysoka powszechna Kamera nadworna uznała się spowodowaną na I. półrocze roku słonecznego 1845 opłaty jazdy pocztowéj tak dla jazdy skarbowéj jako i prywatnéj zostawić nieodmienionémi w dotychczasowym wymiarze II. półrocza roku słonecznego 1844, a razem i należytości od użycia powozu, tudzież za smarowidło i poczestne dla pocztylionów w prowincyjach: Austryi niższéj, Austryi powyżéj Anizy, w Czechach, Morawie i Szląsku, w Styryi, Tyrolu i Forarlbergu, w Galicyi, Iliryi i Pomorzu.

Welches in Folge hohen Hofkammerdecrets vom 15. v. M. Zahl 14609-625 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Verordnung vom 7. Mai 1845 Gubernial-Zahl 27312.

57.

Bestimmung des Zeitpunctes zur Assentirung jener Militärpflichtigen, welche die Stellung eines Supplenten anbiethen.

Seine Majestät haben mit allerhöchster Entschließung vom 26. v. M. anzuordnen befunden, daß die Militärpflichtigen, welche die Stellung eines Supplenten anbiethen, innerhalb der Frist, welche ihnen nach dem Erlage des Supplenten-Depositums zur Stellung des Supplenten ertheilt wird, und so lange sie nicht zur wirklichen Militär-Dienstleistung einberufen werden, auch nicht zu assentiren sind.

Von dieser allerhöchsten Entschließung werden die k. k. Kreisämter in Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 2. d. M. Zahl 14637 zur weiteren schleunigen Kundmachung in Kenntniß gesetzt.

Gubernial-Verordnung vom 14. Mai 1845 Gubernial-Zahl 29602.

58.

Bezüglich der Mauthfreiheit aller Durchlauchtigsten Mitglieder des allerhöchsten Kaiserhauses sammt Ihrem Gefolge.

Seine k. k. Majestät haben in Gemäßheit der allerhöchsten Entschließung vom 29. März d. J. allergnädigst zu bestimmen geruhet, daß alle Durchlauchtigsten Mitglieder des allerhöchsten Kaiserhauses sammt Ihrem unmittelbaren Gefolge bei sämmtlichen Aerarial-Weg-, Brücken- und Linien-, dann Ueberfuhr-Mauthstationen mauthfrei zu behandeln sind.

Die k. k. Kreisämter werden von dieser allerhöchsten Entschließung in Folge hohen Hofkammer-Decrets vom 28. v. M. Zahl 13109-1234 mit dem Bemerken zur eigenen Wissenschaft in die Kenntniß gesetzt, daß die Mittheilung derselben an die Mauthpächter durch die Gefällsbehörden eingeleitet worden ist.

Gubernial-Verordnung vom 19. Mai 1845 Gubernial-Zahl 29355.

Co w skutek dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z d. 15. z. m. do liczby 14609 - 625 do powszechnéj wiadomości podaje się.

Obwieszczenie gub. z dnia 7. Maja 1845 do l. gub. 27312.

57.

Oznaczenie czasu do asentowania obowiązanych do służby wojskowéj, ofiarujących za siebie zastępcę.

Najjaśniejszy Pan uznał za stosowną, postanowić najwyższą uchwałą z dnia 26. p. m., ażeby obowiązanych do służby wojskowéj, ofiarujących za siebie zastępcę, nie asentować w ciągu czasu, wyznaczonego im po złożeniu kwoty dla zastępcy do stawienia zastępcy, i jak długo do rzeczywistéj służby wojskowéj nie będą powołani.

O téj najwyższéj uchwale uwiadamia się c. k. Urzędy obwodowe w skutek dekretu wysokiéj c. k. Kancelaryi nadwornéj z dnia 2 t. m. do liczby 14637 dla dalszego jaknajspiesznicjszego ogłoszenia jéj.

Rozporządzenie gub. z dnia 14. Maja 1845 do l. gub. 29602.

58.

Wszyscy najdostojniejsi Członkowie cesarskiego domu wraz z swoim orszakiem są wolni od opłaty myta.

Najjaśniejszy Pan raczył stosownie do najwyższéj uchwały z dnia 29. Marca t. r. najłaskawiéj postanowić, ażeby wszyscy najdostojniejsi Członkowie domu cesarskiego wraz z swoim orszakiem na wszystkich stanowiskach myta skarbowego drogowego, mostowego, rogatkowego i przewozowego wolni byli od opłaty.

O tém najwyższém postanowieniu uwiadamia się c. k. Urzędy obwodowe w skutek dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 28. p. m. do liczby 13109 - 1234 z tą uwagą, że dzierzawcom myta udzieliły go Władze dochodów skarbowych.

Rozporządzenie gub. z d. 19. Maja 1845 do l. gub. 29355.

59.

Stämpelbehandlung der erneuerten Gesuche um die Vornahme bücherlicher Acte.

Zur Behebung eines entstandenen Zweifels haben Seine Majestät mit allerhöchster Entschließung vom 2. September 1844 zu erklären geruht, daß es im Sinne des §. 95. des Stämpel- und Taxgesetzes unzuläßig sey, Gesuche um Anschreibung, Intabulationen, Pränotationen oder Löschung in den öffentlichen Büchern, welchen aus was immer für einem Grunde von den Gerichten keine Folge gegeben wurde, nach Beseitigung des früheren Gebrechens unter demselben Stämpel neuerdings zu überreichen, und daß ein jedes Gesuch dieser Art, es möge das erste, oder ein nach geschehener Hebung des Gebrechens wiederholtes seyn, mit dem in den §§. 27., 40, 50. und 61. des Stämpel- und Taxgesetzes vorgeschriebenen Stämpel versehen seyn müsse.

Welches in Folge hohen Hofkammer-Decrets vom 23. April 1845 Zahl 16199-1169 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 19. Mai 1845 Gubernial-Zahl 30090.

60.

Anrechnung der vorausgegangenen Militärdienstzeit in Provisionirungsfällen der Finanzwach-Mannschaft.

Mit Beziehung auf den §. 395. lit. c) der Verfassung und Dienstvorschrift der Finanzwache hat die hohe k. k. allgemeine Hofkammer mit Decret vom 2. April 1845 Zahl 2891-186 bedeutet, daß in Provisionirungsfällen von dauernd angestellten Individuen des Mannschaftsstandes die vorausgegangene Militärdienstzeit derselben dann unbedingt einrechnungsfähig ist, wenn sie unmittelbar aus der activen Militärdienstleistung in die früheren oder den dermaligen Aufsichtskörper aufgenommen wurden, wogegen bei Halb- und Real-Invaliden, vorausgesetzt, daß sie mit dem Invalidengehalte oder mit der Reservationsurkunde auf denselben betheilt waren, oder doch ohne ausdrückliche Verzichtleistung auf dieses Beneficium in die Wachkörper eintraten, die Einrechnung der bei dem k. k. Militär vollstreckten Dienste an die Bedingung geknüpft ist, daß sie wenigstens zehn volle Jahre ununterbrochen in den Aufsichtskörpern dienten.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 21. April 1845 Zahl 11261, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen und Finanzwach-Sectionen.

Gubernial-Verordnung vom 19. Mai 1845 Gubernial-Zahl 30498, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur weiteren Kundmachung.

59.

O stęplu na odnowione prosby o przedsięwzięcie aktów tabularnych.

W celu uchylenia zaszłej wątpliwości raczył Najjaśniejszy Pan najwyższém postanowieniem z dnia 2. Września 1844 oświadczyć, że w myśli §fu 95. Ustawy stęplowej i taksowej nie można dopuścić, ażeby prośby o zapisanie, intabulacyję, prenotacyję lub wykreślenie z ksiąg publicznych, której Sąd z jakiego bądź powodu odmówił, po uchyleniu dawniejszéj trudności pod tymże samym stęplem znowu podawano, i że każda prośba tego rodzaju, niech to będzie pierwsza, albo powtórzona po usunieniu trudności stęplem, w §§. 27., 40., 50. i 61. Ustawy stęplowej i taksowéj przepisanym, opatrzona być ma.

Co się niniejszém w skutek dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 23. Kwietnia 1845 do liczby 16199-1169 do powszechnéj wiadomości podaje.

Obwieszczenie gub. z dnia 19. Maja 1845 do l. gub. 30090.

60.

Policzenie poprzedniéj służby wojskowéj ludziom ze straży finansowéj w razie dania im prowizyi.

Z odniesieniem się do §. 395. lit. c) przepisu organizacyi i służby straży finansowéj, oznajmiła wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna dekretem z d. 2. Kwietnia 1845 do liczby 2891-186, że w razie dania prowizyi ciągle umieszczonym ludziom ze straży finansowéj, poprzednia ich służba wojskowa bezwarunkowo może im być policzona, jeżeli bezpośrednio z czynnéj służby wojskowéj do dawnéj lub teraźniejszéj straży byli przyjęci; co do półinwalidów i rzeczywistych inwalidów zaś, przypuściwszy, że pobierali płacę inwalidzką albo też otrzymali dokument rezerwacyjny na tę płacę, albo że niezrzekłszy się tego dobrodziejstwa, wstąpili do korpusu strażniczego, policzenie odbytéj w c. k. wojsku służby przywiązane jest do warunku, że przynajmniéj dziesięć lat całych bez przerwy w korpusach strażniczych wysłużyli.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 21. Kwietnia 1845 do liczby 11261, do wszystkich c. k. Administracyj powiatowych i oddziałów straży finansowéj.

Rozporządzenie gub. z dnia 19. Maja 1845 do l. gub. 30498, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych dla dalszego ogłoszenia.

61.

Uebereinkunft zwischen der k. k. österreichischen und der k. preußischen Regierung, Behufs der Förderung der Rechtspflege in Concursfällen.

Laut einer von der k. k. obersten Justizstelle der k. k. vereinigten Hofkanzlei zugekommen Eröffnung der k. k. geheimen Haus-, Hof- und Staatskanzlei, ist zur Förderung der Rechtspflege in Concursfällen die k. k. österreichische Regierung mit der k. preußischen Regierung über folgende Puncte übereingekommen:

1.

In Zukunft soll das, in dem einen der contrahirenden Staaten befindliche bewegliche Vermögen eines, dem andern Staate angehörigen, in diesem Letzteren in Concurs gerathenen Schuldners, wenn derselbe in dem ersteren Staate mit Grundstücken nicht ansäßig ist, an das ausländische Concursgericht auf dessen Requisition ausgeantwortet werden, ohne zuvor einen Special-Concurs darüber im Inlande einzuleiten.

2.

Diese Ausfolgung des ausschließend beweglichen Vermögens an das Concursgericht des anderen Staates findet selbst dann Statt, wenn auf das ganze oder auf einen Theil des auszuantwortenden Vermögens bereits ein Arrest (Verboth) gelegt ist.

Die auf dieses bewegliche Vermögen vor Ausbruch des Concurses erworbenen Pfand- und Retentions-Rechte bleiben jedoch aufrecht. Es ist demnach der mit einem Pfand- oder Retentions-Rechte versehene Gläubiger vor seiner vollständigen Befriedigung zur Verabfolgung der, mit diesen Rechten belasteten, und in seinem Besitze befindlichen beweglichen Sachen nicht verpflichtet; auch ist ein solcher Gläubiger nicht schuldig, sich in eine Concurs-Verhandlung mit dem Concursgerichte einzulassen.

3.

Besitzt dagegen der in Concurs gerathene Unterthan des anderen Staates im Inlande unbewegliches Vermögen, so findet die Auslieferung seines beweglichen Vermögens an das Concursgericht nicht Statt, vielmehr wird auf den Antrag der Betheiligten von dem competenten Gerichte, in dessen Jurisdictionsbezirke sich das unbewegliche Vermögen befindet, über alles im Inlande befindliche bewegliche und unbewegliche Vermögen des Gemeinschuldners ein besonderer Concurs eröffnet.

4.

Schuldforderungen werden, auch wenn sie auf unbeweglichen Gütern versichert sind, zu dem beweglichen Vermögen ge-

61.

Umowa między Rządami c. k. austryjackim i k. pruskim w celu przyspieszenia wymiaru sprawiedliwości w razie upadłości (konkursu).

Podług odezwy tajnéj Kancelaryi Domu, Dworu i Stanu, udzielonéj c. k. połączonéj Kancelaryi nadwornéj przez c. k. najwyższy Trybunał sądowniczy, zgodziły się Rządy c. k. austryjacki i k. pruski w celu przyspieszenia wymiaru sprawiedliwości w razie upadłości na następujące punkta:

1.

Na przyszłość ma być ruchomy, w jednem z umawiających się państw znajdujący się majątek dłużnika z drugiego państwa i w tém ostatniém upadlego, a w pierwszém państwie gruntów n i e posiadającego, na rekwizycyję zagranicznego Sądu upadłości temuż Sądowi wydany, bez ogłaszania wprzód w kraju osobnéj upadłości.

2.

Wydanie wyłącznie ruchomego majątku Sądowi upadłości drugiego państwa nastąpi nawet wtedy, gdy na całym albo części wydać się mającego majątku ciężył zakaz (kondykcyja).

Nabyte jednakże przed ogłoszeniem upadłości prawa zastawu i zatrzymania tego ruchomego majątku pozostają w swéj mocy. Wierzyciel więc, mający prawo zastawu lub zatrzymania, nie jest obowiązany przed otrzymaniem zupełnego zaspokojenia do wydania obciążonych témi prawami i w jego posiadaniu zostających rzeczy; nie jest też taki wierzyciel obowiązany wdawać się w rozprawę względem upadłości z Sądem upadłości.

3.

Jeżeli zaś podpadły konkursowi poddany obcego państwa posiada w kraju majątek nieruchomy, natenczas jego majątku ruchomego Sądowi upadłości wydać nie można, i owszém Sąd właściwy, w którego obwodzie sądowniczym majątek nieruchomy znajduje się, ogłosi na wniosek interesowanych osobny zbieg wierzycieli do całego ruchomego i nieruchomego majątku dłużnika spólnego.

4.

Wierzytelności, nawet na dobrach nieruchomych zabezpieczone, będą do majątku ruchomego policzone, wyją-

rechnet, es wäre denn, daß sie vermöge besonderer Bestimmungen, Bestandtheile eines unbeweglichen Besitzthums ausmachen, oder ihnen nach der Gesetzgebung des betreffenden Staates die Eigenschaft einer unbeweglichen Sache beigelegt ist.

5.

Bei dem, in dem einen Staate eröffneten Concurse werden die, dem anderen Staate angehörigen Gläubiger den inländischen Gläubigern völlig gleich behandelt (§ 27. der österreichischen allgemeinen Concursordnung; §. 162. Theil I. lit 50. der preußischen allgemeinen Gerichtsordnung)

6.

Soweit durch die vorstehenden Bestimmungen unter 1 — 5. besondere Verabredungen getroffen sind, finden die Vorschriften der §§. 663. bis 667. Theil I. lit. 50. der preußischen allgemeinen Gerichtsordnung wegen der Separat-Concurse über das, im preußischen Gebiethe befindliche Vermögen eines Ausländers in Rücksicht des beweglichen Vermögens kaiserlich-österreichischer Unterthanen fortan nicht mehr Anwendung.

7.

Die vorstehenden Verabredungen erstrecken sich jedoch nicht auf die Einwohner des Königreichs Ungarn und des Großfürstenthums Siebenbürgen, so wie der königlich-preußischen Rheinprovinz.

Beide Regierungen behalten sich die Wiederaufkündigung gegenwärtiger Uebereinkunft vor, und tritt letztere alsdann sechs Monate nach der, von der einen, oder der andern Seite erfolgten Kundmachung außer Kraft.

Diese durch die allerhöchste Entschließung Seiner Majestät vom 7. März 1843 sanctionirten Bestimmungen werden nunmehr in Folge hohen Hofkanzeil-Decretes vom 14. April l. J. Zahl 11937-826 zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 23. Mai 1845 Gubernial-Zahl 26597.

62.

Stämpelbehandlung der Gesuche um Frohnbefreiung und deren Beilagen.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat laut Decret vom 1. April 1845, Zahl 4418-325, im Einvernehmen mit der hohen Hofkammer im Münz- und Bergwesen, beschlossen, daß sowohl die Gesuche um Erwirkung der Frohnbefreiungen, als die diesen Gesuchen angeschlossenen Beilagen, und insbesondere die zur Nachweisung der Einbuße vorschriftsmäßig anzuschließenden Verbaurechnungen dem gesetzlichen Stämpel, und zwar die Ersteren

wszy, gdy na mocy osobnych rozporządzeń stanowią część posiadłości nieruchoméj, albo gdy im ustawy właściwego państwa przyznają własność rzeczy nieruchoméj.

5.

W rozpisanym w jedném państwie zbiegu wierzycieli będą wierzyciele, do drugiego państwa należący, zupełnie jednakowo uważani (§. 27. austryjackiéj powszechnéj Ustawy o upadłościach; §. 162. Cz. I. lit. 50. pruskiéj powszechnéj Ustawy sądowéj).

6.

O ile przez powyższe postanowienia pod 1 — 5. osobną zawarto umowę, nie mogą być na przyszłość rozporządzenia §§ 663. aż do 667. Cz. I. lit 50. pruskiéj powszechnéj Ustawy sądowéj o osobném zwołaniu wierzycieli do znajdującego się w państwie pruskiém majątku cudzoziemca we względzie ruchomego majątku cesarsko-austryjackich poddanych zastosowane.

7.

Powyższa uwaga nie rozciąga się wszelako na mieszkańców Królestwa Węgierskiego i Wielkiego Księstwa Siedmiogrodzkiego, ani też na mieszkańców królesko-pruskiéj prowincyi Nadreńskiéj.

Obadwa Rządy zastrzegają sobie prawo wypowiedzenia niniejszéj umowy, która w takim razie w sześć miesięcy po ogłoszeniu jéj z jednéj lub drugiéj strony ustaje.

Te najwyższą uchwałą Najjaśniejszego Pana z dnia 7. Marca 1843 zatwierdzone postanowienia podaje się niniejszém w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 14. Kwietnia t. r. do l 11937-826 do publicznéj wiadomości.

Ogłoszenie gub. z dnia 23. Maja 1845 do l. gub. 26597.

62.

O stęplu na prośby o uwolnienie od daniny górniczéj i na aneksa do nich.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna, porozumiawszy się z wysoką c. k. Kamerą nadworną w rzeczach mennictwa i górnictwa, postanowiła dekretem z dnia 1. Kwietnia 1845, do l 4418-325, ażeby tak prośby o wyjednanie uwolnienia od daniny górniczéj, jako też załączone do tych próśb aneksa, a szczególnie rachunki na zabudowanie się, które podług przepisu dla wykazania utraty załączone być powinny, pra-

dem Eingaben-, die Letzteren aber dem Beilagenstämpel zu unterziehen sind.

Hievon werden die k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen in die Kenntniß gesetzt.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 25. April 1845 Zahl 10720, an sämmtliche Cameral-Bezirks-Verwaltungen.
Gubernial-Verordnung vom 31. Mai 1845, Gubernial-Zahl 30497, an sämmtliche k. Kreisämter zur Wissenschaft und weiteren Kundmachung.

63.

Wegen Beurlaubung und früherer Entlassung aus dem Militärverbande der vom 1. November 1831 bis Ende December 1833 im eigenen Namen oder als Stellvertreter sich reengagirten Capitulanten, dann jener Individuen, die aus der Population als Supplenten eingetreten sind.

Laut des hohen Hofkanzleidekretes vom 14. Mai 1845, Zahl 14116-806 hat der k. k. Hofkriegsrath über die Anfrage, ob auch jene dienende Soldaten, welche in der Periode vom 1. November 1831 bis Ende December 1833 aus der Bevölkerung der militärisch-conscribirten Provinzen als Stellvertreter auf eine 14jährige Dienstzeit eingetreten oder als solche reengagirt worden sind, an der mit dem Circular-Rescripte vom 20. März 1845, K. 1307 (Gub.-Verordnung vom 24. April 1845, Zahl 21304) zugestandenen Begünstigung der sogleichen Beurlaubung und früheren Entlassung aus dem Militär-Verbande Theil zu nehmen haben, mit der an sämmtliche General-Commanden ergangenen Verordnung vom 20. April 1845 K. 1677 nachstehende Erläuterung zu erlassen befunden;

»In dem erwähnten Cirkular-Reskripte wird ausdrücklich »Punct 1. bestimmt, daß auch die in der Periode vom 1. No»vember 1831 bis Ende December 1833 aus den militärisch-con»spribirten Provinzen vertragsmäßig mit einer 14jährigen »Capitulation eingetretenen Soldaten, in so ferne sie es wünschen, »sogleich auf Urlaub zu setzen sind, und daß dieselben unter der »im Puncte 2. gegebenen Bedingung mit Ende October d. J. »ihrer Militärpflicht werden enthoben werden.«

»Unter diesen vertragsmäßigen Capitulanten sind jene ver»standen, welche sich nach vollstreckter 1ter Capitulation in eige»nem Namen oder als Stellvertreter in der bezeichneten Periode »auf eine weitere 14jährige Capitulation reengagiren ließen, oder

wnie ustanowionym stęplem opatrzone były, a to piérwsze z nich stęplem dla podań, drugie zaś stęplem dla aneksów przepisanym.

O czém uwiadamia się c. k. Administracyje powiatowe.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 25. Kwietnia 1845, do liczby 10720, do wszystkich c. k. Administracyj powiatowych.

Rozporządzenie gub. z dnia 31. Maja 1845, do liczby gub. 30197, do wszystkich c. k. Urzędów obwodowych dla ich wiadomości i ogłoszenia.

63.

O puszczeniu na urlop i wcześniejszém uwolnieniu ze związku wojskowego kapitulantów, którzy od 1. Listopada 1831 do końca Grudnia 1833 w własném imieniu lub jako zastępcy na nowo w służbę wstąpili, tudzież owych z ludności, którzy jako zastępcy wstąpili.

Na zapytanie, czy i owi w służbie zostający żołniérze, którzy w czasie od 1. Listopada 1831 do końca Grudnia 1833 z ludności wojskowo-konskrybowanych prowincyj jako zastępcy na 14 lat w służbę wstąpili, albo których w téj własności na nowo przyjęto, mają mieć udział w przyznaném reskryptem z dnia 20. Marca 1845, K. 1307 (rozporządzenie gub. z dnia 24 Kwietnia 1845 do liczby 21304) dobrodziejstwie, uznała wysoka c. k. nadworna Rada wojenna podług dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 14. Maja 1845, do l. 14116-806 za stosowna, dać rozporządzeniem z dnia 20. Kwietnia 1845 K. 1677, wydaném do wszystkich Jeneralnych Komend, następujące objaśnienie:

»W Reskrypcie wzmiankowanym postanowiono wyra»źnie w punkcie 1szym, że i żołnierzy, którzy w czasie »od 1. Listopada 1831 do ostatniego Grudnia 1833 z wojsko»wo-konskrybowanych prowincyj podług umowy na 14 »lat kapitulacyję przyjęli, zaraz, jeżeli sobie tylko tego ży»czą, na urlop puszczeni być mają, i że pod wyrażonémi »w punkcie 2gim warunkami z końcem Października t. r. »od obowiązku służenia wojskowo uwolnieni będą.«

»Pod tymi ugodzonymi kapitulantami rozumiano tych, »którzy, wysłużywszy 1szą kapitulacyję, przyjęli w własném »imieniu albo jako zastępcy w oznaczonym czasie znowu »14toletnią kapitulacyję, albo na taki przeciąg służby jako

»auf diese Dienstzeit als Supplenten aus der Population einge=
»treten sind; dieselben haben demnach, in so ferne sie nicht nach
»der Bestimmung des Punctes 4 seither eine weitere Reenga=
»girung eingegangen sind, oder sich der Desertion oder Selbstver=
»stümmlung schuldig machten, sich der mit dem erwähnten Cir=
»kular=Rescripte zugestandenen Begünstigung zu erfreuen.«

»Denselben ist auch ferner gestattet, schon dermal eine wei=
»tere Stellvertretung, wenn sie etwa noch bezüglich ihres Alters,
»ihrer körperlichen Beschaffenheit und sonst hiezu geeignet sind,
»mit einer achtjährigen Capitulationszeit zu übernehmen.«

Wovon die k. k. Kreisämter mit Bezug auf die hierortige Verordnung vom 24. April d. J, Z. 21304 zur Verständigung der Ortsobrigkeiten in die Kenntniß gesetzt werden.

Gubernial=Verordnung vom 3. Juni 1845 Gubernial=Zahl 34675.

64.

Aufhebung des mit den königlich=sardinischen Staaten bezüglich des Austrittes der Durchfuhrsgüter abgeschloßenen, am 11. Juli 1835 in Wirksamkeit getretenen Staatsvertrages.

Die hohe Hofkammer hat mit Decret vom 10. v. M., Zahl 12013-1116 anher bedeutet, daß in Folge der stattgefundenen Aufhebung des mit dem königlich=sardinischen Hofe hinsichtlich des Austrittes der Durchfuhrgüter auf den Gränzgewässern abgeschlossen gewesenen am 11. Juli 1835 in Wirksamkeit getretenen Staatsvertrages die Bestimmungen des hohen Hofkammerdecretes vom 15. Juli 1835, Zahl 30536-2074 (Kreisschreiben vom 6. August 1835, Zahl 47549) ihre Anwendung verloren haben, daß sonach dermal die nach Sardinien bestimmten Durchfuhrsgüter wieder nach den allgemeinen Vorschriften zu behandeln sind, jedoch der Austritt dieser Güter nach den sardinischen Staaten längs den österreichischen Gränzen des Lago maggiore, Ticino und Po nur über die Commerzial=Zollämter von Magenta und Borgo Ticino Statt finden kann.

Wovon die k. k. Kreisämter zur weitern Kundmachung in die Kenntniß gesetzt werden.

Gubernial=Verordnung vom 6. Juni 1845 Gubernial=Zahl 35041.

65.

Festsetzung des Entschädigungs=Pauschales in Desertionsfällen bei der Mannschaft der zwei Bukowinaer Gränz=Cordons=Bataillons.

Laut einer Eröffnung des k. k. General=Militär=Commando hat

»zastępcy z ludności wstąpili; mają oni więc, jeżeli podług »postanowień punktu 4go od owego czasu nie przyjęli na »nowo służby, albo nie dopuścili się zbiegostwa lub samo»kalectwa, doznawać przyznanego wzmiankowanym okolni»kiem dobrodziejstwa.«

»Niemniéj wolno im też już teraz przyjąć na siebie »dalsze zastępstwo na czas ośmioletniéj kapitulacyi, jeżeliby »może jeszcze ze względu na swój wiek, na stan ciała i »inne własności byli do tego zdatni.«

O czém, odnosząc się do rozporządzenia gubernialnego z dnia 24. Kwietnia t. r. do liczby 21304, uwiadamia się c. k. Urzędy obwodowe dla zawiadomienia Zwierzchności miejscowych.

Rozporządzenie gub. z dnia 3. Czerwca 1845 do l. gub. 34675.

64.

O zniesieniu umowy, zawartéj z Sardyniją o wyjście towarów przechodowych, a dnia 11. Lipca 1835 weszłéj w wykonanie.

Wysoka c. k. Kamera nadworna oznajmiła dekretem z dnia 10. p. m. do liczby 12013-1116, że w skutek zniesienia umowy, zawartéj z dworem kr. sardyńskim względem wychodu towarów na rzékach granicznych, wprowadzonéj dnia 11. Lipca 1835 w wykonanie, postanowienia dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 15. Lipca 1835, do liczby 30536-2074 (okólnik z dnia 6. Sierpnia 1835, do l. 47549) moc obowiązującą utraciły, że więc z przeznaczonémi teraz do Sardynii towarami przechodowémi podług ogólnych przepisów postępować należy, jednakże te towary do Państwa Sardyńskiego wzdłuż granicy austryjackiéj jeziora Lago maggiore, rzék Ticino i Po jedynie przez urzędy cłowe w Magenta i Borgo Ticino wychodzić mogą.

O czém uwiadamia się c. k. Urzędy obwodowe dla dalszego ogłoszenia.

Rozporządzenie gub. z dnia 6. Czerwca 1845 do l. gub. 35041.

65.

Ustanowienie wynagrodzenia ryczałtem w razie zbiegostwa którego z ludzi z dwóch bukowińskich batalionów granicznych.

Podług oznajmienia c. k. Komendy Jeneralnéj rozporządziła c. k. nadworna Rada wojenna reskryptem z dnia 26. Kwiet-

der k. k. Hofkriegsrath mit dem Rescripte vom 26. April d. J. Zahl 1689 K. über die vorgekommene Anfrage, auf welches Entschädigungs-Pauschale in Desertionsfällen bei der Mannschaft der im Jahre 1843 neu organisirten und neu adjustirten 2 Bukowinaer Gränz-Cordons-Bataillons zu erkennen sey — Folgendes angeordnet:

»Die im Circular-Rescripte vom 25. Jäner 1842 K. 193 »Gubernial-Verordnung vom 18. April 1842, Zahl 20778) be»züglich des bei dem Militär-Gränzkordon in Desertionsfällen im »Totalbetrage mit 25 fl. 58 kr. festgesetzten Entschädigungs-Pau»schale bisher enthaltene Bestimmung wird hiermit aufgehoben. »Dagegen wird von nun an für die Mannschaft der zwei Bu»kowinaer Cordons-Bataillons in Desertionsfällen das Entschädi»gungs-Pauschale für das Aerar auf nachstehende Weise festge»setzt:

a) Beköstigung der Montur allein mit . .	21 fl.	33 kr.
b) Hiezu die Beköstigung der Mannesrüstung mit	4 fl.	34 kr.
Summe . .	26 fl.	7 kr.
c) Hiezu die Beköstigung der Armatur mit .	9 fl.	16 kr.
Totalbetrag .	35 fl.	23 kr.

Wovon die Kreisämter zur Verständigung der Ortsobrigkeiten in die Kenntniß gesetzt werden

Gubernial-Verordnung vom 7. Juni 1845 Gubernial-Zahl 31550.

66.

Ueber die Verrechnungen der Berggerichts-Beamten bei Dienstreisen in Berglehens-Sachen der Partheien.

Um hinsichtlich der Verrechnungen der k. k. Berggerichts-Beamten bei ihren ämtlichen Reisen in Berglehens-Angelegenheiten der Partheien ein gleichmäßiges, die wechselseitigen Interessen sicherndes Verfahren festzusetzen, hat die hohe Hofkammer im Münz- und Bergwesen unterm 17. Februar l. J. Zahl 15371 festzusetzen befunden:

1. daß die Partheien, wenn über ihr Ansuchen eine mit einer Reise verbundene Commission angeordnet wurde, bei der betreffenden Berggerichts- oder Berggerichtssubstitutions-Casse einen von dem Gerichte zu bestimmenden angemessenen Reisevorschuß zu erlegen haben, und

2. daß der ausgesendet gewesene Commissär mit seiner Relation auch das Reiseparticulare bei dem Gerichte, welches die Commission anordnete, zu erlegen habe, welches zur Sicherheit der Parthei dasselbe ordnungsmäßig zu prüfen und zu erledigen hat.

nia t. r. do l. 1689 K. na pytanie, jakie wynagrodzenie ryczałtowe w razie zbiegostwa którego z ludzi z dwóch bukowińskich batalionów granicznych przysądzić należy? co następuje:

»Zawarte w reskrypcie z dnia 25. Stycznia 1842 K. 193 »(rozporządzenie gubernialne z dnia 13. Kwietnia 1842, do l. »20778) postanowienie względem wynagrodzenia ryczałtowego »w kwocie ogólnéj 25 zr. 58 kr. w razie zbiegostwa z woj»skowego kordonu granicznego, znosi się niniejszém. Odtąd »ustanawia się zaś dla ludzi z dwóch bukowińskich batalijo»nów granicznych w razie zbiegostwa wynagrodzenie ryczałto»we do Skarbu w następujący sposób:

»a) koszta samego monturu na	21 zr.	33 kr.
»b) do tego zbroja żołnierza na	4 zr.	34 kr.
razem . .	26 zr.	7 kr.
»c) do tego koszta uzbrojenia na . . .	9 zr.	16 kr.
Ogółem . .	35 zr.	23 kr.

O czém uwiadamia się c. k. Urzędy obwodowe dla ogłoszenia go Zwierzchnościom miejscowym.

Rozporządzenie gub. z dnia 7. Czerwca 1845 do l. gub. 31550,

66.

O rachunkach urzędników Sądu górniczego z powodu podróży służbowych w rzeczach leńnictwa górniczego stron.

Aby ustanowić jednostajne, sprawy obostronne zapewniające postępowanie względem rachunków c. k. urzędników Sądu górniczego z powodu ich urzędowych podróży w rzeczach leńnictwa górniczego stron, postanowiła wysoka Kamera nadworna w rzeczach meńnictwa i górnictwa pod dniem 17. Lutego r. b. do liczby 15371, co następuje:

1. że strony, jeżeli na ich żądanie nakazana będzie komisyja z podróżą połączona, złożyć powinny w dotyczącéj kasie Sądu górniczego lub substytucyjnego Sądu górniczego przedpłatę na podróż przez Sąd stosownie oznaczoną, i

2. że komisarz wysłany przy swojém sprawozdaniu także rachunek podróżny u Sądu, który komisyję nakazał, złożyć ma, który dla bezpieczeństwa strony taż strona jak porządek każe rozpoznać i załatwić ma.

In jener Zustellung an die Parthei, in welcher ihr die Bestimmung der abzuhaltenden Commission mitgetheilt wird, ist zugleich auch jener Betrag namhaft zu machen, den sie als Reisevorschuß zu Handen der Gerichtscasse zu erlegen hat.

Bei dem Antritte der Reise ist der erlegte Vorschuß dem auszusendenden Beamten erfolgen zu lassen, und dessen Particulare nach den für ärarische Dienstreisen bestehenden Normen zu behandeln.

Die k. k. Substitutionen bestimmen den Betrag des Reisevorschußes selbst, die Reiseparticularien jedoch haben sie dem betreffenden Berggerichte zur Prüfung und Erledigung zuzusenden.

Diese Bestimmungen werden in Folge hohen Hofkanzleidecretes vom 24. v. M. Zahl 17381 hiemit kund gemacht.

Gubernial-Kundmachung vom 7. Juni 1845 Gubernial-Zahl 35968.

67.

Festsetzung eines Präclusivtermines zur Beibringung der abgängigen oder unvollständigen Beweismittel hinsichtlich der Forderungen aus den Administrations-Rückständen der erloschenen italienischen Regierung und zur Anmeldung der Forderungen, hinsichtlich deren Seine Majestät die Nachsicht der versäumten Frist eintreten zu lassen geruhet haben.

Seine k. k. Majestät haben mit allerhöchster Entschließung vom 22. Februar 1845 Folgendes anzuordnen geruhet:

§. 1.

Diejenigen Gläubiger, welche ihre Forderungen bei der k. k. Liquidirungs-Commission in Mailand in Gemäßheit des allerhöchsten Patentes vom 27. August 1820 innerhalb des festgesetzten Termines ordentlich angemeldet, von der genannten Commission aber noch keine definitive Entscheidung, sondern nur die Aufforderung zur Beibringung der abgängigen und Ergänzug der unvollständigen Beweismittel erhielten, haben die vollständigen Beweismittel dieser Forderungen längstens bis 31. December 1845 bei der k. k. Liquidirungs-Commission in Mailand einzureichen.

§. 2.

Innerhalb desselben Termines haben auch jene Gläubiger ihre Forderungen bei der genannten Commission anzumelden, welche den ursprünglich festgesetzten Termin versäumt haben, denen jedoch durch besondere allerhöchste Entschließungen die Nachsicht der versäumten Frist zu Theil geworden ist.

W rezolucyi wydanéj do strony, w któréj przeznaczenie nakazanéj Komisyi onéjże udzieloném zostanie, wymienić należy i tę także ilość, którą strona jako przedpłatę na podróż do rąk kasy sądowéj złożyć ma.

Urzędnikowi wysłanemu należy na wyjeździe wydać kazać złożoną przedpłatę podróżną, a z jego rachunkiem podróżnym podług przepisów względem podróży skarbowych wydanych postąpić.

C. k. Substytucyje oznaczą same ilość przedpłaty podróżnéj, wszakże winne są właściwemu Sądowi górniczemu dosłać rachunki podróżne dla rozpoznania i rozstrzygnienia.

Przepisy te ogłasza się niniejszém wskutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 24. z. m. do l. 17381.

Obwieszczenie gub. z dnia 7. Czerwca 1845 do l. gub. 35968.

67.

Ustanowienie terminu zawitego do złożenia niedostających lub niedostatecznych dowodów co do pretensyj z zaległości administracyjnych byłego Rządu Włoskiego i do zgłaszania się z pretensyjami, względem których Najjaśniejszy Pan raczył pozwolić niezważać na omieszkanie terminu.

Najjaśniejszy Pan raczył najwyższém postanowieniem z dnia 22. Lutego 1845 następujące wydać rozporządzenie:

§. 1.

Owi wierzyciele, którzy się z pretensyjami swojémi do c. k. Komisyi likwidacyjnéj w Medyjolanie stosownie do najwyższego patentu z dnia 27. Sierpnia 1820 w przeciągu wyznaczonego terminu należycie zgłosili, wszelako od wymienionéj Komisyi jeszcze ostatecznego wyroku nie otrzymali, lecz tylko wezwanie do złożenia niedostających i uzupełnienia niedostatecznych dowodów, powinni zupełne dowody na te pretensyje najdaléj do dnia 31. Grudnia 1845, do c. k. Komisyi likwidacyjnéj w Medyjolanie podać.

§. 2.

W ciągu tego samego czasu mają się też owi wierzyciele z swojémi pretensyjami do wymienionéj Komisyi zgłosić, którzy zaniedbali ustanowionego piérwotnie terminu, a którym przez osobne najwyższe postanowienia przepuszczono zaniedbanie terminu.

§. 3.

Nach Ablauf dieser Frist werden weder die, §. 1. dieser Verordnung erwähnten abgängigen oder unvollständigen Beweismittel, noch die Anmeldungen, von welchen der §. 2. dieser Verordnung handelt, weiter angenommen. Die Folge dieser Versäumniß ist der Verlust der Forderung.

§. 4.

Hinsichtlich jener Forderungen, welche ordentlich angemeldet worden sind, worüber die k. k. Liquidirungs-Commission in Mailand noch keine Erledigung erlassen hat, wird diese Commission, wenn die Beweismittel zur Geltendmachung derselben abgängig oder unvollständig seyn sollten, den Gläubigern einen angemessenen Termin zur Beibringung und Ergänzung derselben vorschreiben. Auch ein solcher Termin ist peremtorisch, und die Versäumung desselben zieht ebenfalls den Verlust der Forderung nach sich.

§. 5.

Die vorstehenden Bestimmungen beziehen sich nur auf die Forderungen, welche aus Administrations-Rückständen der erloschenen italienischen Regierung herrühren, und den Gegenstand des zweiten Titels des allerhöchsten Patentes vom 27. August 1820 bilden.

Welche allerhöchste Anordnung in Folge hohen Hofkammer-Decrets vom 28 April l. J. Zahl 17087-1216 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 10. Juni 1845 Gubernial-Zahl 31567.

68.

Stämpelfreiheit der Gesuche von rein canonischen Ehehindernißen.

Aus Anlaß einer vorgekommenen Anfrage hat die hohe k. k. allgemeine Hofkammer mit dem Decrete vom 6. April 1845, Zahl 5768-408 bedeutet, daß die Gesuche, mittelst welcher Partheien sich in Ehesachen blos zur Beruhigung ihres Gewissens, wegen bestehenden rein canonischen Ehehindernissen, die nach den bürgerlichen Gesetzen eine Dispens nicht erfordern würden, dem Stämpel in dem Sinne des § 81, Zahl 11 nicht unterliegen.

Hievon werden die k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen zur Darnachachtung und Verständigung der unterstehenden Organe in die Kenntniß gesetzt.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 30. April 1845 Zahl 11173.

Gubernial-Verordnung vom 10. Juni 1845, Gubernial-Zahl 32276, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur weiteren Kundmachung.

§. 3

Po upłynieniu tego terminu nie będą ani wymienione w §. 1. niniejszego rozporządzenia niedostające lub niedostateczne dowody, ani też podania, o których §. 2. tegoż rozporządzenia wzmiankuje, przyjmowane. Skutkiem tego zaniedbania będzie utrata pretensyi.

§. 4.

Co się tyczy pretensyj, z któremi się należycie zgłoszono, względem których jednakże c. k. Komisyja likwidcyjna w Medyjolanie żadnego nie wydała rozporządzenia, wyznaczy ta Komisyja, gdyby dowodów do usprawiedliwienia onych brakowało, lub gdyby te były niedostateczne, wierzycielom stosowny termin do złożenia i uzupełnienia tychże. I taki termin jest zawity, a zaniedbanie onego pociąga także za sobą utratę pretensyi.

§. 5.

Powyższe postanowienia tyczą się tylko pretensyj, pochodzących z zaległości administracyjnych byłego Rządu Włoskiego, i będących przedmiotem drugiego tytułu najwyższego patentu z dnia 27. Sierpnia 1820.

To najwyższe rozporządzenie podaje się w skutek dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 28. Kwietnia t. r. do l. 17087-1216 do publicznéj wiadomości.

Obwieszczenie gub. z dnia 10. Czerwca 1845 do l. gub. 31567.

68.

Uwolnienie od stęplu prośb w przeszkodach do małżeństwa tylko kanonicznych.

Z powodu uczynionego zapytania, wskazała wysoka c. k powszechna Kamera nadworna Dekretem z dnia 6. Kwietnia 1845 do liczby 5768-408, że prośby podawane od stron w rzeczy zawarcia małżeństwa tylko dla zaspokojenia sumienia swojego, dla zachodzących przeszkód jedynie kanonicznych, któreby podług ustawy cywilnéj dyspensy nie potrzebowały, stęplowi w myśli §. 81, l. 11 nie podlegają.

O tém obwieszcza się c. k. Administracyje powiatowe dla zachowania, i uwiadomienia podwładnych urzędów.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 30. Kwietnia 1845, do ł. 11173.

Rozporządzenie gub. z dnia 10. Czerwca 1845 do l. gub. 32276, do wszystkich Urzędów cyrkularnych dla dalszego obwieszczenia.

69.

Behandlung der am 2ten Juni 1845. in der Serie 182 verlosten Hofkammer-Obligationen zu vier Percent.

In Folge eines Decretes der k. k. allgemeinen Hofkammer vom 2. d. M. wird mit Beziehung auf das Kreisschreiben vom 29. November 1829, Zahl 8345 bekannt gemacht, daß die am 2. Juni 1845 in der Serie 182. verlosten vierpercentigen Hofkammer-Obligationen, und zwar: Nro 30022 mit einem Drittel der Capitals-Summe; Nro. 30046 mit einem Drittel der Capitals-Summe; Nro. 31284 mit einem Zwanzigstel der Capitals-Summe; dann Nro. 30047 bis einschließig Nro. 31283 mit den vollen Capitals-Beträgen, nach den Bestimmungen des allerhöchsten Patentes vom 21. März 1818 gegen neue, mit vier Percent in Conv. Münze verzinsliche Staats-Schuldverschreibungen umgewechselt werden.

Gubernial-Kundmachung vom 11. Juni 1845 Präsidial-Zahl 4709.

70.

Stämpelfreiheit des k. k. Fiscus bei gerichtlicher Vertretung der aus dem galizischen Religions- und dem Bukowinaer katholischen Dotationsfonde nicht dotirten Kirchen und Pfarren des lateinischen, armenischen und griechisch-katholischen Ritus.

Die hohe Hofkammer hat mit Erlaße vom 8. Mai 1845, Z. 10829 über den hierortigen Antrag hinsichtlich der Stämpelpflichtigkeit des Fiscus bei Vertretung der aus dem galizischen Religions- und dem Bukowinaer katholischen Dotationsfonde nicht dotirten Kirchen und Pfarren des lateinischen, armenischen und griechisch-katholischen Ritus in gerichtlichen Verhandlungen bedeutet, daß der Fiscus in Galizien und in der Bukowina bei Vertretung der genannten dortigen Kirchen und Pfarren in gerichtlichen Verhandlungen, insofern es sich um das Stammvermögen handelt, im Sinne des §. 84 des Stämpel- und Taxgesetzes, und der darauf bezüglichen Erläuterungen, vom Stämpel frei ist.

Wovon die k. k. Kreisämter die Magistrate und Dominien zu verständigen haben.

Gubernial-Verordnung vom 12. Juni 1845 Gubernial-Zahl 32009.

69.

Postępowanie ze cztéro-procentowémi obligacyjami Kamery nadwornéj dnia 2. Czerwca 1845 w rzędzie 182. wylosowanémi.

W skutek dekretu c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z dnia 2. b. m. odnośnie do Okolnika z dnia 29. Listopada 1829, do liczby 8345, czyni się wiadomo, że cztéro-procentowe Obligacyje Kamery nadwornéj na dnia 2. Czerwca 1845 w rzędzie 182. wylosowane, a mianowicie: Nr. 30022, z trzecią częścią Sumy kapitalnéj; Nr. 30046 z trzecią częścią Sumy kapitalnéj; Nr. 31284 z dwudziestą częścią Sumy kapitalnéj i Nr. 30047 włącznie do Nru. 31283 w zupełnéj ilości kapitału, podług przepisów najwyższego Patentu z dnia 21. Marca 1818 za nowe po cztéry od sta uprocentowane zapisy długu Stanu wymieniane będą.

Obwieszczenie gub. z dnia 11. Czerwca 1845 do l. prez. 4709.

70.

Uwolnienie od stęplu c. k. Fiskusa w sądowém zastępstwie kościołów i plebanij obrządku łacińskiego, ormiańskiego i grecko-katolickiego, z funduszu religijnego galicyjskiego i funduszu uposażenia katolickiego bukowińskiego nieuposażonych.

Wysoka c. k. nadworna Kamera wskazała dekretem z dnia 8. Maja 1845, do liczby 10829, na wniosek tutejszy względem powinności stęplowéj Fiskusa w zastępstwie kościołów i plebanii obrzadku łacińskiego, ormiańskiego i grecko katolickiego, z funduszu religijnego galicyjskiego i funduszu uposażenia katolickiego bukowińskiego nieuposażonych, że Fiskus w Galicyi i w Bukowinie, zastępując pomienione kościoły i plebanije w sprawach sadowniczych, jak dalece idzie o iściznę majątku, w myśl §. 84 Ustawy stęplowo-taksowéj i objaśnień, do téjże odnoszących się, od stęplu jest uwolniony.

O czém zawiadamia się c. k. Urzędy Cyrkułowe, Magistraty i Dominija.

Rozporządzenie gub. z d. 12. Czerwca 1845 do l. gub. 32009.

71.

Hinsichtlich der Erfordernisse zur Entschädigung von, bei Löschen einer Feuersbrunst zu Grunde gegangenen oder beschädigten ärarischen Militär-Effecten.

Vermög der a. h. sanctionirten Vorschriften muß bei Passirungsgesuchen über die durch Feuersbrünste zu Grunde gegangenen ärarischen Militär-Effecten, die ortsobrigkeitliche Bestätigung, »daß das Militär an dem Entstehen des Feuers keine Schuld trägt, bei dessen Löschen sich thätig verwendet hat, und das ärarische Gut wirklich durch das Feuer oder wegen thätiger Verwendung beim Löschen ohne Jemandes Verschulden zu Grunde gegangen ist« — beigebracht werden.

Aus dem Anlaße nun, daß in einer Bequartierungsstation drei Mal nach einander in kurzen Zwischenräumen Feuer ausgebrochen sind, bei deren jedem ärarische Effecten zu Grunde gingen, und daß die Ortsobrigkeit die Untersuchung der Entstehungs-Veranlassung der einen mit jener der anderen Feuersbrunst in Verbindung setzte, und hiedurch am Ende bei keiner eine zur Entscheidung über die Ersatzverpflichtung für das zu Grunde gegangene Aerarial-Gut geeignete Erhebung erzielt werden konnte, haben nach einer Eröffnung des k. k. Hofkriegsrathes vom 24. März d. J. Seine Majestät unterm 21. Februar 1845 allerhöchst zu befehlen geruhet, »daß künftig jede Truppe unmittelbar nach einer Feuersbrunst — bei welcher ärarische Effecten zu Grunde gehen, oder beschädigt werden, einvernehmlich mit der Civil-Behörde die strengste Untersuchung ihrer Veranlassung und der nach Maßgabe des Resultats etwa in Anspruch zu nehmenden Ersatzpflichtigkeit einzuleiten habe.«

Indem die Truppenkörper und Branchen zur genauen Befolgung dieses allerhöchsten Befehles von Seite des k. k. Hofkriegsrathes angewiesen worden sind, werden in Folge Decretes der hohen Hofkanzlei vom 20. April d. J., Zahl 11353 die k. k Kreisämter beauftragt, die Ortsobrigkeiten gleichmäßig anzuweisen, daß sie stets sogleich nach jedem Brande auf die durch das Militär an sie ergehende Aufforderung die vorgeschriebene gemeinschaftliche strengste Untersuchung vorzunehmen haben, und das Resultat in ein gemeinschaftlich auszufertigendes Protokoll aufgenommen werde, welches dem betreffenden Truppenkörper zum nöthigen Amtsgebrauche zu übergeben ist.

Gubernial-Verordnung vom 16. Juni 1845 Gubernial-Zahl 28322.

71.

Co potrzeba, aby rzeczy Skarbu wojskowego przy gaszeniu pożaru zniszczone lub uszkodzone, wynagrodzone zostały.

Podług przepisów przez Najjaśniejszego Pana sankcyjonowanych, należy do próśb o uchwalenie wynagrodzenia rzeczy Skarbu wojskowego przez pożar zniszczonych, dołączyć poświadczenie Zwierzchności miejscowéj: »jako wojsko co do pożaru wszczętego, żadnéj winy nie ponosi, że do gaszenia czynnie przykładało się, i że własność skarbowa rzeczywiście przez pożar, lub dla gorliwego przykładania się do gaszenia, bez niczyjéj winy zniszczone zostało.«

Z tego więc powodu, iż w jednéj stacyi kwaterunkowéj trzy razy raz po razu w krótkich przedziałach czasu pożary wybuchały i przy każdym rzeczy skarbowe zniszczały, i że Zwierzchność miejscowa dochodząc powodu powstania jednego pożaru z powodem drugiego połączyła, przezco na końcu żadnéj właściwéj przyczyny do rozstrzygnienia, kto zniszczoną własność skarbowa wynagrodzić obowiązany, wybadać nie można było, raczył Najjaśniejszy Pan pod dniem 21. Lutego 1845, podług oznajmienia c. k. nadwornéj Rady wojennéj z dnia 24. Marca r. b. najłaskawiéj rozkazać: »iż na przyszłość, każdy oddział wojska, u którego rzeczy skarbowe zniszczone lub uszkodzone zostaną, zaraz po każdym pożarze bezpośrednio, porozumiawszy się z Instancyją cywilną przedsięwziąć ma najściślejsze dochodzenie przyczyny pożaru i w miarę rezultatu, czyli i kto do obowiązku wynagrodzenia powołanym być ma.«

Gdy c. k. nadworna Rada wojenna ścisłe dopełnianie tego najwyższego rozkazu korpusóm i wydziałóm wojskowym, już zaleciła, nakazuje się c. k. Urzędóm Cyrkułowym w skutek Dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 20. Kwietnia r. b., do liczby 11353, zalecić równie Zwierzchnościom miejscowym, aby zawsze po każdym pożarze, na wezwanie wojskowości przepisane ścisłe dochodzenie rzeczy spólnie przedsiębrały, i rezultat do protokołu spólnie przedsięwziętego zapisywały, który dotyczącemu korpusowi wojska do potrzebnego użytku urzędowego oddany być ma.

Rozporządzenie gub. z dnia 16. Czerwca 1845 do l. gub. 28322.

72.

Betreffend das Begräbniß der Selbstmörder.

Ueber einen alleruntertänigsten Vortrag betreffend das Begräbniß der Selbstmörder mit Rücksicht auf den §. 92 des Strafgesetzbuches II. Theils ist unterm 14. Jäner 1845 folgende allerhöchste Entschließung an die hohe Hofkanzlei herabgelangt:

»Wenn nach dem Erkenntniße der politischen Behörde die »Anwendung des §. 92 des II. Theils des Strafgesetzbuches über »Verbrechen und schwere Polizei-Uebertretungen Statt fände, der »betreffende Kirchenvorsteher des Verstorbenen aber unter Erklä»rung der von diesem bezeugten Reue sich um die Nachsicht die»ser Anwendung verwendet, so hat die Behörde diesem Ansuchen »Folge zu geben, immer jedoch darauf zu halten, daß die Be»erdigung auf dem Kirchhofe in der Stille geschehe.«

Hievon werden die k. k. Kreisämter in Folge hohen Hofkanzleidekretes vom 21. Mai d. J., Zahl 16817, zur eigenen Wissenschaft und Darnachachtung, dann zur weiteren Verständigung der unterstehenden Dominien und Magistrate mit der Bemerkung in die Kenntniß gesetzt, daß von dieser allerhöchsten Entschließung unter Einem auch die Konsistorien zur weiteren Verständigung der unterstehenden Geistlichkeit in Kenntniß gesetzt werden.

Gubernial-Verordnung vom 18. Juni 1845 Gubernial-Zahl 35205.

73.

Ueber die Berechtigung zum Verschleiße gestämpelter Wechsel-Blanquete.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat entschieden, daß der Verkauf gestämpelter Wechsel-Blanquete nur den, von der Cameral-Gefällen-Verwaltung dazu berechtigten Individuen gestattet sey.

Was in Folge hohen Hofkammer-Decrets vom 13. Mai 1845, Zahl 6957-506, zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 18. Juni 1845 Gubernial-Zahl 38497.

74.

Erleichternde Zollbestimmungen in Absicht auf den Verkehr mit Phosphor.

In Gemäßheit des Präsidial-Erlaßes der k. k. allgemeinen Hofkammer vom 26. Mai 1845 Zahl 3397-P. P. wird zur öffent-

72.

Względem pogrzebania samobójców.

Na najpokorniejsze przedłożenie względem pogrzebania samobójców z uwagą na §. 92 Ustawy karnéj Cz. II. nadeszło tu następujące najwyższe postanowienie, wydane pod dniem 14. Stycznia 1845 do wysokie Kancelaryi nadwornéj:

»Gdyby podług uznania Instancyi politycznéj zastosowa»nie §. 92. Cz. II. Ustawy karnéj o zbrodniach i ciężkich »przestępstwach policyjnych miejsce miało, a dotyczący »przełożony kościoła, do którego zmarły należał, poświadcza»jąc, że zmarły okazał żal i skruchę, wstawiał się o daro»wanie téj kary, Instancyja temu żądaniu zadosyć uczynić »ma, wszakże zawsze nastawać, aby pogrzeb na smętarzu »w cichości się odbył.«

O tém obwieszcza się c. k. Urzędy Cyrkułowe w skutek Dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 21. Maja r. b., do liczby 16817, dla własnéj wiadomości i zachowanie oraz dalszego uwiadomienia podwładnych Dominijów i Magistratów z tą uwagą, że o tém najwyższém postanowieniu wraz także konsystorze dla dalszego uwiadomienia podwładnego duchowieństwa zawiadomione zostają.

Rozporządzenie gub. z dnia 18. Czerwca 1845 do l. gub. 35205.

73.

O upoważnieniu do sprzedawania blankietów wekslowych stęplowanych.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna zadecydowała, że przedażą stęplowanych blankietów wekslowych tylko upoważnieni do tego od Administracyi dochodów skarbowych trudnić się mogą.

Co się stosownie do dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 13 Maja 1845, do liczby 6957-506, do publicznéj wiadomości podaje.

Obwieszczenie gub. z dnia 18. Czerwca 1845 do l. gub. 38497.

74.

Postanowienia cłowe w celu ułatwienia handlu fosforem.

Stosownie do rozporządzenia prezydyjalnego c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z dnia 26. Maja 1845, do liczby

lichen Kenntniß gebracht, daß die für Phosphor im bestandenen Ein- und Ausfuhrs-Zolltarife vom Jahre 1838 unter Post-Nummer 456 enthaltenen Bestimmungen mit 1. August d. J. erlöschen, und an deren Stelle folgende, den Verkehr mit jenem Artikel erleichternde Zollbestimmungen in Wirksamkeit treten:

1. Der allgemeine Eingangszoll für Phosphor bei dessen Einfuhr in das gemeinsame Zollgebieth wird auf 40 fl. für den Centner Sporco festgesetzt.

2. Für die Einfuhr des in Ungarn und Siebenbürgen erzeugten Phosphors in die übrigen im gemeinsamen Zollverbande befindlichen Länder, wird der in Letzteren zu entrichtende Eingangszoll auf den Betrag von 3 fl. 45 kr. für den Centner Sporco bestimmt, welcher der im Dreißigsttarife vom Jahre 1840 unter Post-Nummer 389 für die Einfuhr aus diesen Ländern nach Ungarn und Siebenbürgen bestimmten Eingangsgebühr gleich kömmt.

3. Der Ausgangszoll für Phosphor, welcher sowohl bei dessen Ausfuhr aus dem gemeinsamen Zollverbande, als auch im Wechselverkehre zwischen Ungarn und Siebenbürgen und den übrigen Theilen des gedachten Zollverbands gleichmäßig in Anwendung zu kommen hat, wird auf 5 kr. für den Centner Sporco festgesetzt.

Gubernial-Kundmachung vom 24. Juni 1845 Gubernial-Zahl 36217.

75.

Stämpelpflichtigkeit der in Frankfurt in zwei Tagesblättern erscheinenden Oberpostamts-Zeitung.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat unterm 6. Mai 1845 Zahl 12911-927 entschieden, daß die in Frankfurt in zwei Tagesblättern erscheinende Oberpostamts-Zeitung, da sie zwei von einander verschiedene und selbstständige Blätter enthält, die zu verschiedenen Tagszeiten zusammengesetzt, gedruckt und dem Publicum, und zwar ein Theil mit der Bezeichnung I. des Morgens, und der andere Theil mit der Bezeichnung II. des Abends hinausgegeben werden, in diesen beiden Blättern nicht als Ein Zeitungs-Exemplar angesehen werden könne.

Es sind diese beiden Blätter vielmehr zwei Zeitungs-Exemplare, gewissermassen eine Morgen- und eine Abend-Zeitung. Es muß daher nach der bestimmten Vorschrift des Gesetzes auf jedem dieser beiden Blätter, da jedes derselben politische Tagesberichte liefert, der gebührende Stämpel aufgedrückt werden.

3397 - P. P., podaje się do publicznéj wiadomości, że dane w taryfie cła wchodowego i wychodowego z roku 1838 w pozycyi 456 postanowienie dla fosforu z 1. Sierpnia t. r. ustaje, a natomiast następujące, handel tym artykułem ułatwiające postanowienia cłowe mocy obowiązującéj nabywają:

1. Ogólne cło wchodowe od fosforu przy wprowadzaniu go do ogólnego okręgu cłowego ustanawia się na 40 złr. od cetnara wagi obwojowéj (sporco).

2. Od wprowadzenia wyrobionego w Węgrzech lub Siedmiogrodzkiéj Ziemi fosforu do innch, w ogólnym związku cłowym zostajacych krajów ustanawia się cło wchodowe w tychże krajach opłacić się mające, na 3 zr. 45 kr. od cetnara wagi obwojowéj, równające się cłu wchodowemu, postanowionemu r. 1840 w pozycyi 389 od wprowadzenia go z tych krajów do Węgier lub Siedmiogrodzkiéj Ziemi.

3. Cło wychodowe od fosforu, które tak przy wyprowadzaniu go z ogólnego związku cłowego, jako też w handlu między Węgrami i Siedmiogrodzką Ziemią i resztą części wzmiankowanego związku cłowego jednakowo ma być zastosowane, ustanawia się na 5 kr. od cetnara wagi obwojowéj.

Obwieszczenie gub. z dnia 24. Czerwca 1845 do l. gub. 36217.

75.

Powinność stęplowania gazety wychodzącéj we Frankfurcie w dwóch dziennikach pod napisem: Oberpostamts-Zeitung.

Wysoka c. k. Kamera nadworna powszechna zawyrokowała pod dniem 6. Maja 1845, do liczby 12911 - 927, że gazeta wychodząca w Frankfurcie w dwóch dziennikach pod nazwą: Oberpostamts - Zeitung, gdy zawiera w sobie dwa różne od siebie i samoistne pisma, które w różych czasach dnia ułożone, drukowane i publiczności, mianowicie w jednéj części pod napisem I. rano, w drugiéj części pod napisem II. w wieczór, wydawane bywają, nie może uważana być w tych obóch pismach za jeden egzemplarz gazety.

Owszém te obadwa pisma są raczéj dwoma egzemplarzami gazety, niejako gazetą poranną i gazetą wieczorną. Należy przeto podług wyraźnego przepisu Ustawy, na każdém z tych dwóch pism, gdy każde z nich doniesienia polityczne z dnia dostarcza, przyzwoity stępel wycisnąć.

Von dieser Bestimmung, welche den Abonnenten gegenüber erst vom nächsten Pränumerations-Termine, d. i. mit 1. Juli in Wirksamkeit tritt, werden die k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen zur Darnachachtung und weitern Verständigung der unterstehenden Aemter und Gefälls-Organe in Kenntniß gesetzt.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 6. Juni 1845 Zahl 14909.

Gubernial-Verordnung vom 27. Juni 1845 Gubernial-Zahl 38971, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur Wissenschaft.

76.

Sogenannte „Aufschlag-Karten" unterliegen dem Stämpel.

Ueber die vorgekommene Anfrage, ob Karten, welche unter dem Namen »Aufschlag-Karten« verkauft werden, dem Stämpel unterliegen, hat die hohe k. k. allgemeine Hofkammer unterm 29. April 1845 Zahl 10189-726 entschieden, daß überhaupt alle Karten, welche ihrer Form, Zahl und Beschaffenheit nach, zum Kartenspiele gebraucht werden können, ohne Unterschied der Benennung, oder des Formats, oder der sonstigen Bezeichnung der Karten, daher auch Aufschlag-Karten, in wiefern sie zum Kartenspielen gebraucht werden können, im Sinne des Gesetzes über die Verbrauchsabgabe von Spielkarten, Kalendern und Zeitungen ddto. 1. September 1840, dem daselbst vorgeschriebenen Stämpel unterliegen.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 28. Juni 1845 Gubernial-Zahl 37208.

77.

Stämpelbehandlung der Erklärungen aus Anlaß des Verlustes der Cassequittungen über erlegte Vadien und Cautionen.

Nach dem mit der hierortigen Circular-Verordnung vom 4. Juni 1841 Zahl 15779 bekannt gegebenen hohen Hofkammer-Decrete vom 24. April 1841 Zahl 10455, sind die Quittungen über zurückgestellte Vadien und Cautionen im Grunde des §. 81 Zahl 25 des Stämpel- und Taxgesetzes vom Stämpel befreit. Eine Ausnahme davon tritt zu Folge des unterm 20. April 1841 Zahl 9074 intimirten hohen Hofkammer-Decrets vom 12. März 1841 Zahl 238-P.P. Absatz 3 nur in jenen Fällen ein, in

O tém postanowieniu, które co do prenumeratorów dopiéro od najbliższego terminu prenumeraty t. j. od 1go Lipca obowiązuje, obwieszcza się c. k. Administracyje powiatowe dla zachowania i uwiadomienia podwładnych Urzędów i Organów dochodowych.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z d. 6. Czerwca 1845, do l. 14909.

Rozporządzenie gub. z dnia 27. Czerwca 1845 do l. gub. 38971, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych dla wiadomości.

76.

Tak zwane „karty do wykładania" (ciągnienia kabały) podpadają stęplowi.

Na uczynione zapytanie, czyli karty pod nazwą »kart do wykładania« przedawane, stęplowi podpadają, zawyrokowała wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna pod dniem 29tym Kwietnia 1845, do liczby 10189-726, że wszystkie karty w ogólności, które podług swojego kształtu, swojéj liczby i jakości, do gry karcianéj używane być mogą, bez różnicy ich nazwy lub też formatu lub innéj jakiéj kart oznaki, a więc i karty do wykładania, jeżeli do gry karcianéj użyte być mogą, w myśl Ustawy o opłacie używania od kart do gry, kalendarzów i gazet z dnia 1. Września 1840, przepisanemu tamże stęplowi podlegają.

Co niniejszém do powszechnéj wiadomości podaje się.

Obwieszczenie gub. z dnia 28. Czerwca 1845 do l. gub. 37208.

77.

Postępowanie stęplowe z deklaracyjami z powodu zatracenia kwitów kasowych na złożone wadyja i kaucyje.

Podług dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z d. 24. Kwietnia 1841, do liczby 10455, obwieszczonego tutejszém rosporządzeniem okolném z dnia 4. Czerwca 1841, do liczby 15779, kwity na zwrócone wadyja i kaucyje są na zasadzie §. 81. l. 25 Ustawy stęplowo-taksowéj, od stęplu uwolnione. Wyjątek od tego zachodzi wskutek dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 12. Marca 1841, do liczby 238 - P. P. Ustępu 3, tylko w tych wypadkach, w których wadyja i

welchen die Vadien und Cautionen, deren Rückempfang abquittirt wird, bei dem Staatsschulden-Tilgungsfonde fruchtbringend angelegt werden.

Ueber die Anfrage, ob die Clausel, welche die Partheien im Falle des Legschein-Verlustes den Quittungen über zurückgestellte Vadien und Cautionen beifügen, daß sie nämlich auch im Falle der Vorfindung des Legscheines an das Aerar rücksichtlich der fräglichen Caution keine Ansprüche zu stellen haben, dem Stämpel unterliege, hat die hohe k. k. allgemeine Hofkammer laut des mit dem hohen Erlaße vom 10. Mai 1845 Zahl 9795-690, herabgelangten Decrets an die Gefällen- und Domainen-Hofbuchhaltung vom 13. Juli 1843 Zahl 19659-1597 entschieden, daß, da diese Clausel die Natur der bemerkten Quittungen nicht ändert, und dieselben, in sofern sie über zurückgestellte Vadien und Cautionen ausgestellt werden, welche nicht beim Tilgungsfonde fruchtbringend angelegt wurden, immerhin Urkunden verbleiben, welche den Aemtern und Cassen wegen der Ordnung ihrer Manipulation gegeben werden müssen, die fräglichen sogenannten Haupt- und Verzichts-Quittungen in Gemäßheit des §. 81 Zahl 25 des Stämpelgesetzes dem Stämpel nicht zu unterliegen haben.

Hievon werden die k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen und ausübenden Gefällsämter zur Darnachachtung in Kenntniß gesetzt.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 13. Juni 1845, Zahl 14663.

Gubernial-Verordnung vom 30. Juni 1845 Gubernial-Zahl 41504, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur gehörigen Verlautbarung.

78.

Betreffend die Amnestie für alle Recrutirungsflüchtlinge, welche bis zum letzten Tage des Jahres 1845 bei ihren Obrigkeiten sich gestellt, oder wenigstens gemeldet haben werden.

Seine k. k. Majestät, allerhöchst geneigt, jenen Recrutirungsflüchtlingen in den alt-conscribirten Provinzen, welche bei der nunmehr allergnädigst herabgesetzten Capitulationsdauer bereit seyn würden, zu ihrer Pflicht zurückzukehren, für ihr Vergehen, in sofern es nicht mit anderweitigen erschwerenden Umständen verbunden war, Nachsicht und die Theilnahme an der Wohlthat der allerhöchsten Entschließung vom 14. Februar 1845 angedeihen zu lassen, haben denselben unter dem 21. vorigen Monats eine Amnestie allergnädigst zu bewilligen, und den letzten Tag des

kaucyje, których zwrót kwituje się, umieszczone będą korzystnie na funduszu umarzającym długi Stanu.

Na zapytanie, czyli klauzuła, którą strony, w razie zatracenia certyfikatu na depozyt, dokładają do kwitów na zwrócone wadyja i kaucyje, że mianowicie i wtenczas, gdyby się certifikat znalazł, do Skarbu względem tych kaucyj, żadnéj pretensyi rościć nie mają, stęplowi podpadają, zawyrokowała c. k. powszechna Kamera nadworna dekretem z dnia 13. Lipca 1843, do liczby 19659-1597, wysokiém rosporządzeniem z dnia 10. Maja 1845, do liczby 9795-690 tu nadeszłym, a do Izby rachunkowéj dochodów i dóbr skarbowych wydanym, iż, gdy owa klauzuła natury pomienionych kwitów nie zmienia, i te, jak dalece na zwrócone wadyja i kaucyje opiewają, które nie będą umieszczone na prowizyi u funduszu długi umarzającym, zawsze zostaną dokumentami, które Urzędóm i Kasóm dla utrzymywania porządku manipulacyi dawane być muszą kwity, tak zwane główne i zrzekające się, podług §. 81 l. 25 Ustawy stęplowéj, stęplowi podpadać nie mają.

O tém zawiadamia się dla zachowania c. k. Administracyje powiatowe i Urzędy dochodowe wykonawcze.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z d. 13. Czerwca 1845 do liczby 14663.

Rozporządzenie gub. z dnia 30. Czerwca 1845 do l. gub. 41504, do wszystkich c. k. Urzędów Cyrkułowych dla należytego obwieszczenia.

78.

O amnestyi dla wszystkich zbiegłych przed rekrutacyją, którzy się do ostatniego dnia roku 1845 przed swoją Zwierzchnością stawią, albo się przynajmniéj do niéj zgłoszą.

Najjaśniejszy Pan, chcąc owym zbiegłym przed rekrutacyją w dawno-konskrybowanych prowincyjach, którzyby przy skróconéj przez Najjaśniejszego Pana kapitulacyi byli gotowi powrócić do swéj powinności, puścić w niepamięć ich wykroczenie, o ile nie było połączone z innémi, obciążającémi je okolicznościami, i dozwolić im udziału w dobrodziejstwie najwyższego postanowienia z dnia 14. Lutego 1845, raczył dnia 21. przeszłego miesiąca dać im najlaskawiéj amnestyję, i naznaczyć dzień ostatni roku bieżącego za ów, w którym

laufenden Jahres als denjenigen zu bestimmen geruhet, an welchem ein Recrutirungsflüchtling bei seiner Obrigkeit sich gestellt, oder wenigstens gemeldet haben müsse, um der Wohlthat der Amnestie theilhaftig zu werden.

Diese Amnestie bezieht sich nur auf die Recrutirungsflucht, nicht aber auf sonstige Verbrechen und Vergehen, deren ein Recrutirungsflüchtling nebstbei sich noch schuldig gemacht haben könnte.

Da übrigens durch die Amnestie jede Strafe für die Recrutirungsflucht nachgesehen wird, so ist der bis zum festgesetzten Termine sich stellende Recrutirungsflüchtling ganz so zu behandeln, als hätte er sich dieses Vergehens nicht schuldig gemacht, kann mithin nur in sofern zum Militärdienst, und zwar nur auf die Dienstzeit von acht Jahren gewidmet werden, als er sich nach seinem Alter und seiner physischen Beschaffenheit zur Stellung zum Militär noch eignet.

Diese allerhöchste Entschließung wird mit Beziehung auf das allerhöchste Patent vom 14. Februar l. J. wegen Herabsetzung der Capitulationszeit auf acht Jahre, in Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 25. v. M. Zahl 21791 hiemit öffentlich kundgemacht.

Gubernial-Kundmachung vom 3. Juli 1845 Gubernial-Zahl 41965.

79.

Die unter der Benennung „Daguerrotype-Platten" vorkommenden silberplatirten Platten können gegen Bewilligung der hohen Hofkammer bezogen werden.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit dem Decrete vom 24. Juni 1844 Zahl 21936-739 bedeutet, daß die unter der Benennung »Daguerrotype-Platten« vorkommenden silberplatirten Platten, wie sie zum Behufe der Erzeugung von Daguerrotype-Bildern gewöhnlich dienen, laut der S. 59 des Zolltarifes vorkommenden Bestimmung außer Handel gesetzt sind, daß jedoch die hohe k. k. allgemeine Hofkammer in Folge allerhöchster Ermächtigung einzelnen Partheien Bezugsbewilligungen für solche Platten auch ohne die Beschränknng auf den eigenen Bedarf, jedoch nur gegen 60 Percent Zoll ertheilt.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 11. Juni 1845, Zahl 16078, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen und ausübende Aemter.

Gubernial-Verordnung vom 5. Juli 1845, Gubernial-Zahl 41502, an sämmtliche k. k. Kreisämter.

zbiegły przed rekrutacyją, chcący doznać dobrodziejstwa amnestyi, przed swoją Zwierzchnością stawić się, albo przynajmniéj zgłosić się do niéj powinien.

Ta amnestyja tyczy się tylko ucieczki przed rekrutacyją, nie zaś innych zbrodni i przekroczeń, których się zbiegły przed rekrutacyją oprócz tego mógł dopuścić.

Gdy z resztą amnestyja znosi wszelką za ucieczkę przed rekrutacyją zbiegłego karę, więc zgłaszającego się w wyznaczonym terminie przed rekrutacyją zbiegłego tak uważać należy, jak gdyby się tego przewinienia nigdy był nie dopuścił, a zatém może on do służby wojskowéj tylko wtedy i to tylko na lat ośm, być oddany, jeżeli według swego wieku i usposobienia fizycznego zdatnym się do służby wojskowéj okaże.

C. k. Rząd krajowy, odwołując się do najwyższego patentu z dnia 14. Lutego t. r. o skróceniu czasu służby wojskowéj na lat ośm, podaje to najwyższe postanowienie w skutek dekretu wysokiej Kancelaryi nadwornéj z dnia 25. p. m. do liczby 21791, do publicznéj wiadomości.

Ogłoszenie gub. z dnia 3. Lipca 1845 do l. gub. 42965.

79.

Płyty śrebrem platowane pod nazwą „płyt daguerrotypowych“ sprowadzać można za pozwoleniem wysokiéj Kamery nadwornéj.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna wskazała dekretem z dnia 24. Czerwca 1844, do liczby 21936-739, że płyty śrebrem platowane, pod nazwą »płyt daguerrotypowych« jakie zwyczajnie do oddawania obrazów daguerrotypowych używane bywają, podług przepisu Taryfy cła, str. 59, z handlu są wyłączone, że wszelako wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna w skutek najwyższego upoważnienia poszczególnym osobom wydaje pozwolenie na sprowadzenie tych płyt nawet bez ograniczenia dla własnéj potrzeby, jednak tylko za opłatą cła 60 procentu.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z d. 11. Czerwca 1845 do liczby 16078, do wszystkich Administracyj powiatowych i Urzędów wykonawczych.

Rozporządzenie gub. z dnia 5. Lipca 1845 do l. gub. 41502, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych.

Zweite Abtheilung
der
Provinzial-
Gesetzsammlung
der
Königreiche
Galizien und Lodomerien
für das Jahr 1845.
(Von Pag. 364 bis Ende.)

Oddział drugi
Zbioru Ustaw
prowincyjnych
w Królestwach
Galicyi i Lodomeryi
z roku 1845.
(Od stron. 364 aż do końca.)

80.

Hinsichtlich des herzustellenden Beweises des Alters der Recrutenstellvertreter in Ermanglung ihres Taufscheines.

In Betreff des herzustellenden Beweises des Alters der Recrutenstellvertreter in Ermanglung des Taufscheines haben Seine Majestät mit a h. Entschließung vom 26. v. M. zu genehmigen befunden, daß jeder, der als Supplent eintreten will, den Taufschein beibringen muß, kann er ihn aus solchen außer seiner Schuld liegenden Gründen nicht beibringen, so kann es ihm nicht verweigert werden, ein nach Vorschrift der Gesetze erworbenes suppletorisches Document zu produciren.

Von dieser mit dem hohen Hofkanzlei-Decrete vom 20. Mai d. J. Zahl 14635-840 bekannt gegebenen allerhöchsten Entschließung werden die k. k. Kreisämter zur Darnachachtung und weiteren Verständigung der unterstehenden politischen Obrigkeiten in Kenntniß gesetzt.

Gubernial-Verordnung vom 7. Juli 1845 Gubernial-Zahl 35202.

81.

Wie das weibliche Lehrpersonale bezüglich der Dienstaxe zu behandeln ist.

Aus Anlaß einer vorgekommenen Anfrage, wie das weibliche Lehrpersonale an den Mädchen-Haupt- und Trivialschulen bezüglich der Diensttaxe zu behandeln sey, hat die hohe k. k. allgemeine Hofkammer mit dem Decrete vom 17. Mai 1845 Zahl 8780-635 bedeutet, daß das gedachte Lehrpersonale in soferne der Verbindlichkeit zur Entrichtung der Dienstaxe unterliegt, als die Bedingungen vorhanden sind, welche der zweite Abschnitt des zweiten Theiles des Stämpel- und Taxgesetzes vom Jahre 1840 (§§. 176 bis einschließig 188) vorzeichnet.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 10. Juni 1845 Zahl 16031, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen.
Gubernial-Verordnung vom 12. Juli 1845, Gubernial-Zahl 41507, an sämmtliche k. k. Kreisämter.

82.

Einhebung der allgemeinen Verzehrungssteuer im Verwaltungs-Jahre 1846.

Zu Folge hohen Hofkammer-Decretes vom 18. Juni 1845, Z. 24498, hat die Sicherstellung der allgemeinen Verzehrungssteuer

80.

O dowodzie wieku zastępujących rekrutów w niedostatku metryki chrztu.

Względem stawienia dowodu na wiek zastępców w wojsku naborowych, w niedostatku metryki chrztu, raczył Najjaśniejszy Pan najwyższém postanowieniem z dnia 26. z. m. zezwolić, że każdy jako zastępca do wojska wkroczyć chcący, powinien metrykę chrztu okazać, a gdyby takowéj z przyczynę którym nie winien, okazać nie mógł, nie może mu być wzbronno, aby złożył na to dowód zastępczy podług przepisów prawa uzyskany.

O tém najwyższém postanowieniu obwieszczoném przez dekret wysokiéj Kanclaryi nadwornéj z dnia 20. Maja r. b., do liczby 14635-840, obwieszcza się c. k. Urzędy cyrkułowe dla zachowania i uwiadomienia dalszego podwładnych Zwierzchności miejscowych.

Rozporządzenie gub. z d. 7. Lipca 1845 do l. gub. 35202.

81.

Jak postępować względem nauczycielek, co do taksy służbowéj.

Z powodu zaszłego pytania, jak z nauczycielkami przy szkołach dziewcząt głównych i trywijalnych co do taksy służbowéj postępować, wzkazała c. k. powszechna Kamera nadworna dekretem z dnia 17. Maja 1845, do liczby 8780-635, że pomienione nauczycielki tak dalece powinności opłacenia taksy służbowéj podlegają, jak zachodzą warunki przepisane oddziałem drugim drugiéj części Ustawy stęplowo-taksowéj z roku 1840 (§§. 176 do 188 włącznie).

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 10. Czerwca 1845 do liczby 16031, do wszystkich c. k. Administracyj powiatowych.

Rozporządzenie gub. z dnia 12. Lipca 1845 do liczby gub. 41507, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych.

82.

O pobieraniu powszechnego podatku konsumcyjnego w roku administracyjnym 1846.

Stosownie do dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 18. Czerwca 1845, do liczby 24498, ma być powszechny poda-

für das Verwaltungsjahr 1846 in derselben Art zu geschehen, welche für das Verwaltungsjahr 1845 vorgeschrieben, und mit dem Kreisschreiben vom 18. Juli 1844, Zahl 43839, bekannt gegeben wurde.

Dieses wird mit dem Beisatze zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die Verhandlungen zu Abfindungen und Verpachtungen bezüglich der Verzehrungssteuer von den Steuerobjecten Post-Nr. 4 bis 6, dann Nr. 10 bis 16 d. i. vom Weinausschanke und vom Fleische, in doppelter Art, nämlich auf Ein Jahr mit stillschweigender Erneuerung auf ein weiteres Jahr bei unterbliebener beiderseitiger Aufkündigung, und zugleich auf drei Jahre, wobei sich der Staatsschatz den günstigeren Anboth vorbehält, werden gepflogen werden.

Gubernial-Kundmachung vom 12. Juli 1845 Gubernial-Zahl 44449.

83.

Betreffend die Behandlung der vor dem 1. November 1831 zum Militär assentirten und auf eine weitere Dienstzeit reengagirten Mannschaft bezüglich ihrer früheren Entlassung.

Ueber die vorgekommene Anfrage, wie die aus den militärisch-conscribirten Provinzen assentirte und auf eine weitere Dienstzeit reengagirte Mannschaft in Betreff ihrer früheren Militär-Entlassung zu behandeln ist, hat laut des hohen Hofkanzlei-Decretes vom 30. Juni 1845, Zahl 21530, der k. k. Hofkriegsrath im Einvernehmen mit der hohen k. k. vereinigten Hofkanzlei folgende Verfügung erlassen:

1. Alle jene Soldaten, welche vor der in den mit dem hohen Hofkanzlei-Decrete vom 24. März d. J. Zahl 10244 (Gubernial-Verordnung vom 24. April 1845, Zahl 21304) kundgemachten Bestimmungen Punkt 1.) bezeichneten Periode, (nämlich vor dem 1. November 1831) auf eine 14jährige Capitulation assentirt worden sind, und im Laufe derselben sich auf eine weitere 14jährige Capitulation reengagiren ließen — haben, in sofern dieselben diese ihre frühere 14jährige Capitulation bis zum Ende 1833 vollstreckten — an der dort zugestandenen Begünstigung der sogleichen Beurlaubung und früheren Militär-Entlassung mit Ende October 1845 unter der hierin gegebenen Bedingung Theil zu nehmen.

tek konsumcyjny na rok administracyjny 1846, tym samym sposobem zabezpieczony, jak na rok 1845 przepisano i okolnikiem z dnia 18. Lipca 1844, do liczby 43839 ogłoszono.

Co się z tą uwagą do powszechnej wiadomości podaje że rozprawy względem ugody i wydzierzawienia podatku kon, sumcyjnego od podpadających podatkowi przedmiotów, wyszczególnionych w taryfie w pozycyi 4téj do 6téj, tudzie- 10téj do 16téj, to jest: od wyszynku wina i od mięsa dwoż jakim sposobem odbywać się będą, mianowicie na rok jeden z domniemaném odnowieniem w razie niewypowiedzenia- z obu strón, a oraz na trzy lata; przyczém Skarb zastrzega sobie wybór korzystniejszéj oferty.

Obwieszczenie gub. z dnia 12. Lipca 1845 do l. gub. 44449.

83.

Postępowanie z ludźmi, którzy do wojska przed d. 1. Listopada 1831 asentowani byli, i na dalszy czas do służby powrotnie zaciągneli się, co do ich dawniejszego dymisyjowania.

Na uczynione zapytanie, jak postępować z ludźmi, którzy z prowincyj wojskowo-spisywanych, asentowani byli, i powrotnie na dalszy czas służby zaciągneli się, co do ich dawniejszego z wojska wypuszczenia, c. k. nadworna Rada wojenna porozumiawszy się z wysoką c, k. połączoną Kancelaryją nadworną, wydała, jak opiéwa dekret wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 30. Czerwca 1845, do liczby 21530, rozporządzenie następujące:

1. Wszyscy żołniérze, którzy przed czasem w przepisach wysokim dekretem Kancelaryi nadwornéj z dnia 24. Marca r. b. do liczby 10244, (rozporządzeniem gubernialném z dnia 24. Kwietnia 1845, do liczby 21304) punkcie 1, ogłoszonych, oznaczonym, (mianowicie przed 1. Listopada 1831) z kapitulacyją 14letnią asentowani byli, a w ciągu tego czasu na dalszą 14letnią kapitulacyję powrotnie zaciągneli się, jeżeli tę dawniejszą 14letnią kapitulacyję swoją do końca roku 1833 dokończyli, mają z przyznanego tamże uwzględnienia co do urlopowania ich natychmiast i dawniejszego dymisyjonowania ich z wojska z końcem Października 1845, pod warunkami tamże wytkniętémi korzystać.

Bezüglich jener, welche in der erwähnten Periode nach vollstreckter 14jähriger Capitulation auf eine weitere 14jährige Capitulation reengagirt wurden, sichert bereits die mit dem Hofkanzlei-Decrete vom 14. Mai d. J., Zahl 14116, (Gubernial-Verordnung vom 3. Juni 1845, Zahl 34675) kundgemachte Verfügung dieselbe Begünstigung zu.

2. Derselben Wohlthat haben sich auch jene zu erfreuen, welche sich während ihrer 14jähriger Capitulation aus Vorliebe zu einer anderen Waffengattung für die bewilligte Uebersetzung dahin, wegen Heirathslicenz oder aus sonstiger Ursache zum Nachdienen einer halben Capitulation oder einer bestimmten Anzahl von — jedoch nicht mehr als sieben — Jahre freiwillig verpflichteten, in soferne sie ihre 14jährige Capitulation bis Ende December 1841 bereits vollstrekt haben, so wie

3. jene unter 2 bemerkten 14jährigen Capitulanten, welche sich auf eine weitere Dienstzeit von mehr als sieben Jahre reengagiren ließen, in sofern dieselben schon mit Ende December 1839 ihre 14jährige Capitulation geendet haben.

Von diesen Bestimmungen haben die k. k. Kreisämter sogleich die geeignete Kundmachung zu veranlassen Die Bestimmungen über die Behandlung der übrigen reengagirten Mannschaft werden seiner Zeit nachfolgen.

Gubernial-Verordnung vom 15. Juli 1845 Gubernial-Zahl 45001.

84.

Hinsichtlich letztwilliger Anordnungen, in welchen noch nicht erzeugte Personen für den Fall ihrer Geburt unmittelbar zu Erben eingesetzt, oder mit Vermächtniß bedacht sind.

Seine k. k. Majestät haben mit allerhöchstem Handschreiben vom 24. Mai 1845 folgende Erläuterung hinsichtlich letztwilliger Anordnungen, in welchen noch nicht erzeugte Personen für den Fall ihrer Geburt unmittelbar zu Erben eingesetzt, oder mit Vermächtniß bedacht sind, allergnädigst zu genehmigen geruhet:

Letztwillige Anordnungen, wodurch Personen, welche bei dem Tode des Erblassers noch nicht geboren, und auch nicht gesetzlich als geboren anzusehen sind, für den Fall als sie zur Welt kommen unmittelbar eine Erbschaft oder ein Vermächtniß zugedacht wird, sind nur in soferne giltig, als der Erblasser für die berufenen Nachkommen nach den Bestimmungen des §phes 612

Co do tych żołnierzy, którzy w pomienionym czasie po wysłużonéj 14letniéj kapitulacyi, powrotnie zaciągnieni zostali, zapewnia toż samo uwzględnienie rosporządzenie dekretem Kancelaryi nadwornéj z dnia 14. Maja r. b. do liczby 14116, (rozporządzeniem gub. z dnia 3. Czerwca 1845, do liczby 34675) ogłoszone.

2 Tego samego dobrodziejstwa doznawać mają i ci, którzy w czasie 14letniéj kapitulacyi swojéj, z zamiłowania innego gatunku broni za danêm pozwoleniem przenieść się tam, albo dla otrzymania pozwolenia żenić się, lub z innéj przyczyny, do dosłużenia połowy kapitulacyi—albo pewnéj liczby lat, wszakże siedmiu nieprzenoszącéj dobrowolnie zobowiązali się, jeżeli 14letnią kapitulacyję swoją do końca Grudnia 1841 już wysłużyli; jak równie

3. owi, pod 2 wytknięci 14letni kapitulańci, którzy się na czas dłuższy, jak lat siedm zaciągnąć dali, jeżeli już z końcem Grudnia 1839 14letnią kapitulacyję swoją ukończyli.

Przepisy te obwieścić mają natychmiast Urzędy cyrkułowe. — Przepisy względem postępowania z innymi powrotnie zaciągnionymi żołnierzami, swojego czasu obwieszczone będą.

Rozporządzenie gub. z d. 15. Lipca 1845 do l. gub. 45001.

84.

O rozporządzeniu ostatniéj woli, którém niespłodzone jeszcze osoby na wypadek narodzenia ich, bezpośrednio spadkobiercami ustanowiono, albo im zapis zrobiono.

Najjaśniejszy Pan raczył najwyższym listem własnoręcznym z dnia 24. Maja 1845 zatwierdzić następujące objaśnienie wo względzie rozporządzeń ostatniéj woli, którémi niespłodzone jeszcze osoby na wypadek narodzenia ich, bezpośrednio mianowano spadkobiercami, albo im zapis zrobiono:

Rozporządzenia ostatniéj woli, którémi osobóm, przy śmierci testatora jeszcze nienarodzonym i nie mającym się prawnie uważać za narodzone, na wypadek przyjścia ich na świat bezpośrednio sukcessyję lub zapis naznaczono, są tylko o tyle ważne, o ile testator o powołanych następcach podług postanowień §fu 612go powszechnéj Ustawy cywilnéj także

des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches auch durch eine zu ihrem Vortheile in absteigender Linie errichtete fideicommissarische Substitution giltig hätte sorgen können.

Bis zur Geburt des eingesetzten Erben oder Vermächtnißnehmers, kommt der einstweilige Besitz und Genuß des zugedachten Vermögens, so ferne der Erblasser darüber keine andere Verfügung getroffen hat, denjenigen zu, welche darauf Anspruch haben, im Falle die Anordnung wegen unterbliebener Geburt des Berufenen nicht vollzogen werden kann. — (§. 707. allg. bürg. Gesetzbuch).

Für die Sicherstellung der Rechte der Ungebornen haben die Gerichts-Behörden nach den allgemeinen gesetzlichen Anordnungen zu sorgen.

Diese allerhöchste Entschließung wird zu Folge hohen Hofkanzlei-Decretes vom 30. Juni l. J. Zahl 21726-1483 zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 17. Juli 1845 Gubernial-Zahl 45010.

85.

Wegen Vermehrung der Fahrten mit den Dampfschiffen des Lloyd zwischen Triest und dem Oriente, dann wegen Benützung derselben zur Beförderung der Correspondenzen.

Mit dem Monate Juli l. J. hat eine neue Ordnung bei den Fahrten mittelst der Dampfschiffe des österreichischen Lloyd zwischen Triest, den Jonischen Inseln, Griechenland und dem Oriente einzutreten, und es wird, nachdem das hohe Präsidium der k. k. allgemeinen Hofkammer die Benützung derselben zur Beförderung der Correspondenzen mit Decret vom 31. Mai l. J. Zahl 3894-P.P. genehmiget hat, Folgendes zur allgemeinen Kenntniß gebracht:

1.

Zu Folge der vom Verwaltungsrathe des Lloyd kundgemachten Fahrordnung wird

a) eine wöchentlich einmalige Postverbindung zwischen Triest, Corfu, Griechenland, den Dardanellen, Constantinopel und Galatz, dann

b) eine solche von 14 zu 14 Tagen zwischen Triest, Candien, Alexandrien, Smyrna, Salonich, Rhodos, Larnaca, Beyrut, Cesme, Tenedos und Trapezund unterhalten werden, und es haben die hiezu zu verwendenden Schiffe von Triest am Dienstage Abends abzufahren.

przez ustanowioną na ich korzyść w linii zstępnéj substytucyję fideikomisową prawomocnie mógł mieć staranie.

Do narodzenia się spadkobiercy lub zapisobiercy tymczasowe posiadanie i używanie przeznaczonego majątku należy w razie, jeżeli testator innego w tym względzie nie zrobił postanowienia, do tych, którzy mają do niego prawo w przypadku, gdyby rozporządzenie z powodu, iż powołany nie narodził się, nie mogło być uskutecznione. — (§. 707. księg. Ustawy cywilnych).

O zabezpieczenie praw osób nienarodzonych powinny się Władze sądowe podług powszechnych prawnych rozporządzeń starać.

To najwyższe postanowienie podaje się w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 30. Czerwca t. r. do liczby 21726-1483 do powszechnéj wiadomości.

Obwieszczenie gub. z dnia 17. Lipca 1845 do l. gub. 45010.

85.

O pomnożeniu żeglugi statkami parowémi Lojdy między Tryjestem a krajami wschodniémi, tudzież o użyciu téjże dla przesyłania korespondencyj.

Z miesiącem Lipca r. b. nastać ma nowy porządek w żegludze na statkach parowych austryjackiéj Lojdy między Tryjestem, wyspami Jońskiemi, Grecyją i krajami wschodniémi, a gdy wysokie Prezydyjum c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj użycie téjże dla przesełania korespondencyj dekretem z dnia 31. Maja r. b. do liczby 3894-P.P. uchwaliło, podaje się co następuje do powszechnéj wiadomości:

1.

Stosownie do porządku żeglugi przez Radę zawiadowczą Lojdy obwieszczonego utrzymywany będzie

a) co tydzień raz związek pocztowy między Tryjestem, Korfu, Grecyją, Dardanelami, Konstantynopolem i Gałaczem, tudzież

b) takiż związek co 14 dni między Tryjestem, Kandyją, Aleksandryją, Smyrną, Saloniką, Rhodem, Larnaca, Bejrutem, Czesme, Tenedos i Trapezundem, a statki do tego użytémi być mające, odchodzić mają z Tryjestu we Wtorki wieczorem.

2.

Die Correspondenzen nach den Jonischen Inseln, Griechenland, Candien, Alexandrien, Rhodos, Larnaca, Beyrut und Cesme, Tenedos, den Dardanellen und Trapezund werden ausschließlich mit den Dampfschiffen des Lloyd, jene nach Constantinopel, Smyrna, Salonich und Galatz aber nur in dem Falle, als auf deren Adresse sich die Bemerkung »mit den Dampfschiffen des Lloyd« befindet, befördert, sonst aber diese letzteren auf den zwischen Wien, Constantinopel, Smyrna, Salonich und Galatz bestehenden Landpostcursen, welche unverändert beibehalten werden, versendet werden.

3.

Die Briefe aus Oesterreich nach den vorgenannten Ländern und Städten, und vice versa können (mit Ausnahme jener nach Griechenland, wofür noch die Gebühren bei der Aufgabe bis zum Ausschiffungsplatze in Griechenland entrichtet werden müssen) ohne Bezahlung einer Gebühr aufgegeben oder vollständig frankirt werden.

4.

Die für diese Briefe zu entrichtenden Gebühren bestehen

a) in dem österreichischen Briefporto;

b) im Seeporto.

Das erste ist nach dem österreichischen Briefportotarife zu entrichten, das zweite wird, und zwar für die jonische und griechische Correspondenz mit 12 kr., und für jene nach und aus den andern von den Dampfschiffen zu berührenden Orten am mittelländischen und schwarzen Meere mit 24 kr. für den einfachen Brief festgesetzt.

5.

Die Correspondenzen von Privaten an Behörden in den vorgenannten Ländern und Städten, dann Muster und Drucksendungen unter Kreutzband, müssen noch ferner bei der Aufgabe frankirt werden.

Gubernial-Kundmachung vom 18. Juli 1845 Gubernial-Zahl 44129.

86.

Betreffend die Ausstellung der Hausir-Pässe.

Zur Herstellung einer entsprechenden Gleichförmigkeit in der Ausstellung der Hausirpässe in den einzelnen Provinzen hat die hohe Hofkammer im Einverständniße mit der hohen Hofkanzlei mit Decret vom 9. Mai 1845 Z. 12395 verordnet, daß die Hausirpässe künftig nach dem beiliegenden Muster I. .|· aufzelegt, und in Anwendung gebracht werden.

2.

Korespondencyje do wysp Jońskich, Grecyi, Kandyi, Aleksandryi, Rhodos, Larnaca, Bejruta i Czesmy, Tenedos, do Dardanelów i Trapezundu, posełane będą wyłącznie na statkach Lojdy; do Konstantynopola, Smyrny, Saloniki i Gałacu zaś wtenczas tylko, jeżeli na adresie napisano: »statkami parnémi Lojdy«; zwyczajnie zaś traktami poczty krajowéj między Wiédniem, Konstantynopolem, Smyrną, Saloniką i Gałaczem utrzymywanémi, które bez żadnéj odmiany zachowuje się.

3.

Listy z Austryj do pomienionych krajów i miast, i nawzajem, podawane być mogą bez opłaty należytości, albo być całkiem frankowane; (z wyjątkiem listów do Grecyi, od których należytości opłacić należy przy podawaniu aż do miejsca wyłożenia onych w Grecyi).

4.

Należytości od takich listów są następujące:

a) listowe austryjackie;

b) listowe morskie.

Piérwsze płacić należy podług taryfy portoryjum listowego austryjackiego, drugie, a mianowicie od korespondencyj jońskich i greckich, po 12 kr., a od tych, które idą do miejsc innych i z tychże, przez statki parowe dotykanych, po 24 kr. od każdego listu pojedyńczego.

5.

Korespondencyje osób prywatnych do Władz publicznych w rzeczonych krajach i miastach, tudzież wzory i przedmioty drukowane, na krzyż obwiązane potreba i nadal przy podawaniu onych frankować.

Obwieszczenie gub. z dnia 18. Lipca 1845 do l. gub. 44129.

86.

O wydawaniu paszportów na domokrąztwo.

W celu zaprowadzenia stosownéj jednostajności w wydawaniu paszportów na domokrąztwo w każdéj prowincyi zosobna, postanowiła wysoka Kamera nadworna w porozumieniu z wysoką Kancelaryją nadworną dekretem z dnia 9. Maja 1845, do liczby 12395, ażeby paszporty na domokrąztwo na przyszłość podług załączonego wzoru I. .|· wydawano i w używanie wprowadzono.

Die Bescheinigungen, welche zu Folge hohen Hofkammer-Decretes vom 7. Juli 1843, Zahl 17446, und hierortiger Verordnung vom 15. August 1843, Zahl 48841, den Hausirern bei dem Ansuchen um Erneuerung der Hausirbewilligung gegen Einziehung des alten Hausirpasses zu ihrer Ausweisung erfolgt werden müssen, und welche für die Zeit, bis das Ansuchen erledigt wird, die Stelle der Hausirpässe zu vertreten haben, sind ferner nach dem im weitern Anschluße befindlichen Muster II. :|: gehörig ausgefüllt, den Hausirern zu ihrer vorschriftsmäßigen Deckung hinauszugeben.

Die Nachweisungen endlich, welche von den Hausirpaßwerbern nach Verschiedenheit der Fälle zu liefern sind, befinden sich in der mitfolgenden Zusammenstellung III. :||:

Mit dieser Zusammenstellung werden die k. k. Kreisämter nachträglich betheilt werden, damit die zur Instruirung der bemerkten Gesuche erforderlichen Erhebungen sogleich möglichst vollkommen gepflogen werden.

Mit Beziehung auf die h. Hofkammer-Decrete vom 13. Juni 1838, Zahl 15848, 2. November 1842, Zahl 26020, und 7. Juli 1843, Z. 17446, welche den k. k. Kreisämtern mit den hierortigen Verordnungen vom 29. August 1838, Zahl 52315, vom 11. Jäner 1843, Zahl 85410, und vom 15. August 1843, Zahl 48841 bekannt gegeben wurden, wird den k. k. Kreisämtern Behufs der entsprechenden Anwendung der oberwähnten Formulare nachstehende Belehrung ertheilt:

I. Bezüglich der Hausirpässe.

1. Die in dem Hausirpaß-Formulare eingeklammerten Stellen deuten die verschiedenen Fälle an, welche in Absicht auf die zu ertheilenden Hausirbewilligungen eintreten können, und jedesmal mit der Feder mittelst Tinte dem speciellen Falle angemessen ausgefüllt werden müssen.

2. Wird der Hausirhandel mit Baumwollwaaren dem Hausirer nicht bewilligt, so genügt es, auf dem Hausirpaße bei der Aufzählung der, vom Hausirhandel ausgeschlossenen Waaren (1. Absatz des Musters) im Allgemeinen »Baumwollwaaren« anzuführen. Wird hingegen das Hausiren mit Baumwollwaaren bewilligt, so ist unter den gedachten, vom Hausirhandel ausgeschlossenen Waaren der schriftliche Beisatz zu machen: »Baumwoll-»Spitzengrund (Bobbinet) und den der ämtlichen Bezeichnung (dem »Commerzial-Waarenstämpel) unterliegenden Baumwollwaaren, wenn die letzteren mit dieser Bezeichnung nicht versehen sind.«

3. Wird dem Hausirer ausnahmsweise die Haltung eines Waarenträgers gestattet, so ist — nach Durchstreichung der Worte:

Poświadczenia, które się stosownie do dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 7. Lipca 1843, do liczby 17446, i rozporządzenia gubernijalnego z dnia 15. Sierpnia 1843, do liczby 48841, domokrążcom na prośbę o odnowienie pozwolenia do domokrąztwa po odebraniu dawnego paszportu na domokrąztwo wydaje, a które do czasu zrezolwowania prośby mają zastępować miejsce paszportów na domokrąztwo, należy nadal wydawać domokrążcom dla nakazanego im przepisami wykazania się podług załączonego wzoru II. :|: zupełnie zapełnione.

Wreszcie dowody, jakie starający się o paszporty na domokrąztwo stosownie do różności wypadków złożyć powinni, zawiérają się w załączoném zestawieniu III. :||:

To zestawienie otrzymają c. k. Urzędy obwodowe późniéj, ażeby potrzebne do instruowania wymienionych próśb rozpoznawanie zaraz jak najdokładniéj odbywać się mogło.

Odnosząc się do dekretów wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 13. Czerwca 1838, do liczby 15848, z dnia 2. Listopada 1842, do liczby 26020 i z dnia 7. Lipca 1843, do l. 17446, ogłoszonych c. k. Urzędom obwodowym rozporządzeniami gubernijalnémi z dnia 29. Sierpnia 1838, do liczby 52315, z dnia 11. Stycznia 1843, do liczby 85410 i z dnia 15. Sierpnia 1843, do liczby 48841, daje się c. k. Urzędom obwodowym w celu należego zastosowania wymienionych powyżéj formularzów następujące objaśnienie:

I. Co do paszportów na domokrąztwo.

1. Miejsca w formularzu paszportu zaklamrowane, oznaczają różne wypadki, mogące zajść we względzie udzielania paszportów na domokrąztwo, i mają być każdą razą piórem i atramentem stosownie do każdego zosobna wypadku zapełnione.

2. Jeżeli się domokrążcy nie pozwala handlować towarami bawełnianémi, dosyć będzie wyliczając w paszporcie na domokrąztwo wyłączone z handlu domokrążnego, towary (1. odstęp wzoru), przytoczyć w ogólności »towarami bawełnianémi« Jeżeli się zaś pozwala prowadzić handel domokrążny towarami bawełnianémi, należy pod wymienionémi, z handlu domokrążnego wyłączonémi towarami dopisać: »tłem »koronkowém bawełnianém (bobinetem) i podpadającémi urzę»dowemu naznaczeniu (stęplowi handlowemu, dla towarów »przepisanemu) towarami bawełnianémi, jeżeli te ostatnie »tém naznaczeniem nie są opatrzone.«

3. Jeżeli się wyjątkowo pozwala trzymać nosiciela towarów, to, przemazawszy słowa: »równie jak domokrąztwo

»ebenso wie das Hausiren mit Gehilfen oder Trägern« — im 4. Absatze des Hausirpasses, nebst der ertheilten Bewilligung und der Personsbeschreibung des Trägers der schriftliche Beisatz zu machen:

»Die Betretung des Trägers auf dem Waaren-Transporte »ohne Begleitung des Hausirers, oder das Tragen eines Theiles »der zum Hausirhandel bestimmten Waaren von Seite des Letzte- »ren, wird als unbefugte Ausübung des Hausirhandels bestraft.«

4. In Fällen, in denen dem Hausirer im Gränzbezirke, oder im innern Zollgebiete der Hausirhandel mit controlpflichtigen Waaren bewilligt wird, ist in dem Hausirpaße schriftlich noch als 5. Absatz folgende Bemerkung anzufügen:

5. »Der Hausirer darf die, der gefällsämtlichen Controle »unterliegenden Waaren, nämlich (mit welchen ihm der Hausir- »handel hiermit bewilligt wird) nur an die Verbraucher, nicht »aber an Gewerbetreibende zum weiteren Handel, Verkaufe oder »zur Vornahme eines Gewerbsverfahrens absetzen, und er ist »überhaupt verpflichtet, rücksichtlich der genannten controlpflichti- »gen Waaren, die für den Transport und Umsatz derselben be- »stehenden besonderen Vorschriften zu beobachten.«

Wurde insbesondere das Hausiren mit Baumwollwaaren im Gränzbezirke oder im innern Zollgebiethe bewilligt, so muß hierzu noch weiters beigefügt werden:

»Auch hat die Menge der obigen Baumwollwaaren, mit »denen im Grunde der gegenwärtigen Bewilligung hausirt »werden darf, Fünfzig Pfund Wiener Gewichts (auf einmal) »nicht zu überschreiten.«

II. Bezüglich der von den Paßwerbern zu liefernden Nachweisungen.

Vor jeder Ertheilung eines Hausirpaßes muß auch die Frage erörtert werden, ob der Paßwerber nicht von Seite eines k. k. Gefällsgerichtes des Rechtes zum Hausiren verlustig oder zur Erlangung einer Hausirbefugniß unfähig erklärt worden sey.

Diese Erhebung wird demnach den k. k. Kreisämtern zur strengen Pflicht gemacht. Um denselben die Erfüllung dieser Obliegenheit zu erleichtern, sind die k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen im Wege der k. k. Gefällen-Landesbehörde angewiesen worden, von jedem Falle, wo gegen einen Hausirer der Verlust des Rechtes zum Hausiren oder die Unfähigkeit zur Erlangung einer Hausirbefugniß als Strafe oder als Strafverschärfung verhängt wird, dem betreffenden Kreisamte hievon die Mittheilung zu machen, damit dem Verurtheilten kein Hausirpaß mehr ertheilt werde.

Gubernial-Verordnung vom 19. Juli 1845 Gubernial-Zahl 36111.

z pomocnikami albo nosicielami« w 4tym odstępie paszportu na domokrąztwo należy oprócz udzielonego pozwolenia i opisania osoby zamieścić dopisek:

»Gdyby przydybano nosiciela podczas transportu towarów nie w towarzystwie domokrążcy, albo domokrążcę, niosiącego część przeznaczonych do handlu domokrąžnego towarów, karanoby to jako bawienie się domokrąztwem bez upoważnienia.«

4. W razie danego domokrążcy pozwolenia do prowadzenia domokrąztwa podpadającémi kontroli towarami w okręgu granicznym lub wewnątrz obwodu cłowego, powinno się w paszporcie na domokrąztwo jeszcze jako 5ty odstęp następującą zamieścić uwagę:

5. »Domokrążcy niewolno towarów, podpadających »kontroli Urzędów dochodowych, (to jest tych, którémi mu »się niniejszém handel domokrążny prowadzić pozwala) tylko »konsumentom nie zaś profesyjonistom na dalszy handel, »przedaż albo uskotecznienie jakiego postępowania profesyj- »nego zbywać, i w ogólności jest on obowiązany co do wy- »mienionych, kontroli podpadających towarów zachowywać »szczególnie o przewożeniu i przedaży tychże przepisy.«

Jeżeli w szczególności pozwolono prowadzić domokrąztwo towarami bawełnianémi w okręgu granicznym, albo w obwodzie cłowym, należy do tego dodać jeszcze:

»Nie powinna też ilość powyższych towarów bawełnia- »nych, którémi z mocy niniejszego pozwolenia wolno pro- »wadzić handel po domach, (na raz) przewyższać pięciudzie- »siąt funtów wagi wiédeńskiéj.«

II. Co do wywodów, które starający się o paszport złożyć mają.

Przed każdém udzieleniu paszportu na prowadzenie handlu po domach, powinno się roztrząsnąć pytanie, czy któren z c. k. Sądów dochodowych nie pozbawił starającego się o paszport prawa do prowadzenia handlu po domach, albo nie uznał go za niezdatnego do uzyskania pozwolenia do prowadzenia handlu po domach.

Zaleca się więc c. k. Urzędom obwodowym jak najnajsurowéj rozpoznanie tych okoliczności. W celu ulżenia im w téj powinności otrzymały c. k. kam. Administracyje powiatowe od c. k. Administracyi dochodów skarbowych polecenie, ażeby w każdym wypadku, gdy przeciwko domokrążcy za karę albo na zaostrzenie kary zawyrokowano utratę prawa do prowadzenia handlu po domach, albo niezdolność do uzyskania pozwolenia na prowadzenie handlu po domach, zawiadomiono o tém właściwy Urząd obwodowy, aby skazanemu nie wydano już paszportu na domokrąztwo.

Rozporządzenie gub. z dnia 19. Lipca 1845 do l. gub. 36111.

·|·

Formular I.

Nr. Provinz

Kreis

Hausir = Paß

für . . . . (Vor= und Zuname, dann Charakter und Wohnort) gebürtig von . . . . . .

Stand

Alter

Religion

Statur

besondere Kennzeichen.

Gesicht

Haare

Augen

Nase

Mund

Eigenhändige Unterschrift.

Dieser Paß ist nur bis . . . . . giltig, und berechtiget zum Hausirhandel mit . . . . (allen durch die bestehenden Vorschriften vom Hausirhandel nicht ausgeschlossenen Waaren)
(bestimmten namentlich aufzuführenden Waarengattungen)
(insbesondere mit den, der gefällsämtlichen Controle unterliegenden bestimmt zu bezeichnenden Waaren, allein oder zugleich mit andern Waaren) und zwar . . . . . . bloß im innern Zollgebiethe)
(im innern Zollgebiethe und in nachstehenden, im Gränzbezirke gelegenen Ortschaften oder obrigkeitlichen Bezirken)
(in nachstehenden, im Gränzbezirke gelegenen Ortschaften oder obrigkeitlichen Bezirken) . . . . (mit Zustimmung der k. k. Cameral=Bezirks=Verwaltung zu . . . .).

Erinnerungen.

1. Das Hausiren mit ausländischen Waaren ist unbedingt verboten. Auch ist das Hausiren mit nachbenannten Artikeln, wenn solche auch inländische Erzeugnisse wären, untersagt, als: mit allen Material = und Specerei = Waaren, destillirten Oelen, gebrannten Geistern, Rosoglio, Salben, Pflastern, Giften, und überhaupt allen, sowohl einfachen, als zubereiteten und zusammengesetzten Arzneien für Menschen und Thiere, ferner mit Quecksilber, Spießglas, und allen daraus kommenden Präparaten, dann Mineralsäuren, nebst allen Präparaten aus Blei, dann mit Zucker, Zuckerwerk, Chocolade, Lebkuchen und überhaupt

Formularz I.

L. ______ Prowincyja ______ Obwód

Paszport na domokrąztwo

dla . . . . (imię i nazwisko, tudzież godność i miejsce zamieszkania) rodem z . . . . . twarzy

stanu włosów

mającego lat ócz

religii nosa

wzrostu ust

szczególne znamiona

podpis własnoręczny.

Ten paszport ważny jest tylko do . . . . i upoważnia do prowadzenia handlu po domach . . . . (wszelkiémi przez istniejące przepisy z handlu domokrążnego niewyłączonémi towarami)
(określonémi, po nazwisku wymienić się mającémi rodzajami towarów)
(w szczególności podpadającémi kontroli Urzędów dochodowych, i wyraźnie opisanémi towarami, niémi samémi, albo też wraz z innémi towarami) mianowicie . . . .
(jedynie wewnątrz obwodu cłowego)
(wewnątrz obwodu cłowego i w następujących, w okręgu granicznym leżących miejscach albo powiatach Zwierzchności)
(w następujcych, w okręgu granicznym leżących miejscach albo powiatach Zwierchności) . . . . (za zezwoleniem c. k. kamer. Administracyi powiatowéj . . . . .)

Uwagi.

1. Handel po domach towarami zagranicznémi jest bezwarunkowo zakazany. Nie wolno też prowadzić domokrąztwa wyszczególnnioémi poniżéj towarami, gdyby te nawet były wyrobami krajowémi, jako to: wszelkiémi towarami materyalistów i korzennémi, olejami destylowanémi, spirytusami wypalanémi, rozolisem, maściami i plastrami, truciznami i w ogólności wszelkiémi, tak pojedyńczémi, jako też przyrządzonémi i złożonémi lekarstwami dla ludzi i źwierząt, tudzież merkuryjuszem, antymonem i wszelkiémi z niego robionémi preparatami, tudzież kwasami mineralnémi i

allen Leckerbissen, dann Büchern, Kalendern, Liedern und Bildern, (mit Ausnahme der auf Glas gemalten Bilder) ferner mit Edelsteinen, Gold und Silber, solches möge alt oder neu, bearbeitet oder unbearbeitet, geprägt oder ungeprägt, geschmolzen oder ungeschmolzen seyn; deßgleichen mit Loosen und Gewinnst-Objecten, mit Tabak, Salpeter, Schießpulver (in jenen Theilen des Zollgebietes, wo Salz controlpflichtig ist, auch) Salz (und mit jenen controlpflichtigen Waaren, für welche dem Hausirer die Bewilligung zum Hausiren nicht ertheilt wird, und die nicht ohnehin schon unter den vorstehenden Artikeln genannt sind).

2. Der Hausirer hat sich mit dem gegenwärtigen Paße bei Vermeidung der gesetzlichen Strafen bei den Obrigkeiten derjenigen Städte und Märkte, die er passirt, zur Beisetzung der ämtlichen Vidirung zu melden, und es ist demselben nicht erlaubt, sich in dem Kreise einer andern Provinz über zehn Tage aufzuhalten, wenn er nicht von dem betreffenden k. k. Kreisamte diesen Paß bestätiget erhalten hat.

3. Jede Verfälschung dieses Hausirpaßes, sie mag an was immer für einer Stelle desselben, an der obrigkeitlichen Bestätigung oder an der Vidirung unternommen worden seyn, wird nach dem allgemeinen Strafgesetze bestraft.

4. Das Hausiren mit bespannten Wägen und die Errichtung von förmlichen Niederlagen ist dem Hausirer eben so, wie das Hausiren mit Gehilfen oder Trägern verboten.

---

wszelkiémi preparatami z ołowiu, jako też cukrem, cukierkami, czekoladą, piernikami i w ogólności wszelkiémi łakociami, równie jak i książkami, kalendarzami, pieśniami i obrazami (wyjąwszy na szkle malowane), niemniéj drogiémi kamieniami, złotem i śrebrem, starém czy nowém, obrobioném czy nieobrobioném, bitém czy niebitém, topioném czy nietopioném; toż samo losami i przedmiotami do wygrania, tytuniem, saletrą, prochem strzelnym, (w owych częściach obwodu cłowego, gdzie sól podpada kontroli, także) solą (i owémi kontroli podpadającémi towarami, na które domokrążcy nie dano pozwolenia do przedawania po domach, a które nie są już tak pomiędzy powyższémi artykułami wymienione).

2. Domokrążca powinien się z niniejszym paszportem pod karą prawem ustanowioną u Zwierzchności owych miast i miasteczek, przez które będzie przechodził, dla zawidowania urzędowego zgłosić, i niewolno mu w obwodzie innéj prowincyi nad dziesięć dni bawić, jeżeli od właściwego c. k. Urzędu obwodowego nie uzyskał potwierdzenia tego paszportu.

3. Każde zfałszowanie tego paszportu na domokrąztwo, w którémkolwiek miejscu, czy to na potwierdzeniu Zwierzchności czy też na widowaniu, będzie karane podług powszechnéj Ustawy karnéj.

4 Domokrązcy niewolno prowadzić handlu po domach uprzężonémi wozami i zakładać formalnych składów, ani też bawić się domokrąztwem z pomocnikami lub nosicielami.

:|:

Formular II.

Bescheinigung

für den zur . . . . (Ortsobrigkeit, Dominium, Pfleggericht u. s. w.) N. N. gehörigen Hausirer N. N. (Vor= und Zuname, dann Charakter und Wohnort)

gebürtig von	Gesicht
Stand	Haare
Alter	Augen
Religion	Nase
Statur	Mund
besondere Kennzeichen	

Eigenhändige Unterschrift.

Derselbe handelt mit . . . (den im Paße aufgeführten) Waaren
(bloß im innern Zollgebiethe)
(im innern Zollgebiete und in nachstehenden, im Gränzbezirke gelegenen Ortschaften oder obrigkeitlichen Bezirken)
(in nachstehenden, im Gränzbezirke gelegenen Ortschaften oder obrigkeitlichen Bezirken).

Nachdem der genannte Hausirer mittelst Gesuches vom . . Zahl . . . . um einen neuen Hausirpaß unter Vorlegung seines von . . . . unterm . . . Zahl . . . ausgestellten und bis . . . giltigen Hausirpaßes eingeschritten ist, so wird demselben zu seiner Ausweisung die gegenwärtige Bescheinigung mit dem Beisatze ertheilt, daß ihm der Hausirhandel mit obigen Waaren nur unter genauer Befolgung der dießfalls bestehenden Vorschriften bis zum . . . . ., an welchem Tage der alte Hausirpaß erlischt, bewilligt sey.

Von . . . . . (der Localbehörde).

(Datum . . . . .).

(L. S.)

Unterschrift.

:|:

Formularz II.

Poświadczenie

dla należącego do . . . . (Zwierzchności miejscowéj, dominium, Sądu zawiadującego i t. d.) N. N. domokrzążcy N. N. (imię i nazwisko, tudzież godność i miejsce zamieszkania)

rodem z	twarzy
stanu	włosów
mającego lat	ócz
religii	nosa
wzrostu	ust
szczególne znamiona	

podpis własnoręczny.

Handluje on towarami . . . (w paszporcie wyrażonémi) jedynie wewnątrz obwodu cłowego)
(wewnątrz obwodu cłowego i w następujących, w okręgu granicznym leżących wsiach lub powiatach Zwierzchności)
(w następujących w okręgu granicznym leżących miejscach albo powiatach Zwierzchności).

Ponieważ wymieniony domokrążca w prośbie z dnia . . do liczby . . . o nowy paszport na domokrąztwo prosił, złożywszy wydany mu przez . . . . dnia . . . do liczby . . . i do dnia . . . ważny paszport na domokrąztwo, więc dla wykazania się daje mu się niniejsze pożwiadczenie z tą uwagą, iż mu pozwolono prowadzić handel po domach powyższémi towarami jedynie pod warunkiem ścisłego zachowania istniejących w tym względzie przepisów aż do . . . w którymto dniu dawny paszport na domokrąztwo kończy się.

Od . . . . (władzy miejscowéj.)

Dnia . . . .

(L. S.)

Podpis.

:||: Formular III.

Zusammenstellung der Nachweisungen,

welche von den Hausirpaßwerbern zu leisten sind.

1. Vor= und Zuname des Paßwerbers.
2. Geburtsort.
3. Wohnort.
4. Bisheriger Nahrungsstand.
5. Alter (durch das Geburtszeugniß).
6. Stand (ob ledig, verheirathet, verwitwet).
7. Religion.

8. Staatsbürgerschaft, so ferne sich solche aus den obigen Daten nicht von selbst ergiebt.

9. Ueber die erfüllte Militärpflicht oder die Befreiung von derselben.

10. Sittliches Verhalten (durch das obrigkeitliche Sitten=Zeugniß).

11) Ob und wann der Bewerber schon früher die Bewilligung zum Hausirhandel besessen, wann dieselbe erloschen sey, und auf welche Gegenstände sie sich erstreckte?

12. Für welche Gegenstände der Hausirpaß angesucht werde.

13. Wenn die Bewilligung zum Hausiren im Gränzbezirke oder aber mit controlpflichtigen Waaren im innern Zollgebiete angesucht wird, ist nachzuweisen, ob der Bewerber die Bewilligung zum Hausiren im Gränzbezirke oder mit controlpflichtigen Waaren im innern Zollgebiete bereits vor dem 1. April 1836 besessen, und seither auch ausgeübt habe.

14 Für welchen Zeitraum der Hausirpaß angesucht wird.

15 In Absicht auf den Gränzbezirk, in welchen namentlich zu benennenden Ortschaften oder obrigkeitlichen Bezirken das Hausiren gestattet werden soll.

16. Nachweisung der Erleichterung der Consumenten, wenn die Bewilligung zum Hausirhandel mit controlpflichtigen Waaren im innern Zollgebiete — oder die Nachweisung der wichtigen Gründe, wegen welcher die Bewilligung zum Hausirhandel im Gränzbezirke überhaupt angesucht wird (§§. 358 und 364 der Z. und St. M. O.)

17. Nachweisung der in dem Hofkammer=Decrete vom 7. April 1843 Zahl 13318 angedeuteten Gründe und Bedingungen zur Haltung eines Waarenträgers, wenn hierzu die Bewillung angesucht wird.

18. Nachweisung über die Entrichtung der Erwerbsteuer und der Hausirpaß=Stämpelgebühr

:||:

Formularz III.

Zestawienie wywodów,

które starający się o paszport na domokrąztwo dać ma.

1. Imię i nazwisko starającego się o paszport.
2. Miejsce urodzenia.
3. Miejsce zamieszkania.
4. Dotychczasowy sposób do życia.
5. Wiek (przez metrykę chrztu).
6. Stan (czy kawaler, żonaty, wdowiec).
7. Religija.
8. Obywatelstwo, o ile się z powyższych dat samo przez się nie okazuje.
9. Dowód, że powinności służenia wojskowo dopełnił, lub że od niéj jest uwolniony.

11. Czy i kiedy starający się już popierwéj pozwolenie do bawienia się handlem po domach posiadał, kiedy ono ustało i na jakie się przedmioty rozciągało?
12. Na jakie przedmioty prosi się paszport.
13. Jeżeli się prosi o pozwolenie do prowadzenia domokrąztwa w okręgu granicznym, albo też o pozwolenie przedawania towarów, podpadających kontroli, w obwodzie cłowym, należy wykazać, czy starający się pozwolenie do prowadzenia handlu po domach w okręgu granicznym albo towarami, kontroli podpadającémi wewnątrz obwodu cłowego już przed 1szym Kwietnia 1836 posiadał, i odtąd też z niego użytek robił.
14. Na jak długo się o paszport na domokrąztwo prosi.
15. We względzie na okręg graniczny, w których imiennie nazwać się mających miejscach (wsiach) albo powiatach zwierzchniczych domokrąztwo ma być pozwolone.
16. Okazanie ulgi dla konsumentów, jeżeli się prosi o pozwolenie do prowadzenia handlu po domach towarami, kontroli podlegającémi wewnątrz obwodu cłowego, albo okazanie ważnych powodów, dla których prosi się w ogólności o pozwolenie do prowadzenia handlu po domach w okręgu granicznym (§§. 358 i 364 Ust. cł. i monop).
17. Okazanie napomkniętych w dekrecie Kamery nadwornéj z dnia 7. Kwietnia 1843, do liczby 13318 powodów i warunków do trzymania nosiciela towarów, jeżeli się o pozwolenie do tego prosi.
18. Dowód, że podatek zarobkowy i należytość stęplowa od paszportu na domokrąztwo zapłacił.

87.

Hinsichtlich der Einbringung der von den Judengemeinden zu Gunsten der israelitischen Spitäler für die Verpflegung ihrer mittellosen Kranken an Heil- und Verpflegskosten zu leistenden Ersätze.

Nachdem die hierlandes bestehenden israelitischen Spitäler nur als Privat-Anstalten der betreffenden Judengemeinde anzusehen sind, deren Rechnungen keiner buchhalterischen Censur unterliegen, und welche zur Bestreitung ihrer Auslagen auf keinen Beitrag aus dem Staatsschatze oder aus sonst irgend einem öffentlichen Fonde zu rechnen haben, noch Vorschüsse aus denselben erhalten, so wird als Grundsatz festgesetzt, daß die von den betreffenden Judengemeinden oder einzelnen Partheien zu Gunsten dieser Heilanstalten für die in denselben behandelten mittellosen Kranken an Heil- und Verpflegskosten zu leistenden Ersätze, nicht wie es rücksichtlich des Lemberger israelitischen Spitals bisher geschah, im Wege der k. k. Kreiscassen und des k. k. Cameral-Hauptzahlamtes, sondern durch die Vorsteher der zahlungspflichtigen Gemeinde unmittelbar an das betreffende israelitische Spital abzuführen sind.

Dem gemäß sind auch die israelitischen Heilanstalten in Uebereinstimmung mit der für die christlichen Spitäler dießfalls ergangenen Normal-Vorschrift vom 26. April d. J. Zahl 14111 verpflichtet, von nun an die Einbringung der fräglichen Ersätze an Heil- und Verpflegskosten entweder im Wege der unmittelbaren Correspondenz, oder nöthigenfalls im Wege ihrer vorgesetzten Obrigkeit oder selbst mit Unterstützung des k. k. Kreisamtes zu bewirken, dessen Verpflichtung es seyn wird, die Einzahlung dieser Kurkosten-Rückstände in Berücksichtigung der hievon abhängigen Subsistenz der Heilanstalt im geeigneten Wege mit allem Nachdrucke und mit aller Beschleunigung zu bewirken.

Hiernach haben die k. k. Kreisämter das Weitere zu verfügen.

Gubernial-Verordnung vom 21. Juli 1845 Gubernial-Zahl 36245.

88.

Auf Viehmärkte darf kein Vieh zugelassen werden, dessen Eigenthümer nicht mit dem unentgeltlich und stämpelfrei durch die Ortsobrigkeiten auszustellenden Gesundheits-Certificate versehen ist.

Ungeachtet der während dem Andauern der gegenwärtig herrschenden Rinderpest von hieraus erlassenen wiederholten Erinnerungen

87.

O odzyskiwaniu kosztów leczenia i utrzymania, które gminy żydowskie na rzecz szpitalów żydowskich za utrzymywanie swoich ubogich chorych zwracać mają.

Ponieważ szpitale żydowskie w tutejszym kraju jedynie za zakłady prywatne właściwych gmin uważane być mają, których rachunki sprawdzeniu buchalterycznemu nie podlegają, i któro do opędzenia swych wydatków na żaden zasiłek ze Skarbu publicznego albo też z jakiego innego funduszu publicznego liczyć nie mogą, ani też zaliczki z tychże nie dostają, więc stanowi się za zasadę, że koszta leczenia i utrzymania, które gminy żydowskie albo też osoby prywatne szpitalom za leczenie ubogich chorych zwracać mają, nie przez c. k. kasy obwodowe i c. k. główny Urząd płatniczy, jak się to względem szpitalu żydowskiego Lwowskiego dotychczas działo, lecz przez przełożonych gmin, do płacenia obowiązanych, bezpośrednio właściwemu szpitalowi oddane być mają.

Według tego są też szpitale żydowskie stosownie do wydanego w tym względzie dla szpitalów chrześcijańskich przepisu z dnia 26. Kwietnia t. r. do liczby 14111, obowiązane, odtąd starać się pobrać wynagrodzenie kosztów leczenia i utrzymywania albo za pomocą bezpośredniej korespondencyi, albo w razie potrzeby za pośrednictwem swojéj Zwierzchności, albo nawet za wsparciem c k. Urzędu obwodowego, którego powinnością będzie, zapłacenie zaległych kosztów kuracyi ze względem na zależące od tego utrzymanie się szpitalu stosownym sposobem z wszelką sprężystością i wszelkiém przyspieszeniem do skutku przyprowadzić.

Stosownie do tego poczynią c. k. Urzędy obwodowe dalsze rozrządzenia.

Rozporządzenie gub. z dnia 21. Lipca 1845 do l. gub. 36245.

88.

Bydła, którego właściciel nie ma dla niego poświadczenia Zwierzchności miejscowej, bezpłatnie i bez stęplu wydać się mającego na to, że zdrowe, puszczać na jarmarki nie wolno.

Pomimo, że od czasu, jak panuje teraz zaraza na bydło, krotne już ze strony Rzadu powychodziły upomnienia, aby

wegen genauer Handhabung der durch bereits bestehende Vorschriften zur Abhaltung dieser Seuche vorgezeichneten Vorsichten, gelangt man fortan zur Ueberzeugung, daß dieselben von Seite der hierzu berufenen Obrigkeiten nicht mit dem erforderlichen Nachdrucke gehandhabt werden, und es ist insbesondere neuerlich der Fall vorgekommen, daß die Rinderpest durch auf einem Markte angekaufte Viehstücke, deren Verkäufer mit den vorgeschriebenen Gesundheits-Certificaten nicht versehen waren, eingeschleppt wurde.

In Folge des hohen Hofkanzlei-Decretes vom 28. Juni d. J. Zahl 21500 wird daher den k. k. Kreisämtern mit Beziehung auf die Gubernial-Erlässe vom 20. August und 30. October v. J. Zahl 51210 und 67942, dann mit Hinweisung auf den Präsidial-Erlaß vom 9 September v. J. Z. 6658 neuerlich zur angelegentlichen Pflicht gemacht, den Normal-Vorschriften vom 30. Jäner und 23. October 1829 Zahl 5545 und 62583 gemäß mit allen denselben zu Gebothe stehenden Mitteln darauf einzuwirken, daß auf die Viehmärkte kein Vieh zugelassen werde, dessen Eigenthümer nicht mit dem vorgeschriebenen, demselben von den Ortsobrigkeiten unentgeltlich und stämpelfrei auszustellenden, in gehöriger Form abgefaßten Gesundheits-Certificate versehen ist, so wie andererseits auch zu überwachen ist, daß sich von Seite der Obrigkeiten in Ausfolgung dieser Certificate an die Vieheigenthümer keine zwecklosen, und nicht durch die Vorschriften und Zeit und Ortsverhältnisse gerechtfertigten Schwierigkeiten und Plackereien, welche auf den Handel und Verkehr nachtheilig einwirken müßten, erlaubt werden.

Die genaue und strenge Handhabung dieser Anordnungen ist gegenwärtig um so unerläßlicher, als die Rinderpest in mehreren Kreisen Galiziens, wo sie bereits dem Erlöschen nahe war, neuerlich auftauchte, und als nur durch ein energisches und zweckentsprechendes Einwirken von Seite der k. k. Kreisämter und der Obrigkeiten den weiteren Seuchenfortschritten Einhalt gethan werden kann.

Gubernial-Verordnung vom 23. Juli 1845 Gubernial-Zahl 43661.

89.

Gesundheits-Certificate für das zum Verkaufe zu den Viehmärkten im Lande gebrachte Schlachtvieh sind stämpelfrei.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit dem Decrete vom 3. Juni 1845 Zahl 15389-1119 bedeutet, daß die Gesundheits-

ostrożności wydane już przepisami dla przerwania téj zarazy ściśle zachowane były, ciągle przekonywać się musimy, że tych ostrożności Zwierzchności do tego powołane nie z należytą gorliwością przestrzegają, jakoż w szczególności wydarzyło się niedawno, że zaraza bydlęcia przez bydlęta na jarmarku zakupione, których przedawcy przepisanych certyfikatów zdrowia nie mieli, w kraj zaniesioną została.

W skutek więc dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 28. Lipca r. b. do liczby 21500, z odniesieniem się do rozporządzeń gubernialnych z dnia 20. Sierpnia i 30. Października r. z. do liczby 51210 i 67942, odsełając nie mniéj do rozporządzenia prezydyjalnego z dnia 9. Września r. z. do liczby 6658, wkłada się znowu na c. k. Urzędy cyrkułowe ten szczególniejszéj pieczy obowiązek, aby stosownie do przepisów normalnych z dnia 30. Stycznia i 23. Października 1829, do liczby 5545 i 62583, wszelkiémi w ich mocy będącémi środkami, do tego jak najdzielniéj przykładały się, aby na jarmarki, żadnego bydła nie puszczano, któregoby właściciel nie miał poświadczenia o zdrowiu bydła swojego, przez Zwierzchności miejscowe bezpłatnie i bez stęplu w należytéj formie wydać się mającego, jak równie c. k. Urzędy cyrkułowe nad tém czuwać mają, aby Zwierzchności w wydawaniu takich certyfikatów dla właścicieli bydła, nie ważyły się robić jakich bez celu trudności i uciążliwości, którychby ani przepisy, ani czas i stosunki miejscowe nie usprawiedliwiały, a któreby na handel szkodliwy wpływ wywierać musiały.

Scisłe i surowe zachowywanie tych rozporządzeń, jest w czasie obecnym, tém nieodzowniejsze, gdy zaraza na bydło w wielu cyrkułach Galicyi, która już blizką była utłumienia, na nowo pojawiać się zaczęła, i gdy tylko przez gorliwe i celowi odpowiedne usiłowanie c. k. Urzędów cyrkułowych jak i Zwierzchności miejscowych dalszemu téj zarazy szérzeniu się zagrodzono być może.

Rozporządzenie gub. z dnia 23. Lipca 1845 do l. gub. 43661.

89.

Poświadczenia zdrowia dla bydła rzeźnego na jarmarki w kraju na przedaż prowadzonego, są wolne od stęplu.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna, wskazała dekretem z dnia 3. Czerwca 1845 do liczby 15389-1119, że cer-

Certificate für das Schlachtvieh, welches zum Verkaufe zu den Viehmärkten im Lande gebracht wird, im Sinne des §. 81 Z. 33. des Stämpelgesetzes vom Stämpel frei zu lassen sind, daß diese Begünstigung jedoch auf derlei Gesundheits-Certificate für die, für andere Länder bestimmten Triebheerden nicht auszudehnen ist.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 30. Juni 1845 Zahl 17423, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen.

Gubernial-Verordnung vom 23. Juli 1845 Gubernial-Zahl 46979, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur weiteren Kundmachung.

90.

Ermächtigung des Finanzwach-Respicienten zu Andrychau zur Ausstellung von Bezugs- und Versendungskarten, dann Ersatzbolleten über Baumwollgarne und Baumwollwaaren.

Die k. k. galizische vereinte Cameral-Gefällen-Verwaltung hat den Finanzwach-Respicienten zu Andrychau, der bisher nur zu den Hilfs-Amtshandlungen der Waaren-Controle ermächtiget war, auch zur Ausstellung von Bezugs- und Versendungskarten, dann Ersatzbolleten über Baumwollgarne und Baumwollwaaren, ferner von Bezugskarten oder Ersatzbolleten über Baumwollgarn für den Verkehr im Kleinen, in der Eigenschaft eines Waaren-Controlsamtes ermächtiget.

Dieses wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß mit dem Beisatze gebracht, daß dieses Amt mit 1. August 1845 in Wirksamkeit treten werde.

Gubernial-Kundmachung vom 27. Juli 1845 Gubernial-Zahl 48084.

91.

Womit sowohl die Verfertigung als der Gebrauch der Punzen, Stämpeln und Gußmodelle von Münzen für eine schwere Polizei-Uebertretung gegen die öffentlichen Anstalten erklärt wird.

Seine k. k. Majestät haben mit der allerhöchsten Entschließung vom 28. Juni l. J. anzuordnen geruhet, daß sowohl die Verfertigung als der Gebrauch von Punzen, Stämpeln und Gußmodellen, von was immer für einer Form, mit welchen Abdrücke oder plastische Nachbildungen von Münzen nach einem im In-

tyfikaty zdrowia dla bydła rzeźnego na jarmarki w kraju na przedaż prowadzonego, w myśl §. 81, l. 33 Ustawy stęplowéj, od stęplu wolne zostawać mają, że wszelako to uwzględnienie nie ma się rozciągać do certyfikatów zdrowia dla stad bydlęcych innym krajom przynaczonych.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z d. 30. Czerwca 1845 do liczby 17423, do wszystkich c. k. Administracyj powiatowych.

Rozporządzenie gub. z dnia 23. Lipca 1845 do liczby gub. 46979, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych dla dalszego obwieszczenia.

90.

Upoważnienie respicyjenta straży finansowéj w Andrychowie do wydawania kart na sprowadzenie lub wysełkę, tudzież kart zastępczych na przędzę bawełnianą i towary bawełniane.

C. k. galicyjska połączona Administracyja dochodów skarbowych respicyjenta straży finansowéj w Andrychowie, który dotychczas tylko do czynności pomocniczych kontroli towarów był umocowany, także do wydawania kart na sprowadzenie i przesełkę, tudzież kart zastępczych na przędzę bawełnianą i towary bawełniane, nakoniec kart na sprowadzenie czyli kart zastępczych na przędzę bawełnianą dla handlu drobiazgowego, z własnością Urzędu kontrolującego towary upoważniła.

Co się niniejszém z tą uwagą do publicznéj wiadomości podaje, że Urząd ten dnia 1. Sierpnia 1845 działać zacznie.

Obwieszczenie gub. z dnia 27. Lipca 1845 do l. gub. 48081.

91.

Tak robienie jako i używanie cech, stęplów i modelów do odlewania monet uznaje się za cięzkie przestępstwo policyjne przeciwko urządzeniom publicznym.

Jego c. k. Mość raczył najwyższą uchwałą z dnia 28. Czerwca t. r. rozporządzić, ażeby tak sporządzanie jako i używanie cech, stęplów i modelów do odlewania jakiéjkolwiek formy, któremiby można na metalu zrobić odcisk lub naśladowanie monet z znamieniem, w kraju lub za granicą prawnie uży-

oder Auslande gesetzlich gangbaren Gepräge in Metallen erzeugt werden können, dieselben mögen zum Spielwerke, zu Verzierungen oder sonst was immer für einen, obgleich an sich erlaubten Zweck bestimmt seyn; — als schwere Polizei-Uebertretung gegen die öffentlichen Anstalten zu behandeln, und nach dem 84. §phe des II. Theiles des Strafgesetzbuches zu bestrafen sind.

Welche allerhöchste Entschließung in Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 1. Juli 1845 Zahl 22396 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 28. Juli 1845 Gubernial-Zahl 45815.

92.

Ueber die Festsetzung eines Präclusiv-Termines zur gänzlichen Einziehung sämmtlicher Banknoten der drei ersten älteren Formen.

Seine k. k. Majestät haben mit allerhöchster Entschließung vom 18. Juli 1845 der privilegirten österreichischen Nationalbank zur gänzlichen Einziehung sämmtlicher Banknoten der drei ersten älteren Formen, nämlich:

vom 1. Juli 1816,
vom 23. Juni 1825,
vom 9. December 1833 und
vom 8. December 1834

einen peremptorischen Präclusiv-Termin von drei Jahren in der Art zu bewilligen geruht, daß nach der beiliegenden ./. Bekanntmachung der Bank-Direction die Umwechslung dieser älteren Banknoten gegen bankmäßige Silbermünze, oder gegen dermal im Umlaufe befindliche Banknoten der neueren Form nur mehr bis zum 31. August 1848 unmittelbar bei der Bank-Direction Statt finden kann, und vom 1. September 1848 angefangen, jede weitere Einlösung solcher älterer Banknoten für immer aufzuhören hat.

Die Inhaber solcher älterer Banknoten werden demnach aufgefordert, die Umwechslung derselben in der festgesetzten Frist um so gewisser zu bewirken, als sie mit dem Ablaufe dieser Frist von der privilegirten österreichischen National-Bank unbedingt zurückgewiesen werden.

Gubernial-Kundmachung vom 31. Juli 1845 Präsidial-Zahl 6476.

wanem, czyto do zabawki, czy do przyozdobienia, albo jakiego innego lubo przez się pozwolonego celu, jako ciężkie przestępstwa policyjne przeciwko urządzeniom publicznym uważano i podług §fu. 84 Części II. Ustawy karnéj karano.

To najwyższe postanowienie podaje się w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 1go Lipca 1845, do liczby 22396 do publicznéj wiadomości.

Obwieszczenie gub. z dnia 28. Lipca 1845 do l. gub. 45815.

92

O ustanowieniu terminu zawitego (terminus peremptorius) do zupełnego ściągnienia wszystkich nót bankowych trzech piérwszych form dawniejszych.

Najjaśniejszy Pan raczył najwyższą uchwałą z dnia 18 Lipca 1845 uprzywilejowanemu austryjackiemu bankowi narodowemu dozwolić do zupełnego ściągnienia wszystkich nót bankowych trzech piérwszych form dawniejszch, to jest:

z dnia 1. Lipca 1816,
z dnia 23. Czerwca 1825,
z dnia 9. Grudnia 1833 i
z dnia 8. Grudnia 1834

terminu zawitego trzyletniego w ten sposób, że podług załączonego tutaj ogłoszenia .|· Dyrekcyi bankowéj wymiana tych dawniejszych nót bankowych na ustanowioną dla banku monetę śrebrną albo na będące obecnie w obiegu noty bankowe nowszéj formy już tylko do dnia 31. Sierpnia 1848 bezpośrednio u Dyrekcyi bankowéj nastąpić może, a zaczawszy od dnia 1. Września 1848 wszelkie wykupno takich dawniejszch nót bankowych na zawsze ustać powinno.

Posiadaczów takich dawniejszych nót bankowych wzywa się więc, ażeby je w ciągu wyznaczonego czasu tém pewniéj wymieniali, ile że po upływie tego terminu uprzywilejowany austryjacki Bank narodowy bezwarunkowoby ich odmównie odprawił.

Obwieszczenie gub. z dnia 31. Lipca 1845 do l. prez. 6476.

·|·

Bekanntmachung der Bank=Direction. Wien am 31ten Juli 1845.

Nachdem Seine k. k. Majestät mit allerhöchster Entschließung vom 18. Juli 1845 geruht haben, der privilegirten österreichischen National=Bank zur gänzlichen Einziehung sämmtlicher Banknoten der drei ersten älteren Formen einen peremptorischen Präclusiv-Termin in der Art zu ertheilen, daß nach dem 31. August 1848 jede weitere Einlösung solcher älterer Noten für immer aufzuhören hat; so wird hiermit allgemein bekannt gemacht, daß dieselben von nun an und bis einschließig 31. August 1848 nur in Wien und unmittelbar bei der Bank=Direction übernommen werden, wogegen deren Betrag bei der Bank-Casse, nach Wahl des Eigenthümers, entweder in bankmäßiger Silbermünze, oder in jener Gattung von Banknoten erfolgt werden wird, welche sich zur Zeit der Umwechslung im Umlaufe befinden.

Diese zur gänzlichen Einziehung bestimmten Banknoten werden hiermit zugleich nach allen Cathegorien näher bezeichnet, nämlich:

Banknoten der I. ursprünglichen Form,
bei denen der letzte Umtausch = Termin auf den 30. Juni 1831 festgesetzt war:

Zu 5 fl. und zu 10 fl.	mit dem Datum 1. Juli 1816; ausgegeben laut Regierungs=Circular vom 20. Juni 1816; — einberufen mittelst der Kundmachung vom 20. Mai 1828.
Zu 25 fl. und zu 50 fl.	mit dem Datum 1. Juli 1816; ausgegeben laut Regierungs=Circular vom 20. Juni 1816; — einberufen mittelst der Kundmachung vom 1. Juni 1829.
Zu 100 fl.	mit dem Datum 1. Juli 1816; ausgegeben laut Regierungs=Circul. vom 28. August 1816; — einberufen mittelst der Kundmachung vom 1. Juni 1829.
Zu 500 fl. und zu 1000 fl.	mit dem Datum 1. Juli 1816; ausgegeben laut Regierungs=Circul. vom 28. August 1816; — einberufen mittelst der Kundmachung vom 16. December 1830.

·|·

Ogłoszenie Dyrekcyi bankowéj w Wiédniu z dnia 31. Lipca 1845.

Ponieważ Najjaśniejszy Pan najwyższém postanowieniem z d. 18. Lipca 1845 uprzywilejowanemu austryjackiemu bankowi narodowemu do zupełnego ściągnienia wszystkich nót bankowych trzech piérwszych form dawniejszych w ten sposób termin zawity wyznaczyć raczył, że po dniu 31ym Sierpnia 1848 wszelkie wykupno takich nót dawniejszych na zawsze ustać powinno, więc ogłasza się niniejszém publicznie, iż się one odtąd aż do dnia 31. Sierpnia 1848 tylko w Wiédniu i bezpośrednio w Dyrekcyi banku przyjmuje, kwotę zaś, jakę one wynoszą, odbierze właściciel z kasy bankowéj podług wyboru albo w ustanowionéj dla banku monecie srebrnéj, albo w owym rodzaju nót bankowych, jakie w czasie wymiany będą w obiegu.

Te do zupełnego ściągnienia przeznaczone noty bankowe opisuje się tutaj zarazem dokładniéj podług wszelkich kategoryj, mianowicie:

Noty bankowe 1széj pierwotnéj formy,

dla których ostatni termin do wymiany na dzień 30. Czerwca 1831 był wyznaczony:

Po 5 ZłR. i po 10 ZR.	z datą 1go Lipca 1816; wydane podług okolnika rządowego z d. 20. Czerwca 1816; odwołane ogłoszeniem z d. 20. Maja 1828.
po 25 ZłR. i po 50 ZłR.	z datą 1go Lipca 1816; wydane podług okolnika rządowego z d. 20. Czerwca 1816; odwołane ogłoszeniem z d. 1. Czerwca 1829.
po 100 ZłR.	z datą 1go Lipca 1816; wydane podług okolnika rządowego z d. 28. Sierpnia 1816; odwołane ogłoszeniem z d. 1. Czerwca 1829.
po 500 ZłR. i po 1000 ZłR.	z datą 1go Lipca 1816; wydane podług okolnika rządowego z d. 28. Sierpnia 1816; odwołane ogłoszeniem z d. 16. Grudnia 1830.

Banknoten der II. Form, (sogenannte Doppelfärbige),
bei denen der letzte Umtausch = Termin auf den 30. Juni 1843 bestimmt war:

Zu 5, 10, 25, 50, 100, 500 und 1000 fl., alle mit dem Datum 23. Juni 1825, und hievon jene
zu 5 und 10 fl, ausgegeben laut Regierungs-Circulare vom 16. Juni 1828, und
einberufen mittelst der Kundmachung vom 20. Mai 1839; jene
zu 25, 50 und 100 fl., ausgegeben laut Regierungs = Circulare vom 15. Juni 1829, und
einberufen mittelst der Kundmachung vom 15. October 1841; endlich jene
zu 500 und 1000 fl., ausgegeben laut Regierungs-Circulare vom 20. December 1830, und
einberufen mittelst der Kundmachung vom 15. October 1841.

Banknoten der III. Form,
für welche der letzte Umtausch = Termin auf den 30. September 1843 festgesetzt war:

Zu 5 fl. mit dem Datum 9. December 1833; dann
zu 10 fl. mit dem Datum 8. December 1834;
beide Cathegorien ausgegeben laut Regierungs = Circulare vom 16. Juni 1839, und
einberufen mittelst der Kundmachung vom 15 October 1841.

Nach dem 31. August 1848 kann eine Umwechslung der vorstehenden Gattungen von Banknoten in keiner Weise mehr Statt finden.

93.

Betreffend die Competenz der Verlassenschafts = Abhandlungs-Behörde zur Entscheidung über die bestrittene Giltigkeit des Testamentes und über das Begehren um Sequestration des streitigen Nachlaßes.

Ueber die zur Verhandlung gekommene Frage, ob die zur Abhandlung einer Verlassenschaft competente Gerichts-Behörde auch berufen sey, über die bestrittene Giltigkeit des Testamentes und über das Begehren um Sequestration des streitigen Nachlaßes zu entscheiden, haben Seine k. k. Majestät mit allerhöchstem Handschreiben vom 5. April 1845 folgende Bestimmungen zu genehmigen geruhet:

Noty bankowe 2giéj formy (tak zwane dwukolorowe), dla których termin do wymiany na dzień 30. Czerwca 1843 był wyznaczony:

Po 5, 10, 25, 50, 100, 500 i 1000 ZłR. wszystkie z dnia 23go Czerwca 1825, a z tych

5cio i 10cio Zł. reńskowe wydane podług okolnika rządowego z dnia 16go Czerwca 1828, i odwołane ogłoszeniem z dnia 20. Maja 1839;

25cio, 50cio i 100 Zł. reńskowe wydane podług okolnika rządowego z dnia 15go Czerwca 1829, i odwołane ogłoszeniem z dnia 15. Października 1841; wreście

500 i 1000 Zł. reńskowe, wydane podług okolnika rządowego z dnia 20. Grudnia 1830 i odwołane ogłoszeniem z dnia 15. Października 1841.

Noty bankowe 3ciéj formy, dla których termin do wymiany na dzień 30ty Września 1843 był wyznaczony:

Po 5 ZłR. z datą 9go Grudnia 1833; tudzież
po 10 ZłR. z datą 8go Grudnia 1834;
obiedwie kategoryje wydane podług okolnika z dnia 16. Czerwca 1839, i
odwołane ogłoszeniem z dnia 15. Października 1841.

Po 31szym Sierpnia 1848 nie może wymiana powyższych gatunków nót bankowych żadną miarą nastąpić.

93.

O kompetencyi Władzy, spadek pertraktującéj, do rozstrzygania zaprzeczonéj ważności testamentów i prośby o sekwestracyję spadku spornego.

Na wzięte pod rozpoznanie pytanie, czy Władza sądowa, właściwa do pertraktowania spadku, ma także rozstrzygać zaprzeczoną ważność testamentu i prośbę o sekwestracyję spadku spornego, raczył Najjaśniejszy Pan najwyższym listem własnoręcznym z dnia 5go Kwietnia 1845, następujące zatwierdzić postanowienie:

»Aus der Competenz einer Gerichts-Behörde zur Verlaß-Abhandlung folgt, daß während der Dauer der letztern kein anderes Gericht über die behauptete Ungiltigkeit des Testamentes, oder über andere Klagen, welche das Erbrecht oder die Erbtheilung betreffen, entscheiden, oder die Sequestration des streitigen Nachlaßes bewilligen kann.«

»Nach erfolgter Einantwortung steht es dem Kläger frei, den Erben bei dem Gerichte, welches die Abhandlung gepflogen hat, oder bei dessen persönlichem Richter zu belangen.«

Welche allerhöchste Entschließung in Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 4. Juli 1845 Zahl 22555-1540 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 31. Juli 1845 Gubernial-Zahl 45595.

94.

Die Eingaben an die montanistischen Oberämter unterliegen dem Stämpel von 10 kr. für den Bogen.

Aus Anlaß einer vorgekommenen Anfrage hat die hohe k. k. allgemeine Hofkammer im Einvernehmen mit der k. k. Hofkammer im Münz- und Bergwesen erklärt: daß die Eingaben in nicht gerichtlichen Angelegenheiten an die montanistischen Oberämter überhaupt, dem Stämpel von 10 kr. zu unterziehen sind, wenn gleich die Eingaben in nicht gerichtlichen Angelegenheiten an die mit diesen Oberämtern vereinigten Berggerichte dem Stämpel von 6 kr. unterliegen.

Diese hohe Entscheidung wird im Grunde Decretes der hohen k. k. allgemeinen Hofkammer vom 4. April 1845 Z. 5131-368 zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 1. August 1845 Gubernial-Zahl 49129.

95.

Ueber das Verfahren bei Execution beweglicher Sachen, auf welche dritte Personen Eigenthums- oder andere Rechte zu haben behaupten.

Seine k. k. Majestät haben mit allerhöchster Entschließung vom 24. Mai 1845 über das bei Execution beweglicher Sachen, auf welche dritte Personen Eigenthums- oder andere Rechte zu haben behaupten, zu beobachtende Verfahren folgende Vorschrift allergnädigst zu genehmigen geruht:

»Z kompentencyi Władzy sądowéj do pertraktacyi spad-»ku wynika, że w ciągu jéj żaden inny Sąd utrzymywanéj »nieważności testamentu, ani też innéj skargi, tyczącéj się »prawa dziedzictwa albo podziału spadku, rozstrzygać, albo »sekwestracyi spadku spornego dozwolić nie może.«

»Po przyznaniu dziedzictwa wolno powodowi pozwać »dziedzica do Sądu, któren spadek pertraktował, albo też do »jego osobistego sędziego.«

To najwyższe postanowienie podaje się w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 4. Lipca 1845, do liczby 22555-1540 do publicznéj wiadomości.

Obwieszczenie gub. z dnia 31. Lipca 1845 do l. gub. 45595.

94.

Podania do nadurzędów górniczych podpodają stęplowi 10 krajcarów od arkusza.

Na zrobione zapytanie oznajmiła wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna, porozumiawszy się z c. k. Kamerą nadworną w rzeczach mennictwa i górnictwa: że podania w sprawach niesądowych do nadurzędów górniczych w ogólności podpadają stęplowi 10 kr., chociaż podania w sprawach niesądowych do połączonych z témi nadurzędami Sądów górniczych stęplowi 6 kr. podpadają.

To wysokie rozporządzenie podaje się stosownie do dekretu wysokiéj c. k powszechnéj Kamery nadwornéj z dnia 4. Kwietnia 1845, do liczby 5131-368 do publicznéj wiadomości.

Obwieszczenie gub. z dnia 1. Sierpnia 1845 do l. gub. 49129.

95.

Jak postąpić przy egzekucyi na ruchomościach, względem których trzecie osoby twierdzą, że mają do nich prawo własności, lub jakie inne.

Jego c. k. Mość raczył najwyższém postanowieniem z dnia 24. Maja 1845 co do postępowania, jakie zachować należy przy egzekucyi do rzeczy ruchomych, w których trzecie osoby twierdzą, że mają do nich prawo własności lub inne, uchwalić najłaskawiéj przepisy następujące:

§. 1.

Die dem Kläger bewilligte Execution des beweglichen Vermögens ist, wenn derselbe darauf beharrt, der Einwendungen dritter Personen ungeachtet, an allen Vermögensstücken zu vollziehen, welche bei der Vornahme in dem Besitze des Schuldners angetroffen werden.

Zweifelt der Gerichtsdiener, ob er den Geklagten, oder denjenigen, welcher sich der Execution widersetzt, als Besitzer anzusehen habe, so hat er dieses unter der gehörigen Vorsicht, daß die Amtshandlung nicht vereitelt werde, dem Gerichte anzuzeigen, von welchem er abgeordnet ist, und letzteres ihm unverzüglich die, den Umständen angemessene Belehrung zu seinem Benehmen zu ertheilen.

§. 2.

In jedem Falle hat der Gerichtsdiener bei Vornahme der Pfändung alle angemeldeten Ansprüche dritter Personen anzumerken, und dem Gerichte liegt ob, diese Personen zur Wahrnehmung ihrer Rechte, von der Bewilligung der weiteren Executionsschritte, wenn dieselben zuläßig befunden werden, in Kenntniß zu setzen.

§. 3.

Diejenigen, welche sich in ihrem Besitze, Eigenthume oder anderen Rechten für gekränkt halten, haben solche, um die Aufhebung der Execution zu bewirken, bei dem Richter, welcher die Execution vorgenommen hat, oder wenn deren Vornahme auf Ersuchen einer andern Gerichtsbehörde erfolgt wäre, nach ihrer Wahl bei dem einen oder dem anderen dieser beiden Gerichte geltend zu machen.

Auch können sie bei demselben Gerichte, wo die Verhandlung anhängig gemacht wird, verlangen, daß während der Dauer derselben, im Falle hinreichender Bescheinigung ihrer Ansprüche, unbedingt, außer diesem Falle aber, doch gegen Sicherstellung für allen Schaden mit den weiteren Executionsschritten in soferne inne gehalten werde, als ihnen sonst ein unwiederbringlicher Nachtheil zugefügt werde.

§. 4.

Befinden sich die zu pfändenden Gegenstände in Verwahrung eines anderen Gerichtes, einer öffentlichen Behörde oder in Händen eines Dritten, so ist diesem die Pfändungs-Verordnung zuzustellen, und zugleich nach Umständen wegen der Beschreibung und künftigen Verwahrung dieser Gegenstände eine zweckmäßige Verfügung zu treffen.

Weigert sich der dritte Besitzer die Execution zuzulassen, so soll ihm dennoch die Pfändungs-Verordnung zugestellt werden.

§. 1.

Egzekucyi, powodowi dozwolonéj, do majątku ruchomego, dopełnić należy na wszystkich rzeczach ruchomego majątku, które przy rozpoczęciu egzekucyi w posiadaniu dłużnika znalezione będą, bez względu na wszelkie zarzuty trzecich osób, jeżeli powód przytém obstaje.

Gdy woźny sądowy powątpiéwa, czy pozwanego, lub tego, co się egzekucyi opiéra, za posiadacza uważać ma, wtedy, zachowując należytą ostrożność, aby czynność jego urzędowania unadaremnioną nie została, doniesie o tém Sądowi temu, który go do egzekucyi wyznaczył, a Sąd udzieli onemu bezzwłocznie stosowną do okoliczności instrukcyję, jak postępować ma.

§. 2.

W każdym razie woźny przedsiębiorąc grabienie rzeczy, zapisać ma wszelkie wniesione prawa osób trzecich, a Sądu będzie rzeczą, osoby te dla pilnowania się w prawach swoich uwiadomić o dozwolonych dalszych krokach egzekucyi, jeżeli dopuszczenie takowych uznaném będzie.

§. 3.

Ci, którzy się w swojém posiadaniu, w swojéj własności lub w innych prawach swoich pokrzywdzonymi być mniemają, roszczenia takowe, aby wyjednać uchylenie egzekucyi, wnieść mają u tego sędziego, który egzekucyją przedsiebrał, lub jeżeli ta przedsięwzięta była na wstawienie się Sadu innego, u tego, lub u tamtego z tych obu Sądów podług własnego wyboru.

Mogą nawet u tego samego Sądu, gdzie taka rozprawa wytoczoną będzie, domagać się, aby dalsze kroki egzekucyi przez czas trwającéj rozprawy, gdyby roszczenia ich dostatecznie wyjaśnione były, bezwarunkowo, bez tego zaś wyjaśnienia, ale zawsze z zabezpieczeniem od wszelkiéj szkody, tak dalece wtrzymane były, jak dalece w razie przeciwnym niepowetowaną szkodę poniešćby musieli.

§. 4.

Jeżeli rzeczy zagrabione znajdują się w zachowaniu u innego Sądu, u jakiéj Władzy publicznéj lub w rękach jakiéj trzeciéj osoby, natenczas tym rozporządzenie grabieży doręczone, a w miarę okoliczności względem opisania rzeczy i przyszłego ich przechowania, stosowne rozporządzenia wydane być mają.

Gdyby się trzeci posiadacz opierał przypuszczeniu egzekucyi, to pomimo tego rozporządzenie grabienia onemuż doręczone być powinno.

Von der Zeit dieser Zustellung ist er dem Kläger, der ihn jedoch im Rechtswege belangen muß, für das erweisliche Eigenthum des Geklagten verantwortlich.

Diese allerhöchste Entschließung wird in Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 14 Juli l. J. Zahl 23538-1620 hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 6. August 1845 Gubernial-Zahl 48636.

96.

Hinsichtlich der Verpflichtung zur Erbauung und Erhaltung der Leichenkammern.

Seine Majestät haben in Bezug auf die Frage, wer die Kosten der Erbauung und Erhaltung der Leichenkammern zu bestreiten habe, mit der allerhöchsten Entschließung vom 8ten April 1845 Nachstehendes zu bestimmen geruht:

»Die durch die Entschließung vom 19. Februar 1797 normirten Leichenkammern, sind als eine locale Sanitäts-Polizei-Maßregel zu behandeln, daher die Kosten für künftige Errichtung derselben, so wie für die Erhaltung der bestehenden, in wiefern nicht durch Privatverträge oder Uebereinkommen etwas Anderes festgesetzt worden ist, aus den für derlei Maßregeln bestimmten Fonds zu bestreiten.«

Diese allerhöchste Entschließung wird in Folge hohen Hofkanzlei-Decretes vom 13. April d. J. Zahl 12427 bezüglich auf das Kreisschreiben vom 17. März 1797 Zahl 6480 zur allgemeinen Wissenschaft und Nachachtung bekannt gemacht.

Gubernial-Kundmachung vom 8. August 1845 Gubernial-Zahl 46115.

97.

Einhebung der Erwerb- und Judensteuer für das Jahr 1846.

Seine k. k. Majestät haben mit allerhöchstem Cabinetsschreiben vom 10. Mai 1845 anzuordnen geruht, daß die Erwerb- und Judensteuer, so wie diese Abgaben im laufenden Jahre 1845 bestanden haben, auch für das nächste Verwaltungsjahr 1846 ausgeschrieben, und in derselben Art eingehoben werden sollen.

Welches hiemit im Grunde hohen Hofkanzlei-Decretes vom 23. Juli l. J. Zahl 16249-1805 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 8. August 1845 Gubernial-Zahl 50444.

Od czasu doręczonego sobie tego rozporządzenia, odpowiedzialnym jest tenże powodowi za udowodnioną własność pozwanego, o co go jednak powód w drodze prawa powoływać musi.

To najwyższe postanowienie podaje się niniejszém do powszechnéj wiadomości w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 14. Lipca r. b. do liczby 23538-1620.

Obwieszczenie gub. z d. 6. Sierpnia 1845 do l. gub. 48636.

96.

O powinności budowania i utrzymywania trupiarni.

Najjaśniejszy Pan raczył na to pytanie, kto na budowanie i utrzymywanie trupiarni łożyć powinien, Swojém najwyższém postanowieniem z dnia 8. Kwietnia 1845 zawyrokować, co następuje:

»Przepisane postanowieniem z dnia 19. Lutego 1797, »trupiarnie należy jako miejscowe środki policyi zdrowia »uważać; koszta więc budowania takowych na przyszłość, jako »i utrzymywania tych, co są, jak dalece przez prywatne u»kłady lub umowy czego innego nie postanowiono, z funduszu »na takie urządzenia przeznaczonego łożone być mają.«

To najwyższe postanowienie ogłasza się dla powszechnéj wiadomości i zachowania w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 13. Kwietnia r. b. do liczby 12427, odnośnie do okolnika z dnia 17. Marca 1797 do liczby 6480.

Obwieszczenie gub. z d. 8. Sierpnia 1845 do l. gub. 46115.

97.

Pobór podatku zarobkowego i przez żydów opłacanego na rok 1846.

Jego c. k. Mość raczył najwyższym listem gabinetowym z dnia 10. Maja 1845 rozporządzić, ażeby podatki zarobkowy i płacony przez żydów, tak jak w roku bieżącym 1845 opłacane były, i na rok administracyjny 1846 rozpisano i tym samym sposobem pobiérano.

Co się niniejszém na mocy dekretu Kancelaryi nadwornéj z dnia 23. Lipca t. r. do l. 16249-1805 do powszechnéj wiadomości podaje.

Obwieszczenie gub. z dnia 8. Sierpnia 1845 do l. gub. 50444

98.

Bestimmung des Begriffes der Wirthschafts-Beamten, deren Dienstlohnsstreitigkeiten mit ihren Dominien bei den Gerichtsbehörden auszutragen sind.

Im Nachhange des Kreisschreibens vom 2. Mai 1842 Gub. Zahl 25625, wonach alle Dienstlohnsstreitigkeiten zwischen den Dominien und ihren Beamten der Behandlung und dem Erkenntniße der Gerichtsbehörden zugewiesen wurden, wird den k. k. Kreisämtern zur eigenen Nachachtung und zur weiteren Verlautbarung bekannt gemacht, daß laut Decretes der hohen Hofkanzlei vom 11. v. M. Z. 19156 nach gepflogenem Einvernehmen mit der k. k. obersten Justizstelle und der k. k. Hofcommission in Justizgesetzgebungssachen, als die in der allerhöchsten Entschließung vom 8. Jäner 1842 bezeichneten Wirthschafts-Beamten, auf welche sich die gedachte Normal-Vorschrift bezieht, alle jene anzusehen sind, welche zur Bewirthschaftung und zur Verwaltung des Gutes im Ganzen oder in einem solchen Zweige aufgestellt sind, wobei eine wissenschaftliche Vorbereitung erforderlich ist.

Gubernial-Verordnung vom 13. August 1845 Gubernial-Zahl 48251.

99.

Ueber die Behandlung der am 1. August 1845 in der Serie 29 verlosten Banco-Obligationen zu fünf Percent, und der in diese Serie nachträglich eingetheilten Domestical-Obligationen der Stände von Oesterreich ob der Enns zu vier Percent.

In Folge eines Decretes der k. k. allgemeinen Hofkammer vom 2. d. M. wird, mit Beziehung auf das Kreisschreiben vom 29. November 1829 Z. 8345 Nachstehendes zur öffentlichen Kenntniß gebracht:

§. 1.

Die fünfpercentigen Banco-Obligationen Nr. 21496 bis einschließig Nr. 22235, welche in die am 1 August 1845 verloste Serie 29 eingetheilt sind, werden im Nennwerthe des Capitals an die Gläubiger bar in Conventions-Münze zurückgezahlt, die in diese Serie nachträglich eingereihten zwei vierpercentigen Domestical-Obligationen der Stände von Oesterreich ob der Enns Nr. 489 und 490 aber nach den Bestimmungen des allerhöchsten

98.

Oznaczenie wyobrażenia, kogo się rozumi pod urzędnikami gospodarskimi, których spory o zasługi z dominijami mają być w Sądach toczone.

W dodatku do okolnika z d. 2. Maja 1842, do l. gub. 25625, według którego wszelkie spory o zasługi między dominijami i ich urzędnikami przydzielono Sądom do rozpoznania i decyzyi, ogłasza się c. k. Urzędom obwodowym dla przestrzegania i dalszego ogłoszenia, iż podług dekretu wysokiej Kancelaryi nadwornéj z dnia 11. p. m. do l. 19156, wydanego za porozumieniem się z c. k. najwyższym Trybunałem i c. k. Komisyją nadworną w rzeczach prawodawstwa sądowniczego, za oznaczonych w najwyższéj uchwale z dnia 8. Stycznia 1842 urzędników gospodarskich, na których się wymieniony przepis ściąga, wszystkich tych uważać należy, którzy są wyznaczeni do gospodarowania albo zawiadywania dobrami w całości albo też w takiéj gałęzi gospodarstwa, która wymaga przygotowania naukowego.

Rozporządzenie gub. z d. 13. Sierpnia 1845 do l. gub. 48251.

99.

O postępowaniu z pięcioprocentowémi obligacyjami bankowémi, dnia 1. Sierpnia 1845 w rzędzie 29 wylosowanémi, i z umieszczonémi później w tym rzędzie cztéroprocentowémi obligacyjami domestykalnémi Stanów austryjackich powyżéj Anizy.

W skutek dekretu c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z d. 2 t. m. podaje się z odniesieniem się do okolnika z d. 29. Listopada 1828 do liczby 8345, do publicznéj wiadomości, co nastepuje:

§. 1.

Pięcioprocentowe obligacyje bankowe od l. 21496 do l. 22235 włącznie, umieszczone w wylosowanym dnia 1. Sierpnia 1845 w rzędzie 29, będą wierzycielom w wartości imiennéj kapitału gotowizną w mon. konw. wypłacone, umieszczone zaś później w tym rzędzie dwie cztéroprocentowe obligacyje Stanów austryjackich powyżéj Anizy, l. 489 i 490 będą podług postanowień najwyższego Patentu z d. 21. Marca

Patentes vom 21. März 1818 gegen neue, mit vier Percent in Conventions=Münze verzinsliche Staatsschuld=Verschreibungen umgewechselt.

§ 2.

Die Auszahlung der verlosten fünfpercentigen Capitalien beginnt am 1. September 1845, und wird von der k. k. Univer=sal=Staats= und Banco=Schuldencasse geleistet, bei welcher die verlosten Obligationen einzureichen sind.

§. 3.

Mit der Zurückzahlung des Capitals werden zugleich die darauf haftenden Interessen, und zwar bis 1. August 1845 zu zwei und einhalb Percent in Wiener Währung, für den Monat August 1845 hingegen die ursprünglichen Zinsen zu fünf Percent in Conventions=Münze berichtiget.

§. 4.

Bei Obligationen, auf welchen ein Beschlag, ein Verboth oder sonst eine Vormerkung haftet, ist vor der Capitals=Auszah=lung bei der Behörde, welche den Beschlag, den Verboth oder die Vormerkung verfügt hat, deren Aufhebung zu erwirken.

§. 5.

Bei der Capitals=Auszahlung von Obligationen, welche auf Fonde, Kirchen, Klöster, Stiftungen, öffentliche Institute und andere Körperschaften lauten, finden jene Vorschriften ihre Anwendung, welche bei der Umschreibung von derlei Obligatio=nen befolgt werden müssen.

§ 6.

Den Besitzern von solchen Obligationen, deren Verzinsung auf eine Filial=Credits=Casse übertragen ist, steht es frei, die Capitals=Auszahlung bei der k. k. Universal=Staats= und Banco=Schulden=Casse, oder bei jener Credits=Casse zu erhalten, bei welcher sie bisher die Zinsen bezogen haben.

Im letzteren Falle haben sie die verlosten Obligationen bei der Filial=Credits=Casse einzureichen.

§ 7.

Die Umwechslung der verlosten obderennsisch=ständischen Do=mestical=Obligationen zu vier Percent gegen neue Staats=Schuld=verschreibungen geschieht bei der ständischen Creditscasse zu Linz, bei welcher die verlosten Obligationen einzureichen sind.

§. 8.

Die Zinsen der neuen Schuldverschreibungen in Convent. Münze laufen vom 1. August 1845, und die bis dahin von den älteren Schuldbriefen ausständigen Interessen in Wiener Wäh=rung werden bei der Umwechslung der Obligationen berichtiget.

Gubernial=Kundmachung vom 14. August 1845 Präsidial=Zahl 6552.

1818 wymieniane na nowe, po cztéry od sta w monecie konwenc. przynoszące zapisy długu Stanu.

§. 2.

Wypłata wylosowanych pięcioprocentowych obligacyj zaczyna się dnia 1. Września 1845, i uskuteczniona będzie przez c. k. powszechną kasę długów Stanu i banku, do któréj obligacyje wylosowane podawać należy.

§. 3.

Z wypłatą kapitału będzie zarazem i prowizyja na nim ciążąca wypłacona, a to do 1. Sierpnia 1845, po półtrzecia procentu w walucie wiédeńskiéj, zaś za miesiąc Sierpień 1845 prowizyja po pięć od sta w monecie konwenc.

§. 4.

Co do obligacyj, na których ciężý sekwestracyja, kondykcyja lub jaka inna prenotacyja, uchylenie takowych ma być przed wypłatą kapitału u téj władzy wyjednane, która sekwestracyję, kondykcyję lub prenotacyję nakazała.

§. 5.

Przy wypłacie kapitałów obligacyj, wydanych na rzecz funduszów, kościołów, klasztorów, fundacyj, zakładów publicznych i innych korporacyj, zastosowane być mają przepisy, które przy przeistaczaniu takowych obligacyj na nowe zachowywane być powinny.

§. 6.

Posiadaczom obligacyj, od których wypłata prowizyj poruczona jest kasie kredytowéj filijalnéj, wolno wypłaty kapitału żądać od powszechnéj kasy długów Stanu i banku, albo od owéj kasy kredytowéj, od któréj dotychczas prowizyję pobiérali.

W tym ostatnim przypadku mają podawać wylosowane obligacyje do kasy kredytowéj filijalnéj.

§. 7.

Wymiana wylosowanych obligacyj domestykalnych cztéroprocentowych Stanów austryjackich powyżéj Anizy na nowe zapisy długu Stanu nastąpi w stanowéj kasie kredytowéj w Lincu, do któréj wylosowane obligacyje podawać należy.

§. 8.

Prowizyja od nowych zapisów długu w mon. konw. liczy się od dnia 1. Sierpnia 1845, a zaległa do tego dnia prowizyja od dawniejszych zapisów długu w walucie wiédeńskiéj wypłacona będzie przy wymianie obligacyj.

Obwieszczenie gub, z d, 14. Sierpnia 1845 pod l. prez, 6552.

100.

Portofreiheit der, die Beurlaubung oder Einberufung der obligaten Militär-Mannschaft betreffenden Correspondenz zwischen den Dominien, Magistraten und andern portopflichtigen Behörden.

Die hohe Hofkanzlei hat mit Decret vom 31. Juli 1845 Zahl 23525 anher eröffnet, daß nach einer Mittheilung der k. k. allgemeinen Hofkammer die Postbehörden die Weisung erhalten haben, daß die angeordnete portofreie Behandlung der, die Beurlaubung oder Einberufung der obligaten Militär-Mannschaft betreffenden Correspondenz sich auch auf den wechselseitigen, in dieser Angelegenheit zwischen den Dominien, Magistraten und andern portopflichtigen Behörden gepflogenen ämtlichen Schriftenwechsel zu erstrecken hat, wofern derselbe als solcher und überdieß mit dem Namen des Individuums, um dessen Beurlaubung oder Einberufung es sich handelt, bezeichnet ist.

Hievon werden die k. k. Kreisämter im Nachhange zu der hierortigen Verordnung vom 9. Jäner l. J. Zahl 1585 mit dem Bedeuten verständiget, diese Bestimmung den unterstehenden Ortsobrigkeiten im gewöhnlichen Wege sogleich bekannt zu geben.

Gubernial-Verordnung vom 15. August 1845 Gubernial-Zahl 52111.

101.

In den Licitations-Protokollen und Pachtverträgen über die Verpachtung des städtischen Getränk-Erzeugungs- und Ausschankrechtes ist überall statt der Worte »Erzeugungsentgelt dann Entgang des Erzeugungs- und Ausschanknutzens« die richtigere Benennung »Communal-Auflage« zu setzen.

In dem Formulare des Licitations-Protokolls zur Verpachtung der städtischen Propinationen, welches von der hohen Hofkanzlei zur Richtschnur vorgezeichnet, und den k. k. Kreisämtern mit der hierortigen Verordnung vom 5 April 1834 Z 9610 mitgetheilt wurde, ist die Bestimmung enthalten, daß jeder das Propinationsrecht nicht genießende, für das Getränke, welches er zum eigenen Gebrauche einführt, eine Gebühr an den Propinationspächter,

100.

Uwolnienie od pocztowego korespondencyi między Dominijami, Magistratami i innémi do téj opłaty obowiązanémi Władzami o urlopowanie lub powołanie żołnierzy, do wojska obowiązanych.

Wysoka c. k. Kancelaryja nadworna oznajmiła tu dekretem z d. 31. Lipca 1845, do l. 23325, że podług uwiadomienia c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj Instancyje pocztowe odebrały zlecenie, że rozporządzone uwolnienie od opłaty pocztowego korespondencyi względem urlopowania lub powoływania żołniérzy, z obowiązku służących, rozciągać się ma także na wzajemną w téj okoliczności między Dominijami, Magistratami i innémi do opłaty pocztowego obowiązanémi Instancyjami wydarzającą się urzędową krrespondencyję, jeżeli jako taka, a prócz tego nazwiskiem osoby, o urlopowanie lub powołanie któréj rzecz idzie, oznaczoną jest.

O tém zawiadamia się c. k. Urzędy cyrkułowe dodatkowo do rozporządzenia tutejszego z dnia 9. Stycznia r. b. do liczby 1585, z tém dołożeniem, aby ten przepis podwładnym Zwierzchnościom miejscowym drogą zwyczajną natychmiast obwieścić.

Rozporządzenie gub. z d. 15. Sierpnia 1845 do l. gub. 52111.

101.

W protokołach licytacyi i kontraktach dzierzawy względem wydzierzawienia miejskiego prawa do wyrabiania i szynkowania trunków należy wszędzie zamiast słów „wynagrodzenie wyrobu tudzież ubytku w dochodzie z wyrobu i wyszynku“ położyć właściwszą nazwę „podatek dla gminy.“

W formularzu protokołu licytacyi do wydzierzawienia propinacyi miejskiéj, któren wysoka Kancelaryja nadworna za skazówkę ustanowiła, a którego c. k. Urzędom obwodowym rozporządzeniem tutejszém z d 5. Kwietnia 1834, do l. 9610 udzielono, zawiéra się postanowienie, że każdy nieposiadający prawa propinacyi od trunku, na własny użytek wprowadzonego, po-

unter der Benennung des Erzeugungsentgeltes zu entrichten habe, und beigesetzt, daß es dem Pächter als Entschädigung für den Entgang des Erzeugungs- und Ausschanknutzens eingeräumt werde.

Diese Textirung hat zu der Frage Veranlassung gegeben, ob die Städte berechtigt seyen, eine solche Gebühr aus dem Titel des Propinationsrechts einzuheben, da dieß dem Kreisschreiben vom 21. März 1788 (Piller. Sammlung Jahrgang 1788 Nr. XXXII) widerspricht, und es ist die weitere Schlußfolge gezogen worden, daß wenn diese Gebühr ungeachtet des gedachten Kreisschreibens den Städten wirklich aus dem Propinationsrechte zukomme, auch die propinationsberechtigten Dominien befugt seyn müssen, eine ähnliche Gebühr aus demselben Titel für Getränke einzuheben, die zum eigenen Gebrauche von den Verzehrern in ihren Propinationsbezirk eingeführt werden.

Diese Frage haben Seine k k Majestät mit allerhöchster Entschließung vom 19. December 1831 dahin zu entscheiden geruhet, daß die propinationsberechtigten Obrigkeiten nicht befugt seyen, von den zum eigenen Gebrauche in ihren Propinationsbezirk eingeführten Getränken von den Partheien eine Zahlung als Entschädigung für den entgangenen Propinationsnutzen einzuheben. Zugleich geruheten Seine Majestät den hohen Hofbehörden aufzutragen, genau zu untersuchen, wieferne das von den galizischen Städten eingehobene Erzeugungsentgelt zuläßig sey, und soferne es sich als unrecht darstellen sollte, die Abstellung desselben zu veranlassen.

Darüber ist die einvernehmliche Entscheidung der hohen Hofbehörden mit dem hohen Hofkanzlei-Decrete vom 4 Juni 1840 Zahl 13674-817 dahin gefällt worden, daß zwar allerdings die geforderte Zahlung nicht aus dem Titel des Propinationsrechtes fließe, selbe dagegen als eine Communalauflage gerechtfertigt erkannt, und ihr Fortbestand nicht beanständet werde.

Zugleich wurde die Landesstelle ermächtigt, über dieses Erzeugungsentgelt im eigenen Wirkungskreise von Fall zu Fall zu verfügen.

Diese Verfügung kann sich nur auf zwei Fragen beziehen, und zwar:

1. Ob das Erzeugungsentgelt in einer Stadt zu bestehen habe? Allein diese Frage ist bereits von der hohen Hofkanzlei selbst entschieden, da es in dem vorgeschriebenen Formular für die Licitations-Protokolle in allen Städten eingeführt ist, welche Propinationen haben und verpachten.

Die 2te Frage bezieht sich auf die Größe der einzuhebenden Gebühr.

winien opłacić dzierzawcy propinacyi należytość pod nazwą zapłata za wyrob, oraz powiedziano, że ona ma służyć za wynagrodzenie ubytku w dochodzie z wyrobu i wyszynku.

To tekstowanie dało powód do zapytania, czy miasta są upoważnione takę należytość wybierać tytułem prawa propinacyi, gdyż to sprzeciwia się okolnikowi z dnia 21. Marca 1788 (zbiór Pillera rok 1788 Nro. XXXII.) i wnoszono ztąd daléj, że jeżeli ta należytość pomimo wymienionego okolnika miastom istotnie z prawa propinacyi należy się, i Dominija, mające prawo propinacyi, upoważnione być muszą, pobiérać podobną należytość tymże tytułem od trunków, które konsumenci na własny użytek w ich obręb propinacyi wprowadzają.

To pytanie raczył Najjaśniejszy Pan najwyższą uchwałą z dnia 19. Grudnia 1831 tak rozstrzygnąć, że Zwierzchności, mające prawo propinacyi nie są upoważnione, wybierać od strón opłatę od trunków, wprowadzonych przez nie na własny użytek do ich okręgu propinacyjnego, jako wynagrodzenie ubytku w dochodzie z propinacyi. Oraz raczył Najjaśniejszy Pan nakazać wysokim Władzom nadwornym, ażeby ściśle rozpoznały, o ile pobiérana przez miasta galicyjskie zapłata za wyrob może być dozwolona, a gdyby się niesłuszną być okazała, nakazać uchylenie onéj.

O tém Władze nadworne, porozumiawszy się z sobą, wydały dekretem wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 4. Czerwca 1840, do liczby 13674-817 decyzyję, że w saméj rzeczy żądana zapłata nie wynika z tytułu prawa propinacyi, że ją się jednakże jako podatek gminny usprawiedliwioną być uznaje, i że nie ma nic przeciwko dalszemu jéj trwaniu.

Oraz upoważniono Rząd krajowy do rozrządzania tą zapłatą od czasu do czasu w obrębie swéj działalności.

To rozrządzanie może się tylko do dwóch pytań odnosić, a to:

1. Czy zapłata za wyrob w jakiém mieście ma istnieć? Lecz to pytanie rozstrzygneła już sama wysoka Kancelaryja nadworna, gdyż jest ona w przepisanym formularzu na protokoły licytacyi we wszystkich miastach zaprowadzona, które propinacyję posiadają i wydzierzawiają.

Drugie pytanie odnosi się do wysokości należytości.

Diese ist von der Landesstelle mit dem Erlaße vom 27ten October 1820 Z. 53609 zwar als Regel für alle Städte gleich festgesetzt worden. Jedoch können nach den verschiedenen Localverhältnissen in einzelnen Städten diese Gebühren ausnahmsweise von der Landesstelle in anderen Tarifsätzen festgesetzt werden, und sind auch wirklich bei einigen anders festgesetzt worden, als sie in der eben bezogenen allgemeinen Verfügung bestimmt wurden.

Aus dem Gesagten ergiebt sich nun, daß durch das hohe Hofkanzleidecret vom 4. Juni 1840 der Bestand des Erzeugungsentgeltes aufrecht erhalten, sonach auch in allfälligen Streitigkeiten mit Propinationsberechtigten keine Aenderung der bestehenden Vorschriften vorgenommen, sondern nur ausgesprochen wurde, daß die Benennung desselben irrig, und daß selbes eine Communal-Auflage sey.

Die unrichtige Benennung desselben führt aber zu mancherlei Beirrungen, und die Textirung der Licitations-Protokolle läßt diese Auflage als einen Ausfluß des Propinationsrechts, somit als einen Gegenstand des Privatrechts erscheinen, was dasselbe als Communal-Auflage keineswegs in der Wirklichkeit ist; da die Frage, ob eine Communal-Auflage, und in welchem Betrage solche zu entrichten sey, bloß finanziel-politischer Natur ist.

Um daher alle Unzukömmlichkeiten zu vermeiden, die aus der unrichtigen Benennung der Communal-Auflage vielfältig entstanden sind, erhalten die k. k. Kreisämter den Auftrag, den Magistraten und Kämmereien die erforderliche Belehrung mit der Weisung zu ertheilen, in allen Licitations-Protokollen und Pachtverträgen überall, wo vom Erzeugungsentgelte Erwähnung geschiebt, statt dieser Benennung die richtigere, nämlich: Communal-Auflage zu setzen, und im §. 2. des Protokolls-Formulars ist statt der Worte »an Entgang des Erzeugungs- und Ausschanknutzens« zu setzen »an Communal-Auflage«. Auch in der Ueberschrift des Licitations-Protokolls ist die Aenderung dahin zu treffen, daß selbe folgendermaßen laute: Licitations-Protokoll, welches in Folge . . . . . über die Verpachtung des städtischen Erzeugungs- und Ausschankrechts von ꝛc ꝛc nebst einer Communal-Auflage ꝛc ꝛc. in der Stadt ꝛc. ꝛc. aufgenommen wurde.

Hiernach haben also die k. k. Kreisämter sogleich die nöthige Verfügung zu treffen.

Gubernial-Verordnung vom 16. August 1845 Gubernial-Zahl 47905.

Tę ustanowił wprawdzie Rząd krajowy rozporządzeniem z dnia 27. Października 1820, do liczby 53609, w ogólności zarówno dla wszystkich miast. Jednakże stosownie do różności stosunków miejscowych pojedynczych miast wolno Rządowi krajowemu zamienić te należytości wyjątkowo w inne pozycyje, i istotnie ustanowiono w niektórych inne, aniżeli są te, jakie wymienione dopiero rozporządzenie postanawia.

Z tego, co się rzekło, wypływa tedy, że dekret wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 4. Czerwca 1840 utrzymał i nadal zapłatę za wyrób, a więc także i w zachodzących może sporach z mającymi prawo propinowania nie zrobiono żadnéj w istniejących przepisach odmiany, lecz wyrzeczono tylko, że nazwa jéj była niewłaściwa (mylna), i że ona jest podatkiem dla gminy (Gemeindezuschlag).

Niewłaściwa jéj nazwa prowadzi atoli do różnych omyłek, a tekst protokołów licytacyi wystawia tę zapłatę jako wynikłość prawa propinowania, a więc jako przedmiot prawa prywatnego, czém jako podatek dla gminy w rzeczywistości nie jest; gdyż pytanie, czy podatek dla gminy i w jakiéj ilości ma być opłacony, jest jedynie finansowo-polityczne.

Aby więc uniknąć wszelkich niedogodności, wynikłych z niewłaściwego nazwania podatku dla gminy, nakazuje się Urzędom obwodowym: ażeby oświeciły Magistraty i Kameraryje miejskie, polecając im oraz, aby we wszystkich protokołach licytacyjnych i kontraktach dzierzawnych wszędzie, gdzie tylko o z a p ł a c i e z a w y r ó b jest wzmianka, zamiast téj nazwy użyły właściwszéj, to jest: p o d a t k u d l a g m i n y a w §. 2. wzoru protokołu z a m i a s t słów: »w y n a g r o d z e n i e u b y t k u w d o c h o d z i e z w y r o b u i w y s z y n k u« położyły: »p o d a t e k d l a g m i n y.« I w napisie protokołu licytacyjnego także trzeba zrobić odmianę, ażeby brzmiał w ten sposób: Protokoł licytacyi, któren w skutek . . . . względem wydzierżawienia miejskiego prawa wyrobu i wyszynku trunków . . . wraz z podatkiem dla gminy i t. d. w mieście i t. d. spisano.

Stosownie do tego mają Urzędy obwodowe zaraz potrzebne poczynić rozrządzenia.

Rozporządzenie gub. z dnia 16. Sierpnia 1845 do l. gub. 47905.

102.

Betreffend die Art der Einbringung der Gesuche von auf Civil-Bedienstungen aspirirenden Real- und Halbinvaliden, und die anfänglich nur provisorische Anstellung derselben auf 3 Jahre bei der Charge der Kreisdragoner, dann die Zurechnungsfähigkeit einer derlei provisorischen Dienstzeit bei der einstigen Versorgung im Falle der Dienstuntauglichkeit.

In der Nebenlage .|· wird den k. k. Kreisämtern die Abschrift der mit hohem Hofkanzlei-Decrete vom 22. März l. J. Zahl 9499-680 herabgelangten, vom hohen Hofkriegsrathe im Einvernehmen mit der hohen Hofkanzlei und der hohen Hofkammer an alle Militär-Behörden erlassenen Verordnung, welche die Art der Einbringung der Gesuche der auf Civilbedienstungen aspirirenden Real- und Halbinvaliden, und die anfänglich nur provisorisch Statt findende Anstellung derselben auf 3 Jahre bei der Charge der Kreisdragoner zum Gegenstande hat, zur Wissenschaft dann Verständigung der unterstehenden Magistrate, bezüglich der anfänglich nur provisorisch stattzufindenden Anstellung der Kreisdragoner aber zur Darnachachtung bei der Besetzung derlei Stellen mit dem Beisatze zugestellt, die hohe Hofkanzlei habe über die an Hochdieselbe bezüglich der Zurechnungsfähigkeit der dreijährigen provisorischen Dienstleistung gestellte Anfrage mit hohem Decrete vom 10. Juli l. J. Zahl 19099-1314 bedeutet, daß dadurch, daß die in Galizien erledigt werdenden Kreisdragonerstellen künftig nicht gleich definitiv, sondern auf 3 Jahre provisorisch verliehen werden, an den bisherigen Bestimmungen in Beziehung auf die Zurechnungsfähigkeit der Dienstzeit zum Behufe des einstigen Anspruches auf Versorgung im Falle der Untauglichkeit zum ferneren Dienste nichts geändert werde.

Gubernial-Verordnung vom 18. August 1845 Gubernial-Zahl 46126.

.|·

Abschrift einer Verordnung des Hofkriegsrathes vom 8. März 1845 K. 985, an die sämmtlichen General-Commanden, an die beiden Hauptämter, das Marine-Obercommando und Mainzer Festungs-Commando.

Die in Erfahrung gebrachte Gepflogenheit, daß Halbinvalide und die der Real-Invalidität sich nähernden Leute, dann auch die

102.

Wskazanie sposobu, w jaki mają podawać prośby całkowici i półinwalidzi, starający się o służbę cywilną; tudzież, że ich z początku tylko na 3 lata umieszczać należy przy służbie dragonów obwodowych, niemniéj, że ten czas służby tymczasowéj w razie łaskawego chleba na wypadek niezdatności do służby ma być policzony.

W załączeniu .|. przeséła się c. k. Urzędom obwodowym dla wiadomości i ogłoszenia kopiję udzielonego dekretem wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 22. Marca t. r., do liczby 9499-680 rozporządzenia wysokiéj nadwornéj Rady wojennéj, wydanego w porozumieniu z wysoką Kancelaryją nadworną i wysoką Kamerą nadworną do wszystkich Władz wojskowych, którego przedmiotem jest wskazanie sposobu, w jaki mają podawać prośby całkowici i półinwalidzi, starający się o służbę cywilną, i że ich z początku tylko na 3 lata umieszczać należy przy służbie dragonów obwodowych; co do umieszczenia zaś dragonów obwodowych z początku tylko prowizorycznie przy obsadzeniu takich miejsc poleca się przestrzeganie z tą uwagą, że wysoka Kancelaryja nadworna na zrobione jéj w téj mierze zapytanie we względzie policzenia im téj trzyletniéj prowizorycznéj służby dekretem z dnia 10. Lipca t. r., do liczby 19099-1314 oznajmiła, iż przez to, że miejsca dragonów obwodowych, które się na przyszłość otworzą, nie od razu ostatecznie, lecz na 3 lata prowizorycznie nadawane będą, w dotychczasowych postanowieniach co do rachowania czasu służby w celu uzyskania prawa do łaskawego chleba na wypadek niezdatności do dalszéj służby żadna nie zajdzie zmiana.

Rozporządzenie gub. z dnia 18. Sierpnia 1845 do l. gub. 46126.

.|.

Kopia rozporządzenia nadwornéj Rady wojennéj z d. 8 Marca 1845, K. 985 do wszystkich Komend Jeneralnych, do obudwóch Urzędów głównych, do Nadkomendy marynarki i do Komendy twierdzy Moguncyi.

Zwyczaj, o którym się dowiedziano, to jest, że półinwalidzi i ludzie, zbliżający się do realnego inwalidztwa, jako też

im letzten Jahre dienenden, oder die bereits ausgedienten, jedoch stillschweigend fortdienenden Capitulanten ihre Gesuche um Verleihung einer mit Decret und Beeidigung verbundenen Civilbedienstung unmittelbar bei der betreffenden Civilbehörde anbringen, und hiedurch ihre Angelegenheit statt sie zu fördern, gerade verzögern, indem ihre Conduite, Dienstverhältnisse u. s. w. nachträglich erhoben und nachgewiesen werden müssen, veranlaßt den Hofkriegsrath mit Zustimmung der k. k. vereinigten Hofkanzlei und der k. k. allgemeinen Hofkammer über das bei jenen Gesuchen zu befolgende Verfahren Folgendes anzuordnen:

a) Das von einem Halbinvaliden oder der Real-Invalidität sich näherenden Manne oder von einem im letzten Jahre dienenden oder über seine Dienstverpflichtung stillschweigend fortdienenden Capitulanten vorhabende Ansuchen um eine mit Decret und Beeidigung verbundene Civilbedienstung ist bei dem eigenen Regiments-, Corps- oder Militär-Branche-Commando einzubringen.

b) Das vorstehende Commando des Bittstellers hat dieses Gesuch ungesäumt mit der Conduit-Liste, dem Superarbitrirungsbefunde und dem Strafextracte zu instruiren, und nach Verschiedenheit des Dienstverhältnißes des Mannes die Bestätigung beizufügen, daß derselbe zum Behufe der Civilanstellung jeden Augenblick entweder bis zur Einberufung beurlaubt, oder mit oder ohne Landwehrverpflichtung entlassen werden könne.

c) Da die Verleihung der erledigten Civilbedienstung oft schnell erfolgt, so ist es die Pflicht des betreffenden Truppen-Commando, das nach b) instruirte Gesuch an die betreffende Civilbehörde schleunigst und mit Einbegleitung gelangen zu lassen, wobei es dem Truppenkörper überlassen bleibt, mit Beurtheilung der Zeit, Oertlichkeit und Entfernung entweder unmittelbar oder durch das vorstehende General-Commando das Gesuch der Civilbehörde zu übergeben.

d) Da insbesonders die in Galizien erledigt werdenden Kreisdragonerstellen von nun an nicht gleich definitiv, sondern auf 3 Jahre provisorisch verliehen werden, so sind die Competenten um diese Stellen hievon zu verständigen, und zum Antritte der provisorischen Anstellung bis zur Einberufung zu beurlauben.

e) Eben so wie sub a) sind die Gesuche um Civilbedienstungen der mit Invalidengehalten oder Vorbehaltsurkunden betheilten Individuen bei der Militär-Behörde anzubringen, und

ostatni rok służby dosługujący kapitulańci, albo kapitulańci, którzy już wysłużyli, jednakże bez zgłoszenia się nadal w służbie zostają, prośby o nadanie służby cywilnéj, połączonéj z dekretem i składaniem przysięgi, bezpośrednio do właściwéj władzy cywilnéj podają, i przez to sprawę swoję zamiast przyspieszenia właśnie opóźniają, ile że ich konduita, stosunki służby i t. d., póżniéj muszą być rozpoznane i wykazane, spowodowało nadworną Radę wojenną za przyzwoleniem c. k. połączonéj Kancelaryi nadwornéj i c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj wydać następujące rozporządzenie o postępowaniu przy podawaniu próśb owych przestrzegać się mającém:

a) Prośbę, którą półinwalid albo zbliżający się do realnego inwalidztwa, jako też dosługujący ostatniego roku, albo nad powinność służenia wojskowo bez zgłoszenia się w służbie zostający kapitulańci podawać zamyślają o nadanie służby cywilnéj, połaczonéj z dekretem i składaniem przysięgi, należy podawać do korpusu swego pułku albo komendy oddziału wojska.

b) Przełożona komenda proszącego, powinna bez zwłoki tę prośbę listą konduity, rozpoznaniem superarbitracyjném i wyciągiem karnym instruować i podług różnicy służbowego stosunku żołniérza dołączyć poświadczenie, iż on w celu umieszczenia go w służbie cywilnéj każdego momentu albo aż do zawołania może być na urlop puszczony, albo też uwolniony ze służby z obowiązkiem lub bez obowiązku służenia w obronie krajowéj (u landwerów).

c) Ponieważ nadanie opróżnionéj służby cywilnéj częstokroć bardzo prędko następuje, będzie więc powinnością właściwéj Komendy wojskowéj przesłać jaknajspiesznéj instruowaną podług b) prośbę wraz z konkomitacyją władzy cywilnéj, w czém jednak zostawia się korpusowi wojskowemu wolność ze względem na czas, miejscowość i odległość albo bezpośrednio albo też przez przełożoną sobie Jeneralną Komendę przesłać prośbę władzy cywilnéj.

d) Ponieważ szczególnie otwierające się w Galicyi miejsca dragonów obwodowych odtąd nie będą od razu ostatecznie, lecz na 3 lata prowizorycznie obsadzane, należy więc kompetentów o takie miejsca o tém uwiadomić, i, aby mogli zająć prowizorycznie miejsce, dać im urlop aż do zawołania.

e) Podobnie jak pod A. mają też indywidua, pobiérające płacę inwalidzką, lub posiadające dokument rezerwacyjny, podawać prośby o służbę cywilną do władz wojskowych,

von diesen gehörig instruirt, an die Civil-Behörden einzubegleiten.

f) Diejenigen Militär-Individuen, welche dieser gegenwärtigen Weisung zuwider ihre dießfälligen Gesuche nicht bei ihrer zuständigen Militär-Behörde sondern unmittelbar bei der den Dienstposten verleihenden Civilstelle anbringen, haben die Nichtbeachtung ihrer Gesuche zu gewärtigen.

Diese Anordnung ist zur Nachachtung bekannt zu machen.

103.

Ueber die von den Behörden, welche die erste Legalisirung einer Urkunde vornehmen, in der Legalisirungsformel bezüglich des Legalisirungs-Stämpels beizurückende Bemerkung.

Dem Stämpel- und Taxgesetze vom 27. Jäner 1840 §. 70. Z. 11. zufolge unterliegen Gesuche um ämtliche Legalisirung einer Urkunde dem Stämpel von 30 kr. Um aber auch für jene Fälle, wo dergleichen legalisirte Urkunden im weiteren Zuge der Verhandlung vorkommen, die Beruhigung zu erlangen, daß dem Stämpelgesetze Genüge geleistet worden, wird in Folge Decretes der hohen Hofkanzlei vom 11. v. M. Zahl 20718 den die erste Legalisirung vornehmenden Behörden zur Pflicht gemacht, auf der Urkunde in der Legalisirungsformel zu bemerken, daß diese erste Legalisirung in Folge eines eingebrachten gehörig gestämpelten Gesuches oder einer dasselbe vertretenden Protokollsaufnahme geschehen sey.

Wornach sich zu benehmen, und an die unterstehenden Aemter und Behörden das Entsprechende zu verfügen ist.

Gubernial-Verordnung vom 19. August 1845 Gubernial-Zahl 50959, an sämmtliche k. k. Kreisämter.

104.

Das Handels-Uebereinkommen mit dem Freistaate Krakau betreffend.

Nachdem Seine k. k. Majestät genehmigt haben, daß mit der Regierung des Freistaates Krakau über deren Wunsch zur Erleichterung des Handelsverkehrs eine auf gegenseitigen Zugeständnissen gegründete Handels-Uebereinkunft abgeschlossen werde, so wird dieses am 4. Mai 1845 zu Stande gekommene, am 22. Juni 1845 allerhöchst ratificirte Handels-Uebereinkommen im

a te konkomitować je należycie zainstruowane do władz cywilnych.

f) Wojskowi, którzy wbrew temu przepisowi swoje prośby nie do właściwéj władzy wojskowéj, lecz bezpośrednio do władzy cywilnéj, nadającéj miejsce, podają, mogą oczekiwać, iż na ich prośby zważać się nie będzie.

To rozporządzenie należy ogłosić dla przestrzegania.

103.

Instancyje, piérwszą legalizacyję dokumentu przedsiębiorące, mają do formuły legalizacyjnéj domieścić uwagę co do legalizacyjnego stępla.

Podług Ustawy stęplowo-taksowéj z dnia 27. Stycznia 1840, § 70 l. 11. podlegają prośby o urzędowe legalizowanie dokumentu stęplowi 30 kr. Aby zaś i w tych zdarzeniach, gdzie dokumenta podobnież legalizowane w dalszym ciągu rozprawy zachodzą, zaspokoić się w tém, że Ustawie stęplowéj zadosyć uczyniono, przeto na zasadzie dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 11. z. m. do liczby 20718 wkłada się na Instancyje, piérwszą legalizacyję przedsiębiorące, ten obowiązek, aby na dokumencie w formule legalizacyjnéj dopisać, iż ta piérwsza legalizacyja uczynioną została na wniesioną prośbę, należycie stęplowaną, lub w skutek przedsięwziętego protokolu, prośbę zastępującego.

Podług czego zachować się, i co potrzeba podwładnym Urzędom i Władzom rozporządzić należy.

Rozporządzenie gub. z d. 19. Sierpnia 1845 do l. gub. 50959, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych.

104.

O Układzie handlowym z Rządem Wolnego Miasta Krakowa.

Gdy Jego c. k. Mość zezwolić raczył, aby z Rządem Wolnego Miasta Krakowa stosownie do objawionego przezeń życzenia celem ułatwienia stosunków handlowych Układ handlowy, na wzajemnych koncesyjach oparty, zawartym został, przeto takowa, pod dniem 4. Maja 1845 przez Najjaśniejszego Pana zatwierdzona Umowa, na zasadzie dekretu wyso-

Grunde des hohen Präsidial-Erlaßes der k. k. allgemeinen Hofkammer vom 15. August 1845 Z. 6522-P. P. in der Anlage .|. sammt den dazu gehörigen Theilen A., B, C. mit dem Beisatze zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß dasselbe mit 1. September 1845 in Wirksamkeit zu treten hat.

Gubernial-Kundmachung vom 20. August 1845 Präsidial-Zahl 1119-g. g. g.

.|.

Handels-Uebereinkunft zwischen der kaiserlichen königlichen österreichischen Regierung und jener der freien Stadt Krakau.

Nachdem Seine Majestät der Kaiser von Oesterreich, König von Ungarn und Böhmen genehmigt haben, daß mit der Regierung des Freistaates Krakau, in Gemäßheit des an den Tag gelegten Wunsches derselben, zur Erleichterung des legalen Handelsverkehres zwischen dem österreichischen Kaiserstaate und dem besagten Freistaate, eine auf der Grundlage gegenseitiger Zugeständnisse gefußte Handels-Uebereinkunft abgeschlossen werde, so wurden zu diesem Behufe zu Bevollmächtigten ernannt:

von kaiserlich-österreichischer Seite, Herr Ignaz Franz Mathias Liehmann Ritter von Palmrode, Ritter des kais. österreichischen Leopold-Ordens, Commandeur und Ritter mehrerer anderer Orden, Sr. k. k. apostolischen Majestät Legationsrath, bevollmächtigter Resident und General-Consul bei der Regierung des Freistaates Krakau, und

von Seite der Regierung des Freistaates Krakau, Herr Hyacinth Księżarski, Ritter des königl. preußischen rothen Adler-Ordens III. Classe, lebenslänglicher Senator und Vorsitzender in der Senats-Abtheilung des öffentlichen Einkommens und des Schatzes,

welche, nachdem sie ihre, in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten sich wechselseitig mitgetheilt, folgende Artikel, unter Vorbehalt der Ratification, festgestellt haben:

Artikel I.

Die Erzeugnisse des Bodens und des Gewerbsfleißes des Freistaates Krakau, welche in dem, dieser Uebereinkunft sub A. angeschlossenen Tarife sich aufgezählt befinden, werden bei ihrer Einfuhr in die kaiserlich-österreichischen Lande, nach Maßgabe dieses Tarifes, entweder gänzliche Zollfreiheit, oder aber die darin bezeichnete Ermäßigung der bestehenden Zollsätze genießen.

Artikel II.

Da es in den Absichten der beiden contrahirenden Theille gelegen ist, womit die mittelst des Artikels I. stipulirten Zollbegünstigungen ausschließlich nur den Erzeugnissen des Freistaates

kiego Prezydium c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z dnia 15. Sierpnia 1845, do liczby 6522-P.P. podaje się do powszechnéj wiadomości w załączeniu, wraz z należącémi do niéj częściami .|· A., B., C. z tym dokładem, że ta z dniem 1. Września 1845 w wykonanie wejść ma.

Obwieszczenie gub. z d. 20. Sierpnia 1845 do l. pres. 1119-g. g. g.

.|·

Układ handlowy między Rządem c. k. Austryjackim a Rządem Wolnego Miasta Krakowa.

W skutku zezwolenia Najjaśniejszego Cesarza Austryi, Króla Węgierskiego i Czeskiego, ażeby z Rządem Wolnego Miasta Krakowa stosownie do objawionego przezeń życzenia celem ułatwienia legalnych stosunków handlowych pomiędzy Państwem Cesarsko-Austryjackiém a Wolném Miastem Krakowem Układ handlowy, na wzajemnych koncessyach oparty, zawarty został, mianowani zostali Pełnomocnikami:

ze strony Rządu Cesarsko-Austryjackiego P. Ignacy Frańciszek Maciéj Liehmann de Palmrode, Kawaler Ces. Austryjackiego Orderu Leopolda, Komandor i Kawaler wielu innych orderów, Jego Ces. Król. Apostolskiéj Mości Radźca Legacyi, Pełnomocny Rezydent i Konsul Jeneralny przy Rządzie W. M. Krakowa;

a ze strony Rządu W. M. Krakowa P. Jacek Księżarski, Kawaler Król. Pruskiego Orderu Orła Czerwonego IIIciéj klassy, dożywotny i Prezydujący Senator w Wydziale Dochodów Publicznych i Skarbu,

którzy po wzajemném zakomunikowaniu sobie pełnomocnictw w formie za dobrą i należytą uznanéj wydanych, następujące z zastrzeżeniem ratifikacyi ułożyli Artykuły:

Artykuł I.

Ziemiopłody jako też i inne wyroby przemysłowe Wolnego Miasta Krakowa, o ile są objęte Taryfą, do niniejszego Układu pod A. załączoną, będą przy wyprowadzeniu ich do krajów Cesars. Austryjackich wedle téjże Taryfy albo zupełnie od cła wolne, albolitež używać będą zniżenia cła, w téjże Taryfie wskazanego.

Artykuł II.

Ponieważ zamiarem jest obydwóch Stron kontraktujących, ażeby zwolnienie cła, Artykułem I. zapewnione, wyłącznie tylko dla produktów Wolnego Miasta Krakowa miało miejsce;

Krakau zu Guten kommen, so wird die Einfuhr dieser Erzeugnisse nach den k. k. Landen mit Anspruch auf die besagten Zoll-Begünstigungen nur alsdann Platz greifen können, wenn solche mit Beobachtung der, in dem sub B. angeschlossenen Abkommen vorgeschriebenen Modalitäten Statt findet.

Artikel III.

Als Gegenleistung für die, mittelst des Artikels I. der gegenwärtigen Uebereinkunft dem legalen Handel mit Krakauer Erzeugnissen nach den k. k. österreichischen Staaten gewährten Begünstigungen, verpflichtet sich die Regierung des Freistaates Krakau durch die, in dem sub C. angeschlossenen Abkommen bezeichneten Maßnahmen, zur Hintanhaltung des Schleichhandels, aus dem Freistaate nach Oesterreich hinzuwirken.

Artikel IV.

Der der gegenwärtigen Uebereinkunft sub A. beigefügte Tarif, so wie die sub B. und C. angeschlossenen Abkommen werden dieselbe verbindende Kraft, wie die Uebereinkunft selbst haben, und in aller und jeder Beziehung so betrachtet werden, als wenn sie in solche von Wort zu Wort eingeschaltet sich befänden.

Artikel V.

Die gegenwärtige Handels-Uebereinkunft wird mit dem ersten September des laufenden Jahres in Wirksamkeit treten, und von diesem Tage an durch acht nacheinander folgende Jahre, das ist bis zum letzten August 1853, in Kraft bleiben.

Sollten jedoch in dem Verlaufe dieser Vertrags-Periode die Zoll- oder Handels-Verhältnisse Oesterreichs und des Freistaates Krakau sich in der Art gestalten, daß dem wechselseitigen Handelsverkehre neue Begünstigungen und Erleichterungen gewährt zu werden vermöchten, so behalten die beiden contrahirenden Theile sich die Befugniß vor, über derlei Begünstigungen oder Erleichterungen sich auch während der vorbezeichneten Vertrags-Periode einzuverstehen.

Artikel VI.

Die gegenwärtige Uebereinkunft soll ratificirt, und die Ratificationen derselben in kürzest möglichster Zeit, und spätestens binnen zwei Monaten ausgewechselt werden.

Urkund dessen haben die benannten Bevollmächtigten gegenwärtige Uebereinkunft unterzeichnet, und solcher ihre Insiegel beigedrückt.

So geschehen zu Krakau am vierten Mai des Jahres Eintausend achthundert und fünf und vierzig.

Unterzeichnet: Liehmann von Palmrode, m. p.
(L. S.)

Unterzeichnet: H. Księżarski, m. p.
(L. S.)

przeto produkta te wtedy tylko z odwołaniem się do wspomnionego zwolnienia cła do krajów Ces. Austryjackich będą mogły być wprowadzane, gdy przepisy, w Umowie, pod B. załączonéj, wskazane, przy takowém wyprowadzeniu będą zachowane.

Artykuł III.

Wzajemnie za koncessyje, Artykułem I. niniejszego Układu handlowi legalnemu płodami krakowskiémi do Państw Ces. Austryjackich przyznane, bierze Rząd Wolnego Miasta Krakowa na siebie obowiązek zapobiegania przemycaniu towarów z Wolnego Miasta Krakowa do Austryi środkami, w Umowie pod C. załączonéj wskazanémi.

Artykuł IV.

Taryfa do niniejszego Układu pod A. jak równie i Umowy pod B. i C. załączone, będą miały tęż samę moc obowiązującą, co niniejszy Układ, i w każdym względzie tak będą uważane, jak gdyby dosłownie w nim były umieszczone.

Artykuł V.

Niniejszy Układ handlowy wejdzie w wykonanie z dniem piérwszym miesiąca Września bieżącego roku i obowiązywać będzie, od tego dnia licząc, przez lat ośm po sobie następujących, to jest aż do dnia ostatniego Sierpnia 1853.

Gdyby jednakże w tym przeciągu czasu stosunki celne lub handlowe Austryi i Wolnego Miasta Krakowa tak się zmieniły, iżby obopólnemu tokowi handlu nowo koncessyje i zwolnienia przyznanémi być mogły; natenczas zastrzegają sobie obydwie Strony kontraktujące prawo porozumienia się co do tych koncessyj lub zwolnień nawet i w czasie trwania niniejszego Układu.

Artykuł VI.

Układ niniejszy ma być ratyfikowany, ratyfikacyje zaś onego w czasie jak najkrótszym a najpóźniéj w przeciągu dwóch miesięcy wymieniane.

W dowód czego wzmiankowani Pełnomocnicy Układ niniejszy podpisali i takowy pieczęciami swémi zaopatrzyli.

Działo się w Krakowie dnia czwartego Maja tysiąc ośmset cztérdziestego piątego roku.

(Podpisano) Liehmann de Palmrode, m. p.

(L. S.)

(Podpisano) Jacek Księżarski, m. p.

(L. S.)

…w przeciągu, to wtedy tylko z odwołaniem się do wspo-
…mnego zaaplikowania się do krajów Ces. Austryjackich będą
…y być wprowadzane, gdy przepisy, w Umowie, pod B.
…czonymi zaświadczeniami, przy takowém wprowadzeniu będą za-
…wane.

Artykuł III.

Wzajemnie się Kommissyje, Artykułem I. niniejszego
… do handlu lądowego pomiędzy Krajami do Państw
… Austryjackich przyłączonemi, i przez Rząd Wolnego Miasta
…owa na wolnie udzielonych uprzywilejowanie przewożenia ra-
…e z Wolnego Miasta Krakowa do Austryi Krajami, w U-
…ie pod C. zawartéj wykazanéj.

Artykuł IV.

Tabele do niniejszego Układu pod A. jak również i Umo-
…od B. i C. załączone, będą miały tę samą moc obo-
…zującą, co niniejszy Układ, i w każdym względzie tak bę-
…owane, jak gdyby dosłownie w nim były zamieszczone.

Artykuł V.

Niniejszy Układ handlowy wejdzie w wykonanie z dniem
…szym miesiąca Września bieżącego roku i obowiązywać
…ie, od tego dnia licząc, przez lat sześć po sobie następu-
…ch, to jest aż do dnia ostatniego Sierpnia 1853.

Gdyby jednakże w tym przeciągu czasu stosunki celne
… handlowe Austryi i Wolnego Miasta Krakowa tak się
…niły, iżby uzupełnienie takowe lub też nowa Kommissyja
…obecnie przyrzeczone być mogły, zastrzeżenie następuje
…e obydwie Strony kontraktujące prawo porozumienia się
…o tych zmianach lub zmiany nawet i w czasie trwania
…iejszego Układu.

Artykuł VI.

Układ niniejszy ma być ratyfikowany, ratyfikacyje zaś
…o w czasie jak najkrótszym a najpóźniej w przeciągu
…ch tygodni wymienione.

W dowód czego wzmiankowani Pełnomocnicy Układ ni-
…y podpisali i takowy pieczęciami swemi zaopatrzyli.

Działo się w Krakowie dnia szesnastego Maja tysiąc ośm-
…czterdziestego piątego roku.

(Podpisany) Liebmann de Palmenau, m. p.
(L. S.)

(Podpisany) Jacek Krzyżanowski, m. p.
(L. S.)

Ad Nrum. 1119. - g. g. g.

.|1

A.

Zoll-Tarif

für die Einfuhr nachbenannter krakauer Erzeugnisse in die k. k. österreichischen Staaten.

Laufende Z.	Post=Nro. des allgem. Zoll=Tarifes	Gegenstände
1	8	Alaun . . . .
2	33	Bier in Fässern . . . . .
3	37	Bildhauer=Arbeiten . . . .
4	85	Drechslerwaaren, und zwar: Zapfen, Pippen, Spindeln u. s. w., dann alle Drechslerwaaren von weichem Holze ohne andere Bestandtheile und im rohen Zustande . .
5	86	— alle übrigen aus Holz, Horn und Bein, ohne Verbindung mit außer Handel gesetzten Gegenständen . . . . .
6	149	Wasch= und Neublau . . . .
7	116	Essig, gemeiner, in Fässern und Holzessig .
		Felle und Häute, als:
8	164	— Ochsen=, Küh= und Terzenhäute, Roßfollenhäute roh . . . . .
9	165	— Bock= und Ziegenfelle, Rehfelle, Hirsch=, Hundshäute, Kalbfelle, gemeine Schaf=, Schöpsen= und Lammfelle im rohen Zustande, dann Hasenbälge . . . . .
10	166	— Lammfelle, gemeine, gesalzene und halbgearbeitete . . . . .
11	167	— Schaf=, Schöpsen= und Lammfelle, gemeine, bearbeitet und derlei Futter, wie auch die mit Belassung der Haare nur auf der Fleischseite bearbeiteten Schweins=, Hirsch=, Hundshäute und Kalbfelle . . . . .
12	157	Federn, und zwar: Federkiele ohne Unterschied
13	158	Bettfedern, gemeine, geschlissen und ungeschlissen
14	177	Feuersteine . . . . . .

Verzollungs-Maßstab	Allgemeiner Eingangs-Zoll		Begünstigungs-Zoll für die krakauer Erzeugnisse		Anmerkung.
	fl.	kr.	fl.	kr.	
1 Centner Sporco	1	40	—	50	mit Einrechnung des Verzehrungs-steuer-Zuschlags von 16 kr.
detto	1	4	—	40	
vom Gulden des Werthes	—	12	—	6	
1 Centner Netto	3	20	1	40	
detto	25	—	12	30	
1 Centner Sporco	7	30	3	45	
detto	—	44	—	22	
1 Centner Netto	—	25	frei		
detto	—	50	frei		
detto	8	20	4	10	
detto	16	40	8	20	
1000 Stück	1	—	—	30	
1 Centner Sporco	5	—	2	30	
1 Centner Netto	1	—	2	30	

Laufende Z.	Post-Nro. des allgem. Zoll-Tarifes	Gegenstände
15	234	Gemüse, d. i. Garten- und Feldgewächse, in sofern sie nicht unter Getreide, Obst und Früchten begriffen oder besonders bestimmt sind; frische und unzubereitete, als: Artischocken, Kohlrüben, Erdäpfel ꝛc. .
16	235	— zubereitete, mit Essig, Salz und dergleichen eingelegte oder getrocknete, als: eingemachte Gurken, Sauerkraut ꝛc. . .
17	284	Handschuhmacher-Arbeiten . . .
18	309	Hüte, und zwar: Castorhüte . . .
19	314	Instrumente, musicalische, auch Spielwerke zum Gebrauche für Künste und Gewerbe . .
20	321	Kämme von Holz, Bein, Horn ohne Verzierung und Belegung mit Gegenständen, deren Einfuhr verbothen ist . . . .
21	336	Steinkohlen . . . . . .
		Leder, a) sämisches, gelbes, dann in Alaun gearbeitetes weißes, wie auch mit Eisenvitriol schwarzgefärbtes, und zwar:
22	364	— Bock-, Ziegen-, Hirsch-, Rehleder . .
23	365	— Ochsen-, Kuhleder . . . .
24	366	— Kalbleder . . . . . .
25	367	— Schaf- und Schöpsenleder . . .
		b) in Lohe, Kräutern, Knoppern und Gallus gearbeitet, und zwar:
26	368	— Bock-, Schaf- und Lammleder . .
27	370	— Kalb-, Kuh und Roßleder . .
		c) gefärbtes und lakirtes, und zwar:
28	373	Kalbleder, Corduan und Safianleder, worunter auch das schwarze Schafleder begriffen ist . . . . . .
29	394	Marmor roh . . . . .
30	395	— geschliffene und polirte Marmorplatten .
31	433	Oele von Hanf-, Lein- und Rübsamen .

Verzollungs-Maßstab	Allgemeiner Eingangs-Zoll fl.	kr.	Begünstigungs-Zoll für die krakauer Erzeugnisse fl.	kr.	Anmerkung.
1 Centner Sporco	—	3	frei		
detto	—	25	—	12½	
Pfund Netto	1	36	—	48	
1 Stück	1	—	—	30	
vom Gulden Werthe	—	12	—	6	
1 Pfund Netto	—	48	—	24	
1 Centner Sporco	—	¼	frei		
1 Centner Netto	37	30	18	45	
detto	10	50	5	25	
detto	25	50	12	55	
detto	18	20	9	10	
detto	10	—	5	—	
detto	15	—	7	30	
detto	40	—	20	—	
detto	—	¼	frei		
vom Gulden des Werthes	—	6	—	3	
1 Centner Sporco	2	30	1	15.	

Laufende Z.	Post-Nro. des allgem. Zoll-Tarifes	Gegenstände
32	465	Riemer-, Sattler- und Taschnerarbeit . .
33	513	Schuhmacherarbeit . . . .
34	537	Seilerarbeit aus Flachs und Hanf . .
35	577	Thonenwaaren, gemeine, mit und ohne Glasur
36	579	Ziegel, gemeine, ungebrannte und gebrannte, Mauer- und Dachziegel . . .
37	580	Tischlerarbeiten aus Ahorn, Buchen, Eichen, Kirschbaum, Nußbaum, und zwar: eingelegte und uneingelegte, gefärbte, gebeitzte, lakirte, polirte; dann alle Tischlerarbeiten von weichem Holz ohne Verbindung mit Bestandtheilen, deren Einfuhr verbothen ist . .
38	581	Alle übrigen Tischlerarbeiten, eingelegte und uneingelegte ꝛc, doch ohne Verbindung mit Gegenständen, wie oben . . .
39	583	Oelkuchen von Hanf-, Lein- und Rübsamen, dann Mehl von derlei Kuchen . .
40	608	Wägen und Schlitten, gemeine, auch Güter-Wägen . . . . . .
41	609	Wägen und Schlitten, alle übrigen . .
42	641	Zink oder Spiauter . . . .

Krakau am 4ten Mai 1845.

Verzollungs-Maßstab	Allgemeiner Eingangs-Zoll		Begünstigungs-Zoll für die krakauer Erzeugnisse		Anmerkung.
	fl.	kr.	fl.	kr.	
vom Gulden Werthe	—	12	—	6	
detto	—	12	—	6	
1 Centner Sporco	2	30	1	15	
vom Gulden des Werthes	—	12	—	6	
1000 Stück	—	36	—	18	
1 Centner Netto	5	—	2	30	
detto	10	—	5	—	
1 Centner Sporco	—	3	frei		
vom Gulden Werthe	—	3	—	1½	
detto	—	12	—	6	
1 Centner Netto	—	36	frei		

(L.S.) Liehmann von Palmrode, m. p.

(L.S.) Hyacynthus Księżarski, m. p.

Ad Nrum. 1119. - g. g. g.

A.

T a r y f a

opłat celnych przy wprowadzeniu do Państw ces. król. Austryjackich poniżéj wyszczególnionych płodów krakowskich.

Nr. bieżący	Nr. porząd. ogólnéj taryfy celnéj	Przedmioty
1	8	Ałun . . . .
2	33	Piwo w beczkach . . . .
3	37	Wyroby rzeźbiarskie . . . .
4	85	Wyroby tokarskie, jako to: czopy, kurki, wrzeciona i t. d., tudzież wszelkie towary tokarskie z drzewa miękkiego bez innych części i w stanie surowym .
5	86	Wszelkie inne wyroby z drzewa, rogu i kości, nie połączone z przedmiotami, których handel jest wzbroniony . .
6	149	Krochmal i krochmalik niebieski do prania bielizny . . . . . .
7	116	Ocet ordinaryny w beczkach, i z drzewa
8	164	Skórki i skóry, jako to: wołowe, krowie, jałowicze, końskie i źrebięce surowe .
9	165	Skórki kozłowe, sarnie, jelenie, psie, cielęce, owcze i baranie ordynaryjne, tudzież jagnięce, w stanie surowym i skórki zajęcze . . . . .
10	166	Skórki jagnięce ordynaryjne, solone i w pół wyprawione . . . . .
11	167	Owcze baranie i jagnięce ordynaryjne, wyprawione futra, jako też skórki świńskie, jelenie, psie i cielęce z pozostawieniem sierści, ze strony mięsnéj wyprawione .
12	157	Pióra a mianowicie do pisania bez różnicy
13	158	Piérze, ordynaryjne darte i niedarte . .
14	177	Skałki . . . . . .
15	234	Jarzyny, jako to: płody ogrodowe i polne, o ile nie należą do kategoryi zboża, owoców i fruktów, lub też szczegółowo nie

Zasada opłaty	Ogólne cło wchodowe ZłR.	kr.	Cło zniżone dla płodów krakowskich ZłR.	kr.	Uwaga.
1 Cetnar Sporco	1	40	—	50	
detto	1	4	—	40	przy doliczeniu opłaty konsumcyjnej kr. 16.
od wartości 1 ZłR.	—	12	—	6	
1 Cetnar Netto	3	20	1	40	
detto	25	—	12	30	
1 Cetnar Sporco	7	30	3	45	
detto	—	44	—	22	
1 Cetnar Netto	—	25	wolne		
detto	—	50	wolne		
detto	8	20	4	10	
detto	16	40	8	20	
1000 sztuk	1	—	—	30	
1 Cetnar Sporco	5	—	2	30	
1 Cetnar Netto	1	—	—	30	

Nr. bieżący	Nr. porząd. ogólnéj taryfy celnéj	Przedmioty
		są oznaczone; świéże i nieprzyprawione, jako to: karczochy, kalarepa, ziemniaki i t. d. . . . . . .
16	235	Przyprawione octem, solą i t. p., zaprawione albo suszone, jako to: kiszone ogórki, kapusta i t. d. . . .
17	284	Wyroby rękawiczarskie . . .
18	309	Kapelusze, a mianowicie kastrowe . .
19	314	Instrumenta muzyczne, także bawidełka, do użytku sztuk i przemysłu . . .
20	321	Grzebienie z drzewa, kości, rogu, bez ozdób i obłożenia przedmiotami, których wprowadzenie jest wzbronioném . . .
21	336	Węgle kamienne . . . . .
		Skóra, a) zamszowa, żółta, tudzież w ałunie wyprawiona biała, jako też w koperwasie czarno farbowana, jako to:
22	364	Skóry kozłowe, jelenie, sarnie . .
23	365	Skóre wołowe, krowie . . . .
24	366	Skóre cielęce . . . . .
25	367	Skóry owcze i baranie . . . .
		b) w dębniku, ziołach, knoprze i galasie wyprawiana, jako to:
26	368	Skóry kozłowe, owcze i jagnięce . .
27	370	Skóry cielęce, krowie i końskie . .
		c) farbowana i lakierowana, jako to:
28	373	Skóry cielęce kordwanowe i safianowe, do których należy także owcza skórka czarna
29	394	Marmur surowy . . . . .
30	395	Płaty marmurowe szlufowane i polerowane
31	433	Olej z konopi, lnu i rzepaku . . .

Zasada opłaty	Ogólne cło wchodowe ZłR.	Ogólne cło wchodowe kr.	Cło zniżone dla płodów krakowskich ZłR.	Cło zniżone dla płodów krakowskich kr.	Uwaga.
1 Centnar Sporco	—	3	wolne		
detto	—	25	—	12½	
1 Centnar Netto	1	36	—	48	
1 sztuka	1	—	—	30	
od wartości 1 ZłR.	—	12	—	6	
1 funt Netto	—	48	—	24	
1 Cetnar Sporco	—	¼	wolne		
1 Cetnar Netto	37	30	18	45	
detto	10	50	5	25	
detto	25	50	12	55	
detto	18	20	9	10	
detto	10	—	5	—	
detto	15	—	7	30	
detto	40	—	20	—	
detto	—	¼	wolny		
od wartości 1 ZłR.	—	6	—	3	
1 Centnar Sporco	2	30	1	15	

Nr. bieżący	Nr. porząd. ogólnéj taryfy celnéj	Przedmioty
32	465	Wyroby rymarskie, siodlarskie i kaletnicze
33	513	Wyroby szewskie . . . . .
34	537	Wyroby powroźnicze z lnu i konopi . .
35	577	Towary gliniane ordynaryjne z polewą i bez polewy . . . . . .
36	579	Cegła ordynaryjna surowa i palona tudzież dachówka . . . . .
37	580	Wyroby stolarskie z drzewa jaworowego, bukowego, dębowego, wiśniowego i orzechowego, jako to: fornirowane i niefornirowane, farbowane, bejcowane, lakierowane i polerowane, tudzież wszelkie wyroby stolarskie z drzewa miękkiego, niepołączone z częściami, których wprowadzenie jest wzbronioném. .
38	581	Wszelkie inne wyroby stolarskie, fornirowane i niefornirowane i t. d., wszakże niepołączone z przedmiotami jak wyżéj
39	583	Makuchy konopne, lniane i rzepakowe, tudzież mąka z tychże . . . .
40	608	Wozy i sanie, ordynaryjne, tudzież wozy furmańskie . . . .
41	609	Wszelkie inne wozy i sanie . . .
42	641	Cynk albo szpianter . . . .

Kraków, dnia 4. Maja 1845 roku

Zasada ogólna	Ogólne cło wchodowe		Cło zniżone dla płodów krakowskich		Uwaga
	ZłR.	kr.	ZłR.	kr.	
od wartości 1 ZłR.	—	12	—	6	
detto	—	12	—	6	
1 Cetnar Sporco	2	30	1	15	
od wartości 1 ZłR.	—	12	—	6	
1000 sztuk	—	36	—	18	
1 Cetnar Netto	5	—	2	30	
detto	10	—	5	—	
1 Cetnar Sporco	—	3	wolne		
od wartości 1 ZłR.	—	3	—	$1\frac{1}{2}$	
detto	—	12		6	
1 Cetnar Netto	—	36	wolne		

(podpisano) **L i e h m a n n d e P a l m r o d e.**

(podpisano) **J a c e k K s i ę ż a r s k i.**

.|2

B.

Abkommen zwischen Oesterreich und dem Freistaate Krakau, hinsichtlich des Ursprungsnachweises der krakauer Erzeugnisse, welche mit Anspruch auf die vertragsmäßige Zollbegünstigung in die k. k. Lande eingeführt werden wollen, und hinsichtlich der Modalitäten, unter welchen diese Einfuhr Statt zu finden hat.

§. 1.

Diejenigen krakauer Erzeugnisse, welche bei ihrer Einfuhr in die k. k Staaten eine Zollermäßigung oder gänzliche Zollfreiheit zu genießen haben, erscheinen in dem Vertragstarife aufgeführt.

Womit aber für einen in diesem Tarife aufgeführten Gegenstand die stipulirte Zollermäßigung genommen werden könne, muß für solchen vorerst

a) von der betreffenden Localbehörde, ein seinen freistädtischen Ursprung, in vorgeschriebener Form nachweisendes Zeugniß erwirkt, und dieser Gegenstand sohin

b) von der in dem §. 14 näher bezeichneten Handels-Commission als krakauer Erzeugniß anerkannt worden seyn.

§. 2.

Von der Bestimmung des vorhergehenden Paragraphes ad b) sind jedoch jene Gegenstände ausgenommen, für welche in Gemäßheit des 2. Absatzes des §. 13. die Ursprungs-Zeugnisse allein genügen, um selbe an der vertragsmäßigen Begünstigung Theil nehmen zu lassen.

§. 3.

Die Localbehörden, welchen die Ausstellung der Ursprungs-Zeugnisse ausschließlich zukömmt, sind die Districts-Commissariate in dem Gebiethe, und die Bezirks-Commissariate in der Stadt Krakau; und zwar wird für einen Gegenstand, welcher mit einem Ursprungs-Zeugniße versehen werden will, jenes Commissariat berufen seyn, ein solches Zeugniß auszufertigen, in dessen Bezirke oder Districte dieser Gegenstand erzeugt worden ist.

§. 4.

Um Seitens eines Bezirks- oder Districts-Commissariats ein Ursprungs-Zeugniß zu erwirken, muß der Gegenstand, für

.|2

B.

Umowa między Austryją a Wolném Miastem Krakowem, odnosząca się do sposobu udowodnienia pochodzenia wyrobów krakowskich, które przy zastosowaniu zwolnienia cła, traktatem zastrzeżonego, do krajów Ces. Król. wprowadzane być mogą, tudzież wskazująca warunki, pod jakiémi wprowadzenie następować winno.

§. 1.

Wyroby krakowskie, które przy wyprowadzeniu ich do Państw Ces. Król. zniżenia cła lub zupełnego od niego uwolnienia używać mają, znajdują się wyszczególnione w Taryfie Układem objętéj.

Ażeby jednak względnie przedmiotu, w téjże Taryfie zamieszczonego, do umowionego zniżenia cła odwołać się można, należy najprzód:

a) wyjednać u właściwéj Władzy miejscowéj świadectwo pochodzenie jego z Krakowa w formie przepisanéj udowodniające, i następnie

b) przedmiot ten przez Komisyją handlową, w §fie 14. bliżéj oznaczoną, za produkt krakowski winien być uznany.

§. 2.

Wyjmują się wszakże z pod przepisu §fu poprzedzającego ad b) te przedmioty, dla których stosownie do 2go ustępu §fu 13. same świadectwa pochodzenia są dostateczne do kwalifikowania ich do używania zwolnienia cła Układem zastrzeżonego.

§. 3.

Władze miejscowe, do których wydawanie świadectw pochodzenia wyłącznie należy, są Komisaryjaty dystryktowe w Okręgu, a Komisarze cyrkułowi w mieście Krakowie; mianowicie zaś do wydania świadectwa pochodzenia ten Komisaryjat upoważnionym będzie, w którego Cyrkule lub Dystrykcie wyprodukowany został przedmiot, który w świadectwo pochodzenia zaopatrzony być winien.

§. 4.

Końcem uzyskania ze strony Komisaryjatu dystryktowego lub cyrkułowego świadectwa pochodzenia, winien bę-

welchen solches ausgestellt werden soll, diesem Commissariate vorgezeigt, und dessen Erzeuger namhaft gemacht werden.

Das Commissariat hat, um für einen Gegenstand ein giltiges Ursprungs-Zeugniß ausstellen zu können, in der Regel von dem Erzeuger selbst die Erklärung abzunehmen, daß der frägliche Gegenstand wirklich von ihm producirt worden sey.

Sollte besonderer Verhältnisse wegen diese Erklärung von dem Erzeuger einzuholen nicht möglich seyn, so kann solche nur durch ein, von zweien in dem Bezirke oder Districte ansäßigen und glaubwürdigen Personen abzulegendes Zeugniß: »wienach der frägliche Gegenstand wirklich von dem angegebenen Erzeuger producirt worden sey« ersetzt werden.

§. 5.

Der Umstand, ob das Commissariat ein Ursprungs-Zeugniß auf Grundlage der Erklärung des Erzeugers selbst, oder aber zweier Zeugen ausgestellt hat, wird in dem Zeugniße mit deren Namensanführung bemerkt werden.

§. 6.

Sollte das Commissariat troß der Erklärung des sich als Erzeuger Angebenden, oder troß der obigen Zeugenschaft, dennoch zu bezweifeln Grund haben, daß ein Gegenstand, für welchen ein Ursprungs-Zeugniß nachgesucht worden, kein krakauer Erzeugniß sey, so ist solches (das Commissariat) verpflichtet, mit der Aussertigung des besagten Zeugnißes inne zu halten, den fräglichen Gegenstand in seine Verwahrung zu nehmen, und das Geeignete einzuleiten, und die unzweifelhafte Gewißheit über den wahren Ursprung des in Rede stehenden Gegenstandes zu erlangen.

§. 7.

Die Districts- und Bezirks-Commissariate werden darüber wachen, womit jeder einzelne Gegenstand, für welchen ein Ursprungs-Zeugniß angesucht wird (so weit dieses nur immer nach Maßgabe der Gattung geschehen kann), mit einem das Krakauer Wappen tragenden, nicht leicht zu vertilgenden Zeichen versehen sey, oder unter Aufsicht des Commissariats damit versehen werde.

Bei denjenigen Gegenständen, welche mit einem derlei Zeichen zu versehen nicht möglich ist, welche aber verpackt werden, muß die Verpackung mit einem solchen Zeichen versehen seyn.

§. 8.

Die Form der von den Districts- oder Bezirks-Commissariaten auszustellenden Ursprungs-Zeugnisse wird genau vorgezeichnet werden.

dzie przedmiot, dla którego takowe świadectwo ma być wydaném, temuž Komisaryjatowi być okazanym, i producent onegož z nazwiska wymieniony.

Ażeby Komisaryjat dla przedmiotu jakiego ważne mógł wydać pochodzenia świadectwo, winien będzie w ogólności od samego producenta odebrać deklaracyją, jako przedmiot w mowie będący rzecywiście przez niego jest wyprodukowanym.

Gdyby zaś dla zachodzących szczególnych okoliczności deklaracyja powyższa od producenta odebraną być nie mogła, w takim razie deklaracyja ta, jedynie tylko świadectwem przez dwie w Cyrkule lub dystrykcie osiadłe i wiarygodne osoby złożyć się mającém: »jako przedmiot w mowie będący rzeczywiście przez wskazanego producenta jest wyrobiony;« zastąpiona być może.

§. 5.

Okoliczność, czyli Komisaryjat świadectwo pochodzenia na zasadzie deklaracyi samego producenta lub też dwóch świadków wydał, ma być w świadectwie obok powołania ich nazwisk wyrażoną.

§. 6.

Gdyby Komisaryjat pomimo deklaracyi mieniącego się być producentem, lub pomimo powyższego zaświadczenia miał powód do powątpiewania, że przedmiot, dla którego świadectwa pochodzenia zażądano, nie jest płodem krakowskim; natenczas tenże Komisaryjat winien wstrzymać się z wydaniem rzeczonego świadectwa, przedmiot w mowie będący u siebie zachować, i co z porządku rzeczy wypadnie, zarządzić, końcem osiągnienia niewątpliwéj pewności co do prawdziwego pochodzenia w mowie będącego przedmiotu.

§. 7.

Komisaryjaty dystryktowe i cyrkułowe będą czuwać, ażeby każdy pojedyńczy przedmiot, dla którego świadectwo pochodzenia będzie żądaném (o ile to wedle rodzaju tegož przedmiotu miejsce mieć može), znakiem herb krakowski noszącym, nie łatwo zniszczyć się mogącym, był zaopatrzony, lub też, ażeby pod okiem Komisaryjatu znak powyższy na nim był położony.

Co do przedmiotów, na których takiego znaku położyć nie można, lecz które zapakować się dadzą, należy paki wzmiankowanym znakiem zaopatrzyć.

§. 8.

Forma świadectw pochodzenia przez Komisaryjaty dystryktowe lub cyrkułowe wydawać się mających będzie dokładnie wskazaną.

§. 9.

In ein und dasselbe Ursprungs-Zeugniß dürfen nur alsdann mehrere Gegenstände aufgenommen werden, wenn sie von einem und demselben Erzeuger herstammen, und zugleich unter einem und demselben Artikel (Post-Nr.) des unter §. 1. erwähnten Tarifes vorkommen.

§. 10.

Die Ursprungs-Zeugnisse haben die Gegenstände, für welche solche ausgestellt worden, in genauer Uebereinstimmung mit der Terminologie des im §. 1. bemerkten Tarifes zu benennen, und nach Verschiedenheit der Gattung dieser Gegenstände, deren Zahl oder deren Gewicht, oder deren Maß, und in jedem Falle deren anzugebenden Werth so wie den Umstand anzuführen, ob, und auf welche Art solche, mit dem im §. 7. angedeuteten Zeichen versehen worden sind.

Gehören die besagten Gegenstände in die Classe der Manufactur-Waaren, so muß auch noch eine möglichst detailirte Beschreibung derselben dem Ursprungs-Zeugniße beigerückt werden.

Endlich kommen in diesen Zeugnissen annoch der Name und der Wohnort des Bewerbers um selbe, anzuführen.

Eine besondere Instruction wird die Modalität genau vorschreiben, welche nach Verschiedenheit der Gattung der Gegenstände, bei Ausfertigung der Ursprungs-Zeugnisse zu beobachten seyn wird.

§. 11.

Die Ursprungs-Zeugnisse werden von den Districts- oder Bezirks-Commissariaten in einem mit fortlaufenden Zahlen versehenen Juxtenbuche stets in zwei ganz gleichlautenden Exemplarien angefertigt werden, wovon das eine Exemplar für die requirirende Parthei aus dem Buche herauszuschneiden kömmt, das andere aber Behufs des Nachweises über die gepflogene Amtshandlung, in dem Juxtenbuche zu verbleiben hat.

Nach dem Schluße des Monats October eines jeden Jahres sind die Juxtenbücher an die unter §. 14. näher bezeichnete Handels-Commission einzusenden, und mit 1. November neue Juxtenbücher in Verwendung zu nehmen, so wie die fortlaufenden Zahlen neu mit Nr. 1 zu beginnen.

§. 12.

Die Giltigkeit der Ursprungs-Zeugnisse erlischt für Gegenstände, welche in der Stadt Krakau erzeugt worden sind, mit dem Ablaufe des dritten Tages, und für jene so in dem Gebiethe erzeugt wurden, mit dem Ablaufe des zehnten Tages, wenn binnen dieser Frist die in Rede stehenden Gegenstände nach Maßgabe der Gattung derselben, entweder der in dem folgenden §phe

§. 9.

W jedném i témże samém świadectwie pochodzenia, wtedy tylko więcéj przedmiotów będzie mogło być razem umieszczonych, gdy takowe od jednego i tegoż samego producenta pochodzą i zarazem jednym i tymże samym artykułem (Nrem. pozycyi) Taryfy w §fie 1. wzmiankowanéj znajdują się objęte.

§. 10.

W świadectwach pochodzenia przedmioty, dla których zostały wydane zupełnie zgodnie z terminologiją Taryfy w §fie 1. nadmienionéj oznaczone być powinny, i według różności rodzaju tychże przedmiotów ich liczba, waga, miara i w każdym razie onychże wartość podać się mająca, jak niemniéj i ta okoliczność, czyli i w jaki sposób znakiem w §. 7. wskazanym zostały zaopatrzone, być wyrażona.

Jeżeli wspomnione przedmioty należą do klasy towarów rękodzielniczych (Manufactur=Waaren), naówczas onychże opisanie ile możności jak najdokładniejsze w świadectwie pochodzenia domieszczoném być powinno.

Nakoniec wyrazić należy w świadectwie tém nazwisko i miejsce zamieszkania osoby, która się o nie stara.

Instrukcyja oddzielna wskaże dokładnie przepisy, które według różności rodzaju przedmiotów przy wydawaniu świadectw pochodzenia będą winny być zachowane.

§. 11.

Świadectwa pochodzenia wydawane będą przez Komisaryjaty dystryktowe lub cyrkułowe z księgi sznurowéj bieżącémi numerami zaopatrzonéj, zawsze w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden wyciętym zostanie z księgi dla zgłaszającéj się strony, drugi zaś pozostanie w księdze sznurowéj jako dowód wydania urzędowego świadectwa.

Z końcem miesiąca Października każdego roku, księgi sznurowe do Komisyi handlowéj w §fie 14. bliżéj oznaczonéj odesłane zostaną, a z dniem 1. Listopada nowe księgi sznurowe w użyciu wprowadzone będą, rozpoczynając takowe od liczby 1 porządkowéj

§. 12.

Świadectwa pochodzenia dla przedmiotów w mieście Krakowie produkowanych wydane, utracają ważność swoją z upływem dnia 3go, dla przedmiotów zaś w Okręgu produkowanych z upłynieniem dnia 10go, jeżeli w mowie będące przedmioty, stosownie do ich rodzaju, albo Kommissyi handlowéj w §fie następującym oznaczonéj, lub też jednemu

bemerkten Handels-Commission, oder aber einem k. k. Zollamte zur Amtshandlung nicht vorgelegt worden sind. Bei Berechnung der Giltigkeitsfrist wird jedoch der Tag der Ausfertigung des Zeugnißes nicht mitgezählt.

§. 13.

Nachdem ein Gegenstand von dem Bezirks- oder Districts-Commissariate mit einem Ursprungs-Zeugniße versehen wurde, muß solcher, um der Bestimmung des §. 1. zu genügen, in Begleitung des obigen Zeugnißes, der im nachfolgenden Paragraphe näher bezeichneten Handels-Commission, Behufs neuerlicher Prüfung, ob solcher wirklich krakauer Erzeugnißes sey oder nicht, vorgelegt werden.

Von dieser Maßnahme jedoch sind ausgenommen: die Steinkohlen, der Zink, frische und zubereitete Gemüse, rohe Ochsen-, Kuh- und Terzienhäute, dann Roßfollen-Häute, ferner Bock- und Ziegenfelle, Rehfelle, Hirsch- und Hundshäute, Kalbfelle, gemeine Schaf-, Schöpsen- und Lammfelle im rohen Zustande, dann Hasenbälge, endlich roher Marmor und Oelkuchen, für welche Producte die von den Districts- oder Bezirks-Commissären ausgefertigten Ursprungs-Zeugnisse hinreichend sind, um selben bei der Einfuhr in die k. k. Staaten Anspruch auf die vertragsmäßige Begünstigung zu verschaffen.

§. 14.

Die in dem vorhergehenden Paragraphe bemerkte Handels-Commission wird ihren Sitz zu Krakau haben, und aus nachfolgenden Gliedern bestehen:

a) aus einem von der kaiserl. österreichischen Regierung zu ernennenden Handels-Commissär, dem das erforderliche Hilfspersonale beigegeben seyn wird;
b) aus einem von der Regierung des Freistaates Krakau zu bestimmenden Handels-Commissär; endlich
c) aus zwei dem Gewerbs- oder Handelsstande von Krakau angehörigen Beisitzern.

§. 15.

Die freistädtische Regierung verpflichtet sich jedoch, so oft der kaiserl. österreichische Commissär solches für nothwendig erkennen wird, außer den zwei in dem vorhergehenden Paragraphe bemerkten Beisitzern, nach Maßgabe des zu prüfenden Gegenstandes annoch einen oder mehrere Zunftälteste oder andere Gewerbs- oder Handelsleute, welche über den Ursprung des in Rede stehenden Gegenstandes die zuverläßlichste Auskunft zu ertheilen in der Lage seyn können, Behufs der Abgebung ihrer Meinung, in die gemischte Handels-Commission ausnahmsweise zu berufen.

z Ces. Król. Urzędów celnych w terminie powyżéj zakreślonym do postąpienia urzędowego przedłożonémi nie zostały. Dzień wszakże, w którym świadectwo wydaném zostało, nie liczy się do zakresu terminu ważności onego.

§. 13.

Jak skoro przedmiot w świadectwo pochodzenia ze strony Komisaryjatu cyrkułowego albo dystryktowego zaopatrzonym został, takowy winien być przedstawiony w myśl przepisu §fu 1. wraz z powyższém świadectwem Komisyi hadlowéj w następującym §fie bliżéj określonéj, końcem dalszego rozpoznania czyli rzeczywiście jest produktem krakowskim lub przeciwnie,

Z pod tego przepisu wszakże wyjęte są: węgle kamienne, cynk, świéże i przyprawiane jarzyny, surowe skóry wołowe, krowie i jałowicze, skórki źrebięce, kozłowe, sarnie, jelenie, psie i cielęce, daléj zwyczajne owcze, baranie i jagnięce w stanie surowym, tudzież skórki zajęcze, nakoniec marmur surowy i makuchy, dla którychto produktów świadectwa pochodzenia przez Komisaryjaty dystryktowe lub cyrkułowe wydane, są dostateczne do wyjednania im przy wprowadzeniu do Państw Ces. Austr. zwolnienia cla Układem zastrzeżonego.

§. 14.

Komisyja handlowa w §fie poprzedzającym wzmiankowana rezydować będzie w Krakowie, i składać się z następujących Członków:

a) z Komisarza handlowego, przez Rząd Ces. Austr. mianować się mającego, któremu potrzebne personale do pomocy dodaném zostanie;

b) z Komisarza handlowego przez Rząd W. M. Krakowa wyznaczyć się mającego; nakoniec

c) z dwóch Asydentów, należących do stanu rękodzielników lub kupców Krakowskich.

§. 15.

Rząd wszakże W. M. Krakowa obowiązuje się, ile razy Ces. Austr. Komisarz uzna tego potrzebę, oprócz dwóch w poprzedzającym §fie wzmiankowanych Asydentów wedle przedmiotu rozpoznać się mającego, powołać wyjątkowo do wspólnéj Komisyi handlowéj dla dania opinii jeszcze jednego lub więcéj członków z pomiędzy starszych cechu, albo innych rękodzielników lub kupców, którzy względem pochodzenia w mowie będącego przedmiotu najpewniejsze wyjaśnienie udzielić będą w stanie.

§. 16.

Die Amtshandlung der Handels-Commission wird in nachstehender Weise vor sich gehen:

Sobald dieser Commission ein Gegenstand zur Prüfung vorgelegt worden, wird sie vor Allem mit Erörterung der Frage sich beschäftigen, ob solcher in die Cathegorie derjenigen Gegenstände gehört, für welche — als krakauer Erzeugnisse — die kais. österreichische Regierung eine Zollermässigung zugestanden hat?

Sollte die Commission diese Frage verneinend erledigen, so wird der frägliche Gegenstand von ihr ohne weiters zurückgewiesen werden.

Im bejahenden Falle wird die Commission ferner untersuchen, ob bei Ausfertigung des, den in Rede stehenden Gegenstand begleitenden Ursprungs-Zeugnißes, die bestehenden Vorschriften gehörig beobachtet worden sind? und erst, wenn auch in dieser Hinsicht kein Anstand obwaltet, wird sie untersuchen, ob der ihr vorgelegte Gegenstand derselbe ist, für welchen das Ursprungs-Zeugniß ausgestellt worden, und endlich, ob solcher wirklich krakauer Erzeugniß sey oder nicht?

§. 17.

Wenn die Handlungs-Commission findet, daß bei Ausfertigung des Ursprungs-Zeugnißes eine Unregelmäßigkeit vorgekommen, so wird sie in Absicht auf den, von einem mangelhaften Ursprungs-Zeugniße begleiteten Gegenstand, jedes weitere Vorschreiten in ihrer Amtshandlung so lange verweigern, bis das besagte Zeugniß ganz nach Vorschrift angefertigt worden seyn wird.

Sollte aber die Commission zu dem Verdachte gegründete Veranlassung finden, daß der ihr vorgestellte Gegenstand nicht ein und derselbe sey, für welchen das, solchen begleitende Ursprungs-Zeugniß ausgestellt worden ist, oder aber, daß der in Rede stehende Gegenstand troß dessen Identität mit dem, in dem Ursprungs-Zeugniße aufgeführten, dennoch kein freistädtisches Erzeugniß sey, so wird sie solchen in ihre Verwahrung nehmen, und das Erforderliche veranlassen, um in ganz zuverlässiger, jeden Zweifel behebenden Weise, nach Umständen zu ermitteln, ob der ihr vorgestellte Gegenstand mit dem, in dem Ursprungs-Zeugniße aufgeführten identisch, oder aber, ob derselbe ein krakauer Erzeugniß sey oder nicht?

§. 18.

Findet die Commission sich nicht veranlaßt, gegen die Einfuhr eines ihr vorgestellten Gegenstandes nach den k. k. Staaten mit Anspruch auf die vertragsmäßige Zollbegünstigung, irgend

§. 16.

Postępowanie urzędowne Komisyi handlowéj odbywać się będzie w następujący sposób:

Jak skoro téj Komisyi przedmiot do rozpoznania przedłożonym zostanie, zajmie się takowa przedewszystkiém roztrząśnieniem pytania, czyli tenże należy do kategoryi tych przedmiotów, którym jako produktóm Krakowskim, Rząd Ces. Austryjacki zwolnienie cła przyznał?

Jeżeli Komisyja pytanie to rozstrzygnie odmownie, wówczas przedmiot w mowie będący bez dalszego dochodzenia odrzuconym zostanie.

W razie twierdzącym, Komisyja rozpozna, czyli przy udzieleniu świadectwa pochodzenia do przedmiotu w mowie będącego odnoszącego się, istniejące przepisy ściśle były zachowane? i wtedy dopiéro, gdy i w téj mierze żadna nie zajdzie wątpliwość, Komisyja dochodzić będzie, czyli przedłożony jéj przedmiot jest tym samym, dla którego świadectwo dochodzenia wydaném zostało, i nakoniec czyli tenże rzeczywiście jest płodem Krakowskim lub przeciwnie?

§. 17.

Jeżeli Komisyja handlowa uzna, że przy wydaniu świadectwa pochodzenia zaszła jaka nieregularność, naówczas z wszelkiém dalszém urzędowém postępowaniem względnie przedmiotu, dla którego niedokładne świadectwo pochodzenia udzieloném zostało, wstrzyma się dopóty, dopóki wspomnione świadectwo zupełnie wedle przepisów nie będzie wystawioném.

Gdyby zaś Komisyja uzasadniony znalazła powód do podejrzenia, że przedstawiony jéj przedmiot nie jest tym samym, dla którego świadectwo pochodzenia onemuż towarzyszące jest wydane; albo że przedmiot w mowie będący mimo zgodności swéj z przedmiotem w świadectwie pochodzenia wyrażonym, nie jest produktem Krakowskim: wtedy przedmiot ten u siebie zatrzyma i zarządzi co będzie należało, ażeby w sposób pewny i niewątpliwy według okoliczności wyjaśnioném zostało, czyli przedstawiony jéj przedmiot jest tym samym, który w świadectwie pochodzenia jest wskazany, i wreszcie czyli jest produktem Krakowskim lub przeciwnie?

§. 18.

Jeżeli Komisyja mając wzgląd na zwolnienie cła Układem oznaczone nie znajdzie powodu do czynienia jakiéjkolwiek przeszkody w wprowadzeniu przedstawionego jéj przed-

einen Anstand zu erheben, so stellt sie für selben, gegen Zurückbehaltung des Ursprungs-Zeugnißes, ein Commissions-Certificat, und zwar ganz kostenfrei aus.

Die Form dieser Certificate wird genau vorgezeichnet werden, und finden in Absicht auf die Art der Ausfertigung derselben, die in den §§. 9, 10. und 11. hinsichtlich der Ursprungs-Zeugnisse enthaltenen Vorschriften, gleichfalls ihre Anwendung.

§. 19.

Bei der Verhandlung Seitens der gemischten Commission über die Frage, ob bezüglich eines, ihr zur Ausfuhr nach den k. k. Staaten mit Anspruch auf die verabredete Zollermäßigung vorgestellten Gegenstandes, alle vertragsmäßigen Bedingungen vorhanden sind, um solchem diese Einfuhr zu gestatten, und somit für selben ein Commissions-Certificat auszustellen, wird das Votum des kais. österreichischen Commissärs dergestalt entscheidend seyn, daß, in so lange er seine Zustimmung zu dieser Ausstellung verweigern zu sollen glaubt, solche in keiner Weise Platz zu greifen vermag; so wie den überhaupt ein Commissions-Certificat nur alsdann für die k. k. Zollbehörden eine Geltung haben kann, wenn solches mit der Unterschrift des k. k. österreichischen Commissärs versehen seyn wird.

Sollte der k. österreichische Commissär mit den übrigen Gliedern der besagten Commission, über die früher bemerkte Frage, sich schlechterdings nicht zu einigen vermögen, so wird derselbe über diesen Umstand der k. k. Residentschaft zu Krakau, so wie der freistädtische Commissär der krakauer Regierung Bericht zu erstatten haben, und es wird diese letztere, im Einvernehmen mit der besagten Residentschaft, diejenigen Maßnahmen ergreifen, welche geeignet seyn können, alle in Absicht auf die beregte Frage sich erhobenen Zweifel zu beseitigen.

§. 20.

Die Handels-Commission wird über jede ihrer Amtshandlungen ein Protokoll aufnehmen, welches von allen anwesenden Gliedern zu unterzeichnen, und in das Archiv der Commission zu hinterlegen kömmt.

§. 21.

Sobald für einen Gegenstand ein Commissions-Certificat ausgestellt worden, wird solcher unmitelbar an den k. österreichischen Commissär überantwortet werden, womit Seitens desselben durch Anlegung von Plomben oder Siegeln, oder durch sonstige Verwahrungsmittel, gehörige Vorsorge getragen werde, um allen Unterschleifen während des Transportes, der mit Commissions-Certificaten versehenen Gegenstände nach der k. k. Gränze, zu begegnen.

Auch ist es dem k. österreichischen Commissär freigestellt, jedesmal, wenn er solches für nothwendig erachtet, die mit Com-

miotu do Państw Ces. Austr., wtedy pozostawiwszy u siebie świadectwo pochodzenia, wyda dla niego certyfikat bez żadnéj opłaty.

Forma tych certyfikatów będzie dokładnie wskazaną, sposób zaś onych wydawania zastosowany do przepisów §§. 9, 10. i 11. co do świadectw pochodzenia objętych.

§. 19.

Przy roztrząsaniu ze strony Komisyi wspólnéj pytania, czyli względnie przedmiotu onéjże dla wprowadzenia go do krajów Ces. Król. z zastosowaniem do umówionego zwolnienia cła przedstawionego, wszystkie Umową niniejszą zastrzeżone warunki tak dalece są dopełnione, ażeby wprowadzenie przedmiotu w mowie będącego do rzeczonych krajów dozwoloném, a tém samém certyfikat Komisyi dlań wydanym być mógł, będzie zdanie Ces. Austr. Komisarza o tyle stanowczém, że dopóki tenże będzie widział potrzebę do udzielenia certyfikatu zezwolenia swego odmówić, dopóty udzielenie takowego w żadnym razie miejsca mieć nie będzie mogło; jak równie w ogólności certyfikat Komisyi wtedy tylko dla Władz celnych Ces. Król. Austr. będzie obowiązujący, gdy tenże podpisem Ces. Austr. Komisarza utwierdzonym zostanie.

Gdyby Ces. Austr. Komisarz względnie powyżéj rzeczonéj kwestyi z Członkami Komisyi w mowie będącéj w żaden sposób zgodzić się nie mógł, w ówczas winien Komisarz Ces. Austr. Missyi Ces. Austr. w Krakowie, Komisarz zaś Krakowski Rządowi W. M. Krakowa okoliczność tę przedstawić, któryto za porozumieniem się z wspomnioną Missyją, użyje stosownych środków do usunięcia wszelkich wątpliwości z namienionéj kwestyi wynikłych.

§. 20.

Komisyja handlowa każdéj swéj czynności spisze urzędowy protokół, który przez wszystkich Członków obecnych ma być podpisany i następnie w Archiwum Komisyi zachowany.

§. 21.

Jak skoro dla przedmiotu jakiego certyfikat Komisyi wydany został, ma takowy bezpośrednio być przedłożony Ces. Austr. Komisarzowi, którego staraniem będzie przez położenie na nim plomb, pieczęci lub użycie innych środków ostrożności zapobiegać, ażeby żadne podéjście (Unterschleifen) w czasie transportu do Ces. Król. granicy przedmiotów certyfikatami Komisyi zaopatrzonych, miejsca nie miało.

Również może Ces. Austr. Komisarz, ile razy uzna tego potrzebę, przedmioty w certyfikaty Komisyi zaopatrzone,

missions-Certificaten versehenen Gegenstände, während deren Transportirung nach der k. k. Gränze, von dem ihm beizugebenden k. k. Aufsichtspersonale begleiten zu lassen.

Die Kosten für Anlegung der Plomben oder Siegel, werden von dem betreffenden Versender, nach Maßgabe der bei den k. k. österreichischen Zollämtern dießfalls bestehenden Taxe berichtigt werden.

§ 22.

Jeder dem k. österreichischen Commissär, zu der in dem vorhergehenden §phe. erwähnten Amtshandlung übergebene Gegenstand, muß entweder unmittelbar nach deren Vollzug, und zwar directe aus dem Amtslocale und ohne allen Aufenthalt unterweges, nach der k. k. Gränze abgeführt, oder aber in so lange in das unter Verschluß des k. k. österreichischen Commissärs befindliche Commissions-Magazin hinterlegt werden, bis der frägliche Transport, in der oben angedeuteten Art, wird bewirkt werden können.

§ 23.

Alle jene krakauer Erzeugnisse, welche nach Bestimmung des §. 13. mit Commissions-Certificaten versehen seyn müssen, um gegen die vertragsmäßig herabgesetzten Zölle nach den k. k. Staaten eingeführt werden zu können, dürfen dahin nur über das Zollamt von Podgórze eintreten.

Jene krakauer Erzeugnisse aber, zu deren Einfuhr nach Bestimmung desselben §phes, die Ursprungs-Certificate der Districts- oder Bezirks-Commissariate genügen, können sämmtlich auch über das k. k. Commerzial-Zollamt Babice und mit alleiniger Ausnahme der Artikel: roher Marmor und Zink, auch über die k. k. Hilfszollämter von Spytkowice, Pasieka, Tyniec, Rybaki und Niepołomice, nach den k. k. Staaten, unter den für diese krakauer Erzeugnisse bedungenen Zollbegünstigungen eingebracht werden.

§. 24.

Der Tag und die Stunde der Abfertigung eines Gegenstandes, Seitens des österreichischen Handels-Commissärs, wird von diesem entweder auf dem Commissärs-Certificate bemerkt, oder mittelst abgesonderter Bescheinigung bestätigt werden, und hat der so abgefertigte Gegenstand, um so gewisser noch an demselben Tage, binnen den vorgeschriebenen Amtsstunden, dem k. k. Zollamte in Podgórze zur geeigneten Amtshandlung vorgestellt zu werden, als ansonsten ein derlei Gegenstand, von dem besagten Zollamte zurückgewiesen, und neuerdings der Handels-Commission zu Krakau zur Prüfung vorgelegt werden müßte.

Die Amtshandlungen des k. österreichischen Commissärs werden daher in der Regel nur bis 2 Uhr Nachmittags Statt

w czasie transportu onychże do Ces. Król. granicy oddać pod nadzór dodać mu się mającéj Ces. Król. straży.

Koszta za położenie plomb lub pieczęci, będą opłacane przez właściwych Spedytorów podług taksy dla Ces. Król. Urzędów celnych ustanowionéj.

§. 22.

Każdy przedmiot oddany Ces. Austr. Komisarzowi do expedycyi w poprzedzającym §fie wzmiankowanéj, ma być albo bezpośrednio po jéj dopełnieniu i wprost z miejsca urzędowania, bez zatrzymywania się na drodze, do Ces. Król. granicy transportowany, albolitéż będzie złożony w magazynie Komisyi pod kluczem Ces. Austr. Komisarza dopóty, dopóki transport o którym mowa w sposób wyżéj wskazany nie będzie mógł być uskuteczniony.

§. 23.

Wszystkie produkta Krakowskie, które stosownie do przepisu §fu 13. w certyfikaty Komisyi zaopatrzone być mają, ażeby za cłem wedle Układu zniżoném do Państw Ces. Austr. przesłane być mogły, tylko przez komorę celną w Podgórzu mogą być wprowadzane.

Te zaś płody Krakowskie, do wprowadzania których wedle przepisu tegoż samego §fu świadectwa pochodzenia Komisaryjatów dystryktowych lub cyrkułowych są dostateczne, mogą wszystkie także przez Ces. Król. kómorę celną w Babicach, i wyjąwszy jedynie surowy marmur i cynk przez Ces. Król. przykómorki celne w Spytkowicach, Pasiece, Tyńcu, Rybakach i Niepołomicach, do Państw Ces. Austr. za zwolnieniem cła dla tychże Krakowskich produktów umówioném, być wprowadzane.

§. 24.

Dzień i godzinę expedycyi przedmiotu przez Ces. Aust. Komisarza handlowego, poświadczy tenże albo na certyfikacie Komisyi, lub też w oddzielnym świadectwie; tak zaś wyexpedyjowany przedmiot jeszcze w tymże samym dniu w godzinach urzędowych ma być podany Ces. Król. kómorze celnéj na Podgórzu do stosownego postąpienia; inaczéj bowiem przedmiot taki ze strony wspomnionéj komory celnéj musiałby być zwrócony i na nowo Komisyi handlowéj w Krakowie do rozpoznania przedłożony.

Dlatego czynności urzędowe Ces. Aust. Komisarza będą się odbywać zwyczajnie tylko do godziny 2giéj z połu-

finden, damit die durch ihn abgefertigten Gegenstände, noch an demselben Tage, und zwar in den vorgeschriebenen Amtsstunden, das k. k. Zollamt von Podgórze ohne Anstand zu erreichen vermögen.

§. 25.

Die von den krakauer Erzeugnissen, nach Maßgabe der vertragsmäßigen Tarifsätze entfallenden Zölle, werden von den betreffenden k. k. Zollämtern erhoben werden, welche jedoch nur alsdann zur zollämtlichen Expedition von derlei Gegenständen schreiten werden, wenn die, solche begleitenden Commissions-Certificate oder Ursprungs-Zeugnisse ganz nach Vorschrift ausgestellt befunden werden, die Zeit ihrer festgesetzten Giltigkeit noch nicht abgelaufen, und kein Grund zu dem Verdachte irgend eines Unterschleifes vorhanden seyn wird.

§. 26.

Wenn das betreffende k. k. Zollamt, das ihm vorgelegte, einen Gegenstand begleitende Commissions-Certificat oder Ursprungs-Zeugniß bloß als mangelhaft, oder wegen Ablauf der Zeit seiner Giltigkeit als erloschen erkennt, so wird solches (das Zollamt) sich darauf beschränken, die Expedirung eines derlei Gegenstandes zu verweigern.

Sollte aber das Zollamt irgend einen Unterschleif wahrnehmen, oder hinsichtlich eines solchen auch nur gegründeten Verdacht schöpfen, so wird dasselbe in Absicht auf das Gefälls-Strafverfahren nach den bestehenden österreichischen Gefällsgesetzen vorgehen. Dieß wird auch geschehen, wenn der von dem k. k. Handels-Commissär in Krakau, an einem zur Einfuhr in die k. k. Staaten bestimmten Gegenstande angelegte ämtliche Verschluß verletzt, abgenommen, übertragen, oder eröffnet befunden wird.

§. 27.

Wenn erwiesen werden sollte, daß ein dem Districts- oder Bezirks-Commissariate, Behufs der Erhebung eines krakauer Ursprungs-Zeugnißes vorgestellter Gegenstand, kein krakauer Erzeugniß sey, so wird der Bewerber um ein derlei Zeugniß (mit Vorbehalt des Regreßes an den Erzeuger, wenn er durch solchen in Irrthum geführt worden seyn sollte) den Werth des fräglichen Gegenstandes als Strafe zu erlegen, von der freistädtischen Regierung verhalten werden. Diese wird die Hälfte des Strafbetrags dem Angeber (wenn ein solcher vorhanden ist), in dessen Abgang aber demjenigen zuwenden, welcher einen derlei Versuch zum Unterschleif entdeckt hat. Die andere Hälfte des Strafbetrages fällt dem krakauer Staatsschatze anheim.

Für die Einbringung des in Rede stehenden Strafbetrages, haftet in jedem Falle der dem Districs- oder Bezirks-Commissariate vorgestellte Gegenstand.

dnia, ażeby wyexpedyjowane przezeń przedmioty jeszcze w tym samym dniu i w przepisanych godzinach urzędowych do Ces. Król. kómory celnéj na Podgórzu bez przeszkody dostać się mogły.

§. 25.

Przypadające od produktów Krakowskich cło Układem oznaczone, pobierane będzie przez właściwe Ces. Król. kómory celne, które wszakże wtedy dopiéro do expedycyi takowych przedmiotow przystępować będą, gdy certyfikaty Komisyi lub świadectwa pochodzenia do tychże przedmiotów odnoszące się, za zgodnie z przepisami wydane, uznane zostaną, gdy zakreślony do ich ważności termin jeszcze nie upłynął, i gdy do podejrzenia o jakiekolwiek podejście żadnego nie będzie powodu.

§. 26.

Jeżeli właściwa Ces. Król. kómora celna przedłożony sobie certyfikat Komisyi lub świadectwo pochodzenia do przedmiotu jakiego odnoszace się uzna jedynie za niedostateczne, albo dla upłynionego terminu jego ważności, za zgasłe, na ten czas ograniczy się na odmówieniu expedycyi takowego przedmiotu.

Gdyby zaś kómora celna dostrzegła jakiego podejścia, lub gdyby w téj mierze nawet tylko uzasadnione powzięła podejrzenie: wówczas wina będzie jako z przekroczeniem celném wedle obowiązujących Ces. Austr. przepisów celnych postępować. Toż samo będzie miało miejsce, jeżeli pieczęć, plomba lub inny znak urzędowy na przedmiocie do wprowadzenia do krajów Ces. Austr. przyznaczonym przez Ces. Król. Komisarza handlowego położony, naruszonym, odjętym, przełożonym lub otworzonym zostanie.

§. 27.

Gdyby zostało udowodnioném, że przedmiot dla uzyskania świadectwa pochodzenia z Krakowa, Komisaryjatowi dystryktowemu lub cyrkułowemu przedstawiony, nie jest produktem Krakowskim, wtedy starający się o takowe świadectwo będzie przez Rząd W. M. Krakowa pociągniony do złożenia wartości przedmiotu w mowie będącego tytułem kary (z zastrzeżeniem mu regresu do producenta, jeżeli przez niego w błąd wprowadzony został); połowę téj kwoty karnéj odstąpi Rząd wspomniony denuncyjantowi (jeżeli jaki będzie), a gdyby nie było denuncyjanta, téj osobie, która zamiar podejścia odkryła. Druga połowa kwoty karnéj przypadnie Skarbowi W. M. Krakowa.

W każdym razie przedmiot Komisaryjatowi dystryktowemu lub cyrkułowemu przedstawiony pozostanie na zakład wypłaty kwoty karnéj, o któréj mowa.

Es versteht sich übrigens von selbst, daß diejenigen Individuen, welche, um der Vorschrift des §. 4. zu genügen, sich als Erzeuger des in Rede stehenden Gegenstandes, vor dem Districts- oder Bezirks-Commissariate angegeben haben, oder vor solchem als Zeugen aufgetreten sind, nach Maßgabe der im Freistaate bestehenden Strafgesetze, werden zur Rechenschaft gezogen und bestraft werden.

Der Name des Angebers wird, wenn er es verlangt, geheim gehalten bleiben.

§. 28.

Sollte es sich erweisen, daß ein der Handels-Commission, Behufs der Erhebung eines Commissions-Certficates zur Amtshandlung vorgelegter Gegenstand, nicht ein und derselbe sey, für welchen das, solchen begleitende krakauer Ursprungs-Zeugniß ausgestellt worden ist, oder aber, daß ein derlei Gegenstand, trotz seiner Identität mit dem in dem Ursprugs-Zeugniße aufgeführten, dennoch kein krakauer Erzeugniß sey, so wird der Versender eines derlei Gegenstandes (mit Vorbehalt des Regreßes an den Erzeuger, wenn er durch solchen in Irrthum geführt worden seyn sollte) den doppelten Werth als Strafbetrag zu erlegen, von der freistädtischen Regierung verhalten, und dem eines Unterschleifes sich schuldig gemachten Versender überdieß, die Ausfertigung von Ursprungs-Zeugnissen, Behufs der Waaren-Einfuhr in die k. k. Staaten, für die Zukunft verweigert werden. Die demgemäß eingehobenen Strafbeträge fallen dem krakauer Staatsschatze anheim.

Im Falle der gänzlichen oder theilweisen Zahlungs-Unfähigkeit des, eines Unterschleifes sich schuldig gemachten Versenders, wird die freistädtische Regierung, die entfallende und nicht berichtigte Geldstrafe, in entsprechenden Arrest verwandeln.

§ 29.

Dem k. österreichischen Handels-Commissär kömmt die Befugniß zu, die im Freistaate Krakau bestehenden Fabriken, Werkstätte, Bergwerke und sonstige industrielle Etablissements, in denen Gegenstände der Gattung erzeugt werden, für welche bei ihrer Einfuhr nach den k. k. Staaten eine Zollermässigung oder gänzliche Zollfreiheit bedungen worden ist, — jeder Zeit entweder selbst zu besuchen, oder durch das ihm beigegebene Hilfspersonale besuchen zu lassen, um die Ueberzeugung zu gewinnen, daß die in diesen Fabriken, Werkstätten, Bergwerken 2c. verwendeten Arbeitskräfte, so wie das vorhandene Materiale, und die sonstigen Verhältnisse von der Art sind, daß es denselben möglich werden kann, die, als von ihnen producirt zur Ausfuhr nach den k k. Staaten vorkommenden Gegenstände, auch wirklich zu erzeugen; und die freistädtische Regierung verpflichtet sich,

Rozumié się z resztą samo przez się, że osoby te, które w celu zadosyć uczynienia przepisowi §. 4. za producentów przedmiotu w mowie będącego do Komisaryjatu dystryktowego lub cyrkułowego się podały, lub też przed niémi w przymiocie świadków wystąpiły, wedle praw karnych w W. M. Krakowie obowiązujących do odpowiedzialności pociąganémi i karanémi będą.

Nazwisko denuncyjanta ma być, jeżeli tego żąda, w sekrecie zachowaném.

§. 28.

Gdyby udowodnioném zostało, że przedmiot końcem uzyskania stosownego certyfikatu Komisyi handlowéj do urzędowego postępowania przedstawiony, nie jest tym samym, dla którego świadectwo pochodzenia z Krakowa przy nim znajdujące się wydaném zostało, lub też, że przedmiot takowy mimo swéj zgodności z przedmiotem w świadectwie pochodzenia wyrażonym, nie jest Krakowskim produktem, w takim razie pociągniony zostanie Spedytor przez Rząd W. M. Krakowa (z zastrzeżeniem regresu do producenta, gdyby przez tegoż w błąd był wprowadzony) do złożenia podwójnéj wartości przedmiotu tytułem kary, a nadto zabronioném będzie wydawanie w przyszłości na rzecz Spedytora dopuszczającego się podejścia, świadectw pochodzenia, celem wprowadzania towarów do Państw Ces. Austryjackich. Kwoty karne tym sposobem zebrane wpłyną do Skarbu publicznego W. M. Krakowa.

W razie zupełnéj lub częściowéj niemożności zapłacenia kary przez Spedytora dopuszczającego się podejścia, Rząd W. M. Krakowa przypadającą a nie uiszczoną karę pieniężną, zamieni na odpowiedni areszt.

§. 29.

Ces. Austr. Komisarz handlowy będzie miał prawo zwiedzania w każdym czasie osobiście albo za pośrednictwem dodanych mu do pomocy urzędników wszelkich, w W. M. Krakowie znajdujących się fabryk, warsztatów, kopalni i innych Zakładów przemysłowych, w których produkują się przedmioty, dla których przy wprowadzaniu ich do Państw Ces. Austr. albo zwolnienie cła, albo też zupełne uwolnienie od opłaty zastrzeżoném zostało, ażeby tym sposobem mógł się przekonać, że siły robocze w tychże fabrykach, warstatach kopalniach i t. d. użyte, równie jak znajdujący się tamże materyjał i inne okoliczności tego są rodzaju, iż przypuścić można, iż zakłady te są rzeczywiście w stanie wytwarzania przedmiotów, które jako własne wyroby do wprowadzania w kraje Ces. Austr. przez nie są przedstawiane; Rząd zaś

Behufs der zu diesem Zwecke zu pflegenden Erhebungen, dem k. österreichischen Handels-Commissär, so wie den durch ihn allenfällig zu delegirenden Beamten, allen erforderlichen Beistand und wünschenswerthen Vorschub zu leisten.

§. 30.

Für die in Krakau niederzusetzende gemischte Handels-Commission, verpflichtet sich die freistädtische Regierung auf ihre Kosten ein angemessenes, der nach Podgórze führenden Weichselbrücke möglichst nahe gelegenes, und mit den erforderlichen ganz sichern Magazinen versehenes Amtslocale beizuschaffen, so wie für dessen gehörige Bewachung Sorge zu tragen.

§. 31.

Die krakauer Regierung verbindet sich die geeigneten Anordnungen zu treffen, womit alle freistädtischen Behörden, — in soweit dieses in deren respectiven Wirkungskreis einschlägt, — die Amtshandlungen der in Krakau niederzusetzenden gemischten Handels-Commission sowohl, als wie jene, welche dem k. österreichischen Handels-Commissär abgesondert vorbehalten sind, durch entsprechende Beihilfe gehörig unterstützen, und den dießfälligen respectiven Anlangen, stets geeignete und beschleunigte Folge geben.

Auch wird die krakauer Regierung der freistädtischen Polizei-Direction es zur Pflicht machen, diejenigen Beamten, welche als Districts- oder Bezirks-Commissäre fungiren, und somit nach Bestimmung des §. 3. zur Ausstellung von Ursprungs-Zeugnissen berufen sind, dem k. k Handels-Commissäre namhaft zu machen, und diesen von einer jeden, in dem Personale der besagten freistädtischen Beamten sich ergebenden Veränderung unverzüglich in die Kenntniß zu setzen.

§. 32.

Die Correspondenz der Handels-Commission mit den freistädtischen Behörden, wird rücksichtlich all' jener Agenden, welche dieser Commission als solcher zugewiesen sind, — Namens derselben, von dem freistädtischen Handels-Commissäre besorgt, und von diesem unterzeichnet werden; — rücksichtlich jener Agenden aber, welche dem k. österreichischen Handels-Commissäre ausschließlich vorbehalten sind, wird dieser mit den einschlägigen freistädtischen Behörden directe in Correspondenz treten.

Die k. österreichische, so wie die krakauer freistädtische Regierung, werden ihre respectiven Handels-Commissäre, in Absicht auf die in Rede stehende Correspondenz, mit den geeigneten Instructionen versehen.

§. 33.

Wenn rücksichtlich der Befugnisse der gemischten Handels-Commission oder der einzelnen Glieder derselben, Zweifel ent-

W. M. Krakowa bierze na siebie obowiązek, tak Ces. Austr. Komisarzowi handlowemu jak urzędnikowi przezeń wydelegować się mającemu, we wszystkich tym końcem przedsiębrać się mających dochodzeniach, wszelkiéj potrzebnéj dodawać pomocy i ułatwienia.

§. 30.

Rząd W. M. Krakowa obowiązuje się dla Komisyi handlowéj wspólnéj w Krakowie ustanowić się mającéj, własnym kosztem dostarczyć lokal przyzwoity na kancellaryją, który być może niedaleko mostu do Podgórza prowadzącego położony, tudzież potrzebnémi i zupełnie bezpiecznémi magazynami zaopatrzony być ma. Dokładne strzeżenie lokalu tego zarządzi równie Rząd W. M. Krakowa.

§. 31.

Rząd W. M. Krakowa obowiązuje się wydać stosowne rozporządzenia, ażeby wszelkie Władze W. M. Krakowa o ile to do ich zakresu działania należy, urzędowe czynności tak wspólnéj Komisyi handlowéj w Krakowie ustanowić się mającéj, jako też i te, które Ces. Austr. Komisarzowi handlowemu wyłącznie są zostawione, przez udzielanie stosownéj pomocy należycie wspierały, i czynionym w téj mierze odezwom odpowiedni skutek z pośpiechem nadawały.

Również zaleci Rząd W. M. Krakowa miejscowéj Dyrekcyi Policyi, ażeby nazwiska tych Urzędników, którzy obowiązki Komisarzy dystryktowych lub cyrkułowych pełnią, a zatém wedle przepisu §fu 3. do wydawania świadectw pochodzenia są powołanymi, Ces. Król. Komisarzowi handlowemu do wiadomości podała, i tegoż o każdéj, w składzie wspomnionych urzędników Krakowskich zajść mogącéj zmianie, bezzwłocznie informowała.

§. 32.

Korrespondencyja Komisyi handlowéj z Władzami W. M. Krakowa, co do tych czynności, które wspomnionéj Komisyi, jako takiéj są przydzielone, w imieniu téjże załatwiana będzie przez Krakowskiego Komisarza handlowego i przez niego podpisywaną; w czynnościach zaś, które Ces. Austr. Komisarzowi handlowemu wyłącznie są zostawione, tenże z właściwemi Władzami W. M. Krakowa wprost od siebie korrespondować będzie.

Rząd Ces. Austr. równie jak i Rząd W. M. Krakowa, zaopatrzy swych respective Komisarzy handlowych co do w mowie będącéj korrespondencyi w stosowne instrukcyje.

§. 33.

Gdyby względem attrybucyi wspólnéj Komisyi handlowéj albo pojedyńczych jéj Członków jakowe wątpliwości po-

stehen, oder aber bei deren respectiven Amtshandlungen sich unvorhergesehene Schwierigkeiten ergeben sollten, so werden diese Zweifel oder Schwierigkeiten im Wege des Einverständnißes des regierenden Senats, mit der k. österreichischen Residentschaft zu Krakau beseitigt werden.

§. 34.

Nachdem es in den Absichten der beiden contrahirenden Regierungen liegt, womit die Vortheile der bedungenen Ermässigung der k. österreichischen Zollsätze ausschließlich nur der Industrie des Freistaates Krakau zu Guten kommen, so machen die beiden Regierungen sich anmit anheischig — in dem Falle, als die durch gegenwärtiges Abkommen festgesetzten Maßnahmen, als nicht ausreichend sich erweisen sollten, um Unterschleife mit fremden Waaren zu verhindern, sich über solche Vorkehrungen noch weiters zu verständigen, welche den obigen Zweck möglichst vollkommen zu erreichen geeignet seyn können.

Krakau am vierten Mai Eintausend achthundert fünf und vierzig.

(unterzeichnet)

Liehmann v. Palmrode, m. p.
(L. S.)

H. Księżarski, m. p.
(L. S.)

.|3

C.

Abkommen zwischen Oesterreich und dem Freistaate Krakau zum Behufe der Hintanhaltung des Schleichhandels aus letzterem Staate nach den k. k. Landen.

§. 1.

Die krakauer Regierung macht sich verbindlich, zur Hintanhaltung des Schleichhandels aus dem Freistaate nach den k. k. Landen, durch die in den nachfolgenden Paragraphen bezeichneten Maßnahmen, hinzuwirken.

Unter Schleichhandel aber werden all' jene Zoll-Contraventionen verstanden, welche die k. österreichischen Gesetze über Gefällsübertretungen als solchen erklären.

§ 2.

Die krakauer Regierung wird in geeigneter Weise dafür Sorge tragen, womit längst der gemeinschaftlichen Landes-Gränze, und bis zu der Entfernung von einer viertel Meile von derselben, auf freistädtischem Territorio keine Waarenlager eröffnet werden, und überhaupt keinerlei Ansammlung von Waaren, zum Behufe deren Einschmugelung nach Oesterreich Statt finde.

wstać, albo w ich respective czynnościach urzędowych nieprzewidziane jakie trudności okazać się miały: w takim razie wątpliwości te lub trudności usunione zostaną na drodze porozumienia się Senatu Rządzącego z Missyją Ces. Austr. w Krakowie.

§. 34.

Ponieważ zamiarem jest obudwóch układających się Rządów, ażeby korzyści z umówionego zwolnienia cła Ces. Austr. wyłącznie tylko na rzecz przemysłu W. M. Krakowa spływały; przeto obadwa Rządy oświadczają niniejszym na wypadek, gdyby przepisy niniejszém Układem objęte okazały się niedostatecznémi do zapobieżenia przemycaniu towarów zagranicznych, gotowość porozumienia się dalszego względem takich rozporządzeń, któreby najskuteczniéj do osiągnienia powyższego celu posłużyć mogły.

Kraków dnia 4. Maja 1845 roku.

(podpisano)

Liehmann de Palmrode, m. p.
(L. S.)

Jacek Księżarski, m. p.
(L. S.)

.|3

C.

Umowa między Austryją a W. M. Krakowem celem zapobieżenia przemycaniu towarów z tegoż Kraju do Krajów Cesarsko - Austryjackich.

§. 1.

Rząd wolnego Miasta Krakowa przyjmuje na siebie obowiązek przez użycie środków następnémi paragrafami wskazanych zapobiegania przemycaniu towarów (defraudacyi, Schleichhandel) z Wolnego Miasta Krakowa do Krajów Ces. Austryjackich.

Przez przemycanie (defraudacyją) rozumieją się wszelkie kontrawencyje celne, które Ces. Austryjackie prawa o przekroczeniach celnych, za takowe uznają.

§. 2.

Rząd W. M. Krakowa przestrzegać będzie w sposób właściwy, ażeby wzdłuż wspólnéj granicy i w przestrzeni ćwierci mili od takowéj na teritorrium W. M. Krakowa składy towarów zaprowadzanémi nie były, a w ogólności, ażeby żadne nagromadzenie towarów celem przemycania ich do Austryi, miejsca nie miało.

Von dieser Maßnahme jedoch wird die Stadt Krakau und deren Vorstädte, bis zu den, dieselben umgebenden Linien ausgenommen seyn.

§. 3.

Die krakauer Regierung verpflichtet sich ferner das Erforderliche einzuleiten, womit während der Jahreszeit, wo die Weichsel beschifft werden kann, es keinem Kahne oder sonstigem Fahrzeuge, eine Stunde nach Sonnenuntergang, und vor Anbruch des Tages gestattet sey, von dem freistädtischen Ufer abzustossen. — Zu diesem Ende wird die besagte Regierung die geeigneten Anordnungen treffen, womit sämmtliche Kähne und sonstige Fahrzeuge der Uferbewohner, während der Nachtzeit von den betreffenden Localbehörden, unter sicherem Verschluße gehalten, den Bewohnern der vereinzelt am Ufer stehenden Häuser aber gar nicht bewilligt werde, welch' immer geartete Fahrzeuge bei sich zu haben.

§. 4.

Da jedoch die Fischer zuweilen in die Lage kommen, zur Betreibung ihres Gewerbes die Weichsel auch bei Nacht mit Kähnen zu befahren, so soll ihnen dieß zwar auch hinfüro, jedoch unter Beobachtung der nachstehenden Vorsichten gestattet seyn: So oft auf einer Strecke der Weichsel ein Fischzug bei Nacht ausgeführt werden will, muß von dem, einen solchen Fischzug beabsichtigenden Fischer, hiezu die Bewilligung von der betreffenden Localbehörde eingeholt werden. Diese Behörde aber wird zu einem derlei Unternehmen nur alsdann die Bewilligung ertheilen, und die hiezu erforderlichen Kähne aus ihrem Verschluße freigeben, wenn nach Maßgabe der Umstände und Verhältnisse kein Grund zu dem Verdachte vorhanden ist, daß die Befahrung der Weichsel bei Nacht zu unlautern Zwecken benützt zu werden vermöchte. Auch wird die Localbehörde dafür Sorge tragen, womit an dem Ufer jener Stelle des Weichselflußes, welche abgefischt werden soll, ein von Weitem sichtbares (später zu verabredendes) Zeichen, wenigstens 6 Stunden vor Einbruch der zum Fischzuge bestimmten Nacht, aufgestellt werde.

Die krakauer Regierung macht sich verbindlich, die geeigneten Maßnahmen, Behufs der pünctlichen Beobachtung der vorstehenden Anordnungen zu ergreifen, ferner den Localbehörden die Pflicht aufzuerlegen, jeden bei Nacht Statt findenden Fischzug genauestens zu überwachen, womit solcher nicht zum Schmuggel nach den k. k. Staaten mißbraucht werde, und endlich die besagten Behörden, für jeden, bei Gelegenheit eines derlei Fischzuges allenfällig auszuführenden Schmuggel, verantwortlich zu machen.

Temu wszakże przepisowi nie ulega Miasto Kraków z przedmieściami aż po okopy takowe otaczające.

§. 3.

Dalej obowiązuje się Rząd W. M. Krakowa rozporządzić, co będzie wypadało, ażeby w ciągu pory roku, w której Wisła spławną jest, żadnej łodzi ani żadnemu innemu statkowi dozwoloném nie było, w godzinę po zachodzie słońca tudzież przed świtem, od brzegu krakowskiego odbijać. Tym końcem wyda Rząd W. M. Krakowa stosowne rozporządzenia, ażeby wszelkie łódki i inne statki mieszkańców nadbrzeżnych w nocnej porze pod pewném zamknięciem Władz miejscowych zostawały, mieszkańcóm zaś domów nad brzegiem pojedyńczo stojących zupełnie wzbronioném będzie utrzymywanie wszelkiego rodzaju statków przewozowych.

§. 4.

Ponieważ atoli rybacy dla prowadzenia swej professyi, potrzebują czasami nawet nocną porą na łodziach pływać po Wiśle, przeto i w przyszłości dozwoloném im to zostanie, wszakże tylko pod warunkiem zachowania środków ostrożności poniżej wskazanych: ile razy połów ryb na pewnej przestrzeni Wisły będzie miał być uskuteczniony w porze nocnej, winien będzie rybak takowy połów zamierzający, pozwolenie na ten cel od właściwej Władzy miejscowej poprzednio uzyskać. Władza zaś ta wtedy jedynie na to zezwoli i potrzebne na ten cel łodzie z pod zamknięcia wyda, gdy wedle zachodzących okoliczności i stosunków nie będzie powodu do podejrzenia, iż pływanie to po Wiśle porą nocną w nieprawych zamiarach ma być przedsięwziętém. Również będzie staraniem Władzy miejscowej, ażeby na brzegu tego miejsca Wisły, w którym rybołostwo będzie się miało odbywać, znak z daleka widzialny (który później umówionym zostanie), przynajmniej na sześć godzin przed zapadnięciem nocy do rybołostwa przeznaczonej, był wystawiony.

Rząd W. M. Krakowa bierze na siebie obowiązek użycia stosownych środków do ścisłego wykonania powyższych rozporządzeń i polecenia Władzom miejscowym, ażeby jak najpilniej czuwały nad każdém nocném rybołostwem, iżby takowe do przemycania towarów w Kraje Ces Austr. nadużytém nie było; wreście wspomnione Władze miejscowe za każdą defraudacyją towarów przy takiém rybołostwie dokonaną odpowiedzialnémi uczyni.

§. 5.

Ueber jeden aus dem Freistaate Krakau nach den k. k. Landen versuchten oder vollbrachten Schleichhandel wird — sobald solcher zur Kenntniß der competenten k. k. Behörden gelangt — nach Vorschrift der jeweilig in Kraft stehenden k. österreichischen Gesetze über Gefällsübertretungen die Untersuchung gepflogen, das Amt gehandelt, das Urtheil gefällt, und die hiedurch allenfällig verhängte Strafe vollstreckt werden, die bei einem derlei Schleichhandel betheiligten Individuen mögen in dem Freistaate Krakau oder in den k. k. Landen domiciliren, und die freistädtische Regierung verpflichtet sich, alle geeigneten Anordnungen zu treffen, womit diese Bestimmung ihren Vollzug erhalte.

§. 6.

Die Untersuchung über Zollgefälls-Uebertretungen, welcher Individuen beinzichtigt sind, die im Freistaate Krakau domiciliren, wird in der Regel von dem zu zu Krakau bestellenden kais. österreichischen Handels-Commissär, oder einem ihm beigegebenen k. k. Beamten, im Beiseyn eines von der Regierung des Freistaates Krakau zu delegirenden Beisitzers, gepflogen werden.

Ausnahmsweise bleibt es dem k. k. Handels-Commissär freigestellt, die Führung der in Rede stehenden Untersuchung, ganz oder theilweise den freistädtischen Districts- oder Bezirks-Commissariaten zu überlassen, und allenfällig hiezu seinerseits einen Beisitzer zu entsenden.

7.

Die krakauer Polizei-Direction wird von der freistädtischen Regierung ein für alle Mal beauftragt werden, über jedes dießfällige an sie, Seitens des k. österreichischen Handels-Commissärs zu richtende Anlangen die geeignetesten Maßregeln zur Entdeckung der Urheber, Thäter, Mitschuldigen oder Theilnehmer an den, in dem §. 5. bezeichneten Zollgefälls-Uebertretungen in Anwendung zu bringen; diese Personen, sobald sie aufgefunden worden, so wie die zur genauen Erhebung des Thatbestandes allenfalls erforderlichen Zeugen in das Amtslocale des früher bemerkten Handels-Commissärs, Behufs deren Einvernehmung gestellig zu machen, oder aber, wenn in Gemäßheit der Bestimmung des vorhergehenden Paragraphes Seitens des besagten Commissärs, die Abführung der Untersuchung ganz oder theilweise, den freistädtischen Districts- oder Bezirks-Commissariaten überlassen werden wollte, dafür Sorge zu tragen, daß die Untersuchung ganz in Gemäßheit der bestehenden Vorschriften gepflogen werde.

§. 8.

Die Urtheilsschöpfung über die in dem § 5. bemerkten Gefälls-Uebertretungen ist den k. k. österreichischen Behörden, nach

§. 5.

Każda z W. M. Krakowa do Krajów Ces. Austryjackich zamierzona lub dokonana defraudacyja, jak skoro dojdzie do wiadomości właściwych Władz Ces. Austryjackich, będzie podług przepisów praw Ces. Austryjackich o przekroczeniach celnych ówcześnie obowiązujących, dochodzoną, podług tychże praw Urząd pełniony, wyrok wydany, i kara tymże orzeczona wykonaną, bez różnicy, czyliby uczestnicy defraudacyi w W. M. Krakowie, bądź w Krajach Ces. Austryjackich zamieszkiwali; Rząd zaś W. M. Krakowa obowiązuje się wszelkie stosowne poczynić rozporządzenia, ażeby postanowienie to wykonaném zostało.

§. 6.

Dochodzenie przekroczeń celnych, o które osoby w W. M. Krakowie zamieszkałe będą poszlakowane, należeć będzie w powszechności do Ces. Austryjackiego Komisarza handlowego w Krakowie ustanowić się mającego, lub też do Ces. Król. Urzędnika onemuż dodanego, w obecności Asydenta ze strony Rządu W. M. Krakowa wydelegowanego.

Wyjątkowo będzie mógł Ces. Król. Komisarz handlowy prowadzenie w mowie będącego dochodzenia miejscowym dystryktowym lub cyrkułowym Komisaryjatom całkowicie lub częściowo odstąpić i w każdym razie do tego ze swej strony Asydenta wydelegować.

§. 7.

Dyrekcyja Policyi miejscowa otrzyma od Rządu W. M. Krakowa raz na zawsze polecenie, ażeby na każde ze strony Ces. Austryjackiego Komisarza handlowego do niej uczynione wezwanie jak najstosowniejszych używała środków celem wykrycia sprawców, współwinnych lub uczestników przekroczeń celnych w §fie 5. wytkniętych; dostawiania tychże osób jak skoro będą wyśledzone, jak równie i świadków dla dokładnego ustanowienia istoty czynu potrzebnych, do miejsca urzędowania rzeczonego Komisarza handlowego końcem onychże przesluchania; lub też gdyby stosownie do poprzedzającego paragrafu Komisarz wspomniony dochodzenie całkowicie lub częściowo miejscowym Komisaryjatom dystryktowym lub cyrkułowym powierzył, ażeby przestrzegała, iżby dochodzenie to ściśle wedle obowiązujących przepisów było uskutecznioném.

§. 8.

Wyrokowanie w sprawach defraudacyjnych w §fie 5tym wskazanych, pozostawia się Władzom Ces. Austryjackim w za-

dem für dieselben durch die bestehenden Gesetze und Anordnungen über Gefälls-Uebertretungen festgesetzten Wirkungskreise vorbehalten.

§. 9.

Alle Beschwerden, Recurse, Berufungen von Urtheilen, und Gnadengesuche, welche sich auf die, in dem §. 5. bezeichneten Gefälls-Uebertretungen beziehen, wird der zu Krakau zu bestellende k. k. Handels-Commissär entgegen zu nehmen ermächtigt, und den competenten k. k. Behörden vorzulegen verpflichtet seyn.

Alle schriftlichen Eingaben ohne Unterschied, welche aus dem Freistaate Krakau an den k. k. Handels-Commissär gerichtet, oder aber demselben zur Vorlage an die k. k. Gefällsbehörden übergeben werden, sind von dem kais. österreichischen Stämpel befreit.

§. 10.

Die Urtheile und die sonstigen Entscheidungen der competenten k. k. Behörden über die in dem §. 5. bezeichneten Gefälls-Uebertretungen, wird der zu Krakau zu bestellende k. österreichische Handels-Commiäßr der freistädtischen Polizei-Direction zur Zustellung an die Partheien übermitteln, und die krakauer Regierung macht sich verbindlich, die Polizei-Direction ein für alle Mal anzuweisen, diese Zustellung pünctlich zu besorgen, so wie d e in Rechtskraft erwachsenen Urtheile, über Ansuchen des gedachten Handels-Commissärs in allen ihren Bestimmungen in Vollzug zu setzen.

Wenn in Folge der Vollstreckung von derlei Urtheilen, Geldstrafen von freistädtischen Unterthanen eingebracht werden sollten, so wird jener Antheil des Strafbetrages, welcher in Gemäßheit der dießfalls bestehenden Vorschriften dem k. k. Gefällsstraffonde zuzufallen hätte, dem Staatsschatze des Freistaates Krakau anheim fallen. Dieser übernimmt dagegen die Verbindlichkeit, die aus Ursache von Gefälls-Uebertretungen in Gewahrsam zu haltenden mittellosen Individuen auf seine Kosten zu verpflegen.

§. 11.

Wenn bei Ausführung der Bestimmungen des gegenwärtigen Abkommens sich unvorhergesehene Zweifel oder Schwierigkeiten erheben sollten, so werden diese Zweifel oder Schwierigkeiten im Wege des Einverständnißes des regierenden Senats mit der k. k. Residentschaft zu Krakau behoben werden.

Krakau am vierten Mai Eintausend achthundert fünf und vierzig.

(Unterzeichnet)

Liehmann v. Palmrode, m. p.

(L. S.)

H. Ksiezarski, m. p.

(L. S.)

kresie działalności, jaki sobie istniejącémi prawami i rozporządzeniami o przekroczeniach celnych, mają oznaczony.

§. 9.

Ces. Król. Komisarz handlowy w Krakowie ustanowić się majacy, upoważnionym będzie do przyjmowania wszelkich zażaleń, rekursów, odwoływań się od wyroków i prósb w drodze łaski wyniesionych, do przekroczeń celnych w §fie 5. wytkniętych, odnoszących się, które właściwym Ces. Król. Władzom przedstawiać jest obowiązany.

Wszelkie piśmienne podania bez różnicy z W. M. Krakowa bądź do Ces. Król. Komisarza handlowego stylizowane, bądź też onemuż dla przesłania ich Ces. Król. Władzom celnym wręczane, wolnémi są od stępla Ces. Austryjackiego.

§ 10.

Wyroki i inne decyzyje właściwych Władz Ces. Austryjackich względnie przekroczeń cęlnych w §fie 5. wytkniętych przesyłać będzie Ces. Austryjacki Komisarz handlowy w Krakowie ustanowić się mający, miejscowéj Dyrekcyi Policyi, celem doręczenia ich stronom; Rząd zaś W. M. Krakowa obowiazuje się raz na zawsze polecić Dyrekcyi Policyi, ażeby doręczenia takowe punktualnie uskuteczniała, jak niemniéj wyroki prawomocne na wezwanie rzeczonego Komisarza handlowego w caléj onychże osnowie w wykonanie wprowadzała.

Jeżeli skutkiem wykonania wyroków powyższych kary pieniężne od poddanych krakowskich będą miały być ściągane — w takim razie część kary pieniężnéj jakaby wedle przepisów w téj mierze obowiązujących Ces. Król. funduszowi celno-karnemu przypaść miała, wpłynie do Skarbu W. M. Krakowa, który wzajemnie bierze na siebie obowiązek własnym kosztem utrzymywać osoby za defraudacyje w aresztach osadzone, a środków utrzymania pozbawione.

§. 11.

Gdyby w wykonaniu postanowień niniejszego Układu, nieprzewidziane jakie wątpliwości lub trudności się okazały, wątpliwości te lub trudności usunięte zostaną na drodze porozumienia się Senatu Rządzącego z Ces. Król. Misyją w Krakowie.

Kraków dnia 4. Maja 1845.

(podpisano)

(L. S.) Liehmann de Palmrode, m. p.

(L. S.) Jacek Księżarski, m. p.

105.

Ermächtigung des Babicer Commerzial-Zollamtes zur Ausstellung von Ersatzbolleten über Specereiwaaren u. s. w.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit Decret vom 5. Juli 1845 Zahl 23116-2189 dem Commerzial-Zollamte Babice das Befugniß zur Ausstellung der Ersatzbolleten, Bezugs- und Versendungskarten über die, im § 159. der Vorschrift über die Vollziehung der Zoll- und Staats-Monopols-Ordnung angeführten Waaren, nämlich über Specereiwaaren, Spitzengrund (Bobinet) aus Baumwollgarn und über ausländische Weine provisorisch verliehen.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 25. August 1845 Gubernial-Zahl 54484.

106.

Stämpelbehandlung der administrativen Licitations-Protokolle.

Aus Anlaß vorgekommener Zweifel über die Stämpelbehandlung administrativer Licitations-Protokolle hat die hochlöbliche k. k. allgemeine Hofkammer laut des mit dem Erlaße vom 6. Juni 1845 Zahl 14517-1047 herabgegebenen Decrets vom 8. August 1843 Zahl 26333-2176 entschieden:

Die Licitations-Protokolle, in sofern sie dem Stämpel unterliegen, sollten wie alle stämpelpflichtigen Urkunden und Schriften nach §. 92. des Stämpels- und Taxgesetzes gleich ursprünglich auf dem gesetzlichen Stämpel ausgefertigt werden. Aus Anlaß vorgekommener Anstände in Betreff der Anwendung des §phes 92. auf die administrativen Lizitations-Protokolle, worüber die Verhandlung noch im Zuge ist, wurde ein Provisorium getroffen, in Folge dessen auch bedeutet wurde, daß es in Betreff der Nachstämplung der administrativen Licitations-Protokolle bei der bisherigen Gepflogenheit, also bei jener zu verbleiben habe, welche vor dem neuen Stämpel- und Taxgesetze in Uebung war. Sind also diese Protokolle bis dahin indossirt worden, so sind sie noch ferner zu indossiren. Sind sie nachträglich gestämpelt worden, so sind sie auch jetzt nachträglich zu stämpeln, und zwar hat beides unter jenen Vorsichten und Bedingungen zu geschehen, welche früher zum Schutze des Gefälls beobachtet wurden. Da nun aber diese Nachstämplung ausnahmsweise von der Bestim-

105.

Upoważnienie Urzędu cłowego komercyjonalnego w Babicach do wydawania biletów zastępczych na towary korzenne i t. d.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna uznała dekretem z dnia 5. Lipca 1845 za l. 23116-2189 nadać Urzędowi komercyjonalnemu cłowemu w Babicach tymczasowie upoważnienie do wydawania biletów zastępczych, kart nabycia i przesełki na towary w §fie 159. przepisu o dopełnieniu ustawy cła i monopolów rządowych wymienione, mianowicie: na towary korzenne, tło koronkowe (bobinet) z przędzy bawełnianéj i na wina zagraniczne.

Co niniejszém do powszechnéj wiadomości podaje się.

Obwieszczenie gub. z dnia 25. Sierpnia 1845 do l. gub. 54484.

106.

Postępowanie stęplowe z protokołami licytacyj administracyjnych.

Z powodu zaszłych wątpliwości względem postępowania stęplowego z protokółami licytacyj administracyjnych, wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna zawyrokowała Dekretem z dnia 8. Sierpnia 1843 za l. 26333-2176 skutkiem rozporządzenia z d. 6. Czerwca 1845 za l. 14517-1047 tu nadeszłym, co następuje:

Protokoły licytacyi, jak dalece stęplowi podlegają spisywane być powinny, jak wszystkie stęplowi podpadające dokumenta i pisma podług §fu 92. Ustawy stęplowo-taksowéj zaraz na początku na stęplu prawnie przepisanym. Z powodu zaszłych trudności w zastosowaniu §fu 92., do protokołów licytacyj administracyjnych, względem których rosprawa jeszcze jest w ciągu, obmyślono ustanowić prowizoryjum, w skutek którego wskazano zostało, że co do dodatkowego czyli następnego stęplowania protokołów licytacyj administracyjnych pozostać ma przy dotychczasowém używaniu, mianowicie przytém, które przed nową Ustawą stęplowo-taksową zachowywano. Jeżeli więc protokoły te do owego czasu były indosowane, należy je i nadal indosować. Jeżeli dodatkowo stęplowane były, i teraz je dodatkowo stęplować potrzeba, a jak jedno, tak drugie dziać się powinno z zachowaniem ostrożności i warunków dawniej dla zabezpieczenia dochodu zachowywanych. Gdy przeto owe dodatkowe stęplowanie ja-

mung des § 92. und provisorisch nur den administrativen Licitations-Protokollen zugestanden wurde, so versteht es sich von selbst, daß die Protokolle, welche nicht als administrative, d. i. in öffentlichen Verwaltungs-Angelegenheiten ausgefertigte Protokolle zu betrachten sind, ganz der Regel und den Bestimmungen des §phes 92. des Stämpel- und Taxgesetzes zu folgen haben.

Daß die Licitations-Protokolle der Gemeinden und Dominien, welche in Angelegenheiten der Gemeinde-Verwaltung, der Gemeinde- und gutsherrlichen Renten und Gefälle, in Wirthschaftssachen einzelner Städte, Märkte oder Grundherrn aufgenommen werden, nicht als administrative Licitations-Protokolle, nicht als Protokolle über eine in öffentlichen Angelegenheiten, also im Interesse eines öffentlichen Fondes, oder der Cameral-Casse abgehaltene Versteigerung angesehen werden können, bedarf wohl kaum einer weitern Erörterung.

Die Gemeinden und Dominien sind als moralische Personen dort, wo sie nicht als Organe der öffentlichen Verwaltung erscheinen, also in ihren eigenen ökonomischen Angelegenheiten, bezüglich auf den Stämpel wie andere Private zu behandeln — Derlei Licitations-Protokolle sind daher nach § 92., wenn sie die Stelle der Verträge vertreten, sogleich auf dem classenmäßigen Stämpel auszufertigen. Ist jedoch eine solche Aufnahme des Protokolls sogleich auf dem classenmäßigen Stämpel nicht möglich, so erübriget nichts anderes, als das Licitations-Protokoll in Folge der Weisung vom 1. Jäner 1843 Zahl 44414-4015 und im Sinne des Erlaßes vom 3. September 1841 Zahl 28180-3099 auf dem fixen Stämpel aufzunehmen, und auf der Grundlage des Protokolls eigene classenmäßig gestämpelte Verträge auszufertigen. In einem solchen Falle, wenn erwiesenermassen auf der Grundlage des Protokolls eigene gestämpelte Verträge ausgefertigt werden, vertritt das Erstere nicht die Stelle des Vertrags, und es ist daher der angeordnete fixe Stämpel genügend und gesetzlich.

Wenn bei den administrativen Licitations-Protokollen auf der Grundlage des Protokolls eigene gestämpelte Verträge ausgefertigt werden, so vertritt das Protokoll nicht die Stelle eines Vertrages. Es tritt daher bei diesen Protokollen der Urkunden-Stämpel nicht ein. Es tritt aber auch bei derlei administrativen Licitations-Protokollen der für Protokolle als ämtliche Ausfertigungen festgesetzte fixe Stämpel des §. 73. des Stämpel- und Taxgesetzes nicht ein, weil diese Protokolle wohl ämtliche Protokolle sind, nicht aber in Partheisachen. In diesem Falle werden dem nach derlei Protokolle ohne Stämpel aufzunehmen seyn.

Hievon werden die k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen und Gefällsämter mit Bezug auf die hierortigen Circular-Ver-

ko wyjątek od przepisu §. 92. i tymczasowie tylko dla protokołów licytacyj administracyjnych przyznane było, przeto rozumie się samo z siebie, że protokoły, których nie można brać za protokoły administracyjne to jest: w sprawach zarządu publicznego spisywane, prawidłu i przepisóm §fu 92. Ustawy stęplowo-taksowéj całkiem podlegać mają.

Że protokoły licytacyj gmin i dominijów, które w sprawach administracyi gminnéj, dochodów i poborów gminnych i pańskich w rzeczach ekonomii miast, miasteczek i dóbr właścicieli przedsiębrane bywają, nie mogą być jako protokoły licytacyi administracyjnych, jako protokoły licytacyi w rzeczach publicznych, a zatém w interesie funduszu publicznego albo kasy skarbowéj przedsiębrane, uważanémi, o tém ledwieby co było więcéj do mówienia.

Gminy i Dominija, jako osoby moralne, tam gdzie nie występują jako organy Administracyi publicznéj a więc li we własnych sprawach ekonomicznych, uważane być mają w postępowaniu stęplowém jako osoby prywatne. Takie więc protokoły licytacyj, jeżeli miejsce układów zastępują, od razu na stęplu klasowym spisywane być mają. Gdyby zaś taki protokół zaraz na stęplu klasowym przedsiębranym być nie mógł, wtedy nie pozostaje nic innego, jak protokół licytacyi, podług rozporządzenia z d. 1. Stycznia 1843, za l. 44414-4015 i w myśl rozporządzenia z d. 3. Września 1841, za l. 28180-3099, sporządzić na stęplu stałym i na zasadzie tego protokołu spisać właściwe układy podług klasy stęplowane. W takim razie, gdy właściwe układy stęplowane dowodnie na zasadzie protokołu spisane będą, protokół nie zastępuje miejsca układu, dostatecznym przeto i prawnym jest przepiany stępel stały.

Gdy przy prtookółach licytacyj administracyjnych, właściwie stęplowane układy na zasadzie protokołu spisane będą, protokół nie zastępuje miejsca układu. Przy takich więc protokołach nie potrzeba używać stępla przepisanego dla dokumentów. Ale też przy podobnych protokołach licytacyj administracyjnych nie potrzeba także stęplu stałego dla protokołów, jako aktów urzędowych §fem 73. Ustawy stęplowo-taksowéj ustanowionego, ponieważ protokoły takie są urzędowémi protokołami a nie w rzeczach osób prywatnych przedsiębranémi. W takim więc razie protokoły te bez stęplu spisanémi być mają.

O tém obwieszcza się c. k. Administracyje powiatowe i Urzędy dochodowe dla wiadomości i zachowania odnośnie do tutejszych rozporządzeń okólnych z d. 18. Września 1841

ordnungen vom 18. September 1841 Zahl 27244, 26. September 1841 Zahl 29372 und 5. Februar 1843 Zahl 3449 zur Wissenschaft unn Darnachachtung in Kenntniß gesetzt.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 11. Juli 1845, Zahl 17603, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen und Aemter.

Gubernial-Verordnung vom 27. August 1845 Gubernial-Zahl 50760, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur eigenen Darnachachtung und Kundmachung.

107.

Die in den Händen der Zahlungspflichtigen befindlichen, mit oder ohne Unterschrift versehenen Conti 2c., worin die empfangene Zahlung ausgedrückt ist, unterliegen dem Stämpel.

Da hervorgekommen ist, daß die Stämpelgebühr bei den mit der Zahlungsbestätigung versehenen Conti häufig dadurch vermieden werden will, daß dem Conto ohne eine förmliche und unterfertigte Zahlungsbestätigung von dem Aussteller lediglich die Worte: saldirt, oder verrechnet, oder ausgeglichen, oder abgethan, oder ungiltig, oder andere ähnliche Ausdrücke mit oder ohne eine Namensfertigung beigefügt werden, so fand sich die hohe k. k. allgemeine Hofkammer zu Folge herabgelangten Decrets vom 24. Juni 1845 Zahl 19629-1413 zu der Erklärung und Erläuterung bestimmt, daß in dem Sinne des § 6. des Stämpel- und Tax-Gesetzes nicht nur jene in den Händen der Zahlungspflichtigen befindlichen Conti, Noten, Interims-Noten, Lieferscheine, Rechnungsausweise, oder wie immer benannten Bescheinigungen über gelieferte Arbeiten, Handels- und Gewerbsgegenstände dem vorgeschriebenen Quittungs-Stämpel unterliegen, auf welchen der Empfang der Zahlung förmlich, und mit Beifügen der Unterschrift des Berechtigten bestätigt ist, sondern auch jene Conti oder derlei Bescheinigungen, auf welchen die empfangene Zahlung durch andere, wenn auch nicht unterfertigte Saldirungsformeln, als: saldirt, verrechnet, ausgeglichen, abgethan, ungiltig, und dgl. ausgedrückt ist

Welches mit dem Bedeuten zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird, daß bezüglich auf derlei vor dieser Kundmachung ausgestellte saldirte Conti in vorkommenden Fällen, wenn sie ungestämpelt sind, nur die Gebühr ohne einem Strafverfahren eingehoben werden wird.

Gubernial-Kundmachung vom 27. August 1845 Gubernial-Zahl 55089.

za l. 27244 — 26. Września 1841, za l. 29372 — i 5. Lutego 1843, za l. 3449.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 11. Lipca 1845, do liczby 17603, do wszystkich c. k. kameralnych Administracyj powiatowych i Urzędów.

Rozporządzenie gub. z dnia 27. Sierpnia 1845, do l. gub. 50760, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych dla własnego zachowania i obwieszczenia.

107.

Porachunki (Conti), i t. p. w rękach płacić obowiązanych z podpisem lub bez podpisu znajdujące się, gdy w nich otrzymana zapłata wyrażona, podpadają stęplowi.

Ponieważ się okazało, że należytości stęplowéj w porachunkach obejmujących poświadczenie wypłaty, przez to uniknąćby chciano, że w tych porachunkach (Conti) bez formalnego i podpisanego poświadczenia zapłaty, ten, co je wystawia, te tylko słowa z podpisem lub bez podpisu nazwiska dopisywać zwykł: saldirt (spłacono), albo verrechnet (obrachowano), albo ausgeglichen (zrównano), albo abgethan (załatwiono), albo ungiltig (nieważny) i tym podobnie; przeto wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna w skutek Dekretu pod dniem 24. Czerwca 1845 za l 19629-1413 nadeszłego, spowodowaną została zadeklarować i objaśnić, iż w myśl §fu 6. Ustawy stęplowo-taksowéj, nietylko owe w ręku płacić obowiązanych znajdujące się porachunki: Conti, Noty, Interims-Noty, poświadczenia przedmiotów wydanych, wykazy rachunkowe, lub jakkolwiek przezwane poświadczenia dostarczonych robót, albo przedmiotów handlu i zarobkowości stęplowi na kwity przepisanemu podlegają, na których odebranie zapłaty z podpisem pobierać umocowanego formalnie poświadczone jest, ale nawet takie porachunki (Conti) lub tym podobne poświadczenia, na których odebrana zapłata innémi, aczkolwiek nie podpisanémiformułami odebrania zapłaty, jako to: saldirt, verrechnet, ausgeglichen, abgethan, ungiltig i t p. jest wyrażoną.

Co się do powszechnéj wiadomości z tym dokładem podaje, iż względem takich porachunków spłaconych (saldirte Conti), przed ogłoszeniem niniejszém wydanych, w wypadkach zachodzących, jeżeli nie są stęplowane, tylko należytość bez postępowania karnego, pobierana będzie.

Obwieszczenie gub. z dnia 27. Sierpnia 1845 do l. gub. 55089.

108.

Bei Uebergabe der Civil-Kranken an die Militär-Spitäler sind denselben zugleich auch die Zuständigkeits-Documente mit dem Zeugniße über die Vermögensverhältnisse des Kranken zu übergeben.

In Uebereinstimmung mit der Gubernial-Verordnung vom 5. November 1837 Zahl 68409 und im Nachhange der Gubernial-Verordnung vom 26. April d. J. Zahl 14111, werden die k. k. Kreisämter um auch die Militärspitäler in die Lage zu setzen, ihre Kurkosten-Rechnungen über die in dieselben zur Heilung aufgenommenen syphilitischen und nicht syphilitischen Kranken aus dem Civilstande ordnungsmäßig belegen zu können, angewiesen, sämmtlichen Ortsobrigkeiten zur unabweichlichen Pflicht zu machen, von nun an bei Uebergabe von Civilkranken an die Militärspitäler denselben zugleich auch die Zuständigkeits-Dokumente, dann das Zeugniß über die Vermögensverhältnisse des Kranken zu übergeben, oder wenigstens in der Eingabe an das Spital hierüber bestimmte Aufklärung zu geben, damit bei der buchhalterischen Prüfung die zahlungspflichtige Parthei anstandslos bezeichnet werden kann.

Gubernial-Verordnung vom 28. August 1845 Gubernial-Zahl 49391.

109.

Hinsichtlich der Ausdehnung des im Bundesbeschluß vom 9. November 1837 bestimmten Schutzes von Werken der Wissenschaft und Kunst gegen Nachdruck und unbefugte Nachbildung.

Die deutsche Bundesversammlung hat in ihrer Sitzung vom 19. Juni l. J. in Betreff der Ausdehnung des, im Bundesbeschluße vom 9. November 1837 bestimmten Schutzes von Werken der Wissenschaft und Kunst gegen Nachdruck und unbefugte Nachbildung nachstehenden Beschluß gefaßt:

Nachdem der Bundesbeschluß vom 9. November 1837 nur das geringste Maß des Schutzes festgestellt hat, welcher innerhalb des deutschen Bundesgebiethes den dort erscheinenden literarischen und artistischen Erzeugnissen gegen den Nachdruck und jede andere unbefugte Vervielfältigung auf mechanischem Wege zu gewähren war, eine weitere Vereinbarung über gemeinsame Ge-

108.

Oddając chorych cywilnych do szpitalu wojskowego należy im także oddać dokumenta wywodu wraz z zaświadczeniem stosunków majątkowych chorego.

Zgodnie z rozporządzeniem gubernijalném z d. 5go Listopada 1837, do l. 68409, i dodatkowo do rozporządzenia gubernijalnego z d. 26 Kwietnia t. r. do l. 14111, poleca się c. k. Urzędóm obwodowym w celu postawienia szpitalów wojskowych w możności należytego udowodnienia rachunków z kosztów leczenia przyjętych do nich chorych syfilitycznych i nie syfilitycznych ze stanu cywilnego ażeby włożyły na wszystkie Zwierzchności niezbędną powinność, aby odtąd, oddając chorych cywilnych do szpitalu wojskowego, oddały mu także dokument wywodu, tudzież zaświadczenie stosunków majątkowych chorego, albo aby przynajmniéj w piśmie do szpitalu wyjaśniły to niewątpliwie, aby przy sprawdzeniu buchalteryczném strona do płacenia obowiązana bez trudności mogła być oznaczona.

Rozporządzenie gub. z dnia 28. Sierpnia 1845 do l. gub. 49391.

109.

O rozciągnieniu oznaczanéj uchwałą Związku Niemieckiego z d. 9. Listopada 1837 opieki nad dziełami naukowémi i umniczémi przeciwko przedrukowi i nieuprawionemu naśladowaniu.

Zgromadzenie Związku niemieckiego postanowiło na posiedzeniu z d. 19. Czerwca t. r. we względzie rozciągnienia oznaczonéj uchwałą Związku Niemieckiego z dnia 9go Listopada 1837 opieki nad dziełami naukowémi i umniczemi przeciwko przedrukowi i nieuprawionému naśladowaniu, co następuje:

Ponieważ uchwala Związku Niemieckiego z d. 9. Listopada 1837 ustanowiła tylko najmniejszy stopień opieki, jakiéj w krajach Związku Niemieckiego wychodzącym tamże dziełom literackim i umniczym przeciwko przedrukowi i każdemu innemu nieuprawionemu rozmnożeniu sposobem mechanicznym udzielić było można, a zarazem zastrzeżono

währung eines völlig ausreichenden Schutzes aber gleichzeitig vorbehalten worden ist, so sind sämmtliche deutsche Regierungen über folgende Bestimmungen zur Ergänzung des Beschlußes vom 9. November 1837 übereingekommen:

1.

Der durch den Artikel 2. des Beschlußes vom 9. November 1837 für mindestens 10 Jahre von dem Erscheinen eines literarischen Erzeugnißes oder Werkes der Kunst an zugesicherte Schutz gegen den Nachdruck und jede andere unbefugte Vervielfältigung auf mechanischem Wege, wird fortan innerhalb des ganzen deutschen Bundesgebiethes für die Lebensdauer der Urheber solcher literarischen Erzeugnisse und Werke der Kunst, und auf 30 Jahre nach dem Tode derselben gewährt.

2.

Werke anonymer und pseudonymer Autoren, so wie posthume und solche Werke, welche von moralischen Personen (Akademien, Universitäten u. s. w.) herrühren, genießen solchen Schutzes während 30 Jahren von dem Jahre ihres Erscheinens an.

3.

Um diesen Schutz in allen deutschen Bundesstaaten in Anschruch nehmen zu können, genügt es, die Bedingungen und Förmlichkeiten erfüllt zu haben, welche dieserhalb in dem deutschen Staate, in welchem das Originalwerk erscheint, gesetzlich vorgeschrieben sind.

4.

Die Verbindlichkeit zu voller Schadloshaltung der, durch Nachdruck u. s. w. Verletzten, liegt dem Nachdrucker und demjenigen, welcher mit Nachdruck wissentlich Handel treibt, ob, und zwar solidarisch, in so weit nicht allgemeine Rechtsgrundsätze dem entgegen stehen.

5.

Die Entschädigung hat in dem Verkaufspreise einer richterlich festzusetzenden Anzahl von Exemplarien des Originalwerkes zu bestehen, welche bis auf 1000 Exemplare ansteigen kann, und eine noch höhere seyn soll, wenn von dem Verletzten ein noch größerer Schaden nachgewiesen worden ist.

6.

Außerdem sind gegen den Nachdruck und andere unbefugte Vervielfältigung auf mechanischem Wege, auf den Antrag des Verletzten, in allen Bundesstaaten, wo die Landesgesetzgebung nicht noch höhere Strafen vorschreibt, Geldbussen bis zu 1000 Gulden zu verhängen.

7.

Die, über dergleichen Vergehen erkennenden Richter haben nach näherer Bestimmung der Landesgesetze, in denjenigen Fällen, wo

sobie zgodzić się na spólne udzielenie zupełnie dostatecznéj opieki, więc wszystkie Rządy niemieckie zgodziły się na następujące postanowienia w celu uzupełnienia uchwały z d. 9. Listopada 1837:

1.

Przyrzeczona artykułem 2gim uchwały Związku Niemieckiego z d. 9. Listopada 1837 najmniéj na 10 lat po wyjściu dzieła literackiego lub umniczego opieka przeciwko przedrukowi i każdemu innemu rozmnożeniu go sposobem mechanicznym, użycza się odtąd we wszystkich krajach Związku Niemieckiego na całe życie autora takich płodów literackich lub dzieł sztuki, i na 30 lat po jego śmierci.

2.

Dzieła autorów bezimiennych lub przybranego nazwiska, równie jak i dzieła pośmiertne i takie, które pochodzą od osób moralnych (akademij, uniwersytetów i t. d.) doznają téj opieki przez 30 lat od roku wydania ich.

3.

Aby się téj opieki we wszystkich krajach Związku Niemieckiego módz domagać, dość będzie dopełnić warunków i formalności, przepisanych w tym względzie prawem w Państwie Niemieckiém, gdzie dzieło oryginalne wyszło.

4.

Obowiązek zupełnego wynagrodzenia szkody skrzywdzonemu przez przedruk i t. d. cięży na zajmującym się przedrukiem i prowadzącym wiadomie przedrukami handel, i to solidarnie, o ile temu nie sprzeciwiają się ogólne zasady prawa.

5.

Wynagrodzenie szkody ma się zasadzać w cenie przedaży pewnéj przez sędziego ustanowić się mającéj ilości egzemplarzów, która aż do 1000 egzemplarzów dojść może, i ma być jeszcze większą, jeżeli uszkodzony jeszcze większą szkodę udowodnił.

6.

Oprócz tego ma być na przedruk lub inne rozmnożenie sposobem mechanicznym na żądanie uszkodzonego we wszystkich krajach związkowych, w których ustawy krajowe większéj kary nie naznaczają, kara pieniężna aż do 1000 złr. nałożona.

7.

Sędziowie, wydający wyrok na podobne przekroczenia, powinni, jeżeli Ustawy krajowe postanawiają, w owych przy-

ihrem Ermessen zu Folge der Befund von Sachverständigen einzuholen ist, bei literarischen Werken das Gutachten von Schriftstellern, Gelehrten und Buchhändlern, bei musicalischen und Kunstwerken das von Künstlern, Kunstverständigen und Musik- oder Kunsthändlern einzuholen.

Welches in Folge des hohen Hofkanzlei-Decrets vom 25. Juli 1845 Zahl 24275 und im Nachhange des Kreisschreibens vom 18. Jäner 1841 Zahl 1947 hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird, und wonach sich die Behörden in so weit das unterstehende Territorialgebieth zum deutschen Bunde gehört, zu benehmen haben.

Gubernial-Kundmachung vom 30. August 1845 Gubernial-Zahl 53250.

110.

Neuer Zolltarif für Leder und die damit in Verbindung stehenden Gegenstände.

Seine k. k. Majestät haben laut Hofkammer-Decrets vom 1. August d. J. Zahl 26449-877 für die Ein- und Ausfuhr von Leder und den damit in Verbindung stehenden Gegenständen im Verkehre der im Zollverbande befindlichen Länder des österreichischen Kaiserstaates mit dem Auslande und den in den Zollausschlüssen gelegenen Theilen der Monarchie, dann im Verkehre von Ungarn und Siebenbürgen mit den dießseits der Zwischenzoll-Linie befindlichen österreichischen Provinzen, die in dem nachfolgenden Tarife.|· enthaltenen Zoll- und Dreißigst-Bestimmungen allerhöchst anzuordnen geruht

Die Wirksamkeit dieses Tarifes beginnt mit 1. November d. J., von welchem Tage angefangen, die in dem bestehenden Zolltarife vom 1. November 1838 unter den Post-Nummern 8, 164 bis einschließlich 173, 213, 284, 334, 362, 364 bis einschließlich 374, 388, 465, 513, 600 bis einschließlich 602, dann die in dem bestehenden Einfuhr-Dreißigst-Tarife vom 1. September 1840 unter den Post-Nummern 6, 137 bis einschließlich 148, 185, 248, 290, 313, 315 bis einschließlich 325, 338, 398, 437, 507 bis einschließlich 509 vorkommenden Bestimmungen nebst den dazu gehörigen Anmerkungen außer Kraft treten.

Gubernial-Kundmachung vom 1. September 1845 Gubernial-Zahl 56271.

Tarif.

Post-Nro.	Benennung der Artikel	Maßstab der Einfuhr-Verzollung *)	Im Verkehre mit dem Auslande und den Zollausschlüssen — Einfuhr — Zoll fl.	kr.	Zollstätten, bei denen die Verzollung zu geschehen hat	Ausfuhr — Zoll fl.	kr.	Zollstätten, bei denen die Verzollung zu geschehen hat	Im Verkehre mit Ungarn und Siebenbürgen — Zoll — bei der Einfuhr aus Ungarn fl.	kr.	bei der Ausfuhr nach Ungarn fl.	kr.	Dreißigst-gebühr — bei der Einfuhr nach Ungarn fl.	kr.	bei der Ausfuhr aus Ungarn fl.	kr.
	A. Felle und Häute.															
	Felle und Häute, rohe, nebst Pelzwerk. Unter rohen Fellen und Häuten werden alle ganz unbearbeiteten Felle und Häute verstanden, sie mögen grün oder trocken seyn; zu den bearbeiteten Fellen und Häuten gehören nur diejenigen, welche mit ihrer Bedeckung zu Pelzwerk zubereitet sind; ohne Bedeckung bearbeitete gehören zu den Ledergattungen. Alle bloß in Salzwasser getauchten oder mit Salz eingeriebenen und getrockneten, sonst aber keiner weiteren Bearbeitung unterzogenen Felle, sind bei der Verzollung als roh zu behandeln.															
1	Ochsen-, Kuh-, Terzen-, Pferde-, Esel-, Maulthier-, Kamehl- und Schweinshäute, roh	1 Ctr netto	—	25	Hilfs-Z. A.	1	40	C H A	—	10	—	10	—	10	—	10
2	Bock-, Ziegen-, Kitz-, gemeine Schaf-, Schöpsen-, Lamm- und Sterbling-, wie auch Kalb-, Chagrin-, Fisch- und Zappfelle, Hundshäute, Gems- und Rehfelle, Hirsch-, Elendthier- und Biberhäute, dann gemeine Hasenbälge, roh . .	detto	—	50	detto	3	20	detto	—	25	—	25	—	25	—	25
3	Schaf-, Schöpsen-, Ziegen-, Lamm- und Sterblingfelle, gemeine, halb und ganz bearbeitet und derlei Futter, wie auch die mit Belassung der Haare nur auf der Fleischseite bearbeiteten Schweins-, Hunds-, Hirsch- und Elendthierhäute, Kalbsfelle, Biberhäute und gemeine Hasenbälge	detto	8	20	Legstätt	—	25	Hilfs-Z. A.	2	30	—	25	1	40	—	25
4	Alle anderen nicht besonders benannten Felle, roh	detto	10	—	detto	1	40	detto	2	30	—	25	2	30	—	25
5	Alle anderen nicht besonders benannten Felle, bearbeitet	detto	25	—	detto	—	25	detto	7	30	—	25	5	—	—	25

*) Der Maßstab der Ausgangs-Verzollung ist durchgehends der Centner Sporco.

Post-Nro.	Benennung der Artikel	Maßstab der Einfuhr-Verzollung *)	Im Verkehre mit dem Auslande und den Zollausschlüssen: Einfuhr: Zoll fl.	kr.	Zollstätten, bei denen die Verzollung zu geschehen hat	Ausfuhr: Zoll fl.	kr.	Zollstätten, bei denen die Verzollung zu geschehen hat	Im Verkehre mit Ungarn und Siebenbürgen: Zoll: bei der Einfuhr aus Ungarn fl.	kr.	bei der Ausfuhr nach Ungarn fl.	kr.	Dreißigstgebühr: bei der Einfuhr nach Ungarn fl.	kr.	bei der Ausfuhr aus Ungarn fl.	kr.
	B. Andere zur Lederbearbeitung nöthige Gegenstände.															
6	Alaun	1 Ctr. sporco	1	40	Legstätt	—	5	Hilfs-Z. A.	—	10	—	5	—	10	—	5
7	Galläpfel oder Gallen	detto	—	25	C. Z. A.	—	5	detto	—	10	—	5	—	10	—	5
8	Knoppern- und Knoppernmehl, wie auch Ackerdoppen (türkische Eicheln oder sogenannte Valonien), gemeine Eicheln, frisch oder getrocknet, dann Dividivi oder Bablahbohnen	detto	—	5	Hilfs-Z. A.	—	20	detto	—	1	—	1	—	1	—	1
	Die unter 8 genannten Gegenstände können auch nach dem Hohlmaße erklärt werden, in welchem Falle von dem Knoppernmehle zwei und von den übrigen Artikeln drei auf gewöhnliche Art gestrichene niederösterreichische Metzen auf einen Centner zu rechnen sind.															
9	Lohe, Gärberlohe, dann Rinden von Birken, Eichen, Fichten u. dgl. gemeine Rinden	detto	—	1	detto	—	5	detto	—	$\frac{1}{2}$	—	$\frac{1}{4}$	—	$\frac{1}{2}$	—	$\frac{1}{4}$
10	Vitriol aller Art	detto	1	15	Legstätt	—	1	detto	—	15	—	1	—	15	—	1
	C. Leder.															
	Leder, und zwar:															
11	— , lakirtes, vergoldetes, gepreßtes, dann Pergament	1 Ctr. netto	25	—	Haupt-Z. A.	—	10	detto	10	—	—	10	5	—	—	10
12	— , sämisches gelbes, dann in Alaun gearbeitetes weißes	detto	15	—	Legstätt	—	10	detto	6	40	—	10	3	20	—	10
13	— , Juchten	detto	10	—	detto	—	10	detto	2	30	—	10	1	15	—	10
14	— , alles andere nicht besonders benannte	detto	8	20	detto	—	10	detto	2	30	—	10	1	15	—	10
15	— , Lederabschnitte oder Leimleder, wie auch Biberleder	1 Ctr. sporco	—	1	C. Z. A.	—	10	C. Z. A.	—	$\frac{1}{2}$	—	$\frac{1}{2}$	—	$\frac{1}{2}$	—	$\frac{1}{2}$
	In den Fällen, wo weder von Seite der Zoll- oder Dreißigstämter noch von Seite der Partheien ein Anstand dage-															

*) Der Maßstab der Ausgangs-Verzollung ist durchgehends der Centner Sporco.

Post-Nro.	Benennung der Artikel	Maßstab der Einfuhr-Verzollung *)	Im Verkehre mit dem Auslande und den Zollausschlüssen: Einfuhr: Zoll fl.	kr.	Zollstätten, bei denen die Verzollung zu geschehen hat	Ausfuhr: Zoll fl.	kr.	Zollstätten, bei denen die Verzollung zu geschehen hat	Im Verkehre mit Ungarn und Siebenbürgen: Zoll: bei der Einfuhr aus Ungarn fl.	kr.	bei der Ausfuhr nach Ungarn fl.	kr.	Dreißigstgebühr: bei der Einfuhr nach Ungarn fl.	kr.	bei der Ausfuhr aus Ungarn fl.	kr.
	gen erhoben wird, ist der Verzollung der unter Post 11 bis einschließig 14 begriffenen Ledergattungen, wenn sie verpackt vorkommen, das Sporco-Gewicht mit folgenden Tara-Abzügen zu Grunde zu legen: Bei der Verpackung in Kisten und Fässern 15 Percent. Bei der Verpackung in Ballen 3 Percent.															
	D. Fabricate und Manufacte aus Leder und Pelzwerk.															
16	Kirschner-Arbeiten oder verfertigte Pelzwaaren . . . . Unter Kirschner-Arbeiten oder verfertigten Pelzwaaren werden jene Waaren verstanden, welche ohne Hilfe eines andern Handwerkers vollendet, aus den Händen des Kirschners kommen, als: Fuchs- und Lämmerpelze, Mützen, Muffe, Wildschuren u. dgl. Mit Pelzwerk gefütterte oder ausgeschlagene Kleidungsstücke, wie: Pekesche, Pelzkleider u. dgl., sind wie Kleider zu verzollen.	1 Ctr.	100	—	Haupt-Z. A.	—	25	Hilfs-Z. A.	15	—	—	25	7	30	—	25
17	Handschuhmacher-Arbeiten	detto	100	—	Legstätt	—	25	detto	30	—	—	25	15	—	—	25
18	Schuhmacher-Arbeiten von Leder, so wie auch von Zeug, Filz und anderen Stoffen	detto	50	—	detto	—	25	detto	15	—	—	25	7	30	—	25
19	Riemer-, Sattler- und Taschner-Arbeiten mit Ausschluß der Wägen . .	detto	50	—	detto	—	25	detto	15	—	—	25	7	30	—	25

*) Der Maßstab der Ausgangs-Verzollung ist durchgehends der Centner Sporco.

)(*

T a r y f a.

Pozycyja	Nazwa przedmiotów	Miara cła wchodowego *)	W handlu z zagranicą i okręgami z pod cła wyłączonémi — Przywóz — Cło zr.	Przywóz — Cło kr	Przywóz — Urzędy, u których ma cło być opłacone	Wywóz — Cło zr.	Wywóz — Cło kr	Wywóz — Urzędy, u których ma cło być opłacone	W handlu z Węgrami i Siedmiogrodzką Ziemią — Cło — przy wprowadzeniu z Węgier zr.	przy wprowadzeniu z Węgier kr	przy wyprowadzeniu do Węgier zr.	przy wyprowadzeniu do Węgier kr	Trzydziestowe — przy wprowadzeniu do Węgier zr.	przy wprowadzeniu do Węgier kr	przy wyprowadzeniu z Węgier zr.	przy wyprowadzeniu z Węgier kr
	A. Skórki i skóry.															
	Skórki i skóry surowe, i futra.															
	Pod surowémi skórkami i skórami rozumi się wszystkie całkiem niewyprawiane skórki i skóry tak świéżo zdjęte jak i zasuszone; do wyprawionych skórek i skór należą te, które z swém pokryciem, na futro są wyprawione; bez pokrycia wyprawione należą do gatunków skór na rzemień. Wszelkie tylko w ropie solnéj moczone albo solą naciérane i zasuszone, zresztą zaś żadnéj innéj wyprawy niemające skórki, mają być przy ocleniu za surowe uważane.															
1	Skóry wołowe, krowie, jałowicze, końskie, ośle, mule, wielbłądze i świnie surowe	1 cent. wagi czystéj	—	25	Urząd cłowy pomoc.	1	40	Urząd handl. pomoc.	—	10	—	10	—	10	—	10
2	Skórki kozłowe, kozie, koźlęce, ordynaryjne owcze, baranie, jagnięce i z odeszłych, jako też cielęce, jaszczurowe, rybie, psie, z kóz dzikich i sarnie, skóry jelenie, łosie i bobrowe, tudzież skórki zajęcze, surowe . . .	detto	—	50	detto	3	20	detto	—	25	—	25	—	25	—	25
3	Skórki owcze, baranie, kozie, jagnięce i z odeszłych ordynaryjne, na pół i całkiem wyprawione i takież futra, równie jak i wyprawione tylko od strony mięsnéj z pozostawieniem włosa lub szczeci; skóry: świnie, psie, jelenie i łosie, skórki cielęce, bobrowe i ordynaryjne skórki zajęcze	detto	8	20	Skład (Komora)	—	25	Urząd cłowy pomoc.	2	30	—	25	1	40	—	25
4	Wszyskie inne, osobno nie wymienione skórki, surowe, ...	detto	10	—	detto	1	40	detto	2	30	—	25	2	30	—	25

*) Miarą cła wychodowego jest ciągle cetnar wagi obwojowéj.

Pozycyja	Nazwa przedmiotów	Miara cła wchodowego *)	W handlu z zagranicą i okręgami z pod cła wyłączonémi						W handlu z Węgrami i Siedmiogrodzką Ziemią							
			Przywóz			Wywóz			Cło				Trzydziestowe			
			Cło		Urzędy, u których ma cło być opłacone	Cło		Urzędy, u których ma być cło połacone	przy wprowadzeniu z Węgier		przy wyprowadzeniu do Węgier		przy wprowadzeniu do Węgier		przy wyprowadzeniu z Węgier	
			zr.	kr		zr.	kr		zr.	kr	zr.	kr	zr.	kr	zr.	kr
5	Wszyskie inne, osobno niewymienione akórki, wyprawione, . . .	1 cetn wagi czystéj	25	—	Skład (Komora)	—	25	Urząd cłowy pomoc.	7	30	—	25	5	—	—	25
	B. Inne dowyprawy skór potrzebne przedmioty.															
6	Ałun	1 cetn. wagi obwoj.	1	40	detto	—	5	detto	—	10	—	5	—	10	—	5
7	Galas	detto	—	25	Urząd. cłowy handl.	—	5	detto	—	10	—	5	—	10	—	5
8	Dębianki i mąka z dębianek, jakoteż żołądź turecka (tak zwane walony), zwyczajna żołądź świeża lub suszona, tudzież kaskaloty (dividivi) czyli galas indyjski . .	detto	—	5	Urząd cłowy pomoc.	—	20	detto	—	1	—	1	—	1	—	1
	Wymienione pod 8. przedmioty można także na miarę opowiedzieć, w którymto razie należy liczyć mąki z dębianek dwie, a reszty przedmiotów trzy zwyczajnie strychowane mace niższo-austryjackie na jeden cetnar.															
9	Dębnica, dębnica garbarska, tudzież kora brzozowa, dębowa, sosnowa i t. p. zwyczajna kora	detto	—	1	detto	—	5	detto	—	$\frac{1}{2}$	—	$\frac{1}{4}$	—	$\frac{1}{2}$	—	$\frac{1}{4}$
10	Vitriol wszkelkiego gatunku . . .	detto	1	15	Skład.	—	1	detto	—	15	—	1	—	15	—	1
	C. Skóry (na rzemień.)															
	Skóry, a to:															
11	lakierowane, pozłacane, wytłaczane i pargamin	1 cetn. wagi czystéj	25	—	główny Urząd cłowy	—	10	detto	10	—	—	10	5	—	—	10
12	zamszowe żółte, tudzież ałunowane białe	detto	15	—	Skład.	—	10	detto	6	40	—	10	3	20	—	10
13	juchtowe	detto	10	—	detto	—	10	detto	2	30	—	10	1	15	—	10
14	Wszystkie inne niewyszczególnione osobno	detto	8	20	detto	—	10	detto	2	30	—	10	1	15	—	10

*) Miarą cła wychodowego jest ciągle cetnar wagi obwojowéj.

Pozycyja	Nazwa przedmiotów	Miara cła wchodowego *)	W handlu z zagranicą i okręgami z pod cła wyłączonémi						W handlu z Węgrami i Siedmiogrodzką Ziemią							
			Przewoz			Wywóz			Cło				Trzydziestowe			
			Cło		Urzędy, u których ma cło być opłacone	Cło		Urzędy, u których ma cło być opłacone	przy wprowadzeniu z Węgier		przy wyprowadzeniu do Węgier		przy wprowadzeniu do Węgier		przy wyprowadzeniu z Węgier	
			zr.	kr		zr.	kr		zr.	kr	zr.	kr	zr.	kr	zr.	kr
15	Okrawki skórzane albo odrzynki skórzane na kléj	1 cent. wagi obwoj.	—	1	Urząd cłowy handl.	—	½	Urząd cłowy handl.	—	½	—	½	—	½	—	½
	W razie, gdy ani Urząd cłowy albo trzydziestowy, ani też strona nie jest temu przeciwna, ma waga obwojowa po odtrąceniu obwoju (tary) służyć za podstawę ocleniu wyszczególnionych w pozycyjach 11. do 14. wyłącznie gatunków skóry:															
	Jeżeli zapakowane w skrzyniach lub beczkach . . . . 15 procentu															
	Jeżeli zapakowane w wantuchach 3 procentu															
	D. Wyroby fabryczne i rękodzielnicze ze skóry lub futra.															
16	Roboty kuśnierskie albo sporządzone towary futrzane	1 cetn. wagi czystéj	100	—	główny Urząd cłowy	—	25	Urząd cłowy pomoc.	15	—	—	25	7	30	—	25
	Pod robotą kuśnierską albo sporządzonémi towarami futrzanémi rozumi się towary, które bez pomocy innego rzemiosła ukończone z rąk kuśnierza wychodzą, jako to: tołuby lisie i baranie, czapki, zarękawki, wilczury i t. p.															
	Futrem podszyte lub okładane odzienie, jako to: bekiesze, suknie futrzane i t. p. mają być jak suknie oclone.															
17	Wyroby rękawicznicze	detto	100	—	Skład	—	25	detto	30	—	—	25	15	—	—	25
18	Wyroby szewskie ze skóry, tkaniny, pilśni i innéj materyi	detto	50	—	detto	—	25	detto	15	—	—	25	7	30	—	25
19	Wyroby rymarskie, siodlarskie, kaletnicze, wyjąwszy powozy . .	detto	50	—	detto	—	25	detto	15	—	—	25	7	30	—	25

*) Miarą cła wychodowego jest ciągle cetnar wagi obwojowéj.

padkach, w których według swego mniemania o stan rzeczy znawców zapytać się mają, co do dzieł literackich zasięgnąć zdania autorów uczonych i księgarzów, co do dzieł muzycznych i umniczych zdania artystów, znawców i handlujących dziełami muzycznémi lub umniczémi.

To postanowienie podaje się niniejszém w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 25. Lipca 1845, do l. 24275 i w dodatku do okolnika z d. 18. Styczuia 1841 do l. 1947 do publicznéj wiadomości, a którego się Władze trzymać mają, o ile zostający pod ich zwierzchnictwem obręb kraju do Związku Niemieckiego należy.

Obwieszczenie gub. z dnia 30. Sierpnia 1845 do l. gub. 53250.

110.

Nowa taryfa cła od skór wyprawionych i połączonych z niémi przedmiotów.

Podług dekretu Kamery nadwornéj z d 1. Sierpnia t. r. do l. 26449-877 raczył Najjaśniejszy Pan we względzie wprowadzenia i wywozu skór wyprawionych i połączonych z niémi przedmiotów w handlu między krajami Cesarstwa Austryjackiego, w związku cłowym zostającémi, i zagranicą i częściami monarchii w okręgach, z pod cła wyłączonych, leżącémi, tudzież w handlu między Węgrami i Siedmiogrodzką Ziemią a leżącémi z téj strony linii cłowéj międzykrajowéj prowincyjami austryjackiémi wydać zawarte w następującéj taryfie. |. postanowienia cła i trzydziestowego.

Ta taryfa wejdzie d. 1go Listopada t. r. w wykonanie, od któregoto dnia zawarte w taryfie z d. 1. Listopada 1838 w pozycyi 8, 164 włącznie do 173, 213, 284, 334, 362, 364 włącznie do 374, 388, 465, 513, 600 włącznie do 602, równie jak i zawarte w taryfie trzydziestowego od przewozu z d. 1. Września 1840 w pozycyi 6, 137 włącznie do 148, 185, 248, 290, 313, 315 włącznie do 325, 338, 398, 437, 507 włącznie do 509 postanowienia z dodanémi do nich uwagami moc obowiązującą tracą.

Obwieszczenie gub. z d. 1. Września 1845 do l. gub. 56271.

111.

Stämpelbehandlung der Schulfassionen.

Laut des hohen Studien-Hofcommissions-Decretes vom 19. Juli 1845 Zahl 4911-1270 hat die hohe k. k. allgemeine Hofkammer mit Verordnung vom 9. Juli l. J. Zahl 18728-1339 erkannt, daß die Schulfassionen, in soferne sie lediglich zum Gebrauche der Behörden dienen, nach §. 81, 1 und 2 des Stämpel- und Taxgesetzes vom Stämpel frei sind.

Die Kreisämter werden hievon zur Nachachtung in die Kenntniß gesetzt.

Gubernial-Verordnung vom 6. September 1845 Gubernial-Zahl 50412.

112.

Versetzung der k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltung und der Hauptzoll-Legstätte zugleich Cameral-Bezirkscasse von Jarosłau nach Przemyśl.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat zu Folge Decretes vom 14. Mai 1845 Zahl 16731-1570 sich bestimmt gefunden, die für den Przemyśler Kreis bestellte Cameral-Bezirks-Verwaltung in Jarosłau und das dortige Gefällen-Hauptamt (Hauptzoll-Legstätte und zugleich Cameral-Bezirkscasse) nach Przemyśl zu versetzen.

Die Wirksamkeit dieser Cameral-Bezirks-Verwaltung und des Gefällen-Hauptamtes in Przemyśl wird mit dem 1. October 1845 beginnen.

Gubernial-Kundmachung vom 10. September 1845 Gubernial-Zahl 58784.

113.

Ueber die Belohnung besonderer Verdienste um die Emporbringung der Industrie und des Handels durch Verleihung des Titels von Commerzräthen.

Aus Anlaß eines von dem Herrn Präsidenten der allgemeinen Hofkammer, über Belohnung einiger, um die Förderung der dießjährigen Gewerbsausstellung erworbenen Verdienste erstatteten allerunterthänigsten Vortrages haben Seine k. k. Majestät mit allerhöchster Entschließung vom 8. d. M. sich vorzubehalten ge-

111.

O stęplu na fasyje szkolne.

Podług dekretu wysokiéj nadwornéj Komisyi szkolnéj z d. 19. Lipca 1845, do l. 4911-1270 uznała wysoka Kamera nadworna dekretem z d. 9. Lipca t. r. do l. 18728-1339, że fasyje szkolne, o ile służą jedynie do użytku Władz podług §fu 81, 1 i 2 Ustawy stęplowéj i taksowéj stęplowi nie podpadają.

O czém uwiadamia się c. k. Urzędy obwodowe dla przestrzegania.

Rozporządzenie gub. z dnia 6. Września 1845 do l. gub. 50442.

112.

Przeniesienie c. k. Administracyi skarbowéj powiatowéj i głównéj komory cłowéj oraz kasy dochodów skarbowych powiatowéj z Jarosławia do Przemyśla.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna spowodowaną została podług dekretu z d. 14. Maja 1845 za l. 16731-1570, Administracyją skarbową powiatową, dla obwodu Przemyślskiego w Jarosławiu ustanowioną, i tameczny główny Urząd dochodów skarbowych (główną komorę cłową a razem i kasę dochodów skarbowych powiatową) przenieść do Przemyśla.

Działalność téj powiatowéj Administracyi dochodów skarbowych i głównego Urzędu dochodowego w Przemyślu poczyna się z d. 1go Października 1845.

Obwieszczenie gub. z d. 10. Września 1845 do l. gub. 58784.

113.

O nagrodzie szczególnych zasług około podźwignienia przemysłu i handlu przez nadanie tytułu radźcy handlowego.

Na najuniżeńsze przedłożenie prezydenta powszechnéj Kamery nadwornéj względem nagrodzenia niektórych zasług około popiérania tegorocznéj wystawy przemysłowości raczył Najjaśniejszy Pan najwyższą uchwałą z d. 8. t. m. zastrzedz sobie, przy sposobności szczególniejszo zasługi około podźwi-

ruht, bei vorkommender Gelegenheit besondere Verdienste um die Emporbringung der Industrie und des Handels durch die Verleihung des Titels von Commerzräthen öffentlich anzuerkennen.

Wovon die k. k. Kreisämter in Folge hohen Hofkammer-Decrets vom 24. Juli 1845 Zahl 25277 verständigt werden.

Gubernial-Verordnung vom 11. September 1845 Gubernial-Zahl 49785.

114.

Commerzial-Stämplung der Stoffe: Baumwollwallis und Baumwollgradl.

Laut hohen Hofkammer-Decrets vom 6. August 1845 Zahl 23329-2200 sind die Stoffe: Baumwollwallis und Baumwollgradl zu Folge der bestehenden Commerzial-Stämpel-Vorschrifschriften in den Ländern, in welchen das Commerzialwaaren-Stämpelpatent vom 8. November 1792 in Wirksamkeit steht, der Commerzial-Stämplung unterworfen, und es sind für die Belegung dieser Stoffe mit dem gedachten Stämpel an Stämpelgebühr drei Kreuzer für das Stück einzuheben.

Welches hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 11. September 1845 Gubernial-Zahl 58196.

115.

Stämpelpflichtigkeit der Gesuche und der ihnen gleichgeltenden Protokolle um die Bewilligung zur Uebersiedlung nach Ungarn und Siebenbürgen.

Ueber eine hierorts vorgekommene Anfrage wird den k. k. Kreisämtern einverständlich mit der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung bedeutet, daß die Gesuche österreichischer Unterthanen und und die ihnen gleichgeltenden Protokolle um die Bewilligung zur Uebersiedlung nach Ungarn und Siebenbürgen, dem Stämpel nach §§. 69 und 73 des Stämpelgesetzes uuterliegen.

Gubernial-Verordnung vom 11. September 1845 Gubernial-Zahl 58783.

116.

Zeitweilige Ermächtigung des Zoll- und Dreißigst-Amtes Luhy, Schlacht- und Stechvieh in unbeschränkter Menge zu verdreißigen.

Laut der, an die hierländige k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung gelangten Eröffnung der königlichen ungarischen Hofkammer

gnienia przemysłu i handlu uznać publicznie nadaniem tytułu radźcy handlowego.

O czém uwiadamia się c. k. Urzędy obwodowe w skutek dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z d. 24. Lipca 1845, do l. 25277.

Rozporządzenie gub. z dnia 11. Września 1845 do l. gub. 49785.

114.

Materyje: walis bawełniany i gradel bawełniany mają być opatrzone stęplem handlowym.

Podług dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 6. Sierpnia 1845 do l. 23329-2200 podpadają materyje: walis bawełniany i gradel bawełniany stosownie do przepisów o stęplu handlowym w krajach, w których patent z d. 8go Listopada 1792 o stęplowaniu towarów obowiązuje, stęplowi handlowemu, a za opatrzenie tych materyj wymienionym stęplem opłaca się trzy krajcary od sztuki.

Co się niniejszém do powszechnéj wiadomości podaje.

Obwieszczenie gub. z dnia 11. Września 1845 do l. gub. 58196.

115.

Powinność stęplowania prozb i protokołów im równających się o pozwolenie przesiedlenia się do Węgier albo Siedmiogrodu.

Na wydarzone tu zapytanie, wskazuje się Urzędóm cyrkułowym zgodnie z c. k. Administracyją dochodów skarbowych że prozby poddanych austryjackich i równające się im protokoły o pozwolenie przesiedlenia się do Węgier lub Ziem Siedmiogrodzkiéj podlegają stęplowi podług §§fów 69. i 73 Ustawy stęplowéj.

Rozporządzenie gub. z dnia 11. Września 1845 do l. gub. 58783.

116.

Tymczasowe upoważnienie Urzędu cłowego i trzydziestowego w Łuhach od bydła na rzeź i zakłócie w ilości nieograniczonéj cło trzydziestowe pobiérać.

Podług oznajmienia król. węgierskiéj Kamery nadwornéj z dnia 30. Lipca 1845 do l. 28454, do c. k. Administracyi

vom 30. Juli 1845 Zahl 28454 haben Seine Majestät allergnädigst zu gestatten geruht, daß dem Zoll- und Dreißigst-Collectantenamte Luhy einstweilen, und zwar bis über die Regulirung der vereinten Zoll- und Dreißigst-Aemter an der galizischen Gränze gegen Ungarn die allerhöchste Entschließung erfolgen wird, die Befugniß ertheilt werde, Schlacht- und Stechvieh in unbeschränkter Menge verdreißigen zu dürfen.

Welches hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 11. September 1845 Gubernial-Zahl 58990.

117.

Stämplung der bloßen Titelblätter der Kalender.

Seine Majestät haben mit allerhöchster Entschließung vom 20. Juli 1845 den §. 15. des Gesetzes in Betreff des Verbrauchstämpels auf Spielkarten, Kalender und Zeitungen vom 27. Jäner 1840, dahin auszudehnen geruhet, daß die Titelblätter der Kalender auch ohne Beibringung des gebundenen oder doch gehefteten Kalenders der Stämplung unterzogen werden dürfen, wenn auf denselben auch der Jahrgang, für welchen die Kalender bestimmt sind, aufgedrückt erscheint.

Dieses wird in Folge hohen Hofkammer-Decretes vom 6. August 1845 Zahl 15473-1125 zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 14. September 1845 Gubernial-Zahl 66312.

118.

Hinsichtlich des Benehmens der Gerichtsbehörden in Privilegien-Streitigkeiten, bei welchen sich zur Competenz der politischen Behörden gehörige Fragen ergeben

Zur Bestimmung des Benehmens der Gerichts-Behörden in Privilegien-Streitigkeiten, bei welchen sich zur Competenz der politischen Behörde gehörige Fragen ergeben, haben Seine Majestät durch allerhöchste Entschließung vom 7. December 1844 nachfolgende Verordnung zu genehmigen geruhet:

1.

Wenn ein Privilegirter eine ihrer Natur nach, civilrechtliche Klage überreicht hat, bei deren Entscheidung nach Beschaffenheit der derselben entgegengesetzten Einwendungen, auch über Fragen erkannt werden muß, worüber das Erkenntniß ausschlie-

dochdów skarbowych nadeszłego, raczył Najjaśniejszy Pan najłaskawiéj zezwolić, aby, dopóki względem uporządkowania połączonych Urzędów cłowych i trzydziestowego na granicy galicyjskiéj od Węgier najwyższa uchwala nie nastąpi, Urzędowi boletującemu cła i trzydziestowego Łuhy nadać tymczasowie moc pobiérania opłaty trzydziestowego od bydła na rzeź i zakłócie w ilości nieograniczonéj.

Co niniejszém do powszechnéj wiadomości podaje się.

Obwieszczenie gub. z dnia 11. Września 1845 do l. gub. 58990.

117.

Stęplowanie gołéj tytulatury kalendarzów.

Najjaśniejszy Pan raczył najwyższém postanowieniem z d. 20. Lipca 1845 §. 15. Ustawy względem stęplu zużycia na karty do grania, kalendarze i gazety z d. 27. Stycznia 1840 odmienić w ten sposób, że karty tytułowe kalendarzów, chociażby kalendarz zszyty lub oprawiony nie był przyniesiony, pod stępel podciągnięte być mogą, jeżeli na nich rok, na który kalendarze przeznaczone są, wydrukowany jest.

To podaje się do powszechnéj wiadomości w skutek Dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 6. Sierpnia 1845, do l. 15473-1125.

Obwieszczenie gub. z dnia 14. Września 1845 do l. gub. 66312.

118.

Jak sobie mają postępować Władze sądowe w sporach o przywileje, w których zachodzą pytania należące do rozpoznania Władz politycznych.

W celu oznaczenia postępowania Władz sądowych w sporach o przywileje, w których zachodzą pytania, należące do rozpoznania Władz politycznych, raczył Najjaśniejszy Pan najwyższém postanowieniem z d. 7. Grudnia 1844 następujące zatwierdzić rozporządzenie:

1.

Jeżeli uprzywilejowany podał skargę ze swego składu sądowniczą, przy któréj rozstrzyganiu w miarę zrobionych przeciwko niéj zarzutów potrzeba wyrokować także o pytaniach, które rozstrzygać Władza polityczna wyłączne ma prawo, to

ßend der politischen Behörde zusteht, so hat der ordentliche Richter die Schöpfung seines Urtheiles so lange zu verschieben, bis die politische Behörde über die ihrer ausschließenden Competenz angehörige, und von dem Civil-Richter für seinen Endspruch als entscheidend erkannte Frage entschieden haben wird.

2.

Der Civil-Richter hat in einem solchen Falle mittelst Verordnung die streitigen Fragen zu bestimmen, welche als der politischen Competenz angehörig, von der politischen Behörde entschieden werden sollen, und ohne deren vorläufige Entscheidung ein civilrichterliches Urtheil nicht geschöpft werden kann.

Gegen diese Verordnung hat der Recurs Statt, welcher innerhalb einer Frist von vierzehn Tagen, in welche auch die Tage der Ferien mitzuzählen sind, bei dem Richter erster Instanz zu überreichen ist.

3.

Nachdem diese Verordnung in Rechtskraft erwachsen, oder im Falle des dagegen ergriffenen Recurses, von dem oberen Richter bestätigt worden ist, hat der Richter die Proceßacten der competenten politischen Behörde zuzusenden, welche über die ihrer Entscheidung zugewiesene Frage zu erkennen, das Erkenntniß den Partheien unter Freilassung des in der gesetzlichen Frist zulässigen Recurses an die höhere Behörde hinauszugeben, und wenn ihre eigene Entscheidung in Rechtskraft erwachsen ist, diese, oder im Falle des dagegen ergriffenen Recurses, jene der höhern oder höchsten Behörde mit Zurückstellung der Acten dem Civil-Richter mitzutheilen hat.

4.

Derjenigen Parthei, welcher an Erlassung des civilrichterlichen Ausspruches gelegen ist, liegt ob, das politische Erkenntniß mittelst schriftlichen Gesuches dem Civilrichter mit dem Begehren zu überreichen, daß dasselbe den verhandelten Proceßacten angeschlossen werde; darüber ist eine Tagsatzung zur Ordnung der Acten anzuberaumen, und über die durch Beilegung der politischen Entscheidung vervollständigten Acten von dem Civil-Richter das Urtheil hinsichtlich der seiner Competenz zuständigen Gegenstände zu schöpfen.

Welches in Folge des hohen Hofkanzlei-Decrets vom 21. Juli l. J. Zahl 24914 zur allgemeinen Kenntniß mit dem Bemerken gebracht wird, daß die Justiz-Behörden hievon durch die oberste Justizstelle in Kenntniß gesetzt worden sind.

Gubernial-Kundmachung vom 18. September 1845 Gubernial-Zahl 49071.

sędzia zwyczajny powinien tak długo zwlėc wydanie wyroku dopóki Władza polityczna nie rozstrzygnie pytania wyłącznie do jėj rozpoznania należącego, a przez sędziego cywilnego za stanowcze do wydania swego ostatecznego wyroku uznanego.

2.

Sędzia cywilny ma w takim razie rozporządzeniem oznaczyć sporne pytania, które, jako należące do rozpoznania Władzy politycenėj, przez nią rozstrzygnione być powinny, a bez którėj uprzedzonego rozstrzygnienia wyrok sędziego cywilnego zapaść nie może.

Przeciwko temu rozporządzeniu wolno założyć rekurs, mający być w ciągu czternastu dni, w które i dnie feryj liczą się, do sędziego pierwszėj Instancyi podany.

3.

Jak tylko to rozporządzenie stanie się prawomocném, albo gdy w razie założenia przeciwko niemu rekursu wyższy sędzia je zatwierdził, powinien sędzia akta sporu przesłać właściwėj Władzy politycznėj, która poddane pod swoję decyzyję pytanie rozstrzygnie, decyzyję stronom z pozostawieniem im wolnego w przepisanym prawem terminie rekursu do wyższėj Władzy wyda, i swoję decyzyję, gdy ta stanie się prawomocną, albo też w razie założonego rekursu decyzyję wyższėj albo najwyższėj Władzy, zwracając akta sędziemu cywilnemu udzieli.

4.

Strona, którėj zależy na wydaniu wyroku sędziego cywilnego, powinna decyzyję polityczną podać w prośbie pisemnėj sędziemu cywilnemu, żądając, ażeby do aktów rozpoznawczych procesu była dołączona; w skutek tego ma być wyznaczony termin do uporządkowania aktów, i sędzia cywilny z uzupełnionych przez dołączenie decyzyi politycznėj aktów, ma wydać wyrok względem należących do jego rozpoznania przedmiotów.

Co w skutek dekretu wysokiéj c. k. Kancelaryi nadwornėj z d. 21. Lipca t. r. do l. 24914 do powszechnėj wiadomości z tą uwagą podaje, że Władze sadownicze uwiadomił o tém najwyższy Trybunał sprawiedliwości.

Obwieszczenie gub. z dnia 18. Września 1845 do l. gub. 49071.

119.

Betreffend das Verfahren gegen die, ihrer Vertrags-Verpflichtung nicht nachkommenden Militär-Subarrendatoren.

Laut des, vom k. k. General-Militär-Commando hierher mitgetheilten hofkriegsräthlichen Rescriptes vom 9. Mai d. J. Zahl 2024 A. hat die hohe Hofkanzlei im Einverständniße mit dem k. k. Hofkriegsrathe, aus Anlaß eines vorgekommenen speciellen Falles, die Anwendung der Militär-Executionen gegen die Militär-Natural-Verpflegspächter, welche ihren Vertragsverbindlichkeiten nicht Genüge leisten, für widerrechtlich erklärt, und für die Zukunft den Gebrauch dieser Zwangsmaßregel mit dem Bedeuten verbothen; daß gegen die, ihrer Obliegenheit nicht nachkommenden Subarrendatoren nur der im Contracte begründeten Mittel, mit welchen auch im Rechtswege ausgelangt werden kann, sich zu bedienen sey.

Im Contracte ist nun dem h. Aerar das Recht vorbehalten, für den Fall, wenn der Natural-Verpflegungspächter seiner vertragsmäßigen Verpflichtung nicht nachkömmt, den allenfälligen Rückstand auf Gefahr und Kosten dieses Pächters beizuschaffen.

Von diesem Rechte der Beischaffung des Rückstandes ist, laut des obbezogenen hofkriegsräthlichen Rescriptes, in folgenden Fällen Gebrauch zu machen, wenn:

1. der Subarrendator mit der Sammlung des erforderlichen Naturals für den currenten Bedarf, oder
2. für den contractmäßigen Reservevorrath in den dazu festgesetzten Terminen im Rückstande bleibt; oder
3. wenn das von dem Subarrendator beigeschaffte Naturale der im Vertrage bedungenen Qualität nicht entspricht, und die Herbeischaffung eines anderen Naturals, von vertragsmäßiger Qualität, verweigert, oder zur gehörigen Zeit verabsäumt wird.

Wird nun Behufs einer solchen Beischaffung oder überhaupt, im Falle eines Contractbruches, eine neue Subarrendirungs-Behandlung auf Gefahr und Kosten des betreffenden Subarrendators vorgenommen, und erwächst daraus dem hohen Aerar ein Nachtheil, so muß auch für die Versicherung des Regreßes unverzüglich gesorgt werden.

Sollte daher das hohe Aerar durch die Erfüllungs-Caution des, seiner Verpflichtung nicht nachkommenden Subarrendators, für den allenfälligen Schaden nicht vollständig gedeckt seyn, somit zur Einbringung der Schadens-Differenz der Rechtsweg betreten werden müsse, so soll vor allem zur Sicherstellung des Aerars für

119.

Jak należy postąpić sobie z subarendatorami wojskowymi, niedotrzymującymi kontraktu.

Podług reskryptu nadwornéj Rady wojennéj z d. 9. Maja t. r. do l. 2024 A, udzielonego od c. k. Jeneralnéj Komendy wojskowéj, wysoka c. k. Kancelaryja nadworna, porozumiawszy się z c k. nadworną Radą wojenną, uznała z powodu zaszłego wypadku za sprzeciwiające się ustawom użycie egzekucyi wojskowéj na dzierzawców dostawy żywności dla wojska, niedotrzymujących kontraktu, i zakazała na przyszłość użycie tego środka zmuszającego z tą uwagą, że na subarendatorów nie dopełniających swychpowinności, powinno się użyć jedynie zastrzeżonych kontraktem środków mogących i w drodze prawa wystarczyć.

W kontrakcie ma tedy Skarb zastrzeżone prawo dokupienia niedostarczającéj reszty na koszt dzierzawcy w razie, gdyby dzierzawca dostarczający żywności, warunków kontraktu nie dotrzymał.

Z tego prawa dokupienia niedostarczającéj reszty należy podług powyższego reskryptu nadwornéj rady wojennéj robić użytek w następujących przypadkach:

1. jeżeli subarendator niedostarczy w wyznaczonych terminach potrzebnych na ciągłą potrzebę wiktuałów, albo

2. na umówiony kontraktem zapas, albo

3. jeżeli dostarczone przez subarendatora wiktuały nie są takiéj jakości, jakę kontraktem umówiono, a subarędator innego ziemiopłodu w zawarowanéj kontraktem jakości niechiał, albo też zaniedbał w nalężytym czasie dostarczyć.

Jeżeli się więc w celu takiego dostarczenia albo w ogólności w razie niedotrzymania kontraktu nową przedsiebierze licytacyję na koszt właściwego subarendatora, i jeżeli ztąd wynika dla Skarbu szkoda, natenczas należy i o zabezpieczenie regresu niezwłocznie postarać się.

Gdyby więc kaucyja subarendatora niedotrzymującego kontraktu, niezupełnie wystarczała do pokrycia szkody dla Skarbu wyniknąć mogącéj, i gdyby dla odzyskania szkody musiano udać się do sądu, natenczas należy przede wszystkiém dla zabezpieczenia Skarbu co do niezabezpieczonego regresu

den unbedeckten Regreß die Beschlaglegung auf das Vermögen des betreffenden Subarrendators ohne Verzug durch die Local-Commission und bezüglich durch das Kreisamt, mittelst des, bei diesen Commissionen delegirten Bevollmächtigten desselben, im politischen Wege, durch sogleichen Auftrag an die Gerichtsbarkeit des Pächters eingeleitet, und das Eingeleitete dem General-Commando zur Aufforderung der k. k. Kammerprokuratur angezeigt werden, damit diese den politischen Verboth ungesäumt justificiren könne.

Hievon werden die k. k. Kreisämter zur Wissenschaft und genauen Darnachachtung in die Kenntniß gesetzt.

Gubernial-Verordnung vom 20. September 1845 Gubernial-Zahl 50202.

120.

Stämpelbehandlung der von den Länderstellen oder Protomedicaten den Apothekern oder Privaten zur Einfuhr von zubereiteten Apothekerwaaren ertheilten Bewilligungen.

Aus Anlaß einer vorgekommenen Anfrage fand die hohe k. k. allgemeine Hofkammer mit dem Decrete vom 7. Mai 1845 Zahl 11379-811 Folgendes zu bedeuten:

Die von den Länderstellen oder Portomedicaten ertheilten Bewilligungen, mittelst denen Apotheker zur Einfuhr von zubereiteten Apothekerwaaren zum Absatze, oder Private zum eigenen Gebrauche berechtigt werden, unterliegen, indem solche die Stelle von Einfuhrspässen vertreten, und es keinen Unterschied begründet, daß in diesen Fällen die Einfuhr ohne vorausgegangene besondere Bewilligung aus Sanitäts- und nicht aus Rücksichten für die Industrie verbothen ist, im Sinne des §. 77. des Stämpel- und Taxgesetzes und der Hofkammer-Verordnung vom 24. October 1844 Zahl 35276-2664 dem in dem Gesetze bestimmten Stämpel.

Sollte sich bisher anders benommen worden seyn, so ist über das bereits Geschehene hinauszugehen.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 18. Juli 1845, Zahl 18669, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen, unterstehende Gefällsämter und Finanzwach-Organe.

Gubernial-Verordnung vom 22. September 1845 Gubernial-Zahl 50758, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur weiteren Kundmachung.

bez zwłoki postarać się o sekwestracyję majątku właściwego subarendatora przez komisyję miejscową a odnośnie przez Urząd obwodowy w osobie delegowanego do takich komisyj pełnomocnika tegoż, drogą polityczną przez niezwłoczny rozkaz do jurysdykcyi dzierzawcy, i donieść o tém c. k. Jeneralnéj Komendzie w celu wezwania Prokuratury Kamery, aby ta zakaz polityczny justyfikować mogła.

O czém uwiadamia się c. k. Urzędy obwodowe dla ścisłego przestrzegania.

Rozporządzenie gub. z dnia 20. Września 1845 do l. gub. 50202.

120.

O stęplu na pozwolenia, wydane przez Rządy krajowe lub protomedykaty aptékarzom lub innym osobom do wprowadzenia przyrządzonych towarów aptécznych.

Na zrobione zapytanie oznajmiła wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna dekretem z dnia 7go Maja 1845, do l. 11379-811, co następuje:

Pozwolenia, dane przez Rządy krajowe albo protomedykaty, upoważniające aptekarzów do wprowadzenia przyrządzonych towarów aptécznych, do sprzedaży, albo osoby prywatne na własny użytek, podpadają w myśl §fu 77. Ustawy stęplowéj i taksowéj i rozporządzenia Kamery nadwornéj z dnia 24. Października 1844, do l. 35276-2664 przepisanemu ustawą stęplowi, ponieważ zastępują paszporty na wprowadzenie, a to żadnéj nie stanowi różnicy, że w tych przypadkach przywóz bez poprzedniego osobnego pozwolenia ze względu zdrowia a nie ze względu przemysłu jest zabroniony.

Gdyby dotychczas inaczéj postępowano, należy pominąc to, co się już stało.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 18. Lipca 1845 do l. 18669, do wszystkich c. k. kameralnych Administracyj powiatowych,. podwładnych Urzędów dochodowych i osób ze straży finansowéj.

Rozporządzenie gub. z d. 22. Września 1845 do l. gub. 50758, do wszystkich c. k. Urzędów obwodowych dla dalszego ogłoszenia.

121.

Herabsetzung des Ausgangs-Zolls für Wand-, Stock-, Häng- und Reise-Uhren.

Laut Verordnung der k. k. allgemeinen Hofkammer vom 28. August d. J. Zahl 28257-945 ist die Herabsetzung des unter Post-Nummer 15 lit. b) des Tarifes vom 1. Juli 1844 festgesetzten Ausgangszolles, für die dort bezeichneten Wand-, Stock-, Häng- und Reise-Uhren, mit und ohne Gehäuse von 10 kr. für das Stück, auf den für die Ausfuhr der Taschenuhren bestehenden Zollbetrag von 5 kr. für das Stück beschlossen worden; was mit dem Beisatze zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird, daß die Wirksamkeit dieser Zollermäßigung vom 1. November 1845 an zu beginnen hat.

Gubernial-Kundmachung vom 25. September 1845 Gubernial-Zahl 62345.

122.

Betreffend die Berechtigung dießseitiger Unterbehörden zur unmittelbaren Correspondenz mit den ungarischen Behörden.

Ueber eine vorgekommene Beschwerde der königl. ungarischen Statthalterei gegen die von einigen Unterbehörden sich erlaubte unmittelbare Correspondenz mit Comitaten in politischen Angelegenheiten werden die k. k. Kreisämter zu Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 30. Juli l. J. Zahl 22849-1064 angewiesen, die unterstehenden Behörden auf die den k. k. Kreisämtern und Magistraten durch die bestehenden Normen, insbesondere durch die zu Folge der hohen Hofkanzlei-Decrete vom 21. October 1784 Zahl 1836 und 13. Jäner 1786 Zahl 71. erflossenen hierortigen Circularien vom 8. November 1784 Zahl 26724 und 2. Hornung 1786 Zahl 3018., endlich durch das zu Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 16. Juli 1841 Zahl 22225 mit der hierortigen Verordnung vom 12. August 1841 Zahl 51402 bekannt gemachte allerhöchste Kabinetsschreiben vom 10. Juli 1841 vorbehaltene Berechtigung zur Correspondenz mit den k. ungarischen Behörden und den allerhöchsten Befehl sich hiebei der lateinischen Sprache zu bedienen, hinzuweisen.

Nur die Correspondenz mit königl. Freistädten ist hievon ausgenommen, da die letzteren nach einer von der königl. ungarischen Hofkanzlei schon früher ertheilten Aufklärung mit den

121.

Zniżenie cła wychodowego od zégarów ściennych, stołowych, wiszących i podróżnych.

Podług rozporządzenia c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z d. 28. Sierpnia r. b. za l. 28257-945, uchwalono zostało zniżyć cło wychodowe pod l. porządkową 15. lit. b) taryfy z d. 1. Lipca 1844, od wymienionych tam zégarów ściennych, stołowych, wiszących i podróżnych w kopertach lub bez kopert, od sztuki na 10 kr. ustanowione, na cło dla wywozu zégarków kieszonkowych ustanowione 5 kr. od sztuki; co z tym dokładem do publicznéj wiadomości podaje się, że to cła umiarkowanie od 1. Listopada 1845 w wykonanie wejść ma.

Obwieszczenie gub. z dnia 25. Września 1845 do l. gub. 62354.

122.

Upoważnienie Władz tukrajowych do bezpośredniéj korespondencyi z Władzami węgierskiémi.

Z powodu zaskarzenia król. węgierskiego Wielkorządztwa, że niektóre podwładne Instancyje pozwalają sobie korespondować bezpośrednio z komitatami w sprawach politycznych, zaleca się c. k. Urzędom cyrkułowym stosownie do dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 30. Lipca r. b. do l. 22849-1064, Instancyje podwładne odkazać do upoważnienia Urzędóm cyrkułowym i Magistratóm zastrzeżonego przepisami normalnémi, a w szczególności okolnikami tutejszémi z d. 8. Listopada 1784, za l. 26724, i 2. Lutego 1786 za l. 3018 w skutek Dekretu Kancelaryi nadwornéj z d. 21. Października 1784, za l. 1836, i 13. Stycznia 1786, za l. 71. wyszłémi, nakoniec najwyższym listem gabinetowym z d. 10. Lipca 1841 w skutek Dekretu Kancelaryi nadwornéj z d. 16. Lipca 1841, za l. 22225, przez rozporządzenie tutejsze z d. 12. Sierpnia 1841, pod l. 51402, obwieszczonym — aby z król. węgierskiém Władzami korespondowały, i do najwyższego rozkazu aby ku temu języka łacińskiego używały.

Tylko korespondencyja z król. węgier. wolnémi miastami jest od tego wyłączona, ponieważ te miasta podług udzielonego już dawniéj przez król. węgierską Kancelaryję

Comitaten in keiner Verbindung stehen, und da sie sich bei ihrer Correspondenz in der Regel der deutschen Sprache bedienen.

Gubernial=Verordnung vom 26. September 1845 Gubernial=Zahl 51908.

123.

Errichtung der Wegmauth=Station in Mszaniec, und Herabsetzung der Gebühren bei der Mauthstation in Kopyczyńce.

Im Grunde hohen Hommer=Decrets vom 2. Juni 1845 Zahl 15233-1423 wird zwischen den beiden Mauthstationen Trembowla und Kopyczyńce in dem Dorfe Mszaniec eine neue Mauthstation mit der Tarifsclasse auf zwei Meilen errichtet, wogegen bei der Mauthstation Kopyczyńce die nach dem Tarife für drei Meilen festgesetzte Wegmauth auf zwei Meilen herabgesetzt wird.

Dieß wird mit dem Beisatze zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die Gebühren=Einhebung bei der Station in Mszaniec und die obige Gebühren=Herabsetzung bei der Station in Kopyczyńce mit 1. November 1845 in Wirksamkeit treten.

Gubernial=Kundmachung vom 30. September 1845 Gubernial=Zahl 61900.

124.

Erhebung der Kreisstadt Tarnopol zur königlichen Stadt.

Seine k. k. Majestät haben über die allerunterthänigste Bitte der Stadt=Gemeinde der Kreisstadt Tarnopol mit allerhöchster Entschließung vom 12 November 1844, diese Kreisstadt zur königlichen Stadt allergnädigst zu erheben, und derselben das Privilegium hierüber mit der allerhöchsten Anordnung ausfertigen zu lassen geruhet, daß alle Behörden über die Handhabung dieses Privilegiums zu wachen haben.

Welches hiemit in Folge hohen Hofkanzlei=Decretes vom 13. September 1845 Zahl 29947-1710 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial=Kundmachung vom 13. October 1845 Gubernial=Zahl 65722.

125.

Betreffend die frühere Entlassung der, eine längere Zeit dienenden Landwehrmannschaft.

Seine Majestät haben mit allerhöchster Entschließung vom 26. September l. J. eine frühere Entlassung der längere Zeit die-

nadworną oświadczenia, nie zostają z Komitatami w żadnym związku i z porządku w korespondencyjach swoich języka niemieckiego używają.

Rozporządzenie gub. z dnia 26. Września 1845 do l. gub. 51908.

123.

Ustanowienie myta drogowego w Mszańcu, i zniżenie należytości na stanowisku myta drogowego w Kopyczyńcach.

Stosownie do dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 2. Czerwca 1845 do l. 15233-1423, między stanowiskami myta drogowego w Trembowli i Kopyczyńcach ustanawia się we wsi Mszańcu myto drogowe z klasą taryfy na dwie mile, a myto drogowe w Kopyczyńcach podług taryfy na trzy mile ustaonwione, zniża się na dwumilowe.

Co się z tą uwagą do powszechnéj wiadomości podaje, że pobór należytości na stanowisku w Mszańcu i powyższe zniżenie należytości na stanowisku w Kopyczyńcach zacznie się dnia 1. Listopada 1845.

Obwieszczenie gub. z dnia 30. Września 1845 do l. gub. 61900.

124.

Wyniesienie miasta cyrkułowego Tarnopol, na stopień miasta Królewskiego.

Jego c. k. Mość raczył, na najpokorniejszą prośbę gminy miasta cyrkułowego Tarnopol, najwyższém postanowieniem z dnia 12go Listopada r. 1844, to miasto cyrkułowe wynieść najłaskawiéj na stopień miasta królewskiego i wydać mu kazać na to przywiléj z najwyższym rozkazem, iż wszystkie Władze na utrzymanie tego przywileju czuwać mają.

Co w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 13go Września 1845, do l. 29947-1710, do powszechnéj wiadomości podaném zostaje.

Obwieszczenie gub. z dnia 13. Października 1844 do l. gub. 65722.

125.

O wcześniejszém uwolnieniu ludzi, służących dłuższy czas w obronie w kraju (Landwerze.)

Najjaśniejszy Pan raczył najwyższą uchwałą z d. 26. Września t. r. zezwolić najłaskawiéj na wcześniejsze z końcem

nenden Landwehrmannschaft mit Ende October 1845 unter nachfolgenden, von der vereinigten hohen Hofkanzlei im Einvernehmen mit dem k. k. Hofkriegsrathe angetragenen Bestimmungen allergnädigst zu genehmigen geruht:

1. Alle, als ausgediente vierzehnjährige Capitulanten in die ersten Landwehr-Bataillons überhaupt eingereihten Landwehrmänner, so wie auch

2. alle aus der Bevölkerung zu den ersten Landwehr-Bataillons gestellten Landwehrmänner, welche bis Ende December 1845 bereits vierzehn Jahre und darüber dienen, sind mit Ende October 1845 mit Abschied zu entlassen.

3. Alle noch dienenden landwehrpflichtigen Soldaten, welche im laufenden Solarjahre ihre vierzehnjährige Capitulationszeit vollstrecken, und mit Ende October 1845 aus dem Militär entlassen werden, sind bei der nächstjährigen Landwehrergänzung durchaus nur in die zweiten Landwehr-Bataillons, dagegen

4. alle jene landwehrpflichtigen Capitulanten, welche mit Ende October 1845 nach einer vollstreckten dreizehn- und zwölfjährigen Dienstzeit aus dem Militär werden entlassen werden, in soferne sie bei der nächsten Landwehrergänzung ihren Eigenschaften nach für die ersten Landwehr-Bataillons classificirt werden sollten, durchaus nur in die aufgelösten dritten Divisionen einzureihen, so wie dahin auch alle aus der Bevölkerung gestellten, in der activen Landwehr bereits dreizehn und zwölf Jahre dienenden Landwehrmänner zu übersetzen.

Diese Bestimmungen werden in Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 2. October 1845 Zahl 33658-1799 hiemit öffentlich kund gemacht.

Gubernial-Kundmachung vom 13. October 1845 Gubernial-Zahl 66281.

126.

Reisekostenvergütung für Finanzwach-Beamte, wenn sie aus Anlaß von Stämpel-Revisionen oder aus einem anderen Anlaße in Gemeinschaft mit Beamten Dienstreisen vollziehen.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit dem Decrete vom 27. Juni 1845 Zahl 25065-1558 bedeutet, daß Beamte der Finanzwache, in soferne dieselben aus Anlaß von Stämpel-Revisionen, von deren Vornahme sie jedoch eben so, wie von dem zeitraubenden Gefälls-Untersuchungsgeschäfte so viel möglich frei zu halten sind, oder aus einem andern Anlaße in Gemeinschaft

Października 1845 uwolnienie ludzi, służących dłuższy czas w obronie w kraju, a to pod następującémi, przez wysoką połączoną Kancelaryję nadworną w porozumieniu z c. k. nadworną Radą wojenną zapropowanémi warunkami:

1. Wszyscy, jakowysłużeni czternastoletni kapitulańci wcieleni do piérwszych batalijonów obrony w kraju, równie jak i

2. wszyscy z ludności do piérwszch batalijonów obrony w kraju odstawieni ludzie (landwery), którzy do końca Grudnia 1845 już czternaście lat i więcéj służą, mają być z końcem Października 1845 dymisyjonowani.

3. Wszyscy jeszcze służący, do służby w obronie w kraju obowiązani żołnierze, którzy w bieżącym roku słonecznym czternastoletnią kapitulacyję kończą i z końcem Października 1845 z wojska uwolnieni będą, mają być przy najbliższém przyszłorocznem uzupełnianiu obrony w kraju ogółem tylko do drugich batalijonów obrony w kraju wcielani;

4. owi zaś do służby w obronie kraju obowiązani kapitulanci, którzy z końcem Października 1845 po ukończeniu trzynasto- i dwunastoletniéj służby z wojska będą uwolnieni, mają być w razie, gdyby ich przy najbliższém uzupełnianiu obrony w kraju ze względu na ich własności do piérwszych batalijonów obrony w kraju klasyfikowano, ogółem tylko do rozwiązanych trzecich dywizyjonów wcieleni, równie też i wszyscy z ludności oddani, w czynnéj obronie w kraju już trzynaście i dwanaście lat służący do nich ludzie przeniesieni.

Te postanowienia podaje się niniejszém w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 2. Października 1845, do l. 33658-1799 do publicznéj wiadomości.

Obwieszczenie gub. z d. 13. Października 1845 do l. gub. 66281.

126.

Wynagrodzenie kosztów podróży urzędnikom straży finansowéj, gdy z powodu rewizyj stęplowych lub z innego powodu spólnie z urzędnikami służbowe objazdki odbywają.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna wskazała Dekretem z d. 27. Czerwca 1845, do l. 25065-1558, że Urzędnicy straży finansowéj, gdy z powodu rewizyj stęplowych, od czego ich wszelako, jak i od czynności śledzenia dochodowego wiele czasu zabiérającego, ile możności uwalniać należy, lub gdy z innego powodu spólnie z urzednikami, któ-

mit Beamten von was immer für einer Behörde Dienstreisen zu vollziehen, und die Bestreitung und Aufrechnung der gemeinschaftlichen Fahrgelegenheit auf sich zu nehmen haben, sowohl in ihrem Dienstbezirke, als außer demselben, innerhalb des Amtsgebiethes der Bezirks-Verwaltung die Vergütung der vollen Postspesen, und zwar ohne zeitweilige Einstellung der Reise-Pauschalien, ansprechen dürfen.

Zugleich hat die hohe k. k. allgemeine Hofkammer bedeutet, daß die nach dem Normale vom 21. Mai 1812 in der Regel eintretende Verpflichtung zur gemeinschaftlichen Reise, auch von den Reisen zum Behufe von Stämpel-Revisionen zu gelten hat.

Hievon werden die k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen und Finanzwach-Sectionen in Kenntniß gesetzt.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 7. August 1845, Zahl 21188, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen und Finanzwach-Sectionen.

Gubernial-Verordnung vom 14. October 1845 Gubernial-Zahl 59594, an sämmtliche k. k. Kreisämter.

127.

Stämpelfreiheit der Vollmachten in Streitigkeiten e nexu subditelae.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit dem Decrete vom 5. August 1845 Zahl 26034-1856 bedeutet, daß die Behufs der politischen Verhandlung in Streitigkeiten, welche e nexu subditelae entstehen, ausgefertigten Vollmachten im Sinne des §. 81. Zahl 8. des Stämpel- und Taxgesetzes die Stämpelfreiheit genießen.

Hievon werden die k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen zur Darnachachtung in die Kenntniß gesetzt.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 2. September 1845 Zahl 23268, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen.

Gubernial-Verordnung vom 14. October 1845, Gubernial-Zahl 62696, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur weiteren Kundmachung.

128.

Modificirte Bestimmungen über gefällsämtliche Deckungs-Urkunden über Zucker und Kaffeh im inneren Zollgebiethe.

Zufolge hohen Hofkammer-Decretes vom 30. August 1845 Zahl 28372-2701 hat die k. k. allgemeine Hofkammer beschlossen, die

réjkolwiek Władzy objazdki służbowe odbywają, a opłacenie i porachowanie spólnéj jazdy na siebie wziąść mają, mogą żądać wynagrodzenia wszystkich kosztów pocztowych, a mianowicie bez zatrzymania im za ten czas ryczałtowego wyznaczenia kosztów podróży i to tak w okręgu ich służby, jako i za tymże okręgiem, byle w granicach obwodu urzędowego Administracyi powiatowéj.

Wskazała oraz wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna, że powinność spólnéj jazdy, podług przepisu normalnego z d. 21. Maja 1812, z porządku wypływająca, służyć ma także dla jazdy w rewizyjach stęplowych.

O tém zawiadamia się c. k. Administracyje powiatowe i Sekcyje straży finansowéj.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z d. 7. Sierpnia 1845 do liczby 21084, do wszystkich c. k. Administracyj powiatowych i Sekcyj straży finansowéj.

Rozporządzenie gub. z dnia 14. Października 1845 do l. gub. 59694, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkularnych,

127.

Uwolnienie od stęplu pełnomocnictw w sporach ze związku podaństwa (e nexu subditelae).

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna wskazała Dekretem z d. 5. Sierpnia 1845, do l. 26034-1856, że pełnomocnictwa dla rospraw politycznych w sporach ze związku podaństwa wynikających, wydawane, w myśl §fu 81. Ustawy stęplowo-taksowéj, uwolnienia od stęplu doznają.

O tém obwieszcza się c. k. Administracyje powiatowe dla zachowania.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 2. Września 1845, do liczby 23268, do wszystkich c. k. Administracyj powiatowych.

Rozporządzenie gub. z d. 14. Października 1845, do l. gub. 62696, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych dla dalszego obwieszczenia.

128.

Zmodyfikowane postanowienia o wydanych przez Urzędy dochodowe dokumentach, służących za osłonę na cukier i kawę w handlu wewnątrz obwodu cłowego.

Według dekretu wysokiéj Kamery nadwornej z d. 30. Sierpnia 1845 do l. 28372-2701 postanowiła wysoka c. k. po-

Anordnung des §. 121. und des Absatzes 1. des §. 125. der Vorschrift über die Vollziehung der Zoll- und Staats-Monopols-Ordnung dahin zu ändern, daß im innern Zollgebiethe auch alle über Zucker und Kaffeh für Handelsleute, welche ihr Gewerbe in einem Orte, in dem kein zur Ausstellung der Ersatz-Bolleten über Zucker und beziehungsweise Kaffeh ermächtigtes Amt sich befindet, ausüben, ausgefertigten Zoll-Bolleten die Giltigkeitsdauer von Sechs Monaten haben, und daß der Zeitraum der Anwendbarkeit der Ersatz-Bolleten oder Versendungskarten über Zucker und Kaffeh, welcher im innern Zollgebiethe an einen andern Ort, wo sich ein zur Ausstellung von Ersatz-Bolleten oder Versendungskarten über Zucker und beziehungsweise über Kaffeh ermächtigtes Amt nicht befindet, versendet wird, nach dem in dem §. 124. der Vorschrift zur Vollziehung der Zoll- und Staats-Monopols-Ordnung für die Anwendbar.eit der Ersatz-Bolleten, Versendungs- und Bezugskarten aufgestellten Grundsatze, mit gehöriger Berücksichtigung des Absatzes 3. des §. 125. der mehrerwähnten Vollziehungs-Vorschrift zu berechnen und zu bemessen ist.

Die vorstehende Bestimmung findet auf alle gefällsämtlichen Deckungs-Urkunden der erwähnten Art Anwendung, welche über Zucker oder Kaffeh nach dem 31. October 1845 ausgefertigt werden.

Hinsichtlich des Gränzbezirkes bleiben die Bestimmungen der Vorschrift zur Vollziehung der Zoll- und Staats-Monopols-Ordnung ungeändert.

Gubernial-Kundmachung vom 14. October 1845 Gubernial-Zahl 66637.

129.

Die Modification des allgemeinen Zolltarifes für Leder und die damit in Verbindung stehenden Gegenstände im Verkehre mit dem Freistaate Krakau betreffend.

Die mit dem Kreisschreiben vom 1. September 1845 Z. 56271 kundgemachten neuen allgemeinen Zollbestimmungen für Leder und die damit in Verbindung stehenden Gegenstände lassen mit Rücksicht auf das, dem mit Gubernial-Kreisschreiben vom 20. August 1845 Zahl 1119 kundgemachten vertragsmäßigen Begünstigungs-Tarife für die Erzeugnisse des Freistaates Krakau, mit Ausnahme der ganz zollfrei gelassenen Artikel, zu Grunde liegende Belegungs-Verhältniß des halben allgemeinen Einfuhrzolles, eine diesem Belegungs-Verhältniße entsprechende Modification der in dem letzteren Tarife enthaltenen bezüglichen Begünstigungs-Zölle als angemessen erscheinen, welche Modification

wszechna Kamera nadworna rozporządzenia §fu 121. i odstępu 1. §. 125. przepisu o wykonywaniu Ustawy o cle i monopolach tak odmienić, że wewnątrz okręgu cłowego także wszystkie karty zastępcze, wydane na cukier i kawę kupcom, zajmującym się swoim handlem w miejscu, gdzie nie ma Urzędu upoważnionego do wydawania kart na cukier a względnie na kawę, są przez sześć miesięcy ważne, i że czas do użycia kart zastępczych czyli kart przesełkowych na cukier i kawę, idące wewnątrz okręgu cłowego winne miejsce, gdzie nie ma Urzędu upoważnionego do wydawania biletów zastępczych czyli kart przesełkowych na cukier a względnie na kawę, podług zasady ustanowionéj w §fie 124. przepisu o wykonywaniu Ustawy o cle i monopolu dla użycia biletów zastępczych, kart na przesełkę i sprowadzenie, z należytym względem na odstęp 3 §fu 125. tyle razy wymienionego przepisu wykonawczego, obliczony i wymierzony być powinien.

Powyższe postanowienie odnosi się do wszystkich od Urzędów dochodowych pochodzących dokumentów zastępczych, które na cukier i kawę pod 31. Października 1845 wydane będą.

Co do okręgu granicznego, postanowienia przepisu o wykonywaniu Ustawy o cle i monopolu żadnéj nie doznają zmiany.

Obwieszczenie gub. z d. 14. Października 1845 do l. gub. 66637.

129.

O modyfikacyi powszechnéj taryfy cła od skór wyprawionych i połączonych z niémi przedmiotów w handlu z Rzecząpospolitą Krakowem.

Ogłoszone okolnikiem z dnia 1. Września 1845 do l. 56271 nowe powszechne postanowienia cła od skór wyprawionych i połączonych z niémi przedmiotów, czynią ze względu na stosunek nakładania powszechnego cła wchodowego, będący podstawą ogłoszonéj okolnikiem gubernijalnym z d. 20. Sierpnia 1845 do l. 1119 traktatem zastrzeżonéj taryfy cła zwolnionego od płodów Rzeczypospolitéj Krakowskiéj, z wyłączeniem zupełnie clu niepodpadających artykułów, pożądaną odpowiadającą modyfikacyję wyrażonych w téj ostatniéj taryfie właściwych ceł zwolnionych, którato modyfikacyja podług dekretu wysokiego prezydjum c. k. powszechnéj Kamery na-

laut des hohen Erlasses des Präsidiums der k. k. allgemeinen Hofkammer vom 14. October 1845 Zahl 8053 P. P. darin besteht, daß vom 1. November 1845, als dem Tage des Beginnens der Wirksamkeit der neuen allgemeinen Zollbestimmungen angefangen, für die in dem vertragsmäßigen Tarife unter den Postenzahlen 11., 17., 22, 24, 25., 26., 27., 28, 32. und 33 namhaft gemachten Artikel, anstatt der daselbst angeführten Begünstigungs-Zölle die in dem hierneben angeschlossenen Verzeichniße .|. enthaltenen, auf die Hälfte der neuen allgemeinen Eingangs-Zölle ermäßigten Gebühren unter den durch den Vertrag festgesetzten Modalitäten zu gelten haben.

Welches zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 21. October 1845 Präsidial-Zahl 8926.

Begünstigungs-Zölle für Krakauer Erzeugnisse.

Laufende Zahl des vertragsmäßigen Begünstigungszolles	Post des neuen Zolltarifes	Gegenstände	Nach dem abgeschlossenen Vertrage			Nach den neuen Zollermäßigungen		
			Verzollungs-Maßstab	Begünstigungs-Zoll		Verzollungs-Maßstab	Begünstigungs-Zoll	
				fl.	kr.		fl.	kr.
11	3	Schaf-, Schöpsen- und Lammfelle, gemeine bearbeitet und derlei Futter, wie auch die mit Belassung der Haare nur auf der Fleischseite bearbeiteten Schweins-, Hirsch-, Hundshäute und Kalbfelle	1 Centner netto	8	20	1 Centner netto	4	10
17	17	Handschuhmacherarbeiten	Pfd. netto (folglich Cent. netto 80 fl.)	—	48	detto	50	—
		Leder; a) sämisches, gelbes, dann in Alaun gearbeitetes weißes, und zwar:						
22	12	— ; Bock-, Ziegen-, Hirsch-, Rehleder .	1 Centner netto	18	45	detto	7	30
24	12	— ; Kalbleder	detto	12	55	detto	7	30
25	12	— , Schaf- und Schöpsenleder . . .	detto	9	10	detto	7	30
		— ; b) in Loh, Kräutern, Knoppern und Gallus gearbeitetes, und zwar:						
26	14	— ; Bock-, Schaf- und Lammleder . .	detto	5	—	detto	4	10
27	14	— ; Kalbs-, Kuh- und Roßleder . . .	detto	7	30	detto	4	10
		— ; c) gefärbtes, und zwar:						
28	14	— ; Kalbleder, Korduan- und Saffianleder, worunter auch das schwarze Schafleder gehört	detto	20	—	detto	4	10
28	11	NB. Lakirtes Leder dieser Gattungen . . .	detto	20	—	detto	12	30
32	19	Riemer-, Sattler- und Taschnerarbeit . .	vom Guldenwerthe	—	6	detto	25	—
33	18	Schuhmacherarbeit	detto	—	6	detto	25	—

Cło zwolnione od płodów krakowskich.

Pozycja zwolnienia cła traktatem zastrzeżonego	Pozycja nowéj taryfy	Przedmioty	Podług traktatu zawartego			Podług nowego zwolnienie cła		
			Miara cła	Cło zwolnione		Miara cła	Cło zwolnione	
				zr.	kr.		zr.	kr.
11	3	Skórki owcze, baranie i jagnięce ordynaryjne, wyprawione i takowe futra, jako też z pozostawieniem sierści, tylko ze strony mięsnéj wyprawione skórki świnie, jelenie, psie i cielęce . . .	1 cetnar netto	8	20	1 cetnar netto	4	10
17	17	Wyroby rękawicznicze	funt netto (a więc cetn netto 80 zr)	—	48	detto	50	—
		Skóry a) zamszowe, żółte, tudzież skóra w ałunie wyprawiana biała, a to:						
22	12	Skóry kozłowe, jelenie, sarnie . . .	1 cetnar netto	18	45	detto	7	30
24	12	Skórki cielęce . . . . . . : . . .	detto	12	55	detto	7	30
25	12	Skórki owcze i baranie	detto	9	10	detto	7	30
		b) w dębniku, ziołach, dębiance i galasie wyprawiane, a to:						
26	14	Skóry kozłowe, owcze i jagnięce . . .	detto	5	—	detto	4	10
27	14	Skóry cielęce, krowie i końskie . . .	detto	7	30	detto	4	10
		c) farbowane, a to:						
28	14	Skóry cielęce, kordybanowe i safianowe, do których należy także owcza skórka czarna	detto	20	—	detto	4	10
28	11	Uwaga: skóra lakierowana tych rodzajów	detto	20	—	detto	12	30
32	19	Wyroby rymarskie, siodlarskie i kaletnicze	od wartości 1 zr.	—	6	detto	25	—
33	18	Wyroby szewskie	detto	—	6	detto	25	—

dwornéj z d. 14. Października 1845 do l. 8053 P. P. na tém się zasadza, że od 1. Listopada, jako od dnia wprowadzenia w wykonanie nowych powszechnych postanowień cła od wymienionych w zastrzeżonéj traktatem taryfie przedmiotów w pozycyi 11., 17., 22, 24, 25., 26., 27., 28., 32. i 33. zamiast wyrażonych w niéj ceł zwolnionych, pobiérane być mają, zamieszczone w załączonym obok spisie, ·/. na połowę nowych powszechnych ceł wchodowych zniżone należytości pod zastrzeżonémi traktatem warunkami.

Co się niniejszém do publicznéj wiadomości podaje.

Obwieszczenie gub. z d. 21. Października 1845 do l. prez. 8926.

130.

Stämplung der unplanirten Spielkarten.

Seine Majestät haben mit allerhöchster Entschließung vom 5. August 1845 die Stämpelgebühr für die unplanirten, sogenannten Bauernkarten mit sechs Kreuzern Conv. Münze vom Spiele festzusetzen, und somit bezüglich auf diese besondere Gattung der Spielkarten die Bestimmung des §. 2. des Gesetzes vom 27. Jäner 1840 über die von Spielkarten, Kalendern und Zeitungen zu entrichtende Verbrauchsabgabe abzuändern geruht.

Welche allerhöchste Entschließung in Folge hohen Hofkammer-Decrets vom 16. September 1845 Zahl 32457 mit dem Beisatze zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird, daß ihre Wirksamkeit mit dem Tage der Kundmachung beginnt.

Gubernial-Kundmachung vom 1. November 1845 Gubernial-Zahl 63741.

131.

Erhöhung der Postritt-Gebühren für den II. Solar-Semester 1845.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer findet sich bestimmt, für den II. Solar-Semester 1845 in den Provinzen: Nieder-Oesterreich, Oesterreich ob der Enns, Böhmen, Mähren und Schlesien, Steiermark, Tirol und Vorarlberg, Illyrien und Küstenland, die Postrittgelder sowohl bei Aerarial- als bei Privatritten in dem bisherigen Ausmaße des I. Solar-Semesters 1845 und hiernach auch die Gebühren für den Gebrauch des Wagens, dann das Wagenschmiergeld und das Postillons-Trinkgeld in diesen Ländern unverändert zu belassen, dagegen aber in Galizien die Ritt-Gebühr für ein Pferd und eine einfache Post von fünfzig auf sechs und fünfzig Kreuzer Conventions-Münze zu erhöhen, und daselbst sonach auch die Gebühr für den Gebrauch eines gedeckten das Waaens mit der Hälfte, und jene für den Gebrauch eines ungedeckten Wagens mit Ein Viertel dieser erhöheten Ritt-Gebühr für ein Pferd, und eine einfache Post zu bestimmen, die Schmier- und Wagenmeister-Gebühr aber bei dem bisherigen Ausmaße zu belassen.

Welches hiemit in Folge hohen Hofkammer-Decretes vom 21. October 1845 Zahl 41029-1760 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 3. November 1845 Gubernial-Zahl 71776.

130.

Stęplowanie kart do grania niegładzonych.

Najjaśniéjszy Pan raczył najwyższém postanowieniem z dnia 5. Sierpnia 1845, należytość stęplową od kart niegładzonych, tak zwanych chłopskich, ustanowić na sześć krajcarów mon. konw. od jednéj talii, a tak, co do tego osobnego gatunku kart giernych przepis §fu 2. Ustawy z d 27. Stycznia 1840 względem opłaty konsumcyjnéj od kart do gry, kalendarzów i gazet odmienić.

Któreto najwyższe postanowienie w skutek dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z d. 16. Września 1845 do l. 32457, podaje się do powszechnéj wiadomości z tym dokładem, że działalność tegoż z dniem obwieszczenia poczyna się.

Obwieszczenie gub. z dnia 1. Listopada 1845 do l. gub. 63741.

131.

Podwyższenie należytości za jazdę pocztą na drugie półrocze słoneczne 1845.

Wysoka c. k. powszechna kamera nadworna widziała się być spowodowaną, w Prowincyjach: dolnéj Austryi, Austryi powyżéj Aniży, Czechach, Morawie i Szlązku, Styrii, Tyrolu i Voralbergu, Ilіryi i Nadbrzeżu na drugie półrocze roku słonecznego 1845 opłatę za jazdę pocztą, tak dla jazd skarbowych, jako i prywatnych w dotychczasowéj ilości piérwszego półrocza 1845, a według tego i opłatę za użycie powozu, tudzież za smarowidło jako też i poczestne (tryngielt) bez odmiany w tych prowincyjach pozostawić, w Galicyi zaś należytość za jazdę pocztą od jednego konia i pojedynczéj stacyi pocztowéj podwyższyć z pięciudziesiąt na pięćdziesiąt i sześć krajcarów mon konw., a przeto i należytość za użycie powozu krytego ustanowić także w téj ostatniéj prowincyi na połowę, a niekrytego na czwartą część téj podwyższonéj należytości od jednego konia i pojedynczéj stacyi pocztowéj, opłatę zaś za smarowidło i powóz w dotychczasowéj ilości pozostawić.

Co się niniejszém w skutek dekretu wysokiéj c. k. Kamery nadwornéj z d. 21. Października 1845, do l. 41029-1760 do powszechnéj wiadomości podaje.

Ogłoszenie gub. z dnia 3. Listopada 1845 do l. gub. 71776.

132.

Erläuterung des Ausdruckes »Verkauf« in den Verzehrungssteuer-Vorschriften.

Aus Anlaß der erhobenen Frage, ob im §. 5. des Kreisschreibens des k. k. galizischen Landesguberniums vom 5. Juli 1829 Zahl 5039, nach welchem der Ausschank oder Verkauf von Wein und Most in Quantitäten unter einem Eimer, dann der Verkauf von Fleisch der Verzehrungssteuer unterworfen wird, der gesetzliche Ausdruck »Verkauf« im engeren Sinne, d. i. als die Hintangabe der steuerbaren Artikel gegen Barzahlung, oder im weitern Sinne als jede Veräußerung derselben gegen Entgelt zu nehmen sey, hat die hohe k. k. allgemeine Hofkammer mit dem Decrete vom 10. September 1845 Z. 29367-1357 erklärt, daß nach dem Geiste der bestehenden Verzehrungssteuer-Vorschriften, und insbesondere nach dem Wortlaute der mit Gubernial-Kreisschreiben vom 9. April 1836 Zahl 20821 kundgemachten Vorschrift vom 1. April 1836 Zahl 2284-Präs. über die Anwendung des Gefällen-Strafgesetzes auf Verzehrungssteuer-Uebertretungen, die Ansicht sich als richtig darstelle, daß jede Veräußerung verzehrungssteuerpflichtiger Artikel, d. h. jede Art, wodurch steuerpflichtige Gegenstände an einen Andern gegen Entgelt überlassen werden, wenn sonst die übrigen gesetzlichen Bedingungen der Verzehrungssteuer-Entrichtung eintreten, als steuerpflichtig zu behandeln ist.

Dieß wird zur Wissenschaft und Darnachachtung bekannt gegeben.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 14. October 1845 Zahl 28568, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen und die Finanzwache.

Gubernial-Verordnung vom 5. November 1845 Gubernial-Zahl 70279, an sämmtliche Kreisämter zur Verlautbarung.

133.

Provisorische Ermächtigung des k. k. Finanzwach-Commissärs zu Jarosłau zur Vornahme der Commerzialstämplung und der Amtshandlungen der Waarencontrole im ausgedehntesten Sinne.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit dem Decrete vom 1. October 1845 Zahl 38181-3622 die Errichtung eines provi-

132.

Objaśnienie wyrazu »sprzedaż« w przepisach o podatku konsumcyjnym.

Z powodu wznieconego pytania, czyli w §fie 5. okolnika c. k. galicyjskiego Rządu krajowego z d. 5. Lipca 1829 pod l. 5039, podług którego wyszynk albo sprzedaż wina i moszczu w ilościach mniejszych od wiadra, tudzież sprzedaż mięsa pod podatek konsumcyjny podciągnięta jest, wyraz »sprzedaż« prawnie wzięty, w ścisłym znaczeniu, t. j. jako rozdawanie artykułów podatkowi ulegających za gotową zapłatę, lub w rozciąglejszém znaczeniu jako każde zbywanie takich artykułów za opłatę brany być ma? wysoka c. k. Kamera nadworna dała Dekretem z d. 10. Września 1845, do l. 29367-1357 takie objaśnienie, że w myśl trwających przepisów podatku konsumcyjnego, a w szczególności podług brzmienia przepisu z d. 1. Kwietnia 1836, do l. prezyd. 2284, ogłoszonego okolnikiem gubernijalnym z d. 9. Kwietnia 1836, pod l. 20821, względem zastosowania Ustawy karnéj na przestępstwa dochodowe, do przestępstw w podatku konsumcyjnym, to uważanie rzeczy, że każde zbywanie artykułów, podatkowi konsumcyjnemu podlegających, t. j. każdy sposób oddawania drugiemu przedmiotów podatkowi podległych za opłatę, jeżeli wreście inne prawne warunki opłacenia podatku konsumcyjnego zachodzą, w postępowaniu, jako podatkowi podpadający, uważany być ma.

To więc ogłasza się dla wiadomości i zachowania.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 14. Października 1845, pod l. 28568, do wszystkich c. k. Administracyj powiatowych i straży finansowéj,

Rozporządzenie gub. z dnia 5. Listopada 1845 pod l. gub. 70279, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych dla dalszego obwieszczenia.

133.

Tymczasowe upoważnienie c. k. Komisarza straży finansowéj w Jarosławiu do stęplowania komercyjalnego i czynności kontrolowania towarów w znaczeniu najrozciąglejszém.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna zezwoliła dekretem z d. 1. Października 1845, do l. 38181-3622, aby

sorischen Controlamtes in Jarosłau, welchem nebst den Amtshandlungen der Waarencontrole, im ausgedehntesten Sinne auch die Commerzialstämplung, die Ausfertigung der Anweisbolleten, hinsichtlich der von der Jaroslauer Militär-Monturs-Oekonomie-Commission über die Zwischen-Zoll-Linie zu versendenden Aerarialgüter, dann die Bolletirung und Einhebung der Verzehrungssteuer von den steuerpflichtigen Partheien in dem Standorte dieses Amtes und in dessen Nähe zugewiesen ist, bewilliget.

Bis zur Activirung dieses Controlamtes wurde einstweilen der k. k. Finanzwach-Commissär in Jarosłau zur Vornahme der Commerzialstämplung und der Amtshandlungen der Waarencontrole im ausgedehntesten Sinne, daher auch zur Ausfertigung der Ersatzbolleten, Versendungs- und Bezugskarten über die in den §§. 159. und 163 der Vorschrift über die Vollziehung der Zoll- und Staats-Monopols-Ordnung genannten Waaren ermächtigt.

Welches hiemit zur allgemeinen Kenntniß mit dem Bedeuten gebracht wird, daß die Amtswirksamkeit des genannten Finanzwach-Commissärs in diesen ihm zugewiesenen Geschäften am 18. October 1845 begonnen hat.

Gubernial-Kundmachung vom 6. November 1845 Gubernial-Zahl 72089.

134.

Abstellung der Benennung der Gewerbe mit lit. C. Waaren und der sogenannten Kleinkrämereien bei Verleihung von Krämereien- und förmlichen Handlungsbefugnissen.

Die hohe k. k. vereinigte Hofkanzlei hat mit Decrete vom 19. v. M. Zahl 31708-3500 der k. k. Landesstelle aufgetragen, die nicht passende Benennung der Gewerbe mit lit. C. Waaren, und der sogenannten Kleinkrämereien, mit Festhaltung der für Verleihung von Krämereien- und förmlichen Handlungsbefugnissen bestehenden Grundsätze, bei den verleihenden Ortsobrigkeiten definitiv abzustellen. — Die Kreisämter haben daher solche mangelhafte Befugnisse, die im Zuge der Erwerbsteuer- oder sonstiger Verhandlungen vorkommen dürften, den betreffenden Obrigkeiten mit Berufung auf die oberwähnte Weisung der hohen Hofkanzlei zur Umänderung von Fall zu Fall zurückzustellen.

Gubernial-Verordnung vom 7. November 1845 Gubernial-Zahl 71614.

utworzyć tymczasowy Urząd kontroli w Jarosławiu, któremu oprócz urzędowych czynności kontrolowania towarów w najrozciąglejszém znaczeniu, także stęplowanie komercyjonalne, wydawanie biletów przekazujących względem efektów skarbowych z Jarosławskiéj komisyi ekonomicznéj mundurów wojskowych przez linię cłową międzykrajową, przesełanych, tudzież boletowanie i pobór podatku konsumcyjnego od strón do podatku tego obowiązanych w stanowisku tego Urzędu i w pobliskości tegoż przydzielony jest.

Aż do wprowadzenia tego kontrolującego Urzędu do stanu czynnego, upoważniony został c. k. Komisarz straży finansowéj w Jarosławiu do stęplowania komercyjonalnego i urzędowych czynności kontroli towarów w znaczeniu najrozciąglejszém, a więc i do wydawania biletów zastępczych, na przesełkę i kart nabycia towarów, wymienionych w §§fach 159. i 163. przepisu o dopełnieniu Ustawy cła i monopolów rządowych

Co niniejszém do powszechnéj wiadomości z tém oznaczeniem podaje się, że działalność urzędowa pomienionego Komisarza straży finansowéj w sprawach w sobie przydzielonych, z d. 18. Października 1845, początek wzięła.

Obwieszczenie gub. z dnia 6. Listopada 1845 do l. gub. 27089.

134.

Uchylenie nazwy profesyj, zajmujących się towarami, lit. C. oznaczonémi, i tak zwanych kramarstw drobiazgowych przy nadawaniu upoważnień do bawienia się kramarstwem i formalnym handlem.

Wysoka c. k. połączona Kancelaryja nadworna nakazała c. k. Rządowi krajowemu dekretem z d. 19. p. m. do liczby 31708-3500, ażeby, nieodstępując od istniejących zasad nadawania upoważnień do bawienia się kramarstwem i formalnym handlem, uchylił stanowczo u nadających Zwierzchności miejscowych niestosowną nazwę profesyj, zajmujących się towarami, głoską C. oznaczonémi, i tak zwanych kramarstw drobiazgowych. C. k. Urzędy obwodowe mają więc takie niedostateczne upoważnienia, które się może podczas rozpraw nad podatkiem zarobkowym lub innym wydarzą, właściwym Zwierzchnościom z odwołaniem się na wymieniony powyżéj nakaz wysokiéj Kancelaryi nadwornéj każdą razą do odmienienia zwrócić.

Rozporządzenie gub. z d. 7. Listopada 1845 do l. gub. 71614.

135.

Zuläßigkeit mündlicher Anmeldungen über steuerbare Viehschlachtungen von Privatpersonen.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit Decret vom 8. October 1845 Zahl 33510-1557 bedeutet, daß die Annahme mündlicher Anmeldungen über steuerbare Viehschlachtungen, welche Privatpersonen unternehmen, zuläßig sey.

Bei solchen mündlichen Anmeldungen ist die Erklärung in das betreffende Zahlungsregister einzutragen, dem Erklärenden vorzulesen, und von demselben durch Beisetzung seiner Unterschrift oder seines Handzeichens zu bekräftigen.

Verordnung der k. k. Cameral=Gefällen=Verwaltung vom 19. October 1845 Zahl 29901, an sämmtliche Cameral= Bezirks= Verwaltungen.

Gubernial=Verordnung vom 7. November 1845 Gubernial=Zahl 72096, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur Verständigung der Unterbehörden.

136.

Hinsichtlich der, dem Commerzial-Stämpel zu unterziehenden Gewebe »Schwanenboi und Haman.«

Aus Anlaß einer vorgekommenen Anfrage, ob die unter der Benennung »Schwanenboi« und »Haman« im Handel vorkommenden Waaren in den Ländern, in welchen das Commerzial-Stämpelpatent in Wirksamkeit steht, dem Commerzial-Stämpel unterliegen, ist der betroffenen Cameral-Landesbehörde bedeutet worden:

»Der unter dem Namen »Schwanenboi« vorkommende Stoff ist in Absicht auf die Commerzial=Waaren-Stämpelpflichtigkeit dem Barchent gleich zu behandeln, und unterliegt daher mit Ausnahme des Futters=Schwanenboi, welches so wie Futter-Barchent von der Belegung mit dem Commerzial-Stämpel befreit ist, der Commerzial=Waaren-Stämplung.

Das unter der Benennung »Haman« oder Sommer-Piquet im Handel vorkommende Gewebe ist, da es in die Classe der Katune gehört, dem Commerzial=Stämpel nicht unterworfen.

Von dieser vorstehenden Erläuterung werden die k. k. Kreisämter in Folge hohen Hofkanzlei=Decrets vom 1. v. M. Zahl 34299-3260 zur Wissenschaft und Belehrung der Unterbehörden verständigt.

Gubernial=Verordnung vom 10. November 1845 Gubernial=Zahl 69882.

135.

Dozwolenie ustnego opowiedzenia rzezi bydła podatkowi podpadającéj przez osoby prywatne.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna wskazała dekretem z d. 8. Października 1845, do l. 33510-1557, że opowiadania ustne bicia bydła podatkowi podpadającego, którego osoby prywatne podejmują się, przyjmowane być mogą.

Przy tych ustnych opowiadaniach, ma być oświadczenie się do właściwego rejestru opłaty zaciągnięte, oświadczającemu się przeczytane, i przez tegoż dołożeniem własnego podpisu lub znaku ręcznego, zatwierdzone.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 19. Października 1845, do liczby 29901, do wszystkich c. k. Administracyj powiatowych.

Rozporządzenie gub. z dnia 7. Listopada 1845 do l. gub. 72096 do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych dla uwiadomienia Instancyj podrzędnych.

136.

O stęplu handlowym na tkaniny »baja łabędzia« i »haman«.

Na zrobione zapytanie, czy towary, znane w handlu pod nazwiskiem »baja łabędzia« i »haman« w krajach, w których patent o stęplu handlowym jest w mocy obowiązującéj, podpadają stęplowi handlowemu? oznajmiono Administracyi dochodów skarbowych, co następuje:

»Znana pod nazwą «baja łabędzia« materyja ma być we względzie stęplu handlowego zarówno z barakanem uważana, a zatém podpada ona stęplowi handlowemu, wyjąwszy baję łabędzią na podszewkę, która podobnie, ak barakan na podszewkę jest uwolniona od stęplu handlowego.«

Znana w handlu pod nazwiskiem »hamana« albo »piki letniéj« materyja, należąc do klasy kartunów, nie podpada stęplowi handlowemu.

O powyższym objaśnieniu uwiadamia się w skutek dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z d. 1. pr. m. do liczby 34299-3260 wszystkie c. k. Urzędy obwodowe dla oświecenia Władz niższych.

Rozporządzenie gub. z d. 10. Listopada 1845, do l. gub. 69882.

137.

Construction der Dachungen bei Häusern, welche mit Ziegeln oder Schindeln gedeckt werden.

In Folge Decrets der hohen Hofkanzlei vom 17. October 1845 Zahl 33149 erhalten die k. k. Kreisämter die Weisung im Wege der unteren administrativen Organe durch angemessene Aufforderung und Anempfehlung mit Vermeidung jedes imperativen Einflußes dahin zu wirken, daß künftighin bei Häusern, welche mit Ziegeln oder Schindeln gedeckt werden, und nicht ihrer Bestimmung wegen mit hohen Dachungen versehen werden müssen, wenn die Qualität des vorhandenen Deckmaterials und die climatischen Verhältnisse es zulassen, anstatt des bisher für die Dachung solcher Gebäude angenommenen Neigungswinkels von 45 Graden, eine Neigung von nur 35 Graden eingeführt werde.

Gubernial-Verordnung vom 13. November 1845 Gubernial-Zahl 70790.

138.

Bestimmungen wegen Errichtung von Pfandleihanstalten und Herabsetzung des Zinsfußes bei denselben.

Seine k. k. Majestät haben mit allerhöchster Entschließung vom 2. August 1845 in Bezug auf die Concurrenz für das Pfandleihgeschäft und die Herabsetzung der Zinsen bei den Pfandleih-Instituten allergnädigst zu bestimmen geruhet:

1. Daß die Herabsetzung des Zinsfußes bei den einzelnen Leihanstalten dann, und in demjenigen Maße zuläßig sey, wann und wie es die mit dem Bestande derselben nothwendigen Verwaltungsauslagen gestatten.

Der Landesstelle steht zu, die hierbei eintretenden Umstände zu beurtheilen, und nach Einvernehmung der Localbehörden den Zinsfuß angemessen zu reguliren. — Insbesondere wird die Landesstelle darauf einzuwirken haben, daß bei Leihanstalten — wo noch höhere Zinsen, als jene bestehen, welche selbst nach den Bestimmungen des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches bei Darleihen gegen Pfänder genehmigt sind, diese Zinsen nach Thunlichkeit auf das gesetzliche Zinsenmaß zurückgeführt, und höhere Zinsen nur für den Fall und in so lange abgenommen werden, als es die ökonomischen Verhältnisse der Anstalt unvermeidlich machen.

137.

O konstrukcyi dachów na domach, mających się pokrywać dachówką lub gątem.

Stosownie do dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 17. Października 1845, do l. 33149 poleca się c. k. Urzędóm obwodowym, dążyć do tego za pośrednictwem Władz niższych zawiadowczych stosownêm wezwaniem i zaleceniem, unikając wszakże wszelkiego wpływu rozkazującego, ażeby na przyszłość na domach, mających się pokrywać dachówką lub gątem, i ze względu na swe przeznaczenie niewymagających koniecznie wysokich dachów, zaprowadzono, skoro tylko jakość znajdującego się materyjału i stosunki klimatyczne dozwalają, zamiast przyjętego dotychczas dla dachów takich budynków kąta rozwarcia 45 stopni, kąt rozwarcia 35 stopni.

Rozporządzenie gubernialne z d. 13. Listopada 1845, do l. gub. 70790.

138.

Przepisy względem potworzenia domów pożyczki zastawniczéj i zniżenie stopy procentowéj w tychże.

Jego c. k. Mość raczył najwyższém postanowieniem z d. 2go Sierpnia 1845 co do ubiegania się (konkurencyi) o czynności pożyczki zastawniczéj i zniżenia prowizyi w domach pożyczki zastawniczéj, przepisać najłaskawiéj, co następuje:

1. Zniżyć stopę procentową w niektórych domach pożyczki można tylko natenczas i w takim wymiarze, kiedy i jak tego dozwolą wydatki zarządu do utrzymania się takiego domu koniecznie potrzebne.

Rządu krajowego jest rzeczą, osądzić zachodzące w tém okoliczności i porozumiawszy się z Władzami miejscowémi stosowną stopę paocentową ustanowić. W szczególności winien Rząd krajowy wpływać na to, aby w domach pożyczki, gdzie jeszcze większe pobierają prowizyje od tych, które podług przepisów powszechnéj Ustawy cywilnéj od pożyczek na fanty (zastawy) dozwolone są, prowizyje te, ile się to da uskutecznić, na stopę prawnie ustanowioną cofnięte zostały, a wyższe prowizyje tylko w takim razie i dopóty tylko pobierano, jeżeli i dopóki stosunki ekonomiczne takiego zakladu, takowych nieuchronnie potrzebować będą.

2. Wenn eine Concurrenz für das Pfand-Darlehengeschäft in den größeren Orten, besonders dort, wo keine öffentlichen Leihanstalten bestehen, sich deßhalb als erwünschlich darstellen sollte, um dem Nothstande Unterstützung zu gewähren, und dem Wucher zu begegnen, so seyen Privatleihanstalten zwar zuläßig, jedoch nie über den wirklichen Bedarf zu vermehren.

Zur Errichtung derselben seyen aber nie Privatpfanddarleihen zu berechtigen, sondern die Gründung solcher Unternehmungen hätte dort, wo das Bedürfniß hierzu sich herausstellet, mit Bewilligung der Landesstelle durch Gemeinden oder Vereine Statt zu finden, und es hätten diese Unternehmungen, wo nicht unter der unmittelbaren Leitung, doch wenigstens unter der Aufsicht und dem Schutze der Staatsverwaltung zu stehen.

3. Sey das den Trödlern im lombardisch-venetianischen Königreiche zugestandene Befugniß zur Haltung von Pfandleih-Instituten — den Trödlern der übrigen Länder nicht einzuräumen.

4. Habe es in Bezug auf die hinsichtlich des Pfandleihgeschäftes in diesen übrigen Provinzen bestehenden gesetzlichen Bestimmungen, nämlich das mit dem Hofdecrete vom 3. October 1801 für Nieder-Oesterreich erlassene, und mit dem Hofdecrete vom 20. Jäner 1802 Zahl 2009-55 auch auf andere Länder ausgedehnte Verboth der Winkelversatzämter, so wie das Wucherpatent vom 2. December 1803 — da diese Bestimmungen. nach den gepflogenen Erhebungen genügen, das Bewenden, und entfalle daher die Nothwendigkeit, in dieser Beziehung neue gesetzliche Anordnungen zu erlassen.

Wovon die k. k. Kreisämter in Folge Decretes der hohen Hofkanzlei vom 22. August 1845 Z. 27073 zur Wissenschaft und Nachachtung, dann zur Bekanntmachung an die Ortsobrigkeiten verständiget werden.

Gubernial-Verordnung vom 15. November 1045 Gubernial-Zahl 57651.

139.

Ueber das, von den ungarischen Gerichtsbarkeiten bei Zurückweisung der in Ungarn betretenen auswärtigen Vagabunden und anderer verdächtigen Personen zu beobachtende Verfahren.

In der Rücksicht, daß die den bestehenden Vorschriften zuwider, in Ungarn herumwandernden Sammler milder Beiträge und Almosen meistens mit falschen Zeugnissen versehen sind, ihre eigentliche Heimath aber, wohin sie zurückgewiesen werden, und

2. Jeżeliby ubieganie się o założenie pożyczki na zastawy po większych miastach, osobliwie tam, gdzie nie ma publicznych domów pożyczki, okazało się już z tego powodu pożądaném, aby potrzebnym nastręczyć sposób pomożenia sobie i lichwiarstwu zagrodzić, na takowe zakłady prywatne można zezwolić, ale nigdy ich nad rzeczywistą potrzebę nie mnożyć.

Do utworzenia takowych atoli, nie należy nigdy uprawniać prywatnych pożyczek na fanty, tylko zakładanie takowych przedsiębierstw tam, gdzie tego potrzeba wykazuje się, dziać się ma za zezwoleniem Rządu krajowego przez gminy lub zawiązane towarzystwa, i przedsiębierstwa takie zostawać powinny, jeżeli nie pod bezpośredniém kierunkiem, toć przynajmniéj pod dozorem i opieką Administracyi publicznéj.

3. Prawo dozwolone tandeciarzóm w Królestwie lombardzko-weneckiém, utrzymywania domów zastawniczych, nie ma być rozciągnięte na tandetników innych prowincyj.

4. Co do przepisów względem pożyczek na fanty w tych drugich prowincyjach, prawnie trwających, mianowicie co do zakazu utrzymywania prywatnych urzędów zastawniczych Dekretem nadwornym z d. 3. Października 1801, wydanego dla Austryi niższéj, a Dekretem nadwornym z d. 20. Stycznia 1802 za l. 2009-55 na inne także kraje rozciągniętego, jak równie co do Patentu o lichwie z d. 2. Grudnia 1803 — gdy przepisy te podług rezultatów przedsięwziętego wybadania rzeczy, są dostatecznémi, i nadal pozostać mają, przezco ustaje potrzeba wydawania w tych względzie nowych rozporządzeń.

O czém obwieszcza się c. k. Urzędy cyrkułowe w skutek Dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 22. Sierpnia 1845, do l. 27073 dla wiadomości i zachowania niemniéj ogłoszenia Zwierzchnościom miejscowym.

Rozporządzenie gub. z dnia 15. Listopada 1845 do l. gub. 57651.

139.

Postępowanie Juryzdykcyj węgierskich, gdy odsełają włóczęgów zagranicznych i inne osoby podejrzane na Węgrach schwytane.

Z uwagi, że wbrew trwającym przepisóm włóczący się po Węgrach zbieracze składek dobroczynnych i jałmużny, najczęściéj fałszywémi świadectwami opatrzeni bywają, właściwa zaś ich siedziba do któréj odsełanymi być mają i pisarze fałszywych

die Verfasser der falschen Zeugnisse, weil sie gewöhnlich in denselben ihre Namen und Wohnörter nicht genau angeben, kaum ermittelt werden können, da es ferner sich ergiebt, daß besonders in bevölkerten Oertern die Zahl der, den Inwohnern zur Last fallenden Vagabunden sich dadurch vermehre, weil wegen Mangel hinlänglicher Aufsicht über ihre Zurückweisung die von den betreffenden Oertern abgewiesenen Individuen nach kurzer Zeit in diese wieder zurückkommen, hat die k. ungarische Statthalterei zu Folge Eröffnung der k. ungarischen Hofkanzlei vom 25. v. M. sich veranlaßt gefunden, sämmtlichen Gerichtsbarkeiten des Königreichs Ungarn zu befehlen, daß für die Zukunft die zurückzuweisenden Individuen mit ordentlichen, die Zeit der Uebernahme und Weiterbeförderung enthaltenden Schreiben versehen, von den in diesen Schreiben ebenfalls vorzumerkenden Gerichtsbarkeiten unter sicherer Bewachung auf ihre bestimmten Oerter geleitet, hierüber in allen Oertern eigene Protokolle geführt, endlich für die Fälle der Nichtbeachtung dieser Vorschrift die betreffenden Vorsteher der Verantwortung unterzogen werden.

Wovon die k. k. Kreisämter zur eigenen Wissenschaft und Bekanntgebung an die Unterbehörden in Kenntniß gesetzt werden.

Gubernial-Verordnung vom 15. November 1845 Gubernial-Zahl 69878.

140.

Ueber die Behandlung der am 3. November 1845 in der Serie 152 verlosten Hofkammer-Obligationen zu sechs Percent.

In Folge eines Decretes der k. k. allgemeinen Hofkammer vom 8 d. M. wird, mit Beziehung auf das Kreisschreiben vom 29. November 1829 Zahl 8345 Nachstehendes zur öffentlichen Kenntniß gebracht:

§. 1.

Die am 3. November 1845 in der Serie 152 verlosten Hofkammer-Obligationen zu sechs Percent, von Nro. 3147 bis einschließig Nro. 4486, werden an die Gläubiger im Nennwerthe des Capitals bar in Conventions-Münze zurückbezahlt.

§. 2.

Die Auszahlung des Capitals beginnt am 1. December 1845 und wird von der k. k. Universal-Staats- und Banco-Schulden-Casse geleistet, bei welcher die verlosten Obligationen einzureichen sind.

§. 3.

Bei der Auszahlung des Capitals werden zugleich die darauf haftenden Interessen, und zwar bis letzten October 1845 zu

zaświadczeń, ponieważ w nich pospolicie imiena swoje i zamieszkania nie dokładnie podają, zaledwie odszukanymi być mogą, gdy się wreście pokazuje, że liczba włóczęgów, mieszkańcóm, szczególniéj posad zaludnionych ciężarem będąca, przezto się pomnaża, że dla braku odpowiedniego dozoru nad ich odsełaniem, osoby z dotyczących miejsc odsełane po krtótkim czasie znowu tam powracają; przeto król. węgierskie Wielkorządztwo podług oznajmienia król. węgierskiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 25. z. m. spowodowaném zostało nakazać wszystkim Juryzdykcyjóm Królestwa węgierskiego, by na przyszłość odsełane osoby opatrzone były porządnémi, czas odebrania ich dalszéj wysełki zawierającémi pismami, przez Juryzdykcyje podobnież w takowém piśmie wyrazić się mające, pod strażą bezpieczeństwa do miejsc ich przeznaczenia odprowadzone, na to we wszystkich miejscach umyślne protokoły utrzymywane, nakoniec na przypadki niezachowania tego przepisu, dotyczący przełożeni do odpowiedzialności pociągniętymi byli.

O czém obwieszcza się c. k. Urzędy cyrkułowe dla własnéj wiadomości i uwiadomienia Władz podrzędnych.

Rozporządzenie gub. z dnia 15. Listopada 1845 do l. gub. 69878.

140.

O postępowaniu z sześcioprocentowémi obligacyjami Kamery nadwornéj, d. 3. Listopada 1845 w rzędzie 152 wylosowanémi.

W skutek dekretu c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z d. 3. t. m., podaje się z odniesieniem się do okólnika z d. 29. Listopada 1829, do l. 8345 do publicznéj wiadomości, co następuje:

§. 1.

Sześcio-procentowe obligacyje Kamery nadwornéj, w rzędzie 152 wylosowane od l. 3147 do l. 4486 włącznie, będą wierzycielom w wartości imiennéj kapitału gotowizną w monecie konwencyjnéj wypłacone.

§. 2.

Wypłata kapitału zaczyna się dnia 1. Grudnia 1845 i będzie uskuteczniona przez c. k. powszechną Kasę długu Stanu i banku, do któréj obligacyje wylosowane podawać należy.

§. 3.

Z wypłatą kapitału będzie zarazem i prowizyja na nim ciążąca wypłacona, a to do ostatniego Października 1845 po

drei Percent in Wiener Währung, für den Monat November 1845 hingegen die ursprünglichen Zinsen mit sechs Percent in Conventions-Münze berichtiget.

§. 4.

Bei Obligationen, auf welchen ein Beschlag, ein Verboth, oder sonst eine Vormerkung haftet, ist vor der Capitals-Auszahlung bei der Behörde, welche den Beschlag, den Verboth oder die Vormerkung verfügt hat, deren Aufhebung zu erwirken.

§. 5.

Bei der Capitals-Auszahlung von Obligationen, welche auf Fonde, Kirchen, Klöster, Stiftungen, öffentliche Institute und andere Körperschaften lauten, finden jene Vorschriften ihre Anwendung, welche bei der Umschreibung von derlei Obligationen befolgt werden müssen.

§. 6.

Den Besitzern von solchen Obligationen, deren Verzinsung auf eine Filial-Credits-Casse übertragen ist, steht es frei, die Capitals-Auszahlung bei der k. k. Universal-Staats- und Banco-Schulden-Casse, oder bei jener Credits-Casse zu erhalten, bei welcher sie bisher die Zinsen bezogen haben.

Im letzteren Falle haben sie die verlosten Obligationen bei der Filial-Credits-Casse einzureichen.

Gubernial-Kundmachung vom 16. November 1845 Präsidial-Zahl 9487.

141.

Erweiterung der Begünstigungen für die, in die Krakauer Militz übertretenden k. k. Soldaten.

Mit Beziehung auf die Gubernial-Verordnung vom 25. April 1837 Zahl 20804 wird den k. k. Kreisämtern im Grunde des herabgelangten hohen Hofkanzlei-Decrets vom 2. October l. J. Zahl 33124 zur eigenen Darnachachtung und weiteren angemessenen Verlautbarung bekannt gegeben, daß Seine k. k. Majestät mit allerhöchster Entschließung vom 13. September 1845, in Folge der seither in Allerhöchst Ihren conscribirten Provinzen auf acht Jahre herabgesetzten Militärdienstverpflichtung die mit der allerhöchsten Entschließung vom 21. Februar 1837 (Gesetzsammlung Band LXV. pag. 95) hinsichtlich der in die Krakauer Militz übertretenden Soldaten Allerhöchst Ihres Heeres bestimmten Bedingungen, in der Weise zu modificiren geruht haben, daß der Mann, nachdem er durch eine zweijährige gute Dienstleistung daselbst die erforderlichen Eigenschaften erlangt hat, in

trzy od sta w walucie wiedeńskiéj, zaś za miesiąc Listopad 1845 pierwotna prowizyja po sześć od sta w mon. konw.

§. 4.

Co do obligacyj, na których cięży sekwestracyja, kondykcyja lub jaka inna prenotacyja, uchylenie takowych ma bydź przed wypłatą kapitału u téj Władzy wyjednane, która sekwestracyję, kondykcyję lub prenotacyję nakazała.

§. 5.

Przy wypłacie kapitału obligacyj wydanych na rzecz funduszów, kościołów, klasztorów, fundacyj, zakładów publicznych i innych korporacyi, mają być zastosowane przepisy, które przy przeistaczaniu takich obligacyj na nowe, zachowane być powinny.

§. 6.

Posiadaczom obligacyj, od których wypłatę prowizyi poruczono Kasie kredytowéj filijalnéj, wolno wypłaty kapitału żądać od powszechnéj Kasy długu Stanu i banku, albo od owéj Kasy kredytowéj, od któréj dotychczas prowizyję pobiérali.

W tym ostatnim przypadku mają podawać wylosowane obligacyje do Kasy kredytowéj filijalnéj.

Obwieszczenie gub. z dnia 16. Listopada 1845 do l. prez. 9487.

141.

Rozszérzenie względów dla c. k. żołniérzów, którzy prześli do milicyi krakowskiéj.

Odnosząc się do rozporządzenia gubernijalnego z d. 25. Kwietnia 1837, do l. 20804, ogłasza się c. k. Urzędom obwodowym na mocy dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 2. Października t. r. do l. 33124 dla ich własnéj wiadomości i dalszego ogłoszenia, że Najjaśniejszy Pan najwyższą uchwałą z d. 13. Września 1845 w skutek zniżonéj w Swych konskrybowanych prowincyjach na ośm lat powinności służenia wojskowo postanowione najwyższą uchwałą z d. 21go Lutego 1837 (Zbiór Ustaw tom LXV. stron. 59.) warunki, tyczące się żółniarzów, którzy przeszli z wojsk Cesarza Jego Mości do milicyi krakowskiéj, w ten sposób odmienić raczył, iż żołniérz, nabywszy przez dwuletnią dobrą służbę tamże (w wojsku) potrzebnych własności, może przejść do milicyi krakowskiéj, a po 5cioletniéj dobrze pełnionéj w niéj służbie

die Krakauer Miliz übertreten könne, und nach einer 5jährigen guten Dienstleistung in derselben mit Entbindung von der Landwehrdienstpflicht und Beibehaltung des österreichischen Unterthansverhältnißes in seine Heimath zurückzukehren habe.

Gubernial-Verordnung vom 21. November 1845 Gubernial-Zahl 66631.

142.

Betreffend die Stämpelfreiheit der Urbarial-Fassionen.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit dem Decrete vom 30. September 1845 Zahl 31496-2241 im Einverständniße mit der k. k. vereinten Hofkanzlei, und im Nachhange des Hofkammer-Decretes vom 5. März 1845 Zahl 42197-3200 zu bestimmen befunden, daß den Urbarial-Fassionen und den hierbei vorkommenden Eingaben und Beilagen die Stämpelfreiheit in demselben Umfange zu Statten kommt, in welchem sie im Sinne des Stämpel- und Taxgesetzes nach dem vorberufenen hohen Decrete vom 5. März 1845 den Zehent-Fassionen und den dabei vorkommenden Eingaben und Beilagen zukommt.

Hievon werden die k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen im Nachhange zu der hierortigen Circular-Verordnung vom 11. April 1845 Zahl 8917-733 in Kenntniß gesetzt.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 19. October 1845 Zahl 29399.

Gubernial-Verordnung vom 6. December 1845 Gubernial-Zahl 72094, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur weiteren Kundmachung.

143.

Bestimmungen über die Anwendung des thierischen oder Lebens-Magnetismus auf den Menschen.

Mit dem hohen Hofkanzleidecrete vom 26. October d. J. Z. 36098 wurde Folgendes bedeutet:

Seine k. k. Majestät haben laut einer allerhöchsten Entschließung vom 18. October das mit dem hohen Hofkanzleierlaße vom 29. Juli 1824 Zahl 21143 in Folge einer allerhöchsten Anordnung erneuerte Verboth der Anwendung des sogenannten animalischen oder Lebensmagnetismus bezüglich der zur Praxis berechtigten Doctoren der Heil- und Wundarzeneikunde zu beheben, und hinsichtlich dieser Curart die nachstehenden Bestimmungen allergnädigst festzusetzen geruhet:

1. Die Anwendung des thierischen Magnetismus auf den Menschen ist nur allein den, an inländischen Universitäten pro-

wolny od powinności służenia w obronie krajowéj i, nietracąc stosunku poddaństwa austryjackiego, ma powrócić do domu.

Rozporządzenie gub. z dnia 21. Listopada 1845, do l. gub. 66631.

142.

Fasyje urbaryjalne nie podpadają stęplowi.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna, porozumiawszy się z c. k. połączoną Kancelaryją nadworną, uznała za stosowną, w dodatku do dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z d. 3. Marca 1845, do l. 42197-3200 postanowić dekretem z d. 30. Września 1845, do l. 31496-2241. że fasyje urbaryjalne i zachodzące przy nich podania i aneksa w takiéj rozciągłości mają doznawać uwolnienia od stęplu, w jakiéj doznają w myśl Ustawy stęplowéj i taksowéj podług powyżéj wymienionego dekretu z d. 5. Marca 1845 fasyje dziesięcinne i połączone z niémi podania i aneksa.

O czém uwiadamia się c. k. kameralne Administracyje powiatowe dodatkowo do rozporządzenia Administracyi dochodów skarbowych z d. 11. Kwietnia 1845, do l. 8917-733.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z d. 19. Października 1845, do liczby 29399.

Rozporządzenie gub. z dnia 6. Grudnia 1845, do l. gub. 72094, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych dla dalszego ogłoszenia.

143.

Postanowienia o zastosowaniu magnetyzmu źwierzęcego czyli żywotnego do ludzi.

Dekretem wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 26. Października t. r. do l. 36098 oznajmiono, co następuje:

Najjaśniejszy Pan raczył najwyższą uchwałą z d. 18go Października ponowiony w skutek najwyższego rozporządzenia dekretem Kancelaryi nadwornéj z d. 29. Lipca 1824, do l. 21143, zakaz zastosowywania magnetyzmu źwierzęcego czyli żywotnego, co do doktorów medycyny i chirurgii, do praktyki upoważnionych uchylić, i co do tego sposobu kuracyi następujące uchwalić postanowienia:

1. Użycie magnetyzmu źwierzęcego dla ludzi tylko samym doktorom medycyny i chirurgii, w uniwersytetach kra-

movirten, und zur Ausübung der Heil- und Wundarzneikunst berechtigten Medicinae- und Chirurgiae-Doctoren nach den, im Allgemeinen hinsichtlich der medicinischen und chirurgischen Praxis festgesetzten Bestimmungen gestattet.

2. Nichtärzten, so wie insbesondere den Patronen und Magistern der Chirurgie bleibt die selbstständige Ausübung magnetischer Kuren unbedingt verbothen, und es ist jede Ausübung thierisch-magnetischer Curen von Personen, die dazu nicht berechtiget sind, mit arbiträrer Strafe zu belegen, und nach Umständen als Kurpfuscherei zu bestrafen.

3. Jeder Arzt, welcher eine magnetische Kur unternimmt, hat hievon in der Hauptstadt und Residenzstadt, dem betreffenden Polizei-Bezirks- oder dem Stadtarzte, auf dem flachen Lande aber dem betreffenden Districts- oder Kreisarzte sogleich beim Beginne der Cur die Anzeige zu erstatten.

4. Ueber den Verlauf der Cur selbst, ist ein vollständiges, den Behörden oder den öffentlich angestellten Aerzten auf Verlangen vorzulegendes Tagebuch zu führen, und denselben auch sonst jede, zur gehörigen Beurtheilung des Falles in medizinisch-polizeilicher Hinsicht erforderliche Auskunft zu ertheilen.

5. Die Stadt- und Polizei-Bezirksärzte, so wie die Kreis- und Distriktsärzte haben die eingelangten Anzeigen über magnetische Curen den betreffenden Polizei-Bezirks-Directionen, Polizei-Commissariaten und Kreisämtern zu überreichen, und in den jährlich zu erstattenden Haupt-Sanitätsberichten diejenigen Aerzte zu bezeichnen, welche sich mit magnetischen Kuren befassen, so wie ihre Wahrnehmungen und Bemerkungen über den Erfolg derselben beizusetzen.

6. Ordinationen von Somnambulen für andere Kranke können nur unter specieller Vermittlung des dabei zu Rathe zu ziehenden Arztes geschehen, und sind ohne eine solche Vermittlung, wie oben sub 2. zu bestrafen.

7. Das Besuchen einer Somnambule von Seiten der Aerzte zu ihrer eigenen Belehrung, so wie die Vornahme von Versuchen an ihr, die mit derlei Besuchen etwa verbunden werden wollen, sind nur dann gestattet, wenn die Somnambule Besuche von fremden, außerhalb des Kreises ihrer Verwandten und Bekannten stehenden Personen annimmt. Ist Letzteres nicht der Fall, so sind diese Besuche nur den, von dem ordinirenden Hausarzte eingeführten, oder zur Consultation verlangten Aerzten erlaubt.

8. Das Heranziehen von Somnambulen aus dem gesunden Zustande, ohne irgend einen Heilzweck dabei zu verfolgen, ist eben so, wie das Steigern des Somnambulismus auf einen hö-

jowych promowowanym i do wykonywania sztuki lekarskiéj i chirurgicznéj upoważnionym, podług postanowień, w ogólności o praktyce lekarskiéj i chirurgicznéj ustanowionych, jest dozwolone.

2. Nielekarzom, a szczególnie patronom i magistrom chirurgii zakazuje się bezwarunkowo samodzielne wykonywanie kuracyj magnetycznych, a każde wykonywanie kuracyj źwierzęco-magnetycznych przez osoby do tego nie upoważnione, ma być dowolną karą obłożone, i według okoliczności jako partactwo lekarskie karane.

3. Każdy lekarz, przedsiębiorący kuracyję magnetyczną, powinien zaraz przy rozpoczęciu kuracyi donieść o tém w mieście główném i rezydencyjném właściwemu lekarzowi policyjnemu, okręgowemu albo miejskiemu, na prowincyi zaś właściwemu lekarzowi powiatowemu lub obwodowemu.

4. O biegu saméjże kuracyi potrzeba prowadzić dokładny dziennik, który należy Władzóm albo lekarzom publicznie ustanowionym na żądanie złożyć i tymże także wszelkiéj innéj udzielić wiadomości, jakaby się do należytego ocenienia wypadku we względzie lekarsko-policyjnym potrzebną okazała.

5. Lekarze miejscy i powiatowi policyjni, jako też lekarze okręgowi powinni nadeszłe doniesienia o kuracyjach magnetycznych podać do właściwych dyrekcyj powiatowych policyjnych, Komisaryjatów policyjnych i Urzędów obwodowych, i w corocznych głównych relacyjach lekarskich wymienić tych lekarzów, którzy się zajmują kuracyją magnetyczną, zamieszczając oraz ich postrzeżenia i uwagi nad téjże skutkiem.

6. Ordynacyje osób, we śnie magnetycznym zostających, dla innych chorych mogą się dziać tylko za szczególnym pośrednictwem lekarza, do porady wezwać się mającego, a bez takiego pośrednictwa podpadają karze, pod 2. wyszczególnionéj.

7. Odwiédzanie magnetycznie uspionéj ze strony lekarzy dla własnéj nauki, równie jak i robienie na niéj doświadczeń, któreby może z témi odwiedzeniami połączyć chcieli, wtenczas tylko jest pozwolone, jeżeli lunatyczka przyjmuje odwiedziny od obcych osób, nienależących do grona jéj krewnych i znajomych. Jeżeli ta ostatnia okoliczność nie zachodzi, to nie mogą jéj odwiédzać tylko lekarze, których ordynujący lekarz domowy wprowadzi, lub do porady wezwie.

8. Przyprowadzanie osób ze stanu zdrowego do somnambulizmu bez wszelkiego w tém celu leczenia, jest równie jak i stopniowanie somnambulizmu nad kres, jakiego przedsiebra-

heren Grad, als den die vorgenommene Kur nach den ärztlichen Grundsätzen erfordert, auf das Strengste untersagt.

9. Magnetische Behandlungen in ganzen Versammlungen, sie mögen mit oder ohne Bacquet geschehen, sind im Allgemeinen untersagt, und dürfen nur ausnahmsweise über eingeholte Bewilligung der Landesstelle Statt haben.

10. Gegen jede, den obigen Bestimmungen zuwider laufende Anwendung des Biomagnetismus entweder durch unbefugte Personen, oder zu unerlaubten und strafbaren Zwecken ist von den Polizei-Behörden einzuschreiten, und gegen die Uebertreter entweder unmittelbar, oder nach Befund durch deren Ueberweisung an die competente Strafbehörde das Geeignete zu verfügen. Insbesondere sind etwaige Verbindungen der Magnetiseurs mit Personen, die sich im wirklichen oder vorgespiegelten somnambulen Zustande befinden, sorgfältig zu überwachen, und gegen Vergehungen, die vom Somnambulen durch unbefugtes Verordnen von Arzeneimitteln, oder durch sonstige Ertheilung ärztlicher Rathschläge für andere Kranke verübt werden, die festgesetzten Strafen in Anwendung zu bringen.

Diese allerhöchsten Bestimmungen werden den k. k. Kreisämtern mit Bezug auf die hierortigen Erlässe vom 15. April 1815 Zahl 14439, und vom 28. August 1824 Zahl 50035 zur eigenen Wissenschaft und genauen Ueberwachung ihrer strengen Beobachtung von Seite der hievon zu verständigenden im Kreise ansässigen Sanitäts-Individuen mit dem Beisatze mitgetheilt, daß falls sich aus der Erfahrung die Nothwendigkeit noch anderweitiger dießfälliger Vorsichts- und Ueberwachungsmaßregeln herausstellen sollte, hierüber die begründeten Anträge zu erstatten sind.

Gubernial-Verordnung vom 10. December 1845 Gubernial-Zahl 75182.

144.

Behandlung der am 1. December 1845 in in der Serie 128 verlosten Banco-Obligationen, und der nachträglich eingereihten, kärnthnerisch-ständischen Domestical-Obligationen zu vier Percent.

In Folge eines Decretes der k. k. allgemeinen Hofkammer vom 1. d. M. wird mit Beziehung auf das Kreisschreiben vom 29. November 1829 Zahl 8345, die Circular-Verordnung vom 29. October 1829 bekannt gemacht, daß die am 1. December 1845 in der Serie 128 verlosten Banco-Obligationen zu vier Percent, und zwar: die Nummern 21653, 21654 und 21655 mit der

na kuracyja podług zasad lekarskich wymaga, jak najsurowiéj zakazane.

9. Magnetyzowanie w zgromadzeniach ze skrzynią magnetyczną lub bez niéj jest powszechnie zakazane i nie może się tylko za pozwoleniem Rządu krajowego odbywać.

10. W każde, powyższym postanowieniom przeciwne zastosowanie magnetyzmu żywotnego bądź przez nieupoważnione do tego osoby, bądź w niepozwolonym i karygodnym celu powinny się wdać Władze policyjne, i z przestępcą albo bezpośrednio sobie należycie postąpić, albo podług okoliczności oddać go w ręce właściwych Władz karzących. Osobliwie pilnie czuwać należy na zachodzące może związki magnetyzujących z osobami, będącémi w rzeczywistym lub udawanym somnambuliznie, i na wykroczenia, popełnione przez magnetcyznie uspionych nieupoważnionem ordynowaniem lekarstw, albo jakiém innem udzielaniem rady lekarskiéj innym chorym, przepisanéj użyć kary.

Odwołując się na rozporządzenia gubernijalne z d. 15. Kwietnia 1815 do l. 14439 i z d. 28. Sierpnia 1824 do l. 50035, udziela się tych najwyższych postanowień c. k. Urzędom obwodowym dla ich własnéj wiadomości i pilnego czuwania nad ścisłém onychże dopełnieniem ze strony uwiadomić się mających lekarzów, w obwodzie mieszkających, z tą uwagą, że gdyby się z doświadczenia okazała potrzeba dalszych w tym względzie środków ostrożności i nadzoru, uzasadnione wnioski robić należy.

Rozporządzenie gub. z dnia 10. Grudnia 1845, do l. gub. 75182.

144.

Postępowanie z cztéroprocentowémi obligacyjami bankowémi, dnia 1. Grudnia 1845 w rzędzie 128. wylosowanémi, i wcielonémi później cztéroprocentowémi obligacyjami Stanów Karynckich.

W skutek dekretu c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z d. 1. t. m. podaje się z odniesieniem się do okolnika z d. 29. Listopada 1829, do l. 8345, okolnika z d. 29. Października 1829, do publicznéj wiadomości, że cztéroprocentowe obligacyje bankowe, wylosowane d. 1. Grudnia 1845 w rzędzie 128., mianowicie: Ner. 21653, 21654 i 21655 z połową

Hälfte der Capitals-Summe, dann die Nummer 21668 bis einschließig Nummer 22930 mit den vollen Capitals-Beträgen, endlich die nachträglich eingereihten, kärnthnerisch-ständischen Domestical-Obligationen zu vier Percent Nro. 603 bis einschließig Nr. 646. ebenfalls mit den vollen Capitals-Beträgen, nach den Bestimmungen des allerhöchsten Patentes vom 21. März 1818 gegen neue, mit vier Percent in Conventions-Münze verzinsliche Staats-Schuldverschreibungen umgewechselt werden.

Gubernial-Kundmachung vom 13. December 1845 Präsidial-Zahl 10444.

145.

Maßregeln, um den bleibenden Aufenthalt auf dem flachen Lande der, auf ständische Kosten ausgebildeten Hebammen zu versichern.

Laut Eröffnung des landständischen Ausschußes wurde wahrgenommen, daß viele der mit landständischen Stipendien betheilt gewesenen, mit Diplomen versehenen Hebammen ihrer aus diesem Grunde aufhabenden Verpflichtung, die erlernte Kunst auf dem Lande auszuüben, nicht nachkommen.

Um demnach den durch die landständischen Stipendien beabsichtigten Zweck, künftige Hebammen für das flache Land zu gewinnen, für die Zukunft mehr zu versichern, wird von nun an ein derlei ständisches Stipendium nur an durch Gewohnheit und Familien-Verhältnisse an das Landleben gebundene Landweiber, und an ohnehin zum Landleben berufene Frauen von Dominical-Beamten verliehen werden.

In dieser Rücksicht werden die k. k. Kreisämter beauftragt, sämmtliche Obrigkeiten anzuweisen, bei Ausstellung der Ansäßigkeits-Certificate für die Candidatinnen der Hebammenkunst mit der den Zweck dieser Bestätigung fördernden Genauigkeit vorzugehen.

Auch wird unter Einem die Einleitung getroffen, daß in die Diplome jener Hebamen die Bemerkung aufgenommen werde, daß die Hebamme als ländständische Stipendistin studiert hat, und ist von Seite der k. k. Kreisämter die Verfügung zu treffen, daß von den Magistraten und Kämmereien den mit solchen Diplomen betheilten Hebammen der bleibende Aufenthalt in den Städten nicht gestattet werde.

Gubernial-Verordnung vom 17. December 1845 Gubernial-Zahl 74389.

kapitału, tudzież Nr. 21668 aż do Nru. 22930 włącznie, z całkowitą sumą kapitału, nakoniec wcielone później cztéroprocentowe obligacyje Stanów Karynckich, od l. 603 do l. 646 włącznie, także w całkowitéj sumie kapitału podług postanowień najwyższego patentu z d. 21. Marca 1818 na nowe po cztéry procentu w monecie konwencyjnéj przynoszące zapisy długu Stanu wymieniane będą.

Obwieszczenie gub. z dnia 13. Grudnia 1845 do l. prez. 10444.

145.

Środki do zapewnienia ciągłego przebywania akuszerek na prowincyi, wykształconych kosztem Stanów.

Podług oznajmienia wydziału Stanów postrzeżono, że wiele na stypendyjach stanowych utrzymywanych, dyplomem opatrzonych akuszerek wynikającéj ztąd powinności wykonywania swéj sztuki na prowincyį nie dopełniają.

Aby więc na przyszłość bardziéj zapewnić osiągnienie zamierzonego przez stypendyja stanowe celu, to jest pozyskać przyszłe akuszerki dla prowincyi, nadawane będzie odtąd podobne stanowe stypendjum włościankom, zniewolonym zwyczajem i stosunkami rodzinnémi żyć na wsi, i żonom urzędników dominikalnych, których powołaniem i tak jest życie wiejskie.

W tym względzie nakazuje się c. k. Urzędom obwodowym polecić wszystkim zwierzchnościóm miejscowym, aby wydając poświadczenie zamieszkania kandydatkom sztuki położniczéj postępowały ze ścisłością, jakiéj wymaga cel tego poświadczenia.

Zarazem postarano się o to, aby w dyplomie owych akuszerek zamieszczono uwagę, iż akuszerka uczyła się jako stypendystka stanowa, a c. k Urzędy obwodowe mają rozporządzić, ażeby Magistraty i Kameraryje akuszerkom posiadającym podobny dyplom, nie dozwoliły stale przebywać w miastach.

Rozporządzenie gub. z d. 17. Grudnia 1845, do l. gub. 74389.

146.

Hinsichtlich der Probirung der Schiff-Dampfkesseln.

Seine k. k. Majestät haben mit allerhöchster Entschließung vom 27. September 1845 zu genehmigen geruhet, daß alle Schiff-Dampfkesseln mit ebenen Seitenwänden, in welchen die höchste Dampfspannung noch unter einer halben Atmosphäre über gewöhnlichem Luftdrucke beträgt, bloß auf den zweifachen, anstatt auf den dreifachen Druck probirt werden dürfen.

Welche allerhöchste Entschließung in Folge hohen Hofkanzleidecrets vom 29. October 1845 Zahl 33543 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 21. December 1845 Gubernial-Zahl 74110.

147.

Wegen Einbringung der Verpflegskosten für die, auf eine gewiße Zeit in die Findelanstalt abgegebenen unehlichen Kinder.

Die hohe Hofkanzlei hat aus Anlaß eines speciellen Falles, wo es sich um die Berichtigung der Verpflegskosten eines auf eine gewiße Zeit in die Findelanstalt abgegebenen unehlichen Kindes handelte, mit hohem Hofkanzleidecrete vom 13. v. M. Z. 37459 bedeutet, daß für bloß auf eine gewiße Zeit z B. auf die Arrest- oder Krankheitsdauer der Mutter in der Findelanstalt unterbrachte unehliche Kinder nicht die Aufnahmstaxe, sondern nur der wirklich ausgelegte Verpflegsbetrag in Anspruch zu nehmen sey, und daß dieser Verpflegsbetrag, wenn die Mutter oder die zur Versorgung des Kindes gesetzlich berufenen Verwandten zahlungsunfähig sind, weder in Abfall zu bringen ist, da bei einem solchen nur zeitweilig in der Findelanstalt unterbrachten Kinde die normalen Bedingungen der unentgeldlichen Aufnahme nicht vorhanden sind, noch mittelst der nach der allerhöchsten Entschließung vom 18. April 1833 Gubernial-Verordnung vom 6. Juli 1835 Zahl 35914 nur zur Einbringung der Aufnahmstaxen gestatteten Kreisconcurrenz, sondern von der Zuständigkeitsgemeinde vergütet werden müsse.

Die nämlichen Rücksichten treten auch ein, wenn das zeitweilig in der Findelanstalt unterbrachte unehliche Kind sich nicht in dem Aufenthalte oder Verpflegung der Mutter befindet, und es fließt aus der Natur der Sache, daß auch in einem solchen

146.

O próbowaniu kotłów parnych na statki.

Jego c. k. Mość raczył najwyższém postanowieniem z dnia 27. Września 1845 zezwolić, aby wszystkie kotły parne na statki z płaskiémi ścianami bocznémi, w których najwyższa prężność pary jeszcze mniéj, jak pół atmosfery nad zwyczajne ciśnienie powietrza wynosi, tylko na podwójne ciśnienie, zamiast potrójnego próbowane były.

Któreto najwyższe postanowienie w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 29. Października 1845 do l. 33543 do powszechnéj wiadomości podaje się.

Obwieszczenie gub. z dnia 21. Grudnia 1845 do l. gub. 74110.

147.

O odbieraniu kosztów utrzymania dzieci nieprawego łoża, oddanych tylko na pewny czas do domu podrzutków.

Z powodu szczególnego wypadku, gdzie szło o zapłacenie kosztów utrzymania dziecięcia nieprawego łoża, oddanego na pewny czas do domu podrzutków, oznajmiła wysoka Kancelaryja nadworna dekretem z d. 13. t. m. do l. 37459, że od dzieci nieprawego łoża, oddanych do domu podrzutków tylko na pewny czas n. p. na czas aresztu, albo choroby matki, nie należy wymagać taksy za przyjęcje, lecz tylko rzeczywiście wydaną na utrzymanie kwotę, że téj kwoty w razie, gdyby matka, albo do utrzymywania dziecięcia prawem obowiązane osoby nie były w stanie zapłacenia jéj, ani na niedobór zapisywać nie potrzeba, ponieważ u takiego tylko tymczasem w domu podrzutków umieszczonego dziecięcia nie zachodzą zasadnicze warunki bezpłatnego przyjęcia; anitež za pomocą konkurencyi obwodowéj, zgodnie z najwyższą uchwałą z dnia 18. Kwietnia 1833 i rozporządzeniem gubernijalném z d. 6 Lipca. do l 35914 jedynie do pobrania taks do przyjęcia, dozwolonéj, wybierać, lecz od gminy właściwéj zapłacenia kosztów żądać.

Te same względy zachodzą także, gdy dziécię nieprawego łoża, oddane tymczasowo do domu podrzutków, nie zostaje na mieszkaniu lub utrzymaniu u matki, i z saméj rzeczy wypływa, że i w takim razie te postanowienia zastosowane być mają, że więc w razie niemożności płacenia ze strony

Falle diese Bestimmungen Anwendung zu finden haben, demnach im Falle der Zahlungsunfähigkeit der Mutter und der gesetzlich verpflichteten Verwandten der Verpflegskostenbetrag weder abzuschreiben, noch im Wege der Kreisconcurrenz hereinzubringen, sondern da uneheliche Kinder den Heimathsrechten der Mutter folgen, von der Zuständigkeitsgemeinde derselben nach der ihr obliegenden Verpflichtung für ihre hilfsbedürftigen Gemeindeglieder zu sorgen, zu berichtigen ist.

Wovon die k. k. Kreisämter zur Wissenschaft und weiteren Kundmachung in die Kenntniß gesetzt werden.

Gubernial-Verordnung vom 24. December 1845 Gubernial-Zahl 77317.

148.

In wie fern den mit Pensionen, Gnadengaben und sonstigen derartigen Genüssen betheilten Witwen und weiblichen Waisen von städtischen, ständischen und politischen Fonds-Beamten und Dienern das Recht zustehe, bei ihrer Vereheligung sich ihre Bezüge für den Fall ihres Witwenstandes vorzubehalten, oder die Abfertigung nehmen zu wollen.

Mit allerhöchster Entschließung vom 9. Juli 1833, welche den Länderstellen von Seite der allgemeinen Hofkammer am 28. Mai 1834 Zahl 22311 bekannt gemacht worden ist, haben Seine k. k. Majestät zu bestimmen geruhet, daß alle Witwen und weiblichen, über das Normalalter geschrittene Waisen von Civil-Beamten und Dienern, welche einen jährlichen Aerarial-Bezug unter der Benennung: Pension, Gnadengehalt, Gnadengaben, Krankheits- oder Unterhaltsbeitrag, Unterstützung genießen, und denen dieser Bezug entweder mit der Bezeichnung auf Lebenslang oder bis zur Herstellung ihrer Gesundheit oder allenfälliger Versorgung (Vereheligung) bewilliget worden, oder wo die Verleihung vielleicht ganz ohne Beisetzung einer Dauerzeit geschehen ist, bei ihrer Verehligung die Begünstigung haben zu wählen, ob sie sich ihre Bezüge auf den Fall ihres Witwenstandes vorbehalten, oder die Abfertigung mit dem zweijährigen Betrage desselben nehmen wollen.

Auf Waisen jedoch, welche einen Aerarial-Bezug auf die bestimmte Dauer von einem, zwei oder mehreren Jahren erhalten haben, kann, wenn sie sich während dieses Zeitranmes vereheli-

matki i krewnych prawem do tego obowiązanych, koszta utrzymania ani wymazane, ani też za pomocą konkurencyi obwodowéj pobrane, lecz ponieważ dzieci nieprawego łoża idą za prawami domowémi matki, przez gminę właściwą stosownie do obowiązku starania się na potrzebujących pomocy członków gminy zapłacone być mają.

O czém uwiadamia się c. k. Urzędy obwodowe dla dalszego ogłoszenia.

Rozporządzenie gub. z dnia 24. Grudnia 1845, do l. gub. 77317.

148.

O ile wdowy i siéroty po urzędnikach i sługach miejskich, stanowych i politycznych, pobiérające pensyje, dary łaski i inne podobne użytki, mają prawo, idąc za mąż, zastrzegać sobie swe użytki na wypadek owdowienia, albo też wziąć odprawę.

Najwyższą uchwałą z d. 9. Lipca 1833, którą Rządom krajowym powszechna Kamera nadworna d. 28. Maja 1834, do l. 22311 ogłosiła, raczył Najjaśniejszy Pan postanowić, ażeby wszystkie wdowy i starsze nad lata normalne siéroty płci żeńskiéj po urzędnikach i sługach cywilnych, pobierające ze Skarbu roczną kwotę pod nazwą: pensyi, łaskawego chleba, daru łaski, zasiłku w chorobie lub na utrzymanie, wsparcia, i mające sobie te użytki albo wyrazem dożywotnie, albo do wyzdrowienia albo do nastąpić mogącego zaopatrzenia (zamęźcia) dozwolone, albo jeżeli nadanie nastąpiło bez oznaczenia zakresu czasu — idąc za mąż, doznawały tego względu, by mogły wybierać: czy wolą sobie zastrzedz swoje użytki na wypadek owdowienia, czy wziąć odprawę w ilości dwurocznego użytku.

Do siérot, które ze Skarbu użytek na oznaczony przeciąg czasu jednego, dwóch albo więcéj lat uzyskały, nie można jednakże tego względu zastosować, jeżeli w ciągu te-

gen sollten, diese Begünstigung nicht angewendet werden, sondern es hat dann bloß die Einstellung ihres Bezuges mit dem Tage der Vereheligung für immer zu erfolgen.

Mit dem hohen Hofkanzleidecrete vom 30. October l. J. Zahl 35338 ist diese allerhöchste Norm auch für die Waisen der städtischen, ständischen und politischen Fondsbeamten für giltig erklärt worden.

Wovon die k. k. Kreisämter mit Beziehung auf die Gubernial-Intimation vom 16. Juli 1835 Zahl 40238 zur Wissenschaft und Bekanntgebung an die unterstehenden Magistrate in die Kenntniß gesetzt werden.

Gubernial-Verordnung vom 26. December 1845 Gubernial-Zahl 75861.

149.

Die Aufhebung des Lotto's im Freistaate Krakau und den Verboth des Verkaufes ausländischer Lose daselbst betreffend.

Der Senat der freien Stadt Krakau hat laut der in der Anlage .|. beifolgenden Anordnung die bisher daselbst bestandene Zahlen-Lotterie vom 1. Jäner 1846 angefangen, aufgehoben und zugleich den Verkauf aller ausländischen Lotterielose im Freigebiethe unter Strafe untersagt.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 30. December 1845 Präsidial-Zahl 10939.

.|.

Wir Präsident und Senatoren der freien, unabhängigen und streng neutralen Stadt Krakau und ihres Gebiethes.

Bestimmen in Vollziehung des Landtagsbeschlußes vom 16. Juli 1844, Kraft dessen die Zahlen-Lotterie im Gebiethe der freien Stadt Krakau aufgehoben wurde, und insbesondere der Artikel 2. und 3. des genannten Beschlußes:

1. Artikel.

Die bisher in der freien Stadt Krakau bestehende Zahlen-Lotterie wird mit 1. Jäner 1846 aufgehoben.

2. Artikel

In Folge dessen werden im Gebiethe der freien Stadt Krakau alle Lotterien was immer für eines Namens und Ursprungs verbothen.

go czasu poszły za mąż, lecz w takim razie powinno się tylko wstrzymać wypłatę ich użytku od dnia zamężcia na zawsze.

Dekret wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 30 Października t. r. do l 35338, uznał to najwyższe prawidło za tyczące się także sierot po urzędnikach miejskich, stanowych i politycznych.

O czém Rząd krajowy, odnosząc się do intymacyi gubernijalnéj z d. 16. Lipca 1834, do l. 40238, uwiadamia c. k. Urzędy obwodowe w celu ogłoszenia tego postanowienia podwładnym Magistratóm.

Rozporządzenie gub. z dnia 26. Grudnia 1845, do l. gub. 75861.

149.

O uchyleniu loteryi w Wolném Mieście Krakowie i w jego okręgu i o zakazie przedawania tamże losów zagranicznych.

Senat Wolnego Miasta Krakowa zniósł według załączonego ./. poniżéj rozporządzenia z dniem 1szym Stycznia 1846 utrzymywaną tamże do tego czasu loteryję liczbową i zakazał oraz pod karą przedaż w wolnym Okręgu wszelkich losów zagranicznych.

Co się niniejszém do powszechnéj wiadomości podaje.

Obwieszczenie gub. z dnia 30. Grudnia 1845, do l. prez. 109.9.

./.

My Prezes i Senatorowie Wolnego, Niepodłego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu

W rozwinięciu Ustawy sejmowéj z d. 16. Lipca 1844 uchylającéj loteryję liczbową w Mieście Wolném Krakowie, a mianowicie artykułów 2. i 3. wzmiankowanéj Ustawy, stanowimy co następuje:

Artykuł 1.

Loteryja liczbowa, w Mieście Wolném Krakowie dotychczas istniejąca, z dniem 1. Stycznia 1846 r. uchyla się.

Artykuł 2.

W skutek czego zakazują się w Kraju W. M. Krakowa wszelkie loteryje jakiegokolwiek nazwiska i pochodzenia.

3. Artikel.

Nur Pfandspiele auf unbewegliche oder bewegliche Güter, die sich im Freigebiethe befinden, können nach vorläufiger specieller Bewilligung des regierenden Senats Statt haben.

4. Artikel.

Jeder Verkäufer ausländischer, wie immer Namen habenden Lose, verfällt nebst der Confiscation der Lose in eine Geldstrafe von 1000 fl. pol., jeder Herumträger der Lotterielose in eine Geldstrafe von 500 pol. Gulden.

Zwei Drittel dieser Geldstrafen werden den wohlthätigen, vom Senate zu bestimmenden Zwecken, ein Drittel aber dem Angeber zufallen.

Sollte es sich ergeben, daß der Uebertreter die Geldstrafe zu tragen außer Stande sey, so wird ein angemessener Polizeiarrest verhängt werden, wobei 10 poln. Gulden für jeden Tag gerechnet werden.

5. Artikel.

Jeder Besitzer eines Lotterie-Loses im Gebiethe der freien Stadt Krakau wird gehalten seyn, nebst der Confiscation des Loses eine dem Betrage im Verhältniße von 2 poln. Gulden für jeden poln. Groschen des Einsatzes in der Zahlen-Lotterie, und von 6 poln. Gulden für jeden polnischen Gulden des Einsatzes in der Classen-Lotterie gleichkommende Stämpelstrafe zu bezahlen Die Besitzer der Lose auf unbewegliche oder bewegliche, im Gebiethe der freien Stadt Krakau befindliche Güter, zu deren Ausspielung keine Bewilligung ertheilt wurde, unterliegen der auf die Besitzer der Classen-Lotterielose festgesetzten Strafe.

6. Artikel.

Die Untersuchung der in Rede stehenden Uebertretung erfolgt auf Jedermanns Anzeige, so wie von Amtswegen, sobald sich Spuren der That zeigen, und zwar in der Stadt Krakau durch die Polizei-Direction, im Gebiethe aber durch die Districts-Commissäre, welche Behörden nach Herstellung der rechtlichen Beweise in erster Instanz mit Freilassung des Recurses an das Departement der inneren Angelegenheiten und der Polizei, binnen acht Tagen vom Tage der Kundmachung der Entscheidung der Polizei-Direction oder der Districts-Commissäre, zu Recht erkennen werden.

7. Artikel.

Der rechtliche Beweis der Ueberführung muß nach den allgemeinen Bestimmungen über schwere Polizei-Uebertretungen hergestellt werden. Der Besitz eines Loses zur Lotterie, deren Ziehung noch nicht erfolgte, zieht ohne Rücksicht, wo es erworben wurde, die oben genannte Stämpelstrafe nach sich. Die Recht-

Artykuł 3.

Jedynie loteryje fantowe na nieruchomości i ruchomości w kraju W. M. Krakawa z zezwoleniem szczegółowém Senatu rządzęcego miejsce mieć mogą.

Artykuł 4.

Każdy sprzedający losy loteryjne jakiegokolwiekbądz nazwiska i kraju ulegnie oprócz konfiskaty losów karze pieniężnéj złp. 1000, każdy roznoszący na sprzedaż kartki loteryjne ulegnie karze złp. 500. złp.

Karty te w 2/3 częściach na cele dobroczynne, przez Senat rządzący oznaczyć się mające, a w 1/3 części donoszącemu przypadać będą.

Gdyby się okazało, że przekraczający nie jest w możności zapłacenia kary, winien będzie odsiedzić stosunkowy policyjny areszt, licząc 10 złp. za każdy dzień aresztu.

Artykuł 5.

Każdy posiadający los loteryjny w kraju W. M. Krakowa, oprócz konfiskaty tegoż winien będzie opłacić stępel kary, wyrównywający cenie w stosunku 2 złp. za każdy grosz stawki na loteryję liczbową, a złp. 6 za każdy 1 złp. stawki na loteryję klasyczną. Posiadający losy loteryjne na nieruchomości i ruchomości w kraju W. M. Krakow niedozwolone, ulegają téjże saméj karze, jak posiadacze losów loteryi klasycznéj.

Artykuł 6.

Dochodzenie przewinienia w mowie będącego następować będzie tak na doniesienie przez kogokolwiekbądź uczynione, jako też i z Urzędu, jak skoro zajdą poszlaki czynu, a to w mieście Krakowie przez Dyrekcyją Policyi, w Okręgu zaś przez Komisarzy dystryktowych, któreto Władze po rozpoznaniu dowodów prawnych stosowne decyzyje w pierwszéj Instancyi wydadzą, z wolném odwołaniem się w drodze rekursu do Wydziału Spraw Wewnętrznych i Policyi w przeciągu dni ośmiu od daty publikacyi decyzyi Dyrekcyi Policyi, jako też i Komisary dystryktowych.

Artykuł 7.

Dowód prawnego przekonania ustanowiony być winien według ogólnych przepisów dla ciężkich policyjnych przestępstw wydanych. Posiadanie losu loteryi, któréj ciągnienie jeszcze nie nastąpiło, bez względu, gdziekolwiekby takowy był nabyty, pociąga za sobą stępel kary wyżéj rzeczonéj. Kló-

fertigung, das Los wäre gefunden, wird nicht berücksichtiget werden, indem jeder Finder eines Loses verpflichtet ist, es bei der Polizei-Direction zu hinterlegen.

8. Artikel.

Die Gewinnste der confiscirten Lose werden zu wohlthätigen Zwecken verwendet.

9. Artikel.

Die Vollziehung dieser Verordnung, welche mit 1. Jäner 1846 als verbindlich zu betrachten ist, tragen Wir dem Departement der inneren Angelegenheiten und der Polizei, der Polizei-Direction, so wie den Districts-Commissären nach Maßgabe ihres Wirkungskreises auf.

Geschehen in Krakau in Unserer Sitzung am zwölften December im Eintausend achthundert fünf und vierzigsten Jahre.

Senats-Präsident

(Unterzeichnet) Schindler.

Für den General-Senats-Secretär

(Unterzeichnet) Popielecki.

Mit den Acten gleichlautend.

Für den General-Senats-Secretär

Popielecki.

(L. S.)

maczenie się, że los znalezionym został, przyjętém być nie może; każdy bowiem znajdujący los winien złożyć go w biórze Dyrekcyi Policyi.

Artykuł 8.

Wygrana z losów skonfiskowanych na cele dobroczynne przypada.

Artykuł 9.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia, które za obowiązujące z dniem 1. Stycznia 1846 r. poczynając uważaném być ma, Wydziałom Spraw Wewnętrznych i Policyi, Dyrekcyi Policyi, tudzież Komisarzom dystryktowym, w czém do kogo należy, polecamy.

Działo się w Krakowie na posiedzeniu Naszém dnia dwunastego Grudnia tysiąc ośmset czterdziestego piątego roku.

Prezes Senatu,
(podpisano) Schindler.

Za Sekretarza Jeneralnego Senatu,
(podpisano) Popielecki.

Zgodno z aktami:

Za Sekretarza Jeneralnego Senatu,
(podpisano) Popielecki.

(L. S.)

Alphabethisches Verzeichniß
der
in der Provinzial = Gesetzsammlung des Königreichs Galizien für das Jahr 1845 enthaltenen Verordnungen:

A.

B.

C.

36 *

D.

E.

F.

	Zahl der Verordnungen	Seite

G.

Zahl der Verordnungen | Seite

	Zahl der Verordnungen	Seite

J.

	Zahl der Verordnungen	Seite

K.

Zahl der Verordnungen | Seite

N.

O.

Q.

S.

	Zahl der Verordnungen	Seite

U.

V.

Z.

Spis alfabetyczny

rozporządzeń, zawartych w zbiorze Ustaw prowincyjnych Królestwa Galicyi i Lodomeryi z roku 1845.

B.

E.

F.

K.

P.

T.

U.

W.